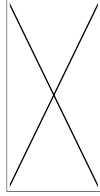

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی نیمتیان: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمد ههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

بهرگی یهکه م

دیوانی

شیخ نورى شيخ صالح

چاپى دووهمى بژارکراو

به رگى يه کهم

نازاد عه بدولوا حید

کۆى کردووته وه و ساغى کردووته وه و

له سه رى نووسيوه

ناو کتیب: دیوانى شیخ نورى شیخ صالح - به رگى يه کهم
کۆکردنه وه و ساغکردنه وه و له سه ر نووسینی: نازاد عه بدولوا حید

بلاوکراوه ی ئاراس - ژماره: ۶۹۰

هه له گری: شیزاد فه قى ئیسماعیل + تریسکه ئه حمه د حه مید

ده رهینانى هونه رى ناوه وه: ئاراس ئه کره م

به رگ: مه ریه م موته قیبیان

چاپى دووهم، هه ولپه ر - ۲۰۰۸

له به رپوه به رایه تیبى گشتیبى کتیبخانه گشتیبه کان ژماره (۵۵) ی سالى ۲۰۰۸ ی دراوه تین

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی چلهکاندا

له باره ی چاپی دووه می ئه م دیوانه وه

زۆر به هه له داده چین ئه گهر وا تیبگه یین پرۆژه ی نوێیوونه وه ی شیعری کوردی له سه ره تای سه ده ی بیستم، یا راستتر وایه بلێین له بیسته کانی سه ده ی بیسته مه وه سه ری هه لدا یی، یان وا بزاین نوێخوازی له و کاته وه ده ستی یی کرد وه که به کیشی هه جایی - بره گی بی شیعری نووسرا وه، چونکه چه مکی نوێیوونه وه به ته نیا چه مکی ته کنیکی نییه، به لکو پرۆسه یه که زۆر له وه قوولتر و هه مه لایه نتره. نوێخوازی به لای منه وه دوو کاری به ره تییه و له سه ر دوو کۆله گه را وه ستا وه:

یه که م: ئه و چه مکه یه که ده لێ شیعری، یان هه ر کارێکی هونه ری دیکه بنیادیکه، به شێوه یه کی توندوتۆل و ئۆرگانیک پیکه وه نووسا ون، واته بریتی نییه له کۆمه له ره گه زێکی جیا و به ته نیشته یه که وه ریزکرا و، تا بتوانین وا به ئاسانی له یه کتر یان جیا بکه ینه وه و لیکیان دا بربین، که ئه م دیار ده یه زۆر به زه قی له شیعری کلاسیکی کوردیماندا به دی ده کړی.

دووه م: یاخیبو ون له سه ر هه ر دا وونه ریتیکی شیعری که ده بیته کۆسپ له به رده م شاعیره که و شێوه ی ده ربړینه کی، به شێوه یه کی ئه و تۆ که ببیته ده ربړینیکی راستگۆ یانه له ئه زمو ون و سه رده مه که ی خو ی.

کاتی که به و پتووانگه له چه مکی نوێخوازی تیده گه یین، ئه وساکه ده توانین بیه جگه له (گۆزان) سه نگ و قورسایی و ئیعتیبار بۆ پیشه نگه کانی دیکه ش بگه یینه وه که له و پرۆژه یه ی نوێخوازیدا به شداربو ون، به نه سه له که ی پیش خو یان و دوا ی خو شیا نه وه. هه ر ئه و کاته نمونه گه لێک له شیعری نوێخوازانه ی ئه و شاعیرانه دا ده بینین وه ک ره حیم ره حمی هه کاری و پیره مێرد و ره شید نه جیب و عه بدول ره حمان به گی نفوس و ره فیق جیلمی و هه ندی شیعری رۆمانسیبانه ی دیکه که له نیوانی ئه و دوو جه نگه دا نووسرا ون، به لام گرنگ لێره دا سووربو نی شیخ نووری و گۆزانه له سه ر پرۆژه ی نوێخوازییه که ی خو یان که به با وه ر و متمانه به خو وه بو نه وه له نا و ئه و ریبازه نوێیه دا کاریان بۆ کرد وه؛ هه ر ئه مه ش پارایی و دوودلی له لای شاعیرانی دیکه ی پاش ئه وان ره واندو وه ته وه، بۆ ئه وه ی زیاتر ره گو ریشه ی نوێخوازی دا بکو تری، ئه مه ش بریار دان له باره ی شاعیرایه تی شیخ نووری نییه، ئه وه نده ی کارێکه پتو ونده ی به ره خه گران و مێژو ونو سانیه ئه ده به وه هه یه، له م رو وه وه

ئه وانه ی خا وه نی ئینسا فن هه رگیز نا توانن گرنگی رۆلی شیخ نووری له پرۆسه ی نوێکردنه وه و دامه زرا ندن و په ره پیدانی شیعری نوێخوازانه له ئه ده بی کور دیدا پشتگو ی بخه ن.

شیخ نووری به وه ی زانی نی زمان ی تورکی و فارسی و عه ره بی، به تاییه تیش له په نای زانی نی زمان ی تورکی و فارسی شه با ی شیعره رۆمانتیکییه کانی هه لی کرد و له و په نجهره کرا وه یه وه هاته نا و ئه ده بی کور دییه وه و ره نگ و رووی ئه وه له نا و زۆر له شیعره کانی به ده رکه و تن، بۆیه هه ر رۆشن بیرییه که ئه گه ر ئه وه ی له ده ره وه ی خو ی روو ده دا ت، پشتگو یی بخا ت، ئه وه هه ر زوو ده بیته رۆشن بیرییه کی دا خرا و به ره و پو وچا نه وه و ده ست به تالی ده روا ت.

زۆر که س گله بی ئه وه له شیخ نووری ده که ن گوا یه تا دوا هه ناسه ی ژیا نی ده ستبه ردا ری قافییه نه بو وه، له کاتی که دا سه ره تای شیعری شیخ نووری و لو تکه ی به خشی شیعری به به راورد له گه ل شاعیرانی ده ر و درا وستی زۆر لیکتره وه نزیکن، بۆ نمونه یه که م کاری نیما تا ئه و په ری سنوور به کارێکی لاساییکه ره وه دا ده نری که له قالی مه سه نو ی دا بپرشتو وه، له ژیر نا وونیشانی (چیرۆکی ره نگ زه رد) که له سا لی ۱۹۲۱ دا نووسیو هه تی، ئه م شیعره له لایه نی هونه ریییه وه له ریزی پاشما وه ی شێوازی ته قلیدی دا ده نری، به لام له نا وه رۆکدا ده چیته ژیر کاری گه ری شیعری ئه و رو و پاییه وه، بگره به تۆمارێک ده زانری بۆ زۆریه ی ئه و نا وه رۆکا نه ی که له نا و شیعری ئه و رو و پایی ها وچه ر خدا با ون، هه ر له گۆرانی و تن بۆ ژیا نی ئازادی و بیزاری له ده ست ژیا نی شار و ئا هو سه سه رت هه لکیشا ن بۆ خو شه ویستییه کی به ئاکام نه گه یشتو و، یان خو شه ویستییه کی ون بو و، تا ده ربړینی ئا و ات و خواستی لا وێک و خه ونه کانی. هه رچه نده ئه و قو ناغه ی شیعره کانی فۆرمی کی زه نه ی تیدا به دی نا کړی، که یه کیتی شیعری تیدا یی، واته کیش و وینه و زمان و با به ته که به یه ک ئاراسته دا کاری گه ری هه بی، به لام شیعری (ئه فسانه) به سه ره تای راسته قینه ی ئه و دا ده نین، هه ره و هک چۆن به (پالتوی گۆگول) ی شیعری فارسی ئازادی ده ژمێرن، که دوورکه و تنه وه له شاعیره ته قلیدییه کانی فارس به روونی به سه ریییه وه دیا ره و شاعیر به راشکاوی تیدا ره خه نی له حا فزی شیرازی گرتو وه، شیعره که ش با یو گرافیا یه کی درێژه که بریتییه له سه د و بیست و شه ش بره گه و تیدا هه ر بره گه یه ک له پینج نیوه دیر پیکدی که شاعیر له و شیعره دا ده ستی به قافییه وه گرتو وه و هک دوا

روالتهی خوځپاریزی له لای ماوه ته وه، به لآم هه رچی لایه نی عهرووزی تهقلیدیه، نه وه دهستی لی هه لگرتووه، پاشان بهیتی شیعر له لای نه وه وهک خوځی ماوه ته وه، به لآم وهک به کیتی مانا نه ماوه ته وه. نه و قسانه ی لیره دا سه باره ت به نیما یوشیج کراون زور له ههنگاوه کانی شیخ نووری نزیکمان ده خه نه وه، که راسته له شیعه ره کانییدا وهک رواله تیک دهسته رداري قافیه نه بووه، به لآم عهرووزی دهسکاری کردووه، له ههنگاوی نوکړدنه وه په پيدا کیشی عهرووز و کیشی هیجایی تیکه ل به په کتر کردووه.

بیگومان شیخ نووری په کیکه له وه که سانه ی که ره وشت و خو و خه سلته تی، پله و پایه ی کومه لایه تی، لایه نی مرؤفانه ی، فره به هره بییه که ی دهیکه نه یه کیک له وانه ی بلین به راستی نه و پیاوه بو شیعر و نه دهب زاوه، نه گهر هه لومه رچی له بارتر له ژبانی که سی نه ودا هه بوايه، نه وه نه و به هره نه ی زور گه وره تر و دره وشاوه تر درده که و تن، چونکه سه ره رای نه و فره به هره بییه ی، نه و توانایی و هیزه خوړسک و سروشتییه ی له ودا بووه، هه ر خوځی پیاوړیکی جگه رسوژی میلله ت و ولاتپار تیزیش بووه، نه و هه میسه ههستی به مه زلومویییه تی میلله تی خوځی کردووه، بو په وهک دلسوژیکی خه مخور بو میلله تیکی بی پشتیوان و بی که س و دواکه وتوو له هه موو شتیکی نه و دنیا یه، هه ولای داوه و تیکو شواوه و به هره و توانایی خوځی له زور بواری جوړاوجوړدا تاقی کردووه ته وه، نه ک نه وه ی کردوویه تی هه ر به ته نیا له بواری تاقیکردنه وه دا بمینتی، بگره ویستوویه تی نه و نه رک و کاره ی رایده په رینتی جی دهستی تیدا دیار بیت و وهک شوین پی هه لگرتیکی چاکی سه رده می خوځی حزی کردووه له زور بواری که موکوړییه ک، بو شاییه ک پر بکاته وه و رچه و دهق و مؤره که ی بشکینتی و بیسه لمینتی که میلله تی نه و هیچی له میلله تانی دیکه که متر نیسه، بو په ده توانین بلین لینه اتوانه بو نه و بو ارانه هاتووه ته مه یدان، نه ویش له پال به هره ی شاعیریتی، روژنامه نووسی، وه رگیران، پیهس و توپه ریت نووسین، ره خه گری، وتار نووسین، دهنگ خوځی، ده رکه وتوو و وهک نالا هه لگرتیکی (بیری نوځی) له کوردستان حیسابی بو ده کری، که بو هه موو نه و بو ارانه چی له دهست هاتیب دریغی نه کردووه، له پیناوی گه یشتنه وه ی نه ته وه که ی به ناستی کاروانی پیشکه وتوو ی میلله تانی پیشکه وتوو و بلاو کردنه وه ی بیرو باوه ری نوځوازانه و پیشکه وتنخوازانه تا نیمه ش وهک نه و میلله تانه له ره وتی شارستانیته دوا نه که وین.

له راستیدا باسکار و لیتوژی وه ی کورد باسی نه و قوناغه ههستیاره بکات که شیخ نووری شیخ صالح-ی تیدا ژباوه و کاری کردووه، ناکری خوځی له که سایه تیبیه کی گرنگی وهک نه و بیوړی، چونکه کار و به خشش و به ره مه کانی ده توانم بلیم له گه ل دهستاویژه کانی نه و سه رده مه ته و او که ری په کترین، من وهک که سیک که با په خم به شیعی نوځی و شاعیره نوځوازه کانی ده دا نه ده کرا بو گه ران به دوا ی به رپاکه ر و دامه زرتنه ری سه رته تا و ره گوړی شاله کانی نه و بزاقه نوځوازانیه ناوری جیددیپانه له به ره هم و شیعی شیخ نووری نه ده مه وه، بو په له و تافی گه نجیتیبیه مدا که و تمه کنه و پشکنین و گه ران و سه ر و سوړا کردنی به ره می نه و شاعیره، به مه ش کاتیک ی زیپین و گرنگی ژبانی لاوتیم بو نه و شاعیره ته رخان کرد که ده توانم بلیم تا روژی گه یاندنی پرؤژه که م به چاپخانه له لای من بو بووه (کیشه) و (مه سه له یه ک)، نه و پرؤژه یه ش به و په رشویلاوی و پچر پچری و روونا کړدنه وه ی سه رده م و شیعه ره کان نزیکه ی (۵ - ۶) سالی له ته مه نی جوانی لای من برد، که له و کاتانه دا به و هیز و توانایییه وه بو هه ر کاریک، تاما نجیک ته رخانم بکر دایه، زور به ره و پیشی ده بردم و دهستکه وت و دا هاتی زوړیشی دهستم ده خست، به لآم من هه میسه له نووسینی خوځی کردووه به عاده ت ریگای راستگو یانه ی پر زه حمه ت و مهینه تی و پر درک و دال و کیشه م هه لژاردووه، که نه وه ش هه میسه تووشی سه ریه شه و بگره و به رده و زهره ر و زبانی ماددی و مه عنه وی کردووم. بو نه م قسانه شم هاوړی و براده ره نزیکه کانم ناگادارن و شایه دی نه و دم بو ده دن، منیش نیستا نه ک هه ر له و کارانه م په شیمان نیم، بگره نه گه ر جاریکی دیکه ش تیهه لبحمه وه هه ر نه و ریگا سه ختانه بو ریبازی نووسینی خوځی ده گره به ر، با سه رانه و باجی زوړتربشی لیم بویت.

ناخر له و سه رده مه دا کتی سه ر و ملی خوځی له و چه قویه ده سوی شیخ نووری-یه ک که وهک یه کیک له نه ندانه به ریژه کانی خانه واده سه ره بزه که ی به منی وت ناگامان لیبیه سه باره ت به و کاره ی گرتووه ته دهست چ حه شر و په تپه تینیکت پی ده کری، توش وهک نیمه و بنه ماله که مان به ر نه فره تی فییره ونه کان که وتوو ی. هویه که شی نه و زمان به دانه بوون که له هه موو سه رده میتکا ناشیان ده گه ری و به ناز په روه رده کراوی هه موو روژگار و دهسه لات و بارو دوختیکن، نه و سا که ش له ژیره وه له گه ل دهسه لات و شه ی تان دهستیان تیکه ل کردبو و فاوستیانه هه لسوکه وتیان ده کرد، له سه ره وه رو لای فریشته یان ده گپرا، له ژیره وه ش هه موو کار و کرده وه یه کی نیمه و مانانیا ن بو روژیم ته فسیر ده کرد، ته نانه ت وهک له کاتی

(لیکۆلینهوه) له دائیره‌ی ئەمنه سووره‌که پێیان وتم ده‌زانین تۆ چای زه‌رد، یان به‌ر‌ه‌نگ ده‌خۆیته‌وه، به‌لێ ئه‌و کاتانه که ئه‌و بنه‌ماله‌یه له لایه‌ن ئه‌وانه‌وه به‌گه‌وره‌ترین (مخرب - تیک‌ده‌ر) له قه‌له‌م درا‌بوون، منبش خه‌ریکی ساغ‌کردنه‌وه و کۆ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ بووم، بۆیه پ‌ریشک‌یک‌ی زۆری ئه‌و ئاگره‌ی ئه‌وانی پ‌ی ده‌سووتا به‌ر من و مال و مندالم که‌وت و له هێنان و بردن و سه‌ر و دل گرتن و هه‌ره‌شه و ته‌نانه‌ت قوت‌کردنه‌وه‌ی کتیبیک و به‌چاپ گه‌یان‌دنی له لایه‌ن که‌سه‌یک که نه‌ک هه‌ر پ‌یوه‌ندی به‌دنیای پاک و بی گه‌ردی نووسینه‌وه نه‌بوو، بگه‌ر له کاتی خۆیدا جه‌للاده‌یک‌ی به‌ناو و ده‌نگی هه‌یه‌ی که ر‌کووک‌یش بوو، ئەمانه هه‌مووی ته‌نیا بۆ ئاسته‌نگ دروست‌کردن بوون بۆ من و بۆ ده‌ره‌نه‌چوون، یان ش‌یواندن و دروست‌کردنی غه‌لبه‌ غه‌لب و هه‌را و ئاژاوه‌یه‌ک بوو له ده‌وره‌یه‌ری کتیبه‌که‌م، تا چاپ نه‌ک‌ریت یان له بایه‌خ و گ‌رنگ‌یه‌که‌ی که‌م بک‌ریته‌وه. ته‌نانه‌ت قسه‌ی و ایان ده‌کرد که ه‌یچ کورد‌یک زه‌ره‌یه‌ک کورد‌بوون له گیان‌یدا هه‌بووی، رووی نه‌هاتوه بی‌کا وه‌ک ئه‌وه‌ی من خه‌لکی ئه‌و شاره‌ نیم بۆچی هاتووم خۆم به‌ش‌یعر و ژبانی ش‌یخ نووری-یه‌وه خه‌ریک کردوه؟ به‌لام من وه‌ک ته‌حه‌دا‌کردن له به‌یان‌نامه‌یه‌که‌دا که به‌سه‌د دانه چاپ و بلاوم کردوه باسی د‌زینی کتیبه‌که‌م کرد و له داها‌تووشدا زیاتر له‌مه‌ر چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌و کتیبه‌ و ش‌یوه‌ی چاپ‌کردن و قه‌رزه‌کانی که‌وته ئه‌ستۆم و پاش‌قول گ‌رتنه‌کان به‌دوور‌ود‌ریژی ده‌نووسم و خه‌لکان‌یک‌ی زۆریش شوکر ماون و له‌و ک‌یشانه‌ی بۆیان نامه‌وه ئا‌گادارن، زۆر نووسه‌ر و باس‌کاری لا‌وازی کورد‌یش هه‌بوون، ئه‌و کتیبه‌ د‌زراوه‌یان ده‌کرده سه‌رچاوه‌ی نووس‌ین و باسه‌کانیان، وه‌ک مه‌رای‌یک‌کردن و مامه‌ حه‌مه‌یی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی تا بکه‌ونه به‌ر په‌حمه‌تی به‌خشنده‌یی ئه‌وه‌وه. ئه‌وه‌ی که ج‌یی ئه‌سه‌فی گه‌وره‌ش بوو له پاش پ‌اپه‌رین هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ بوونه قاره‌مانی یه‌که‌می سه‌ر گۆزه‌پانه‌که و هه‌ر ئه‌وانیش بوون جار‌یک‌ی دی وه‌ک نه‌ بایان د‌یب‌ی و نه‌ بۆران، که‌وته‌وه دابه‌ش‌کردنی ناسنامه‌ی ن‌یشتمان‌په‌روه‌ریتی به‌سه‌ر ئه‌م و ئه‌ودا.

چاپی یه‌که‌می ئه‌م کتیبه‌ وه‌ک پ‌یشت‌ر باس‌م کرد تووشی گ‌یرمه و ک‌یشه‌ی زۆری کردم، ئەمه‌ چ له لایه‌ن نووسه‌ران و ئەد‌یبانی کورد‌ه‌وه بووی، یان له لایه‌ن دا‌ووده‌زگای رۆش‌نبیری و سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه ب‌ی، ئەمه‌ باس‌یکه له ده‌رفه‌ت‌یک‌ی نزیک‌دا به‌ت‌یروته‌سه‌لی ل‌تی ده‌دو‌یم. ئه‌وه‌ی باس‌م کرد چه‌ند ئاماره‌یه‌کی خ‌یران که پ‌ت‌وب‌ست بوو خۆمی ل‌ی نه‌بو‌یم و به‌سه‌ر‌پ‌ییش ب‌ی باس‌یک‌ی ل‌یوه‌ بکه‌م، بۆیه چاپی یه‌که‌می ئه‌و دوو

به‌رگه‌ی بلا‌وک‌رایه‌وه زۆر به‌نا‌ر‌یک‌ی و به‌ناش‌یرینی له چاپ دران، سه‌ره‌رای روودانی هه‌له‌یه‌کی ئ‌یج‌گار زۆر که هه‌ند‌یک‌یانم ل‌ی ده‌ست‌ن‌ی‌شان کرد و له کاتی خۆیدا بلاوم کردنه‌وه، به‌لام زۆریش له‌وه زیاتر ما‌بوون که په‌نجه‌م بۆیان پ‌انه‌ک‌یشا‌بوو، ئه‌م هه‌له هونه‌ری و چاپ‌ییانه و ئه‌و پ‌ر و بیان‌وو و ک‌یشه و به‌ره‌یه‌ی بۆ چاپی کتیبه‌که و بۆ من دروست کران، سه‌ره‌رای قه‌رز‌یک‌ی زۆر که که‌وته سه‌ر شانم له ئه‌نجامی سوور‌بو‌مه‌وه بۆ له چاپ‌دانی و زۆری ئه‌م هه‌موو سه‌فه‌رانه‌ی کردم‌ن تا له ده‌می حه‌زبای سانسۆر ر‌زگارم کرد و پاشان ئه‌و ته‌گه‌رانه‌ی له‌وی رووبه‌رووم کرانه‌وه به‌لا‌بردنی به‌ش‌یک‌ی زۆری ش‌یعه‌ر‌کان و لا‌په‌ره‌یه‌کی زۆری نووسینه‌که‌م، سوور‌بوون و پ‌یدا‌گری منبش بۆ ئه‌وه‌ی کار و پ‌رۆژه‌که‌م به‌کامل‌ی و به‌ته‌وا‌وی ده‌ر‌یچ‌ و پاشان بۆ روونه‌دانی هه‌له‌ی چاپ له سل‌یمان‌یه‌وه به‌ده‌یان سه‌فه‌ری به‌غدام کرد، به‌لام ئه‌نجام کاره‌که هه‌ر به‌خواست‌ی من هه‌لنه‌سو‌را، له پاشان ئه‌وانه‌ی چا‌ویان به‌کاره‌که هه‌لنه‌ده‌هات ئه‌و هه‌له چاپ‌ییانه‌ش‌یان له‌سه‌رمان کرد به‌مال و به‌که‌موک‌وری بۆیان ح‌یساب کرد‌ین، هه‌رچه‌نده ئه‌وانه چه‌ند ده‌نگ و نووزه‌یه‌کی ب‌چووک و سنوور‌دار بوون که له به‌ران‌به‌ر ده‌نگی دل‌سۆزان و روونا‌ک‌ب‌یران و نووسه‌رانی خاوه‌ن ئ‌ین‌ساف و و‌یژدان و که‌سایه‌تی خۆی به‌پ‌یوه پ‌انه‌ده‌گرت، چونکه ه‌یچ نه‌ب‌ی ئه‌و که‌ره‌سته‌یه‌ی من تا ئ‌یستا بووته که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی بۆ وه‌رگرتنی دوو نامه‌ی د‌کتۆرا له باره‌ی ئه‌و شاع‌یره‌وه، هه‌روه‌ها ناوی ئه‌و شاع‌یره‌ که‌وته‌وه سیاق‌ی م‌یژوویی خۆی و له ش‌ویتی ش‌یاوی خۆی دانرا و سالانه یاد ده‌ک‌رایه‌وه و ته‌نانه‌ت مامۆس‌تایه‌کی وه‌ک د. مارف خه‌زنه‌دار وه‌ک سه‌ره‌رشت‌یکاری ت‌یزی خ‌وین‌دنی بالا ناوی له کتیبه‌که‌م نا ئ‌ین‌سیکلۆ‌پ‌یدی‌ای ش‌یخ نووری و کتیبی سه‌ر م‌یژ، واته ناب‌ی ب‌خر‌یته‌ ناو کت‌یب‌خانه‌وه و زۆر ستایشی تر که زیاتر بوونه مایه‌ی دل‌خۆش‌بوونی من و زۆر له‌و ده‌رده‌سه‌ری و ئازار و پاش‌قول ل‌یگرتن و ه‌یلاکی م‌اندو‌و‌یت‌یی‌ه‌ی له ب‌یرم برده‌وه.

من که بۆ چاپی دووهم خۆم گ‌ورج کردوه به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌له‌نو‌ی له چاپ‌دانه‌وه‌ی ئه‌م دیوانه، زۆر حه‌زم ده‌کرد سه‌ره‌له‌نو‌ی بکه‌ومه‌وه کار‌کردن له‌سه‌ر پ‌رۆژه‌که و فراوان‌تری بکه‌م، پاشان که سه‌یرم کرد، ده‌س‌کاری نه‌کردنی جوان‌تر و چاک‌تره، چونکه ئه‌وه‌ی له هه‌شتایه‌کاندا چاپ ک‌راوه وه‌ک پ‌رۆژه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و به‌یان‌نامه‌یه‌کی سیاسی - روونا‌ک‌ب‌یری خراوته‌ روو، من له ئ‌یستادا ته‌نیا به‌وه‌نده‌ وازم ل‌ی ه‌ینا که هه‌له‌به‌ری بکه‌م و له رووی زمان و که‌موک‌وری هونه‌ری و هه‌له‌ی چاپه‌وه ب‌ن‌پ‌ر بک‌ری، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی له باره‌ی ئه‌و

شاعیرهوه نووسراوه بیانخه مه ناو ببیلیۆگرافیا یه که وه و ئەوی تریش پیم چاکتر بو وهک نووسینی قۆناغیکی ئەدهبی خۆم دەسکاری نه کهم و وهک خۆی به جیتی بهیتم، لهو ماوه یه شدا که نزیکه ی بیست و ئەوهنده سال به سهر چاپی یه که میدا تپه رپوه و له بهرئه وهش که ماوه یه کی زۆر دوورودریژه له شاری سلیمانی دوورکه وتوومه ته وه، بیجگه له وهی ئەوساکه له بهرهمه کانی شاعیر به دهستم هینابوو، هیچی ترم وه گیر نه کهوت و کهس له هیچ لایه که وه شتیکی بلاو نه کرده وه، شیعریک یان بیرو رپا یه کی نوئی له وانیهی من زیاتری پتی بی، بۆیه ئەم چاپهش وهک خۆی هیلرا یه وه، ته نیا لایه نی هونه ری و ته کنیکی نه بی، پر یاریشم دا ههر بۆچوونیک و باس و بابه تیکی دیکه م هه بی له دوو توئی کتیب و نووسینی جیاواز و تایبه تدا به جودا چاپ و بلاویان ده که مه وه، ئەوه سه ره رای ئەوهش که ئەو قه ناعه ته ی ئەوساکه به رانه ر به شاعیره ته ی و به ره و که سایه ته ی شیخ نووری هه مبوو، ئیستاش ههر هه مان قه ناعه ت و پر یار و بۆچوونم له باره یه وه هیه و لیره دا پیم وایه ههر شتی بنووسم و بلیتم شتیکی نوئی و جیاواز نابی له وه زیاتر که له ویدا وتوومه، به لām به داخه وه ئیستاش هه ندی کهس هه ن، له سه ره قه وان ی ئایدیۆلۆژیانه ی کۆنکریتیانه ی خۆیان به رده وامن و پیتیان وایه وه زیفه دیتن و کارکردنی شیخ نووری له وه زیفه دا به ره ی شاعیره تی تیدا کوشتووه، وهک بلیتی هه رچی نووسه ر و شاعیره ی ئەوسا و ئیستا هیه هه موویان خۆیان ته نیا بۆ نووسین و شیعیر ته رخان کردبی و نان و بژیوی ژبانیان به شیعیر و نووسین مه یسه ر کردبی، ته نیا ئەوه شیخ نووری-یه که وه زیفه دهستی ناوه ته بینه قاقای و به ره ره که ی لاواز کرده وه و کوشتوویه تی، به حیساب ئەو قسانه له نیه ت پاک ی و له دلّسۆزی و خه مخۆریه وه بۆ شیخ نووری ده کترین، وهک بلیتی وه زیفه په کی خستبی و له داهیتان و نوئیسوونه وه دووری خستبیته وه و له په لویۆی خستبی و به قسه ی ئەوان ده بویه شیخ نووری ته نیا خۆی بۆ نووسینی شیعیر و ئەدهب ته رخان بکر دایه و بۆ شیعیر بژیایه چاکتر بو!

دۆست و ناشنای دیرینم کاک عه لی به گی حوسین به گی جاف که هاو رپیه ته ی له گه ل مامۆستا گۆران-دا هه بووه و له ناشتیخوازانیشدا له سالانی ۱۹۵۸ به داوا وه ههر پیکه وه کاربان کرده وه و له گه لی بووه بۆی گێر امه وه: جار تکیان به مامۆستا گۆرانم گوت له دهستم بهاتایه ژبان و بژیوتیم بۆ دابین ده کرد بۆ ئەوهی دهستت به تال بویه خۆت بۆ شیعیر نووسین ته رخان بکر دایه و ته نیا خه ربکی سه فه ر و گه شتکردن بویتایه، تا ده یان شتی دیکه ی وهک گه شته که ی هه ورامان و قه ره داغت بنووسیا یه. منیش پیم وت ئنجا کاک عه لی کی

ده لی مامۆستا گۆران ژبانی مسۆگه ر بویه و بژیوی ژبانی بۆ دابین بکر ایه ده بیتوانی شیعری جوان بنووسی و له شیعیر نووسینی جوان نه ده چووه وه؟

به راورد کردنی شاعیره یکی کورد له گه ل شاعیره یکی دیکه ی کورد کار تکی نه شیوا و نه گونجا وه و ناکر ی دوو شاعیره ی یهک نه ته وه به یه کتر به راورد بکر ین و به بالای یه کترینان بپر ین، چونکه ئەدهبی به راورد کردن به هه ردوو قوتا بخانه ی فه ره نسی و ئەمر بکیشه وه هه لومه ر جی تایبه تی خۆیان هیه و ئەو جوړه به راورده هه لانه ی ئیمه له گه ل په رهنسیپه کانی ئەدهبی به راورد کاری یهک ناگر نه وه، بۆیه وهک چۆن ناکر ی (کامه ران) و (دیلان) پیکه وه به راورد بکه ین، هه ر به و جوړه ش ناکر ی (شیخ نووری) و (گۆران) له گه ل یه کتری به راورد بکر ین، چونکه ئەو دوو شاعیره که پیکه وه ده یانروانیپه یهک کلاو رۆژنه، من به ته و او کاری یه کترینان ده زانم، بۆ تۆخ کردن و قه تمه رکردنی سیمایه کانی شیعیره ی نوئخوازانیه ی قۆناغیک، چونکه راسته هه ریه که یان تایبه تمه ندی و جیاوازی هونه ری و شیعیره ی ژبان و گوزه رانی خۆیان هیه، هه ردوو کیشیان له پیناوی یهک ئامانجا کاربان کرده وه که دامه زراندن و ریشه دا کوانی دیار ده ی نوئخوازیپه له ناو شیعیره ی کور دیدا.

پینشته ر و تمان شیخ نووری فه رمانبه ری نه بووه له سه ره ته ختی شاهانه ی شیعیره ی نوئی دانرابی، چونکه پرۆسه ی نوئیسوونه وه به شه و و رۆژی پتی ناگات و سه ره هه لنادا، به لکو ریکه بۆ خۆش کردن و ماوه و پشوی ده وی تا ئەو تیروانینه نوئخوازانیه و که ره سه ته کانی ده رپر ینی پتی ده گات، ئەمه ش هه لومه ر جی تایبه تی و بارودۆخی ژبانی سه ره ده م و قۆناغه که ی ده وی، وهک چۆن هه لومه ر جی پیکه یینی که ره سه ته ی ده رپر ین و په خسانی هه لومه ر جی خۆی شاعیره که ی ده وی، به لām هه ردوو هۆیه خۆی و مه وزووعیپه که بۆ شاعیره یکی وهک شیخ نووری په خسا وه تا بتوانی به پیر ئەو دا وایه ی میژوو و حه تمیه تی میژوو وه بچی و له گه ل رووداو و پینشه اته کانی سه ره ده م و روودا وه کانی، شان به شان له گه ل رپتمی سه ره ده مه که پروات.

شیخ نووری له گه ل هه لایسانی بزوتنه وه ی رزگار یخوازانیه ی نیشتمانی و به رپابوونی راپه رین و شوێرشه کان له دژی داگیر که ران دهستی دایه نوئیسوونه وه و هاته مه دیدانی نوئخوازیپه وه، چونکه هۆشیار ی کۆمه لایه تی و سیاسی و روونا کبیری گونجاوی پتی بوو،

خۆی، هەر بۆیه‌ش ئیমে ویستوو مانه‌ ئه‌و حه‌قیقه‌ تانه‌ بخره‌ بنه‌ ناو چوارچیوه‌ی میژووی میژووی خۆیه‌وه‌، بۆیه‌ش هیچ ره‌خه‌ گرتیک یان میژوونوو سیکی ئه‌ده‌ب ناتوانی گرنگی شیخ نووری له‌ هه‌نگاونان و جوولانه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی نوێخوازی به‌لاوه‌ بنی و نادیده‌ی بگری.

خۆشی وه‌ک ئازادبێخوایێک چاوی بریوووه‌ ئازادی و له‌ ئاسۆی ده‌روانی و له‌ بواری کاری کۆمه‌ڵایه‌تیش دوانه‌که‌وتیوو، ئه‌مانه‌ هه‌موویان له‌ پال هۆیه‌ گرنه‌گه‌کانی دیکه‌ی ده‌ستی که‌ توێشووی رۆشنییری هاوچه‌رخ بوو، دابونه‌رتی شیعرێ پێ گۆپی و چیت نه‌یتوانی به‌رانه‌ر به‌و گۆرانکاریانه‌ دۆش داچینی و ده‌سته‌پاچه‌ بوه‌ستی، بۆیه‌ ئه‌وه‌ی به‌دیدێ خه‌یال و جیهانبینی و دل و ویژدانیدا گوزه‌ریان ده‌کرد، بزاقیکی نوێخوازانه‌ گرتیبه‌ خۆیه‌وه‌.

لیته‌دا شیخ نووری که‌ شیعرێ به‌ره‌و دنیای نوێبوونه‌وه‌ برد و له‌ بواری نووسینی شیعر و ئه‌ده‌بیات ده‌ستی دایه‌ شوێشیک، ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ ئیتر به‌یه‌کجاری ده‌سته‌برداری کیشی عه‌رووز بوو، به‌لکه‌ له‌ زۆر هه‌ولدا کیشی عه‌رووزی له‌گه‌ڵ کیشه‌ هیجاییه‌کان تیکه‌ڵ کردوو و هه‌ندی جاریش به‌ته‌واوی له‌سه‌ر کیشی خۆمالی گیرساوه‌ته‌وه‌ (به‌ نمونه‌ له‌ شیعرێ په‌پوله‌دا)، تا بتوانی ئه‌و ئازادییه‌ی ده‌ستی، کراوه‌تر بچ و به‌تیروته‌سه‌لی گوزارشت له‌ ژیان و قوناغیکی نوێ بکات، کارکردن له‌سه‌ر دوو دنیای جیاوازی مانای دوودلی و بچ باوه‌ری نییه‌ به‌چه‌مکی نوێخوازی، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌رفه‌تی گه‌وره‌تر و به‌رینه‌تر له‌ به‌رده‌می شاعیر ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندی جار به‌کیشی (عه‌رووز) یان به‌مه‌جزوواتی په‌ی به‌گرفتێ ده‌ربهرین ببات، چونکه‌ هه‌ندی بابه‌ت و گوزارشتکردن له‌ هه‌ندی حاله‌تی ویژدانی به‌و کیشه‌ زیاتر ده‌توانی ده‌سته‌مۆ بگری و په‌ی پێ بگری، نه‌ک به‌زۆره‌ملی جلیکی بکاته‌ به‌ر، شاعیری چاک ده‌ست له‌ شیعره‌که‌ی به‌رده‌دا و وازی لی ده‌هینی خۆی کراسی خۆی هه‌لده‌بژیری، نه‌ک به‌زۆر کراسیکی دیاریکراوی بکرتیه‌ به‌ر. بۆ نمونه‌ مامۆستا هه‌ردی شاعیریکی نوێخوازه‌، دید و جیهانبینی نوێیه‌، به‌لام شیعره‌کانی له‌سه‌ر شیوه‌ی عه‌رووز نووسیوه‌، ئه‌وه‌ش هه‌رگیز نابیتته‌ هۆی ده‌ره‌تانی له‌ ناو بزوتنه‌وه‌ی نوێخوازی شیعرێ کوردی. بۆ شاعیریکی وه‌ک شیخ نووری ناکری هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای نوێبوونه‌وه‌، یه‌کسه‌ر عه‌رووز تووڕه‌ له‌بدا و هه‌موو شیعره‌کانی به‌دوو له‌ عه‌رووز و له‌ قافییه‌ بنووسی، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و نوێخوازییه‌وه‌ ده‌بچ بیسه‌لمینی که‌ توانایی و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر عه‌رووزدا ده‌شکی، ئنجا به‌هۆشیارییه‌وه‌ روو ده‌کاته‌وه‌ کیشه‌ خۆمالییه‌کان، که‌ به‌کیشی نه‌ته‌وه‌بی ناوزه‌ ده‌کرتن. گرنه‌گ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌رده‌وامبوونی شیخ نووری به‌و قه‌ناعه‌ته‌وه‌ تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیانێ وه‌ک له‌و نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی که‌ بۆ مامۆستا (عه‌لئه‌ددین سه‌جادی) نووسیوه‌ و داکوکی له‌ نوێخوازی راسته‌قینه‌ و هۆشیار ده‌کات، نه‌ک نوێخوازییه‌ک که‌ بپیتته‌ مایه‌ی ناشیرین کردن و دزیوکردنی پروی نوێخوازی و له‌ نه‌فامییه‌وه‌ ده‌ستی بۆ درێژ بگری، که‌ ئه‌مه‌ش سووربوونه‌ له‌سه‌ر ئه‌و میتۆد و ریتیازه‌ی

پیشداستی

ماوهیه کی کهم نه بوو بیبری نووسین له سهر قوناغی راجه نبوی شیعری هاوچه رخی کوردی له سهرمدا ده خولایه وه، ههرچند لیکم ده دایه وه و ده مهینا و ده مبرد، نه مده ویرا و زاتم نه ده کرد خۆم له قهری ئه و ئیشه بدهم، چونکه ههستم ده کرد خۆ خه ریک کردن به لیکنۆلینه وه به کی وا به و شیوه لیل و هه لئاوییه ی ئه مژکه ده بیبینن، جوړه سه رکیشی کردن و هه ولدانیکی بیته و ده یه . سه ره نجام و ئاکامه که شی به ده سه ته یئانی کۆمه لتی بیرورای هه ره مه بییه، که دووره له گیانی لیپرسیینه وه و له وسه ریشدا نه مه وزووعیه ت و نه زانست په روه ران ئه و پرایانه یان لی وهر نه ده گرتم.

بیگومان ئه مژکه هه موو ئه وانه ی خه ریکی لیته و ئیته وه و لیکنۆلینه وه ن، که ره سه ته ی نووسینی ئه م قوناغه شیعریه په رپوه له کتیبخانه ی کوردیدا شک نابه ن، به لانی که مه وه ته وای به ره مه می شاعیرانی ئه و قوناغه یان له به رده ستدا نییه، که ئه مه یان که ره سه سه ره تاییه هه ره پیوسته که ی ده ستی لیته و ئیته وه وه . که حال به م شیوه یه بیت، چۆن ده ره قه تی نووسین له سهر ئه و ته کانه شیعریه دیم، که لق و پۆی بۆ زۆر لایه ن و سووچی تری ژبانی ئه و سه رده مه په رش و بلاو کردووه ته وه؟! چۆن بویرم خه ریکی کاریکی وا بيم، له کاتیکدا ئه و شاعیرانه ی که رپه رابه تی بزوتنه وه ی شیعری هاوچه رخیان کردووه، به ره مه کانیا ن له چاپ نه درابچ و که س مشووری کۆکردنه وه و ساغ کردنه و یانی نه خواردی؟! ئه گه ر وا نییه ئه ی کوا به ره مه می چاپکراوی (شیخ نووری شیخ صالح) و (عه بدولرهمان به گی نفوس) و (ره شید نه جیب) و (ره فیق حیلمی) که مامۆستا (گۆزان) ده وری له تازه کردنه وه ی شیعری کوردیدا دیار کردووه؟! یان کوانی ئه و دیوانه ی (پیره مبرد) که جیتی متمانه پیکردن بیت و به ته وای ساغ کرابیته وه، که (پیره مبرد) رپگه خۆشکه ری تازه کردنه وه که به؟! ئیتر که ئه مه یه واقیعی حالی شیعری هاوچه رخی کوردی، چۆن ده کړی له باره یه وه بنووسریت و رای له سه ر بدریت، له کاتیکدا زۆره ی که لوقوژینه کانی تاریک و لیل بی؟! ده بی به رنامه ی ئه کادیمیانه ی ئه و لیکنۆلینه وه یه له سه ر چ کۆله گه یه ک ویستا بیت که باسی قوناغی بکات، به لام قوناغه که هیشتا پر بی له که له به ر و ته مومژ و پیچوپه نای ده ق و مۆر نه شکاو؟! یا ده بی ئه و لیکنۆلینه وه یه چه ند مه وزووعیه تی پیکا بی و به گیانیکی زانستییه وه نووسرا بی، تا له وسه ر بتوانی

بپاریکی ره خه بی راست و دروست له مه ر ئه و قوناغه بداته ده سه ته وه؟!

خۆ ده کرا منیش وه ک ئه و که سانه ی له م باسه دواون بیم و هه ندی شتی گشتی دوور له به رنامه ی زانستی بلیم و به م کاره زیانم له بزوتنه وه ی شیعری تازه بدایه و گری کویتره که یم ئه وه ندی دی ئالۆز بکرا یه، له جیاتی ئه وه ی سوودی پی بگه یه ن و پروناکی به خه مه سه ر لایه نه تاریک و نووته که کانی، له زۆر سه ره وه حه قیقه تم به خستبایه ژیر لیومه وه و له و سه ریشدا ئه گه ر بیانوتایه بوچی به لای ئه و شاعیرانه دا تۆزت نه کردووه و مافی ئه وانی دیکه ت خواردووه؟! ئه وه ده سه ته جی له وه رامیکی حازر به ده ستدا ده مگوت: (به ره مه می شیعری ئه وانه م له به ر ده ستدا نه بوو)!!

ئه مژکه دوا ی ئه وه ی سی و پینج سال زیاتره به سه ر به رپاکردنی بزوتنه وه ی شیعری عه ره بی هاوچه رخ تیده په ری و دوا ی ئه وه ی به ده یان نامه ی ماسته ر و دکتۆرا و به هه زاران لاپه ره له سه ر ئه و بزوتنه وه یه نووسراوه، له یه کیکی له و لیکنۆلینه وه هه ره تازانه ی ده رباره ی شیعری هاوچه رخی عه ره بی نووسراوه - که نامه یه کی ماسته ره - بگوتی: (زۆره ی ئه و نووسینانه «واته ئه وانه ی له سه ر شیعری تازه نووسراون - ئا - ع» له گه ل ئه وه ش که زۆر به رنامه یه کی ته وایان نییه، یا له قوناغیکی زوودا نووسراون، که پیوسته ئه مژکه چاویان پیدا بگیرینه وه، یا چه مکیکی باس کراوه، زۆر چه مک و لایه نی دیکه ی پشتگوئ خراوه)^(۱) یا بلت: (بۆم روون بووه وه له و سالانه دا بارو دوخی عیراق به گشتی، له لایه نی رامیاری و فیکری و ئابووری و کۆمه لایه تییه وه هیشتا به ته وای لی بی نه کۆلراوه ته وه، له و بواره شدا سه رچاوه یه کی ئه و تۆ به ده سه ته وه نییه که لیته و ئیته وه وه وا لی بکات نه گه رپته وه سه ر ئه و سه رچاوه په رش و بلاوانه ی ئیره و ئه و ی، که په نجه ی بۆ ئه و باه تانه راکیشاوه)^(۲) له کاتیکدا ئه مه ده لیت، که تا ئه مژکه به ته نیا شاعیریکی وه ک (عه بدولوه اب ئه لبه یاتی) که هیشتا خۆی له ژباندایه، که چی به ده یان نامه ی ماسته ر و دکتۆرا له سه ر شیعری ئه و وه رگیراوه و به ده یان لیکنۆلینه وه ی قوولی له سه ر نووسراوه و چه ند جاریک سه رجه می شیعره کانی له چاپ دراونه ته وه، جگه له و هه موو سه رچاوه جوړ به جوړه ی ده رباره ی ژبانی کۆمه لایه تی و فیکری و سیاسی ئه و

(۱) یوسف الصائغ: الشعر الحر في العراق منذ نشأته حتى ۱۹۵۸ - رساله ماجستير - ۱۹۷۸ -

بغداد مطبعة الاديب البغدادية ل ۳ - ۴ .

(۲) هه مان سه رچاوه ی پيشوول ۴ .

سەر بەرھەمی ئەم پیشەرەوانە، کە ڕێچکەکی شیعری کوردییان شکاند و نەربیتی شیعری تازەیان ڕشت، یا شیعری ئەمڕۆکە جیاوازی بەخشش و لێ زیاد کردنی بۆ سەر ھەولێ ئەوانە چەندە و چۆنە؟!

من لەو پرۆایەدام بەبێ ئەوەی دیوانی شیخ نووری لەبەر دەستدا بێ، کە ئەلقەییەکی زیندووی شیعری ئەو قۆناغە پێکدەھێنێ، ناتوانین بەھیچ شێوەیەک لە بەراورد کردنی لەگەڵ شیعری ئەمڕۆکە مەوزووعیەت بپێکن. ئەگەر ئەو ھەلە توانیمان بەتەواوەتی ویتەنی راستەقینە قۆناغی پێشوو بکێشین و بگرە لە کێشانی ویتەنی قۆناغە کە نیەت پاکێ و دلپاکێ بکرتتە سەرور و بەرەو ھیچ ئامانجێکی تایبەتی لار نەبووینەو، ئەو کاتە دەتوانین ھەقیقەتی مەوزووعی و مێژوویی لە شوێنی خۆیان دا بنین و جێگەیان بۆ بکەینەو، بەمەش ھەر شاعیرێک دەخرتتە خانە راستەقینە خۆیەو و مافی خۆی وەردەگرێ، واتە کەسیان لەسەر حیسابی ئەو کەسێ تر زیاتر لە مافی خۆی وەرنەگرێ، بۆ ئەم مەبەستەش پێویستە لە شێوازی شاعیرە کە و زمان و سستمی دەرپرین و ویتەنی شاعر و میتۆدی شیعری شاعیرە کە ورد ببینەو، لە ناو ئەو چوار چێو مێژووییەکی کە بەخششەکی تێدا پێشکەش کراو.

لەبەر دەست نەبوونی بەرھەمی شیعری ئەو شاعیرانە بەشداری تازەبوونەو شیعری کوردییان کردووە، یا ھەر خۆیان - ڕێچکە شکین - بوو تە مایە دەکردنی زۆر بریاری بەپەلە و سەربیتی لەسەر ژبانی ڕۆشنبیریان. لەو پرۆایەشدا بەرچاوخستنی ھەر بەشێکی ئەو قەف و زریزانە دەبیتتە ھۆی ھەلەشەوانەو زۆر لەو بریارانە و بریاری تری راست و دروست جێگەیان دەگریتتەو. من وای بۆ دەچم کە زۆری ئەو راپانە لەسەر کەسی شاعیرەکانە، ئەو ئەندە لەسەر دەقی شاعرەکان نییە، کە لە لێکۆڵینەو زانستیدا ھەر ئەو دەقە قەسە دەکەن، بۆیە بەم دوایبەش ڕەخنە (بنیادگەری) کە دوا بەخششی تازە ڕەخنە و لا تانە، ئەو قەسە دەویات دەکاتەو و دەقە کە دەکاتە تاقە ڕێگەییە کە بۆ دەستنیشان کردنی (شێوازی) شاعیر و داھێنەرە کە. ھەر بەھۆی ئەم دەقەو ڕەخنە گەرن دەزانێ کام شاعیرەیان توانیویەتی بەشدار بوونی چالاکانە لە دروستکردنی ئەو قۆناغە شیعریەدا بێ و کامیان لەو کەسێ تر بەقوڵی ھەولێ ڕەگ داچوونی بنەما شیعرییە تازەکانی داو؟ بەبێ ئەوەی ڕێچکە شکینەکان، دەستپێشخەرییە مێژووییەکانیان لە بیر بکری. ئیتر کە ویتەنی قۆناغە کەمان لە لا روون بوووە (کە ویتە کە سەرچەمی شیعری شاعیرانی ئەو قۆناغە دروستیان کردووە) ئەوساکە دەتوانین خاسیەت و بنەما و شێو جیا

کەرەوکانی بزاین، ئینجا لەگەڵ خاسیەت و بنەما شیعرییە تازەکانی قۆناغی شیعری ئەمڕۆکەمان بەراوردیان بکەین، بەبێ روونکردنەو قۆناغی شیعری رابردو، ناتوانین بەھیچ شێوەیەک خۆمان بە قۆناغی (گۆران) و قۆناغی دوا (گۆران) ھەو سەرقال بکەین. کە بەلامەو ئەم لێدوانە ھەر لە بنەرەتەو سەرورم لاساییکرنەو کتومتی ئەو بەراورد و مشتومڕیە کە لەم سالانەو دواو لەسەر رووی لاپەرە ڕۆژنامە و گۆنارەکانی عەرەبی - عیراقیدا بەرچاو دەکەون کە لە نیوان شیعری پیشەرەوکانی قۆناغی تازەبوونەو: (عەبدولوھاب ئەلبەیات) و (بەدر شاکر ئەلسیاب) و (نازک ئەلمەلائیکە) تاد... لەگەڵ قۆناغی شیعری شەستەکان و ھەفتاکان (سامی مەھدی) و (حەسەب ئەلشێخ جەعفر) و (فازل عەزاوی) تاد... ئنجا کە قۆناغی شیعری تەنیا شاعیرێک دروستی نەکردبێ، چۆن دەتوانین بیروا دەربارە قۆناغی (گۆران) پێکەو بنین؟! یاخود چۆن ئەو راپانە پێکەو دەنێن، لە کاتی کدا لێکۆڵینەو ھەو کی تێروتەسەل لەسەر ئەو قۆناغە و شاعیرەکانی نەکرایت؟!!

مامۆستا (گۆران) کە لە چا و ھاوێ شاعیرەکانی خۆی لە ھەموویان بەختەو ھەر تر، لە رووی لە چاپدان بەرھەمەکانی و نووسینی ڕەخنە و لێکۆڵینەو، کە رووبەرێکی زۆری بۆ ئەو تەرخان کراو، کەچی ئەگەر بەچاویکی ورد و بەزەبیتکی فراوانەو لەو نووسینانە رابمێنین، بۆمان دەردەکەوێ کە ئەمیش تا ئیستا جگە لە چەند (وتاریکی ڕەخنەیی) شتیکی ئەوتۆی بۆ نەکراو ھەموو لایەنەکانی شاعر و شاعیرایەتی ئەو گرتبیتتەو و شایانی پایە شیعری ئەو بیت. ئەم وتارە ڕەخنەییانەش لایەنیکیان گرتووە و زۆر لایەنی تریان ھەرئامۆش کردووە، بگرە زۆر لەو وتارانە بریتی بوو لە ھوتاف کێشانی بۆی و ھیچی تر. کەواتە ھەموو ئەو گوتار و چاوپێکەوتنە ڕۆژنامە نووسییانە لە کاتی خۆیدا دەربارە قۆناغی - گۆران - و دوا - گۆران - نووسراون و گوتراون، بەکاریکی زبانی دەزانم، چونکە قەسەکان ھەرچی بووبن و ھەر چۆن گوتراون، بنچینەییەکی مەوزووعی و زانستییان لە پالدا نەبوو، کە نووسینیش کۆلەگە زانستی نەبوو، قەسە ھەلپشت و لاپەرە ڕەش کردنەو و کات بەفیڕۆ دان و داگیر کردنی رووی پێو لاپەرە کەمانی ڕۆژنامە و گۆنارەکانە و خەریک بوونە بەشتی لایەلایی، لەو سەریشدا خۆتەران تووشی چەندان کۆلانی دەرئەچوو دەکەن و لە کێشە (جەوھەری) بەکان دوور دەخرتتەو.

ئەوانە لاسایی مشتومڕەکی شیعری ھاوچەرخێ عەرەبی دەکەنەو، نەیانزانن ئەو ھەو بوونەوان ڕەخساو و وەختی ھاووە بیلین، جاری لە لای ئێمە پێنەگەشتوو و وەختی

ماوه قسه‌ی تیدا بکریت و به خۆمان رابهرمووین بکه‌وینه ئەم جۆره به‌راوردکاربانه‌وه. زۆر دوور نارۆین، هەر جارێک که خۆینەر کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی شاعیری نوێخوازی عه‌ره‌ب (عه‌بدولوه‌هاب ئەلبه‌ياتی) ده‌خوینێته‌وه، له‌ پاشکۆی زۆریه‌ی کۆمه‌له‌ شیعره‌کانیدا ناوی ده‌یان که‌سی به‌رچاو ده‌که‌وێ، که‌ نامه‌ی ماستهر و تیزی دکتۆرایان له‌سه‌ر شاعیرایه‌تی ئەو وه‌رگرتوه‌وه. به‌لێ شاعیرێک هه‌شتا خۆی له‌ ژياندايه‌ تا ئیستا پتر له‌ چهند جارێک شیعره‌کانی به‌سه‌رجه‌م و به‌جیا جیا چاپ کراونه‌ته‌وه، ئیتر پیاو چۆن به‌زه‌یی به‌ئه‌ده‌بیتکی گوناح و بێ ناز و بێ که‌سی وه‌ک ئەده‌بی کوردی نه‌ییته‌وه؟! چۆن به‌زه‌یی به‌و واقیعه‌ نه‌ییته‌وه، تا ئەمڕۆکه‌ پێشپه‌وه‌کانی شیعری کوردی دوا‌ی زیاتر له‌ بیست ساڵ تێپه‌ر بوون به‌سه‌ر مردنیاندا، هه‌شتا خۆینەر ته‌واوی شیعره‌کانیانی له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌. ئەوه‌ باسی ئەوه‌ ناکه‌م، لێکۆڵینه‌وه‌یان له‌ باره‌وه‌ بکریت و به‌روبوومه‌کانیان وه‌رگێردینه‌ سه‌ر زمانی بێگانه‌وه.

له‌ به‌رچاو نه‌گرتنی ته‌قه‌للا و کۆششی ئەم شاعیرانه‌ با له‌و سه‌ر به‌وستی و بێ که‌سی و بێ نازی ئەده‌به‌که‌ش هەر له‌ولا، به‌لام پاشاگه‌ردانی به‌ریا کردن له‌ ناو ئەده‌به‌که‌، به‌ده‌ست قه‌له‌م به‌ده‌سته‌کان ئەوه‌نده‌ زیاتر قوره‌که‌ی خه‌ست کردوه‌وه، ئیتر ئەوه‌ به‌ناوی جیاوازی بیرورا - که‌ حاشا فری به‌سه‌ر جیاوازی بیروراوه‌ نییه‌ - شه‌ره‌ ده‌نووک و ته‌قله‌ به‌یه‌کتر لێدانیکه‌ هەر مه‌پرسن، به‌ناوی جیاوازی بیرورا شتی وا ده‌کریت و ده‌گوتریت، له‌ قووتووی عه‌تاری هه‌یچ ولات و میله‌تیکدا وینهی نادۆزیته‌وه. ئەوه‌ شه‌ره‌ جنیو و درۆ هه‌لبه‌ستان به‌ناوی راستگۆیی و مه‌وزوووعیه‌ت... شیانندن و گێره‌شپوینی به‌ناوی خزمه‌ت کردن و دل‌سوژی و پێشکه‌وتنه‌خوازی. مل بادان و نوچه‌چک گرتن به‌ناوی عیلمانییه‌ته‌وه. ئەوه‌ی له‌و ناوه‌دا تووشی ژانه‌ دل و ژانه‌ سه‌ر بووه‌ خۆینه‌رانن، که‌ خه‌ریکه‌ له‌ ناو دووکه‌لی ئەو ناژاوه‌یه‌دا نیه‌تپاک و نیه‌ت پیسیان لێ تیکه‌ل بێ. ئیتر نازانم ئەو نه‌وه‌یه‌ی تینوو و تامه‌زۆی فیربوون و خۆیندنه‌وه‌یه‌، چ تاوانیکیان کردوه‌وه، تا به‌م جۆره‌ چه‌واشه‌ بکرین، لێفه‌یان له‌سه‌ر چ هه‌تیوتیک هه‌لداوه‌ته‌وه‌ تا تووشی ئەم میشک له‌ق و لێژ کردنه‌ بکرین؟! (شیخ نووری) نه‌ک تا ئەمڕۆکه‌ هەر هه‌یچی بۆ نه‌کراوه‌، بگره‌ له‌ زۆر سووچ و قوژبانی رۆژنامه‌ و گۆڤاره‌کان و بگره‌ له‌ به‌رنامه‌ی خۆیندنی قوتابخانه‌کانیشدا شیعری به‌ شپوینراوی و به‌نیوه‌ و ناچلی و به‌ناته‌واوی بلاو کراوه‌ته‌وه، له‌ زۆر سووچی رۆژنامه‌ و گۆڤار، تانوتی لێدراوه‌، رهنگیی ئەوه‌ش له‌ لای ئیمه‌ جوړیک بیت له‌ پاداشت دانه‌وه‌ و خه‌لات کردن و چاپ کردن به‌ره‌مه‌کانیان، یان جوړی بیت له‌ ده‌رپینی خۆشه‌ویستی و

ئه‌مه‌کمان بۆیان. یان که‌ هه‌ندی ده‌ستیان بۆ به‌ن، ته‌نیا بۆ مه‌به‌ستی بازرگانی پتوه‌ کردن، ئەگینا بۆ هه‌یج مه‌به‌ستیکی تر ده‌ست بۆ کار و به‌ره‌میان نابهن و له‌ گۆریشدا هه‌لیان ده‌ته‌کێتن و ناھیلن به‌سه‌ینه‌وه‌! بۆیه‌ ناھه‌قم نه‌بوو که‌ نه‌مه‌وه‌ی شتی له‌سه‌ر ئەو قوژناغه‌ بنوسم و روو به‌رووی قوژناغیکی وا په‌شوکاو بیمه‌وه‌، به‌و هه‌موو به‌خششه‌ی خۆیه‌وه‌، ده‌زمانی هەر هه‌ولێک بده‌م، ئاسنی سارد ده‌کوتم!

سلیمانی گیرسامهوه و (د. کوردستان موکریانی) یش کرا بهسه رۆکی بهشی کوردی له کوللییهی ئادابی زانکۆی سلیمانی نهوسا.

که بۆیه کهم جار له و شارهدا یه کترمان بینی نه ده کرا له م یه کتر بینی نه دا ئه و باسه ی له گه لدا بکه مه وه، بۆیه دوا ی چهند جار یه که به یه که وه دانیشتن و یه کتر بینی و پتر ئاشنایه تی په یداکردن، باسی ئه و پرۆژه یه م بۆ کرد که وه خستی خۆی له گه ل باوکی خوالیخۆشبوویدا به ته ما بووین خه ریکی بین و داوام لێ کرد، ئه م جار که رۆیشه وه بۆ (هه ولیتر) ده ستنوسه کان بدۆزیته وه و به یه که وه خه ریکی پرۆژه که بین، به لام خۆی وای نیشان دا که وا له رێزمان پسپۆره و نایه وی خه ریکی ئه ده ب بیت (چونکه ته نیا هیوا یه تی ئه ده بی هه یه)، ئه لحه ق به لئینی دامی که ده ستنوسه کانم بۆ به ینی. بۆ ئه و مه به سته یه که م جار ته له فۆنی بۆ خوشکی کرد که له هه ولیتر بوو، تا به دوا ی ده ستنوسه کان شیخ نووری- دا بگه رپیت و له ناو ده ستنوسه کاندایا بیاندۆزیته وه و ئاماده یان بکات تا من بچم له هه ولیتر ده ستنوسه کان لێ وه ربگرم. سه فه ری هه ولیترم کرد و چومه ماله وه یان، به لام دوا ی گه ران و پشکنین خوشکه که ی ئه و ده ستنوسانه ی نه دۆزییه وه، منیش له ده سکه وتنی ده ستنوسه کان بچم ئومید و هه ناسه سارد بووم. که گه رامه وه سلیمانی (د. کوردستان) م بینی و پیم را گه یاند که ده ستنوسه کانه م نه دۆزیوه ته وه، داواشم لێ کرد به لکه خۆی هه ولێ بدات و کاتی سه ری له هه ولیتر دا و چوه ماله وه، ده ستنوسه کان بپشکنی. هه رواش بوو، ئه وه نده ی نه برد که خاتوو (کوردستان) سه ری ماله وه ی دا و له گه ل گه رانه وه ی بۆ سلیمانی ده موده ست ئه و ده ستنوسانه ی پتوه ندییا ن به (شیخ نووری) یه وه هه بوو هه مووی بۆ هینابووم و کاتیکی بۆ دانام که بچمه لای له زانکۆ، ده ستنوسه کانم له وی بداتی، ئیتر که چومه لای و ده ستنوسه کانم لێ وه رگرت، به گورتر له جار ان تی هه لچووم و که وتمه پشکنین و گه ران و سۆراغکردن. بۆ ئه م مه به سته سه رم کرد به زۆر مالاندا، رووم له زۆر که س نا، هه ر که سیکی زانیبیتم تۆزه خزمایه تی و دۆستایه تی و هاو پتیبیه کی له گه ل (شیخ نووری) دا هه بووه چومه ته لای و هه والی ژیا ن و شیعی نه و م لێ پرسیه. ئه وه ی توانیبیتی یارمه تیم بدا یارمه تی داوم له شوینی خۆیدا ناویانم بردوه، ئه وه ی نه شیتوانیبی یارمه تیم بدات ئه وه ناوی که سانی تری بۆ هه لداوم و منیش چومه ته لایان.

بیگومان له پیش هه موو ئه وان هه وه چومه لای کاک (شیخ جه ناب) ی کوره گه وه ی شاعیر، که باسی پرۆژه که م له لا کرده وه و ئه و هه ول و کۆششانه ی دا بووم بۆ ده ستگیر

کردنی شیعه ره کانی باوکی و بۆم روون کرده وه، زۆر خۆشحال بوو، بگه ر ئاماده بی خۆی نیشان دا که هه رچی له ده ست بیت بۆ سه ره که وتنی پرۆژه که م درێغی نه کات. له راستیشدا کاک (جه ناب) وه ک به لئینی دا بووم، به لئینه که ی هینایه دی و یارمه تی زۆری دام، به به لگه ی ئه وه ی دوا ی ما وه یه کی که م ته له فۆنی بۆ کاک (روشدی عه زیز) ی ئامۆزای کردبوو، ده فته ره ده ستنوسه کانی باوکی که له لای دانا بوو بیانپاریزی^(۱)، بۆ پرۆژه که مان داوا ی لێ کردبوو ئه و ده ستنوسانه مان بۆ بنیترتیه وه. ئه ویش هینده ی پچ نه چوو، دوو ده فته ری ده ستنوسی که له لا بوو بۆ کاک (جه ناب) ی نارده وه و ئه ویش یه که سه ر ده ستنوسه کانی بۆ من نارد.

به م جو ره پرۆژه که م رۆژ له دوا ی رۆژ رووی له فراوانی ده کرد، له چهند که سیکیشم بیستبوو کۆمه لێ شیعی (شیخ نووری) که وتوه ته لای مامۆستا (هه ردی) له کاتی خۆی (شیخ نووری) داویه تیبیه ئه و بۆ ئه وه ی پیشه کی بۆیا ن بنووسی و له چاپیا ن بدن. کاتی له لای کاک (جه ناب) باسی ئه م شیعه رانه م کرد دیا ربوو مامۆستا (هه ردی) یش خۆی له گه ل کاک (جه ناب) له با ره ی ئه و شیعه رانه وه دا بوو و پیشی گوتبوو یه کی بنیتره ده ستنوسه کانت بۆ بنیترمه وه. به م شیوه یه ئه و ده ستنوسانه ی که له لای مامۆستا (هه ردی) یش بوون کاک (جه ناب) به خه لاتی کوری بۆی هه ناردم، ئیتر که بنه ماله ی شاعیر زانییا ن من به دل و به گیان خه ریکی ئه م ئیشم و بگه ر کاریکی زۆرم بۆ کردوو و به رده و امیش خه ریکم، هاو کاری ته واوی چاپکردنی دیوانه که یان کردم، چونکه ئه وان مه به سته ی سه ره کییا ن له چاپکردنی دیوانی شاعیر ئه وه بوو به شیوه یه کی ریکوپیک بکه ویته به رده سته خوتنه ران، دوور له مه به سته ی بازرگانی پتوه کردن و خه ریک بوونی سه رپیتی.

دوا ی ئه وه ته واو که وتمه خۆم، هه ر که سیکی وینه به کی ده گمه ن و دانسقه، نامه یه ک، کوته کاغه زیکی ده ستنوسی شیخ نووری لا بووی لیم وه رگرتوه. هه ر که سیکی ترووسکاییه کی خستبیته سه ر ژیا نی (شیخ نووری) تۆمارم کردوو و لپی ورد بوومه ته وه و بگه ر به هۆی پرسیا ر کرده وه له که سانی تر چومه ته ناو بنجونا وانی ئه و قسه به وه، که شتیکم وه رگرتوه ته واو لیم پیچا وه ته وه ئنجا تۆمارم کردوو. به و ده ستنوسانه ی له لام بوون دل م ناوی نه ده خواره وه، چونکه شیعی و ام له لا بوو له پینج ده ستنوسی جو ر

(۱) وه ک زانیم ئه ویش له لای د. که مال مه زه ر پاراستبووی.

به جۆری شاعیر نووسراپوهه، که له ههر دهستنووسیکدا شاعیر دهسکاری شیعره که ی کردووه و گۆرانی به سهردا هاتبوو. من ههولم داوه دهستنووسی ترم چنگ بکهوئ تا دوا دارشتنی شیعره کهم دهسکهوئ و بیکه مه دهستنووسی باوه پینکراو. ئیستاش پهنگه شیعری وا له و دیوانه دا بهرچاو بکهون، له دهستنوو سه که دا په شنوووس - مسوده - بیت، یا دهستنووسی تری ئەم شیعره هه بیت که شاعیر دهسکاری کردبێ و دهستی پیتدا هینابیته وه و من چنگم نه که وتبێ، له ههر دهر فته تیکي تر دهستم بکهون دهباخه مه شوینی ئەو په شنوو سانه وه.

له راستیدا دانیشتم له سلیمانی دهر فته تیکي له باری بۆ په خساندم، بۆ ئەوهی سوود له کتیبخانهی (زانکۆی سلیمانی) و (مۆزه خانه) و (ئهوقاف) و (کتیبخانهی گشتی) وهر بگرم. ههر له و کاته وه که هاتووم بۆ ئەم شاره، وهک ههر که سیک که به کاروباری شیعری کوردییه وه خه ربیک بێ، سه ودا ی پشکنین و گه ران به دوا ی شیعری بلا و کراوه ی ئەو شاعیرانه ی به شدارییه کی چالاکانه یان له تازه کردنه وه ی شیعری هاوچه رخی کوردیدا کردووه، که و ته که لله مه وه. ههر به و نیاز ه که و ته هه لدا نه وه ی لاپه ره به لاپه ره ی رۆژنامه و گۆقاره کوردییه کان و رۆژنامه و گۆقار نه ما بوارد بیتم و سه یرم نه کردبێ. بۆ پرۆژه که ی (شیخ نووری) په رۆشییه کهم ههر به ته نیا له کتیبخانه کانی که له سه ره وه ناوم بردن، دانه مرکا، به لکو هانام برده بهر زۆر کتیبخانه ی تاییه تی، له و کتیبخانه نه ی سوودم لی وهر گرتن کتیبخانه ی ماموستایان: (شیخ محمه دی خال) و (شاکر فه تاح) و (دکتۆر مارف خه زنه دار) و (جهمال خه زنه دار) بوون، که رۆژنامه و گۆقاری کوردی زۆریان تیتدا پاریزراون. ئەم گه ران و پشکنینه ش به ناو گۆقار و رۆژنامه کانداه سه سه و تازوو قه یه کی باشی شیعری ئەم شاعیره ی خسته بهر دهستم، ئەوه بیکه که له وه ی بۆ خۆم سوود تیکي ئیجگار زۆرم لی وهر گرتن. به وه ندهش نه وه ستام، تا که لاله کردنی ئەم دیوانه بۆ له چاپدان، من له سوؤرا گردن و ئیشی (مهیدانی) نه که وتم. بۆ ئەو ناما نجه له گه ل زۆر که سان ده که و ته ده مه ته قتی، به تاییه تی له گه ل ئەوانه ی پتوه ندییه کی دوور یان نزیکیان به (شیخ نووری) یه وه هه بوو. یا ئەوانه م ده بینی که له نزیکه وه ئەم شاعیره یان ناسیوه. ههر بۆ ئەوه ی نه که ومه هه ندی هه لوه له باره ی ژیان و وه زیفه و جۆری گوزهرانی شاعیر چووم دوا ی عه زیه ت و ماندوو بوون تیکي زۆر ئیزم وهر گرت و له خه زینه ی سلیمانی دۆسیه ی شاعیرم له ناو پینج سه د دۆسیه دا دۆزییه وه، سه رجه می دۆسیه کهم نووسییه وه. زۆریشم مه به ست بوو رۆشنایی بکه مه سه ره موو قوناغه کانی ته مه نی شاعیر، ههر له مندالییه وه

تا هه رزه کاری و لاویتی و پیری، به لام هه رچه ند کردم و کۆشام له وه زیاتر رۆشنا بیم پی نه خرایه سه ر، ئەگه رچی ئەوه ندهش که به دهستم هینا وه، زۆر هه له ی ژبانی شیخ نووری بۆ راست کردمه وه، ته نانه ت دیار کردنی موچه ی مانگانه شی، پیکه خۆش کردنه بۆ زانینی باری ئابووری و دارایی و شیوه ی گوزهرانی شاعیر، که بیکه گومان له پاشه رۆژدا یارمه تی په خنه گران ده دات و ده ستیان ده گری له لیکۆلینه وه ی به ره مه کانیدا، هه ره ها له نزیک بوونه وه له شیعرو ئەزموونی شاعیرایه تی شاعیر، چونکه که س ناتوانی شاعیر له ناو شیعره کانی جیا بکاته وه. ژبانی تاییه تی و گشتی - ده ور به ره که ی - له شیعره کان له بیکه تگ بدات، یان شیعره کان دوور له ژبانی تاییه تی و سه رده می شاعیر جیا بکاته وه، بۆیه هه ولم دا زیاتر به ناو شته ورده کانی ژبانی شاعیردا بچه خواری، ئەگه رچی زۆر لایه نیشی ماوه پیتووستی به روونکردنه وه هه یه!

دەربارەى بەرنامەى ساغکردنەوہى ئەم دیوانەوہ

بېگومان تا لە چايدانى ئەم دیوانەش شتێكى ئەوتۆ نەكراوە، شایانى پایەى شاعیریتى و بەهرەى تاییەتمەند و بەژوینى (شیخ نوورى) بى. زۆرەى خوینەرەن (شیخ نوورى) دەناسن، رەنگە تەنبا وەك شاعیرىك بیناسن و بەس، لە كاتێكدا (شیخ نوورى) جگە لە شاعیرایەتییەكەى دەكرێ لە زۆر سەرەوہ باسى بكەین. شیخ نوورى (رەخنەگر) و شیخ نوورى (نوسەرى سیاسى) و شیخ نوورى (پۆژنامەنوس) و تاد... بەبى مشتومر (شیخ نوورى) موونەوہرىكى بەدەرەوہ بووى سەرەمى خوێ بوو و شیعەرى كوردى زۆر قەرزارى ئەو پیاوہیە كە تا ئەمڕۆكەش مافى تەواوى خوێ نەدراوەتى - ئەگەر زۆر جار مافى نەخوراى - جگە لە ھەولە دلسۆزانەكەى مامۆستا (رەفیق حىلمى).

ئەگەر بەوردى چاویك بەرپۆژنامە و گۆفارە كوردییەكاندا بخشینین، وتاریكى قوول و چر و پر و لێكۆلینەوہیەكى ھەمە لایەنت لەسەر ئەم شاعیرە بەرچا و ناكەوئى، بۆیە دەلیم ئەوہى دەربارەى ئەم شاعیرە نووسراوە، زۆر لە ئاستى بەھرە و دەسەلاتى شاعیرانە و ھونەرى شیعەرى ئەو كەمتر و كورتە بالاترە. ھۆى سەرەكى بەسەر نەكردنەوہ و پشتگوئى خستنى بۆ فەرامۆش كردنى بەرھەمەكانى دەگەرپتەوہ، كە تا ئەمڕۆكە خەمىكى خەمخۆزانەى بۆ نەخوراوە، ئەمەش كاریكى واى كردووە شیعەرىكى ئیجگار كەمى لەبەر دەستى خوینەرەندا بىت. ئەوہ جگە لەوہى تا ئەمڕۆكە كتیبخانەى كوردى رێكۆپىك لە ھەموو كوردستاندا نابىنى كە ژمارەى تەواوى پۆژنامە و گۆفارەكانى پاراستى، ئەمەش بۆ خوێ تەگەرەى كە لە بەردەم رەخنەگران و لیتوئۆرەوہەكان، كە نەتوانن بەرھەمە شیعەرییەى بلاوكرراوەكانى بىنن. بەھەرھال دەكرێ لە چايدانى ئەم دیوانە بىتە سەرەتایەك بۆ ئەوہى چىتر ئەم شاعیرە لە لێكۆلینەوہى ئەدەبى پاشەپۆژماندا مافى نەخریتە ژیر لیتوہ و بىتە پۆژەى لێكۆلینەوہى تىرۆتەسەل و كەرەسەى بەراورد كردن و شوپوونەوہ بەناو تاقىكردنەوہى شیعەرى و رادەى تىگەیشتنى لە كیشەى (تازەبوونەوہ). یان بىتە كەرەستەى رووناكى خستنە سەر ئەو قۇناغە مېژوویى و كۆمەلایەتى و سیاسییەى بەھرەى ئەم بەھرەدارەیان تەقاندەوہ، تا بتوانى بەدەنگ داوايەكانى حەقمییەتى مېژووەوہ بچیت. ئەم بەرھەمەش كە چمكىكى زىندووى - ھەرە زىندووى - ئەم قۇناغەى، بكەویتە ژیر نىگای رەخنەوہ.

ئىدى بەئومىدى ئەوہى ئەو شیعەرانەى لەم بەرگەدا بەرچا و ناكەون و نەىگرتووەتە خوێوہ، چاوەروانىن ھەر كەسى دەستى دەكەوئى، تا نەفەوتاوہ بۆمانى بىنئى. یان لەسەر رووى لاپەرەى پۆژنامە و گۆفارەكاندا بلاویان بكاتەوہ، یان ئەگەر ھەر یەكێك كە من دەستم پى نەگەبشتى، ئەگەر ئەو زانیاریانەى لەو چاوەدا خستوومنتە روو، بوونە ھۆى وروژاندنى بىرەوہرەبىك لەگەل شاعیر ئەوہ بخرتنە سەر لاپەرەى پۆژنامە یان بە نامە ئاگادارمان بكەنەوہ. بەمەش دەتوانن بەھەول و تەقەللای ھەموو لایەك ئەم ھەنگاوە سەرەتاییەى ئىمە روو لە تەواوى بكات. بەھەمان شىوہش ھەول بەردى بەرھەمى شاعیرانى بزوتنەوہى تازەى شیعەرى كوردى (رەشید نەجیب) و (عەبدولرەحمان بەگى نفوس) بخرتنە بەر دەستەوہ و بەمەش دەتوانن ھەنگاویكى گەورە بىنئى لە روونکردنەوہى قۇناغىكى گرنگ لە مېژووى ئەدەبى ھاوچەرخدا، كە ئەم كارەش ئەرکیكى نەتەوہى سەرشانى ھەموو لایەكمانە و بۆ بەئەنجام گەیاندى پىوستى بەئىشى مەیدانى ھەى.

بەدلىیایىیەوہ دەلین (شیخ نوورى) ژمارەىكى زۆر لە شیعەركانى لەناوچووہ و بەپراگەندەى لەملا و لەولا پەرش و بلاو بوونەتەوہ و كەوتووەتە لای زۆر كەسەوہ. ھەر ناچیتە عەقلەوہ شاعیرىك لە تەمەنىكى زوى ژيانیدا دەستى داىتە شیعەرى نووسین و ھەر ئەوئەندە شیعەرى ھەبىت. ئەوئەندەى من خەرىكى شیعەرى - شیخ نوورى - بووم، بۆم دەركەوت ئەو شیعەرانەى كە خوێ لە ژيانیدا بلاوى كردوونەتەوہ ھەلەى تىدا نىیە، ئەگىنا كەم كەس ھەبوو بەئەمانەتەوہ شیعەركانى رابگوئین. خاوەنى وتارى گۆشەى (شیعەرى شاعیرەكافان) ناھەقى نەبووہ بلىت: (ھەر چەندە ئىمە بىرمان داوہ شیعەرى ئەو شاعیرانەى كە نەماون زىندوو بكەینەوہ، بەلام ئەترسین نووسەرى ئەو بەشە بەم زووانە بئى و كەسىكى تروەك ئەو نەبى كە پارچە شیعەرىكى (شیخ نوورى) مان بى ھەلە بۆ بنووسى. لەبەر ئەوہ ئەم ھەلبەستەیان نووسى) (۱) لىرەدا ناتوانن نمونەى ئەو ھەلە زۆرانە بنووسن، كە لە كاتى دووبارە بلاوكردنەوہى شیعەرىكىدا روویان داوہ، چونكە لاپەرەىكى زۆرمان لى دەگرئى، بەلام خوینەرى بەرپۆژمان دەتوانى بەھۆى ئەو بىبلىوگرافىایەى سازم داوہ، بەئاسانى بگاتە سەر راستى بۆچوونەكەم.

خوینەرى شیعەركانى (شیخ نوورى) بۆى دەردەكەوئى، كە لە زۆر شویندا نامازەى بۆ زۆر

(۱) پۆژنامەى ژین: ژمارە (۱۳۸۴) سالى (۳۳) پىنج شەمە ۱۹۵۸/۳/۹ شیعەرى و شاعیرەكافان.

رووداوی میژووویی ئەو سەردهمه کردوو وەک (٦)ی ئەیلوول و (شۆرشهکهی شیخ سه‌عیدی پیران)، یان شیعی بۆ (یانەیی سەرکهوتن) و (جهمعیه‌تی زانستی کوردان) وتوو. یان له زۆر شیعییدا په‌نجەیی بۆ هەندی ناو راکیشاوه، یاخۆ نامەیی شیعی بۆ نووسین، هەندی جارێش ئاشنا و خزمی خۆی به‌شیعر لواندوو ته‌وه، یان باسی که‌سانی وای کردوو که له‌و سەردهمه ناسراو بوون و ناویان له‌ ناو ناواندا بووه، به‌شی هه‌ره زۆری ئەو ناوانەیی به‌رچاو ده‌که‌ون له‌و سەردهمه‌دا له‌ ناو خۆینده‌واره‌کانی کورد نیویانگیان هه‌بووه، ئەم‌پۆکه نه‌وهی نوێ زۆریان لێ نانا، له‌به‌رئەوهی که‌متر ناویان دێته‌ پێشه‌وه و باسیان لێوه‌ ده‌کری. یان بۆی هه‌یه له‌ شارێکدا شه‌خسێک زۆر ناسراو بێت و له‌ شارێکی تردا ئەوه‌نده نه‌یناسن، بۆیه هه‌ستم به‌پێویستی روونکردنه‌وهی ئەم ئیشاره‌تانه کرد، تا نه‌وهی ئەم‌پۆکه زیاتر به‌و ناوانه ئاشنا بکری و هه‌ولم داوه زۆریه‌ی ئەو ناوانه له‌ په‌راویزی شیعه‌کاندا، به‌پێی مه‌ودا و پێویستی - له‌ هەندی شویندا به‌کورتی و له‌ هەندی شوینی تر به‌دریژی - لێیان بدویم. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌ درێژه‌دان به‌و لاباسانه دوور که‌وتنه‌وه‌یه له‌ ستراتیژییه‌تی کاره‌که‌م وەک پیاوانی سیاسه‌ت ده‌لێن، به‌لام چونکه بۆ خۆینده‌واری کوردی ئەم‌پۆکه تازه‌ بابهن، ئەوه به‌لامه‌وه قازانجی له‌ زبانی زۆرتەر، هه‌یج نه‌بێ ده‌بیسته هاندەرێک بۆ که‌سانی دی تا له‌ پاشه‌پۆژدا بیانکه‌نه‌ پرۆژه‌ی باسی سه‌ربه‌خۆی نووسین تا وەک نواندنی وه‌فایه‌ک به‌رانبه‌ریان به‌سه‌ریان به‌که‌ینه‌وه. سه‌ره‌رای ئەوه‌ش له‌و سەردهمه‌ماندا پێویسته له‌ ساغکردنه‌وهی دیوانی شیعی شاعیرێک، شیعه‌کانی به‌روونی و به‌بێ گرتوگۆل و کۆسپ و ته‌گه‌ره به‌خه‌رتته‌ به‌رده‌م خۆینه‌ران و هه‌یلکه‌یان بۆ سپی بکری، به‌بێ ئەوهی بگه‌رێته‌وه سه‌ره‌هه‌نگ و به‌دوای ناسنامه‌ی که‌سدا بگه‌رێن و له‌باره‌ی ژبانی که‌سه‌وه پرسیار بکه‌ن.

راسته ئەم‌پۆکه به‌رنامه‌ی ساغکردنه‌وهی ده‌قی ئەده‌بی و به‌رنامه له‌ کاری لێتوێژینه‌وه‌دا وەک زانستیکی سه‌ربه‌خۆی لیهاتوو و دا‌بونه‌ریتیکیی بۆ دا‌پێژراوه، هه‌موو مه‌یلله‌تانی رووی زه‌مین سوودی لێ وهرده‌گرن و له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئەده‌بی نه‌ته‌واپه‌تی به‌کاری ده‌هین و له‌ زانکۆکاندا قوتابیان ده‌بخوین، به‌لام دیسان ئەو به‌رنامه‌یه ئەوه‌نده وشک و برنگ نییه بکریته قه‌فه‌س و باسکار و لێتوێژه‌وه‌ی به‌خه‌رتته‌ ناوه‌وه، به‌لکو به‌پێی مۆرک و خاسیه‌تی ئەده‌به نه‌ته‌وه‌بیه‌که سوودی لێوه‌ ده‌گیرێ، ئیمه‌ش وەک مه‌یلله‌تیک که‌ ده‌ق و مۆری زۆر بواری و لایه‌نی رۆشن‌بیرمان نه‌شکاندوو، نا‌کری ئەو بواری به‌ لنگه‌وه‌و قوچی به‌هێلینه‌وه، چونکه ئەو لایه‌نانه له‌ لای مه‌یلله‌تانی تر ده‌میکه‌ حه‌قی خۆیان دراوه‌تی، بۆیه تا پێم

کرایب ئەو رووداو و ناوانه‌ی هاتوو نه‌ته‌ پێش، له‌ باسکردنیدا قسوورم نه‌نواندوو. هه‌یج نه‌بێ بۆ ئەوهی خۆینه‌ران بزائن ئەو رووداو یان ئەو که‌سه، شایانی ئەوه‌یه شیعی بۆ بگوتری یان نه‌؟!

هه‌ر دیسان به‌مه‌به‌ستی ئەوهی شیعه‌کان له‌به‌ر ده‌ستی خۆینه‌راندا روون بن، (فه‌ره‌ه‌نگ‌ۆکیک) م بۆ وشه‌ قورسه‌کان سازداوه و به‌پێی پێته‌کانی ئەبه‌ده‌ مانای وشه‌کانم لێک داوه‌ته‌وه. له‌م کاره‌شدا بۆ ئەوهی له‌خۆمه‌وه قسه‌ فری نه‌ده‌م و مه‌عنای وشه‌کان به‌وردی بپیکم، په‌نام بردوو ته‌ به‌ر که‌مه‌لێ فه‌ره‌ه‌نگی جو‌راوجۆر وەک فه‌ره‌ه‌نگی (العمید) و (المنجد) و (مختار الصحاح) و (فه‌ره‌ه‌نگی خال) و (قاموسی زمانی کوردی) و (مه‌هاباد) و (دیوانی نالی و فه‌ره‌ه‌نگی دیوانی نالی) تا خۆینه‌ر له‌ مه‌عنای وشه‌کان تیبگات و له‌و تیبگه‌یشتنه‌وه له‌ مه‌عنای شیعه‌که‌ نزیک بپێته‌وه. مه‌عنا لێدانه‌وهی وشه‌کانیش به‌وردی ده‌ست‌نیشانم کردوون، به‌بێ درێژ دا‌پری و به‌بێ هه‌ینانه‌وهی هه‌موو مه‌عنایه‌کانی وشه‌که، به‌لکو ئەو مه‌عنایه‌م نووسیوه، که‌ شاعیر له‌ شیعه‌که‌یدا مه‌به‌ستی بووه، یان ئەگه‌ر دوو واتای هه‌بووب، هه‌ردووکیانم نووسیوه. هەندی جارێش به‌رانبه‌ره‌که‌یم نووسیوه واته - مورادیفه‌که‌ی - تا خۆینه‌ر له‌ به‌رانبه‌ر مه‌عنا جو‌ر به‌جو‌ره‌کانی وشه‌که ده‌سته‌پاچه نه‌وه‌ستی و به‌ مه‌عنایه‌ ته‌واوه‌که‌ی شیعه‌که‌ بگات. بۆیه‌ش فه‌ره‌ه‌نگ‌ۆکم جیا کردوو ته‌وه، تا په‌راویزه‌کان له‌وه زیاتر قه‌له‌با‌لغ و جه‌نجال نه‌که‌م و باری گرانتر نه‌بێ. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه خۆینه‌ر ئەوه‌نده له‌ خۆینده‌وهی شیعه‌که‌ نه‌په‌چری و زۆر چاو نه‌گوتیته‌وه سه‌ر په‌راویز و ئەمه‌ش له‌ تاموچێژی شیعه‌که‌ی بکات.

گه‌ران و سو‌راغکردنی به‌رده‌وامم به‌دوای ده‌ست‌نووسی (شیخ نووری)، به‌ره‌مه‌میکیی زۆری شیعی ئەو شاعیره‌ی خسته‌ به‌رده‌ستم. ئەم ده‌ست‌نوسانه زۆر شیعیان تێدا بوو که له‌ ناو زیاتر له‌ ده‌ست‌نوسێکدا نووسرا‌بووه‌وه، بۆیه هه‌ولم دا دوا ده‌ست‌نووسی شاعیر بکه‌مه‌ بنچینه، له‌ هەندیکیاندا به‌ئاسانی ده‌گه‌یشتمه سه‌ر دوا ده‌ست‌نوسه‌که، به‌لام له‌به‌رئەوهی زۆر له‌و ده‌ست‌نوسانه میژوو‌یان له‌سه‌ر نه‌نووسرا بوو، ئەوه ناچاری ده‌کردم به‌کیکیان لێ بکه‌م به‌بنچینه و جیا‌وازییه‌کانی تر له‌ په‌راویزدا نیشان بده‌م. له‌ به‌رنامه‌ی چاپکردنی شیعی ئەو شاعیرانه‌ی ده‌ست‌نووسی خۆیان له‌به‌ر ده‌ست‌دايه، پێویست به‌ په‌راویز نووسین و به‌راورد کردن له‌گه‌ڵ ده‌ست‌نوسه‌کانی تر ناکات، به‌لکو دوا شیوه‌ی دا‌رشتنی شیعه‌که‌ ده‌خه‌رتته‌ به‌رپه‌ی دیوانه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش من له‌ کاتی‌کدا ئەگه‌ر پشتم به‌دوا ده‌ست‌نووسی شاعیریش به‌ستبێ هه‌ولم داوه ئەو به‌یتانه‌ی بۆی زیاد کردوو یان لێی

دهرکردوه و دانیانی پیدانناوه، له پهراویژدا بیاننوسم، جیاوازیبیهکانی تر له ئالوگۆر کردنی شوینی وشه و دهست پیداهینان بهشعیرهکه له پهراویژدا نهمنوسیبون و پشتگوتیم خستوون. یان که شیعریکی بلاو کرابیتتهوه و من دهستنوسی خۆیم لا بووبی، پشتم بهدهستنوسهکهی خۆی بهستوه، لهبهرئوهی نهوهک له کاتی بلاوکردنهوهی شیعیرهکه دهستکاری کرابی یان لیبیان قرتانیدی. خو ئهگه زانیبیتتم دهستنوسهکهی لای من رهشونوسه، ئهوه پشتم بهرژژنامهکه بهستوه. له ههموو باریکدا تا پیم کرابی نوسخه یاکي شیعیرهکانم کردووه ته بنچینهی ئهه دیوانه، بۆهش له ههموو حاله تیکدا بهدوای دهستنوسی شاعیردا گهراوم، چونکه دهسکاری کردنهکه هی شاعیرهکه خۆیهتی، که بههۆی سهعه تسازی و سانسۆری هۆشباریهوه کردوویهتی بۆ بژار کردنی شیعیرهکهی له شتی لابه لایی یان شوینی وشهکانی قایم و پتهوتر کردووه و دواقه ناعهتی خۆیهتی، دهستنوس و بهیازی کهسانی تر نین تا جیاوازیبیهکان بنوسین و له هه لێژاردنی دهقی شیعیره راسته کهدا، بیرورا و چیرۆی خۆم بکه مه سهروهه، بۆیه ههه چۆن بووبی، ته نانهت ئهگه له دهسکاری کردنهکهی له گه ل دهستنوسی پیشتر جوانتریش نه بووبی، من کنهه تیدا نه کردوه.

دهمیبتتهوه سهه رهشونوسهکان که کههستهی رهخنهگران و دهتوانن له دواوژژدا بیانبینان و رای خۆبان له سهه چۆنیهتی دهسکاری کردنهکهی شاعیر دهبرین، یان بۆ باس و لیکۆلینهوهکانیان سوودیان لێ وهه بگرن، وهک چۆن ئه مرۆکه ئهه رهشونوسانه بوونه ته کههستهی دهیان لیکۆلینهوهی نهفسی و سایکۆلۆژی (۲).

شاعیر زۆریه شیعیرهکانی خۆی بهی ناوونیشان بهج هیشتهبو، بۆیه منیش بۆ چاره سهه کردنی ئهه که له بهره چهند وشه بهکی میسهه عی به که می شیعیره کهم کردووه به ناوونیشان، وهک عادهتی ئهه که سانهی که بۆ شاعیره کلاسیبه کاغان کراوه، چونکه نه دهلوا من له خۆمه وه ناوونیشان بۆ شیعیرهکان دابنیم.

له بهرنامهی ساغکردنهوهی شیعری شاعیرهکاندا، چهند رینگه یهک بۆ دانانی شیعیرهکان ههیه.

یه کهم: ریزکردنی شیعیرهکان به پیتی میژووی نووسینیان.

(۲) بۆ نمونه پروانه کتیبی: (الاسس النفسیة للابداع الفني - في الشعر خاصة) د. مصطفى سويف - القاهرة.

دووهم: به پیتی باههتی شیعیرهکان.

له ساغکردنهوهی دیوانی شاعیره کلاسیبه کانیش به پیتی پستهکانی ئه بههه شیعیرهکان ده نووسرینهوه، به لام له بهرئوهی (شیخ نووری) شاعیریکی کلاسیکی نه بووه، خۆی بهه دهستوورهه نه بهستوتهوه، له بهرئوهش که به شیکي زۆری شیعیرهکانی میژووی نووسینی به سههروهه نه بوو، بۆیه من به پیتی (باههت) شیعیرهکانم جیا کردهوه.

شیخ نووری وهک نه ریتی زۆریه شاعیره هاوچه رهخهکانی خۆی به رینوسی فارسی شیعیرهکانی خۆی نووسیوه، لهه چا په دا من شیهی نووسینی فارسیی ئهه شاعرانهه گۆری بۆ شیهی نووسینی ئه مرۆکه، ئهههش بۆ خۆی کاریکی سووک و سانا نییه و ته گه ره ی زۆری خسته بهردهم و له ساغکردنه وهیدا زۆری پتیه ماندوو بووم.

له زۆر دیره شیعیردا، له کاتی پاکنوس کردن بیت، یان له نووسینی رهشونوسی شیعیرهکه، شاعیر زۆر بیت و وشه ی له بیر کردووه، ئهههش بووه ته هۆی لاسهنگ کردنی شیعیرهکه و تیکدان و شیانندی مۆسیقایه کهی. من هه ولّم داوه ئهه که له بهره، هه روا به جی نه هیلم و هه ولّی چاک کردنی بدهم و له پهراویژیشدا په نجه بۆ چۆنیهتی چاک کردنه که رابکیشم تا بواری و دهرفهت بۆ کهسانی تریش بهیلمه وه بیرورای خۆبانی له مهه ره برین.

(شیخ نووری) وهک زۆر له شاعیرانی ئهه سهردهمه، له شیعیرهکانیدا وشه ی عه ره بی به کارهیناوه، له وشه عه ره بییهکاندا پیتی تیدا بوو وهک: (ذ، ط، ث، ض) من به پیتی شوینی وشه که له شیعیره کهدا کردوومن به (ز، ت، س، ز) بۆیهش ده لیم (به پیتی شوینی وشه که) چونکه لهو شوینانهی زانیبیتتم ته سیر دهکاته سهه مۆسیقای وینه شیعریبه که یان به یته که ئهوه وهک خۆی به جیم هیشتهوه. له هه ندی شویندا شاعیر پهراویزی نووسیوه، من لهو شوینانه به ئه مانه ته وه له ژیر پهراویزهکاندا ناوی خۆیم نووسیوه و به هیج شیه به کیش دهسکاری پهراویزهکانم نه کردووه!

ئەو سەرچاوە و دەستنوسانە

لە ئامادەکردنی ئەم دیوانەدا لە بەردەستماندا بوون

وەک بۆمان روون بوووە (شیخ نووری) خاوەنی بەرھەمیکی زۆر و زەبەند بوو، بەلام ئەوەندە لە چاپ درابن، تەنیا یەک کۆمەڵە شیعریەتی، کە بریتیە لە چوار شیعەر و قەسیدەییەکی درێژ. ئەم کۆمەڵە شیعەرە بەناوی (ھۆنراوەی نووری شیخ سەلح) لە چاپخانە (کامەرانی) لە ساڵی (٢٥٧٠ ک - ١٩٥٨ ز)، لە شاری سلیمانیدا لە چاپ دراوە. نامیلکە کە بریتیە لە (٤٠) لاپەرە قەوارە ناوەنجی، (٩) لاپەرە بۆ پیشەکییە کە (کامەران موکری) تەرخان کراوە. شیعەرەکانیش بریتین لە (شیوەنی شیخ مەحموودی سەرۆک) و (ئەو کارەساتە لە ھینانەوێ جەنازە کە دا رووی دا) و (لە خەوما) و (١٤ی تەممووز) و شیعریکی تریش ھەر بەناوی (چوارەدی تەممووز) ھو.

(کامەران موکری) وەک لە کۆتایی پیشەکییە کەیدا دەری خستوو و دەلتی: (زۆر سوپاسی مامۆستا نووری ئەکەم کە ئەم سەر بەرزبێی بە من بەخشی). (شیخ نووری) ئەم چەند شیعەری داو بە مامۆستای ناوبراو تا پیشەکی بۆیان بنووسێ و لە چاپیان بدات. کە مامۆستا (کامەران) یشم بۆ ئەم مەبەستە بینی و دوایم وتی: (بەلتی من سەر بەرشتی لە چاپدانێ ئەم نامیلکە یەم کرد. ئەم چەند شیعەرەم بە دەسختی مامۆستا شیخ نووری وەرگرت و پیشەکی بۆیان نووسی و بە یارمەتی خاوەنی چاپخانە (کامەران) خستمانە ژێر چاپەو. ئەوەندە نەمابوو لە چاپکردنی نامیلکە کە ببینەو، کاتێ ھەوالتی کۆچی دوایی مامۆستامان پیگەیشت و شیعەرەکانی خوشی بە چاپکراوی نەدی. وادیارە داوی ئەوێ ئەم شیعەرە داو بە مامۆستا کامەران، بەردەوام لەگەڵ شیعەرەکانیدا ژیاو و دەستی پێدا ھینانەوێ تەو و لە ھەندێ شوێندا دەسکاری زۆر و لە ھەندێ شوێنی تر تەنکە دەسکاری کردون، بگرە لە دەستنوسی تازە ھەندیکیاندا بەیتی لێ لابردون و لە ھەندێ شوێنی تردا دیری تازە خستوو تە سەر یانەو، بۆیە من پشتم بە دەستنوسی تازەتری ھەندیک لەو شیعەرە بەستوو و خستوو تە پرپەردی کتیبە کەو.

سەرچاوەی دووھمی ئەو دیوانە جگە لەو نامیلکە چاپکراوە، بریتیە لە سەرچەمی ئەو شیعەرەکانی کە لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا پەیتا پەیتا لە گوشار و روژنامە کوردییەکانی کوردستانی عێراقدا بلاوی کردوون تەو، بە تایبەتی روژنامە (ژبانیو) و (ژبان) و

(ژبانی) و (روژی کوردستان) و (بانگی کوردستان) و (پیشکەوتن) و گوشاری (پەیتە) و (گەلاوێژ) و (زاری کرمانجی) و زۆری تر کە لە ببیلیۆگرافیایە کەدا ناویان ھاتوو. زۆرەبی ئەم شیعەرەش وەک خۆیان رامگوێزانەتە نیو ئەم دیوانەو. خو ئەگەر دەستنوسیکی دیکە یەکی لەو شیعەرە بلاو کراوانەم دەسکەوتبێ، ئەو شیعەرە بلاو کراوە کەم، پشتگوێ خستوو و دەستنوسە کەم کردوو بە بنچینە، بۆبەش جیاوازییەکانی ئەم دەستنوس و شیعەرە بلاو کراوانەم نەنووسیو، چونکە شیعەرە بلاو کراوە کە لەبەر دەستی خۆتەر دایە و لە ھەر کاتێکدا ببەوێ، دەتوانی بگەریت تەو سەریان و لەگەڵ ئەو دەستنوسە من پشتم پێ بەستوو، پێکیان بەراورد بکات، مەگەر لە ھەندێ حالەتی پێوستدا نەبێ!

دەستنوسیکی شاعیر کاک (سەدیک سەلح) بۆی ھینام کە کاتی خۆی زۆری بۆ گەر پام، چونکە وەک بنەمالی شاعیر گوتیان لە ناو دەستنوسەکان دیار نەمابوو، ئەو دەستنوسە لە قەوارە دەفتەریکی بەرباخەل گەورەترە. (٢٢) پارچە شیعەری گرتوو تە خۆی، بەمەرە کەبی سەوز بە دەسختی خۆی ئەو شیعەرەکانی نووسیو، ئەو شیعەرەکاندا تێیاندا ھەبوو رەشنووس بوو، وەک رەشنووسی شیعەری (پەپوولە) و (بەھار) و (رۆبایاتی خەيام). ھەر ھەو ھەو رەھامی شیعەریکی شیخ نووری - ش ھەر بە دەسختی خۆی نووسراو تەو کە (رەمزی مەلا مەرف) بۆ شیعەری (ھاوار لە دەست مالێ) نووسیو. کۆمەلتی بەیتە شیعەری تازەشی تێدایە، ئەم دەستنوسە (٦٤) لاپەرەییە کە زۆر لە لاپەرەکانی بە سپێتی ماو تەو، دوو - سێ شیعەری تازە شاعیری دەسگیر کردم، مێژووی نووسینی زۆر شیعەری دیکەشی بۆ دەرخستم کە لەمەوپێش لە ھیچ دەستنوسیکی دیکەدا ئەو مێژووانە لە سەر شیعەرەکان نەنووسرا بوون، کە ئەو ھەش بۆ خۆی سوودی زۆر بەرەخەنە گران دەگەینێ. سەرباری ئەو ھەش شاعیر کۆمەلتی رووداوی سیاسی و مێژوویی لای خۆمان و ھەندەرانێ لەو دەفتەرە خنجیلانە یەدا نووسیو، ھو.

مامۆستا محەمەد مستەفا حەمە بۆر - یش کە دەستنوسی زۆری لە لایە دەستنوسی مینای شکستە کە بەرھەمی شاعیرانی کوردی تێدا نووسراو تەو، ئەو دەستنوسە کە سێ بەشە و بە دەسختی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) نووسراو، بەشی یە کەم و سێبەمی لای مامۆستای ناوبراو پارێزراو، کە سەیری ئەو دەستنوسەم کرد لە بەرگی سێبەمی ئەو دەستنوسەدا کۆمەلتیک شیعەری شیخ نووری - م بینی، لە ناو ئەو شیعەرەکاندا، دووانیانم لا نەبوو، کە ئەو دووانەش (بەھاری شیخ نووری سەلح) و (شیوەی زیوەر) بوون.

بۆیه من زۆر پشتم به و دهستنوسه نه بهست. به هه رحال ئه و دهستنوسه ئه وه ندهش له سوود گه یانندن به دهر نه بوو که به ته وای به لاوه م نابێ، به لکو شیعره که ی که بۆ (ئه حمه د به گی تۆفیق به گ) و تراوه، جگه له دهستنوسه کانی (نه جمه ددین مه لا) له هیچ دهستنوسیکی تر یان له هیچ رۆژنامه و گۆڤاریکدا بهرچاوم نه کهوت، له بهر ئه وه ناچار بووم بۆ ئه و شیعره یان بگه رتیه وه سه ر دهستنوسه کانی مامۆستا. ئه مه له ولا بوهستی، له لایه کی تریشه وه زۆر شیعری بلا و کراوه ی شیخ نووری هه بوون، له کاتی بلا و کردنه و یاندا هه ندی وشه یان لی گۆری بوون، وشه ی تر یان له جیگه یان دانا بوو، به لام (شیخ نووری) به مه ره که بی سه وز چاکی کرد بوون و راسته که ی نووسیوو. وه ک گۆرینی وشه ی (کورد) به (شه رق) له شیعره وه رگیتراوه که ی (له کوردستاندا گرانی). یا خود به چیژی خۆی دهسکاری هه ندی وشه ی کردوه که بۆ خۆی به له بار تر و گونجاوتری بینیه.

سوودیکی تری ئه م دهستنوسه له ئاماده کردنی ئه م دیوانه دا ئه وه یه که (شیخ نووری) به دهستخه تی خۆی سێ شیعری خستوه ته سه ری که شیعری (شه و) و (شه وی بازی به بازیکی وت ئه ی یار) و (چاوت که دوو میسراعی کوتبخانه یی...) بوون. له لایه ره کانی دوا یی دهفته ره که ش به دوو لایه ره به مه ره که بی سه وز ژیا نی خۆی به دهستخه تی خۆی بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه ته وه. مامۆستا (گیو) ییش شیعره که ی که بۆ (مه لا فه ندی) نووسیوه به دهستخه تی خۆی له و دهفته ره دا نووسیوه ته وه، چونکه کاتی خۆی (شیخ نووری) ئه م لاوانه وه یه ی به هۆی مامۆستا (گیو) وه بۆ (عه زه ددین) ی کۆری ناردوه.

دهستنوسیکی تری مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) م له لا بوو که بریتیه له (۲۲) لایه ره، وا دیاره ئه م چهند لایه ره یه به شێ بووه له که شکۆلێک و له و که شکۆله دهره پتراهه، ئه م به شه لایه ره (۱۵ - ۳۶) ی ئه و که شکۆله ی گرتوه وه ک له سه ر لایه ره کانی دهفته ره که نووسراوه، ئه م دهستنوسه ئه م شیعرا نه ی تیدا نووسرا بووه وه: (عه سکه ر)، (رۆتبه ی عه زه مه ت لایقی زاتی که بزانی)، (شین بۆ سا لی ۱۹۲۶م)، (له سه ر نیوه به ی تیکی یا وز سو لتان سه لیم)، (مرثیه بۆ عه بدولکه ریم به گ حاکمی موفه رید سا لی ۱۳۴۸هـ)، (دل)، (مه دحی مه سه ریفی سلیمان ی ئه حمه د به گی تۆفیق به گ).

دهستنوسیکی تری مامۆستا هه وت لایه ره بوو^(۴)، ئه مه شیان له که شکۆلێک جیا کرابوه وه. ئه م دهستنوسه ئه م شیعرا نه ی لای خواره وه ی تیدا بوو: (عه سکه ر) و (وقت

(۴) ئه م دهستنوسه یان به هۆی کاک (عه بدولرهبیب یوسف) وه دهستم کهوت.

ارشادست) و (ئومیدی زه مانه، ئه مه لیکه به د و بی سوود) و (کوردی په تی: شاره زوور تاکو بلتی جیگه یه کی...) و (فه لسه فه ی نووری: نابی موونه وه ر به گۆلی یه خه بی چاکه ت)، له گه ل شیعری (تالی کوردی به دبه خت).

که شکۆلێکی دیکه ی نه جمه ددین مه لا که له ئه رشیقی د. مارف خه زنه دار پارێزرا بوو به ناوی (سۆزی نیشتمان)، ژماره (۱۱۴۵) ی له سه ره و سا لی ۱۹۴۵ نووسرا وه ته وه. ئه م شیعرا نه ی شیخ نووری له لایه ره (۴۰۲ - ۴۱۰) یان له و دهستنوسه دا گرتوه و ئه م شیعرا نه ده گرنه خۆ: (وا به هار هات و هه وا غالیه...) و (ئه ی بادی سه با په یکی خه یالاتی ئه دیان) و (وه لامی زیوه ر بۆ ئه و شیعره) و (شین بۆ شیخ عه زیزی برای).

دهستنوسیکی تر به مه ره که بی سه وز نووسرا بوو، قه واره که ی له دهفته ریکی به ربا خه ل گه و ره تر بوو، به دهسه خه تی شاعیر نووسرا بووه وه. ئه م دهستنوسه ش یه کی که له و دهستنوسا نه ی بۆ (گیوی موکریانی) ناردوه. نامه یه کی شێ له دوا لایه ره ی ئه و دهستنوسه له سا لی (۱۹۴۲) دا بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه، هه ر له و نامه به دا ده لی ئه م دهستنوسه م نا و نا (توحفه). ئه م دهستنوسی (توحفه) یه بریتیه له (۲۰) لایه ره. چوارینیک و ده پارچه شیعری گرتوه ته خۆیه وه، که ئه مانه ن: چوارینیک به ناوی (نووریکه که دیده هه ددی بینینی نبیه) له گه ل شیعری: (شیه ونی ئا وره حمانی خالۆزای، به هار، به هار، بۆ دۆستیکی قه دیمی خۆی نووسیوه، سلیمان ی چ خۆشه نه وه هاران، ها وزبانم زبانی منه، ساقیا مه ی بینه تیکه ل به زمه بادی نه وه هار، ئاده میزاد، گردی سه یوان، ئه ی رۆحی ره وانم مه به له م وه زعه مکه دهر).

له نا و دهستنوسه کانی کۆری زانیاری عیراق - دهسته ی کوردی - دهستنوسه کانم پشکنی و چهند دهستنوسیکی ره شنوسی شاعیرم ده ست کهوت، ئه م دهستنوسا نه له سه ر چهند کاغه زیکی خورشیدی نووسرا بوونه وه که سه ره تای نووسین و دامه زرانندی شیعری (بۆ میژوو) بوو، هه روه ها له نا و ئه م دهستنوسا نه دا که له کاتی خۆیدا کۆری شاعیر پیتشکه شی کۆری زانیاری کردوه، دهستنوسیکی تری شیعری (له خه وما) م بین ی که به مه ره که بی سه وز له دهفته ریکی بچکۆلانه ی به ربا خه ل نووسرا بووه وه. له راستیدا له نا و ره شنوسی ئه م دهسه خه تانه ی شاعیر ته نیا ره شنوسیکم به رچا و کهوت که له دهستنوسه کانی لای خۆمدا نه بوون، که ئه ویش شیعریکی موسته زادی بی ناو و نیشانه، به لام له بهر ئه وه ی نوسخه ی پاکنوس کرای ئه م شیعره م ده ست نه کهوت، بۆیه خسته مه

لاپه په کانی دوايي ئەم ديوانه وه، به هيوای دۆزینه وهی نوسخه به کی ریکوپیکتیم تا جینگه ی ئەم رهشنووسه بگریته وه.

سێ دهستنووسی تری شاعیر که به دهسهخته تی خوئی نووسرابوو وه به یی بهرگ، دووانیان له دهفته ری سی لاپه ری سی و سییه میان له دهفته ریکی شهست لاپه ری پیدا نووسرابوو وه. به که میان به ته نیا شیعی (بۆ میژووی) تیدا نووسرابوو وه. دهستنووسی دووهم شیعی: (۱۴ی ته موز)، (شیوه نی شیخ مه حمود)ی تیدا نووسرابوو وه، له دهفته ری سییه میشیاندا شیعی (له خه وما)ی تیدا نووسرابوو وه. ئەم سێ دهفته رهش له لای مامۆستا (ئه حمده ههردی) پارێزرا بوون و له کاتی خویدا، واته له سالی (۱۹۵۷) (شیخ نووری) دابوو به مامۆستا (ههردی) تا پیشه کی بۆیان بنووسێ و له چاپیان بدن، وا دیاره له پاشاندا دهستبرد نه کردنی مامۆستا (ههردی) له جیبه جی کردنی داواکارییه که ی شاعیر وای لی کردوو ئەو شیعرانه بداته مامۆستا (کامهران موکری) بۆ ئەوهی پیشه کی بۆیان بنووسێ و له چاپیان بدات.

دهستنووسی تری ناو ئەو دهستنووسانه ی که لکیکی زۆرم لی وه درگرت، بریتی بوو له کۆمه له شیعی ریک به دهسهخته تی شاعیر نووسرابوو وه. ئەم دهفته ره که ناوی نراوه (گه لاپیزان) بریتییه له (۳۶۶) لاپه ره. شیعره کان ته نیا (۲۴۴) لاپه ره ی دهفته ره که ی گرتوو. ئەم دهستنووسه زۆر شیعی گرتوو ته خوئی. به شیکی هه ره زۆری ئەو شیعرانه سه ره تای دامه زراندن و رهشنووسی به که میانه، بۆیه ده بینین زۆر له و شیعرانه له دهستنووسی دووهم و سییه م و بگره چواره میاندا، جیاوازی زۆریان به سه ردا هاتوو و دهستکارییه کی زۆری کردوون و لی گۆریون. ئەم لی گۆرینه به لی زیاد کردن بیت یان به لی که مکردن، یان له گۆرینی بنه ره تی هه ندی لاپه نی شیعه که، له رووی دارشتن و وینه و ریتمه وه بووه.

سیفه تیکی باشی ئەم دهستنووسه ئەوه بوو، میژووی نووسینی له سه ره به شیکی زۆری شیعه کاندانا دانا بوو. که ئەمهش له شوینی خویدا دهستی ره خه گران ده گرتیت. مایه وه سه ره هه ندی شیعی تری ناو ئەم دهستنووسی (گه لاپیزان) ه، که دهستنووسی تریان له هیچ شوینی کدا بهر دهستم نه که وتن. له گه ل ئەوهش که هه ول و ته قه ل لایه کی زۆرم دا بۆ دۆزینه وه یان و سه رو سو راغی کی زۆرم به دوا یاندا کرد، به لام نه گه یشتمه هیچ نه نجامیک...! له بهر ئەوه بریارم دا ئەو شیعرانه وه که خو یان بخه مه بهر دهستی خوینه ران و

شه ی دایانی شیعی شیخ نووری، بگره ناشنا و هاوته مه نه کانی شاعیر، به لکو ته گه ره دهستنووسی تری ئەم شیعرانه یان له لا بوو، یان چنگیان که وت، بیخه نه روو، هیچ نه یی له چاپی کی تری شیعه کانی (شیخ نووری) دا بتوانین که موکوری و که له بهر و ناته و او ییه کانی ئەم چاپه ی یی پر بکه ی نه وه. مه بهستی سه ره کی منیش له پیشه که شکردنی ئەم کۆمه له شیعه ساغ کراوه یه، هه ره ئەوه یه، که له بووری ئەم شاعیره چیت روو له فه وتان نه کات و ئەو که سانهش هان بدهم و بیانور و ژینم که زانیاری تازه تریان له باره ی (شیخ نووری) یه وه هه یه، یان شیعی تری ئەویان لا دهست ده که وی، تا بلاوی بکه نه وه یان بۆ ئیمه ی بنین، تا بیان خه یه سه ره خه رمانی ئەو شیعرانه و کار و به ره مه ی ئەو شاعیره ش به ته وای بکه ویته بهر دهستی وه چه ی تازه مان، له هه مان کاتدا بکه ویته بهر دهستی ئەوانه ی خه ریکی کاروباری ره خه و لی کۆلینه وهن، تا مافی ته وای خوئی بدیتی. ئەمهش به شیکی بچوو که له ئەرکی سه ره شامان به رانه ره به و که سانه ی ته مه نیکی دریزی خو یان بۆ وشه و کولتووری میلله ته که یان ته رخان کردوو. بۆیهش ئەوه ده لیم، چونکه دلنایام هه موو هه نگا ویکی سه ره تایه ی سه د ده ره پوخت و ته و او در ناچی و گه یشتن به و ئامانجه ش پیوستی به برینی چند قوناغی که هه یه که هه ره که یان ئەوه ی پیشووی خوئی ته و او ده کات.

وه که هه موو لایه ک ده زانین (شیخ نووری) به ره مه میکی شیعی زۆری هه بووه، ئەو به ره مه مانه ش چند نوسخه یه کی له بهر نووسیوه ته وه و بۆ دۆست و هاو رپییه کانی خوئی ناردوو، چونکه شیخ نووری یه کییک بووه له و شاعیرانه ی زۆر خه ریکی سه نه ته سازی شیعه بووه و له به رانه ریدا نیگه ران بووه، بۆ ئەوه ی به جوانترین شیوه دا بریژی. ئیتر ئەو که سانه ی ئەو شیعی بۆ ناروون تییاندا هه بووه قه در زان بووه، ئەم دهستنووسانه ی له لای خوئی پاراستوو. هه شیان بووه نه رخی ئەو دهستنووسانه ی نه زانیوه و به هه ندی هه لئه گرتوو و به فه وتانندی داوه یان بارودۆخی کوردستان وای کردوو به فه وتی، بۆیه دلنایام که شیعی شیخ نووری رۆژی له رۆژان له کۆنه کتیبه خانه تاییه تییه کان ده دۆز ریتوه. ئەمرۆ کهش زۆر کهس هه ن دهستیان به سه ره شیعه و دهستنووسی ئەو شاعیره داگرتوو و زه فتیان کردوو و نایانه وی دریان بخه ن. من وا هه ست ده که م ئەوه ی لی ره دا دهستم که وتوو به ره مه میکی زۆری (شیخ نووری) یه. به ئەرکی کی نه ته وایه تی و میژووی سه ره شانی خۆم زانی ئەو ئیشه به پوختی بده مه ده ست و راپیه رینم و بۆ هیچ ده رفه تیکی تر دوا ی نه خه م، هیچ نه یی سه ره تایه ک بیت بۆ برینی قوناغی یه که م.

دەستنوسىيىكى تر كە بەدەسخەتى شاعىر نووسراو، برىتىبە لە دەفتەرىكى دوو سەد لاپەرەبى، كە دوا پاكنووسى ھەندى لەو شىعرانەبەتەى كە لە دەستنوسى (گەلاپىزان) دا ھەبوون، ئەم دەستنوسە (۹۰) لاپەرەبە. نووسىنەوھى ئەم شىعرانە بۆچەند مانگى بەر لە مردنى دەگەرپتەو، لەسەر بەرگى ناوھەى نووسراو (بەرگى دووھەم). بەلامەوھ ئەم دەستنوسە زۆر جىگەى متمانە بوو، بۆيە شىعرەكانىم يەكسەر خستە برپەرەوھ - مەن - ئەم شىعرانەش برىتەين لە: (لە خەوما، ۱۴ تەموز ۱۹۵۸، ۱۴ تەموز، بۆمىثروو، گرتنى شىخ لەتەب، ناچم بۆ بەغدا، بۆبىكەس). (بەرگى يەكەمى) ئەم شىعرە پاكنووس كراوانە كە شاعىر گەبىشتووتە دوا دارشتەيان زۆرى بۆگەپام نەمدۆزىبەوھ.

کۆمەللی بەرههەمی نادیارى شیخ نوورى

پریاسکەى شیعرى توند گری دراو
له ترسى گەران، له کون ئاخراو
بیری ئازادی و وتاری نووسراو
له کونەمشکی قوولا هەلگیراو

شیخ نوورى

ئەمە هەستى شاعیریکە، شیخ نوورى له ترسى زەبر و زەنگى سستى پادشایەتى، بەرههەمىكى زۆرى بوو هەتە خۆراكى مشك و له ژیر گلا رزبون. گەواهی شاعیریکە، مەرگی زادهی فیکر و ئەندیشهی خۆی بینبوه و بەدەستەکانی خۆشی ناشتونى. یان له نزیکەوه ئاگای له دەیان چیرۆکی لەناوچوون و فەوتانی بەرههەمی هاویری شاعیرەکانی هەیه. ئەوەتا مامۆستا (کامەران مۆکری) دەلێ: (مامۆستا شیخ نووریش بێگومان زۆر شتی وا سەیر و (بەئەندیشهی) بەسەر هاتوو، وه ئەو بەیتانە هەستى خۆی و ئیمەمانانە) (۱) راستە (شیخ نوورى) که هیشتا له ژياندا بووه بەرههەمی فەوتاو، بەلام له دواى مردنیشى بەرههەمىكى زۆرى بى ناز كەوتوون و تەپۆتۆزى بێنازىيان لەسەر نەتەكێنراوه، بۆیه بەشێكى گرنكى ئەو بەرههەمانەى یان فەوتاون یان پەرشوبلاون و لەبەر دەستدان نین. له ئەنجامى ئەو سۆراغ و گەرانەى کردوومه بۆ دەستگیرکردنى شیعر و بەرههەمی (شیخ نوورى) گەیشتمە سەر ئەو رایەى كه ئەو شاعیرە جگە لەوێ بەروبوومىكى شیعرى زۆرى لى ون بووه، كۆمەللی بەرههەمی بەنرخیشى دیار نییه. ئەو بەرههەمانەش بەلگەى ئەوەن كه شیخ نوورى خاوەن تاقیکردنەوه و بەهەیهكى بەپیت و دەولەمەند بووه و له پال ئەو شەوه رۆشنییرىكى گەورەى سەردەمى خۆى بووه. سەربارى ئەو بەهره و توانستە سروشتییهى لهو پیاوهدا هەبووه، مۆفقیكى تا بلێنى جەرگ سۆز و بەهیمەتیش بووه له ئیشکردن و خۆ پێگەیاندا، چونكه زوو هەستى بەوه کردوو، ئەو میللهتەى ئەو یه كێكه له رۆلهكانى، میللهتێكى بى پشتیوان و بى كەس و پاشكەوتوو، لهبەر هەندى وىستووێهەتى وهك عادهتى زۆر رۆشنییر و موونهوهرى ئەو سەردەمه، بەهرەى خۆى له زۆر بواری رۆشنییریدا

(۱) هۆنراوى نوورى شیخ سالح - چاپخانهی کامەرانى سلێمانى - ۱۹۵۸ پێشەكى ل ۹.

تاقى بكاتهوه. بهتەنیش نه‌بویستوو ئیشه‌كه‌ى ده‌يكات خۆ له قه‌رده‌دان و تاقی‌كردنه‌وه بێت و به‌س، به‌لكو وه‌ك شوێن پى هه‌لگرتىكى رۆشنییری ئەو سەردەمه، هەستى به زۆر كه‌موكورتى و كون و كه‌له‌به‌رى رۆشنییری و ئەده‌بى ك‌ردوو و به‌دڵسۆزیه‌وه ده‌ستى بزبان بردوو و رچه‌يانى شكاندوو، چونكه هه‌موو لایه‌نه‌كان ده‌ق و مۆر نه‌شكاو بوون، بۆیه ده‌بینین له زۆر له‌و بو‌ارانه‌دا كارامه و ده‌ست رهنگینانه هاتوو‌ته‌ كۆر و مه‌یدانه‌وه.

ئەم شاعیرە بەجاری چەند ئیشیكى راپەراندوو، بۆیه دەكرى سەرەرای شاعیرایه‌تییه‌كه‌ى وه‌ك وه‌رگێر و وه‌ك رۆژنامه‌نووسى قون‌اغیكى ناسكى كوردستان، وه‌ك یه‌كه‌م رهنه‌گرى تیۆرى، وه‌ك هه‌لگرتى ئالای بیری نوێ و وه‌ك نووسه‌رى سیاسى، وه‌ك شانۆنووس و ئاماده‌كارى ئۆپه‌ریت، وه‌ك زمانزان و نووسه‌رى رێزمان، وه‌ك یه‌كێك له‌ شۆره‌سوارانى بواری شیعرى درێژ و چیرۆكه‌ شیعر و سرود، چى له‌ ده‌ست هاتبى درێغى نه‌ك‌ردوو. له‌ پێناوى پێشكه‌وتنى میلله‌ته‌كه‌ى و بلاوك‌ردنه‌وه‌ى بیروباوه‌رى نوێخوازى و پێشكه‌وتنخوازانه له‌ كوردستاندا، تا ئەمیش وه‌ك میلله‌ته‌ سەرازاد و سەرفرازه‌كانى دنیا له‌ رەوتى شارستانیه‌ت دا نه‌كه‌وى. به‌هەر حال به‌م دەموه‌سته مه‌به‌ستم نییه‌ له‌و به‌هره‌ جو‌راو جو‌رانەى شیخ نوورى بكو‌لمه‌وه، چونكه لێكۆلینه‌وه‌ى به‌شێك له‌م به‌ره‌انه‌م خستوو‌ته‌ به‌رگى دووه‌مى ئەم به‌ره‌مانەى شیخ نوورى، كه‌ له‌ وتاره‌كانیدا به‌روونی بیروباوه‌رى خۆى خستوو‌ته‌ روو. ئەوێ لێرده‌دا مه‌به‌ستمه ده‌ستیشان كردنى ئەو كۆمەلله‌ به‌ره‌مه‌ به‌نرخانه‌ى شاعیره، كه‌ له‌ دواى مردنى كه‌س ده‌رباره‌ى چاره‌نووسیان هیچ نازانى، ته‌نانه‌ت بنه‌ماله‌ى شاعیریش نازانن ئەو ده‌ستنووس و به‌ره‌مانه‌ كه‌وتوو‌نه‌ته‌ لای كێ. منیش ئەگەرچى سەرو سۆراغیكى زۆرم كرد نه‌گەیشتمه ئەنجامیك. له‌و برۆیه‌شدا نازاد كردنى ئەو به‌ره‌مانه‌ له‌ زیندانى تاریكى، زیندوو‌ك‌ردنه‌وه‌ى كه‌له‌پوورى ئەم شاعیره‌یه و به‌ته‌واوى به‌هره و رۆشنییری و شوێن و پایه‌ى له‌ لامان روون ده‌بێته‌وه. ئیستاش با بزانی ئەم به‌ره‌مه‌ ون بووانه‌ كامانه‌ن.

* له‌ بواری وه‌رگێراند (شیخ نوورى) به‌رگى یه‌كه‌مى كتیبى (كورد و كوردستان) ی (مه‌ردۆخ) ی وه‌رگێراوه. مامۆستا (هەردى) دەلێ: (من ئەو كتیبه‌م له‌ سالى (۱۹۵۷) دا دیوه و ماوه‌یه‌ك له‌ لام بوو. له‌ دوایدا دامه‌وه به‌شێخ نوورى) شیخ جه‌نابى كوره‌ گه‌وره‌ى شاعیر و هه‌روه‌ها شیخ حه‌سبى كورى شیخ ئەحمده‌ى شیخ غه‌نى به‌شێکیان له‌و وه‌رگێرانه‌ خۆیندوو‌ته‌وه و ئاگایان له‌وه‌ش هه‌یه‌ كه‌ وه‌رگێرانه‌كه‌ى ته‌واو ك‌ردوو. واته‌ وه‌رگێرانه‌كه‌ى ته‌واوه. كاك (جه‌مال موفتى) یش ده‌لێ: [له‌ سالى

(۱۹۵۷) دا من به شیکم له و کتیبه له سهر ته کلیفی خوی نووسیبه وه. ئەو کتیبه ی له فارسیبه وه وەرگێر ابو، زۆر له گه لیدا هیلاک بوو بوو). کاتی وەرگێرانی ئەم کتیبه له لایهن (محهمد فیدا) وه که وتووه ته بازاره وه و توویه تی: وەرگێرانه که ی ورد نییه و بگره له ئەمانه ت به دووره). وا دیاره ئەم وەرگێرانه ئەم دهست و ئەو دهستی زۆری کردووه و له دواییدا له لای که سیخ ماوه ته وه که جاری مه علووم نه بووه کتیبه؟!

* ههر له بواری وەرگێراندایه زمانی فارسیبه وه، کتیبیکی دهرباره ی (شاعیرانی فارس) ئاماده کردووه. وهک ماموستا (محهمد صالح دیلان) ده لێ: (دهفته ریککی دوو سه د لاپه ریه یی بوو، بریتی بوو له ژبان و به سه رهات و کۆمه لێ شیعی (شاعیرانی فارس) له گه ل لیکۆلینه وه یه کی تیرو ته سه ل دهرباره ی شیعه رکانیان. شیخ نووری ده یزانی من هه ز له شیعی هه ندی له و شاعیرانه ده که م، به تاییه تی شیعی که لیمی هه مه دانی، بۆیه هینای بۆ من تا بیخوینمه وه) دوا ی بیستنی ئەم قسه یه له ماموستا (دیلان) که و تمه هه و آل پرسین و عه و دال بوون به دوایدا، به لام نه گه یشتمه ه یچ ئەنجامیک، که کاک (جه مال موفتی) یشم بینی و باسی ئەو دهستنووسه م لا کرد، ئەویش له لای خو یه وه ئەوه ی دوویات کرده وه و وتی: (له سالی ۱۹۵۷) ئەم دهفته ره م دیوه و شیخ نووری به ته مابوو له و ساله به دوا وه دیراسه له سه ر کۆمه لێ شاعیر بنووسی و شیعه رکانیان وەرگێرێ، له راستیدا ئەوه ندیه من ئاگام لێی بێ شیخ نووری به نیسه بت ناوه ندی رۆشنبیری ئەوسا له هه موویان پیشکه و تووتر بوو، موتاله عه ی زۆری ده کرد و ئاگای له ئەده بی تورکی و فارسی بوو، ئەو دهفته ره شم له لای بوو و له سه ر ته کلیفی خوی به شیکم بۆ نووسیبه وه).

* شیخ نووری له نامه یه کدا که بۆ ماموستا (عه لانه دین سه جادی) نووسیوه و ده لێ: (نامه که تانم وەرگرت لیم عایه ن بوو ئەده بیاته که تان زۆر جوان خویندۆ ته وه، به رانه ر به و زه حمه ته تان سوپاسی بێ پایانتان پیشکه ش ئە که م)^(۲). که نامه که م له ماموستا (عه لانه دین) وەرگرت، داوا ی روونکردنه وه شم لێ کرد دهرباره ی ئەو ئەده بیاته ی بۆی نار دووه بیخوینیتته وه، وتی: (کاتی خوی شیخ نووری پیش ئەم نامه یه دهفته ریککی دوو سه د لاپه ریه یی بۆ ناردم که دهرباره ی عه رووز و ره وانبێژی نووسیبووی، نمونه کانی له شیعی کوردی بوون. له راستیدا ئەم پیا وه له عه رووز زۆر مه ته به حیر بوو.

شاره زاییبه کی ته و او ی له م با به ته دا هه بوو، به لام چونکه مه ته وازیع بوو، بۆ منی نار دبوو سه رنج و تیبینی خۆمی بۆ بنووسم و پاشان پیشه کیبه کی بۆ بنووسم تا له چاپی بدات. له کاتیکدا من له چا و ئەو شاره زاییبه کی ئەو تووم له عه رووز نه بوو. ئیتر ئەو دهفته ره ما وه یه ک له لام مایه وه و له دوا ییدا بۆم نارده وه سلیمانی. جا نازانم چی لێ کرد و چی لێ به سه رهات؟!).

* (شیخ نووری) و توویه تی: (ته به ی موتیعیه تی زۆر ته سادوفی کردووه له گه ل مه رحوم ئەحمه د موختار به گی کوری عوسمان پاشادا هه ر ئەو مه سه ره عیککی و تووه منیش نیوه که ی تر. ئەسه ریکیان هه یه به (نشر) ده ره ق به ده ستووری ئەده بیاتی کوردی له ته و او بوون دایه). ئەمه شم له و ده ستنووسه ی ماموستا (گیوی موکریانی) را گوێزاهه، که یه که سه ر له ده می خوی وەرگرتوه، بۆیه ش پانای قسه که ری تیدا یه، به لام داخه که م ئەو شیعه رانه ی که له گه ل (ئه حمه د موختار جاف) دا و توونی ده سمان نه که وتن، ئەو ئەسه ره ش که به (نشر) ده ره ق به ئەده بیاتی کوردی نووسیویانه و له ته و او بوون دایه دیار نییه. میژووی ئەو ده ستنووسه ش (۱۲/۱۲/۱۹۴۲) ی پتویه یه.

* له (۱۴/۹/۱۹۸۲) دا له ماله وه سه ری ماموستا (محهمد مه ولوود مه م) م دا دهرباره ی شیخ نووری که وتبینه گفتوگۆ کردن و وتی: (له گه لاله کاتی ناحیه بووم، ئەویش مو دیر ناحیه بوو، زۆریه ی شه وان له گه ل یه کتر داده نیشته ین. شیخ نووری له قسه کانی دا دیار بوو ژبانی رۆشنبیری تورک زۆر کاری تیکردبوو. زۆریش هه زی له شاعیریککی تورک ده کرد که ناوی (جه ناب شیهابه دین) ه. ^(۳) ئەو کاته (شیخ نووری) دهفته ریککی پانی حیساباتی له لا بوو، کۆمه لێ شیعی تیدا نووسیبووه وه، ئەو دهفته ره ی دا به من بیخوینمه وه و بیرو رای خۆمی له سه ر ده ربیرم. وهک بیرم بێ شیعی ریککی تیدا بوو به ناوی: (ده بی به وه زیر نابی به پیا و) ^(۴) که حیکمه تیککی فارسی بوو کردبووی به شاعر. له گه ل شیعی (په پوله) و (ژبانی ئاده میزاد) م له بیره. دوا ی ما وه یه ک ئەو دهفته ره م دایه وه خوی). ئەم ده ستنووسه شمان ده سگیر نه بوو.

* بۆ پرسیار و سۆراغ کردن دهرباره ی شیعی و ژبانی (شیخ نووری) ده بوا یه په نا به مه به ر که سیکی وهک ماموستا (ئه حمه د خواجه)، که له لایه که وه ها ونشینی بووه و له

(۳) دوو کوری به و ناوه ناو ناوه.

(۴) ئەمه یه کیکه له و شیعه رانه ی، دهستم نه که وتووه.

(۲) پروانه نامه ی سیبه م که له پاشکۆی ژماره (۱) ی ئەم کتیبه دا بلا و کرا وه ته وه.

سه‌رده‌میکدا زۆر به‌یه‌که‌وه بوون، له لایه‌کی تریشه‌وه خزمایه‌تیبیان له‌گه‌ل یه‌کتردا هه‌یه . که چوومه لای و باسی پرۆژه‌که‌م بۆ کرد و هه‌والی ده‌ستنووسی (شیخ نووری) م لای پرسی وتی: (له کاتی خۆیدا زۆریه‌ی ئیواران به‌یه‌که‌وه بووین و به‌زۆری کاتمان به‌یه‌که‌وه راده‌بوارد. نووری که شیعرێکی تازه‌ی ده‌نووسی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ده‌خویندمه‌وه، ده‌فته‌ریکی به‌ریاخه‌لم هه‌بوو له‌و ده‌فته‌ره‌دا به‌شیخ نووری - م ده‌نووسییه‌وه . وای لای هات ئه‌و ده‌فته‌ره‌م به‌ده‌سخه‌تی خۆی پر کرده‌وه . له دوا‌ییشدا هه‌ر شیعرێکی ده‌ستنووسی خۆی یا نامه‌یه‌کی که بۆمی نارده‌بوو هه‌موویم خستبووه دوو‌توتی ئه‌م ده‌فته‌ره‌ چکۆلانه‌یه و له‌گه‌ل ده‌ستنووسه‌کانی (خواجه فه‌ندی) باوكم و کۆمه‌لای ده‌ستنووس و کتیبی ده‌گه‌من و دانسه‌قی تر هه‌لم گرتبوون. له سالی (١٩٧٤) دا به‌هۆی بارودۆخی ئه‌و کاته سلیمانیم به‌جێ هێشت. ئه‌مه‌ش وای له خوشکه - نه‌زیره که‌ریم - کردبوو که ئه‌وسا (به‌رپۆه‌به‌ری) کتیبخانه‌ی مۆزه‌خانه بوو، که له رووی دلسۆزییه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه نه‌فوتین و له کتیبخانه‌ی ناوبراودا بیانپاریزی، هاتبوو له ماله‌وه ئه‌و کتیب و ده‌ستنووسانه‌ی بردبوو و له‌وئ سجليکی تایبه‌تی بۆ ناوی کتیبخانه‌کان و ده‌ستنووسه‌کان کردبووه‌وه) من که ئه‌و قسانه‌م بیست به‌کسه‌ر چوومه لای (نه‌زیره خان) که ئیستا فه‌رمانبه‌ره له - په‌روه‌رده‌ی سلیمانی - تا وه‌ک شاره‌زایه‌ک له شونیی ئه‌و کتیب و ده‌ستنووسانه یارمه‌تیم بدات. خوشکه (نه‌زیره) به‌ده‌نگمه‌وه هات و ته‌له‌فۆنی بۆ یه‌کێ له فه‌رمانبه‌ره‌کانی مۆزه‌خانه کرد، ئه‌وه‌ی پێ راگه‌یاند ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه‌ی له کوی داناوه و چۆن له سجليک ناویانی نووسیوه، ئنجا داوای لای کرد ئه‌و سجله‌م بۆ ده‌ره‌یه‌تی و بیدا به‌ من سوودی لای وه‌رگره‌م. که چوومه ئه‌وئ کابرای فه‌رمانبه‌ر چونکه چاک ده‌زانی ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه (لرف)یان لای دراوه و له ده‌ست یه‌کیک له کۆنه فه‌رمانبه‌ره‌کانی لای خۆیان پرگاری نه‌بووه، که هیوايه‌تی - لرف - لیدانی کتیب و ده‌ستنووسی کردووه به‌پیشه‌ی خۆی، بۆیه دوا‌ی چاو و راو کردن و هه‌ندئ هیان و بردنی سجله‌کان وتی: (کاکه شتی وامان لا نییه)!!

دوا‌ی ئه‌وه جارێکی تر چوومه‌وه لای مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) وتی: (من دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌م داوام لیکردنه‌وه، ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه‌م بۆ بگێرینه‌وه، به‌لام وا دیار بوو هه‌ر ئه‌وسا برده‌بوویان). ون بوون و نه‌مانی ئه‌و چهند ده‌ستنووسه له کتیبخانه‌ی ناوبراو ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که له مه‌ولا که‌س برۆی به‌فه‌رمانبه‌رانی ئه‌و کتیبخانه نه‌مینێ و هه‌یج کتیب و ده‌ستنووسیکیان نه‌دات. له کاتیکدا ئه‌و ده‌ستنووسانه که ده‌بنه‌ مولکی

کتیبخانه‌یه‌ک نابێ به‌هه‌یج جۆرێک بدرینه‌ ده‌ست که‌س و ئه‌وه‌ی که زۆر پتووستی پتیبان هه‌بێ بۆی هه‌یه به‌ (فۆتۆکۆپی) وینه‌یان بگرته‌وه و به‌یگه‌ر پتیبته‌وه بۆیان و به‌ئه‌مانه‌تیشه‌وه ئاماژه بۆ سه‌رچاوه‌که‌ی بکات. نه‌مانی ئه‌و ده‌ستنووسانه شپۆه‌یه‌کی ره‌وای تیدا نابینم، بۆیه هه‌ر کاتێ له هه‌ر کونیکه‌وه سه‌ر هه‌لبه‌دن، من مه‌سه‌له‌که ده‌خه‌مه (دادگا) وه تا له‌مه‌ولا کتیبخانه‌کان رێزی که‌له‌پووری کورد بگرن و بازرگان و مافیاکانی ئه‌ده‌بی کوردیش، به‌م شپۆزه‌ نا‌ره‌وايه ته‌سه‌روف به‌که‌له‌پووری کورده‌وه نه‌که‌ن.

* مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) که له کاتی خۆیدا به‌پاره به‌ده‌سخه‌ته خوشه‌که‌ی خۆی به‌ره‌مه‌ی شاعیرانی ده‌نووسییه‌وه. یه‌کتی له‌وانه (شیخ نووری) بوو که وه‌ک چهند براده‌ریک ده‌لێن له ده‌فته‌ریکی دوو سه‌د لاپه‌ره‌یی به‌ره‌مه‌یکی زۆری شیخ نووری نووسیبووه‌وه، و تیشیان ره‌نگه ئه‌و ده‌ستنووسه که‌وتیبته لای مامۆستا (شیخ محه‌مه‌دی خاڵ) و هه‌والی ئه‌م ده‌ستنووسه‌م لای پرسی وتی: (من نه‌مدیوه و نازانم که‌وتووه‌ته لای کێ). دوا‌ی ئه‌وه‌ش له زۆر که‌سی تر پرسیری ئه‌و ده‌ستنووسه‌م کرد، به‌لام هه‌ر ده‌ستم نه‌که‌وت^(٥).

(٥) سه‌ره‌رای ئه‌و ده‌ستنووس و ده‌فته‌رانه‌ی که له سه‌ره‌وه‌دا باسمان کردن، ئه‌وه‌نده‌ی من بزانم چهند شیعرێکی تری (شیخ نووری) گووم بووه و جارێ چهن‌دی هه‌لم دا ده‌ستم نه‌که‌وتن، له‌وانه شیعرێکی که له سالی (١٩٢٥) دا شیخ نووری داوای کۆمه‌له شه‌تلیکی له مه‌لا خالیدی مه‌حوی کردووه، که مه‌لا خالید له خانه‌قاکه‌ی (مه‌حوی) دا بايه‌خی زۆری به‌گۆل و شه‌تل داوه. کاتێ که سه‌ر له ئیواره‌ی رۆژی ١٩٨١/٩/٢ له‌گه‌ل کاک (که‌مالي ره‌مزی مه‌لا مارف) چوینه لای مامۆستا (شیخ محه‌مه‌دی مه‌حوی) پتیی راگه‌یاندم که‌وا شیعه‌که نه‌ماوه، ئه‌گه‌رچی خۆی شیعه‌که‌ی بینیه‌وه و ئه‌م دیره‌شی له بیه‌ر مابوو بۆی خویندینه‌وه. (گۆلی مینا و جۆری و شه‌سته‌په‌ر و شه‌وبۆ ره‌فیعم بێ). که به‌مامۆستا (ئه‌خۆل) م وت سه‌د و ئه‌وه‌نده شیعی شیخ نووری - م ده‌ست که‌وتووه، وتی: (من له‌و برۆیه دام شیخ نووری زیاتر له‌ حوت سه‌د شیعریشی هه‌بووی).

شيعری شیخ نووری له دیوانی (بیخود) دا

له کاتی ئاماده کردنی دیوانی (شیخ نووری) چند دهستنووسیکم له بهر دهستدا بوون، له ناو ئه و دهستنووسانه دا چند شيعریکم که وته بهرچاو، پيشتر له دیوانی (بیخود) دا بينبوومن، بۆيه بۆ ساغکردنه و هه و ئه م چهند شيعره، هه و ئه م دهدهم له سهريان بوهستم و هه لوتسته يه ک بکه م تا روشنایی زياتريان بخه مه سه ر. له و پروايه ش دام نه من و نه کاک (محهمه دی مه لا که ريم) که سه ر په رشتی له چاپدانی ئه م دیوانه ی کردووه مه به ستیکمان هه بێ، جگه له و ه ی به هه موو لایه ک هه و ئه م بدهین راستی بپیکین و ئه م جوړه گری کوپترانه بکه ينه وه تا به ره می هه ر شاعیریک بچيته وه لای خاونه راسته قینه که ی خۆيه وه. کاک (محهمه د) یش هه ر ئه و مه به سته ی هه يه، بۆيه له کۆتایی ئه و وتاره ی دهریاره ی (دلاوه ران) هه نووسیویه تی ده لێ: (هیشتا مه سه له که پتویستی به لیکۆلینه و ه ی تره و ئه ی زياتری له سه ر بنووسری).

شيعری يه که م که دراو ته پال مامۆستا (بیخود) پارچه شيعری (دلاوه ران) ه. که له لاپه ره (۱۳۶ - ۱۴۰) ی دیوانه که دا بلاو کراو ته وه. به لگه ی سه ره کی به هی (بیخود) زانینی ئه م شيعره پشت به ستنه به و رایه ی مامۆستا مسته فا سائیب (۱۹۰۴ - ۱۹۸۱) که بۆ کاک (عه بدولرهمان موفتی) نووسیوه و ده لێ: (له سالی ۱۹۲۲) له که رکوک قوتابی بووین، به یانیان به تورکی گۆرانیان پێ ئه وتین. بیستم که جه نابی (بیخود) ته شریفی هاتووه بۆ که رکوک، چومه خزمه تی له (به رته کیه)، وه له دوا ی به خیره اتن عه رزم کرد لیره به تورکی گۆرانیان پێ ئه لێن، ئه ویش فه رموی جا مسته فا چیت ئه و ی؟ وتم: قوربان سه روودیکمان به کوردی بۆ دابنێ هه تا ئیمه ش له به ری بکه یین. فه رموی باشه، به یانی وه ره وه تا سه رووده که به ری. به یانی چومه وه خزمه تی ئه م (سه رووده ی فه رموو بوو)! خۆیندییه وه بۆم، منیش په وانم کرد و برده بۆ قوتابخانه وه به قوتابییه کورده کانم په وان کرد. (خۆیشی نوسخه يه کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری شیخ سالح که له رۆژنامه کاندایه لایه بکاته وه). ئنجا قوتابخانه کان هه موو برديان و قوتابییه کان له به ریان کرد. سه رووده که له سلیمانی بلاو کرايه وه و ناوی شیخ نووری-یان له سه ر دانابوو، وه له کتیبی (گۆرانی کوردی) دا به ئیمزای (م. نووری) بلاو کراو ته وه. ئه م سه رووده له سه ر

ئاوازی (دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) ئه وتری) جارێ با له پيش هه موو شتیکدا و پيش ئه و ه ی ه یچ به لگه يه ک به یینمه وه ده مه و ی هه نگاو هه نگاو له سه ر ئه و قسانه بوهستم و مونا قه شه یان بکه م. له دوا ییشدا دیمه سه ر دوو وتاره که ی کاک (محهمه دی مه لا که ريم) که دوا به دوا ی له چاپدانی دیوانه که بلاوی کردوونه ته وه^(۱) ئنجا خاسیه ته کانی ئه م شيعره باس ده که م، تا له گه ل خاسیه تی شيعری هه ر شاعیره یان به راوردی بکه م.

له پيشه وه که مامۆستا (مسته فا سائیب) ده فه رموی: (له سالی ۱۹۲۲ له که رکوک قوتابی بووین) وه ک کاکه (حه مه) له سه ر قسه که ی (کاکه ی فه للاح) ئاماژه ی بۆ کردووه، ئه م شيعره له ئه سلدا له ژماره (۲۱) ی رۆژنامه ی (ژيانه وه) سالی (۱)، (۲۴) ی شه عبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵ دا و پاشماوه که ی له ژماره (۲۲) ی سالی (۱)، (۱) ی په مزان ۱۳۴۳، (۲۶) ی مارتی (۱۹۲۵) دا بلاو کراو ته وه، که ئه م شيعره ناوی (ئینتیباه) ه و به په خشان له فه ره نسویه وه، له لایه ن مامۆستا (مه حمود جه وده ت) ه وه کراوه به کوردی و خۆی له م باره يه وه ده لێ: (بینانه عه له به یی دهرحه ق ئه م گۆرانییه که گۆرانی (عه زیمه ته) نه ختی عه رزی مه علومات به لازم ئه زانم. ئه م گۆرانییه له ته ره ف ژنه فرانسزیکه وه که ناوی (ماری ژوزه ف شه نی) یه وه و تراوه و له ناو فرانسزه کاندایه بووه به گۆرانییه کی زۆر مه رغوب و مه شه ووری میللی. به نده که خۆیندمه وه ئه م مه وزووعه م وه ک فه وه رانی حسیاتیک... تا ئه لێ: (فیکری مونه زیمه که ی که ئه ساس ته شکیل ده کا به نه زه ر ئه حوالی روحيیه و ته مایلاتی خۆمانه وه نه ختی هه لمگتیرایه وه، به مقه دیمه که يه وه عه رزم کرد. له ته رجومه کردنی عه رزی ئه سلیشم ئه گه ر یه کێ له شاعیره کاتمان مه وزووعه که ی لا چابوو به زمانی خۆمان نه زمی بفه رموی، تا کو له ته ره ف مناله کانی مه کته به وه به گۆرانی بیژری. لام وایه ئه م هیمه ته هه موو هاو خۆین و هاو زمانان خۆشحال ده کا). میژووی بلاو کردنه وه ی ئه م په خشانه له رۆژنامه ی (ژيانه وه) دا ئه وه دهرده خات که ئه و میژووه ی خوالیخۆشبوو (مسته فا سائیب) باسی لیوه ده کات له گه ل یه کتردا یه ک ناگرنه وه، چونکه سالی بلاو بوونه وه ی په خشانه که (۱۹۲۵) ه، که چی ئه م ده لێ: (له

(۱) پروانه رۆژنامه ی (بیری نوێ) ژماره (۶۶) ۱۹۷۳/۹/۲۶ وتاری: دیسانه وه له باره ی شيعری (دلاوه ران) ه وه. هه ره ها گۆفاری برایه تی ژماره (۱) سالی (۱) خولی دووهم. نووسینی (محهمه دی مه لا که ريم).

سالی ۱۹۲۲ له که رکوک... . پيش ئەم ميژووووش په خشانه که له هيچ شونښکدا بلاو نه کراوه ته وه، بېگومان بېری شيعره کهش هەر له و په خشانه وه وەرگير او ه. هەر بۆ ئەو مه بهسته له گه کاک (جهمال موفتي) چووينه مالى کاک (عهبدو لپه حمان موفتي)، داواى دهستنووسى ئەو شيعره لم لى کرد، به دهسهختى ماموستا (بيخود) نووسرايېته وه. چونکه ئەو زووتر پيى راگه ياندم که هه موو شيعره کاني ماموستا (بيخود) ي به دهسهختى خۆى له لايه و لاي خۆى پاراستوونى، به لام خۆى له داوايه کهم بېدهنگ کرد. که وتاره کهى کاک (حه مهى مه لا که ريم) م بېنى بۆم دهرکه وت هۆى پشت خستنى داوايه کهم له لايه ن کاک (عهبدو لپه حمان موفتي) يه وه ئه وه بيه که کاک (حه مه د) نووسيوه تي: (که دهستنووسه کاني خوالپه خوشبوو (بيخود) يان دايه دهستم بۆ ئەوه و رتيکيان بخه م و لپيان بکوئمه وه و ناماده يان بکه م بۆ چاپ، پارچه ي (دلاوه ران) يش يه کيتک بوو له و پارچانه که له ناو ئەو دهستنووسه دا بوون. به لام نه که به خه تي (بيخود) ي خوالپه خوشبوو خۆى، به لکو به خه تيکى تازه) رهنکه ئەم خه ته تازه يه ش هەر خه تي کاک (ئاوړه حمان) خۆى يان خه تي که سيکى ديکه بيت.

هەر چۆنې بيت (شيخ نوورى) وهک شاعيرتيکى چالاک و پر له جموجوولى ئەو سه رده مهى ته مه نى خۆى، به تهنک داوايه کهى ماموستا (مه حمود جه وده ت) ده و چوه و ئەم شيعره به په خشان وەرگير او هى کردوه به شيعر. وهک کاکه (حه مه) نووسيوه تي، بۆ يه کهم جار له (ديارى لاوان) دا بلاو نه کراوه ته وه، به لکو بۆ يه کهم جار هەر له و ساليه ي ماموستا (مه حمود جه وده ت) وەرگيرانه کهى تيدا بلاو کردوه ته وه ئەم شيعره ش له سپياره يه کهى بچووکى (۱۵) لاپه ريه ي، له سالى (۱۹۲۵ - ۱۳۴۴) دا له چاپخانه ي - بلديه - له سليمانى له چاپ دراوه و به ناوى (گۆرانى كوردى) بلاو کراوه ته وه و له سه ر بهرگه کهى ناوه ويدا نووسراوه: (له سه ر ئەمى عالى موته سه ريف و موفه تيشى ئيدارى چاپ کراوه) وهک ده زانين ئەو کاته موته سه ريفى ليواى سليمانى پياوئىکى خزمه تگوزار و موونه وهرى وهک (ئه حمه د به گى توفيق به گ) بوو که دۆست و هاوړتې (شيخ نوورى) بووه. له مه وه بۆمان دهرده که وئى که هەر له و ساليه دا (مه حمود جه وده ت) شيعره به په خشان وەرگير او ه کهى بلاو کردوه ته وه، ئەم گورج کردوويه تي به شيعر و له م ناميلکه يه دا بلاوى کردوه ته وه. له داويدا (كوردى و مهربوانى) دواى تپه پرينى حه وت سالى به سه ر له چاپدانى ئەم ناميلکه يه دا له سه ر هه مان پيودان و رى و شوين له سالى (۱۹۳۲) دا ناميلکه يه کيان هەر به ناوونيشانى (گۆرانى كوردى) له چاپخانه ي - الأيتام - له چاپ

داوه و شيعرى (دلاوه ران) يشيان له ناميلکه چاپکراوه کهى سالى (۱۹۲۵) وەرگرتوه و سه رله نوئى له (گۆرانى كوردى) يه کهى خۆياندا بلاويان کردوه ته وه، ناوه که شيان له (ئينتسباه) وه کردوه به (دلاوه ران)، که (دلاوه ران) له ناميلکه يه که مدا دهسته ي يه که من. جگه له وهش (كوردى و مهربوانى) به ئەمانه ته وه شيعره که يان رانه گوئز او ه ته ناو ناميلکه کهى خۆيان و به شيکى ئەم شيعره يان قرتاندوه، بگره له زۆر شونښدا له نگيان کردوه. هەر ئەمه ش وای له کاک (حه مه) کردوه له کوئايى شيعره که دا بلتت: (له خويندنه وهى ئەم شيعرانه دهرته که وئى له هه ندى (مصرع) يانا له نگيهه کى ئاشکرا هه يه. ئيمه جارى ئەم له نگيهه مان پى چار نه کرا، چونکه له کتیبى (گۆرانى كوردى) به و لاوه سه رچاوه يه کى ترمان لا نه بوو. له وئيشا به م جوړه نووسرايوه وه که ئيمه لپرده دا بلاومان کردوه ته وه). ئەم قسه يه ئەوه ده گه يه ني که ئەم دهستنووسى (دلاوه ران) هى خراوه ته به ر دهستى کاک (حه مه د) جيى متمانه پيکردن نه بووه، چونکه به هه له له به ر ئەو ناميلکه يه يان نووسيوه ته وه، بۆيه ده لئى: [له کتیبى (گۆرانى كوردى) به و لاوه سه رچاوه يه کى ترمان لا نه بوو] ئەوه له کاتىکدا (كوردى و مهربوانى) به بى په نجه پراکيشان بۆ ناميلکه يه که م زۆريه ي هه ره زۆرى سرود و گۆرانبيه کانيان نه قل کردوه.

ماموستا (بيخود) وهک کاکه (حه مه) بۆى چوه و (وهرگيرانيکى ترى پارچه فه رهنسييه کهى پيش ميژووى شيعره به په خشان وەرگير او ه کهى نه ديوه تا شيعره کهى له سه ر ئەوه دانايى، جگه له وهى بلاو کراوه ته وه. فه رهنسيشى نه زانيوه تا بلتين ناگاي له وەرگيرانه کهى (مه حمود جه وده ت) نييه، گومانيش له به رده م ئەوه ناهيلتته وه که (مه حمود جه وده ت) پيش سالى (۱۹۲۵) ئەم شيعره ي وەرگيرايېته سه ر زمانى كوردى و پيشانى (بيخود) ي دا بى، تا (بيخود) له سه ر ئەوه بنچينه ي شيعره کهى دارشتمى و پاش سى ساليش ئنجا (مه حمود جه وده ت) شيعره به په خشان وەرگير او ه کهى خۆى بلاو کردوويه ته وه، چونکه کاک (حه مه دى مه لا که ريم) هەر خۆى به لگه يه کى به هيتى به دهسته وه يه که ده لئى: (لپرده ا ئەوه ي که من بېرم بۆى ئەچت ئەوه ته که مه حمود جه وده ت هەر له سالى ۱۹۲۴ - ۱۹۲۵ دا ئەم پارچه يه ي کردوه به كوردى، چونکه هه ندى په لارى تيا داناوه به رابه ر به رده وشتى حکوممه تي خوا لى خوش بوو شيخ مه حمودى حه فيدا (من لپرده ا ئەو پلارانه م نه نووسيوه وه) که له و سالانه دا له شۆرشدا بوو به رانه ر به ئينگليز، ئەمه يان ساليه کهى که ماموستا په نجه ي بۆ پراکيشا بوو به هه له ي ده خاته وه. ئنجا که ده لئى: (عه رزم کرد لپره به تورکى گۆرانيمان پى ئه لئى، ئەو يش فه رمووى جا مسته فا چيت

ئەوئى؟ وتم: قوربان سروودىكىمان بەكوردى بۆ دابنىڭ ھەتا ئىمەش لەبەرى بکەين. فەرمووى باشە. بەيانى وەرەوھە تا سروودەكە بەرى. بەيانى چومەوھە خزمەتى ئەم سروودەى فەرموو بوو).

كە زانىمان بىرى سەرەكى و ھەوئىنى ئەم شىعەرە نە ھى مامۆستا (بىخود) و نە ھى (شىخ نوورى) يە، ئەى چۆن بەم دەمودەستە مامۆستا (بىخود) ئەو وەرگىپرانەى دەسكەوت و بەشەوئىك تۈوانى بۆى دانىشىنى ئەم ئۆپەرىتتە جوان و بەھىزەى لى بەھۆنىتتەوھ؟! لە كاتىكدا ئەگەر ئەم پىش بلاوكردەنەوھى وەرگىپرانەكەش ئەم شىعەرە بەپەخشان وەرگىپراوھى دەسكەوتىنى و بەسەردان چووبى بۆكەركووك ئايا لەم سەردانەدا، شىعەرە بەپەخشان وەرگىپراوھەكى لەگەل خۆى بردووه؟ كەواتە ئەم ئۆپەرىتتە پىشتر نووسراوھ، بگرە ئامادەكراوھ و ئىنجا لە نامىلكەيەكىشدا بلاوكرادەتەوھ. رەنگە لەم ھالەتەدا (بىخود) لەسەر داخووزى (مستەفا سائىب) ئەم نامىلكەيەى پەيدا كردينى و شىعەرەكەى (شىخ نوورى) لەبەر نووسىيىتتەوھ. كە ئەم شىعەرەشى داوھ بەكاك مستەفا ئەوھ بەھىچ شىوھەك بەلگە نىيە بۆ ئەوھى شىعەرەكە بە ھى (بىخود) بزائىن، چونكە كە سەلمانمان ئەو سالىھى مستەفا سائىب ناوې بردووه ھەلەيە، ئەوھ تەنبا سالى دەرچوونى شىعەرە بەپەخشان بلاوكرادەكە و نامىلكە چاپكراوھەكى سالى (۱۹۲۵) مان لەبەر دەستدا دەمىتتەوھ. كاتى ئۆپەرىتتەكەش لە سلىمانىدا بلاوكرابىتتەوھ و مامۆستا (بىخود) ىش بەسەردان چووبى بۆكەركووك، (مستەفا سائىب) چۆنى زانى: (نوسخەيەكى نارد بۆ سلىمانى بۆ شىخ نوورى شىخ سالى كە لە رۆژنامەكاندا بلاوې بكاتەوھ...؟! ئىنجا كە دەلئى مامۆستا (بىخود) سەرى كەركووكى داوھ، سەردانىش جىنشىن بوون نەبى بۆ ماوھەكى دوورودرئىز چ پىوبىست دەكات ئەو شىعەرە بۆ (شىخ نوورى شىخ سالى) بنىرئى، تا لە رۆژنامەكاندا بلاوې بكاتەوھ!؟.

شىعەرەكە وەك كاك (مستەفا) دەلئى: لەسەر داخووزى خۆى و بەشەوئى نووسرا بى، باوېر ناكەم خاوەنەكەى ئەوھندە پەلەى بى و زوو بلاوې بكاتەوھ، پىش ئەوھى چاوى پىدا بگىپتتەوھ و لە رووى (سەنەتسازى) بەوھ دەستى پىدا نەھىنئىتتەوھ. لەو سەردەمەشدا، واتە لە سالى (۱۹۲۵) دا شىخ نوورى ھىچ پىوھندىيەكى بەرۆژنامەوھ نەمابو، بەتايىبەتى ئەو رۆژنامەنى خۆى ئىشى تىدا كروون، وەك (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان). ئىتر نازانم بەچ بۆنەيەكەوھ ئەم شىعەرەى بۆ (شىخ نوورى) ناردووه؟ لە كاتىكدا خۆى بەسەردان چووبى بۆكەركووك بۆچى خۆى نەيناردووه بۆ رۆژنامەكان بۆى

بلاوې بکەنەوھ؟! يان كە بەناوى (شىخ نوورى) يەوھ بلاوكرابەوھ، بۆچى (شىخ نوورى) خۆى بىدەنگ كرووه و (بىخود) نەھاتووهتە قسە؟! بۆبەش كاك (مەمەد) ناھەقى نەبووه كە دەلئى (منىش كە ئەمەم دى كەوتقە دوولئىيەوھ، ئاخۆ بەراستى ئەم پارچەيە ھى (بىخود) بى وەك كاك (مستەفا سائىب) نووسىويە (يا وەك لە ديارى لاواندا بلاو كراوھتەوھ، ھى شىخ نوورى شىخ سالى بى؟ سرنجم ئەدا شىوھ و ناوھرۆكى شىعەرەكە لە شىوھ و ناوھرۆكى شىعەرەكانى ترى بىخود ناچن كە لە بەردەمان دان، بەلكو لە شىوھ و ناوھرۆكى شىعەرەى شىخ نوورى يان پىرەمىرد يان گۆران نرىكن. ئەمە وای لى كرم كە شىعەرەكە بە ھى (شىخ نوورى) دابنىم. لەولايەشەوھ قسەكانى كاك مستەفا سائىب مەوداى ئەوھى نە ئەھىشت كە دوولئىم مېئى و (ناچار پىارم ئەدا) كە راستە شىعەرەى بىخود خۆيەتى و ديارە لەبەر ھۆيەكى تايىبەتى بەناوى (م. نوورى) يەوھ بلاوې كروھتەوھ).

وا ديارە كاكە (مەمە) وەك خۆى دەلئى (ناچارى) وای لى كرووه پىار بەدات كە ئەمە شىعەرە (بىخود) ە، ئەگىنا ھىچ ھۆبەكى تايىبەتى و گشتى لە ئارادا نىيە، ئەم شىعەرە بەناوى (م. نوورى) يەوھ بلاوې بكاتەوھ. تۆبلىتى كەسىك شىعەرەكى نووسىيى وەك كاك «مستەفا» دەلئى پەروشى بلاوكردەنەوھى بووبى و ناردىتى بۆ سلىمانى بۆ ئەوھى لە رۆژنامەكاندا بلاوې بكاتەوھ، شىعەرەكەش جارىك لە سالى (۱۹۲۵) دا بلاوكرابىتتەوھ و جارىكى تر لە سالى (۱۹۲۷) دا بەئۆپەرىت پىشكەش كرابى و لە سالى (۱۹۲۸) (*) و (۱۹۳۲) دا بۆ جارىكى دىكە بلاوكرابىتتەوھ، ھەر دەرفەت بۆ مامۆستا (بىخود) ھەلەكەوتىنى ھىچ نەبى بەقسە، پەنجەيەك بۆ ئەو راستىيە درئىز بكات؟ ئەوھ دەلئى و نابى ئەوھش لەياد بکەين كە مامۆستا (بىخود) لە سالى (۱۹۰۰) دا كە (ھەلەبجە) دا حاكم بوو، كچىكى مارە كرووه، ئەو كچە بەرووداوتىك مردووه، لەو كاتەوھ لە شىعەرەتن ساردبووتتەوھ، مەگەر تاك و تەرا ئەگىنا لە شىعەرە ئاينى بەولاوھ شىعەرە ترى نەنووسىوھ. لە كاتى گەران و عەودال بوونىشدا بەدواى ساغكردەنەوھى ئەم شىعەرە، چەندان كەس كە ھاوچەرخى ئەم دوو شاعىرەن و لە سەردەمى ئەواندا ژباون، ئەوھيان بۆ دووپات كرمەوھ كە شىعەرەكە ھى «شىخ نوورى» يە نەك (بىخود).

(*) مەبەست لە بلاوكردەنەوھى لە (گۆرانى كوردى) كە لە سالى ۱۹۲۸ دا لە لاين كەرىم سەعید زانستى لەگەل كۆمەلئىك سروود و گۆرانى چاپ و بلاوكرادەتەوھ.

له لایه کی تریشه وه مامۆستا (ببخود) شیعریک نالی دیریکی کورت و دیریکی درێژ بیت. جگه لهو شیعره ی ئیستا که دراوه ته پالی هیچ نمونه یه کی شیعره تری نابین، لهم جوژه کیشانه و ئه و شیوازه ی تیدا رهچاو کردب، بۆیه وهک کاک (حه مه) ده لئ: [که دیوانه که ی ببخود ده رچوو به هۆی «دلاوه ران» سه وه له ناو کۆر و کۆمه له ئه ده به ییه کانی سلیمانیدا بولخاخیک په یدا بو، وا دیاره ئه وان زیاتر ته ماشای شیوه و ناوه رۆکیان کرد بۆ دیاریکردنی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوه ران». په یدا بوونی ئه و مقۆمقۆبه ش له به رئه وه یه زۆر له و که سانه ی له نزیکه وه له م مه سه له یه ئاگادارن ماون و ئه گه ره بوردیش له مه سه له که نه زانن، ئه وه له شاعیریان بیستوه و ئاگیان له به هره و توانایی ئه و بووه، یان له که سانی پیش خۆیان بیستوه، چونکه هیچ کامیکیان ناحه زی مامۆستا (ببخود) نین تا له ناحه ق شیعره که ی لی بکه ن به هی «شیخ نووری». (کاکه ی فه للاح) یش ههنگی له داری کلۆر نه دۆزیه ته وه که (گه یشته) ئه وه بتوانی پارچه یه ک په خشان بدۆزیه ته وه که ناوه رۆکه که ی به ته واوی له ناوه رۆکی «دلاوه ران» ئه چی، چونکه ئه م مه سه له یه، شتیکی زۆر زه ق و ئاشکرا و پروونه و که م که سی ئه ده ب دۆستی ئه م سه ره ده مه، نه خوازه لا رۆشنبیر و ئه دیبه کان ده دۆزیه ته وه ئه م مه سه له یه نه زانی. بیگومان (کاکه ی فه للاح) یش هه ره له ده می ئه وان ه وه بیستوه تی و له وان ه وه قۆزتوو یه تیبه وه. به زبیره کی و ته قه لالی خۆی نه گه یشتوه ته ئه و راستیه، ئنجا شیعره به په خشان وه رگتیراوه که ش نه ک هه ره له «دلاوه ران» ده چی، به لکو ته واوی په خشانه که یه له قالی ئۆپه رتیتیکدا که له ژبانی کورده وه نزیک بئ.

مامۆستا (شاکر فه تاح) ده رباره ی ئه م شیعره ده لئ: [له سالی ۱۹۲۷ من قوتابی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) که شیخ نووری خۆی هات و ئه م شیعره ی پئ له به ره کردین و من یه کیکی بووم له ناو کۆرسه کان که به شداربووم له ئه دا کردنی ئه م ئۆپه رته. شیخ نووری به ده نگی خۆی، که دهنگیکی تا بلبی نایابی هه بو به ئیمه ی ره وان کرد] ئنجا ده لئ: [هه ره ئه وسا پینی راگه یان دین که شیعره که به یۆنه ی شوپشی گه وه ی فه ره نه سه وه دانراوه. خوالیخۆشبوو (مه حمود جه وده ت) که ئه فسه ره و ئه دبیبکی کورد بو له سالی ۱۹۲۵ دا به په خشان گۆریبه سه ره زمانی کوردی، (شیخ نووری شیخ سالح) که هونه رمه ند و ئه دبیبکی به ناوبانگی ئه و سه ره ده مه ی کورد بو کردی به هۆنراوه. له نگه ریکی تایبه تی

(۲) ئیستاش مامۆستا (شاکر فه تاح) ئه و ئاوازه ی له بیر ماوه و پیش دوو سال له سه ره به که ریه ک تۆماری کورده وه و پیشکه شی ئه رشیقی ئه مینداریتی رۆشنبیری و لاوانی کورده وه.

جوانیشی بۆ دۆزیبه وه له سه ره له نگه ری [دیشب کی مرا وضع وطن در نظر آمد] که ئاوازیکی فارسی بو (۲) له سالی (۱۹۲۷) له لایه ن تیپی لاساییکردنه وه و ساز و ئاوازی قوتابخانه ی یه که می سوله یمانیه وه، ئه م گۆرانیبه له شیوه ی (ئۆپه رت) دا لاسایی کرایه وه و گۆرانیبه که ش گوترا. به لای دانیشتوانی ئه و سه ره ده مه وه زۆر په سند بو، هه ره ها بۆ جاریکی تر له سه ره شانۆی [یانه ی فه رمانبه رانی شه قلاوه] له سالی (۱۹۵۴) دا له ژیر چاودیری مامۆستا (شاکر فه تاح) خۆی، بۆ جاریکی تر ئه م ئۆپه رته بووژینراوه ته وه و پیشکه ش کراوه. ئه وان ه ی ده وران تیدا یاری کردوه، بریتی بوون له فه رمانبه ران و قوتابیانی (شه قلاوه). مامۆستا (شاکر فه تاح) ده لئ ئۆپه رته که جینگه ی ره زامه ندی بینه ران بو (۳) ئه م ئۆپه رته له چه ند دهنگیکی جیا جیا ی وهک: [دلاوه ران - دایک - باوک - مناله کان - کچه کان - ئافره ت به مناله وه - کۆرس] (۴) پینکه اتوه و ئه م حه وت دهنگه جیاوازه، هه ره که یان به جیا، کۆمه له که سانیک ده وری تیدا ده بین و هه ره که یان به جلویه رگی تایبه تی خۆیا نه وه دینه سه ره شانۆ.

ئیستا ده مه وی بزانه کاک (مسته فا سائب) چۆن توانی ئه و شیعره دووردرێژه به قوتابیان له به ر بکات؟! ئه وه گوتمان په رۆشی قوتابیبه کان بۆ سه روودی کوردی وای لیکردن و زوو ئه زبه ری بکه ن، به لام ده بی بزانه کن ئاوازی بۆ داناون و په راوه ی پئ کورده ون، بۆ ئه وه ی ئه و ده وره جو ره به جو رانه ئه دا بکه ن؟ یان بۆچی مامۆستا (ببخود) که

(۳) له م قسانه ی سه ره وه مدا سوووم له موخازه ره یه کی ده ستنوسی مامۆستا (شاکر فه تاح) وه رگرت، که له پایزی سالی (۱۹۷۱) له هۆلی (تطبیقات دار المعلمین فی السلیمانیه) دا پیشکه شی کردوه. موخازه ره که م له خۆی وه رگرت.

(۴) ئه مه یه که م ده ستپیشخه ریبه له بزوتنه وه ی هونه ری ئۆپه رته. کاک مه حمود زامداریش له کتیه که یدا «ده روازه یه ک بۆ ئاواز و گۆرانی کوردی» ل ۱۵۵ ده لئ: [له نیو ئیمه شدا، تا ئیستا گه لئ هه ولی ساده و سووک بۆ په رپیدانی ئه م هونه ره به رزه دراوه یه که هه ولئ - به بۆچوونی من - که وهک به لگه نامه یه کی نووسراو، بۆمان مابیتته وه، ئۆپه رتی «دلاوه ران» ه که له سالی (۱۹۳۰) و به خامه ی «ع. نووری» نه ره نه خسه ی کیشراوه، که خۆی له خۆیدا، نیشانه یه کی سه وزی وه چه ی یه که می بزوتنه وه ی رۆشنبیری کوردمانه له م باره یه وه. به لام ئۆپه رته که له سالی (۱۹۲۵) هه و به خامه ی «م. نووری» یه نه ک «ع. نووری». هه ره ها برونه رۆژنامه ی (هاوکاری) ژماره «۳۵۵» ۱۹۷۷/۲/۱۶ گۆشه ی (دهنگی) و تاریکی کاک مه حمود زامدار به ناوی (به لگه نامه ییکی تر) که ده لئ: [لام وایه ئه مه یه که م ده س پیشکه ری و یه که م ئۆپه رتی کورديه، که به شیعر نووسرایتته وه... سه یه ره ...!].

مه‌به‌ستی بووه سروود به‌شه‌ویک دابنێ، سروودێکی کورتی خۆی نه‌داوه‌تی و په‌نا‌ی بردووه‌ته‌ به‌ر ئەم پارچه‌ شیعره‌ به‌په‌خشان وه‌رگه‌ی‌راوه‌ درێژه، که‌ ئه‌رک و ماندوویتی زۆرتی ده‌وی وه‌ک له‌وه‌ی خۆی ببنووسی؟! دوایی شیخ‌نوری که‌ شیعره‌که‌ هی خۆی نه‌بووی چۆن به‌و گه‌رموگۆری که‌ فوکوله‌وه‌ ده‌چی له‌ قوتابخانه‌ به‌دوای کۆکردنه‌وه‌ی (کۆرس) ده‌گه‌رێ و به‌ده‌نگی خۆی پاهینان و په‌راوه‌یان بێ ده‌کا؟!

ئهو سروودانه‌ی که‌ له‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) دا له‌ سالی (١٩٢٥) له‌ چاپ دراو، به‌ئاگاداری حکومه‌ت و [کاپتن لاین] (*) تا سالی (١٩٣٠) له‌ قوتابخانه‌کانی سلیمانی و تراونه‌ته‌وه‌، هونه‌ره‌که‌شی بۆ مه‌سه‌رپه‌ی ئه‌وسا ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ ده‌گه‌ریته‌وه‌، بۆیه‌ من وای بۆ ده‌چم ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی (مسته‌فا سائب) راستیش بێ ئه‌وه‌ له‌ سالی [٩٢٥ - ١٩٣٠] بووه‌، نه‌ک سالی (١٩٢٢)، که‌ ئه‌مه‌ش وای دیسان ده‌پرسینه‌وه‌ چۆن کاک (مسته‌فا سائب) زانیویه‌تی (بێخود) نوسه‌ی ئه‌م شیعره‌ی ناردووه‌ بۆ سلیمانی، له‌ کاتیکدا شیعره‌که‌ له‌ سالی (١٩٢٥) ته‌نیا له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌ که‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) یه‌؟!

که‌ ئه‌م شیعره‌ له‌م نامیلکه‌یه‌وه‌ که‌وتیته‌ ده‌ستی خۆنده‌واران و قوتابیان و به‌شپه‌یه‌کی ره‌سمی له‌ قوتابخانه‌کان خۆنده‌رای، ئیتر نازانم کێ له‌ خۆیه‌وه‌ ناوی (م. نوری) له‌سه‌ر ئه‌م سرووده‌ داناوه‌؟! که‌ زانیمان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می ئه‌و شیعره‌ پشت به‌ستنه‌ به‌و نامیلکه‌یه‌، جارێکی تر ده‌پرسین: (بێخود) که‌ به‌سه‌ردان چووبێ بۆ که‌رکووک، کاک (مسته‌فا) خۆشی له‌ که‌رکووک بووبێ و له‌ نزیکه‌وه‌ ئاگای له‌ مه‌سه‌له‌که‌ نه‌بووبێ که‌ ئه‌م شیعره‌ چۆن ها‌تووه‌ته‌ نوسین، ئه‌وه‌شی به‌چاکی روون نه‌کردیته‌وه‌ که‌ چۆن زانیویه‌تی (بێخود) ئه‌م شیعره‌ی ناردووه‌ بۆ سلیمانی؟ له‌ کاتیکدا ئه‌م قوتابی بووه‌ و (بێخود) پیاویکی به‌ته‌مه‌ن و خاوه‌ن پایه‌ی خۆی بووه‌، به‌ چ شپه‌یه‌که‌ ئه‌و ها‌وریتیبه‌ به‌تینه‌ له‌ نێوانیاندا په‌یدا بووه‌؟! که‌واته‌ ئه‌م قسه‌یه‌ که‌ له‌ په‌راویزی ئه‌م شیعره‌دا نوسراوه‌، ته‌نیا وه‌ک قسه‌ ده‌میته‌وه‌.

له‌ مه‌سه‌له‌ی بلاوکه‌ردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌ش به‌ناوی شیخ‌نوری کاکه‌ (حه‌مه‌) ده‌لێ: (جا

(*) له‌جیاتی کاپتن چاپمن که‌ سه‌ره‌رشته‌ی شالاری به‌سه‌ردانی شاری سلیمانی کردووه‌، ئه‌فسه‌ریکی یه‌ده‌گی ئینگلیزبان خسته‌ شوینی ئه‌و که‌ کاپتن لاین بوو. ل ٢٤. کشف القناع عن بعض الوقائع العراقية - الجزء الأول - مذكرات عبدالعزيز ياملكي في العراق - ١٩٥٧ - حقوق الطبع محفوظة للمؤلف - مطبعة دار المعرفة - بغداد.

نازانم مه‌به‌ستی کاک مسته‌فا له‌م بلاوکه‌ردنه‌وه‌یه‌، بلاوکه‌ردنه‌وه‌ی ناو رۆژنامه‌یه‌ یان بلاوکه‌ردنه‌وه‌ی به‌ده‌مه‌. خۆزگه‌ ئه‌مه‌ی روون نه‌کرده‌وه‌ و بۆی ده‌رته‌خستین ناخۆ چۆن و له‌ کۆیدا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌، تا زیاتر مه‌سه‌له‌که‌مان بۆ روون بپه‌سته‌وه‌. هه‌ر چه‌ند کاک (حه‌مه‌د) له‌سه‌ره‌تای وتاره‌که‌یدا ئه‌وه‌ی ده‌رخستووه‌ که‌ له‌ گۆفاری (دیاری لاواندا) بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌، به‌لام من سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م جاری بلاوکه‌ردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌م ده‌ستیشان کرد، به‌هیچ جۆرێکیش له‌ گۆفاری دیاری لاوان و یادگاری لاوان-دا بلاونه‌که‌راوه‌ته‌وه‌، دوای ئه‌وه‌ی بۆمان ده‌رکه‌وت ئه‌م چه‌ند قسه‌یه‌ نه‌ له‌ رووی میژوووه‌ راسته‌، نه‌ به‌لگه‌یه‌کی راست و دروستی ئه‌وتۆی داوه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ که‌ پیاو دلێ پیتی ئاو بخواته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌و که‌سه‌ی باسه‌که‌ی بۆ کاکه‌ (حه‌مه‌) گه‌ی‌راوه‌ته‌وه‌، قسه‌کانی وه‌ک بلقی سه‌ر ئاو وان و هه‌یجیان ناچنه‌وه‌ سه‌ر یه‌ک، بۆیه‌ش موناقه‌شه‌م کرد تا بیسه‌لمینم ئه‌و قسانه‌ هاوسۆزی و لاریونه‌وه‌یه‌کی تێدایه‌ بۆ لای مامۆستا (بێخود)، به‌لام به‌شپه‌یه‌کی ناره‌وا، ناهه‌قیشم نییه‌ ئه‌و قسانه‌ بکه‌م، فه‌رموون بزانی کاک (مسته‌فا سائب) خۆی چی له‌ لای کاکه‌حه‌مه‌ وتوو: (ئه‌مه‌ سه‌رله‌نوێ بیری وروژانده‌وه‌ و وتم بۆ سه‌رێک له‌ کاک مسته‌فا سائبیش نه‌ده‌م، بزانیم به‌لکو شتیکی نوێی لای؟ له‌گه‌ل کاک حه‌مه‌د ره‌سوڵ هاوار چوینه‌ لای و سه‌رله‌نوێ باسه‌که‌م بۆ گه‌ی‌راوه‌ فه‌رمووی (ئاگام لیبه‌ وه‌ختی خۆی مه‌حمود جه‌وده‌ت پارچه‌ نه‌ترتیکی فه‌رانسزی کردبوو به‌کوردی، به‌من و ئه‌نوه‌ری برامی وت خۆزگه‌ که‌سیک بیکردبایه‌ به‌شیعر، ئیتمه‌ش به‌عه‌لی که‌مال باپیر و شیخ‌نوری-مان وت و شیخ‌نوری کردی به‌شیعر و ئیتمه‌ش خستمانه‌ سه‌ر ئه‌و وه‌زنی فارسییه‌ (وه‌زنی سروودی: دیشب که‌ مرا وضع وطن در نظر آمد) و به‌یانیمان له‌ قوتابخانه‌ ئه‌مان خۆنده‌وه‌). (٥) که‌ ئه‌م قسانه‌ش ته‌واو پێچه‌وانه‌ی قسه‌کانی کاک (عه‌بدوله‌حمان موفتی) یه‌ که‌ به‌ناوی مسته‌فا سائبه‌وه‌ به‌کاک (حه‌مه‌دی) وتوو.

هه‌ر له‌و نووسینه‌دا کاک حه‌مه‌د نووسیویه‌تی: (منیش مه‌سه‌له‌ی نامه‌که‌ی نێوان خۆی و کاک عه‌بدوله‌حمان موفتی-م هه‌تایه‌وه‌ بیری که‌ له‌ (دیوانی بێخود) ده‌که‌دا ئیشاره‌تم بۆ کردووه‌ و گوايه‌ فه‌رموویه‌تی شیعره‌که‌ هی بێخوده‌. فه‌رمووی: (نه‌خیر بێخود شیعریکی که‌ی داومه‌تی) (٦). که‌ ئه‌م قسه‌یه‌ هه‌موو مه‌سه‌له‌که‌ ده‌په‌نیته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ئه‌وه‌ ئاشکرا

(٥) پروانه‌ رۆژنامه‌ی بیری نوێ، ژماره‌ (٦٦)، ١٩٧٣/٩/٢٦، حه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم.
(٦) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

دهکات که کاک (عه بدولر حمان موفتی) به لئپر سینه وه وه قسه که ی بۆ کاک (حه مه) نه گپراوه ته وه و ههر له راهی خوا ویستوو یه تی ئەم به ریه به خاته مزگه و ته وه، ههر بۆ به ش ئەو دهستنوو سه که دراوه ته کاک (حه مه دی مه لا که ریم) به خه تی (بئخود) خۆی نه بووه.

تا ئیره یان پتوه ندی به قسه که ی مامۆستا (مسته فا سائب) و گپراوه ی له لایهن کاک (عه بدولر حمان موفتی) یه وه هه بوو، لیره به دواوه ده گه ریمه وه سه ر قسه کانی کاکه (حه مه) که له دوو وتاره دا ده رباره ی ئەم شیعه نووسیویه تی. کاک (حه مه) له وتاری یه که میدا ده رباره ی ئەم شیعه ده لئ: (بئخود) گه لئ شیعی تری وتوه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلا و کرانه ته وه و شاره زایانی ژبانی بئخود و شیخ نووری ئەمه ئەزانن و که سیان نکولییان له م راستییی نییه. که واته دوور نییه (دلا وهران) یش یه کیتک بئ له شیعرانه). بۆ وهرامی ئەم قسه یه ده لئیم (شیخ نووری) شاعیریکی ئەوه ند دهسته پاچه و داماو نه بووه به رانه ر به شیعر دۆش دامابی و چاوی له ناو و شوهره تیک بووی لامیترانه له سه ر خوانی خه لکی تر خوار دیتی. که سیش به چه ند شیعی تیک و بلا و کرانه وه ی چه ند نووسی تیک نه بووه به شاعیر و رۆشنبیر، چونکه مرۆقی بئ به هره و توانست وه ک چه مه زستانه وایه ههر هاوین هات وشک ده کات و چک ده بی، بۆ به من له گه ل ئەوه نیم (بئخود) شیعی خۆی دابی به شیخ نووری، خوتنده وه ی ئەم شیعرانه ی له و دیوانه دا هه یه باشتین به لگه ن که شاعیرایه تی شیخ نووری ده سه لئین، کاتیک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆی بلئ: (له مندالییه وه خه ربکی خوتنده وه و نووسینم) و له ته مه نیکی زوو وه دهستی دابینه خوتنده وه و نووسین، ده شئ شیعی خۆی بر دیتته لای (بئخود) و بۆی ده سکاری کرد بی، وه ک چۆن ده سکاری شیعی مامۆستا (گۆران) یشی کرد وه (۷) به لام بلئین شیعی بۆ نووسی بی ئەمه یان سه ته مه ده ره ق به شاعیریکی لئوه شاره ی وه ک شیخ نووری.

سه ره رای ئەوه ش قسه که ی کاک (حه مه) ههر به ته نیا قسه یه کردوو یه تی و هبچ به لگه نامه و پالپشتیکی زانستی له پالدا نییه، چونکه بۆمان ده ستنیشان ناکات (بئخود) که گه لئ شیعی تری به ناوی (م. نووری) یه وه بلا و کرانه ته وه، ئەم شیعرانه کامانه؟! یان ئەو شاره زایانه ی ژبانی بئخود و شیخ نووری کین که نکولییان له راستییی نییه؟! ئەگه ر مامۆستا (بئخود) که موونه وه ریکی ئەو سه رده مه بووه و خزمیتی

(۷) پروانه ل ۱۵۱ (شیعر و ئەدهبیاتی کوردی) نووسه ری: ره فیق حیلمی - به غدا ۱۹۵۶.

نزیکی شاعیره، ده سکاری شیعی شیخ نووری کرد بی، ئەوه هبچ خه وش و نه نگیه کی تیدا نابینم، چونکه (بئخود) خۆی زۆر ریزی هه بووه بۆ به هره و توانایی شاعیرایه تی شیخ نووری و به شایه تی زۆر له و که سانه ی که له مه جلیسه کانی مامۆستا (بئخود) دانیشتون^(۸) ستایشی شیخ نووری و شیعه کانی کرد وه. ناکری ئەوه به دوور بزانی که شیخ نووری له کارتیکردنی (بئخود) ی خالی دوور بووی، له کاتیکدا (شیخ نووری) له زۆریه ی دانیشتنه کانی (بئخود) ئاماده بووه. ئەو کۆبوونه وانه ش جگه له (شیخ نووری)، که سانی تری وه ک (گۆران) و (بئکه س) و (ره مزی مه لا مارف) و (عه لی که مال باپیر ئاغا) ی تیدا به شدار بوون. مامۆستا (بئخود) له و شیعه یدا که بۆ (عه لی که مال باپیر) ی شاعیری نووسیوه باسی (شیخ نووری) یش ده کات، که وه ک ده رده که وی ئەو کاته ی ئەو نامه شیعی یه ی نووسیوه (شیخ نووری) له دانیشتنه کانی (بئخود) دوور بووه، بۆیه ده لئ:

له به زمی حوسنی خۆتا توخودا جار جار ه یادم که
که من به روانه که ی روخساری شه معی مه جلیس ئاراتم
به (شیخ نووری) به رموو چاره کانت ماچ ئەکا (بئخود)
به یادی خانه یی خه ماری ئەو مه ستانه وا هاتم^(۹)

دوا به دوا ی ساغ کردنه وه ی رایه که ی مامۆستا (مسته فا سائب) ئەم جار ه کاک (حه مه) نووسیویه تی: (شته که ههر به چاره نه کراوه یی مایه وه، تا له م دوا ییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر. نامه یه کی به ریز مامۆستا ره مزی مه عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو (ئو غه زه له ی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه حمود بئخود) چاپ کراوه به ناوی (دلا وهران) وه، ئەو غه زه له زۆر چاک ئەزانم که هه مه لا مه حمودی خالمه که له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ سالح که بلاوی بکاته وه). له راستیدا که ئەو قسه یه م خوتنده وه، گو مانم کرد ویستم بۆ ره واندنه وه ی ئەو گو مانه بچمه لای چه ند که سانیکی باوه ر پیکراوی ئەو سه رده مه. یه که م که س که چومه لای مامۆستا (هه ردی) بوو، چونکه له و شتانه پیوستی به نامه وزوعیه ت نییه، که باسه که م له لا کرده وه ئەو له وسه ری

(۸) له وانه برایان (که مال ره مزی مه لا مارف و ناسح حه یده ری و شیخ جه ناب و ئەخۆل و شیخ حه سیبی شیخ ئەحمه د و ئەحمه د خواجه).

(۹) دیوانی بئخود - ل ۴۳.

مهسه له که هاتبووه و وتی: (ئهم شیعره هی شیخ نوورییه و له کاتی خویدا - واته که دیوانی بیخود بلاوکرابه وه - خهریک بوو و تاریک بنووسم، بهلام له بهرئه وهی ههر خوّم له نووسین نهختی سست و ته مبهلم مهسه له کهم پشتگوتی خست.) ههر بوّ ئه و مهسه سته خزمیکی نزیک شیخ نووری که ئه ویش (نووری کاکه حه مه) یه که به نووری غه ربی ناسراوه، دهربارهی ئهم باسه وتی: (له سالی ۱۹۳۰-۱۹۳۱د له مائی باپیرم که ناوی (حاجی فه تاح قادر) ه که خالی شیخ نووری بووه، ئهم شیعی (ئینتیباه) ی بوّ (میرزا ئاوپرهمان)^(۱۰) و (حاجی حه مه ئه مینی) برای خوینده وه و له وی منیش یه کیک بووم له ئاماده بووه کان.

دوای ئه وهی له خوینده وهی شیعره که ته واو بوو گوتی: (ئه گهر مناله کان و کهسه کان یه ک به یه ک لیتره دهوره کانیا نهبینن، جوان دهرناچن) کاک (عه بدولقادر قه زاز) که یه کیک بووه له وانیه دهریان له م ئوپه ریتته دا بینیه و ئاگای له چۆنیه تی نووسین و پیتشکesh کردنیه تی ده لئ: (شیخ نووری پیاویکی زور هه لکه وتوو بوو. من یه کیک بووم له وانیه به شداری ئهم ئوپه ریتته م کردوو. له سالی (۱۹۲۷) له سلیمانی قوتابی پۆلی چوارهم و پینجه می ئیبتدائی بووم له قوتابخانهی (فه یسه لیه) له گه لّ ماموستا (شاکر فه تاح) به یه که وه بووین، شیخ نووری خو ی هات و په راوه ی پئ کردین. من یه کیک بووم له وانیه ته مسیلی ده سته ی کورانم ده کرد. هبج نه مبیستوو ئهم شیعره هی ماموستا (بیخود) بئ، ههر له سه ره تاوه له ده می شیخ نووری بیستوو مه و له به رم کردوو و خو شی پیتی وتین و له به رمان کرد، ههر ئه ویش وتی شیعره که ماموستا (مه حمود جه وده ت) له فه ره نسبییه وه ته رجومه ی کردوو و منیش کردوو مه به شیعر. ئیتر به هه موو توانا یه کبییه وه هه وئی له گه لّ ئیمه دا بو سه ره که وتنی ئهم ئوپه ریتته، تباشیا سه ره که وتین)^(۱۱).

ئینجا کاک (حه مه) نووسیویه تی (له م دوا ییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر: نامه یه کی به رتیز ماموستا ره مزی مه عرووفم بو هات تیا نووسیوو: (ئه و غه زه له ی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه حمود بیخوددا چاپ کراوه به ناوی (دلاوهران) وه، ئه و غه زه له زور چاک ئه زانم که هی مه لا مه حمودی خالمه که له وهختی خویدا دای به شیخ نووری شیخ صالح که بلاوی بکاته وه). دوای ئه وهی کاک (حه مه د) خو ی چوو ته لای ماموستا (مسته فا سائب) و ئالۆزییه که ی یه که می نه هیشته وه ته وه و منیش قسه کانم مونا قه شه

(۱۰) مه به سته ی (میرزا ئاوپرهمانی) خالۆزایه تی که شیعیکی شیوه نی بو نووسیوه.

(۱۱) قسه کانی ماموستا (عه بدولقادر قه زاز) به شریتی کاسیت له لام پاریزراوه.

کرد که هه له ی زوری تیدا بوو، ئیستا ته نیا ئه وه ماوه له و قسانه بدوین که له نامه که ی (ره مزی مه لا مارف) دا هاتوو. وه ک دهرده که وی ماموستا (ره مزی مه لا مارف) ئه ویش ئاگای له و نامیلکه بچووکه نه بئ که بو یه که م جار ئهم شیعه ری تیدا بلاوکراره ته وه که له سالی (۱۹۲۵) دا به ناوی (گۆزانی کوردی) یه وه دهرچوو و ههر له گه لّ دهرچوونی شیعه ره به په خشان وه رگپراوه که ئه میش کردوو یه تی به شیعر، که ئه و گورجی و ده ستویرد کردنه له شیخ نووری به دوور نییه له و کاته دا که له ناو گه رمه ی کارکردن و داهینان و نووسین بووه، ئه گه ر وه ک خو شی ده لئ ئاگای له وه بووه (بیخود) ئهم شیعه ری داوه به (شیخ نووری) ده بوا یه په نجه بوّ ئه و نامیلکه یه رابکیتشی که بو یه که م جار شیعه ره که ی تیدا بلاوکراره ته وه. یان له و ماوه دوور دهرتیزه ی دوای بلاوکرده وه ی شیعه ره که تا مردنی بیخود که ده کاته (۳۰) سالّ ئهم حه قیقه ته ی ساغ بکر دایه ته وه. یان به پیتی توانایی رو شنبیر و قوتابییه کانی ئه و ئوپه ریتته یان نمایش کردبوو، له و راستییه حالی بکر دایه، تا شیعه ره که به هی (شیخ نووری) وه رنه گرن، به لام ئه و هاتوو دوای مردنی (شیخ نووری) و (بیخود) ئه و نامه یه ی بوّ کاکه (حه مه) نار دووه، چونکه ده زانئ ئه وان مردوون و لیتی نایه نه ده نگ، به لام خو به ری خو ری راستی به بیژنگ نه گیراوه، تا کو ئه مرۆکه ش به ده بیان که سی تر جگه له و زاتانه ی ناوم هینان، ماون و ئه وه ده زانن که ئه مه شیعی (شیخ نووری) یه، لیره دا نازانم کاکه (حه مه) له پای چی ئهم به لگه به هیزه ده داته دا وه که ده لئ: (ئه وانیه لایان وایه هی شیخ نوورییه، به لگه ی گرنکیان ئه وه یه بیخود شیعیکی تری له م با به ته ی نییه و شیعه ره که ش به ناوی شیخ نوورییه وه بلاوکراره ته وه، به لکو بیخود شیعی نیشتمانپه روه ربی که مه، ئیتر چون ئه بئ ته نها به شایه دی یه ک که س بیده یه پال بیخود؟) کاکه (حه مه) ئه وه ده لئ له کاتیکدا ههر خو ی ته نیا به قسه ی (ره مزی مه لا مارف) ده یه وی ئهم شیعه رده داته پال (بیخود) و قسه ی ئهم هه موو خه لکه باوه رپیکراوانه بداته دا وه. که قسه که بشی بوّ خو ی به لگه یه کی به جییه و ده بیان که سی دوور و نزیک له شاعیر، بگره دو ست و خزمه کانی شی ئاگایان له دانانی شیعه ره که هه یه.

که واته چون ده کرئ قسه ی هه موو ئه مانه بده یه نه داوه و به قسه ی تا قه که سیک بلتین ئامین؟! من تینا گم ئه گه ر شیواز و هه ندی لایه نی هونه ربی وه ک (کیش) نه کرئ به به لگه ی ناسینه وه ی شیعی دوو شاعیری وه ک شیخ نووری و بیخود چی بکه یه نه به لگه، له پال ئه و به لگانه ی هینامانه وه؟! ره نگبئ به لگه ی هه ره گه وره ی کاک (حه مه د) له م گومان کردنه له سه ر ئه و رایه ی له سه ره وه هینامانه وه پیداکرتن بئ له سه ر ئه و رایه ی که

گوایه (بیخود گه لئ شیعی تری وتوه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلاو کراوه ته وه و شاره زایانی ژبانی بیخود و شیخ نووری ئەمه ئەزانن و کهسیان نکولیبیان لهم راستییه نییه) ئەگەر له پیتودانگی ئەو قسه یه وه سهیری دیوانه که ی (شیخ نووری) بکهین ده بی بلتین (شیخ نووری) شاعیر نه بووه، چونکه هه رچی شیعی هه یه - که به شیک زوری برتییه له شیعه نه ته وایه تی و سیاسییه کانی - هی بیخود بن و زاده ی ئەزمون و هه لئقولاوی تاقیکردنه وه ی شیخ نووری نه بن و بیخود دابیتی پیتی تا به ناوی خۆبه وه بلاویان بکاته وه و به زۆر بیکات به شاعیر!

کاک (محهمه دی مه لا که ریم) جگه له وه ی رایه کی بئ به لگه به دهسته وه ددات، به ناوی کۆمه له کهسانیکی نادیاریشه وه قسه ده کات بۆ مه بهستی پینه کردنی ئەو رایه بئ کۆله گه و بنچینه یه. هینانه وه ی ئەم قسه بئ به لگه یه که به ته مومژ پیتچراوه، جگه له خۆی که سی دی بروای پئی ناکا و کهسیش به و ئاسانییه ناچیتته عه قلییه وه، بۆیه زۆر بر ناکات و هه ر زوو ده پووکیته وه. که شاره زایانی ژبانی بیخود و شیخ نووری ئەمه ده زانن، ئە ی بۆچی به به لگه کانیانه وه نایه نه مه یدانه وه، تا زوو ئەم تیکه ل و پیکه لییه له شیعی ئەم شاعیرانه جیا بکه نه وه. من واتیده گم مه بهستی کاک (محهمه د) له و شاره زایانه به ته نیا کاک (عه بدولر حمان موفتی) بئ (۱۳). که زۆرتر له گه ل (بیخود) ی مامیدا هاوسوزی هه یه. هه ر ئەم قسه هه ره مه ییانه وای له کاکه (حه مه) کردوو ئەم قسانه بکات و پشتیان پئی ببه ستی. ئەوه بۆ چه ند سال دهر و ا من خه ریکی لیکۆلینه وه و ساغکردنه وه ی ژبان و شیعی (شیخ نووری) م و بۆ ئەو مه بهسته چه ندان که سم دیوه، تا ئیستا تووشی که سی نه هاتم له گول ناسکتری به م شاعیره گوتبئ، یان که سی گومانی له توانایی و به هره ی شاعیرایه تی ئەو کردبئ. شیخ نووری، شاعیریکی دارده ست نه بووه به ده ست کهسانی تره وه قورمیش کرابئ. یان خاوه نی که سایه تی خۆی نه بووبئ، کرابیتته (رووکار - واجهه) و کهسانی تر کردبیتیان به کتیلگه یه ک بۆ تاقیکردنه وه کانی خۆیان و شیعیان به ناوی ئەوه وه بلاو کردبیتته وه.

به لگه ی تری کاک (محهمه د) له وه ی ئەم شیعه بداته پال ماموستا (بیخود) ئەوه یه که ده لئ: (هیچ سه یر نییه بیخود ئەم شیعه ی خۆی به ناوی شیخ نوورییه وه بلاو بکاته وه، (۱۳) سه ر له به یانی رۆژی ۶/۷/۱۹۸۳ له سلیمانی چاوم به کاک (عه بدولر حمان موفتی) که وت و ئەو پرسیاره م لئ کرد که شیعی (دلاوه ران) هی کتیبه وتی: (هی کاکه نوورییه وه هه موو جار به ده نگی خۆشی ده یگوت...!!!).

چونکه شیعی و نیشانه ی (موونه وه ربه تی) یه که بۆ پیاویکی خانه دانی ئاین په رستی وه ک (بیخود) له و رۆژده دا به ئاسانی له لایه ن خه لکه که وه په سند نه کراوه و له به ر ئەوه ناچار بووه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلاوی بکاته وه که کورپکی گه نجی تازه پیتگه یشتوو بووه. من خۆم مه یلم بۆ لای ئەو باوه رهی دوایییه ... (جاری نازانم کاک (محهمه د) بۆچی ویستوو یه تی جامی رقی خۆی لیره دا قلب بکاته وه و به هه ر جۆری بیت ده یه وی ئەم شیعه بداته پال (بیخود)؟ که س نکولئ له و رایه ی کاکه (حه مه) نییه که (بیخود) پیاویکی موونه وه ر و خانه دانی ئاین په رست بئ، به لام (خانه دانی) چ پیتوه ندی به وه وه هه یه ئەم شیعه بداته (شیخ نووری)؟! یان ئینسانی (موونه وه ر) چۆن ده بی له گه ل خۆی و له گه ل میترو راست نه روات و شیعه به ناوی کهسانی تره وه بلاو بکاته وه؟! یان مه رجه ئاده میزادیک موونه وه ر و ئاین په رست بئ، له هه مان کاتدا شاعیریکی گه وره ش بئ؟! ئنجا برا بۆچی ئەوه به ره و نازانی شیخ نووری شتیکی له و خانه دانییه ی خالی به رکه وی؟ به م جۆره ده بینن کاکه حه مه چاکی لئ کردوو به لادا و له شیخ نووری هه لکیتلاوه و دیسان ئیسته ره می له سه ر ئەوه یه که ئەوه شیعی (بیخود) ه و بۆ ئەم مه به سته ش وه نه بئ به لگه ی مه وزووعی به ده سته وه بئ، نا، به لکو خۆی به ملا و ئەولا داده دات و له زۆر جاردا له با به ته که دوور ده که ویتته وه. بۆیه له وتاری دووه میشیدا هه ر سووره له سه ر ئەو رایه و ده لئ: (که کاک مسته فا داوای سروودی نیشتمانی و نه ته وه بی له بیخود کردبئ، ئەوه واته بیخود و ناسراو بووه بتوانئ شیعی و بلئ هه رچه ند شیعی و له دیوانه که یدا نییه، که واته رپی تیناچی (دلاوه ران) هی ئەو بئ و له به ر ئەوه که به وتنی شیعی و ناسراوه، بۆیه داویه به شیخ نووری که گه نج بووه و خه ریکی سیاسه ت بووه، تا به ناوی خۆبه وه بلاوی بکاته وه) جاری کاک (مسته فا) داوای سروودی کوردی واته (به زمانی کوردی نوو سرابئ) له (بیخود) کردوو.

ئنجا که ئەو داوایه ی عه رزی بیخود کردوو، که ی ده بیته به لگه بۆ ئەوه ی (بیخود) بتوانئ شیعی و بلئ؟ پاشان که کاک (مسته فا) ده لئ (له سالی ۱۹۲۲) ئەوسا قوتابی بووین له که رکووک)، هه رچه ند کاک مسته فا نه ی نووسیوه له و ته مه نی هه ژده سالییه ی خۆی له چ پله یه کی خوتندن بووه، به لام وه ک ده رده که وی کورپکی گه نجی وه ک ئەم که هه ستی نه ته وایه تی هه بووبئ و حه زی له سروودی نیشتمانی و نه ته وه بی کردبئ و ویستبیتی به یانیان به زمانی خۆیان سروود بلتین، هه ر ئەو که فوکۆله گه نجانه یه پالی پیتوه نابئ هانا بباته به ر ماموستا (بیخود)، به بئ ئەوه ی بزانی رپه وه ی شیعی (بیخود)

له گه‌ل داوايه كه‌ی ئەم كه‌متر يه‌ك ده‌گرتنه‌وه. وه‌ك گه‌نجيكيش واى زانپوه شاعير ده‌توانى له هه‌موو باب‌ه‌تيك بنووسى و ده‌توانى له هه‌موو باب‌ه‌تيك قه‌له‌م بخاته‌كار.

ئيتتر به‌م روو ليتانه (بيخود)ى شاعيرى ريجكه‌ى تايين و ستايش كردنى خوا و پيغه‌مبه‌ر، ناييته شاعيرى ناسراو به‌شيعرى سياسى و نه‌ته‌وه‌يى. سه‌رده‌مى (بيخود)يش ئەوه‌نده ليمان‌ه‌وه دوور نيبه‌ تا نه‌توانين هاوچه‌رخه‌كانى بيبين و ئەوه‌مان بۆ روون بکه‌نه‌وه كه (بيخود) به‌م جوړه شيعره ناسراوه يان نه‌ناسراوه؟! ئنجا كاكه حه‌مه دواى دوو پرسته پيچه‌وانه‌ى ئەو رايه‌ى خو‌ى ده‌وه‌ستى و ده‌لى: (كه‌واته ريتى تى ئەچى «دلاوه‌ران» هى ئەو بى و له‌به‌رئ‌ه‌وه كه به‌وتنى شيعرى وا نه‌ناسراوه، بۆيه داويه به‌ شىخ نوورى) له‌وسه‌ر كاك «محهمه‌د» ده‌يوست ئەوه‌مان تيبگه‌ينى كه كاك مسته‌فاى قوتابى رووى له (بيخود) كردوه سروودى نيشتمانى و نه‌ته‌وه‌يى بۆ بنووسى، چونكه (وا ناسراو بووه بتوانى شيعرى وا بلى)، به‌لام ئەم جاره‌يان ده‌لى شيعره‌كه هى ئەوه، چونكه به‌وتنى شيعرى وا نه‌ناسراوه) نازانم ئەمه‌يان چه‌ندى به‌چه‌ند؟! ئنجا كه شىخ نوورى له بوارى سياسه‌تدا نيشى كردبى و ده‌يان سه‌روتارى له رۆژنامه‌ى (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان)دا نووسيبى، شوڤه و شيكرده‌وى سياسى پيگه‌يشتمانه‌ى له رۆژنامه‌ى (ژيان)دا بلاوكردبیتته‌وه، تا ئەو ساله‌ى ئەم سرووده يان بليين ئەم ئۆپه‌ریتته‌ى كه داوه به‌ده‌سته‌وه به‌ده‌يان شيعرى چاكى بلاوكردبیتته‌وه و به‌شاعير ناسرابى، ئيتتر نازانم شىخ نوورى چ پيويستى به‌وه هه‌بووه شيعر له (بيخود) وه‌رگرى و به‌ناوى خو‌ى بلاويان بكاته‌وه؟!

كاك (محهمه‌د) دريژه به‌قسه‌كانى ده‌دا و ده‌لى: (جا ئەگه‌ر وه‌ك كاك مسته‌فا سائيب ئەفه‌رمووى بىخود شيعرى تى سروودى دايبى، ئەبى ئەم شيعره كامه بى و چى لى هاتبى و چۆن كه - به‌گوته‌ى قسه‌ى كاك مسته‌فا سائيب - له ناو قوتابيه‌كاندا بلاوبووه‌ته‌وه، نه‌خراوته كتىبى (گۆرانى كوردى) و ئيستا كه‌س ئاگاي لى نيبه‌؟ ئەمه جارىكى تر زياتر ئەو بيه‌رم لا ئەچه‌سپينى كه (دلاوه‌ران) هى بىخود بى و وه‌ك وتم بۆيه دايبى به‌شىخ نوورى، چونكه خو‌ى خه‌رىكى سياسه‌ت نه‌بووه و شىخ نوورى خه‌رىكى بووه). دواى ئەوه‌ى كاك (مسته‌فا سائيب) وه‌ك كه‌سيك ئاگاي له‌و سرووده بى ده‌لى سروودىكى تر بوو داى به‌من، كاك (محهمه‌د) هه‌ر مه‌سه‌له‌كه ده‌باته‌وه سه‌ر ئەوه‌ى (مريشك له هيلكه‌يه، يان هيلكه له مريشكه)، ئەگينا ئەو سرووده‌ى كه كاك (مسته‌فا سائيب) باسى ده‌كات كه له ديوانه‌كه‌دا نه‌بى، بۆچى ئەمه جارىكى تر ئەو بيه‌ر لاي كاكه

حهمه ئەچه‌سپينى كه (دلاوه‌ران) هى (بيخود) بى؟ يان له پاى چى دايبى به‌شىخ نوورى؟!

ئنجا كه‌ى مه‌رجه (گۆرانى) هه‌موو سرووده‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ى تيدا بووى، تا ئەو سرووده‌شى تيدا بلاو بكرتته‌وه؟ له كاتيكدا (گۆرانى)يه‌كه‌ى - كوردى و مه‌ريوانى - له گه‌ل ريزم بۆ كووشش و ته‌قه‌للایان، راگويزرانه‌وه‌ى ئەو ناميلكه بچووكه‌يه كه به‌ناوى (گۆرانى كوردى) له سالى (١٩٢٥) له سليتمانى له چاپ دراوه!! واته دواى بلاوبوونه‌وه‌ى شيعره به‌په‌خشان وه‌رگيتره‌وه كه به‌ماوه‌يه‌كى ئيجگار كه‌م و هه‌ر له هه‌مان سالدا له لايه‌ن (ئه‌حمه‌د به‌گى توفيق به‌گ)ى ئاشنا و دۆستى شىخ نوورى له چاپ دراوه، ئەو كاته‌ش شىخ نوورى له تروپكى ده‌سه‌لاتيدا بووه به‌سه‌ر شيعر نووسين و خويندنه‌وه و داھيناندا، چونكه وه‌ك هه‌موو لايه‌ك ده‌زانين و مامۆستايان (گۆران) و (ره‌فيق حيلمى) و (عه‌لاه‌ددين سه‌جادی)يش دانى پيدا ده‌نين، كه شىخ نوورى له سالانى (١٩٢٠ - ١٩٣٠) دا شيعرى كوردى ناوچه‌ى سليتمانى تازه كردوه‌ته‌وه. وه‌ك كاك حهمه ده‌لى: (شىخ نوورى كورپكى گه‌نجى تازه پيگه‌يشتمو) نه‌بووه، ته‌مه‌نیشى (٢٩) سال بوو. له ناو خه‌لكيشدا ناسراو بووه، بگره شيعر و نووسينه‌كانى له ناو خوينه‌رانى ئەو سه‌رده‌مه‌دا په‌سند كراوه و جيگه‌ى ره‌زامه‌نديان بووه.

به‌نيسه‌ت ئەم ئۆپه‌ریتته‌شه‌وه دواى دوو سال تپه‌ر بوون به‌سه‌ر نووسينيدا، واته له سالى (١٩٢٧)دا كه خراوته سه‌ر شانۆ خه‌لك زۆر په‌سنديان كردوه. جا نازانم كاك (محهمه‌د) له سه‌ر بناغه‌ى چ به‌لگه‌يه‌ك ده‌لى: (به‌ئاسانى له لايه‌ن خه‌لكه‌وه په‌سه‌ند نه‌كراوه، له‌به‌رئ‌ه‌وه ناچار بووه كه به‌ناوى (م. نووربیه‌وه بلاوى بكاته‌وه...؟!). گرمان له‌و ساله‌ى نيشان دراوه، جيگه‌ى ره‌زامه‌ندى و په‌سه‌ندى خه‌لكه‌كه نه‌بووى، ئەى بۆچى له سالى (١٩٢٨) و (١٩٣٢) كه دووجارىكى تر له ناميلكه‌ى (گۆرانى)ى كه‌ريم سه‌عيد زانستى و كوردى و مه‌ريوانى -دا بلاو كرايه‌وه ئەم نه‌تينييه هه‌ر نه‌خرايه روو؟

وه‌ك وتمان (شىخ نوورى) له سالى (١٩٢٥)دا له ته‌مه‌نى (٢٩) ساليدا بووه، له‌و ته‌مه‌نه‌شدا وه‌ك له ببيليوگرافياكه‌ى ريكم خستوه ده‌رده‌كه‌وى تا ئەو كاته چه‌ندان شيعر و وتارى سه‌ر كه‌وتوو نووسيووه، گرنگترينيان ئەو (٢٥) زنجيره و تاره‌يه كه له رۆژنامه‌ى (ژيان)دا بلاوى كردوه‌ته‌وه كه به‌سه‌ره‌تاي ره‌خه‌ى تيورى كوردى داده‌نرى. پيشتريش وه‌ك موونه‌وه‌رىكى سه‌رده‌مى خو‌ى، يان باشتروايه بليين له سه‌ردمى حوكمداريتى شىخ مه‌حمودى نه‌مردا، سه‌رنووسه‌ر و به‌رپوه‌به‌رى دوو رۆژنامه‌ى سه‌رده‌مى شىخ مه‌حمود بووه

که پۆژنامەى (پۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان) بوون، ههروهها له گهڵ پياوه به دهروهه بووه كانى سهردهمى خۆى ئىشى كردوو و ههلسوكهوتى كردوو. زۆر لهو كهسانهى چوومهته لايان و دهريارهى (شېخ نوورى) پرسىارم لىكردن، لهسهه لهو رايه يهك دهگرنهوه كه شېخ نوورى ئهوهنده زنگ بووه، بهگوتيرهى سهردهمى خۆى له ههموو هاوهلهكانى پيشكهوتووتر و باخه بهتر بووه و ئاگادار بيهكى زۆرى له ئهدهبياتى فارسى و توركييدا ههبووه. واته وهك كاك (محهمهد) دهريخستوو، كابرابهكى دهسته پاچه و سېبهى (بېخود) نهبووه، مامۆستا (بېخود) خۆشى بيايه ئىستاكه قبولى نهدهكرد بهو شېبهيه باسى (شېخ نوورى) بكرىت!

ئه گهه وهك كاك (محهمهد) دهلى، مامۆستا (بېخود) لهوه ترسا بى ئه شيعره له لايه خهلكهوه پهسه نهكړى، بۆچى ناوئىكى خوازراوهى بۆ خۆى ههله بهژارد و بريارى دا بهناوى - شېخ نوورى - يهوه بلاوى بكاتهوه؟! شېخ نوورى كه يه كهه ههنگاوى بهره تازە كردنهوهى شيعرى كوردى هاوئىشت، سلى لهوه نهكردوه شيعره كه پهسه نهكړى يان نه، بهقه دهه ئهوهى ويستى بيهته پياوى سهردهمى خۆى و بهتنگ داوايه كانى ميژوووه بچى. مهنتىقى ميژوووى بهگه وهتر زانى له مهنتىقى ساده و ساكار و عهفه وييانهى خهلك. ئه گهه يه كىك خۆى ئهه تىگه يشتنه تهواوهى له لا پىگه يشتوو و كامى نه بووى چون قبولى كرد له پهسند كردن و نه كردنى شيعره كه له لايه خهلكهوه بكرىته قۆچى قوربانى تا (بېخود) شيعرى خۆى بهناوى ئهوهوه بلاوى بكاتهوه؟! ئهوه له كاتىكدايه خۆى لهو سهردهمه دا خاوهنى پله و پايه و پىگه كۆمه لايهتى و سياسى و رۆشنبىرى گه وهى خۆى بووه. دوا بهدواى ئهوه شيعرىكى نىشتمان په روه رانهى وا بۆ ده بى جىگه رهامه ندى و پهسندى خهلك نه بى؟! چ دابونه رىتتىكى كۆمه لايهتى و سياسى ئهوه سهردهمهى بهزاندوو؟! جگه لهوهى ههنگاوانى تىكه بهرهو بابه تىكى تازه بهخوينه ران و بيه ران كه ئه و بىش هونه رى (ئۆپه رىت)ه؟!

(*) شېخ نوورى له ژيانى شيعر نووسىنى خۆدا جگه لهو پهخشانهى كه به شېبهى ئۆپه رىت كردوو يه تى به شيعر، نه زمونىتىكى دىكه شى ههيه له شيعرى (مه قبه ر) دا، چونكه ئهوه شيعرهى عهبدو لحه ق حاميد وهك خۆى نووسىويه تى يه كسهه له توركييه وه وه رينه گتپراوه، بهلكو (عه رهب فه مى) به پهخشان كردوو يه تى به عه ره بى و شېخ نوورى - ش لهو وه رگتپراوه به شيعر دا پرشتوو ته وه، ئهوه دووه تاقى كرده وه يه تى له پاش ئۆپه رىتى (ئىنتىباها)، ديسان ئه مهش ده بسه لمىنى كه ئهوه جوژه به پيره وه چوون و كارانه زباتر جىگهى بايه خى شېخ نوورى بووه نهك بېخود كه كارى لهو جوژهى نيه.

(شېخ نوورى) يهك لهو سهردهمه دا دهستپيشخه رى له زۆر بواردا كرده بى و بگه شۆره سوارىش بووى لهو دهستپيشخه رىيانه و گرهوى ميژوووى بۆ خۆى برد بيهته وه، ئىدى چ پىويست بهوه دهكات لهه ههنگاوه شىيان بترسى و گووى بداته ئهوهى پهسه نهكړى يان ناكړى؟ ئه گهه شاعبر و نووسهه له پشت خهلكه وه برىوا، ئهه پيشه ريه وايه تى نووسهه چيه و له كوئىدايه و چون دهتوانى له بوارى نووسىندا شۆرشگتپرايه تى خۆى بسه لمىنى، لهوهى خهلك بۆ تپروانىنى پيشكهوتووتر ببات و چيژيان پيش بخت؟

وه رگتپرى ئهه شيعره ده نووسى: [فيكر و مه نزمه كهى كه ئهساس ته شكىل دهكا به نه زهه ئه حوالى روه بيهه و ته ما يولاتى خۆمانه وه هه لگتپرايه وه و به موقه ديمه يى كه وه عه رزم كرد] شېخ نوورى ههه لهسهه هه مان شېبه به [نه زهه ئه حوالى روه بيهه و ته ما يولاتى خۆمانه وه] شيعره كهى هه لگتپراوه ته وه و تامو بويه كى خۆمالىيانهى داوه تى. لهه پيشه كى يه وه رگتپرىشدا هيج ئىشاره تىكى دوور و نزىك نابىنين كه زووتر وه رىگتپرا (*). بى.

به لگه يه كى ترم بۆ ئهه شيعره كه هى - شېخ نوورى - يه ئهوه يه، كه شېخ نوورى له بوارى نووسىنى شانۆدا كه شيعرى تبهه لكيش كردوو ئهوه يه كه [فاتمه خانى محبه ددين په رى] ده گتپرا ته وه: [ههه ئهوه نه ده بىستمان فوئاد ره شىدى مامۆستاي كوران شانۆگه رى «نيرۆنى زۆردارى» ي پيشكهش كردوو و بهو كارهى ههستى زۆر كهسى بزواندوو، ئيمهش هاتينه مه يدان و ويستمان ههنگاوىكى باشر بنين. بىرى يه كى كمان بۆ ئهوه چو كيشه يه كى ئهوتوى ناو كۆمه له كهى خۆمان باس بكه بىن كه زۆر تووشى يه كىك له قوربانى يه كانى دههاتين، بهلام كه سمان دهست و زاتى نووسىنمان نه بوو. بويه كا په نامان برده بهر شېخ نوورى و ئه و بىش لهسهه پيشنارى خۆمان شانۆگه رى «دايك» ي بۆ ئاماده كردىن. قوتابخانه مان رازانده وه و په رده مان هه لواسى و نزىكهى حه فته يه ك ژنانى شار رووىان تى كردىن و به په رۆشه وه سه بىرى «دايك» يان ده كرد. به بجهى خوشكم دهورى داىك و شه فقه سه عىد كه قوتابيه كى و رىاى قوتابخانه كه مان بوو دهورى دكتۆرهى بىنى. ديار بوو له ته لى دلى بيه رانىان ده دا] تا ئيمه رۆش چ خۆى، چ خوشكى ناوه رۆكى «دايك» يان له بىره كه به شىكى به شيعر هۆنرا بووه. «دايكهى نه خوينده وار به هه له ده رمانىكى عه تاره كان ده رخوا ردى كۆرپه كهى ده دات، ده رمانه ده بخته گىانه لا، هاوار و قىژه و گره بى داىكى كلۆل گه ركه دىنىته سه بىر. يه كىك لهسهه سپىبه ژيره كانى دراوسى به هه له داوان خۆى دهكات به ژوردا ده پرسىت:

چیبیه ئەم گریه و زارییه
بۆ چیتسه هاوار و ته لاش

دایکه به شیرزەبی:

هەرگیز خەوی نەبوو منیش
چووم دامی تووزیک شیلە ی خاش خاش

دراوسیکەیان که ئەمە دەبیستیت، دەستوبرد دەچیت بەدوای دکتۆره ی شاردا، دکتۆره
بەهەمان دەستوور دەپرسیت:

چیبیه ئەم گریه و زارییه

دایک: چووم دامی تووزیک شیلە ی خاش خاش
دکتۆره:

جا

کێ بەتۆی وت دەوایه کی زەریف و باشه
تیلفی وا قابیلی دەرمانی وهک خاش خاشه؟
خیراکه ئەم دەرمانه ی بدەرئ
بەلکو بەجاریک چاره ی بکری
ئیتەر هەرگیز لهو دەوايانه ی نەدەیتتی
دایک:

تۆیه بی، تۆیه بی یا ره بی

هەتا ماوم دەرمانی وای نەدەمی (١٤)

شیعریکی تری (شیخ نووری) که دراو ته پال مامۆستا (بیخود) شیعریکی شیوه نه که
شیخ نووری بۆ هاوڕیتی خۆی «عهبدو لکه ریم بهگی حاجی عهبدو لالای که رکوولی زاده» ی
نووسیوه. ئەم شیعری ناو ناوه (تالعی کوردی بەدبەخت). کە ریم بەگ حاکمی موفه ریدی

(١٤) د. کهمال مه زهه ر ئەحمەد - فائمه محی الدین په ری پشیره و سه ربازی نه ناسراو ژماره (٧٣) ی
گۆقاری رۆشنییری نوێ ئادار ١٧٩٧٩-١٧-١٨ منیش هه مان زانیاریم لهو چاوپیکه وتنه ی له گه ل
فائمه خان ئەنجامم دا له سه ر شریتی کاسیت تۆمار کردوه.

سلیمانی بو، له (١٨) ی ئەیلوولی سالی (١٩٢٠) دا کۆچی دوایی کردوه. ئەم شیعره
له لاپه ره (٩٦ - ١٠٠) ی دیوانه که ی بیخودی گرتوه. یه که م به لگه ی به هی «شیخ
نووری» زانینی ئەم شیعره ئەوه یه که (شیخ نووری) داوای له مامۆستا (نه جمه دین مه لا)
کردوه شیعره بلاو کراوه کانی نیو رۆژنامه و گۆقاره کان له ده فته ریکدا به ده ستخه تی خۆی
بنووسیته وه. ئەمیش داوا یه که ی شیخ نووری به جێ هێناوه و له سه ر به رگی ناوه وه ی ئەو
ده فته ره سه د لاپه ره بییه ی بۆ نووسیته وه ی شیعره کانی ته رخان کردوه نووسیوه تی: [کاکه
نووری زۆر زۆر سلاوت لی ئەکه م. به سه ری تۆ عموومی مه و جووداتی جه ریده ی کوردستان
گه راوم، له مه زیاترم بۆ نه دۆزرایه وه که لیته دا نووسیومه ته وه و هه مووی به ته ئریخ و
نومرووی خۆی ده رجم کردوه!] ئەو قسه یه ئەوه ده رده خات ئەم شیعری - تالعی کوردی
به دبەخت - یه کیکی بێ لهو شیعرا نه ی به قه لێم و ده ستخه تی مامۆستا (نه جمه دین مه لا)
نووسراوه ته وه و لاپه ره [٢٠ - ٢٤] ی ئەو ده ستنووسه ی گرتوه، به لām وهک شیعره کانی
تری ده ستنووسه که نه ی نووسیوه له چ رۆژنامه یه ک یان گۆقاریکدا بلاو کراوه ته وه. منیش له
کاتی گه ران و هه لدا نه وه ی لاپه ره ی رۆژنامه و گۆقاره کانا م ئەم شیعره م به رچا و نه که وت.
وا دیاره نوسخه یه کی ئەم شیعره له لای مامۆستا (نه جمه دین مه لا) بووی و له گه ل
شیعره کانی تر نووسیویه تییه وه. له وانه یه ئەم شیعره ی شیخ نووری چەند نوسخه یه کی
له بهر نووسیویتته وه و یه کێ لهو نوسخانه که وتیته لای مامۆستا (بیخود). شیخ نووری
که ده فته ره که ی له مامۆستا (نه جمه دین مه لا) وه رگرتوه ته وه، خوشی هاتوه چاوی پێدا
گیتراوه ته وه و سه رگورشته ی ژبانی خۆی له گه ل هه ندێ پارچه شیعری تری له لاپه ره
سپییه کانی ئەو ده فته ره نووسیوه ته وه، بگره له زۆر شویتندا به مه ره که بی سه وز
له نگییه کانی چاک کردوه و وشه ی تازه ی له باتی هه ندی وشه ی تر دانا وه. یه کێ لهو
شیعرا نه ی چاوی پێدا گیتراوه ته وه، شیعری (تالعی کوردی به دبەخت) ه. دیاره ئەگه ر ئەو
شیعره هی خۆی نه بوایه، وهک چۆن لهو ده ستنووسه دا له سه ر شیعریکی وه رگیتراوی
(زێهر) ی نووسیوه هی (زێهر) ه، به بێ ئەوه ی له رۆژنامه که دا ناوی زێهر نووسرابی، به م
شیویه دنیایا بووم ئەگه ر ئەم شیعره هی مامۆستا (بیخود) بوایه ده بیرده وه لای ئەو.

بۆ جاریکی تر مامۆستا (نه جمه دین مه لا) چەند پارچه شیعریکی تری (شیخ نووری)
له چەند لاپه ره یه کی به یه که وه نووساوی (٢٢) لاپه ره پێدا نووسیوه ته وه. وا ده رده که وئ ئەم
چەند لاپه ره یه ی له که شکۆلیکی گه ورده دا نووسیویتته وه و ئەو لاپه رانه ی پتوه ندی به (شیخ
نووری) یه وه هه یه مامۆستا (نه جمه دین مه لا) داوه تی به (شیخ نووری). لهو

دهستنوسه شدا همديسان شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) نوسراوه ته وه و لاپه ره (۱۲ - ۱۶)ى ئەم دەستنوسه ى گرتووه.

دهستنوسىكى ترى ماموستا (نه جمه ددين مه لا) برىتى بوو له حهوت لاپه ره، ئەمه شيان له كه شكۆلىك جيا كراوه ته وه. يه كنى له شيعره كانى ئەم دەستنوسه ش، شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) بوو.

ماموستا (بيخود) ته نيا يه ك شيعرى نيشتمانى هه يه له لاپه ره (۶۹)ى ديوانه كه يدا بلاو كراوه ته وه. لەم شيعره دا ده لئى:

ئەى به مال و به سه ر فيداى وه تن
وهى وه كو كاكى خۆت برى وه تن
دامه نى كام و ده ستى تۆ دوورن
تا به رۆج ئە بيه گه ردى راي من
تا من و تۆ نه بينه په روانه
شه وقى چۆن خۆش ئە بى چراى وه تن

وهك ماموستا (هه ردى) ده گيرپته وه و ده لئى: (بيكه سى شاعير هه موو جارى كه سه ر خۆش ده بوو، به م شيعره وه ده يگرت...) به لئى وهك ده رده كه وى، شيعرىكى نيشتمانى لاوزه و سه ركه و توى نيه. ئەمه ش توانجىك نيه بۆ پله و پايه ى كه سىكى وهك ماموستا (بيخود) كه پايه ى كه تاينى به رزى هه بووه، به لكو ئە وه ده گه يه نئى كه له بوارى شيعرى نيشتمانىدا ده سه لا تدار نه بووه به و شيوه يه ى كه له بوارى تردا ئە سپى خۆى تا وداوه. ئە وه سه ره راي ئە وه ش، شيعره كه به ته كليف نوسراوه و به رادان دراوه، شيعرى به م جوړه بووترى، هه لبه ته زۆر له خۆ كردن و ونكردنى كه فوكولى شاعيرانه ى تيدا ده رده كه وى.

خوينه رى شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) ئە وه ى بۆ روون ده بپته وه، كه سىك ئە وه شيوه نه به كه فوكول و به سۆزه بۆ كه سىك ده كات كه تيكه ليه ى كه گيانى به گيانى و نزىكى و خۆشه ويستيه ى كه ئە وتۆيان له نيواندا بوو، كه مردنه كه ى بوو بپته هۆى به جى هيشتمنى كار تيكردنىكى زۆر گه و ره له سه رى. هه ر بۆ به ش مردنه كه ى به به دبهختى (تالعى كورد) داده نئى و به و شيوه گه رموگوره فرميسكى بۆ ده رپۆئى و شيوه نى بۆ ده كا. وهك زانراو يشه ئەم تيكه لاوى و ناشنايه تى و خۆشه ويستيه به تينه له نيوان (بيخود) و (عه بدولكه ريم به گى حاجى عه بدوللاى كه ركوكلى زاده) دا نه بووه، تا مردنه كه ى له لاي ئە وه نده

كۆستىكى گه و ره و گران و جه رگه ر بى، ئەم لاوانه وه پر له سۆزه ى بۆ بنوسى!

ماموستا - شىخ محمه دى خال - ده باره ى ئە و شيعره و پيوه ندى (بيخود) به (عه بدولكه ريم به گ) وه ده لئى: (كه ريم به گ به هيج شيوه يه ك ئە و پيوه ندى به له گه ل (بيخود) دا نه بووه، به لام له گه ل (شىخ نوورى) دا هاو پيال ه بوون، بۆ به شيعره كه هه ر به هى شىخ نوورى ده زانم نهك (بيخود). هه روه ها ماموستا (هه ردى) يش هه ر راي وايه (ئەم شيعره هى شىخ نووريه، چونكه پيوه ندى دۆستايه تيبان له گه ل يه كتردا زۆر به تين بووه و زۆريه ى شه وان به يه كه وه دانيشتون و خواردوويانه ته وه) ماموستا (ناسح حه يدەرى) ده لئى: (له به ر ئە وه ى عه بدولكه ريم به گ كوردىكى موسته قيم بوو، شىخ نوورى زۆر خۆشى ده ويست و زۆر به يه كه وه بوون) به ريز (فه تحوللا شىخ ره شيد) ده لئى: (عه بدولكه ريم به گ ئە گه ر پيوه ندى به (بيخود) وه بوو، ئە وه پيوه ندى به كى زۆر كز بووه، به لام زۆرتر له گه ل شىخ نوورى هه لسو كه وتى ده كرد. تا مردن يش هه ر به يه كه وه بوون. شه وان به يه كه وه داده نيشتن و هاموشۆى يه كترىان ده كرد). ماموستا (حيلمى) شاعير له باره ى ئەم شيعره وه ده لئى: (به ده سخه تى خۆى شىخ نوورى نوسخه يه كى ئەم شيعره ى بۆ من نارد بۆ هه ل به ج، ئيستاش له بيرمه به مه ره كه بى سه وز بۆى نوسى بوومه وه. تا ئەم دواييه ئەم دەستنوسه م هه ر ما بوو، هه ول ده دم بيدۆز مه وه.)^(۱۵). ئيتر نازانم به چ به لگه يه ك ئەم شيعره ى - شىخ نوورى - دراوه ته پال ماموستا بىخوده وه؟!

جگه له و دوو شيعره ى باسمان كردن كه درابونه پال ماموستا (بيخود)، له لاپه ره (۱۵۸)ى ديوانه كه يدا - به شى تاكه كان - كاك (محمه دى مه لا عه بدولكه ريم)، ديره شيعرىكى ناشكرائى - نالى - يشى خستوه ته ناو تاكه شيعره كانى (بيخود) وه كه نه ده بوايه ئە و ديان به سه ردا تپه رى. ئەمه ش تاكه شيعره كه يه:

دهستم كه به صه د وه عده له صه د لاوه شكاهه

جه برى نيه ئەم كه سه ر، هه تا نه يخمه ئەستۆم^(۱۶)

(۱۵) هه ر له و دانيشتمه دا ماموستا (هه ردى) يش كه له وى تاماده بوو، راي وابوو كه ئەم شيعره هى شىخ نووريه.

(۱۶) بپروانه ديوانى نالى - مه لا عه بدولكه ريمى موده رپيس و فاتح عه بدولكه ريم هه مان به يت له لاپه ره (۳۸۴) دا بلاو كراوه ته وه. هه روه ها ديوانى نالى و فه ره نكى نالى - د. مارف خه زنه دار لاپه ره (۸۹) سالى ۱۹۷۷.

ئەم دېرە شیعەری - نالی - وەك شیعەركانى پېشتەر باسمان كردن، ھەركە لە ناو دەستنوسەكانى مامۆستا - بېخود - دۆزراوەتەو، یەكسەر بەشیعەری ئەوی تېگەشتون، لە كاتێكدە ئەمە تاكە شیعەركە لە ناو شیعەركى درېژى - نالی - دا كە ئەم تاكە شیعە بەناوبانگەى - نالی - چووئیتە ناو ئەو دیوانەو، ئیتەر قسە بو ئەو ناهیلئیتەو كە شیعەركانى تریش ھەر بەم چەشنە رېگەى ناو ئەم دیوانەیان گرتبیتەبەر. جگە لە مانەش، شیعەركى چوار بەیتىی تر لە دیوانەكەدا لە لاپەرە (۱۴۹) دا بلاوكرائەتەو، كە دەبى رەشنوسى یەكەمى ئەو شیعەرە بێت كە (شیخ نوورى) بو (شیخ براىمى) براى وتوو. ئەمەش پارچە شیعەركە یە:

بلا فرمیسكى خوتنن بو نەرېژى بېلبیلەى چاوم
 بەحەرفى نالە بو نەرېژى، زمانى لال و گىراوم
 نەمامى عەیشەكەم نیترا، خەفەت گۆپكە و چرۆى دەرکرد
 سەرراپا تەرزى غەم، ئالایە گىانى ھەلكرپووزاوم
 دەسا ئەى (میرزا مەھدی)ى زەمان، ئەى (كاشى)بى نادر
 لە كىلئى قەبرەكەى تەئریخى كۆچى كاكە ئىبراھىم
 بنووسن (شیخ براىم رۆ) بەخوتناوى گەشى چاوم

جوۆرى تەعبیر كردن لەم شیعەردا، ھەوین و وینە و دارشتن و شىوازی بەتاشكرا ديارە ھى - شیخ نوورى-یە. جگە لەوھش ئەم تەعبیرانە لە شىوئەكەى كە بو (مەلا فەندى) و بو (شیخ براىم)ى براى وتوو ھەر ھەمان دەرپرین و شىوازە، بگرە یەكەم بەیت و دوا بەیت كتومت ئەوھىە كە لە شىوئەكەى (مەلا فەندى)دا ھەیە كە بەر لە دە سال لە كۆچى دواىى (شیخ براىم)دا نووسىوئەتى. ھىوادارین لە چاپىكى تری دیوانەكەى مامۆستا (بىخود)دا ئەو شیعەرانەى لى بزار بكریت و ھەول بەدرى زۆر شیعەرى بلاونەكرائەى خوۆى ھەبە لەگەل شیعەركانى تریدا بلاو بكریتەو، كە بەشىوئەى (نامە) بو زۆر دۆست و ھاوئەلى خوۆى نووسىوئە!!

سهبردهی ژبانی شیخ نووری صالح

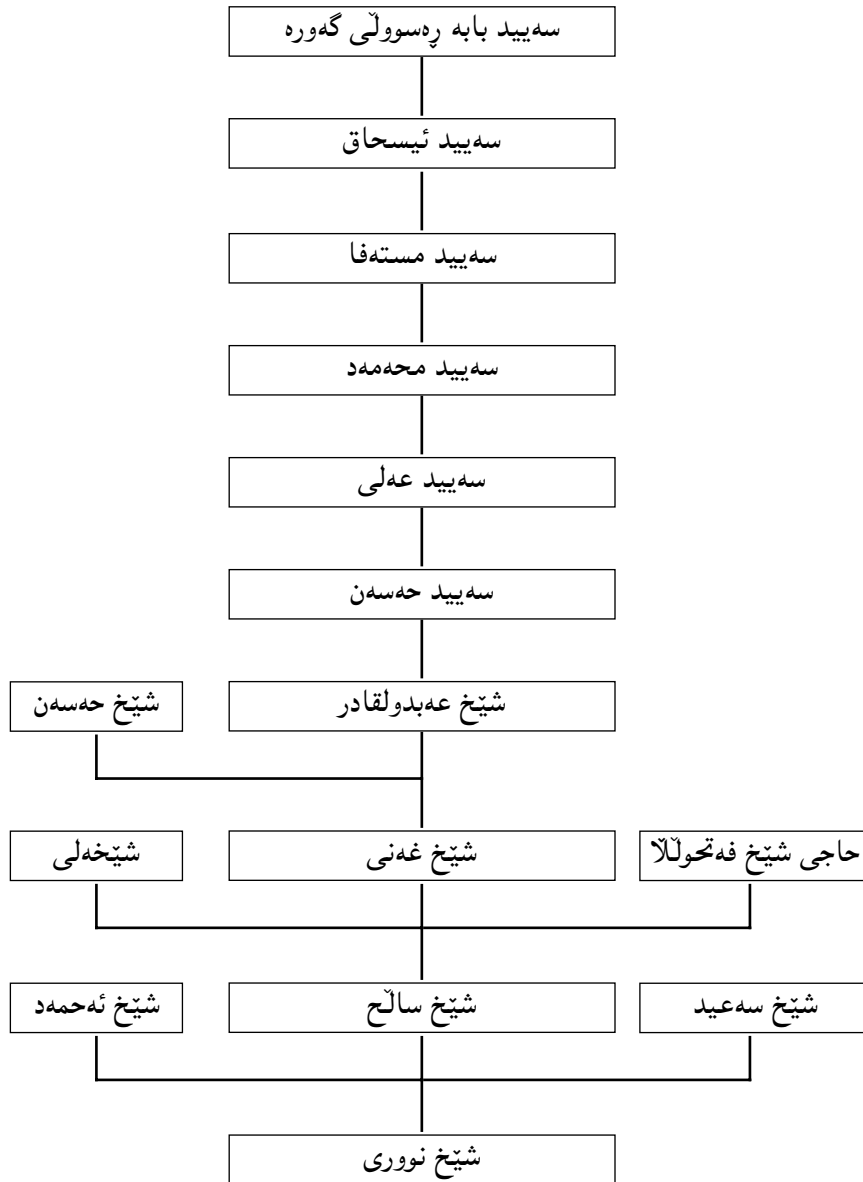
* ناوی ته‌واوی شیخ نووری کوری شیخ صالحی کوری شیخ غه‌نی کوری سه‌بیید عه‌بدولقادی کوری سه‌بیید حه‌سه‌نی کوری سه‌بیید عه‌لی کوری سه‌بیید محه‌مه‌دی کوری سه‌بیید مسته‌فای کوری ئیسه‌حاقی کوری سه‌بیید با‌به ره‌سوولئی گه‌وره‌یه و له ساداتی به‌رنجه‌یه^(۱)، وه‌ک له‌م شه‌جه‌ره‌یه‌ی لاپه‌ره‌ی دواتردا دهرده‌که‌وئ.

* شیخ نووری له‌ سالی (۱۳۱۲) ی رۆمی^(۲)، واته له‌ سالی (۱۸۹۶) ی زایینی^(۳) له‌ شاری سوله‌یمانی و له‌ گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زین) له‌ دایک بووه و چاوی بۆ ئه‌فسانه‌کانی ژبان

(۱) مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) له‌ کتێبه‌که‌یدا (شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دووهم ل ۱۹۹ دهرباره‌ی ره‌چه‌له‌کی شیخ نووری نووسیویه‌تی: (شیخ عه‌بدولقادر کوری سه‌بیید حوسه‌ینی کوری سه‌ی محه‌مه‌دی سه‌ی عه‌لییه). که وه‌ک روونم کرده‌وه (سه‌ی حوسه‌ین) کوری (سه‌بیید حه‌سه‌ن) ه‌ نه‌ک باوکی. هه‌روه‌ها (سه‌ی عه‌لی) کوری (سه‌بیید محه‌مه‌د) ه‌ نه‌ک باوکی. ئه‌م شه‌جه‌ره‌ی عه‌لییه‌م له‌ مامۆستا (فه‌تحوولائی کوری شیخ ره‌شیدی کوری شیخ عه‌بدولقادر) و ده‌رگرت که (ئه‌رشه‌دی ئه‌ولاده) و له‌ کاتی خۆیدا به‌ئیرس بۆی ماوه‌ته‌وه، چونکه‌ براهه‌کانی به‌ر له‌ خۆی مردوون، ئه‌ویش له‌ (شیخ عه‌بدولقادر) ی باپیری بۆیان ماوه‌ته‌وه. له‌ به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و شه‌جه‌ره‌یه‌ نووسرابوو و له‌ به‌رده‌ستم بوو، زیاتر به‌راستم زانی. هه‌له‌که‌ش، هه‌له‌ی مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) بچ‌یان له‌ کاتی نووسینه‌وه و ده‌رگرتنی هه‌له‌ی تیکه‌وتیی بان (شیخ نووری) خۆی به‌و شیه‌ویه‌ دابیتتی به‌ مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) من به‌پێوستم زانی راستی بکه‌مه‌وه.

(۲) مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) هه‌ر له‌ کتێبه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۹۹) وای دهرخستوه‌وه که (شیخ نووری) له‌ سالی (۱۳۱۵) ی رۆمی له‌ دایک بووی. سالی زایینی له‌ دایک بوونه‌که‌شی نه‌نووسیوو، که‌چی شیخ نووری خۆی له‌ ده‌ست‌نووسیکی خۆیدا دهرباره‌ی ژبانی خۆی (۱۳۱۲) ی رۆمی، واته (۱۸۹۶) ی زایینی نووسیوه، که ده‌سخه‌تی خۆی زیاتر جیتی متمانه و باوه‌ر پێکردنه.

(۳) دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار له‌ وتاریکی که له‌ گوڤاری (الثقافة الجديدة) دا له‌ ژماره (۹) ی کانوونی به‌که‌می سالی (۱۹۶۹) دا به‌ناوی (الأتحاه الرومنطیقي في الأدب الكردي) (النصف الأول من القرن العشرين) دا بلاوی کرده‌وه‌وه و نووسیویه‌تی: نووری شیخ صالح (۱۸۹۸-۱۹۵۸) واته له‌ سالی (۱۸۹۸) دا له‌ دایک بووه. دکتۆر (کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر) له‌ کتێبه‌که‌یدا دهرباره‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا نووسیویه: (له‌ سالی ۱۸۰۶ ز) له‌ شاری سلیمانیه له‌ دایک بووه لاپه‌ره (۵) وادباره ئه‌مه هه‌له‌ی چاوه. هه‌روه‌ها له‌ دۆسیه‌که‌ی =

سینه‌مای نیستا جیگیر بوو، به‌لام ئیمه (حه‌مه ره‌شید، ئاوره‌حمانی ئاموزام، حه‌مه سه‌عید قه‌زاز، حه‌مه کاکه، نه‌نوه سائیب، حه‌مه ره‌شید نه‌جیب) هاوری و خزم، کۆمه‌لیکی له‌ ته‌مه‌نی پانزه تا حه‌فده سالی‌دا بووین. نه‌ک بو‌شانامه، له‌ به‌ر پنا و بیده‌نگی به‌شه‌و له‌م چایخانه‌به‌دا رامانده‌بوارد. به‌ئاره‌زوو نیترگیله‌م نه‌کی‌شا. له‌ ته‌نیشتمه‌وه دوو لای جوان و چالاک به‌ به‌رگی کوردی ئیرانییه‌وه دانیشتبوون، نه‌وه‌ی ته‌نیشتم وتی: (نیترگیله‌ باش نییه) من قسه‌که‌یم پی‌ خو‌ش نه‌بوو. ورده ورده که‌وتینه‌ و توو‌یژ، وتی: (ئه‌حه‌مه‌ نامناسی، ئیمه‌ خزمین؟ نه‌بوو له‌ خو‌تندنگه‌که‌ی باوکت له‌ گه‌ل‌ برایی برامدا نه‌مان خو‌تند، جار جاریش ته‌به‌قه‌ قاقه‌زی خو‌رشیدیت لی‌ نه‌سه‌ندم؟ من (نووری)م. ناسیمه‌وه راسته‌ دایکمان خال‌وزا و پورزان. ئیتر (نووری) و (برایی) برای ئاو‌یتته‌ی ئیمه‌ بوون. که‌وتینه‌ چی‌ گواستنه‌وه بو‌مالی (شیخ نووری) و مالی‌ ئیمه‌ که‌ جیگای لایه‌رمان هه‌بوو. وتی: (تا مردن خو‌م به‌به‌نده‌ی خواجه فندی^۵) باوکت نه‌زانم، چونکه‌ نه‌و سه‌رمایه‌یه‌ی هه‌مه‌ له‌ سایه‌ی نه‌وه‌وه‌یه).

مامۆستا (ئه‌حه‌مه‌د خه‌واجه) له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بێ و ده‌لی: وتم (نووری) تو له‌گه‌ل‌ زمانی فارسی‌دا چۆنی؟ به‌پێکه‌نینه‌وه: (من فارسی، تورکی، عه‌ره‌بیش زۆر باش نه‌زانم، به‌لام به‌عه‌ره‌بی ناتوانم به‌ته‌واوی قسه‌ بکه‌م. خواجه فندی وای دانه‌رشتووم پتووستم به‌هیچ زمان و شتی‌ک بی، په‌کم ناکه‌وی). به‌مه‌وه بو‌مان ده‌رده‌که‌وی که‌ مامۆستا (خواجه فندی) ده‌وریکی بالای له‌ فیکردن و گۆشکردنی (شیخ نووری) دا هه‌بووه. وه‌ک خۆی دانی پێدا ناوه و له‌ به‌رته‌وه‌ی به‌عه‌ره‌بییه‌که‌ زۆر باش قسه‌ی نه‌کردووه، یان چاکتر وایه‌ بلێین خۆی به‌دلی نه‌بووه و له‌گه‌ل‌ خواست و ئاواتی خۆی نه‌گونجابه‌وه، بو‌بی‌ په‌نای بردووه‌ته‌ لای مه‌لایه‌کی زانی وه‌ک (شیخ بابه‌ عه‌لی شیخ عه‌بدو‌للا) که‌ ده‌رسی (نحو و صرف و بلاغه‌)ی لا بخو‌تینی. به‌م جو‌ره‌ شیخ نووری له‌ حو‌جره‌دا تا قۆناغی (جامی) خو‌تندووه، دوا‌ی خو‌تندن و ته‌حسیلی له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی، قۆناغی جامیش دوا قۆناغی سوخته‌یه و په‌که‌م هه‌نگاوی پی‌ خستنه‌ مه‌لایه‌تییه‌. له‌و قۆناغه‌دا پێیان ده‌وتری (موسسه‌عید) و کتیبه‌کانی (السیوطی) و (الفیه‌ بن مالک) و (نوره‌ددین عه‌بدو‌لره‌حمان جامی) که‌ په‌که‌یکه‌ له‌ شاعیره‌ عیرفانییه‌کانی ئیران ده‌خو‌تین. بو‌یه‌ش به‌و قۆناغه‌ ده‌لێن

(۵) وشه‌ی (خواجه) له‌ باوی عوسمانییه‌کاندا نیشانی‌ک بوو ده‌را به‌و پیاوه‌ زانا و دانا یان نه‌وانه‌ی پیاوی ئایینی بوون، خه‌رجی مانگانه‌شیا‌ن لیره‌ی زیر بووه.

(جامی)^(۶)، چونکه‌ کتیبی‌کی (مه‌ولانا عه‌بدو‌لره‌حمان جامی) ده‌رباره‌ی (نحو) ده‌خو‌تین. هه‌ر له‌و قۆناغه‌دا له‌ پال‌ خو‌تندنی خو‌یان، جار به‌ جاریش ده‌رس به‌فه‌قییه‌کان ده‌لێنه‌وه. شیخ نووری له‌و قۆناغه‌دا (حوجره‌ی) به‌چی‌ هیشتموه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا زمانی خو‌تندن و نووسین فارسی بووه، نه‌و که‌سه‌ی بیوستایه‌ له‌ میری‌ نزیک بیته‌وه، خۆی فیری‌ زمانی (تورکی)یش ده‌کرد. به‌لام (شیخ نووری) نه‌ک مه‌به‌ستی نزیکبو‌نه‌وه له‌ میری، به‌ل‌کو وه‌ک سه‌ودایه‌کی دوا‌ی فیکربوون و قوتابییه‌کی زانست، خو‌لیای فیکربوونی نه‌و زمانه‌ی که‌وتوو‌ه‌ته‌ سه‌ر.

له‌و سه‌رده‌مه‌شدا زمانی تورکی له‌ پال‌ زمانی کوردی خو‌تندراوه، بگره‌ به‌ شتی‌کی رۆژنامه و گۆفاره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌شی بو‌ ته‌رخان کراوه، نه‌مه‌ش به‌هۆی درێژه‌ خایاندنی ده‌سه‌لاتی عوسمانییه‌کان بووه بو‌ ناچه‌که‌مان که‌ نزیکه‌ی چوار سه‌ده‌ی خایاندووه، بو‌یه‌ شیخ نووری نه‌گه‌ر به‌زمانی تورکی‌ش شیعی و تبه‌ی زیاتر ویستوو‌یه‌تی له‌و بو‌اره‌دا توانایی خۆی تاقی بکاته‌وه، بو‌یه‌ش ده‌بینین شیعی‌ی تورکی ئیجگار که‌م نووسیوه.

له‌و بره‌وه‌شدا نیم (بێخود) که‌ خالی‌ شیخ نووری بووه و فارسی زانیکی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه، شیخ نووری عه‌ودالی‌ فیکربوون له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و فارسی نه‌خو‌تندی و سوودی لی‌ وه‌رنه‌گرتی! به‌م جو‌ره‌ سه‌رنج ده‌ده‌ین (شیخ نووری) خو‌تندنی حوجره‌ی له‌ لای مه‌لا زانا و ناو‌اره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ خو‌تندووه، خو‌تندنه‌که‌شی شیه‌یه‌کی ریکوپیک و یه‌ک جو‌ر نه‌بووه، وه‌ک ده‌بینین دوا‌ی خو‌تندنی حوجره‌ ده‌ستی کردووه به‌خو‌تندنی سه‌ره‌تایی و قۆناغی سه‌ره‌تایی‌شی ته‌واو کردووه. ئنجا له‌گه‌ل‌ (ئاو‌ره‌حمانی شیخ ره‌شید) که‌ ئامۆزایه‌تی له‌ هاوینی سالی (۱۹۱۶) دا به‌یه‌که‌وه چوونه‌ته‌ قوتابخانه‌ی (روشدی)یه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلیمانی، به‌لام (شیخ نووری) له‌ پاش سالی‌ دوا‌ی (ئاو‌ره‌حمانی) ئامۆزای بو‌ نه‌وی نێردراوه. مردنی ئاو‌ره‌حمانی ئامۆزای بووه‌ته‌ هۆی وازه‌یتانی (شیخ نووری) له‌و قوتابخانه‌یه‌ که‌ به‌ئاره‌زوو و خواستی خۆی بو‌ی نه‌چوو‌بوو، چونکه‌ له‌ خو‌و و نه‌ریتی نه‌و سه‌رده‌مه‌ وا باو بووه‌ که‌ داها‌تووی منال، باوک و دایک

(۶) ضیا پاشا ده‌لی:

می‌ نحو‌له‌ مست اولق دیلرسن

کیجه‌ گوندز، الندن صالمه‌ جامی

واته‌ نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی خۆت به‌ مه‌ی مه‌حو و مه‌ست بکه‌ی، شه‌و و رۆژ (جامی) له‌ ده‌ست فیری‌ مه‌ده‌. واته‌ جامی مه‌ی و کتیبی (جامی).

پهنگیان بۆرشتوو، بۆیه باوکی شیخ نووری ناروویه تی بۆ ئه و قوتابخانه یه، زوو به هۆی جهنگی جیهانی یه که همیشه وه که له و قوئاغه دهرده چون دهنیردران بۆ جهنگ. ئه م قوتابخانه یه ش له سالی ۱۳۱۱ک. دا به کرده و کوششی خهستی سهروکی شوای دهولت (سه عید پاشای خهندان) به ناوی (روشیدییه عهسکه ری) له سلیمانی به چوار پۆل کرایه وه. قوتابیان پاش چوار سال خویندن ده چوونه به غدا. له ویش (۳) سی سال ده یان خویندن ئه وسا ئه بوونه ئه فسه ری سواره، پیاده، توچی. پاش ئه مه ش هه قیان هه بوو بچنه ئه سته مبول که له پاش سی سال خویندن به پله و پایه ی بهرز دهرده چون و جیگا و شوینی گرنگیان بۆ خویان له داموده زگای عوسمانیدا ئه کرده وه^(۷). ئه م قوتابخانه یه ش وهک قوئاگی ناوهندی ئه مرۆکه بووه و له بهر ئه وه ی ئه وساکه له سلیمانی خه لک زۆتر هزیان له روتبه ی عهسکه ری کرده وه، بۆیه مناله کانیان بۆ ئه وی نارووه.

راسته شیخ نووری بۆ ئه و قوتابخانه یه نیردراره، به لام زوو ههستی به وه کرده وه ئه و بۆ ئه و کاره نه خوئقاوه، یان له گه ل خوئیا و ئاواتی ئه و ناگوئجی ببیته (ئه فسه ر)، بۆیه دهستی لیته لگرتوه. ئه گه ر شیخ نووری بهرده وام بوایه له سه ر خویندن روشیدییه عهسکه ری و به دوی هزه ره سن و راسته قینه کانی خوی نه چووبا، ئیمه ش ئه مرۆکه باسی خوی و کهس و کار و دهرویشته که یان نه ده نووسی. که واته ههروهک شیخ نووری به ده سه خه تی خوی له دۆسیه که یدا نووسیوه تی: (له قوتابخانه ی ئاینی و سه ره تای و ئه هلیدا خویندوو به تی. زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی به خویندنه وه و نووسین ده زانی)، روئمان کرده وه شیوه ی خویندنه که ی چۆن بووه.

* شیخ نووری له هه ره تی لاویتیدا کچه پوریتی هه بووه، که ناوی (زه کیه خانی محیه ددین قادر) ه و زۆری خو ش ویستوه، به شوودانی ئه و کچه به ده ست کاک (سه عید هه سن) وه بووه، به لام به رتیه به ری ئه وساکه (حاجی هه سن ئاغا) به رجا و تکا و به هۆی ده ست رۆیشتن له (عه زیزی که رکوو کلی زاده) ی ماره ده کن، له به ره وه ش که (شیخ سالح) ی باوکی شیخ نووری له گه ل (ره حمه خانی) دایکی (زه کیه خانی) ناکۆکی و ناته بابییان ده ست پیده کا، ئه م رووداوه بووه ته هۆی ئه وه ی (شیخ نووری) به مرار نه گات و ئامیزی ئه و ئه وینداری خه ونی پتیه بینیه گه رمی نه کاته وه. دوی ئه وه ی

(۷) پروانه گوئقاری رۆشنبیری نوئ: ژماره (۹۰) مانگی کانوونی دووم و شوبات سالی ۱۹۸۲ ل ۷۹ غه فووری میرزا که ریم.

(زه کیه خانی) دراوه به (عه زیزی حاجی سالحی که رکوو کلی زاده) کچیتی لی بووه، ناوی ناوه (ناجیه). دوی له دایک بوونی ئه م نۆبه ره یه، (عه زیزی حاجی سالح) تووشی نه خووشی هاتوه و کۆچی دوی کرده وه. له پاش ئه و رووداوه هاموشوی به کتریان کرده وه و پتیه وندی خزمایه تییان گه راوه ته وه دۆخی جارانی، بگره دوی سال و نیویک تپیه ر بوون به سه ر کۆچی دوی (عه زیزی حاجی سالح) له سالی (۱۹۲۶) دا - شیخ نووری - به کۆنه دلخواز و دل به ره که ی شاگه شکه ده بیته و ماره ی ده کات.

ماموستا (ئه حمه د خواجه) ده رباره ی ئه م خو شه ویستییه ده لی: (جار جار پیک نووری هه ناسه یه که ی هه لده کیشا ههستی که ده ر پیک لی ئه کرد، به لام به باشم نه ئه زانی پرساری لی بکه م. تا رۆژتیک له مالی خویان به جووته، دوو به دوو نانی نیوه رۆمان ئه خوارد، له پر هه ناسه یه که ی پر ئاهی هه لکیشا. به توور په یییه وه وتم: تو به وه هه ناسه یه دلی من ئه شیتوینی، چیته بۆچی ده ری نابری...؟ له وه لامدا به پیکه نینه وه تی: کوره تو چیت له ده ست دی، نه به ئیمه و نه به باوکی ئیمه چاره ناکری. ئه وه ی چوو چوو). وازم نه هیتا و زۆرم وت. له ئه نجامی له سه ر رۆیشتم وتی: (ئه حمه د گیان ئه مه سه ر پیکه به شه راکه تی میشک و دل. شه ربکی تر قبوول ناکا. که وا بوو با ده رده که م هه ر پۆشراو بی) به لام به ره للام نه کرد. دیسان چووم به گزیا، وه رامه که یم دایه وه، ئیتر به نا چاری وتی (نابی من له گه ل تۆدا سه ر پیا تم هه بی، به لام ئه بی تۆش بی به یه کیک له دل و میشکم. یه عنی نه یدرکینی. من و.....) دلدار و ده ستگیران بووین، له عیشق و ده سه لاتی هه ردوو کمان به هیزتر یه کیک خواستییه وه. له و رۆژه وه چاوه رتی چه رخ ئه که م چۆن ئه سه وری، بریارم داوه تا ئه مر م چاوه رتی بم! وا تیکه یشتیم که (نووری) ته نیا خو شه ویستی گه ل نه بوو، خو شه ویستی خوا و سه روتیش بوو، چونکی له دوییدا خوا ئه و نیچیره ی دلی خسته ژیر که مه ندی و به یه کتری گه یانندن).

* با پیره گه وه ی شیخ نووری سه ر به ته ر یقه تی قادری بوو، به لام (شیخ عه بدولقادی به غدادی) با پیره گه وه ی (شیخ نووری) خه لیفه ی هه زره تی (مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی) بووه و روتبه ی (سراجه ددین) ی داوه تی که ده کاته (سه رۆکی خه لیفه کان). ئه م هه لگه رانه وه یه شی له قادریه کان به هۆی ناکۆکی و ناته بابیییه ک بووه له گه لیاندا. که لییان هه لگه رانه وه ته وه چووه ته به غدا و له سه ر دهستی (مه ولانا خالیدی) ته ر یقه تی نه قشبه ندی وه رگرتوه. هه ر ئه م (سه یید عه بدولقادر) یه (مه ولانا خالیدی) خوشکی خوی پیشکه ش کرده وه. له سالی (۱۹۲۹) دا (شیخ عه بدولقادر) له به غدا به نه خووشی

تاعوون کۆچی دوایی کردووه و هەر له وێشدا نێژراوه، بۆیه پێیان وتوو (به غدادی) (۸) له ههمان کاتیشدا (شیخ ماری نۆدی) کوردهکەى که ناوی (شیخ محهمده) و برا گه وهی کاک (ئهحمدهى شیخ) ه ناردووێتهى بۆ به غدا تا خهزانهکەى (سهبید عهبدولقادر) و منالهکانی بههێنێتهوه بۆ سلیمانی، ئهوهيش که دهچیتته به غدا تووشی نهخۆشی تاعوون دهپێ و له تهنیشته (سهبید عهبدولقادر) له غهوسى گهیلانی دهپێژن.

* شیخ نووری پێوهندی خزمایهتی و دۆستایهتی پتهوی له گهڵ شیخ محموودی نه مردا هه بووه. پێوهندی خزمایهتی به هۆی (بههیبه خانی ئه مینی عه تار) ه وهیه که خهزانی دووه می شیخی نه مر بووه، که دایکی (شیخ ره ئووف و شیخ بابه عه لی و حه لا و خان) بووه.

له مه سه له ی شیخایه تیبه که شهیدا «شیخ محموود» به پشت ده گه رێته وه سه ر «شیخ عه لی» و (شیخ نووری) ییش ده گه رێته وه سه ر (سهبید ئیسحاق). که ئه م دووانه برا بوون و کوری بابه ره سوولی گه ورن. وه ک له م شه جهره یه ی خهزانی شیخ محموودی نه مر ئه م قسه یه مان ده سه لمینین (شیخ محموود کوری شیخ سه عید کوری شیخ محهمده کوری کاک ئهحمده ی کوری شیخ مه عرووف نۆدی کوری شیخ مسته فای نۆدی کوری سهبید ئهحمده ی عه زالی کوری محهمده ی نۆدی کوری شیخ عه لی کوری بابه ره سوولی گه وریه یه) که ئه م (شیخ عه لی) یه دووه م کوری بابه ره سووله له دوای (شیخ ئیسماعیل). ئه م (بابه ره سوول) ه ش حه قده کوری هه بووه، له بهر زۆری ژماره ی کوردهکانی ناویان ناوه (ئاده می دووه م) که یه کێک له کوردهکانی (سهبید سادق) ی ناوه که ناحیه ی (سهبید سادق) به و ناوه وه ناوئراوه. جگه له مه سه له ی خزمایه تی و شیخایه تیبه که یان، (شیخ نووری) ههستی نه ته وایه تی به رزی هه بووه و به بیروباوه ر پیاویکی ئاینی بووه، ئه م ههسته نه ته وایه تی و ئاینیه یه له که سی (شیخ محموودی نه مر) دا دۆزبوته وه، ئه م دوولایه نه ش دوو هۆی سه ره کین بۆ نزیکبوونه وه ی شیخ نووری له شیخی نه مر. بێجگه له وه ش ئه م دووانه له رقی ئه ستووریان به رامبه ر به داگیرکه ری ئینگلیز به یه کتر ده گه نه وه، که شیخ نووری به هۆی ئه م رقه یه وه تا دوا دوای ژبانی باج و سه رانه یه کی زۆری که وتوو ته سه ر.

(۸) له بهرگی یه که می کتیبی (یادی مهردان) که مامۆستا (مهلا عهبدو لکه ریمی موده ریس) به چایی گه یاندووه، له زۆر شوێندا (مهولانا خالید) نامه ی بۆ (عهبدو لقادر) ی زاوی نووسیوه ئه م (سهبید عهبدو لقادر) ه ئه وه یه که ئیمه باسمان کرد. وایه دياره مامۆستا کاتی خۆی ئه و ناوه ی بۆ ساغ نه بووه ته وه کتیبه!

(شیخ نووری) ئاده میزادیکی موونه وهر بووه، به لکو یه کێکه له رۆشنبیره به ده ره وه بووه کانی سه رده مه که ی خۆی، ئه گه ر له رۆشنبیرانی سه رده می خۆی پێشکه و تووتر نه بووی، بۆیه خاوه نی که سایه تی و بیروپرای تایبه تی خۆی بووه، له به ره ی بارودۆخی سیاسی و میژوویی ئه و رۆژه ی گه لی کورد. و تاره سیاسیبه کانی که کردبوونی به سه روتاری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان)، له دواییشدا و تاره کانی رۆژنامه ی (ژیان) که به شتیه ی وه رام به ره چه ی رۆژنامه ی (نه جمه) ی داوه ته وه، ئه مانه هه موویان به لگه ی پێگه یشتنی هۆشباری و بیروپرای سیاسی ئه م شاعیره نیشان ده دهن، بۆیه ئاساییه شیخی نه مر بیکاته جیگه ی متمانه پێکردن و لێپرسراوی ئه و رۆژنامه یه ی که زمانی حالی خۆی بووه. له گه ل دامه زرانندی (شیخ محموود) به حوکمرانی کوردستان، تا ئه و رۆژه ی مرد، وه ک شاعیریکی به ناگا و وریا له ده وروپشتی خۆی و له سیاسیته ی ئه و رۆژگاره، هه میشه رقی له ئینگلیز بووه و هیوا و متمانه ی پێیان نه بووه. هه ر ئه و رقه ئه ستوره شی له ئینگلیز وای لێ کردووه له وه زیفه دا پێش نه که وێ و بۆ ماوه یه کی زۆر ته رفیعه که ی ته گه ره ی تێبکه وێ. واته له (۱۲) دیناره وه نه یان کردووه به (۱۵) دینار، ئه مه ش له و یاداشته دا (مذکره) یه دا دياره که بۆ مه ئمووری خه زینه ی لیوای سلیمانی نووسیوه و ئه ویش به پیتی نووسراوی ژماره (۱۷۵۰) له (۱۲-۸-۱۹۴۱) خستوو یه تیبه به رچاوی مه سه ریفی لیوای سلیمانی و تیبدا ده لێ:

لا یخفی علی سعادتکم أن السید نوری صالح الکاتب فی خزینة لواء السلیمانیه هو من ذوی المقدره و الکفاهة فی أمور المالیه. وانه مثال الأخلاص والنشاط فی أداء الواجب. وبالنظر الی خدماته المسبوقه فی هذه الدائرة التي بلغت خمسة عشرة عاما لم یئل خلالها أي ترفیع سوی مرة واحدة و ذلك فی (۱۹۳۷/۱۰/۳۰) (أي ان راتبه المعین له فی أول تعیننه و قدره ۱۰, ۵۰۰ دینارا) قد بلغ الی (۱۲, ۰۰۰) دینارا. فعلیه وبالنظر لما عرضته أعلاه، أن بقاء المومی الیه فی هذه الدرجة طول مدة خدماته مما یستحق العطف. هذا من جهة، من جهة أخرى أنني أعلم شخصا بما یقاسیه المومی الیه من ضیق بخصوص أعالة أفراد عائلته الكثیره براتبه الحالی الضئیل و لاسیما فی هذه الظروف الاقتصادیة الراهنة. فبناء علی ما تقدم ذكره أعلاه وبما أن الشروط القانونیه متوفرة فی الکاتب المومی الیه للترفیع، أرجو التفضل بالتوسط لدى المراجع

المختصة لترفيه درجته إسوة بزملائه و تلافيا لبقائه في تلك الدرجة مدة طويلة.

له (١٩٤٣/٧/٧) دواى چەندان بگره و بەرده و (کتابنا و کتابکم) ئنجا مووچه که بیان له (١٢) دینارهوه کردووه به (١٥) دینار. پالپشتی نه کردنی سیاسه تی ئینگلیز و رقی له کاربه دهستانی نۆکه‌ر و مله‌وری ئەو سه‌رده‌مه، هه‌میشه وای کردووه لیبی بترسن و ئازاری ده‌روونی پی بگه‌ین. هه‌ر به‌وه‌نده‌ش نه‌وه‌ستان، به‌لکو به‌رده‌وام برو بیانویان پیگرتووه، بۆ به‌که‌م جار و دواى ئەوه‌ی بۆیان ساغ بووه‌ته‌وه که ناتوان ملی پی که‌چ بکه‌ن، نۆکه‌ر و دارده‌سته‌کانی ئینگلیز له‌و کاته‌ی به‌ری‌تو‌به‌ری ناحیه‌ی (باله‌ک) بووه، سزای (ئینزاریان) بۆ ده‌رکردووه، ئەم سزایه‌ش له‌ مته‌سه‌ریفیه‌تی لیوای هه‌ولیر (قلم التحریرات) ده‌رچوووه و به‌پیتی نووسراوی ژماره (٨١٧٧) له ١٢ - ١٤/٩/١٩٤٨ که ئەمه‌ش ده‌قی سزاکه‌یه.

الي السيد نوري الشيخ صالح

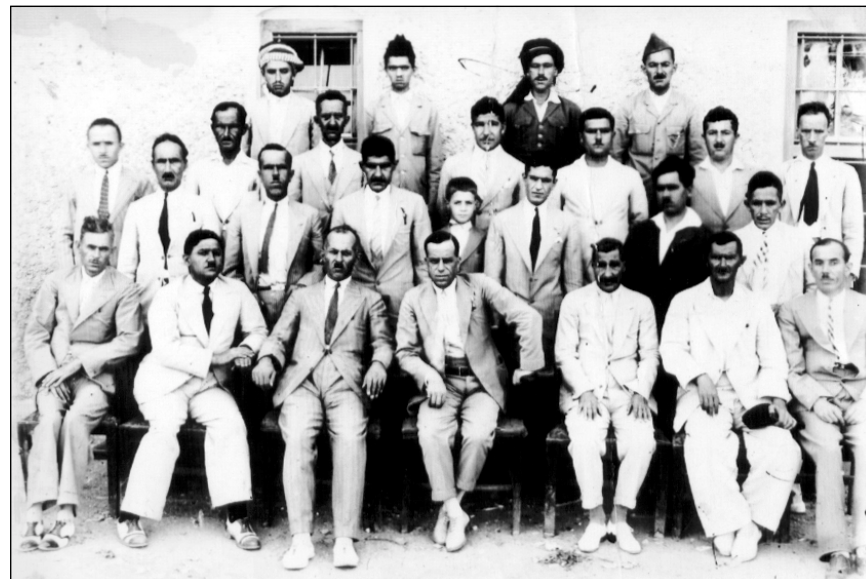
مدير ناحية بالك السابق و مدير ناحية طق طق الحالي

الموضوع / أذار

أعلمتنا مديرية واردات لوائنا بكتابها المرقم ٣٢٧٥ والمؤرخ في ٥-٩-١٩٤٨ انه بنتيجة التدقيقات الجارية تبين بأنكم فيما كنتم في مركزكم السابق أي (ناحية بالك) لم تعتنوا بواجباتكم المرتبة عليكم، حيث قد أهملتم مسك سجلات التحقيقات هناك، الأمر الذي أدى الى تأخير تحصيل البقايا المدورة في الناحية المذكورة، فعليه وبما ان عملكم هذا جاء مخالفا للأوامر والتعليمات المبلغة اليكم فاننا قررنا انذاركم وفق الفقرة (أ) من المادة السادسة من قانون انضباط موظفي الدولة رقم (٦٨) لسنة ١٩٣٦ وعند تكرار عدم اهتمامكم بمسك السجلات المبحوث عنها بصورة منتظمة ومطلوبة فسوف نطبق بحقكم عقوبة أشد.

متصرف لواء أربيل

بەم جو‌ره ده‌بینین به‌رده‌وام به‌دواى هه‌لێ گه‌راون بۆ ده‌ست وه‌شاندن لیبی. جگه له‌وه‌ش هه‌ر رۆژی له‌ شوێنیکه‌وه گوتیزراوه‌ته‌وه بۆ شوێنیکێ دی. به‌وه‌ش دلێان ئاوی نه‌خواردووه‌ته‌وه، (عومه‌ر عه‌لی) کاسه‌لێس و چلکاوخو‌ری ئینگلیز (شیخ نووری) له

له‌ ریزی به‌که‌م دانیشه‌توووه‌کان: (١) عه‌لی ناجی (٢) میرزا مارف (٣) مسته‌فا ئەفه‌ندی (٤) عه‌زیزی جووله‌که (ژمیریار) (٥) جه‌میل سائیب (٦) شیخ نووری شیخ سالح (٧) عارف ئەمین (٨) مه‌حمود حه‌مه‌ئاغا (٩) ئەحمه‌د ره‌فیق (١٠) عه‌زیز شیخ سالح (١١) حسه‌ین که‌ریم به‌گ (١٢) کو‌ری عه‌زیز جووله‌که (١٣) که‌ریم سالح ئەفه‌ندی (١٤) عه‌بدو‌له‌رحمان مه‌لا سه‌عید (١٥) کابرایه‌کی که‌رکوکیه (١٦) مه‌لا حه‌مه‌سه‌عید (١٧) عه‌بدو‌له‌هاب که‌رکوکی (١٨) حه‌مه‌سالح سه‌عید زه‌نگنه (١٩) ئەحمه‌د سه‌بری (٢٠) حیلمی (٢١) نه‌زه‌ت ئەفه‌ندی (٢٢) قادری فه‌راش (٢٣) سه‌عید بائع (٢٤) سه‌عیدی فه‌راش (٢٥) فه‌راش.

ئهمانه له‌ نیوان سالانی (١٩٣٠ - ١٩٣٥) کارگێ‌ر و به‌ری‌تو‌به‌ر و به‌رده‌ستی خه‌زینه‌ی سلێمانی بوون

وهزيفه فەسل کردوو، بهبئ ئەو هی هۆی فەسل کردنه کە دەستنیشان بکات. مته سه ريفيه تى ليوای سلیمانی (قهله می خه زینه) به ژماره ۵۵۶/۴۷ له (۲/۱۹۵۵) دا (فه رمانیکی کارگێری) ده رکردوو و ده لئ:

أمر إداري

الموضوع / فصل مدیری ناحیه

بناء على موافقة مجلس الوزراء بجلسته الثامنة المنعقدة بتاريخ ۱۹-۱-۱۹۵۵ قررت وزارة الداخلية بأمرها الوزاري المرقم (۱۵۷۰) والمؤرخ في ۱۹-۱-۱۹۵۵ فصل كل من السيد (عارف حکمت عبدالمجید مدیر ناحیه ماوت و السيد الشيخ نوري الشيخ صالح مدیر ناحیه (وارماوا) براتب (۳۰۰۰) دینارا شهريا من الخدمة لمدة ثلاث سنوات وفقا لاحكام المادة ال(۱۵) المعدلة عن قانون انضباط موظفي الدولة رقم ۶۹ لسنة ۱۹۳۶ وأعتبارا من تاریخ تبلیغهما وانفكاكهما من الوظيفة...

۱- يقوم الملاحظ كمال علمدار بوكالة مديرية ناحیه (وارماوا) حتى إشعار آخر.

۲- يقوم السيد عبدالرحمن حلمي كاتب الناحیه بوكالة مديرية ناحیه (ماوت) حتى إشعار آخر.

متصرف لواء السليمانية

(شیخ نووری) له (۳/۲/۱۹۵۵) دا له وهزيفه کە دەستی له کار هه لگرتوو، به لام وهک به دواى هۆی ده رکردنی شیخ نووری له وهزيفه دا سؤراغم کرد و لیم پیتچایه وه، له ئەنجامدا بۆم ده رکهوت هۆیه کە ئەو یه کە دوا جار شیخ نووری گوێزرایه وه (وارماوا - قلیجه)، قایمقامی (هه له بجه) که ناوی (خالد نه قشبه ندی) بووه، چوووه بۆ (وارماوا) تا بزانی (شیخ نووری) بۆچی له دائیره کە ده وام ناکات؟ مامۆستایان (فه تحووللا شیخ رهشید و شیخ نه حمه دی شیخ غه نی و بیخود و شیخ سمایلی شیخ رهزای نه حمه د، نه جیبی به رنجی، شیخ سه عیدی شیخ غه نی) به کۆمه ل چوو بوون بۆ خوازینی کردنی (که لاویژای کچی (شیخ نووری). (شیخ قادری شیخ نه جیب) به مامۆستا (فه تحووللا شیخ رهشید) و تیبوو، (شیخ نووری) ده وامی دائیره ناکات و خه لکه که ئیشی خۆبان بۆی ده به نه ماله وه بۆیان ئیمزا ده کات. مامۆستا (فه تحووللا) ده لئ که لیم پرسی هۆی نه چوونی

بۆ دائیره چیه؟ و تیبوو: (من ناتوانم له و ته وبله به دا ئیش بکه م). ئەم قسه یه یه به قایمقامی هه له بجه ش و تیبوو، قایمقامی هه له بجه ش بۆ مته سه ريفی ليوای سلیمانی (عومه ر عه لی) نووسیبوو، ئەویش بۆ وهزاره تی ناوخوای په وانه کردبوو، وهزاره تیش به ئیمزای (سه عید قه زاز) بریاری فەسل کردنیان بۆ ده رکردوو. له دوا بیدا که شیخ نووری بۆ ته و او کردنی موعامه له ی خانه نشینی خۆی ده چیته وهزاره تی ناوخوا له به غدا (سه عید قه زاز) ده بینئ ئەو پیتی راده گه یه نی که کاره که له ده ست ئەودا نه بووه و ئەگه ر نه یکردبا گله بی ده هاته سه ر. ئەو هشی پی ده لئ که به مه رجی ماوه یه کی که م وهزيفه بیینی دوا بی ده کری به قایمقام. له دوا بیدا (عومه ر عه لی) خۆشی نارده بووی به شوێنیدا تا بگه ریته وه سه ر وهزيفه کە ی و دوا ی ماوه یه ک وهزيفه ی به رزتری بدریتئ، یان هه ر وهزيفه یه ک خۆی هه لیبزتری، به لام ئەو به ته و او ی تاقه تی له وهزيفه دیتن چوو بوو، دوا ی ئەوانیشی ره ت کردبووه وه، چونکه نه یده و یست له ژیر ده سه لاتئ (عومه ر عه لی) و گه وره کانی ئەو وهزيفه بیینی.

به م شیوه یه ده بینئ ئەو وهزيفانه ی (شیخ نووری) له ژیانیدا بینویه تی زۆر بچوو کتر بووه، له و تیکۆشان و خۆبه خت کردن و پایه یه ی بوویه تی، به لام شیخ نووری ساده و بی فیز، قه ت چاوی له وه نه بووه بۆ ده سکه وت و پاره و سامان هه ول بدات، ئەوه نده ی پروا به که سایه تی خۆی هه بووه، رۆژی له رۆژان هه لپه ی خۆ بردنه پیتشه وه و ده ستخستنی پایه ی به رزی وهزيفه له و ئامانجه ی بۆ خۆی کیشابوو، دووری نه خستوو ته وه، بۆیه تاسه ر خۆی نه دا به ده سه ته وه، تا ئەو رۆژه ی مرد وه ک کیتوه سه رکه شه کانی کوردستان به سه ره به رزی مایه وه، ئەگه رجی ئەوانه ی له شوپن و پایه ی به رز دانرا بوون به هیه چ شیوه یه ک له و به هه ردارتر و زیه ر کتر نه بوون. له و کاتانه شدا که هاوړئ نزیکه کانی ده ستیان رۆیشتوو، ئەم جگه له مافی خۆی، دوا ی شتی زیاتری لییان نه کردوو، تا به هۆی ئەوانه وه پایه ی وهزيفه ی خۆی به رز بکاته وه. چه وساندنه وه ی شاعیر له سه رده می پادشایه تیدا وای لی کردوو، هه ر له گه ل که وتنیان و به رپابوونی شوړشی چوارده ی ته مموزی گه لاویژ، دوو شیعر بۆ ئەم شوړشه بلت و موزده ی رۆژیکی تازه ی پرشنگداری لیتوه بیینی، به لام داخه که م هه ر له و ساله دا، واته له (۲۰/۱۲/۱۹۵۸) دا کۆچی دوا بی کرد و ئەنجامی ئەم دوا رۆژه ی به چاوی خۆی نه دیت که چۆن شکایه وه و چۆن ئەو شوړشه یان له راسته ریتی خۆی لادا!.

* شیخ نووری دوا ی ده سه لاتئ عوسمانلییه کان، ژیا نی ژیر ده سه لاتئ داگیرکه رانی ئینگلیزی به کۆیلا یه تییه کی تر زانیوه، بۆیه هه ر زوو چوووه ته ناو کۆری خه باتئ قه له م و

کرده و و شان به شانی خه باتگتیران وه ستاوه و پالپشتی سیاسی شایسته شیخ مه محمودی نهمری کردوه که قه لایه کی سهخت بووه به پرووی ئینگلیزه کاندای وه ستاوه. به شیعر و وتاره ناگرینه کانی رۆله کانی نه ته وه که هی هوشیار کردوه ته وه و خه لکی له خه وی غه فلهت راجله کاندوه، به مهش له ریزی هه ره پیشه وهی نه وانهدا وه ستاوه که دژی دهسه لاتئی ئینگلیز بوون، هه ره له سه ره تائی ده رکه وتن و سه ره لدانبان له عیرا قدا، حه زی به شبوه و شه مایل و بیچمیان نه کردوه، نه مهش بۆ خۆی جووتکردن و کوکرنه وهی شیعر نووسین و هه لوئستی رۆژانه یه، چونکه زانیویه تی له لای نه و میلله تانه ی وه ک خۆمان وان شاعیر پیوسته له پال شاعیرایه تیبه که هی هاوالاتیبه کی خیرخواهی به ره ی نازادیخوازان بیت. کرده وه و ره وشت و خوی به رز و دهست و دل و میشکی پاکي شان به شانی رۆشنگیری و شاعیرایه تیبه که هی رۆیشتوه، به کرده وه و به شیعر خه باتی کردوه که چه کی برن و کوشنده ی دهستی بووه بۆ گۆزان و هه لته کاندنی داموده زگای چه وسانه وه و پیشیل کردنی سه ره سستی و نازادی مروث.

له سالی (۱۹۲۲) دا و له سه ره سه له ی نه ته وایه تی، کاتی به رپتوبه ری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) ده بی، له سلیمانی و که رکووکدا بۆ ماوه ی سنی مانگ دهیخه نه به ندیخانه وه، ته نانه ت له (۷-۶-۱۹۲۳) دا که بۆ جاری سیبه م ئینگلیز سلیمانی داگیر کرده وه، له نیشتمانپه روه ره کانی کورد یه که م کهس (شیخ نووری) یان خسته به ندیخانه و تووشی چه ره سه ره بیان کرد. له سالی (۱۹۲۶) یشدا بۆ جاریکی دی له سه ره سه له ی نه ته وایه تی هه ره له سلیمانی بۆ ماوه ی (۱۲) رۆژ خسته یانه گرتووخانه وه، له به ره نه وه ی به وتار و شیعره به سوژه کانی بۆ مافی گه لی کورد سکالای ده کرد. له و ماوه یه ی (شیخ مه محمودی حه فید) کرایه حوکمداری کوردستان یه که سه ره (شیخ نووری) کرده سه ره وکی شاره وانی و ماوه یه کیش کردی به یاه وه ری تایبه تی شاهانه. وه ک ماموستا (ئه حمه د خواجه) بۆی گتیرامه وه وتی: (میچه رسۆن) به (مسته فا ئه فه ندی) کاتی تایبه تی خۆی - که له م دواییه دا به رپتوبه ری مه عاریف بوو - وتبوو: خۆزگه قه فه سه ییک بوومایه و (نووری) یش مه لیک، ئیتر له گه لیا بژامایه. یان بمتوانیایه بچه ناو میشکییه وه بزانیایه نه وه چۆن دروست بووه؟.

* لیره دا نه و کار و وه زیفانه ی - شیخ نووری - له ژبانیدا بینویه تی دنوسین، له لایه ک بۆ ده رخستنی لایه نی ئابووری و باری گوزه ران و جووری ژبانی، له لایه کی تر بۆ نه وه ی خوینه ر بزانی که وه زیفه چۆن بووه ته مۆته که بۆ کزکردن و بی هیزکردنی گیانی

شاعیرایه تیبه که هی شیخ نووری. نه گه ره وه ک میلله ته سه ره ست و نازاده کان (قه دری سنعه ت کار) یان بزانیایه نه وه بۆی هه بوو شیخ نووری پایه ی زۆر له وه گه وره تر بوایه که ئیسه ده بزانی، به خششی داهینه رانه ی زۆرتر بوایه له وه ی نه مرۆکه بۆی به جی هیشتوین. نه مانهش نه و کار و وه زیفانه ن که (شیخ نووری) له ژبانیدا بینویه تی:

* کاتی دووه له شاره وانی سلیمانی.

* له ۱۵-۱-۱۹۲۱ تا ۳۰-۸-۱۹۲۱ به مووچه ی (۱۲۰) روپیه ی مانگانه.

* کاتی نه وه له شاره وانی سلیمانی.

له ۱-۹-۱۹۲۱ تا ۵-۹-۱۹۲۲

نه و ماوه یه که وتوووه سه ره ده می دهسه لاتداریتی (شیخ مه محمودی نه مر) و به مووچه ی (۱۶۵) روپیه ی مانگانه کردویه تی به سه ره وکی شاره وانی.

* مأمور تسجیل آریاب الحرف والمصانع.

له ۱۴-۹-۱۹۲۶ تا ۱۵-۱-۱۹۲۷ به مووچه ی (۱۴۰) روپیه ی مانگانه. وه ک ده ره که وی دوای نه مانی دهسه لاتئی شیخ مه محمود له وه زیفه ده رکراوه. نزیکه ی چوار سال به سه ره وه زیفه که ی پیشوی تیبه رپوه، ئنجا نه م ئیسه ی دۆزبوه ته وه.

له دواییشدا بۆم ده رکه وت گرتنی (شیخ نووری) له لایه ن ئینگلیزه کانه وه بووه ته هۆی دوور خسته وه ی له وه زیفه.

* کاتی دووه می مه سه ره له موحاسه به ی سلیمانی.

له ۲-۴-۱۹۲۷ تا ۳۱-۷-۱۹۳۵ به مووچه ی (۱۴۰) روپیه ی مانگانه.

* کاتی مه سه ره فی خه زینه له سلیمانی.

له ۱-۸-۱۹۳۵ تا ۲۹-۱۰-۱۹۳۷ به (۱۰,۵۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتی مه سه ره فی خه زینه له سلیمانی.

له ۳۰-۱-۱۹۳۷ تا ۱۹-۱۲-۱۹۳۷ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتی مه سه ره فی خه زینه ی لیوای هه ولیر.

له ۲۵-۱۲-۱۹۳۷ تا ۲۱-۳-۱۹۳۹ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

(به پیتی نووسراوی مه سه ره یه تی لیوای سلیمانی - قه له می خه زینه - ژماره ۲۰-۳-۴۱۸۴. له میژروی ۱۸-۱۲-۱۹۳۷، بریار درا (شیخ

نووری شیخ صالح) له سهر بهرزه وهندی گشتی وه زیفه که ی بگوئزیتنه وه له کاتبی خه زینه ی لیوای سلیمانی بۆ کاتبی خه زینه ی لیوای هه ولیر و گوئزانه وهی (جه میل نه حمه د) کاتبی خه زینه ی لیوای هه ولیر بۆ کاتبی خه زینه ی لیوای سلیمانی و هه ریه که بیان به مووجهی خو بیان. ئیمزا مته سه ریفی لیوای سلیمانی).

بیگومان گوئزانه وهی (شیخ نووری) هه ر له بهرته وهیه که به ئاره زووی پیما وه کانی سه رده می پادشایه تی نه جوولآ وه ته وه، بۆیه له شیعریکیدا که له هه ولیر نووسیویه تی، ئه م گوئزانه وهیه به (ده ربه دهر و نه فی) داده نی بۆ ئه وانهی (سیره تیان چاکه) که یه کتیک له وانه خو یه تی.

له میژووی (۱۹۳۷/۱۲/۲۵) دا له هه ولیر ده سته کار بووه و (۱۰-۳-۱۹۳۷) دا له خه زینه ی سلیمانی دهستی له کار هه لگرتووه. وا دیاره ماوه ی گوئزانه وه که بیان به (۲) ساڵ بۆ ده سته نیشان کردووه، بۆیه دوا ی دوو سا له که نووسیویانه:

(بناء على الأمر الديواني الصادر من مديرية المحاسبات العامة المرقم (۱۳۵) والمؤرخ في ۱۹-۳-۱۹۳۷ يحول الشيخ نوري صالح كاتب خزينة لواء أربيل براتب (۱۲,۰۰۰) دينار و الشيخ (جميل أحمد) كاتب خزينة لواء السليمانية براتب (۸,۰۰۰) دينار كل بمحل الآخر وراتبهما الحاليين - متصرف لواء السليمانية).

ئنجا (شیخ نووری) له میژووی (۱۹۳۹-۳-۲۱) دا له هه ولیر دهستی له کار هه لگرتووه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه ی لیوای سلیمانی

له ۱۹۳۹-۳-۲۵ تا ۱۹۴۳-۷-۵ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه ی لیوای سلیمانی.

له ۱۹۴۳-۷-۱۵ تا ۱۹۴۳-۹-۸ به (۱۵,۰۰۰) دیناری مانگانه بهرزه وهندی وه زاره تی ناوخۆ شیخ نووری کرا به ژمیاری (تموین) ی لیوای سلیمانی و به پیتی نووسراوی ژماره (۳۳۰) له میژووی (۱۹۴۳-۹-۴) و (۱۹۴۳-۹-۹) دا له و دائیره یه ده سته کار بووه، ئنجا عه ریزه یه کی داوه بۆ چوونه ناو تا قیکیرنه وه ی بهرزه وه رانی (ناحیه). مته سه ریفی لیوای سلیمانی به پیتی نووسراوی ژماره (۲۵۸/۴۱) له (۲۰-)

۲-۱۹۴۴) دا له م باره یه وه نووسراویکیان ئاراسته ی وه زاره تی ناوخۆی ئه وسا کردووه، دوا ی وه رگرتنی ره زامه ندی وه زاره تی ناوبراو، له میژووی (۱-۳-۱۹۴۴) دا به هۆی سه رکه وتنی شیخ نووری له تا قیکیرنه وه ی بهرزه وه رانی (ناحیه) به ئیمزای وه زیری ناوخۆ نووسراویک ئاراسته ی (مديرية المنتوجات المحلية العامة) کراوه بۆ ئه وه ی رایان وه رگرتی بۆ گوئزانه وه ی (شیخ نووری) تا بکرتی به (بهرزه وه رانی ناحیه). ئه وانیش ره زامه ندییان له سه ر ناوه رۆکی نووسراوه که داوه. له نووسراوه که شدا نووسیویانه: (على أن يعين محاسباً قديراً بدلاً من المومي اليه)، ئه مه ش بۆ خو ی گه واهی ئه وه ده دات که شیخ نووری له و ماوه دوور و درێزه ی کاروباری دارایی پی سپیتردراوه، مرۆقیکی ده سته پاک و ره وشت بهرز و لیهاتوو بووه، ئنجا (عه بدوللا نووری ئه له وته دی) که مامۆزستایه کی خانه نشین کراو بووه، ده که ن به ژمیاریار و له شوینی (شیخ نووری) داده نین. (شیخ نووری) یش ده کرتیت به بهرزه وه رانی ناحیه ی (ناوده شت) هه ر به مووجهی جارانی خو ی که (۱۵,۰۰۰) دینار بووه. له (۱۵-۲-۱۹۴۵) دهستی کردووه به کارکردن، به لام بهر له وه ی بکه ویتته سه ر ئیشه که ی تووشی نه خو شی (عرق النسا) بووه و (۱۵) رۆژ مۆله تیان داوه تی و له دوا ییشدا، واته دوا ی ئه و پانزه رۆژه که چووه بۆ ئه و ئه هه ر نه یستوانیوه له وه زیفه که ی ده سته کار بێ. وه زاره تی ناوخۆ به نووسراوی ژماره (۳۸۴۲) له (۱۰-۲-۱۹۴۵) دا که ئاراسته ی مته سه ریفیه تی لیوای سلیمانی کردووه، داوا ی لی کردوون له هۆی موباشه رته نه کردنی (شیخ نووری) بکۆلنه وه. به هه رحال له ۱۶-۳-۱۹۴۵ دا له ناوده شت ده سته کار بووه و بۆ چاره سه رکردنی گیروگرتی هاوولاتیان، ده سه لاتی حاکی سولجی دراوه تی. قائیمقامی قه زای رانییه، به پیتی راپۆرتی پزیشکی ژماره (۲۸۹) له میژووی (۷-۸-۱۹۴۵) که له نه خو شخانه ی مه رکه زی رانییه وه ده رچووه، (شیخ نووری) یان هه واله ی سلیمانی کردووه بۆ تیمار کردنی قاچی، چونکه له سه ربان به ربووه ته وه.^(۹)

له (۲۸-۸-۱۹۴۵) دا کراوه به بهرزه وه رانی ناحیه ی (بالهک) که له نزیک (که لاله) یه. له (۱۲-۶-۱۹۴۸) دا گوئزانه وه بۆ ناحیه ی (تهق تهق). له (۲۱-۶-)

(۹) وهستا عه لی هه سه ن (۱۹۰۴-۱۹۹۱/۳/۷) ده لێ: (له مالی حوسین مه زلووم له هه یوانه که - تارمه که که شوینیکی تاریک بوو ده مانخواره وه. دوا ی خواره نه وه له قالدیره کان که پیچیکی تیدا بوو، قاچی هه لئه نگوت و به ده مدا که وته سه ر قاچه که ی و شکا. ئیمه به کۆل بردمانه وه. (مه حموود به گی جه رپراح) خو ی هاته لای و قاچی گرتوه. من بۆ ماوه ی سی مانگ هه موو شه و له پالیا بووم و له لای ده مامه وه.

۱۹۴۸) دا له وئ دهستی له کار هه لگرتووه و له (۲۳-۶-۱۹۴۸) دا له (تهق تهق) دهستی به ئیشکردن کردووه، ئنجا به پیتی نووسراوی ژماره (۶۷۸/۳) له (۳-۴-۱۹۴۹) دا که له قایمقامیه تی (کۆیه) دهرچووه، گوێزاراوه تهوه بۆ ناحیه ی (سهنگاوی) سهر به لیوای کهرکووک. له (۱۲-۴-۱۹۴۹) دا له وئ دهستبه کار بووه. به پیتی نووسراوی ژماره (۴۸۱۱) له (۲۶/۲۴-۵-۱۹۵۱) دا گوێزاراوه تهوه بۆ ناحیه ی (بارزان). له میژووی (۲-۱۲-۱۹۵۲) دا له ناحیه ی (بارزان) دهستی له کار هه لگرتووه و له ناحیه ی (وارماوا) دهستبه کار بووه و به پیتی نووسراوی ژماره (۱۴۷۷۶) له میژووی (۲۴-۱۱-۱۹۵۲) دا، ئه مری گوێزاراوه یان بۆ دهر کردووه له (۸-۱۲-۱۹۵۲) دا له وئ دهستی به ئیشکردن کردووه. ئیتر له (وارماوا - قلیجه) ماوه تهوه تا ۲-۱-۱۹۵۵ که له وه زیفه که ی دووربان خستوو تهوه و بۆ ماوه ی (سن) سال فه سلیمان کردووه، به مهش توانییان زه فهر به نان برینی (شیخ نووری) بهن و له وه زیفه که ی دووری بخه نه وه، به لام قهت نه یان توانی له دنیا ی په لکه ژپینه یی شیعر دووری بخه نه وه، به لکو (شیخ نووری) شیعر کرده چه کی خه باتکردن و کۆلنه دان، توانی به شیعر رقی ئه ستووری خۆی به رانه بر به سستی پادشایه تی دهر بری و که فوکۆلی دهر وونی خۆی پین هه لریژئی. دوور خستنه وه ی له وه زیفه کاریکی کرد له جارانی جحیللی و گه نجی زیاتر په رۆشی شیعر بیت و به ره مه میکی زۆر و زه وه ند بداته دهست.

* شیخ نووری مرۆفییکی ئه نجوومه ن ئاراو بئ فیز و پروخۆش و هیمن و خۆش خۆلق و ناسک و ساکار و له ناو خه لکدا به رپیز بووه، له ده ستووری ژباندا شاره زا و خۆشه ویستی گشتی بووه، هه میشه لایه نگری ناشتی و برایه تی و ریک خستنی خه لک بووه. خۆشه ویستی و دۆستایه تی به تینی له گه ل سه رجه می رۆشنبیر و شاعیرانی سه رده مه که ی خۆی هه بووه، له وانه: (پیره میرد، په فیق حیلمی، بیکهس، زیور، ئه حمه د موختاری جاف، عه لئه ددین سه جادی، هه ردی، بیخود، عه لی که مال باپیر ئاغا، گۆران، حمه دی، ره مزی مه لامارف، ره شید نه جیب، عه بدولر ه حمان به گی نفووس، نه جمه ددین مه لا، ئه حمه د خواجه، مسته فا پاشای یامولکی و چه ندانی تر). هه روه ها به شیکی زۆری دانیشتنه کانی ته رخان کردبوو بۆ کۆر و مه جلیسه کانی (مه لا مه حموود بیخود) ی خالی. له و دانیشتنه شدا گفتوگۆ کراوه و هه ر له ته مه نیکی زووه وه چاوی به و دانیشتنه پشکوته وه و ته نانه ت به هۆبانه وه گۆش بووه و سوودی زۆری لی

وه رگرتوون. جگه له (شیخ نووری)، (بیکهس و گۆران و عه لی که مال باپیر ئاغا و ره مزی مه لا مارف و چه ندانی تر) به شداری ئه و کۆر په ستنا نه یان کردووه و چه شه ی ئه ده بی و شیعر ی خۆبان له لا په روه رده کردووه، به لکو شیعه ره کانیان له وئ بۆ ده خۆینده وه و له ژیر نیگای ره خنه یی ئه ودا تیده په رین. گومانیش له وه نا کرئ ده بی زۆر سوودی له (بیخود) ی فارسی زان وه رگرتیب و له زۆر کون و که له به ری ئه و زمانه ی گه یان دبی، بۆیه ش که کۆچی دوا یی کردووه، (شیخ نووری) شیوه نیکی به که فوکۆلی بۆ کردووه و به (فه قیدی فه زل و هونه ری) داناوه.

* به هۆی شیخ عه زیزی جوانه مه رگی برایه وه له سالی (۱۹۳۶) دا که کاریکی زۆری تیکردبوو تا ماوه یه کی زۆر (بلبلی ته به ی مه یلی خۆیندنی نه کردووه) یان تاکوته را شیعر ی وتوو، تا شه ش مانگ زیاتریش له هیچ کۆر و کۆبوونه وه یه کدا گۆرانی نه وتوو، ئنجا دوا یی زمانی به شیوه نه که ی بۆ (شیخ عه زیزی) برای پزاوه. مردنی برای کۆستییکی گه وره بووه بۆ (شیخ نووری)، له و لا وانه وه یه ی بۆی نووسیوه خۆینه ر ئه ندیشه یه کی زۆر له ناو شیعه ره که دا ده بینت، هه ر ئه و ئه ندیشه و ئازاره شه کاریکی وای کردووه، شه وق و زه وقی بۆ شیعر گوتن که متر بیته وه و به رانه بر به و ئازاره ش دهر برینه کانی کورتی هیناوه.

* وه ک هاو نشین و هاو چه ر خه کانی شاعیر ده لئین، زۆر خه ریکی موتالا کردنی ئه ده بیاتی تورکی و فارسی بووه. جار جاره ش له و ته مه نی میرد مند الییه پدا له سه ر پتودانی شیعر ی باوی ئه و سه رده مه شیعر ی وتوو. به خۆیندنه وه ی ئه ده بی فارسی و تورکیش توانیویه تی زه خیره و تفاق ی رۆشنبیری خۆی پیکه وه بنی و پیش چاوی خۆی روون بکاته وه. له ناو شاعیره کورده کانی ش زۆرتر چه زی له شیعر ی (نالی) و (مه وله وی) و (مه حوی) کردووه و به ئه لها و عیشقه وه شیعر ی ئه مانه ی خۆیندوو ته وه، که ئه وه ش به لگه ی چیت ی به رزی (شیخ نووری) ده گه به ن، له هه لئێژاردنی ئه و شاعیرانه ی پایه یه کی به رزیان له شیعر ی کوریدا هه یه و توانیویه تی زه فهر به مه مله که تی شیعر به ن و بچه ناو قه لایه که یه وه. هه ر لیته وه ش توانیویه تی گۆشه نیگای شیعر ی خۆی بدۆزیته وه و تۆوی تازه کردنه وه پروینی و ئاسۆ ئه ر خه وانییه کانی شیعر بی نیته وه، بۆیه شه ویستویه تی له سه ر شانی ئه مانه وه به خششی تازه ی خۆی بداته ده ست و شتی تازه تر بخته سه ر خه رمانی ره نجی ئه م که له شاعیرانه وه.

* (شیخ نووری) به دست نازاری نه خوشی بهرزبونهوهی پالپهستو (ضغط) و (قرحه المعدة) وه دینالاند. له ئیوارهی رۆژی (۱۹) ی مانگی کانوونی یه که می سالی (۱۹۵۸) خوینی هه لیتاوه ته وه. دکتور (عه بدولپه حمان عه بدوللا) ی خزم و دۆستی شاعیریان بۆ بانگ کردووه ته ماله وه، به لām ئەم دکتوره به ماله وه بیان راده گه به نێ که ئەمشه و ئەگەر چاک نه بووه وه، به یانی بیهیتنه نه خوشخانه وه، به لām به یانی کار له کار دهترایی و به وه رانگه ن فریای نه خوشخانه ی بخه ن. له کاتژمێری ههشت و نیوی سه ر له به یانی به نه خوشی ته قینی (قرحه) له رۆژی (۲۰) ی مانگی گه لاریزان سه رده نیته وه. وهک ده بیان هونه رمه ند و رووناکبیر و شاعیری تری ئەو میلله ته، ده بی به میوانی دار ئەرخه وانه کانی (گردی سه یوان). به لێ سه یر نییه شاعیریک دیوانیکی شیعری خۆی له قه بارهی دهفته ریکی (۳۰۷) لاپه رده ناو نابیت: (گه لاریزان) خوشی له یه کێ له رۆژه کانی خه زانی پایزی زهرد، وهک گه لای درهخت بکه ویتته سه مای مه رگه وه و وهک هه لوه رینی گه لای درهخت، گه لای ته مه نی هه لوه ری. به م مردنه شی زبانیکی گه وره ی له بزوتنه وه ی شیعری کوردی و گیانی نیشتمانپه روه ریتیدا^(۱۰) که مامۆستای شاعیر

(۱۰) شیخ نووری له دهستنووسیکدا که به دهسخته تی خۆی نووسراوه و بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردووه، ده باره ی خۆی نووسیویه تی: (م. نووری. ناوی شیخ نووری کوری شیخ سالح کوری شیخ غه نی شیخ عه بدولقادر له ساداتی به رزنجیه یه. له سالی ۱۳۱۲ رومی ۱۸۹۶ میلادیدا له شاری سلیمانی له دایک بووه.)، که چی له دهستنووسیکی دیکه یدا مێژووی له دایکبوونی خۆی به شیعری نووسیوه و ده لێ:

از داوری دل دوش بچستم امداد
آمد به نظر گلی زیباغ اجداد
تاریخ ولادتش چو من پرسیدم
فرمود خرد نور به شیخ صالح داد

واته سالی له دایکبوونه که ی به (۱۳۱۱) ی رۆمی به رانبه ر (۱۸۹۶) داناوه. هه روه ها له وه دهستنووسه دا نووسیویه تی: (ته حسیلی علومی له مه دارسی علمیه و مه کاتبی ئیبتدائیه دا کردووه. نووری فیتره شاعیره شاعیریتی وه هبیه که سبی نییه. زۆر مندال بووه که شیعری وتوه. له شوعه رای کورداندا ئەوی ئیقبالی به سه ر ئەده بیاتی کوردیدا هیناوه و له سه ر ئسوولی غه رب شیعری وتوه نووری-یه. ئەم شاعیره له هه مو مه وزووعیک شیعری هه یه. له عالیه می سه حافیدا موده تیک نیشتیغالی کردووه. مودیری غه زه ته ی رۆژی کوردستان و بانگی کوردستان بووه که له سلیمانی ده رچووه، ئیلهاماتی شیعرییه و ئەده بییه ی به ئەکسه ر له به رابه ر به مه نازری ته بیعه و به ته نیایی بۆ =

(په مزی مه لا مارف) هه والی کۆچی دوایی (شیخ نووری) پیده گات به م چوارینه یه مێژووی کۆچ کردنه که ی تۆمار ده کات و ده لێ:

دل خوش مه که ئە ی په مزی به م ده یره که دنیا یه
پروانه که (شیخ) ئیستا له کوئی دایه (۱۱)

=حاسل بووه. له عالیه می شیعری و خه یالاتدا زۆر ته نهایی خوش ئەویت. بیجگه له شاعیریه ت نووری وه ته نه په روه ریکی سادقه، خه ده ماتی وه ته نه په روه ریتی زۆر سه بقه تی کردووه. نووری به کوردی و فارسی و تورکی و عه ره بی شیعری وتوو و له نه ئریشدا ده ستیکی بلندی له عالیه می وه ضعیفه تی ئەده بیاتدا و له قه واعیدی ئەده بییه دا مه قالاتی له غه زه ته دا زۆر نه شر کردووه.

نووری له هه موو شوعه رای کورداندا وردی فیکر و ئیجادی شاعیری شه هیر مه وه له وه ی زۆر په سند ئەکات. حالی حازر له حه یاتدایه و له وه زائفی حکومه تدا کاتبی ئەوه لی خه زینه ی لیوای ئەربیله).

مامۆستا گیوی موکریانی له زمانی شیخ نووری خۆیه وه نووسیویه تی: (شیخ نووری کوری شیخ سالح کوری شیخ غه نی له به رزنجیه یه. له سالی (۱۳۱۲) ی رۆمی (۱۸۹۶) ی میلادیدا هاتۆته رووی دنیا، له سلیمانی له مه دارسی عیلمیدا تا پایانی جامی گه یاندووه. فارسی و عه ره بی و تورکی خویندووه. هه ر له ئیبتدائیه وه زه وقی ئەده بیاتی بووه. موتاله عه ی ئەده بیاتی زۆر کردووه و زه وقی ئەده بی له وه وه حاسل کردووه. له دیتنی به رچاوانی ته بیعیدا زه وقی ته واوی خشلی جوانی ته بیعه تی به نه زم وه سف کردووه و له ئیجتماعیات و نیشتمانی و غه رامی و هه موو شتیکدا غه زه لیاتی هه یه. ئاساره کانی هه موویان به کوردیه یه، که مه تیکی تورکی و فارسییه هه یه. به مونا سه به تی تووشبوونی ده رده ی سه عاده ت (کوردیه ت) ئەغله ب شیعره کانیان بۆیه به فارسییه. له (۱۹۲۲) دا له سه ر مه سه له ی قه ومی که مودیری جه ریده بوو (نومیدی ئیستقلال) له سلیمانی و له که رکووک (۳) مانگان له گرتووخانه دا رای بواردووه. له ۱۹۲۶ دا له سه ر مه سه له ی قه ومی له نه فسی سلیمانیدا (۱۲) رۆژ گیراوه. له راستیدا (شیخ نووری) داوا ی لێ کراوه بی به رپۆیه به ری (نومیدی ئیستقلال)، به لām خۆی ئەو کاته تا قه تی له ئیشی رۆژنامه گه ری چووه، بۆیه له وی ئیشی نه کردووه وهک مامۆستا (گیوی موکریانی) ده ری خستووه. ئیجنا له نووسینه که به رده وام بووه و نووسیویه تی: (له سکونی شه ودا ده رگای زه وقی ده کریته وه. به هاران له ناو شاخ و داخدا که پر سه وزی بی بۆ وه رگرتنی ئیلهامات به باشته ر ده زانی. له په رۆشی و شادیشدا ده رگای ته بیعه ده کریته وه. له م ده رفه تانه ی سه ره وه ته بیعه موتیعه ته ی زۆر ته سادو فی کردووه له گه ل مه رحوومی ئەحمه د موختار به گ عوسمان پاشادا هه ر ئەو مه سره عیکی وتوو منیش نیوه که ی تریش. ئەسه ریکیان هه یه به نه سه ر ده رحه ق به ده ستووری ئەده بیاتی کوردی له ته واویون دایه. له زمانی شیخ مه حمودیدا که حوکمداری کوردستان بوو ره ئیس به له دیه بووه و موده تیکیش یاوه ری خاسی شاهانه بووه.

(۱۱) ئەگه ر دان به وشه ی (له کوئی دایه) دانه نیین، ئەم تا که له نگ ده بی

بۆ سالی وهفاتی نهو پیری به زمانی حال
 فهرمووی که (به دل خوشی نووری له جناایه) (۱۲)

نهوهی خراوته ناو که وانهوه به حیسابی نه بهجد به رانبهر به سالی (۱۳۷۸هـ - ۱۹۵۸ز)
 ده وهستی. نه مه سه رگورشتهی ژبانی شاعیری که بوو که پیوسته هه موومان شانازی بهو
 لاپه ره پرشنگدارانهی پاکیتی و ژبان و تیکۆشانه بهوه بکهین، لام وایه نه مهش
 بچووکتیرین خه لاتی خوشه ویستی گه له، پیوسته بدریته شاعیری که له ژبانیدا
 نهحه ساوه تهوه و له پیرشکی تازار و چهوسانه وهی میلله ته که ی به دوور نه بووه، بگره تا
 رۆژی مردنی هه لگری جانتای خه می میلله ته که ی خۆی بووه.

نهو سه رچاوانه ی له م به شه دا سوودم لی وه رگرتن:

- * دۆسیه ی شاعیر که له خه زینه ی پارێزگای سلیمانیدا پارێزراوه.
- * ژبانی شاعیر به ده ستنوو سی خۆی.
- * ژبانی شاعیر به ده ستنوو سی مامۆستا (گیوی موکریانی) که نه ویش یه کسه ره له ده می
 خۆی وهی گرتوووه و هه ره به راناوی قسه که ره - متکلم - هیشتوو به تیبه وه.
- * شیعر و نه ده بیاتی کوردی - به رگی دووهم ل ۱۹۹ - ۲۰۸.
- * چه ند دانیشتنیک له گه ل (شیخ جه ناب) ی کوره گه وهی شاعیر.
- * چه ند دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (فه تحو للاحی ره شید) ی خزمی شیخ نووری.
- * دانیشتنیک له گه ل دکتۆر ئیبراهیم حیلمی فه تاح.
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (نه حمه د خواجه) ی خزم و ناشای شاعیر.
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (نه خۆل) ی شاعیر.
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (حه سبب شیخ نه حمه د شیخ غه نی).
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (شیخ محه مه دی خال).
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (عه بدو للاحه وه ره).
- * دوو دانیشتن له گه ل مامۆستا (ناسح عه بدو للاحه یده ری).
- * دانیشتنیک له گه ل (که مال ره مزی مه لا مارف).
- * دانیشتنیک له گه ل (وه ستا عه لی حه سه ن).
- * دانیشتنیک له گه ل (نووری کاکه حه مه «غه ربی»).
- * رۆژنامه ی ژین: ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) پینجشه مه ۹-۳-۱۹۵۸- شعر و شاعیره کامان.

(۱۲) نهو چوارینه یه م له کاک که مالی کوری ره مزی مه لا مارف وه رگرتوووه.

شیخ نووری و منداله کانی له گه ل کۆمه لیک که سایه تی و ناسیای خۆی

شیخ نووری شیخ صالح له کۆری هونهری گۆرانیدا

(شیخ نووری) وهک له شوێنی تریشدا و توومه پیاویکی بههره دار بووه، بههره کهی بهتهنیا لهسهر شیعر نووسین نهگیرساوه تهوه، نهگهرچی له لای زۆریه ههره زۆری خوێنهرهکانی ئهمرۆکه مان تهنیا وهک شاعیریک ناسراوه، ئهو بههره یهشی بهسهر کۆمهلهی بواری جوړاوجۆری دهپریندا دابهش کردووه، بۆ ئهوهی ئوخزنی پێ ببهخشن و خودی خووی بهو هۆیانوه بهسهلمینی. بێگومان دابهشکردنی ئهو بههره یهش بهسهر چهند لایهنیکی جیاوازی دهپرین و کارکردن بۆ نیشتهوهی خرۆش و ههلهچوون و داچوونهکانی ناخی خووی، له هیتز و تهکانی ئهو بههره یهشی کهم کردووه تهوه، که زۆرتر پێوهندی راستهوخووی لهگهلهیدا ههبووه، چونکه ئهگهر بههاتایه ههموو ئهو بههره و تواناییهیی خووی له یهک بواری دهپریندا نیشان بدایه، ئهوه ئهو بههره یهشی بههیتزیکی گهوره ترهوه دهتهقیسهوه و خهونی گهورهتری لهو بوارهدا دههیتنایه دی.

یهکیک لهو بوارانیهی (شیخ نووری) که فوکولتی دهروونی خووی بێ دامرکاندووه تهوه و ئازار و نه ندیشهکانی خووی پێ دهبربووه، هونهری (گۆرانی) به، چونکه خووی خاوهنی دهنگیکی زولال و خۆش بووه و بههۆی ئهو دهنگهوه ئوخزێن کهوتووه ته دلاییهوه، (گۆرانی) یارمهتی داوه زیاتر له ژبان نزیک بیهتهوه و له زمانی برین و فرمیتسک تی بگات!

مامۆستا (محهمد صالح دیلان) ی ئاشنا و هاوشینی (شیخ نووری) له بارهی دهنگ خوشیبه کهی دهلی: (زۆریه دانیشتم له خزمهت (شیخ نووری شیخ صالح) دا له مائی خوالیخوشبوو (سه عید بهگی ئهمه د بهگ) دا بوو که بهخزمایه تی نهگه یشتینه یهکتری. (سه عید بهگ) باوکی جه میلی جوانه مهرگ. شیعر له بهر و شیعر خۆش ویست بوو، بهتاییه تی شیعی (حافظ و سه عدی). شیخ نووری-ش دوا بهدوای شیعر خویندنهوه، بهدهنگه خۆشه مهحزونه، ئازاراوییه کهی دهستی پێ نهکرد. زیاتر بهشیعهرهکانی خویهوه که بۆ جوانه مهرگی برای - شیخ عهزیز-ی وتبوو. دهنگ خوشی شیخ نووری تهسه للادهری دلّه بریندارهکان بوو. ئهو جوړه دلانهی که له گهلهجیبهوه تا پیری (فرمیتسک) یان لا نرخدار بوو. فرمیتسکی ههسهرت، نهک ههلاتن... خو سوتاندن - نهک چوونهوه... هاوار به فرمیتسک دهخست... نهک پشت کردنه رو داو...!! بۆیه ئهلیین... شیخ نووری... دهنگ خۆش بوو... نهک گۆرانییتر...!

دهرخستنی دهنگه خۆشه کهی و تیکه لاه کردنی بهشیعهرهکانی خووی که بۆ دلای خووی و ئازاری پۆژانی نهگربا... ئهم ئازارانه وای له شیخ نووری نهکرد جوړه نووسانیک له قورگی پهدا بێ، نووسانیک ههموو کهس تیی نهتهگهیی، ههموو کهس نهیسه زانی هۆی نووسانه که چیه؟ پتویستی نهکرد لهگهلهیا بیت و لپی بپرسی: بۆ تیماری قورگت ناکهی، با ئهو نووساوییهی له قورگتایه نه مین، ئهوسا پیتی ئهوتی و بۆی دهتهخستی که نووساندن و قرخهی ناو قورگی له چیهوه ههاتووه! دهنگی له تاو ئازار و ههست بهژانی دهروپشتی وای لی کردبوو دهنگه کهی گریناوی بیت.

ئهم چهند دیره کورته یادی چهند جاری دانیشتم لهگهلهیا، شاد بێ رهوانی پاکي^(۱) پۆژنامهی (ژین) ی ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) ی پۆژی پینجشمه (۶-۳-۱۹۵۸) و له گۆشه ی (شیعر و شاعیره کافمان) دا ده باره ی دهنگخۆشی و هونهری بههاداری (شیخ نووری) نووسیوه تی: (شیخ نووری شیخ صالح بێجگه لهوهی که ئهمرۆ له هونهری شیعر و ههلهستدایه ی بلنده، ههروهها که ئیستا پیر بووه و بۆ پیری شاعیران له بههاری لای خویدا دهنگ خوشیکی بێ وینه بوو. شیعهرهکانی خووی بههسته، وه شیعی (مهولهوی) به قهتار، له ئیوانی بههار له دهمی زهرده په پدا، له گوئی ئاو و سهراچهکانی کهنار، روو بهرووی سهوزه زار ههه له خووی ئههات. بهبللی کوردستان ناوبانگی ده رکرد بوو. (بهلام ئیستا که گولشنه په شیوه... که لکی بللی نهماوه پتوه). ئهم هونهرمه نده دهنگخۆشه که له سهردهمی خویدا سهه گولی کۆر و مهجلیسهکانی سلیمانی و ههولیر و کهرکووک و ههله بجه بووه، دهنگ و له پاش بهجیمای هونهره بهرزه کهی، وهک دهیان بگره سهدان دهنگی تر نه پارێزراوه و تۆمار نهکراوه. نهپاراستنی دهنگی (شیخ نووری) زیانیکی گهورهی له هونهری گۆرانیی کوردی داوه، بهتاییه تی هونهری (مهقامات)، چونکه مهقام شوناسیکی گهوره بووه و یهکیک بووه لهو شاره زایانهی زۆر بهچاکی مهقامیان ئه دا کردووه. ئهگهر ئهمرۆکه دهنگی (شیخ نووری) له بهر دهستمان بوايه، ئهوه به بێ مشتومر یهکیک دهبوو لهو دهنگانهی خاوهنی مۆرک و خاصیه تی تاییه تی خووی بێ و له بزوتنه وهی هونهری کوردیماندا جیگایه کی تاییه تی بۆ داده نرا.

ئهگهر لهو سهردهمه دا، کۆمهله کهمان کۆمهلهیکی شارستانی و پیشکه وتوو بوايه،

(۱) ئهم چهند دیره ی مامۆستا (دیلان) م بهدهسخه تی خووی له لایه. وهک خۆیم نووسییهوه و بههیچ شیوه یهک دهسکاری نهکراوه.

گۆزانی گوتنى بەخەوش و نەنگى دانەنايە و بەچاوى سووک تەماشاي دەنگخۆشەکانيان نەکردبا و بەپەللار و توانج لە پەلە و پايەى کۆمەلایەتییانى کەم نەکردايەتەو، ئەم زبانه گەورەبەش لە بزوتنەوێى هونەرمان نەدەکەوت - کە شێخ نوورى یەکیکە لە وێنەکانى - ئەوانیش بەتەنبا هونەرەکەيان بۆ چەند ئان و سەعاتیکی کۆپ و دانیشتنى سەرەستەنەى دۆستان و ئاشنایان تەرخان نەدەکرد. ئەوسا ئاسایی بوو ئەگەر دەنگى خۆيان تۆمار بکردايە یان بیان هێشتایە تۆمارى بکەن...! لەگەڵ ئەوەشدا هەر چۆنێ بوایە دەبوو کەسانى نزیک لە (شێخ نوورى) بە (قەوان) و (گرامەفۆن) یان بەریکۆردەرى گرۆندیک بەشى لە گۆرانپەکانى تۆمار بکەن و بۆ ئەم کارە هانى بەدن، هەر نا بەدزییەو دەنگیان تۆمار بکردايە.

ئەگەرچی شۆنەواری هونەری (شێخ نوورى) بەشێوەى دەیانى وەک دەرویش عەبدوللا لەناو چوو و سەراوەتەو، بەلام ئەو دەنگ و سەدایە ئیستاش لە میتشكى زۆر کەساندا دەزربنگیتەو و لە بیرەوێرى زۆر کەساندا یادگارى خۆى هەلکەندوو، جار جارە فینكى دەداتە دلى خاوەن ئەو یادگارنە، بەتایبەتى لە سەردەمیکی پر لە چوورتم و وەیشوومەى وەک ئەمەریکە. لیڕەدا دەربارەى دەنگخۆشى (شێخ نوورى) کۆمەلنى یاداشت و سەرگوروشتەتان بۆ دەنووسینەو، کە پتووندى راستەوخۆى بەهونەرى (شێخ نوورى) یەو و هەیه، لەو برۆیەدا تۆمار کردیان لە سوود بەخشین بەدەر نییە. لە هەمان کاتیشدا دەمانەوئ نووسینەو ئەو سەرگوروشتەنە، ببنا هاندەرێک بۆ برایانى تر، تا ئەوانیش پێش ئەوێ کار لە کار بترازى، ئەو یاداشتەیان بنووسنەو، یان تۆمارى بکەن.

بێگومان نووسینەو ئەم سەرگوروشتەنەش پایەى هونەرى (شێخ نوورى) دەردەخەن و بەپێى ئاگادارى هەموو ئەوانەى لەگەڵیدا دانیشتون، بەهەرى دەنگخۆشى شاعیر دەسەلێن. مامۆستا (مەحمود توفیق فەتاح - شەلک) بیرەوێرى خۆى لەگەڵ (شێخ نوورى) دا دەگێریتەو و دەلێ: (ئەو کەسە بەختیارە لە ژيانا سوودى هەبێ بۆگەل و نیشتمان و لە دووى خۆى بەهەرەىک بەجێ بهێلێ، بەو بۆنەىو هەتا هەتایە بەنگ و باوى لە ناو نەچیت. بێگومان شیعەر و دەنگخۆشى دوو بەهەرى بەرێزن زۆریەى خەلقى ئەم ولاتە رێزى لێ ئەگرن و شایانى شانازییە. مەبەستمان لەو پێشەکییە هۆنراوەکانى مامۆستا شێخ نوورى شێخ سەلح (خوا لێى خۆش بێ) و دەنگە ناسک و نازدارەکەیتى. کاکە شێخ خۆیندەوارێکى هەلکەوتوو و ناسراو بوو. خاوەنى دەنگیکى نەرم و نیا، لە هەست و نەست کارى ئەکرد. لەگەڵ هاوتای خۆیدا زۆرتر لە مالى خوالیخۆشبوو مامۆستا

حوسێن مەزلووم جار جار بەمەستى بادەو لە ناخى دەروونىکی جۆش سەندوو، ئاوازی بەشێوەیەکی مەلوولانە دەربڕیو.

ئەوێ بۆ من لوا بێ، کە تا ئیستا یادى لە بیرم دەرناچێ، سەر لە ئیوارەى شەوێکی زستان، وەک بەبیرم بێ سالى (١٩٤٤) بوو. چەند کەسانىکی بەرێز و ناو دار میوانم بوون، ئاهەنگى ئاواتى کورم بوو. پۆست و ئیدارەى (عەبدوللا سەبید زاده) خوا لێى خۆش بێ - هاوبەشى ئاهەنگم بوو. لە سەرەتای ئاهەنگەکە باسى کاکە شێخ نوورى هاتە کایەو. بەزۆرى میوانەکان هانیا دام بچم بەدوایدا، چونکە دراوسێمان بوون. ناچار چووم لە دەرگەکیانم دا، لە هەیانى بالەخانەکیانەو سەیری کردم و فەرمووی سەرەوێ لێ کردم. منیش پێم وت کە لەسەر داخواری فلان و فلان هاتووم. ناروو میان بەدووتا هاوبەشى ئاهەنگەکەمان بەفەرمووی. پێی وتم، مەگەر لەبەر خاترى خۆت بێم. چاوەرێم کرد خۆی پۆشته کردەو هات لەگەڵما. کە میوانەکان زانیان کاکە شێخ هات لە خۆشیان هەموو هەلسان و بەپیرییەو هاتن. هەتا سەرکەوتە ژوورى کە لەگییەکەو. دانیشتبووین، دانیشتون بەگەرمی بەخێرھاتنیا کرد. بەو بۆنەىو (سەبید زاده) دەستی کرد بەگۆزانی (گۆلم گۆلم هەر تۆی فینكى دلم) شادمانى ئەوئەندە پەرى سەند هەر کەس لە جیى خۆى وەک چا داگیرسا. کاکە شێخ بەو بۆنەىو لام وایە پێکی ویسکی نۆش کرد و کردى بە دوو. لە پاش چەندانى لە پشووێکی بێ دەنگیدا، بۆ هاندانى کاکە شێخ خۆم دەستم کرد بەگۆزانی (نازیز و سەفەر) بەشیعری (مەحوی) یەو کە ئەلێت (دیارم دەیری عەشقه جى بەسووتن بێ...) هەرکە من سەرەتاکەى لێ بوومەو شێخى رەحمەتى وەلامى دامەو، ئەما چۆن وەلامێک هەموو کوشومات، ورتەمان لێ ئە ئەهات گۆرانپەکی بەبەیتیک لە شیعەرەکی (مەحوی) سەندەو (ئەگەیه دامەنى دەستی دوعا...) لە دواى ئەو من تێهەلچوومەو، هەرەها ئەویش وەلامى دایەو هەتا دوا بەیتى هۆنراوەکە. داخەکەم نازانم لەمە بەولاو چۆن هەستى ئەوکاتە دەربیرم کە هێشتا هەر لە میتشک و دل و دەرومان ئەزربنگیتەو. ئنجا دواى قەراى سەعات و نیویک داواى لیبووردن و رۆیشتنى کرد، چووین لەگەڵیا هەتا مالهەو پان رەوانمان کرد).

مامۆستا (ئەخۆل) شاعیر کە دۆستیکی نزیکی (شێخ نوورى) بوو لەم بارەىو دەلێ: (لە سالى ١٩٣٦) هەو (شێخ نوورى) م ناسیو. بۆبەش درەنگ ناسیم، چونکە ئەو لە تەمەنا زۆر لە ئیچە گەورەتر بوو، بگرە لە تەمەنى باوکما بوو، بەلام لەو سالدادا کە ناسیم من لە مەحکەمە مووئەزەف بووم و ئەویش لە خەزینە بوو... سەرەرای ئەوێ

خزمايه تيمان له گه ليان هه بوو، له گه ل براكاني (شيخ نووري) (شيخ عه زيز و شيخ ره ئووف) هاوسنف بووم و له حوجره و مه كاتبي علميه دا به يه كه وه خوئيند بوومان. زۆرتر دانيشتنه كانم له گه ل (شيخ نووري) له مالي (حوسين مه زلوم) بوو، كه ماليان كه وتبووه سه ره تاي شه قامي (كاوهي) نه مرۆكه. حوسين مه زلوم كاكه يي بوو، پير و به سال لاچوو بوو، ژنيسي نه هيتا بوو. به هوي ئه وه ي خانووه كه ي سه ره خۆ بوو، كه سو كاري نه بوو، له وي كۆ ده بوو ينه وه. زۆر كه سي تریش له و دانيشتنانه به شدار ده بوون. كابر خه له فاو بوو، مه زاقبان يي ده كرد.

حوسين مه زلوم (شيخ نووري) زۆر خۆش ده ويست و دانيشتنی ئه وي زۆر له لا خۆش بوو. هه ره كه سيك (حوسين مه زلوم) لي عا جز بوايه، ئه گه ره له گه ل شيخ نووري بچوو بايه وه ماله كه ي له گه لي ئاشت ده بووه وه. ئه گه ره (شيخ نووري) شه ويك درهنگ هاتبا، ئه وه يه كيكي وهك (ره شو ل) يا من وه يا هه ره كه سيكي دي توزه توزه گورانيمان ده گوت. هه ره كه شيخ نووري ده رده كه وت، (حوسين مه زلوم) بيته دنگي ده كردين و ده يگوت: (گوينده ي راسته قينه هات!) (شيخ نووري) يش دلئ نه ده شكاند و چي بووتايه بۆي ده گوت). دواي كه مي بيته دنگي، ماموستا (ئه خو ل) بيره وه ريبه كاني هيتايه وه بير خۆي و گوتي: (له سالي ۱۹۴۵) دا كه شيخ نووري به رپوه به ري ناحيه ي - باله ك - بوو، به سه ردان هاته كه ركوك. شيخ ره ئووف ي براي له كه ركوك له دائيره ي ئيشغال بوو. شيخ نووري له مالي ئه و براي به دابه زبوو، له گه ل (شيخ كه ريمي تاله باني) كه تا ئه مرۆش ماوه، ئه وسا له كه ركوك به يه كه وه له مه حكه مه فه رمانبه ر بوو ين. شيخ نووري له گه ل بنه ماله ي تاله بانيبه كان ئاشنايه تي و تيكه لاوي هه بوو. (شيخ كه ريم) كه خوشكه زاي حه بيب و حه سيب تاله باني بوو، شه و ده عه تي بۆ كردين. زستان بوو، ئه وسا كه شيخ نووري مو دير ناحيه بوو، له به ره ئه وه ي له وي مقه يه د بوو، نه يده خوارده وه. كه له ماله وه دانيشتن، كوراني شيخ حه سيب تاله باني هه مرويان ده نكيان خۆش بوو، كۆر گه رم كرا و ده ست كرا به گۆراني گوتن. له ناوه راستي رابواردن و خواردنه وه دا، له سه ره ته كليفي شيخ ره ئووف و من و جه ماعه ت، داواي گۆراني (گل كۆي تازه ي ليل) ي حه ماغاي ده ره بند فه قه ره مان لي كرد. له عه يني كات له و به ره وه خيزاني تاله بانيبه كان له ژوره كاني ئه و به رمانه وه دانيشت بوون. ئه وانيش گو ييان له ده نكي شيخ نووري بوو، كه له و شه وه دا ده يچر يكاند و ده نكي وهك زه نگو له ده زرين گايه وه. ئه و شه وه مان به و شيويه به سه ر برد. به ياني كه چوو ينه وه سه ر ئيش له دائيره (شيخ كه ريم) هاته ژوره كه م و پي و تم: (دهك

مالت كو تر بيته وه، وهك مالت كو تر كرده وه! ئيستاش كه هاتم و له ماله وه ده رچووم، خوشك و دا يك و خيزانه كه م ده گريان...!) ماموستا (ئه خو ل) تۆز ي بيته دنگ بوو و وتي: (موعجيزه بوو، هه موو سيفاتيكي باشي تيا كۆ بوو بووه وه. مرۆ قيتيكي هيمن بوو، ده نكيكي داوودي مه لائيكي هه بوو. له هه ره مه جلسي كدا ئه و گۆراني بووتايه، هه موو بيته دنگ ده بوون... شيعر يكم هه يه (شه رته شه رته) كه شيخ نووري ده يگوت، دارو به ري ده جو لاند. به م دوا ييبه ش هه مان شيعر و مه قام له لايه ن ماموستا (عه لي مه ردان) وه ده گوتري كه له شيخ نووري وه رگرتبوو.

له زۆر مه جلسدا ئيلحاحم لي ده كرد ئه و مه قامه بلتت كه شيعره كه ي شيويه نيكه بۆ (شيخ عه زيز) ي براي گوتبوو. كه ده ستي ده كرد به گوتن هه ردوو كمان ده ستمان ده كرد به گريان. تا ئاخيري رۆژي گه يشته تيني و وتي: (وام لي ده كه يت جارئ ئينتيحار بكه م)^(۲). ماموستا (ئه حمه د خواجه) ده رباره ي پتوه ندي (شيخ نووري) به (ئه حه ي ناسر) وه^(۳) ئه م قسه يه ده گير پتته وه: (ئه حه ي ناسر كه زۆر مه شهوور بوو به ده ننگ خۆش و شيعري خه بيا م و حافظ و زۆرتر له فارسي، بابه تايه ر و نالي و هه موو شاعيره كاني كوردي له به ر بوو. ئه يان به ر بۆ ئيران، ئه يان هيتايه وه بۆ سوله يمياني. كيشيان ئه كرد بۆ هه له بجه. هه ر مانگه و ساله له جيگايه ك بوو، ده نكي (ئه حه ي ناسر) به هه ر لايه كدا زرين گابووه وه، به لام له وتنا ئينكار بوو. زۆري نه ئه وت كه سيك وه يان جيگايه ك ئه گه ره به دل و ئاره زووي خۆي نه بوايه، هيج مومكين نه بوو كور كه يه ك بكات، به لام شيتي ده نكي (شيخ نووري) بوو. زۆر له ئيواران له كه ناري شار و له سه ر جوگه ئاو كۆ ئه بوو ينه وه، له پر ئه حه ئه هات ئه ي قيژاند و ئه يوت: نووري (سلام عليكم)، خۆتم لي ئه شارينه وه ده سا شار گر، كه له لاي (نووري) يه وه به چيچكانه وه كوشك هه لئه هات. ئه م كه م جار ئه يخوارد وه. به ننگ - حه شيشه ي - ئه كيشا. ئه يوت نووري وا دل م پچرا كور كه يه كم بۆ بكه. نووري پتته كه ني. ئه يوت: (ئه حمه د زۆرت به سه ره وه يه، به لام قه يناكا...). له مه قامي (سي گا و چوار گا و

(۲) ئه و قسه يه ئه وه ده سه لميني كه مر دني (شيخ عه زيز) ي براي زۆر كاري تيكردووه، ته نانه ت مر دنه كه ي بووه ته هۆي كه م كر دنه وه ي به ره مه ي شيعري شي. بۆ ماوه ي شه ش مانگيش گۆراني نه گوتوه.

(۳) ئه حه ي ناسر: له سليماني له سالي (۱۸۷۶) دا له دا يك بووه، به گولله ي وپل هه ره له و شار هدا له سالي (۱۹۲۳) دا كوچي دوايي كر دووه. بنۆر نه ناميله كه ي (ئه حه ي ناسر) ي هونه رمه ند - چاپخانه ي كامه راني - سليماني - سالي ۱۹۷۱ غه فوور ره شيد داراغا.

هومایون) و زور مهقاماتی تر چند پارچه‌یه‌کی بۆ ئەوت. ئیتر ئەحە ناسر بەرەللا ئەبوو. ئەمانوت: بەسە! رۆژتیک وەک رۆژان (ئەحە) هات. بربارمان دا نووری هیچ نەلتی تا ئەو نەلتی. پاش زۆر پارانه‌وه له نووری، ئەحە رووه و قیبله وهستا و دەستی هەلبێری و وتی: خوایه روورەشی ئەم منالانەم مەکە. مەبەستەکەم بزواندنی (نووری)یە، دەنگم ساز بکە. له کاتی پارانه‌وه‌یدا وا ریکه‌وت بایه‌کی لێ دەرچوو. بیگومان ئەمە بۆ پیکه‌نێن بوو، وتی خوایه هەموو دەستکردی خۆتە: نازانی ئەمە (ق...)ە و ئەمەش دەمە... زۆر پیکه‌نێن.

مامۆستا (فەتحووللا شیخ رەشید) پێوه‌ندی نیوان (ئەحە ناسر) و (شیخ نووری) زیاتر روون دەکاتەوه و دەلتی: (ئەحە ناسر هونەرماندی ناسراو، یه‌کیک بووه له‌وانه‌ی عاشقی ده‌نگی ساحیرانه‌ی شیخ نووری بوو. زۆر له‌گه‌ڵیدا دانیشتوووه و له‌ زۆریه‌ی دانیشتنه‌کانی سلیمانی به‌یه‌که‌وه بوون، به‌لام که ئەحە ناسر له‌گه‌ڵ (شیخ نووری) داده‌نیشت له‌بەر ئەوه بوو که ئەم نەخویندەوار بوو^(٤)، (شیخ نووری) یش رۆشنبیر و شاعیر و مه‌قامزان بوو، له‌ ئوسوولێ مه‌قامات شارەزا بوو.

(ئەحە ناسر) گوتی لێ دەرگرت، تا ئوسوولێ مه‌قامات له‌وه‌وه فیر بێ، هه‌روه‌ها به‌وردی گوتی له‌و شیعرانه‌ دەرگرت که شیخ نووری به‌گۆرانی و مه‌قام ده‌یانی وت، تا شیعره‌که‌ی به‌ته‌واوی و به‌بێ هه‌له‌ لێ فیر بێ و له‌به‌ری بکات و ئەویش له‌ کاتی گۆرانی وتنا شیعره‌کان به‌ته‌واوی بلتیه‌وه. بۆیه (ئەحە ناسر) له‌ دانیشتنه‌کانی (شیخ نووری)دا که‌متر گۆرانی وتوو، چونکه (شیخ نووری)ی به‌مامۆستای خۆی زانیوه. مامۆستا (فەتحووللا) له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بێ و ده‌لتی: (جاریک شیخ نووری له‌گه‌ڵ ئەحە ناسر به‌یه‌که‌وه چوونه‌ته ولانی ئیران و له‌ (ته‌بریز) لایان داوه. جاریکی دیکه‌ش که شیخ نووری به‌کاروباری بازگانییه‌وه ده‌چیته (ئیران) پیتی راگه‌یاندم که (ئەحە ناسر)ی له‌ (سابلاغ) بینیوه، به‌سه‌رگه‌ردانی به‌شه‌قامه‌کاندا سوور اوته‌وه. (شیخ نووری) که چاوی پیکه‌وتوو له‌گه‌ڵ خۆی بردوو به‌ته‌واوی بۆ ئەو شوینه‌ی لێی دا به‌زیوه، ئیدی له‌گه‌ڵی بووه هه‌تا به‌یه‌که‌وه گه‌راونه‌ته‌وه سلیمانی). ئەم پێوه‌ندییه‌ی له‌ نیوان (ئەحە ناسر) و (شیخ نووری)دا دروست بووه، یان ئەو هۆگر بوون و ئاشنایه‌تیه‌ی به‌یه‌که‌وه کۆی کردوونه‌ته‌وه،

(٤) مامۆستا وای دەرخواستوووه که ئەحە ناسر نەخویندەوار بووبێ، به‌لام راسته‌که‌ی: (کاک ئەحە هەر چند له‌ خویندنگه‌ نه‌ی خویندوووه، ته‌نیا له‌ لای مه‌لای مزگه‌وته‌کان سه‌ره‌تای خویندنی فارسی ته‌واو کردوووه) ل ٤٤ نامیلکه‌ی (ئەحە ناسر)ی هونەرمانه‌ند.

هۆیه‌که‌ی بۆ ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه که (ئەحە ناسر)ی هونەرمانه‌ند بۆیه‌ هه‌زی له‌ هاوڕێیه‌تی (شیخ نووری) کردوووه و له‌ مه‌جلیسه‌کانیدا گوتی لێگرتوووه، تا وه‌ک شارەزا و رووناکیبیرتیک سوودی لێ وەرگری!

کاک (حه‌مه‌ی به‌کر) که ئەویش یه‌کیک له‌ ده‌نگ‌خۆشه‌کانی شاری سوله‌یمانی و یه‌کیک بووه له‌وانه‌ی له‌ کۆر و دانیشتنه‌کانی (شیخ نووری)دا به‌شداری کردوووه و له‌ نزیکه‌وه ناسیویه‌تی، که داوای گێڕانه‌وه‌ی یادگاری خۆیم لێ کرد له‌گه‌ڵ (شیخ نووری)دا ئەم یادگاره‌ی بۆ گێڕامه‌وه که ئەویش له‌ خۆی پیرتری بیستوووه و وتی: (له‌ پێش بیسته‌کان شیخ نووری هاوڕێی (ئەحە ناسر) بووه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیخ نووری تووشی نه‌خۆشییه‌کی سه‌خت ده‌بێ و له‌ جێگای ده‌خا، کاتی (ئەحە ناسر) ده‌چیته‌ ماله‌وه بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شیخ نووری، ده‌بینی نه‌خۆشییه‌که‌ی له‌ په‌لوی خستوووه و بیهۆش که‌وتوووه. (ئەحە ناسر) له‌ به‌رده‌م ئەو دیمه‌نه‌ خۆی بۆ ناگیڕی، به‌م شیعره‌ی (مه‌وله‌وی)ی هه‌وه گۆرانییه‌ک ده‌لتی:

ئە‌ی فە‌له‌ک چوون من ئازیزه‌ش مه‌مه‌رد
یا نه‌ چوون من له‌ره‌ی ئاه‌ی سه‌ر مه‌که‌رد
ئیشی دل‌ه‌ی ویش هه‌ر مه‌شنه‌فته‌وه
جێ مه‌رگ ئازیز، دور مه‌که‌فته‌وه

دوای ته‌واو بوون و لیبوونه‌وه له‌ گوتنی گۆرانییه‌که‌ به‌چاوی پر له‌ فرمیتسه‌که‌وه لێده‌دا ده‌روا. دوای رۆیشتنی ئەوه‌نده‌ نابا (شیخ نووری) عاره‌قه‌ ده‌کات و چاوه‌لدینێ. یه‌کیک ده‌نێن به‌شوتن (ئەحە ناسر)دا بۆ ئەوه‌ی بیگێریته‌وه، به‌لام نابینریته‌وه و له‌به‌ر چاوان ئاوا ده‌بێ...

سه‌ی عه‌لی ئەسغه‌ری کوردستانی (١٨٧٦ - ١٩٣٧) هه‌ر له‌ زوووه‌ به‌هه‌ری هونهری تیدا دره‌وشاوه‌ته‌وه. وێرایی زانینی ئەدا کردنی گۆرانییه‌ کوردیه‌یه‌کان، شارەزای ته‌واوی گوتنی گۆرانی و مه‌قامی فارسییه‌ بووه که له‌و سه‌رده‌مه‌ باو بووه. زۆرتری مه‌قامیان به‌شیعری (فارسی)ی هه‌وه گوتوووه، به‌لام ئەم زۆر له‌و مه‌قامانه‌ی که به‌ شیعری فارسی گوتراون، به‌شیعری کوردیه‌یه‌وه گوتوونی. (سه‌ی ئەسغه‌ر) خاوه‌نی ده‌نگیتکی ناسک و پر سۆز بووه، به‌لام داخه‌که‌م ئەم ده‌نگه‌ نایاب و که‌م وێنه‌یه‌ وه‌ک زۆر ده‌نگی ترمان که‌می لێ تۆمار کراوه و به‌مه‌ش زبانیکی له‌ راده‌به‌ده‌ر له‌ سامانی هونهریمان که‌وتوووه. ئەم زیانه‌ش بۆ

زۆر ھۆی خودی و مەوزووعی دەگەرپیتەوہ کہ ئیرە جیگای باسکردنیان نییە...!

لە سالی (١٩٣٦)دا - واتە سالی بەر لە مردنی - سەبید عەلی ئەسغەری کوردستانی لە شاری ھەلەبجەدا بینراوہ. ئەمەش ھەر ئەو جارە بوو کہ ھاتووہتە شاری سلیمانی. مامۆستا (ئەخۆل)ی شاعیر دەلی: (ئێوارە وەخت بوو چایخانە یەک ھەبوو، لە شەقامی کاوہی ئەمرۆکەدا بوو. سەئەسغەر لەو چایخانە یەدا دانیشتبوو، کہ بیستم لەوێیە، چووہمە خزمەتی. وردە وردە بۆ بزواندنی ئەو کہ وەتەمە گۆرانی و مەقام گوتن. سەئەسغەر جوولاً. ئەو ئێوارە یە تا درەنگانی لە گۆرانی گوتن نەکووت، شەو داھات ئەو دەنگە لەو شەوہدا دەزرنگایەوہ... خەلکیکی زۆر لەو ناوہدا کۆبوو بوونەوہ. تا بلاوہمان لێ کرد و ھەر کہ سەمان بەرەو مائی خۆی پۆشتەوہ. بەیانییە کہی بیستم (سەئەسغەر) گیراوە. تومەز پیاو خەرپان خەبەرپان لێدا بوو کہ ئەوہ (سەئەسغەر) سە و پەساپۆرتی نییە و لەو دیوہوہ ھاتووہ بۆ ئەو ناوہ. من ئەوساکە لە مەحکەمە کاتب بووم، حاکمی جەزام دەناسی، ھەولێکی زۆرم بۆ دا بەری بدن، یان جەزایەکی کہمی لێ وەر بگرن. ئەوہ بوو بە ھیمەتی حاکمی جەزا، دوو دینار غەرامە یان خستبووہ سەر، بەلام حاکمە کہ خۆی پارە کہی بۆ دا بوو و پەوانە ی ھەلەبجە کرا، تا حەوالە ی ئەو دیوی بکەنەوہ. کاتی پەوانە کردنی (سەئەسغەر)، (سەعید قەزاز) قایقامی ھەلەبجە دەبی، ئەمیش وەک لێ دەگێرەوہ پیاویکی مەجلیس ئاراو بەزەوق بووہ. ھاو پیتیە تی لە گەل زۆرە ی ئەدیبان و پۆشنبیران و ھونەر مەندان ی ئەو پۆژە ھەبووہ. شیخ نووری وەک یەکی لە کۆنە ھاو پیکانی بەشداری زۆر کۆر و مەجلیسی - حەمە سەعید قەزاز - ی کردووہ و بە مەقام و بەستە بەسۆزەکانی دانیشتوانی ھەژاندووہ. ھەر ئەو کاتە (سەعید قەزاز)، (سەئەسغەر) لای خۆی گل دەداتەوہ، پیتش پەوانە کردنەوہ ی بۆ ئەو دیو، شەو کہ لە (یانە ی فەرمانبەران ی ھەلەبجە) دادەنیشن و لە دانیشتنیکی سەر مەستانە دا دانیشتنە کہ یان بە گۆرانی گەرم دەکەن. بەرپۆز (ئەحمەد میرزا ١٩٠٤ - ١٩٨٢) کہ یەکیک بووہ لە بەشداران ی ئەو دانیشتنە دەلی: (دانیشتوان دوای سەر گەرم کردن داوای گۆرانییان لە (سەئەسغەر) کرد، ئەویش پیتیانی وت: لە بەر ئەوہ ی من تازە لە گرتووخانە بەر بووم، ھیچ زەوقی گۆرانی وتنم نییە، بەلام ئەگەر ھەر حەزیش دەکەن گۆرانی بلێم و بەشداریتان بکەم، ئەگەر یەکیکی دەنگخۆشتان تیا یە با لە پیشان ئەو کورکە یەک بکات، بەلکو منیش بچوولیم و بتوانم شتی بلێم... ئەوہ ی لەو دانیشتنە دا بووی و بەدەنگ خۆش ناسرا بی (شیخ نووری) دەبی، بۆیە ھەموویان روو دەکەنە (شیخ نووری) و داوای گۆرانی لێدەکەن. (شیخ

نووری) لەسەر داوای ھەموو لایەک مەقام و بەستە یەک دەلی. کہ لێدەبیتەوہ (سەئەسغەر) بە خەلکە کہ دەلی: (ئێوہ ئەوہ تان ھەبێ منتان بۆ چیبە؟ سا وەللا تا ئەو پیاوہ لێرە دانیشتی، من لە حەزوری ئەو گۆرانی نالیم و بی ئەدەبی وا ناکەم...).

(وہستا عەلی حەسەن ١٩٠٤ - ١٩٩١/٣/٧) یەکیکە لەوانە ی لە زۆرە ی دانیشتنەکانی شیخ نووری بەشدار بووہ. بێرەوہری خۆی لە گەل شیخ نووری بۆ گێرامەوہ و وتی: (بەزۆری لە گەل شیخ نووری لە دوکانی (عەبە ی دەلاک) یان (عەلی مەمەد) ی بەرگدروو یان لە مائی (حوسین مەزلووم) دادەنیشتن، بەلام زۆرتر دانیشتنەکانم لە گەل (شیخ نووری) لە مائی (حوسین مەزلووم) بوو کہ زۆر کہسی تریشی لێ کۆدەبووہوہ. بەدەم گۆرانی گوتن و نوکتە و قسە ی خۆش و ھەندێ جار شیعری پیکەنین شەومان بەسەر دەبرد و ھەربە کہ لە لای خۆبەوہ بەیتە شیعریکی ریک دەخست. شیخ نووریش بۆ سوحبەت و پیکەنین شیعری بەسەر (حوسین مەزلووم) ھەلدەدا. تا ئیستا ئەو بەیتەم لە بێر ماوہ کہ دەلی:

دالی کەر خۆرم خۆشی، جەولان ئەکا لە ئاسمان

کی خۆی بەمەرد دەزانی فەرموو باپیتە مەیدان

یان دەیگوت:

مائی حوسینە فەندی جیگای راز و تەگبیرە

بارام حاکمی شارە، (عەبە دەلاک) وەزیرە

زۆر جاریش بە گۆرانی شەومان بەسەر دەبرد، (حوسین مەزلووم) کہ شیخ دەھات دەیگوت (موغەنی ئەخوینی) بیدەنگ بن. (شیخ نووری) کہ سەرخۆش دەبوو و دەکەوتە گۆرانی گوتن پیاوی دەھینایە گریان. لە سالی (١٩٣٢ - ١٩٣٣) شەوی چوینە مائی (عیزەت بەگی وەسمان پاشا) بۆ لای (حوسین بەگی مەحموود پاشا) ئەو کاتە (حوسین بەگ) مائی لە ھەلەبجە بوو، بەسەردان ھاتبوو بۆ سلیمانی. ھەر ئەو کاتەش من خەریک بووم خانووم بۆ دەکرد. کہ من و شیخ نووری چوین بۆ ئەوی، (عزەت بەگ) لە مال نەبوو، دوو کوری عەبابە یلی لەوی بوون کہ ناویان (شیخ جەعفەر و شیخ حەیدەر) بوو. شەو کہ توژی دانیشتن (حوسین بەگ) تەکلیدی زۆری لە شیخ نووری کرد گۆرانی بلتی. شیخ نووری - ش چەند گۆرانییەکی وت. کہ ھاتمە دەرەوہ سەبیرم کرد خەلکیکی زۆر لە ئافرەت و مندال و گەنج لەو سەریان و گوێسووانە یە کۆبوونەتەوہ و ھەندیکیان دەگریان.

سه یبید ئەحمەدی خانەقا کۆری سه یبید حوسەینی کۆری شیخ ئەحمەدی سەردار (١٨٧٠-١٩٥٢)^(٥) مرۆفیتیکی رووناکبیری سەردەمی خۆی بوو و یه کیتکه له پیاوه ناودار و به دەرۆه بووه کانی شاری کهرکووک. سه یبید ئەحمەد پیاویکی ئاینی پایەدار و نیشتمانپەرۆه رێکی راستگۆی کورد بوو. له گەڵ ئەوەشدا مه جلیس ئاراو روو خۆش بووه. زۆر هەزی به هه‌له‌لسوکه‌وتی ئەدیبان و شاعیران و هونه‌رمه‌ندان کردووه و دلی به‌دانیشتنه‌کانیان کراوه‌ته‌وه. سه یبید ئەحمەد له نزیک پردی خاسه‌وه دیوه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانی هه‌بووه و له گشت لایه‌کی کوردستانه‌وه خه‌لکی روویان تێکردووه، به‌تایبه‌تی پیاوه نیشتمانپه‌روه‌ر و ناوداره‌کانی کورد. ئەوه جگه له‌وه‌ش ماله‌که‌ی رووگه‌ی هونه‌رمه‌ندان و ئەدیبانی ئەو دهور و زه‌مانه‌ بووه. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی پیاویکی خوارده‌ و جوامیر بووه.

کاک (شیخ جه‌ناب) کورپه‌ گه‌وره‌ی شاعیر وه‌ک بیستوو‌یه‌تی ده‌گێرته‌وه و ده‌لتی: (پاش کۆچکردنی (شیخ عه‌زیزی)ی مامم به‌ماوه‌یه‌کی کورت، باوکم رێی ده‌که‌ویته‌ کهرکووک و له‌ مالی (سه یبید ئەحمەدی خانەقا) لاده‌دا. شه‌وه به‌شيعر خويندنه‌وه و باس و خواسی جو‌راوجۆر کۆر گه‌رم ده‌که‌ن، ئنجا ده‌ست ده‌کرت به‌گۆرانی گوتن. باوکم له‌و دانیشتنه‌دا ئەو شيعره‌ی که بۆ کۆچی دوايي (شیخ عه‌زیزی) مامم نووسيبووی به‌مه‌قامی سه‌فه‌ر ده‌لتی، دانیشتوان هه‌یران و سه‌راسيمه‌ ده‌کات. له‌به‌رئه‌وه‌ی گۆرانییه‌که زۆر کار له‌ دانیشتوان ده‌کات، زۆری لێده‌که‌ن ئەو گۆرانییه‌یان بۆ دووباره‌ بکاته‌وه. ئەو ده‌نگه به‌سۆزه به‌پرايه‌یه‌کی ئەوتۆ موچرکی به‌له‌شياندا هه‌یناوه و سه‌راسيمه‌یانی کردووه، گه‌وره و بچووک مه‌ست و سه‌رسام ده‌بن!)

مامۆستا حیلمی شاعیر ده‌لتی: (شیخ نووری که‌م که‌م گۆرانی ده‌وت، به‌لام که‌ ده‌بوت پیاو هه‌زی ده‌کرد قووتی بدا. زۆرتر گۆرانی (له‌و که‌له‌ ده‌نگی ساز دێ)ی ده‌گوت، به‌لام زۆر خۆش ده‌بگوت) مامۆستا (هه‌ردی)یش که‌ له‌ دانیشتنه‌که بوو کاتێ له‌هه‌له‌بجه له‌ مالی (حیلمی) سازمان کرد وتی: (به‌پیری به‌هه‌یمنی ده‌بگوت). مامۆستا مه‌حموود شه‌وقی-ش که‌ چوومه لای وتی: (ئینسانیکي تا بلێی ده‌نگخۆش بوو، خه‌لک له‌

(٥) مامۆستا (عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی) له‌ کتێبه‌که‌یدا (میژووی ئەده‌بی کوردی) چاپی یه‌که‌م (١٣٧٢-١٩٥٢) چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا له‌ لاپه‌ره (٥٤٨ - ٥٤٩) له‌ باخی شاعیراندا (سه یبید ئەحمەدی وه‌ک شاعیریک باس کردووه.

دانیشتنی وه‌رس نه‌ده‌بوو. له‌ سالانی نیوان (١٩٣٠-١٩٤٠)دا زۆر جار رێکه‌وتوووه گۆتیم له‌ ده‌نگی بێ و له‌گه‌لتی دانیشتم). شیخ نووری ده‌نگی له‌ پرايه‌ به‌ده‌ر زه‌نوتیر بووه. ئەوه‌نده ده‌نگی خۆش بووه، هه‌ندێ شتی لێ ده‌گێرته‌وه، ده‌توانم بلێم نزیکه له‌ ئەفسانه. لێره‌دا نامانه‌وی ئەو قسانه بنوسینه‌وه بۆیه پشتگۆتییان ده‌خه‌ین.

کاک (نووری کاکه‌ حه‌مه «عه‌ری») ده‌گێرته‌وه و ده‌لتی: (حه‌مه سالحي حاجی فه‌تاحی قادر) که‌ له‌ سالی (١٩١٧) به‌نه‌خۆشی (گرانه‌تا) له‌ سه‌فه‌ریه‌را له‌ ته‌مه‌نی (٢٥) سالیدا مردووه، ئەم (حه‌مه سالح)ه کۆری خالی (شیخ نووری)یه. شیخ نووری که‌ هاتوووه بۆ لای و له‌ ماله‌وه سه‌ری داوه، (حه‌مه سالح) ماوه‌یه‌کی زۆر به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه چاوی هه‌لنه‌برپوه. باوکی (حه‌مه سالح) که‌ خالی شیخ نووری-یه، ته‌کلیفی لێ کردووه گۆرانییه‌ک بلێت (که‌ کورپه‌که‌ی یه‌کێک بووه له‌ موعه‌جه‌به‌کانی ده‌نگی شیخ نووری)، به‌لکه‌ کورپه‌که‌ی چاوه‌لبرێ! شیخ نووری به‌ده‌نگه ته‌لیسماوویه خۆشه‌که‌ی که‌ گۆرانی وتوو، (حه‌مه سالح) له‌ دواي توژی چاوی کردووه‌ته‌وه!

ئهم چهند سه‌رگوروشته‌یه‌م بۆ سه‌لمانندی ده‌نگخۆشیه‌که‌ی (شیخ نووری) هه‌یناوه‌وه، که‌ ئەم شاعیره به‌هه‌ره‌داره‌مان وه‌ک (وه‌فایی) شاعیر و ده‌نگخۆش، خاوه‌نی ده‌نگیکي ئیجگار خۆش و پڕ له‌ سۆز و بێ وینه و بێ هاوتا بووه^(٦) به‌لام رووی دواکه‌وتن رده‌ش بێ که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئەو رێز و پایه‌یان نه‌داوه‌ته‌ ئەو جو‌ره هونه‌رمه‌ندانه. نه‌ک له‌ ناو کۆمه‌لدا، ته‌نانه‌ت له‌ ناو رۆشنه‌بیره‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ش، روانییه‌یان بۆ هونه‌رمه‌ند ناچۆر و به‌نزمی سه‌یرکردن بووه، یه‌کێکیش له‌و هونه‌رمه‌ندانه (ده‌رویش عه‌بدوللا)ی له‌مه‌ر (گۆران)ه که‌ یه‌کێکه له‌ قوربانیه‌کانی کۆمه‌لێکی دواکه‌وتوو، ئەگه‌ر مامۆستا (گۆران) به‌و شيعره مه‌زنه نه‌مری نه‌کردایه، ئەوه ئەم‌رۆکه‌ ناوی له‌ کوله‌که‌ی ته‌رپیدا نه‌ده‌ما.

شیخ نووری له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌ له‌ زۆریه‌ی دانیشتنه‌کانی سلیمانی و هه‌ولێر و که‌رکووک و هه‌له‌بجه‌دا دانیشتوووه و گۆرانی وتوو، به‌لام هه‌رگیز به‌زۆر لێکردن نه‌یگوتوووه، بگره‌ له‌ پیتش هه‌موو شتێکدا گۆرانی بۆ نازار و فرمیتسک و ناخ و برین و چیتزی خۆی گوتوووه، بۆیه ئەگه‌ر خۆی که‌یف و ئاره‌زووی نه‌کردبێ، قه‌ت مومکین نه‌بووه گۆرانی بلێت. ئەوه نالیم زۆر که‌رته‌ رێکه‌وتوووه له‌ کۆری گۆرانی گوتن له‌گه‌ڵ (شیخ مه‌حموودی نه‌مر) که‌ ئەویش ده‌نگخۆش و مه‌قامزان بووه گۆرانی گوتوووه. یان له‌ ناو هاو‌رپیکانی خۆی ئاره‌زووی

(٦) وه‌ک باسمان کرد ده‌نگی شیخ نووری له‌ ته‌به‌قه‌ی (تینۆری تیژ) بووه.

بزواوه یان جوولاندوویانه و گۆرانی گوتووه، وهک له دانیشتنهکانی (حوسپن مهزڵووم) دا دهردهکهوی. بیتیگومان نهوانه ی له گه لیان دانیشتوووه خوشیانی ویستوووه و دانیشتنهکه ی له گه ل هه موو که سیک نه بووه، بۆیه لیره شدا حه ز و ئاره زووی خۆی تیدا کردوووه به سه ریشک. ئه گینا به فرمان و خواهیشتی هیچ که سیک گۆرانی نه وتوووه و که س نه ی توانیوه به یه ئیتته وتن. هیچ گه وره پیاویک، هیچ ده سه لاتداریک نه ی توانیوه ببیزوین^(۷).

ئه گه ر به اتایه دهنگی شیخ نووری تو مار بکرایه، ئه وه یه کتیک ده بوو له و دهنگه جیاواز و تایبه قه ندانه ی که لینیکی گه وره ی له مهیدانی گۆرانی کوردیدا بو پر ده کردینه وه و لاپه رهکانی هونه ری گۆرانی کوردی به چه له نگییه وه ناوی له لاپه رهکانی خۆی تو مار ده کرد، چونکه وهک بو مان ده رکهوت له ئه داکردن و وتندا خاوه نی خاسیه تی تایبه تی بووه. پروپیوی فراوانی قورگی یارمه تی داوه به سه ر مه قام گوتندا زال بیت بو چینهکانی ئه و مه قاماتانه ی پتویستییان پتی هه یه، وهک خۆی ده ربان به یتنی. سه ره رای دهنگ خوشییه که ی، شاره زایی له مه قاماتدا ده یخاته پیزی نهوانه ی که ده زانن به شیوه یه کی زانستی قورگی خویان به کار ده یتن. ئه و مه رجانه ش به سن بو ئه وه ی وهک هونه رمه ندیکی دهنگخوش بدره وشیتته وه و شوپنیک بو خۆی داگیر بکات. ماموستا (حه سیبی کوری شیخ ئه حمه دی شیخ غه نی) ده لئ: (له م دواییه دا که ته سجیل داها تبوو، زۆر هه ول م له گه ل دا به دهنگی خۆی گۆرانی تو مار بکات، به لام قبوولی نه ده کرد!) راسته (شیخ نووری) له کۆری قه ده ح نو شان گو لی مه جلیسان بووه و دانیشتنهکانی گه رم کردوووه، به لام به ئیمه ی نه وه ی ئه مرۆکه چی، که له و دهنگه ئه فسووناوییه ی بئ به ش بووین...

(۷) شیخ نووری جگه له وه ی دهنگخوش بووه، وهک شاره زایهک ده رباره ی گۆرانی و مه قام بیرو رای خۆی هه بووه. ماموستا (ناسح حه یده ری) ده گتیریتته وه و ده لئ: (رای له ئه داکردنی گۆرانی و مه قامی ره شو ل نه بوو، ده رباره ی ره شو ل ده یگوت جوانی نالئ... گۆرانی (که تان که تانه) و (هه وری لاری به لاره هه له بوو. ده یگوت پتویسته ئه و دوو گۆرانییه قورستر و خواتر بگوترین، به لام زۆر رای له ئه دا کردنی مه قام گو تنی (ئه خو ل) ی شاعیر بووه).

شیخ نووری شیخ سالح، له سا لی ۱۹۳۸

شیخ نووری شیخ صالح: شاعیری چەشکین

چاو گێڕانیکی خێرا بەو بیروپایانە دەستنیشانی پلە و پایە شاعیری (شیخ نووری) دەکات، ئەوەمان بوو دەردەخات کە بەشێکی هەرە زۆری ئەو بیروپایانە، (شیخ نووری شیخ صالح)، بەپێشەوای بزوتنەوای شیعری تازە کوردی دادەنێ. لە پال ئەو بیروپایانە هەندێ بیروپای دی هەن مامۆستا (گۆران) بە پێشەنگی کاروانی شیعری تازە دادەنێ. خۆینەران ئیستا کە بۆیان هەیه جارێکی دیکە بپرسن: بزوتنەوای شیعری کوردی تازەمان لەسەر دەستی (شیخ نووری) و (گۆران) بەرپا بووین، ئەم وەک لایەنە مێژووییە کە کامەیان زووتر دەستپێشخەری کردوو: (گۆران) یان (شیخ نووری)؟ یان کامەیان پێش ئەوە کە ی دیکەیان کەوتوو و چەم ئەم پێی تازەبوونەو هەیه یان شکاندوو؟ بەر لەوەی بکەوینە لێدوان لەو مەسەلەیه، حەز دەکەم بڵێم: مەبەستم لەو نووسینە ئەوە نییە بکەومە بەراورد و بەراوردکاری لە نیوان (شیخ نووری) و (گۆران) و باسی ئەوە بکەم، کە کامەیان زیاتر دەوری لە تازەبوونەو هەیه کەدا هەبوو، یان لە دەسەلات و توانایی ئەو دوو شاعیرە بکۆلمەو. بەتەنیا مەبەستم تۆمارکردن و جێگیرکردنی مەسەلەیه کی مێژووییە لە شیعری کوردیدا، کە مەسەلەیه (دەستپێشخەری) و (چەشکاندن) و رێگا کردنەو هیه.

دەبێ ئەو رایەیه مامۆستا (گۆران) یش لە بیر نەکەین کە دەلی: (رەنگ بێ رەفیق حیلمی-ش پێش (نووری) کەوتۆتەو، بە کوردی و تورکی شیعری بلاوکردۆتەو... تەنانەت شاعیریکی تر (عەبدولرەحمان بەگی نفوس) لە سەرەتای ژبانی شاعیرەتیدا زۆر بەگەر می دەستی دایە تازەکردنەو هیه هەلبەست وە لە (نووری) کۆنترە، بەلام ئەو شیعەرەکانی بلاو نە ئەکردوو، ئەگەرچی عەبدولرەحمان لە دوایی ژبانی لە هەلبەستەکانیدا (تظویر)یکی نەکرد و وەستا.^(۱)

پێویستە لە کاتی لە چاپدان و بلاوکردنەو هیه بەرەمی ئەو دوو شاعیرە مامۆستا (گۆران) ناویان دەبات، بەدوای مێژووی شیعەرە سەرەتاییەکانیاندا بگەرین، تا بتوانین بەهۆی مێژووی شیعەرەکانیانەو، بەبەلگەو ئەو راستییە ساغ بکەینەو کە کامەیان زووتر

(۱) پروانە: دانیشتنیک لەگەڵ گۆراندا، گۆفاری بەیان، ژمارە (۲) ی شوباتی (۱۹۷۱)، نووسینی: عەبدولرەزاق بێمار.

شیعری تازەیان نووسیو، ئەو کاتە بەهۆی مێژووی شیعەرەکەو، ئەو رایەیه ئیمە هەلەو شیتەو و ئەو مێژووە تازەیه شوینی ئەو مێژووی ئیمە لێی دەدوین دەگرتەو. پرسیار کردن دەربارەیه پێشەوایەتی و دەستپێشخەری کردن لە هەر بوارێکی تازەکردنەو و ئەزمونگەریدا، مەسەلەیه کی تازە بابەت نییە و هەر بەتەنیا لە ناو ئیمەدا باس ناکرێت، بەلکو لە مێژووی ئەدەبیاتی هەموو گەلانی دنیا لێی دەکۆلرێتەو و هەمیشە دەپرسن کی لەم بوارەدا سەرکرده و دەستپێشخەر و پێشەوایە؟

لە راستیدا هەرچەندە ئەم مەسەلەیه لە پرۆسەیه داھێنان و خولقاندندا هاتوو تە پێشەو، بەلام دیسان بایەخ پیدانی هۆیه کە بوو دەرخیستی هێلێ بەیانیه لە ناو بزوتنەوای داھێناندا، یارمەتی رەخنەگران دەدات بوو دەرخیستی شێوازی جیاوازی هەیه کەیان. ئەگەر قەناعەتیش کرا (شیخ نووری) پێشەوای شیعری تازەیه و یەکەم کەسە بەردی بناغەیه ئەو تازەبوونەو هیهی دانابێ، ئەوە مانای وا نییە ئیدی (شیخ نووری) بێتە سەرەتا و کۆتایی داھێنانی شیعری ئەو سەرەمە.

لە لای میللەتانی پێشکەوتوو و شارستانی، کە نرخێ زانست دەزانن، ئەو میللەتانی لیتۆیژەو هەکانیان ئامادەن لەسەر مەسەلەیه کی زانستی خۆیان نان براو بکەن، هەولێ فەرھادانە دەدەن لە پێناوی راستکردنەو هیه مێژوویە کی ئەوھا ناسک، بوو راستکردنەو هیه ئەم جۆرە مێژووانەش پەنا دەنە بەر بەلگەنامە و دوکیومێنت، یان بەمونا قەشە کردنیکی مەزووعیانیە بیروپایەکان کیشەکانیان یەکلا دەکەنەو. عەرەبەکانیش لە دەستنیشان کردنی یەکەم چەشکینی شیعری تازەیان کەوتبوونە ناو مشتومرێکی زۆر و تا ئەمڕۆش ئەو هیه یان لە لا ساغ نەبوو تەو کە کێ یەکەم شیعری تازەیه بەتەفعیلە نوێ نووسیو و بوو یەکەم جار کەرتی کردوو، لە کاتی کەدا مەسەلەیه کی لەمەر خۆیان زۆر روون و ئاشکرایه و هەندێ کەس حەز دەکات بەدەستی ئەنقەست حەقیقەتە کە بشیوینێ و بیخاتە ژیر لیتویەو، چونکە هیچ نووسین و مونا قەشە کردنی ناوی، بۆیه ئەو حەقیقەتەیه دان بەیەکەم دەستپێشخەری (شیخ نووری) دادەنێ لە ژیر هەر پەردەبە کەدا بشارد ریتەو، ئەو مێژوو بەرانبەر بەو کەسانە بریاری دلرەقانە و بێ زەییانەیه خۆی دەدات و شیواندنی ئەو راستییە لە کەسیان وەرناگرێ، چونکە مەبەستیان نییە بە لیتیرسینەو هیه بەرانبەر بە مێژوو بدوین و حەقیقەتەکانی ژیان وەک خۆی وەرگیرن و بگێرنەو. وەک زانیمان دەربارەیه ئەم مەسەلەیه، دوو دەستی سەر بەدوو بیروپای جیاواز هەن، بەشێکی ئەو رایانە لەبەر ئەو هیه مەنەجە کەیان روون نییە و بەرانبەر بە مێژووی ئەدەبە کەمان کە مەر هەست بە لیتیرسینەو

دهكەن يان له رووی عاتیفییهوه گرهوی ئەم رچەشکاندن و پینشره‌واپه‌تی کردنی شیعره تازهیه ده‌دهنه پال مامۆستا (گۆران). لهو بره‌واپه‌ش دام ئەگەر مامۆستا (گۆران) خۆبشی بمایه بهو بریاره قایل نه‌دهبوو، وهک زووتریش پیتی قایل نه‌بووه. هەر له‌بهر نه‌بوونی مهنه‌جیکی روون له لای ئەو نووسه‌رانه، چهند شتی تیکه‌ل به‌یه‌کتر ده‌کەن، یان بلتین ته‌پوتۆزیک به‌ریا ده‌کەن تا مه‌سه‌له‌ی (رچەشکاندن) و ده‌ستپیشخه‌رییه میژووویییه‌که له (شیخ نووری) به‌سه‌نرێته‌وه، ئنجا یان ده‌لێن (شیخ نووری) لاسایی نه‌ده‌بی تورکی کردووه‌ته‌وه، یان وهستا و پیتش نه‌کهوت، یان وه‌زیفه‌ بواری نه‌دا له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی به‌رده‌وام بێ.

(د. کامیل به‌سییر) له‌ کتیبه‌که‌یدا ده‌پرسێ: (که‌ بریار دراوه مامۆستا (گۆران) سه‌رکرده‌ی پێیاز و قوتابخانه‌ی تازه‌کرده‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردییه، ئایه ئەم بریاره تا چ راده‌یه‌ک فه‌رامۆشی ئه‌رکی شیخ نووری شیخ سالح له‌و بواره‌دا ده‌کات؟) (٢).

بێگومان بریاره‌دانێ سه‌رکرده‌یه‌تی کردنی ئەو پێیاز و قوتابخانه‌یه‌ بو‌ه‌ر کامیکیان بگه‌رێته‌وه نابێ بیته‌هۆی فه‌رامۆش کردنی ده‌وری ئەوه‌که‌ی دیکه‌یان، چونکه (ده‌ستپیشخه‌ری) میژووویی و رچەشکاندن له‌ هەر کایه و بواریکی رۆشنبیریدا، ئەوه ناگه‌یه‌نی ئەو که‌سه‌ی ده‌ستپیشخه‌رییه‌که‌ی کردووه، تا سه‌ر تێیدا سه‌رکه‌وتووه و بواری بو‌ که‌سی دی نه‌هێشتووه‌ته‌وه، به‌لکو پێیوسته‌ به‌با‌یه‌خیکی زۆره‌وه لا له‌و که‌سانه‌ش بکریته‌وه که به‌شداری رچەشکینه‌که‌ ده‌کەن و په‌ره به‌رپێیازه‌که‌ی ده‌ده‌ن و ده‌یچه‌سه‌پێن. دیسان (د. کامیل به‌سییر) ده‌پرسێ و ده‌لێ: (تازه‌کرده‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی به‌دیاره‌یه‌کی دوا به‌دوای سالانی (٤٠) له‌ قه‌له‌م بدری، تا چ راده‌یه‌ک ئەم کرده‌وه‌یه له‌گه‌ڵ میژوووی راسته‌قینه‌ی وێژه و ره‌خنه‌سازیی کوردیدا ده‌گونجی...) (٣).

له‌وه ده‌کات (د. کامیل به‌سییر) ئەم قسه‌یه‌ی سه‌رزاره‌کی بیسته‌بێ، دنا ده‌بوا‌یه سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌ستنیشان بکات، چونکه له‌ هه‌موو گه‌ران و سو‌راخه‌که‌مدا به‌دوای ئەو نووسینه‌نای له‌ باره‌ی شیخ نووری نووسراون، رای وام به‌رچاو نه‌که‌وتووه. که قسه‌که سه‌رزاره‌کی بیت وایه‌ ئاسانی جیگه‌ی خۆی ناکاته‌وه... ئەوه‌ی تۆزقالتی ئاگای له‌ باری

ئه‌ده‌بی و رۆشنییری کورد بیت، ده‌زانێ که بزووتنه‌وی تازه‌کرده‌وه‌ی شیعره‌ی کوردی شان به‌شانی بزووتنه‌وه‌کانی شیخ مه‌حموودی نه‌مر له‌ سالانی بیسته‌وه ته‌قیوه‌ته‌وه و به‌ریا بووه، نه‌ک دوا‌ی سالانی (١٩٤٠)، بۆیه ئەم قسه‌یه له‌گه‌ڵ میژوووی راسته‌قینه‌ی بزووتنه‌وه‌که ناگونجی و به‌قسه‌ی هه‌یج که‌سه‌یکیش ناچه‌سه‌پێ.

تازه‌کرده‌وه له‌ ئه‌ده‌بدا خه‌میتکی هه‌میشه‌یی ئەو که‌سانه‌یه که خاوه‌نی به‌هره‌ی په‌سه‌ن و گه‌وره و زه‌مینه‌ی رۆشنییری فراوان و پته‌ون، هەر ئەمه‌شه به‌رده‌وام سه‌رنجی ره‌خنه‌گران و لیتوتیژه‌وه‌هه‌کان راده‌کێشێ. ئەو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) له‌ کۆری شیعره‌ی کوردی هاوچه‌رخماندا به‌ریای کرد، خۆی له‌ ناو په‌ره‌سه‌ندنیتکی ئاسایی شیعره‌ی کوردیدا هه‌شار دا‌بوو، واته‌ کارێک نه‌بووه به‌زۆری زۆرداره‌کی ملی گرتبێ و هه‌تنبایتی بو‌ ناو شیعره‌ی کوردی. ئەو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) به‌ریای کرد و خه‌ت و خال و نه‌ربیتی بو‌ رشت، پیتشکه‌وتنیتکی له‌بار و زه‌مینه‌ خۆشکه‌ریکی چاک بوو بو‌ تپه‌ره‌په‌راندنی ئەو شیتوازه‌ی شیعره‌ی پیتش خۆی ده‌قی پتوه‌ گرتبوو، به‌مه‌ش وازی له‌و (بنه‌ما - قییم)ه شیعره‌ییانه هه‌تنبایته‌وه که شاعیرانی به‌ر له‌ خۆی ده‌که‌وتنه‌ ژێر ته‌ئسیری ته‌وژمه‌که‌ی و لاساییان ده‌کرده‌وه. ئەم پیتی خه‌وش و نه‌نگی نه‌بوو کاتێ به‌هۆی ته‌وژمه‌ تازه‌که‌ی رۆشنییری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی، به‌رووی شیعره‌ی کلاسیکی هه‌لگه‌راپه‌وه و چاوی له‌ شاعیرانی پیتش خۆی نه‌کرد، په‌یره‌وی دا‌بوونه‌ربیتی ئەوان بکات، که شیعره‌ی به‌شیتوازیتکی تازه‌ نووسی گوتی نه‌دایه‌ لیتشواوی توانج و ره‌خنه، بۆیه ده‌لێن (شیخ نووری) شاعیرێکه نه‌ربیتی شیعره‌ی گۆری و قاچی نایه‌ ناو قوتناغیتکی تازه‌وه له‌ شیعره‌ی کوردیدا یان وه‌ک مامۆستا (کامه‌ران موکری) ده‌لێ: (مامۆستای ماوه‌ی گوێزرانه‌وه‌یه (فتره‌ الانتقال) له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا) (٤).

شیخ نووری له‌ سه‌رده‌می راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حموود، ده‌رفه‌تی یاخه‌یبوون و هه‌لگه‌راپه‌وه‌ی زیاتری بو‌ ساز بوو، چونکه هەر له‌و کاته‌دا یاخه‌یبوون به‌سه‌ر بنه‌مای کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و شو‌رش به‌ریاکردن به‌سه‌ر کۆندا ده‌رگای بو‌ خرایه‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌نگاونان به‌ره‌و دا‌هه‌تانبان پیتووستی به‌ (تازادی) هه‌یه، ئەو بارو‌دۆخه تازادی زیاتری بو‌ مسۆگه‌ر کرد و رێگای بو‌ خۆش کرد به‌هۆی ئەو تازادییه‌وه زیاتر ته‌عبیر بکات و خۆی له‌ کۆتی دا‌بوونه‌ربیتی شیعره‌ی کلاسیکی ده‌ریاز بکات.

(٢) پروانه کتیبی (شیخ نووری شیخ سالح) له‌ کۆری لیتکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا د. کامل هه‌سه‌ن عه‌زیز ئه‌لبه‌سییر - به‌غدا - ١٩٨٠ له‌ بلا‌وکراوه‌کانی کۆری زانیاری عه‌یراق ده‌سته‌ی کورد ل ٧ .

(٣) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشوول ٧-٨ .

(٤) پروانه: (هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح) - چاپخانه‌ی کامه‌ران - سلێمانی ٢٥٧٠ک - ١٩٥٨ز پیتشه‌کی کامه‌ران موکری ل ٣ .

شیخی نەمر ئەو ئاوووه وایه‌ی ساز کرد تا شۆرشه‌که‌ی بیه‌ته شۆرشیکی هه‌مه‌ لایه‌ن و هه‌موو سووچ و کون و قوژنیه‌کی ژبان و پو‌الله‌ته‌کانی بگریته‌وه. به‌شیکی زیندووی ئەو شۆرشه‌ فراوانه، گۆرینی جیهانبینی و فۆرم و شێوه‌ی شیعری و تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌ره‌سه‌کانی بوو، هه‌تانه‌ پێشه‌وه و سنگ‌ کوتانی رێبازی ته‌عبیر کردنیکی تازه‌بوو له‌و ژبان‌ه‌ نۆتیه، که‌ گۆرینی بنه‌ما سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ هه‌تایانه‌ پێشه‌وه و ره‌پێشیان کرد. ئەم بارودۆخه‌ تازه‌یه‌ هه‌لێک بوو بۆ نۆتخواز و تێکۆشه‌ره‌کانی مه‌یدانی شیعری، تا ئەوانیش به‌کرده‌وه‌ی پۆژژانه‌ و به‌فیعلی شیعری دژێ چه‌وساندنه‌وه‌ و ده‌مکوته‌کردن و کۆت و پێوه‌ند بجه‌نگن و سه‌ره‌ستی بۆ خۆیان و مه‌یلله‌ته‌که‌یان زامن بکه‌ن. هه‌ر ئازادیشه‌ داهه‌تانه‌ ده‌ته‌قینیه‌ته‌وه‌. که‌واته‌ سه‌ره‌تای شیعری نۆتی کوردی له‌ باوه‌شی بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخو‌ازانه‌ی مه‌یلله‌تی کورد چاوی هه‌لێناوه‌.

هه‌نگاوه‌که‌ی (شیخ‌ نووری) تا ماوه‌یه‌کی زۆر، خه‌لکی تووشی کاردانه‌وه‌ کردبوو، چونکه‌ ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌یان به‌ لادان و یاخه‌بوون ده‌هاته‌ به‌رچاو، وه‌ک هه‌ر هه‌نگاوێکی دی به‌ره‌و گۆرین و داهه‌تانه‌ که‌وتوه‌ته‌ به‌ر لێشاوی تانه‌ و ته‌شه‌ر، له‌به‌رئه‌وه‌ی (نۆتیوونه‌وه‌که‌) له‌ ژبانی رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی مه‌یلله‌تی کورددا به‌ته‌واوی ره‌گوربیشه‌ی دانه‌کوتابوو و ئاشنایانی که‌م بوو، به‌لام (له‌ نه‌جماما به‌تایبه‌تی له‌م سالانه‌ی دواییدا ده‌رکه‌وت که‌ شۆرشیک بوو پر به‌پری (واقیع و پێوستی)⁽⁵⁾ زۆریه‌ی ئەوانه‌ش که‌ ده‌باره‌ی ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌ نووسیبویانه‌ و به‌کزی رۆلی شیخ‌ نووری تیدا نیشان ده‌ده‌ن، جگه‌ له‌ بینه‌ی به‌شیکی که‌می شیعره‌کانی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش پشتگۆی ده‌خه‌ن. به‌موغامه‌ره‌کردنی شیخ‌ نووری بۆ نووسینی یه‌که‌م شیعری تازه‌ که‌ جیاواز بوو له‌گه‌ڵ دا‌بونه‌ریتی شیعری کلاسیکی و شاعیرانی به‌ر له‌ خۆی، بووه‌ یه‌که‌م شاعیری رچه‌شکین. به‌هۆی زمانی رووخاندن و خاپوورکردن و بنیادنان و دروستکردنه‌وه‌ بووه‌ خالی وه‌رچه‌رخان له‌ شیعری کوردیدا و رێپه‌وه‌ی شیعری کوردی به‌ره‌و راسته‌ شه‌قامیکی دیکه‌ گۆری، به‌م کاره‌شی چه‌مک و مانای شیعری گۆری.

شیخ‌ نووری شۆرشه‌ شیعرییه‌که‌ی به‌شۆرش‌ی شیخ‌ مه‌حمود به‌سته‌وه‌، که‌ شۆرشیکی به‌دیها‌توو بوو، وه‌ک له‌ دواییدا باسی ده‌که‌م ئەم خۆ به‌سته‌وه‌یه‌ له‌ سه‌رێکه‌وه‌ ته‌ئسیریکی سه‌لبی کرده‌ سه‌ر به‌خشش و داهه‌تانه‌ی شیعری، به‌لام وه‌ک شاعیریکی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌ولێ

(5) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل 3 .

دا به‌شیکی که‌میش بیه‌ت سووچ و مه‌ودای شۆرش‌ی داها‌تووی شیعری کوردی دیار بکات، چونکه‌ وه‌ک داهه‌تانه‌ی رێچکه‌یه‌ک موغامه‌ره‌ی کرد، هه‌موو موغامه‌ره‌ کردنیکیش بوونمان به‌ره‌و ژبانیه‌کی باشتر ده‌گۆرێ، ده‌ستپێشخه‌ری کردن له‌ موغامه‌ره‌دا نه‌یه‌ نامانگۆرێ و نابینه‌ خاوه‌نی خۆمان و چاره‌نووسی خۆمان، موغامه‌ره‌ نه‌که‌ به‌ن خۆمان نادۆزینه‌وه‌ و ناتوانین به‌هۆی ئەو موغامه‌ره‌یه‌وه‌ جیهانی نه‌زانراو بکه‌ین به‌مه‌علووم و زانراو. که‌واته‌ شیعری کوردی زۆر قه‌رزاری ئەو موغامه‌ره‌یه‌یه‌ که‌ (شیخ‌ نووری) کردی.

شیخ‌ نووری ئەو جۆگه‌له‌یه‌ی ئاوی شیعری پێدا ده‌رۆشیت، به‌ره‌و رێپه‌وه‌یکی دی ئاوی جۆگه‌له‌که‌ی گۆری. ئەگه‌ر هه‌یچی بۆ نه‌نووسری، ئەوه‌نده‌ی به‌سه‌ که‌ شاعیریکی بوێر بوو، به‌رانبه‌ر به‌و ده‌ستپێشخه‌رییه‌ به‌بێ دۆش دامان و ئازایانه‌ که‌وته‌ بلا‌وکرده‌وه‌ی به‌روبوومی شیعری خۆی، که‌ له‌سه‌ر تانۆپی ئەو رێبازه‌ تازه‌یه‌ نووسیبوونی. با له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌سانی دی هه‌بوون له‌سه‌ر هه‌مان شێوه‌ و رێباز شیعریان دانابێ، به‌لام که‌ قه‌ناعه‌تیان به‌رێبازه‌ تازه‌که‌ پته‌وه‌ نه‌بووبێ وه‌ک چۆن لای (شیخ‌ نووری) هه‌بووه‌ و پێگه‌یه‌یه‌یان نه‌یانوترا بێ شیعره‌کانیان بلا‌و بکه‌نه‌وه‌، ئەوه‌ دیسان ئافه‌رینه‌که‌ی بۆ (شیخ‌ نووری)یه‌، که‌ به‌هه‌ره‌مه‌یی و له‌ خۆرا‌ یان به‌رێکه‌وت ده‌ستی نه‌دا‌یه‌ ئەو تازه‌کردنه‌وه‌یه‌، به‌لکو له‌ نه‌جمای ورد بوونه‌وه‌ و له‌سه‌ر وه‌ستان و نه‌زموون و زه‌مه‌ینه‌یه‌که‌وه‌ گه‌یشه‌ته‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ و به‌جورته‌ته‌وه‌ له‌ ناو خوینه‌رانی ئەو سه‌رده‌مه‌دا به‌رپای کرد و ئالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لگرت و بۆی چووه‌ مه‌یدان. هه‌ر به‌ته‌نیا‌ش چووه‌ مه‌یدانه‌وه‌ و که‌وته‌ جه‌نگ له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی رووبه‌رووی راپه‌رینه‌ شیعرییه‌که‌ی بوونه‌وه‌. خۆ ئەگه‌ر که‌سانی دیکه‌ش هه‌بوون له‌ تازه‌بوونه‌وه‌که‌یدا له‌گه‌ڵی بووبیتن، ئەوه‌ که‌فوکۆل و سووربوونه‌که‌ بۆ ئەو رێبازه‌ زیاتر له‌ لای (شیخ‌ نووری) به‌ده‌رده‌که‌وێ. به‌م عینادی و سووربوونه‌ی خۆی ده‌بیه‌ته‌ لوتکه‌یه‌کی دیکه‌ و ده‌چیه‌ته‌ پال ئەو لوتکه‌ هه‌لکشوانه‌ی دیکه‌مان، که‌ له‌ چه‌رخ و زه‌مانی خۆیان ئەوانیش ئالای داهه‌تانه‌ و تازه‌بوونه‌وه‌یان هه‌لگرتوه‌. به‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ شیعری کوردیدا دیار و ده‌ستنیشان کرد، که‌ که‌س ناتوانێ نکۆلی لێ بکات.

(شیخ‌ نووری) شاعیریکیه‌ گوزارشت له‌ گیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ده‌کات، چونکه‌ شاعیریکیه‌ زۆر به‌راسته‌گۆیییه‌وه‌ به‌ته‌نگ داوا‌یه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌وه‌ چووه‌ و بووه‌ته‌ ده‌مراستی و توانیویه‌تی به‌روانیه‌تیکی تازه‌وه‌ به‌چیه‌ته‌ کۆری ژبان‌ه‌وه‌ و شیعری نۆی به‌ژبانی نۆیه‌ بیه‌ستیه‌وه‌ و بیه‌ته‌ نۆینه‌رکی زیره‌کی گه‌یاندنی ئەو په‌یامه‌ شارستانیه‌یه‌. واته‌ (شیخ‌ نووری) تازه‌ بوونه‌وه‌که‌ی ته‌نیا له‌ بواری کیش و قافییه‌ دا‌به‌ن نه‌بوو، به‌لکو

نوێبوونهوهی تێڕوانینی بوو، تا بهو تێڕوانینهوه سهیری داهاوو و چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات و له‌گه‌ڵ ورد و درشتی ڕووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی دلی لێی داوه و له‌گه‌ڵیان هه‌لچوو و داچوو. ئەزموون و تاقیمانە‌ی ئەو ژبانه‌ تازە‌یه‌ی له‌ خۆیدا گۆشبوو و له‌گه‌ڵ خۆ‌ئێندنه‌وه‌کانی خۆی تێکه‌لی کردوو، تا شیع‌ره‌کانی کردوو به‌خولاسه‌یه‌کی ئەو قو‌ناغه‌ ڕاپه‌ربووه‌ی مێژووی نوێی نه‌ته‌وه‌که‌مان و وه‌ک هۆیه‌کی ڕاگه‌یان‌دانی ئەو باره‌ تازە‌یه‌ی له‌و قو‌ناغه‌دا سه‌ری هه‌لدا بوو، خۆی هێنا‌یه‌ پێشه‌وه‌. واته‌ شیع‌ره‌ تازە‌کانی له‌گه‌ڵ بزافی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ دایک بووه و له‌گه‌ڵ چه‌که‌ره‌کردنی ئەو شو‌ڕشه‌، شو‌ڕشی شیع‌ری خۆی ڕاگه‌یان‌دوو و جیهانی شیع‌ری خۆی پێ‌ئاوه‌دان کردوو‌ته‌وه‌، بۆیه‌ شیخ‌ نووری شیع‌ری کردوو به‌ته‌رجومانێکی ئەو باره‌ نوێ و تازە‌یه‌.

خوێنه‌ر به‌وردی شوێن پێی شیع‌ر و نووسینه‌کانی شیخ‌ نووری هه‌لگرێ، ئەوه‌ی بۆ ڕوون ده‌بێته‌وه‌ که‌ له‌گه‌ڵ (نوێبوونه‌وه) که‌ سه‌رپێی و ڕاگوزار نه‌بووه‌، به‌لکو به‌دڵ و به‌گیان و له‌ قو‌لایی ناخیه‌وه‌ هه‌لته‌کاوه‌ و چوو‌ته‌ ناو ئەزموونی تازە‌ی شیع‌ری کوردیه‌وه‌، یه‌که‌م جار که‌ ویستی به‌شیع‌ری تازە‌ ته‌عبیر له‌ ژبان و ڕوانینی تازە‌ بکات، بێگومان ئەم په‌یره‌وکردن و ڕێچکه‌ تازە‌یه‌ی گرتیه‌ به‌ر، لادان بوو له‌و عورف و دابونه‌ریته‌ی شیع‌ر، که‌ خوێنه‌ران و شاعیرانی ئەوسای له‌سه‌ر ڕاهاتبوون و هۆگری بووبوون. هێتانه‌ پێشه‌وه‌ی شتی نااشنا به‌خوێنه‌ریش پێویستی به‌جو‌رئه‌ت هه‌یه‌، به‌لام نه‌ک جو‌رئه‌تی له‌ نه‌زانیه‌وه‌ سه‌ری هه‌لدا، به‌لکو جو‌رئه‌تی که‌ له‌ ئەنجامی تێکه‌ڵ بوونیکی گیانی به‌گیانی به‌سه‌رده‌مه‌که‌ و له‌ تێگه‌یشتنێکی قو‌ل بۆ کێشه‌ی (نوێبوونه‌وه) هاتبێته‌ وجود. ڕه‌نگه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا مه‌سه‌له‌ی (تازە‌کردنه‌وه) مێشکی زۆر که‌سی دیکه‌ی گۆشبوو و به‌بیر و زه‌ینی زۆر که‌ساندا تێپه‌ریبێ، یان زۆر که‌سی دی هه‌بووبن حه‌زیان کردبێ به‌دوای ئەو ئاسۆ فراوانه‌دا بگه‌ڕێن که‌ ژبانی تازە‌ی لێوه‌ بیه‌ن و گو‌زارشتی لێ‌ بده‌نه‌وه‌، به‌لام هونه‌ری ده‌ست پێشخه‌ریه‌که‌ی بۆ شیخ‌ نووری ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ که‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی دا و زه‌فه‌ری پێ‌ برد و ڕچه‌که‌ی شکاند. خۆ له‌ قه‌ره‌دانی کارێکی وه‌هاش پێویستی به‌پێگه‌یان‌دانی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپه‌ین هه‌یه‌، له‌ پال به‌هره‌ی ڕه‌سه‌ن و ئەزموون و ڕۆشنیبری سه‌رده‌م.

شیخ‌ نووری وه‌ک موونه‌وهر و ڕووناکیه‌ریکی ئەو سه‌رده‌مه‌ هه‌موو هه‌لومه‌رجیکی خۆ له‌ قه‌ره‌دانی ئەو تازە‌کرنه‌وه‌یه‌ی تێدا کو‌توو‌بووه‌وه‌ و به‌بێ سله‌مه‌ینه‌وه‌ ئەنجامی دا، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی سه‌روشتی و ئاسایی، نه‌وه‌ک ده‌ستکرد و زۆره‌ملێ، له‌به‌رئه‌وه‌ی (تازە‌کردنه‌وه) پێداویستییه‌کی مێژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی بوو، ده‌بوا‌یه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ‌

نووری) یش نه‌بێ هه‌ر ئەنجام بدرێت. ئەوه‌ی به‌وردی چاوێک به‌شیع‌ره‌کانیدا بخشێنێ، به‌چاکی هه‌ست به‌عه‌فه‌وه‌بیه‌تی شیع‌ری و خو‌ری ده‌رپه‌ین و ئاهه‌نگی وشه‌ و ڕسته‌ و وێنه‌کانی ده‌کات.

مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌یدا (شیع‌ر و ئەده‌بیاتی کوردی) ده‌رباره‌ی سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی شاعیریه‌تی مامۆستا (گۆران) نووسیوه‌تی: (هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا گۆران غه‌زه‌لیکی یه‌که‌می حه‌وت به‌یتی وتوو‌ه که‌ مه‌تله‌عه‌که‌ی (واته‌ سه‌ره‌تاکه‌ی - ئازاد) ئەمه‌یه‌:

له‌ تاو فرقه‌تی یارم، دلم دائم پهبه‌شانه
وه‌کو مجنونی حی ویلی که‌ژ و ده‌شت و بیابانم

ئهم غه‌زه‌له‌ی گۆران پهبه‌شانی به‌ره‌حه‌ت چوو، (بێخودی) شاعیری به‌ناوبانگی ئەو ڕۆژه‌ نه‌ده‌ن و پێی ئەلێن که‌ منالێکی (١٢) سالی نووسیوه‌. په‌سه‌ندی ئەکاو وشه‌ی «یارم» ئەگۆرێ به‌ «لیلی» به‌لام وادیاره‌ که‌ له‌و ده‌مه‌دا گۆران له‌ مه‌به‌ستی مامۆستا (بێخود) له‌م گۆرینه‌ نه‌گه‌یشتوووه‌ و نه‌ی زانیوه‌ که‌ به‌لای (مجنون) وه‌ یار هه‌ر ئەبێ (لیلی) - له‌یلا) بێ(٦). ئەم قسه‌یه‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) نووسیوه‌تی وه‌ک مامۆستا (گۆران) خۆی ده‌لێ: (مامۆستا ره‌فیق حیلمی بۆ نووسینی باسه‌که‌ی هات له‌ خۆمی پرس) (٧). واته‌ له‌ خۆی وه‌رگرتوووه‌. ئەم قسه‌یه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ ئەگه‌ر مامۆستا (گۆران) له‌ دایکبوی (١٩٠٤) بێ، ئەوه‌ نووسینی ئەو شیع‌ره‌ی نهبه‌شانی مامۆستا (بێخود)ی داوه‌ سالی (١٩١٦) بووه‌، ئەگه‌ر له‌ (١٩٠٥) یش له‌ دایک بووبێ ئەوه‌ سالی (١٩١٧) بووه‌. که‌واته‌ که‌ شیخ‌ نووری له‌ سالی (١٩٢٠) دا بزوو‌تنه‌وه‌ی شیع‌ری نوێی کوردی ڕاگه‌یان‌دوووه‌ مامۆستا (گۆران) له‌ ته‌مه‌نی (١٤-١٥) سالان بووه‌، ئەگه‌ر له‌ سالی (١٩١٦-١٩١٧) دا ئەمه‌ سه‌ره‌تای شیع‌ری مامۆستا (گۆران) بێت، ڕوا ناکه‌م دوای سێ - چوار سال تێپه‌ربوون به‌سه‌ر نووسینی ئەو شیع‌ره‌ی نهبه‌شانی مامۆستا (بێخود)ی داوه‌ و بۆی سه‌یر کردوووه‌، ئەو قه‌له‌مبازه‌ گه‌وره‌یه‌ی دایه‌ و شان به‌شانی شیخ‌

(٦) ڕوانه (شعر و ادبیات کوردی) به‌رگی دووم - چاپخانه‌ی الشبَاب، به‌غدا، نووسه‌ری: ره‌فیق حیلمی ١٥١.

(٧) گو‌قاری به‌یان، ژماره (٢) شوباتی (١٩٧١)، دانێشتنیک له‌گه‌ڵ - گۆران - دا، نووسینی عه‌بدولرهباق بێمار.

نووری دەستی دابیتتە تازەکردنەوێ شیعری کوردی، چونکە شیعریکی دیکە مامۆستا (گۆران) مان لەبەر دەستە لە ساڵی (١٩٢١) دا نووسیبووەتی لەو شیعردا دەلی:

ئەوی دایە، ئەگەر ئەپرسی حالم!
«ئێ: تۆیش وەکو باقی بێ رەحم نیت،
تۆزقالتی، کەمێ رەحم ئەزانیت!»
راسستی شەو و پۆژ هەر دەنالم!
دەگریم و دەسووتیم هەر وەکو مۆم،
ناهم ئەگاتە گۆشی گەردوون،
مات و کز و مەلوول و مەحزوون
بۆ حالی غەریبی، بێ کەسیی خۆم!^(٨)

لەم شیعردا مامۆستا (گۆران) ئەو زەمینیە روژنیری و ئەو ئەزمونە شیعرییە نەبوو بەتوانی شان بەشانی شیخ نووری بەشداری تازەکردنەوێکە ساڵی (١٩٢٠) ی بکات، بەلکو ئەم شیعەرە کە لە سیمایەکانی شیعری کلاسیکی دوور کەوتوووە، لە ژێر تەئسیری هەنگاوەکە شیخ نووری بەرەو تازەکردنەوێ شیعری کوردیدا نووسراوە. مامۆستا (رەفیق حیلمی) ییش لە دەمی مامۆستا (گۆران) ئەو ئەو قسەییە وەرگرتوووە کە دەلی: (شیخ دانانی راستەقینە و بەدلی گۆران لە ساڵەکانی ١٩٢٩ و ١٩٣٠ هە دەس پێ ئەکا. لە هاوینی ١٩٣٠ دا رەشید نەجیب چەن هەلبەستێکی لە غەزەتە (ژیان) دا بۆ بلاوکردوووە و تخلصی (گۆران) ییش هەر ئەو حەلە رەشید نەجیب بۆی داناوە)^(٩).

ئەم قسەییەش چەند لایەنیکمان بۆ روون دەکاتەوێ. لە پیشەوێ ئەو بێرورایە ئەو دەسەلمێنتی کە شیخ نووری ئەگەر وەک مامۆستا (رەفیق حیلمی) دەستتیشانی کردوو، لە ساڵی (١٩٢٠) نوویوونەوێکە راگەیاندا، مانای وابوو شیخ نووری لەو ساڵەدا لە تەمەنی (٢٤) سالیدا بوو، کە ئەمەش تەمەنیکی زۆر لەبارە بۆ موعامەرە کردن لە پرۆسە تازەبوونەوێدا، چونکە موعامەرە کردن لەو تەمەندا سیفەتیکی گەنجانە و گەنج

(٨) پروانە دیوانی گۆران - سەرجم بەرەمی گۆران - بەرگی یەکم، چاپخانە کۆری زانیاری عیراق - بەغدا لە بلاوکرانەکانی یەکتیتی نووسەرانی کورد - ١٩٨٠ ل. ٢٣٠

(٩) پروانە کتیبی (شعر و ادبیات کوردی) بەرگی دوو، چاپخانە الشباب، بەغدا، نووسەری: رەفیق حیلمی ١٥٢

خۆی لەو تەمەنانەدا - بەتایبەتیش لە بواری شیعردا - کاتەکیان زۆر لەبارە و گیانی موعامەرەکردنیان زیاترە بۆ داھێنان و رچەشکاندن و سل نەکردنەوێ. لە ماوەی ئەو دە ساڵەشدا واتە [١٩٢٠ - ١٩٣٠] دا (شیخ نووری) تاقە شاعیریکی مەیدان و گۆرەپانەکە بوو کە لەسەر نەخشەو پروپۆتوی شیعری کوردیدا جوولاووەتەوێ و ئەرکی تازەکردنەوێ شیعری کوردی لە ئەستۆ گرتووێ و خۆی بەرپرسیار بوو لە ئەنجامەکانی بەریاکردنی ئەم بزاقە و بەتاقی تەنیاش چوو بەگژ چێژی مەببوی ئەو خۆینەرانی کە گۆچکەیان لەسەر ریتەم و ئیقاعی شیعری کلاسیکی راهاتووێ.

شیخ نووری لە ماوەی ئەو دە ساڵەدا بەشیوێیەکی تیۆری (٢٥) و تاری رەخنەیی بلاوکردوووەتەوێ و تیۆریزە (تنظیری) بۆ ئەو تازەبوونەوێ کردووێ و رچەشکین و بەرەم هێنەری کۆمەلتی شیعری تازەییە و بەم کارەشی لە خوو و نەرتی شیعری کلاسیکی هەلگەراوەتەوێ و یاخی بوو. وەک پیشتر و تمان لەو سەرەدەدا یاخیبوونی سیاسی و شۆرش بەریاکردن بەسەر داگیرکەرانی کوردستان هەبوو، تەقینەوێ هەبوو بە رووی ئەوانەیی دەستیان گرتبوو بەسەر سەرەستی و چەوسانەوێ نەتەواوەتیان دروست کردبوو، ئەو تەرزە شیعەرەش تەنیا لە لای ئەو کەسانە بوو بەجیتی بایخ و سەرنجدان کە تۆی یاخیبوون و حەز لە ژیاکتی شەنگتر و پیشکەوتوتریان تیدا بوو، ئەو کەسانە کە لە ئاستی گەورەیی و مەزنی ئازادیدا بوون، ئەم کەسانەش ژمارەیان کەم بوو، مامۆستا (گۆران) یەکتیکە لەو کەسانە و ئەو شیوازی (م. نووری) یان کردووێ بەسەرەشق و قەبوولیان بوو، بەلام لەبەرئەوێ جەماوەر ئەنجامی زەق و راستەوخۆی لەو تەرزە شیعەرە چاوەرێ دەکرد، بۆیە بزووئەوێ کە بۆ ماوەیەک لە جەماوەر و خۆیندەواران دوورکەوتەوێ، لە لایەن ئەوانەیی حەزبان بەشیعری کلاسیکی دەکرد و ئەوانەیی خەریکی نووسینی شیعری کۆلەگەیی بوون، رەت کرایەوێ و بەچاوتیکی سووک و کەم بایخ سەیر کرا.

بۆیە هەبە وشەیی (لاسیکیکەرەوێ) کە بەبالای شیخ نووری - دا پراو، لەو کاتەوێ بۆی مابیتتەوێ کە رەسەنایەتی لە شیعری کۆلەگەیییدا بینراو، دەرچوون لە کۆت و پیتوێندی ئەو شیعەرە ئەو وشەیی بەسەریدا ساغ کردییتتەوێ، بەلام بەوێ چاکە یاسای ژبان و رەوێوێ بەرەو پیشەوێ چووی ئادەمیزاد کاریکی وای کردوو، مەرۆژ وەک دەنکە نۆکتیک نەبیت هەر بیچیتینی و بەروبوومی نۆک بدووریتتەوێ. ئادەمیزاد خۆی بەفیتتە و زگماک شۆرشگیتراپەتی و گۆرانی لە خۆیدا دیو، بۆیە ئەگەر لە سەرەتاوێ لەگەڵ ئەو جۆرە هەنگاوانەدا نەبووب، ئەوێ لە دواییدا، لە ئەنجامی وردبوونەوێ و تێپرامانی سەر گازەرای

پشت و له به کێک لهو شهوانه‌ی که تێدا چاوی برپوهته ئه‌ستێره‌کان و له ژبان و له خوێبان پاماون و بیربان لێ کردووه‌ته‌وه، بۆیان ده‌رکه‌وتوو هه‌ندی بریار پیتوبستی به پێداچوونه‌وه‌یه، بۆیه به‌گۆیره‌ی هه‌نگاوی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ش هه‌ندی که‌س به‌بیروراپه‌کانیان داچوونه‌وه و له‌ولاشه‌وه ده‌سته‌به‌که‌ لاوی خوێن گه‌رم په‌یدا بوون ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه بگه‌رنه باوه‌شی خوێشه‌ویستی و میهری خوێبان و داکوکی له (حه‌لال زاده‌یی) په‌که‌ی بکه‌ن و وه‌ک پێداویستییه‌کی میژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی ته‌ماشای بکه‌ن.

له سالانی سی به‌ولاره و هه‌ر له‌و کاته‌وه که مامۆستا (گۆزان) که‌وته بلاوکردنه‌وه‌ی شیعه‌کانی خوێ، ئیدی شیعی تازه‌ورده‌ ئاشنا و مریدانی خوێ بۆ په‌یدا بوو و له سه‌رده‌می مامۆستا گۆزان و په‌یتا په‌یتا بلاوکردنه‌وه‌ی شیعه‌کانی، (تازه‌کردنه‌وه) بووه به «دیارده» یه‌ک و خوێنه‌رانی خوێ بۆ په‌یدا بوو، شاعیرانی دیکه‌ش چوونه ژێر ئالاکه‌یه‌وه که (شیخ نووری) تا گه‌یشته ئه‌و فۆرم و شیوه‌یه باج و سه‌رانه‌یه‌کی زۆری بۆ داوه. له‌به‌رئه‌وه ئه‌گه‌ر شاعیری دی چووبیتنه پال ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه و له‌و سالانه‌دا (واته له چله‌کان و په‌نجاکاندا) تازه‌بوونه‌وه‌که زیاتر بلاو بووبیتنه‌وه و په‌لوپۆی هاویشتی، ئه‌وه کارێکی زۆر ئاساییه و ناکریت ئه‌و په‌ره‌سه‌ندن و بلاو بوونه‌وه‌یه له سه‌ره‌تایه‌که‌ی دابهرین، به‌لکه‌ پیتوبسته هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه سه‌یر بکه‌ین و بریاری په‌خه‌یه‌ی له باره‌ی قوتابخانه‌ی شیعی تازه‌وده‌ین. خۆ ئه‌گه‌ر شیخ نووری به‌دوودلییه‌وه ساختمانی شیعی نوێ کوردی هه‌لچینی و مامۆستا (گۆزان) هاتبێ کون و که‌له‌به‌ر و که‌موکورتییه‌کانی پر کردبیتنه‌وه و لێ زیاده‌کردبێ و له شیخ نووری تێپه‌راندبێ و له‌و پێشکه‌وتوتوتیش بووبێ، نابێ مافی شیخ نووری وه‌ک رچه‌شکینیک فه‌رامۆش بکریت. پێداگرتنیش له‌سه‌ر ده‌رخستنی ده‌وری ته‌نیا یه‌ک که‌س له دروستکردنی قوتابخانه‌یه‌که‌دا که - کۆمه‌لێ شاعیر - سیمایه‌که‌یان نه‌خشاندوو، برۆا بوونه به (میری شاعیران) که وا بزانه له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی جیاوازی چیژ و بۆچوونی خوێنه‌ران باوی نه‌ماوه، ئه‌مڕۆکه هه‌ر شاعیره و خوێنه‌ر و مریدی خوێ هه‌یه و بۆ بینینی ژبان و گوزارشت لێدانی، هه‌ریه‌که‌یان خاسیه‌ت و شیواز و گۆشه‌نیگای تایبه‌تیان هه‌یه. له لایه‌کی تره‌وه ئاستی خوێنده‌واری و رۆشنییری شیعی هه‌ر خوێنه‌ریک له‌گه‌ل خوێنه‌ریکی دی جیاوازه، بۆیه له هه‌لپه‌ژاردنی شاعیری خوێشان جیاوازن، له لایه‌کی دیکه‌وه (میری شاعیران) قوت بکه‌ینه‌وه ده‌بێ تاكو ماوین سه‌ری داھێنان بکوئینه‌وه و برۆمان به‌وه نه‌بێ که‌س هه‌بێ ئه‌و (میری شاعیرانه) تێپه‌رینی، هه‌مووشیان به‌ده‌ست و پێوه‌ند له لای ئه‌و میری شاعیرانه پانگیرین. ئه‌م قسه‌یه‌م ئه‌وه

ناگه‌یه‌نێ - خوانه‌ خواسته - بلێم خوێنه‌ری وا هه‌ن هه‌ز به‌شیعی مامۆستا (گۆزان) ناکه‌ن، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی هه‌ز له شیعی مامۆستا (گۆزان) نه‌کات له لای من بێ زه‌وقه، به‌لام ده‌لێم با ته‌رکیزکردن له‌سه‌ر مامۆستا (گۆزان) نه‌بیته هۆی له‌ بیره‌چوونه‌وه‌ی ئه‌وانی دیکه‌و شارده‌وه‌ی ده‌ور گێڕانیان له بزوتنه‌وه‌ی شیعی تازه‌ماندا. له کاتیکدا مامۆستا (گۆزان) خوێ له چاوپێکه‌وتنه‌که‌یدا له‌گه‌ل (عه‌بدولزه‌زاق بيمار) ئه‌وه‌ی ده‌ورێکی بچووکیشی له تازه‌کردنه‌وه‌که‌دا هه‌بووبێ ناوی بردوو.

هه‌رچه‌نده له‌م باسه‌مدا ته‌نیا مه‌یه‌ستم رچه‌شکاندن و ده‌ستپێشخه‌ری کردنه له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردیدا، به‌لام هه‌ز ده‌که‌م بپرسم: بۆچی مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی شیخ نووری له سالی (١٩٣٠) دا ده‌کوژیتیته‌وه و نازانه بۆ ئه‌م ساله‌ی هه‌لپه‌ژاردوو و به‌لگه‌ی چیه‌؟! من زیاتر بۆ ئه‌وه ده‌چم که مامۆستا خوێ نووسبووه: [شیعێر دانانی راسته‌قینه و به‌دلی گۆزان له ساله‌کانی ١٩٢٩ و ١٩٣٠ وه‌ ده‌ست پێ ئه‌کا] که‌وابێ که مامۆستا (گۆزان) که‌وته بلاوکردنه‌وه‌ی شیعی راسته‌قینه و به‌دلی خوێ له سالی (١٩٣٠) به‌ولاره، ئیتر (شیخ نووری) له به‌ره‌م و به‌خششی شیعی تازه‌که‌وتوو؟! که من له‌گه‌ل مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) له‌م ده‌ستنیشان کردنه‌دا یه‌ک ناگره‌وه، چونکه دوو شیعه‌که‌ی شیخ نووری (ژیانی ئاده‌میزاد) و (په‌پوله) که له به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌یدا له‌سه‌ریانی نووسبووه به‌ره‌می چله‌کانی (شیخ نووری) یه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که شیخ نووری تا ئه‌و سالانه‌ش به‌که‌فوکۆل و به‌جۆش و گه‌رمییه‌وه به‌بیر تازه‌کردنه‌وه‌وه چوو.

مه‌سه‌له‌ی تازه‌کردنه‌وه له شیعی کوردیدا وه‌ک رچه‌شکاندن و ده‌ستپێشخه‌ری میژوویی تووشی ئیلتیباسی و نه‌بووه وه‌ک ئه‌و ئیلتیباسه‌ی شیعی تازه‌ی عه‌ره‌بی تووشی هاتوو و کۆمه‌لێ بیروپرای جیاوازی ده‌رباره‌ی رچه‌شکانده‌که و میژووی نووسینی یه‌که‌م شیعی تازه‌ی ئه‌وانه‌وه هه‌یه، چونکه ئه‌وه‌ی لای خۆمان مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر روون و ئاشکرایه و پیتوبستی به‌هیچ به‌لگه‌ و سه‌لماندنیک نییه، جگه له سه‌رقالکردنی نه‌وه‌ی خوێنده‌واری ئه‌مڕۆکه‌مان و گرتنی پانتایییه‌کی فراوانی رۆژنامه و گۆفاره‌گامان به‌و باسه‌وه که مامۆستا (گۆزان) هه‌ر له سه‌ره‌تاوه خوێ براندوووه‌تییه‌وه.

کێشه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردی له‌نیوان مامۆستا (گۆزان) و (شیخ نووری) له چه‌ند رۆژیکدا به‌ند نه‌بووه، تا لێی بکه‌وبنه‌ گومان کردن، چونکه (کات) و (میژووی) ده‌ستپێشخه‌ریه‌که‌ براده‌ته‌وه و مامۆستا (گۆزان) خوێ له‌ دوو شوێندا گه‌روی

رچه‌شکاندنه که بۆ لای (شیخ نووری) ده‌باته‌وه. ده‌بینین کیشی میژووی نووسینی به‌که‌م هۆنراوه‌ی تازه له لای عه‌ره‌به‌کان له نیوان [عه‌لی ئەحمەد باکشیر و لويس عه‌وز و سیاب و نازک] دا به‌ند کراوه. ئەوان له‌وه‌دا تووشی بگره و به‌رده هاتوون که (نازک ئەلمه‌لائیکه) به‌که‌م شیعیری تازه‌ی به‌ناوی (الکولیرا) له رۆژی (۱۰/۲۷/۱۹۴۷) دا نووسیوه و له (۱) ی کانوونی به‌که‌می هه‌مان سال‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه. (به‌در شاکر ئەلسیاب) یش له دیوانی (أزهار ذابله) دا که له به‌غدا له ناوه‌پراستی کانوونی به‌که‌می هه‌مان سال‌دا ده‌رچووه، له‌و دیوانه‌یدا شیعیریکی بلاوکردووه‌ته‌وه به‌ناوی (هل کان حبا). خووشی ئەوه‌ی ده‌ستنیشان کردووه و له په‌راویزی شیعه‌که‌یدا نووسیویه‌تی: [له‌و جۆره شیعه‌رانه‌یه که کیش و قافییه‌ی جیاوازه] له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که په‌خه‌گرانی عه‌ره‌ب (بدر شاکر السیاب) زۆر به‌شاعیرتر ده‌زانن له (نازک ئەلمه‌لائیکه)، به‌لام بۆ مه‌سه‌له‌ی ده‌ستنیشان کردنی میژووی به‌که‌م شیعیری تازه و به‌که‌م که‌سی ده‌ستپیشخه‌ر که‌وتوونه‌ته ناو ئەو مشتومره‌وه، که‌چی وه‌ک وتم له لای ئیمه مه‌سه‌له‌که ته‌واو جیاوازه، (شیخ نووری) به‌چه‌ند سال پێش مامۆستا (گۆران) ده‌ستی داوه‌ته چه‌کی تازه‌کردنه‌وه و به‌تیۆز و پراکتیک چووه‌ته مه‌یدانی تازه‌کردنه‌وه و ده‌ستی خووی وه‌شان‌دووه و به‌که‌مه‌لێ و تارێ په‌خه‌یی چه‌ند چه‌مکیکی تازه‌ی ده‌ستنیشان کردووه که له‌گه‌ڵ چه‌مکی شیعیری کلاسیکی رێک ناکه‌وێ، به‌شیعیریش له‌ بوا‌ری شیعیری تازه‌دا به‌ره‌مه‌میکێ زۆری به‌ده‌سته‌وه داوه. که‌واته شیخ نووری له شیعیری کوردی هاوچه‌رخماندا سه‌ره‌تایه‌کی تازه‌ی بۆ دارپشت و بناغه‌ی بۆ دانا. وه‌ک روونیشم کرده‌وه راگه‌یاننده‌که‌ی راگه‌یاندنیکێ بۆ زه‌مینه نه‌بوو، به‌لکه‌وه‌ناعه‌تیک بوو روانینی گۆرپیوو، به‌پیتی ئەو روانینه تازه‌یه‌وه شیعیری ده‌نووسی. که شیخ نووری ئالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لکرد و سه‌رکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌ی شیعیری تازه‌ی کوردی گرته ئه‌ستۆی خووی تا ماوه‌یه‌کی زۆر، یان باشتر وایه بلێین تا ماوه‌ی ده سال هه‌ر خووی به‌ به‌ره‌م له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که به‌رده‌وام بوو، ئەو به‌رده‌وام بوونه وه‌ک مامۆستا (گۆران) ده‌لێ: (ته‌ئسیری ده‌به‌خشیه‌ سه‌ر ئەده‌بی کوردی).

له‌ دوای سالانی سیه‌وه مامۆستا (گۆران) هه‌ر چه‌ند به‌هۆی زانینی زمانی ئینگلیزی و ئاگاداری له ئەده‌بیاتی ئینگلیزی تا ده‌روبه‌ری سالی (۹۳۵) په‌یره‌وی رێبازی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) ده‌کرد^(۱۰).

(۱۰) پروانه: گۆفاری به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتی سالی ۱۹۷۱، دانیشتنیک له‌گه‌ڵ - گۆران - دا، نووسینی عه‌بدولره‌زاق بيمار ل ۳۰.

به‌لام ئەویش به‌هینز و توانستیکی شیعیری گه‌وره‌وه شان به‌شانی (شیخ نووری) که‌وته هه‌نگاوان و تاقیکرینه‌وه‌ی توانایی خووی له بزووتنه‌وه‌ی شیعیری تازه‌دا. به‌هۆی ته‌ختکردنی رێگای تازه‌بوونه‌وه و رێگه‌ خووش کردن بۆی، مامۆستا (گۆران) توانی به‌ به‌خشیه شیعیریه‌کانی خووی و به‌شدار بوون و قۆل هه‌لمالینی دل‌سۆزانه‌ی بۆ تازه‌بوونه‌وه، هینز و ته‌کان و گۆژمیکێ تازه‌ بداته بزووتنه‌وه‌که و هه‌نگاوه‌کانی خه‌راتر کرد و خوینی تازه‌ی کرد به‌ده‌ماره‌کانیدا، چونکه تا ئەو کاته‌ش تازه‌بوونه‌وه‌که ته‌نیا هه‌ول و ته‌قه‌للا و کۆششی تاکه‌که‌سی بوو، ئە‌گه‌رچی له سه‌ره‌تاوه (عه‌بدولره‌حمان به‌گی نفوس) و (ره‌شید نه‌جیب) یش هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی توانست و ده‌سه‌لات له‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌دا به‌شداریبیان کرد. به‌شداربوونه‌که‌یان هه‌رچه‌ندیک بێت نابێ له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ئەو قۆناغه شیعیریه‌دا ده‌وری هه‌یج کامیکیان فه‌رامۆش بکریت.

ئ‌گه‌ر وه‌ک ده‌ستپیشخه‌ری میژوویی سه‌یری تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعیری کوردی بکه‌ین (شیخ نووری) وه‌ک پێشه‌وايه‌ک خووی ده‌سه‌پینی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ئەو ده‌ستپیشخه‌ری و موغامه‌ره‌ کردن و شوێشه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) به‌ریا بوو، له سه‌ره‌تاوه جۆره ترسیکی پێوه دیاره، چونکه له‌و کاته‌ی ئەو ده‌ستی داوه‌ته ئەم پرۆسه‌یه خوینه‌رانی ئەو سه‌رده‌مه وه‌ک گوناخیک سه‌یری هه‌نگاوه‌که‌یان کردووه، به‌لام له‌ دواییدا واته‌ دوای ئاشنایه‌تی په‌یداکردن له‌گه‌ڵ بزووتنه‌وه‌که‌دا و هاتنه‌ پێشه‌وه‌ی مامۆستا (گۆران) که شیعه‌رکانی نوینه‌ری راسته‌قینه و په‌سه‌نی (تازه‌بوونه‌وه) بوون به‌ره‌ به‌ره تازه‌بوونه‌وه‌که بووه به‌ (دیارده‌) یه‌کی ئاسایی. له‌ کاتیکدا له سه‌ره‌تاوه که شیخ نووری به‌ته‌نیا له‌گه‌ڵ بزووتنه‌وه‌که خه‌ریک بوو هه‌لومه‌رجی له‌بار و ده‌ستگروییکردن و پشتگیریکردن زۆر که‌م بوو. یان که‌م که‌س هه‌بوون دانی خه‌ر به‌و بزووتنه‌وه‌یه دابنێن و نافه‌رینی بکه‌ن، چونکه به‌هۆی گۆرانی ئیقاعی ئەو ته‌رزه شیعه‌رانه‌وه له‌گه‌ڵ ئیقاعی گوتچکه‌یان و روانین و چیژبان جۆره‌ ساقمه‌یه‌ک بوو، بۆیه سه‌یر نییه تانوتی لێ بده‌ن و ناو و ناتۆره‌ی خه‌راپی بۆ بدۆزنه‌وه. سوور بوونی پێشه‌وا‌ی ئەم بزووتنه‌وه‌یه و پێداگرنتی له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی و سارد نه‌بوونه‌وه‌ لێی، کارێکی وای کرد، ورده ورده خوینه‌رانی لێ نزیک بپێته‌وه، ته‌نانه‌ت تا ماوه‌یه‌کی زۆریش خوینه‌رانی ئەو سه‌رده‌مه شیعه‌رکانی مامۆستا (گۆران) یان به‌ (هه‌للور مه‌للور، ته‌کامه) به‌راورد کردووه و به‌گالته و لاقتیه‌و باسیان لێوه کردوون. وایانزانیه هه‌موو که‌س له‌ عۆده‌یدا هه‌یه شیعیری وه‌ک ئەوانه‌ی (گۆران) بنووسی.

له‌ گه‌رمه‌ی به‌خشش و داھینانی (گۆران) و هه‌نگاوان به‌ره‌و چه‌سپاندن و په‌ره‌پێدانی

ئەو بزووتنەو، كۆمەلنى شاعىرى دى ھاتنە مەيدانى نووسىنى ئەو جۆرە شىعرە لەوانە مامۆستاين: (ھەردى) و (دلدار) و (دىلان) و (كامەران موكرى) و (ع. ح. ب) و (كاكەى فەللاخ) و (ھەسەب قەرداغى)، كە ئەوانە ھەر خۇيان پىش ئەو شاعىر بن، خوتنەرى وريا و زىرەكى ئەو شىعرە تازانە بوون و لە مەزنى و گەورەى ئەو بزووتنەو، دەگەشتن، ئىنجا بەرھەمىش بەشدارىيان تىدا كرد، تا واى لىھات ئەو تازەبوونەو، لە ھەسە دەستى (شىخ نوورى) بەرپا كراو بەتەنبا قورسايبەكەى كەوتبوو ھەسە شان، لە ھەردەمى مامۆستا (گۆران) بوو بە (دباردە) بەك، پەپرەو كەران و مورىد و شەيدايانى زۆر بوون، لەو ماو ھەشدا راو و بوچوون و چىشى خوتنەرانىش بەرانە بە تازەبوونەو، كە تەواو ھەرقى كرد و زياتر پالپىشتى لىدەكرا و لەسەرى دەكرايو، ئەمانە ھەموى بوونە ھۆى چەسپاندنى تازە بوونەو، تا واى لىھات بەھۆى زۆربوونى دەنگى ئەوانەى دەنگى خۇيان داىە پال تازەبوونەو، نووسىنى شىعر لەسەر پىدوانى تازە لە لايەن شاعىرانەو، توانى داوونەرىتى شىعرى تازە لە لاي خوتنەران و لە ئەدەبى كوردىدا برىژن و رىبازەكەى پەپرەويان دەكرد، بىتتە قوتابخانەى كى خاوەن سىما و خاسىەتى شىعرى خۆى، كە ئەمۆكە ئەو قوتابخانەى لەگەل ناوى مامۆستا (گۆران) جووت بوو و لە زۆر نووسىندا ئەم كۆشش و تەقەللا ھەردەزى و كۆمەكىيە و نەشونما كردن و پىگەشتن و كامل بوونى ئەو قوتابخانەى بەشپەھەكى فراوان و ھەمەلايەن پىشتگوى دەخرى، كە ئىنكار ناكرى ئەو ھەولە كۆمەكىيەدا مامۆستا (گۆران) دەورىكى بالاي لە پال دەورى (شىخ نوورى) دا ھەبوو.

كە شىخ نوورى پىشەواى تازەكردنەو شىعرى كوردىيە، ئەو ماناى وانىيە ئەو پىشەوايەتىيە لەسەر ئەو بنچىنەىە دروست كرابى، كە بىتتە كۆسپ و تەگەرە لەبەردەم داھىتان و ئىتر كەس نەيتوانىيەت و نەيوترابى ئەو تىپەرتىنى. يان پىشەوايەتىيەكەى داھىتانى كەس بسپرتەو، بەلكو پىشەوايە لە دۆزىنەو، ئەو رىگايە و رىچكە بەستى بوى. ئىتر باسى ئەو ناكەم لەو رىگايەدا چەند پىچ و پەنا و كووچە و كۆلان و جادەى تىدا دەدۆزرتەو، چونكە رىگايە داھىتان، رىگايەكى بى كۆتايى و بى برانەو، تا زياتر بەدوايدا بگەرتى و بەدوايدا بچى ھىشتا ھەركەمە. رىگايە داھىتان كۆپرە رىگايەك نىيە دەرچوونى نەبىت، ئەگەر داھىتان دەرگايەكى ھەبى داھىنەرىك بىكاتەو، لەو دەرگايەو دوو دەرگايە دىكە دەدۆزرتەو، كە داھىنەرىكى دىكە دىت يەكەىك لەو دوو دەرگايە ھەلدەبۆرتى بىكاتەو، چوار دەرگايە دىكە دەبىنى و بەم جۆرە تا ئادەمىزاد خوليا

و ئاوتىكى ماى جىبەجى نەكرابى و نەھاتىتە دى لە داھىتان ناكەو، تا يەك شت ماى لە پاشەپۆژ و چارەنووسى خۆى نەيزانى، لە پرسىياركردن و سۆراخ و گەران و موغامەرە كردن ناكەو، ناسرەو، بۆيە ئەگەر (شىخ نوورى) دەرگايەكى بەسەر دنباى پەلكەزىرەنى تازەكردنەو، كوردىتەو و دوو دەرگايە لىو بىنىيە، ئەو مامۆستا (گۆران) ھەك شاعىرىك كە چەسپىنەرى ئەم بزووتنەو، بۆيە ئەگەر لە يەكەىك لەو دوو دەرگايەى (شىخ نوورى) دۆزبۆيەتىيەو، روانىبىتى بۆ دنباى شىعر، ئەو چوار دەرگايە دىكەى بەسەر شىعرى تازەى كوردىماندا كوردووتەو. ئىمەش لىرەدا تەنبا مەبەستمان ئەو، پەچەشكىنى و دەرگا كوردنەو، بۆ لاي (شىخ نوورى) بىيەو، چونكە دەستپىشخەرى، تۆماركردنىكى مېژووبىيە، بەلام داھىتان خوتنى مېژوو و جوولنەرى ئەو مېژوو، شىخ نوورى ئاسۆيەكى تازەى لە بەردەمى شىعرى كوردىدا كوردەو، كۆمەلنى شاعىر بۆ ئەو ئاسۆيە كەوتنە ئەسپ تاودان، بىگومان جۆرى ئەسپەكانى ئەو شاعىرانە سوارى بووون لەگەل چۆنەتى راكردىيان بەرەو ئەو ئاسۆيە جىاوازە، ھەيانە ئەسپەكەى خۆشپو، ھەشيانە ئەسپەكەى سست رۆ بوو، ئەمەيان باسكى سەرىخۆيە و بۆ جىاكردەو، ئەو دوو دەستە شاعىرە پىوستى بەلىكۆلنەو، تىرۆتەسەل و زانستى ھەيە.

شاعىرىك لە دەلاقەى داھىتان و بەخششى خۆيەو تەماشاشا دەكرى و لە چوارچىووى بارودۆخى مېژووبى خۆى باسى لىو دەكرىت. ئەو دەستپىشخەرىيە مېژووبىيە لى دەركەى كە (شىخ نوورى) كوردووتە، دەنا ھەرىكەيان زۆر و كەم خاوەنى پە و پاىە شاعىرى خۇيان. بەرھەمەكانىان باشتىن وەرامى ھەموو قسەيەكە. لىكۆلنەو، ورد و ھىمانە بۆ دەستپىشانكردنى پاىە ھەرىكەيان ئامانجى سەرەكى نووسىنى پاك و بى مەبەست و زانستىيە. تەنبا مەبەستى ئىمەش لەو نووسىنەدا دەرخستنى لايەنە مېژووبىيەكەى كە مامۆستا (گۆران) بەوپەرى لە خۆبووردەبى و بى فېزىيەو دەستى بۆ راكىشاو، پىوست ناكات چىتر تەمومر بەخرىتە سەر رووى ئەو ھەقىقەتە كە (شىخ نوورى شىخ سالىح) يەكەمىن شاعىرى كوردە، بەردى بناغەى تازەبوونەو بۆ شىعرى كوردى داناو، ئەو ئەزمونەى شىخ نوورى چەند گەورە و قوولە يان چەند بچووك و تەنكە، ئەمەيان نابى تىكەلى ئەو مەنەھەجەمان بگەين، چونكە بەراوردى نىوان مېتۆدى ئەو دوو شاعىرە لە روانگەى شىعرەكانىانەو ئەم لايەنە روون دەكاتەو، ئەگەرچى بەپى داوونەرىتى بەراوردكارى ناكرى دوو شاعىرى مىللەتىك بەراوردىان لە نىواندا بكرى، بۆيە دەلىم لە روانگەى بەرھەمەكانىانەو، چونكە مەزووعىەت بەتەنبا قسە فرى دان

نییه، ئەوەندە تیبۆر و پراکتیکە، ئەوانە ویستوو یانە لە شاعیرایەتی (شیخ نووری) کەم بکەنەو من لە لای خۆمەووە ئەو کەسانە بە نامەوزووعی دەزانم، چونکە بەرھەمیەکەمی (شیخ نووری) یان لە بەرھەستدا بوو و ئەو بەرھەمانەش کە زۆریەیان لە پۆژنامە و گۆڤارەکانی سالانی (۱۹۲۰) بەرھە ژوورتر بلاوکراونەتەو، زۆر بەدەگمەن ھەولیان داووە ئەو گۆڤار و پۆژنامانە بپشکنن و بە نمونە شیعەرەکانییەو بەتێنە مەیدانی رەخنەگرتن و لیکۆلینەو، زۆریە ئەوانەش قسەکانی یەکتریان وتوووە. ئەوانە لەسەر ئەو قۆناغە دەنوسن، نابێ ئەوەش لە بیر بکەن کە (شیخ نووری) کارتیکردنی بەسەر مامۆستا (گۆران) یشەو ھەبوو، ئەوەتا خۆی دەلی: (یان ئەو جۆرە شێوازەیان تیا کراوە بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و ھاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرھەمیکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردیی ناوچەیی سلیمانییان پێ تازە کردووە)^(۱۱) ئەو سەرھەتایە شێخ نووری تۆماری کرد، ھەرگیز لە بیر و یادێ مێژوو ناسپێتەو، با زۆر کەسیش ھەبن بیانەوی ئەو حەقیقەتە بێرێنەو.

رەنگە زۆر کەس ھەبێ شیعری (شیخ نووری) یان بەدڵ نەبێ، بەلام دەبێ ئەو بزانن کە شێخ نووری، گۆلیکە بۆنی لە گۆلەکانی پێش خۆی جیا، کە لەو سەرھەمەدا باخچەیی شیعری کوردی زۆر پێویستی بەو جۆرە گۆلە ھەبوو، بەو دەنگێکی جیاوازی لە دەنگی شاعیرانی پێش خۆی و پەنجەرەییکی تازەیی بەسەر شیعری کوردیدا کردووە و ئاسۆیەکی تازەیی لێ بەدی کرد. ھەر چۆنیک بیت (شیخ نووری) لە دنیا شیعری کوردیدا دەستی دا بە تاقیکردنەو، دەبێ سەری پێز و خۆشەویستی بۆ دانەوینن. ئەگەر مامۆستا (گۆران) لە دوا سببەکانەو ھاتبێ ئەو ئەزمونەیی درێژە پێدای و قوولێ کردبیتەو یان لە شێخ نووری شاعیرتر و ھونەرەندتر بیت و زبیرەکانەتر ساتوسەوای لەگەڵ ئەو کیشەیی تازەبوونەو، ئەو ھیچ لە مەسەلە کە ناگۆرێ و ھەک چەشکینیتیک ھیچ لە نرخی شێخ نووری کەم ناکاتەو، بگرە دەتوانین بەھۆی زۆری داھینەرەکانمان زیاتر مەسەلەیی میللەتە کەیی خۆمان دەوڵەتەندتر و فراوانتر بکەین، چونکە میللەتێ تا داھینەری زۆرتر بێ، ئەوەندە زیاتر خواوێ مەسەلەییە. میللەتێ بێ داھینان، میللەتێکی مردوو، گۆرەپانە کەش ئەوەندە فراوانە کەس جێگەیی کەس ناگرێ.

کە دەلیین (شیخ نووری) شاعیرێکمان بێر دەکەوینەو کە لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا

(۱۱) بەھشت و یادگار - گۆران - چاپخانەیی مەعاریف - بەغدا - ۱۹۵۰ - ۱۲۶۹ لەسەر ئەرکی عەلەددین سەجادی لە چاپ دراووە سەرھەتا ل ج.

نرخی کەم نییە، بەو دەیی پێوەندیبەکی توندوتۆڵ و زیندووی بەقۆناغێکەو ھەبە، ئەگەر بەرھەمی بکەوینتە بەرھەستان، رەنگە زۆر بریاری بەپەلەیی نووسەرەن بگۆرێ و ببیتە کەرەسەیک تا پێوەری راست و دروست شوینی پێوەری ھەلە بگرتنەو و راستیان بکاتەو. یان ببیتە ھاندەرێک رووی گەش و رووناک و راستەقینەیی شێخ نووری دەریخات، بەبێ ئەو دەیی کەس بیکاتە پرد بۆ پەرینەو بیروپرای وا کە لەگەڵ پایەیی شاعیرێک نەگۆجێ کە سیمای قوتابخانە و رێبازێکی تازەیی لە شیعری کوردیدا دروست کردووە!

ھەندیک لە نووسەرەن و پۆژنامەنووسان لەجیاتیی ئەو دەیی بنوسن (قوتابخانەیی شیعری نووی) دەنوسن (قۆناغی گۆران) و مامۆستا (گۆران) بەسەرھەتای نوێکردنەو شیعری کوردی و سەرۆکی ئەو قوتابخانەیی دادەنێن، بەمەش حەقیقەتێکی مێژوویی بەھەلە دەنوسنەو، ئەوانە پێ بزانن یان نەزانن مێژووییەکی نزیک دەشیوین. ئەم بریارەش تێنەگەیشتنە لە زاراوێ (قۆناغ) و (قوتابخانە)، چونکە (قۆناغێک) یان (قوتابخانەیک) بەتەنیا یەک کەس دروستی ناکا. لە لایەکی دیکەو پشستگۆی خستن و دوورکەوتنەو ھەبێ بریاری مامۆستا (گۆران) کە بەوپەری راستگۆیی و بێ فیزیی دان بە راستییە مێژووییەدا دەنێ و جێگیری دەکات و وابزانم بەکەسیش ھەلناوشتیتەو. ئەوەتا خۆی دەلی: (نووسەر و شاعیرانی ئەوسا، بەتایبەتی شێخ نووری و رەشید نەجیب و من کە پێکەو بەئەدەبی تورکی مۆتەئەسیر بووین و پێکەو ئەماننووسی، بەلام تەنھا شێخ نووری شیعەرەکانی بلاو ئەکردووە و من بلاوم نەئەکردووە و ئەم لەم بارەییو نیشاطی دەردەکەوت، و ئەدەبی تورکی قوتابخانەیی شیعری تازەیی تیا پەیدا بوو. کە پێیان ئەوترا (ئودەبای فەجری ئاتی) لەوانە (توفیق فیکرەت) و (جەلال ساھیر) بوون. و ئەدیبێکی تری تورک کە (عەبدولرەحمان خالید)ە، ئەگەرچی لەم کۆمەلە نەبوو بەلام ھەرپێی مۆتەئەسیر بووین. کەوابێ ھەموومان بەیەکەو ئەمان روانییەیک کلاو پۆژنە، بەلام ئەتوانرێ بەشێخ نووری شێخ سەلح بووتری سەرۆک، بەھۆی:

یەگەم: زۆری بەرھەمی.

دووھم: بلاوکردنەو بەرھەمە کەیی کە بێگومان تەئەسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی. (۱۲)

(۱۲) پروانە گۆڤاری بەیان، ژمارە (۲) ی شوباتی ۱۹۷۱، دانیشتنیتیک لەگەڵ گۆراندا، نووسینی عەبدولرەزاق بێمار.

مامۆستا (گۆران) خۆی ئەو میژووێ دەستنیشان نەکردوو کە بەیەکەوه روانیوانەتە بەک کلاوڕۆژنە و ئەوانە لەسەر (شیخ نووری) و (گۆران) یشیان نووسیبووە دیسان ئەمەیان ڕوون نەکردوو تەو، واتە تەئسیرەکە لە پێش سالانی (سی) بوو یان لە پاش (سی) یەکانەو بوو. یان کارتێکردنی ئەدەبی تورکی بەسەر مامۆستا (گۆران) لە سەرەتاوە یەکسەر لە ڕێگەی خۆیندەنەوێ ئەدەبی تورکیبەو بوو یان بەهۆی (شیخ نووری) یەو بوو، چونکە مامۆستا (گۆران) لە سەرەتای (بەهشت و یادگار) دا نووسیبووەتی: (یان ئەو جۆرە شێوازەیان تیا کراوە بەسەر مامۆستا (م. نووری) و ھاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرەمیکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچەی سلیمانیا پێ تازەکردووە) لەم قسە یەدا ئەو دەرەدەوێ کە لە سەرەتاوە تازەبوونەو کە بەهۆی (شیخ نووری) یەو ناسیبووە و لەو قۆناغەدا لاسایی شێوازەکە ی ئەو کردوو تەو، چونکە لەوکاتەدا هێشتا خۆی دەستی نەگەشتوو تە سەرچاوەی ئەدەبی تازە تورکی و لەو ماوە یەدا ئاسۆی ڕۆشنبیری و ئەدەبی لە بەرەمدا ئەو نەبوو، تا سالانی (سی) و بەرەو ژوور لە ڕێگەی زمانی تورکی و فارسی ئاسۆیەکی فراوانتری لە بەرەمدا کرایووە و لەسەر ئەزمونی شاعیرانی دەروپشت وەستا و بەقوڵی لیبی وردبوووە. ئەو دەلی: (م. نووری و ھاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت) واتە لەوکاتە ی ئەوان وەریان گرتووە، ئەمی تیدا بەشدار نەبوو، ئەگەر نا دەبایە بیوتایە (وەرمان گرت و ...)، جگە لە مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) و (گۆران) کەسی دی بای ئەو نەکردوو و ئیشارەتی بەو نەداوە کە لەو سەرەتایەدا مامۆستا (گۆران) لە ژێر تەئسیری شێوازی (شیخ نووری) دا بووبێ. دوا ی سالانی سییەکانیش (شیخ نووری) لەو سوود وەرگرتن و بەرھەم بەخشینە دوور نەکەوتوو تەو. مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) لە پاش سالانی (سی) یەو هیچ دەوڕێک لە تازە کردنەو دا بەشیخ نووری ڕەو نابینێ، لە کاتێکدا ئەو دوو شیعری لە کتیبە کەیدا (شاعر و ئەدەبیاتی کوردی) بەنموونە ی شێوازی تازە دیانخاتە ڕوو و باسیان لێو دەکات، لە پاش سییەکانەو نووسراون. کەواتە شیخ نووری لە دوا ی (سی) یەکانیش لە بەخشش و تازەبوونەو بەرەوام بوو.

ئەگەر مامۆستا (گۆران) لەو قسە یەدا (بەیەکەوه ئەمانیوانیە بەک کلاوڕۆژنە)، مەبەستی پێش سییەکان بیت، ئەو دیسان دانی بەو دا ناوە کە بەرھەمەکانی (شیخ نووری) (تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی) بەپێی ئەو تۆمارکردنە میژوووییە،

(شیخ نووری) شاعیرێکە لە پێش مامۆستا (گۆران) ئەو بەنەمای ئەدەبی ئەو سەرەدەمی شەقاندوو، بەهۆی تەمەن گەورەیی یی، یان ھەر ھۆیەکی دیکەو، دەستی وەشاندوو و بەشدار ی ھاوڕێ شاعیرەکانی دوا ی خۆشی کردوو. ئەم قسە یەشمان هیچ پێی لە گەورەیی شاعیرێکی وەک مامۆستا (گۆران) نەگرتوو، بەلکۆ مامۆستا (گۆران) یش بایە حەزی دەکرد ئەو راستییە بەو جۆرە بیری تەو لای خاوەنەکە ی. ئەگەر پڕوامان بەمەنتیقی پێشکەوتن یی، دەبێ شاعیرانی دوا ی (شیخ نووری) و (گۆران) لاسایی ئەوان نەکەنەو، پێویستە وەک چۆن مامۆستا (گۆران) چەند چینیکی خستە سەر تەلاری شیعری کوردی، ئەوانیش بەرەوام بن لە خستەسەر و لەو خەرمانە ی زیادکەن و پەرە ی پێ بدن، تا بتوانن بەنەمای زیندوویتی و ڕەسەنایەتی لەناو ئەدەبەکەمان بپاریزن. وەک چۆن ھەموو روانیێکی تازە بۆ ژیان پێویستی بەداهینان و داهینەری خۆی ھە یە، بەو شێو یەش زمان و سەرەدەمی تازەش پێویستە داهینان و داهینەری خۆی ھە یی. مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) یش ھەر رای وایە کە دەلی: (بەم شیعەرە تازانەدا ئەو بەبیردا دیت کە دوور نییە ھەندیک لە شاعیرە لاوەکانی ئیسمرۆ وەیا شاعیرانی تری دواڕۆژ بگەنە بەرزترین پلە ی وێژەوانی) (۱۳).

ئەوانە ی بیانەوێ لەمەولا لەسەر قۆناغی ڕاپەریوی شیعری ئەو قۆناغە بنوسن، ئەگەر خۆیان لە مەزووعیەت تەو لە نەکەن دەبێ دان بەو راستییەدا بنین کە (شیخ نووری شیخ صالح) ڕچەشکین و سەرکردە ی ئینقلابی شیعری کوردی ناوچە ی سلیمانی بوو، لە چارەگی یەکەمی سەدە ی بیستم و سالانی بەرەو دوا ی. کە دەلیین (شیخ نووری) سەرکردە ی ئەو ئینقلابیە، لە خۆمانەو ئەو قسە یە ناکەین و بەگۆترەکاری و لە ڕووی عاتیفە یەکی ساویلکەنەو بەرپارەکە دروست نەبوو، ئەو تە شاعیرێکی وەک (پیرەمێرد) کە لە ناو ئەدەبیاتی تورکیدا کۆلاو و یەکیک بوو لەو شاعیرانە ی تاموچێژی شیعری تازەیان کردوو، لە ڕێگای زانییەتی زمانی تورکی و ناگادار بوون لە ئەدەبیاتەکە ی و تەنانت ژیان و گۆزەران بەسەبردن لەو مەلەبەندە ی بزوتنەو کە بەھۆبەو بەرپا کراوە و شاعیرە نوێخاوەکانمان لە کاریزی ڕۆشنبیری ئەو پێیان خواردوو تەو و لەگەڵ ئیقاعە تازەکە ی گونجاو بەم جۆرە وەرانی نامە یەکی شیعری (شیخ نووری) داوە تەو:

(۱۳) گۆفاری پێشکەوتن: ژمارە (۱) ی سالی (۱) شوباتی سالی ۱۹۵۸، وتاریک بەناوی (ئینقلاب لە شیعری کوردیدا)، ڕەفیق حیلمی.

شووکری خوا ئەکەم که له نووری کوژاووه
 پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدەب کهوتە ناوهوه
 (نووری)! به نووری ئیوهوه زوڵمەت لادەچی (١٤)
 (یارەب) ی! ئەم زیایە نەبێ قەت بە چاوهوه

شیخ نووری ئەرکەکانی وەک شاعیریکی ئەو سەردەمە زۆر بووه، بۆیه له پال شاعیرایهتی، لیکۆلینهوهی نووسیوه به کاروباری رۆژنامه نووسییهوه خەریک بووه، جگه له وه رگێپان و چالاکي کۆمه لایهتی و سیاسی، واته تهنیا بههره و توانایی خۆی له بواری شیعردا تاقی نه کردوووه توه و تهنیا بۆ شیعەر نه ژیاوه. ئەو قسه یهه پینه کردنی ئەوه نییه که بۆچی شیخ نووری بههره می زۆرتر و پوخته تری نه داوه به دهسته وه، چونکه موغامه ره کردنه که ی (شیخ نووری) له میژووی ئەدهبیاتی کوردیدا نرخیتکی گه وره ی هه یه، که له پاش ئەو مامۆستا (گۆران) زیاتر بههره و سه لیه یه ی شیعیری خۆی پێ بگه یه نێ یان ئەم بارودۆخیتکی تایبه تی و گشتی زیاتری بۆ پرەخسی و له (شیخ نووری) زیاتر بههره می پوخته تر و هونه ری تر بدا به دهسته وه، ئەمه شتیکی سه یر نییه، به لکو ده ستوو و یاسای ژبانه و هه ر ده بی و ابی، نه ک پێش ره وایه تی شیعری کوردی له شیخ نووری به سه نرێ ته وه و وا له خۆینه ر بگه یه نرێ که شیخ نووری شاعیریکی ره سه ن نه بووه و هه ر خه ربکی لاسایی کردنه وه بووه و به قوتابی و موریدی (قوناغی گۆران) یشی رانه گرن، له کاتیکدا هه ردووکیان ته قه للا ده ری خۆشکردنی یه ک زه مینه و رێگان.

له ئەنجامی ئەو وردبوونه وه یه دا، ده گه بنه ئەو سه ره نجامه که شیخ نووری شیخ سالح به پیتی بیرو پای مامۆستا (گۆران) و (ره فیه ق حلیمی) و کهسانی رۆشنبیر و شاعیری دیکه ی ئەو سەردەمە، تازه بوونه وه ی شیعری کوردی له سه ر ده ستی ئەو هاته کایه وه. شیعری کوردی له سه ر ده ستی (شیخ نووری) دا به ره وه هه وارێکی دی رێگه ی مه به ستی گرتە بهر. له پاش سالانی سییه کانی شه وه چه ند شاعیریکی دی که وتنه هه نگا و نا ن بۆ ئەوه ی خۆینی زیاتر به نه ئەو بزوتنه وه تازه یه وه. ئەو شاعیرانه ش هه ره که یان به جو ریک و به پیتی شیوازی خۆی به ره و پیری ئەو تازه بوونه وه یه چون که سه ره تا که ی (شیخ نووری) رایگه یان د و له سه ره تا وه ئەو شاعیرانه به کار تیکردنی هۆنرا وه کانی ئەو شاعیران

(١٤) رۆژنامه ی ژین، ژماره (٦٢١) ی سالی (١٥)، (١٥) ی صفر ١٣٦٠ هـ، جیاوازییه کی له گه ل ئەمه یان هه به و هه ر ئەمه شی داوه ته مامۆستا ره فیه ق حلیمی له کتێبه که یدا بلاوی کردوه ته وه.

ده نووسی، له سه رووی ئەو شاعیرانه ش مامۆستا (گۆران)، که خاوه نی به هه ره به کی گه وره بوو، توانی روانینی خۆی بۆ مه سه له ی تازه بوونه وه قوول بکاته وه. به ده رکه وتنی ئەو له دوا ی سییه کانه وه و پێگه یان دنی که ره سه کانی ده رپینی شیعری خۆی، هه ولێکی زۆری دا بۆ جێگیر کردنی (ئه زموونی شیعری تازه) و به ره وه مه یین و پێگه یشتن پالێ پێوه نا. هه ر له و کاته شدا که شیعری کوردی تازه مان خه ربیک بوو پیتی ده گرت، چه ند شاعیریکی دیکه ش له ژێر ته ئسیری ئەو که شه وه وا شیعرییه تازه یه دا که به جو وته تا ئەو کاته (شیخ نووری) و (گۆران) دروستیان کردبوو، که وتنه کنه و ته قه للا و هاته مه یدا نه وه. ئەوانیش شاعیری به توانا بوون و توانییان به هه ره و سه لیه یه ی شیعری خۆیان به سه لیتن. به سه ره له دانی ئەو ده سته شاعیره و به شداربوونیان له کوژی تازه بوونه وه که، زیاتر تازه بوونه وه که وه ک (دیارده) یه ک له ناو شیعری کوردیدا ره گا ژۆ بوو، ئەم رێبازه له لایه ن خۆینه رانه وه زیاتر له جار ان ئاوری لێ درایه وه و جمهووری خۆی بۆ دروست بوو، له کاتیکدا له سه رده می شیخ نووری ئەو جمهوور و ره و اجه ی نه بوو. ئەو ده سته شاعیره یه که م جار به ته ئسیری شیوازی (شیخ نووری) و پاشان (گۆران) و له دوا ییشدا به سه رچاوه و چاووگه کانی تازه بوونه وه یان زانی و بینیان پێوه نا.

هه ر له و کاته وه که شیخ نووری سه ره تا ی شیعری تازه ی کوردی دامه زراند، تا ئەو رۆژه ی (تازه کردنه وه) که بووه (دیارده)، تا قمی ک شاعیر که وتنه خۆ پێگه یان د و قوول کردنی ئەزموونیان له لا بووه خولیا. هه ندیک له و شاعیرانه توانییان رۆژ له دوا ی رۆژ زیاتر خۆیان پێ بگه یه ن و ئەسته یه ی به هه ره یان بدره وشیته وه و به جریوتنی. هه ندیکیشیان ده رفه تی خۆ پێگه یان د و پێشکه وتنیان بۆ ساز نه بوو، ئیدی یان له نیوه ی رێگا وازیان هیتا، یان به به خششی خۆیان رازی بوون و نه یان توانی له وه زیاتر خۆیان تێپه ریتن.

شیخ نووری شوینی له سه ر نه خشه ی تازه بوونه که هه ر چه نده بیت، ئەوه نده ی به سه که خاوه نی چه ند پارچه شیعیریکی زیندوو، میژووی ئەده بی کوردی به چه له نگیه وه له لاپه ره کانی خۆیدا تو ماری ده کات و ده ینووسیته وه، ئیدی ئیمه چ کارمان به وه هه یه وه زیفه ده رفه تی داوه یان نه داوه شتی زیاتر و باشترمان بداتی. ژیان بۆ هه ره یه کیک به جو ریک ده یگو ئجیتن، زۆر جار داوا کردنی شتی گه وره تر و باشتر له ئاده میزاد، یان ره مل لیدان بۆ پاشه رۆژی به کاریکی ره و نا زانم، چونکه ژبانی تایبه تی شاعیره که مولکی خۆیه تی و به پیتی قه ناعه تی خۆی ته سه رووی پێوه ده کات. شیخ نووری توانایی هه ر

چەندىك بەسەر شىعەردا شكابى و ھەر چۆنى بووبى، ھەر ئەوئەندەى بۆرەخساوھ كە پىشكەشمانى كەردوھ، ئىمەش لەسەر ئەو بەرھەمانەى لە بەردەستمانە راى خۆمان دروست دەكەين، ئەوئەى ئىمەش مەبەستمانە مېژوو نەشېواندە، كە ئەمە حەقىقەتتەكە لە نرخی مامۆستا (گۆران) كەم ناكاتەوھ، تەنانت بەراوردكردنېش نېبە لە نېوانبان. مامۆستا (گۆران) لە چاوپىكەوتنەكەيدا وەك دەربارەى (عەبدوولرەحمان بەگى نفوسوس) وتى: (بەلام لە دواييدا وەستا و تطورى نەكرد) دەيتوانى ئەمەش بۆ شېخ نورى بلتى، بەلام مامۆستا (گۆران) لە نزيكەوھ لە بەھرە و دەسلەلتى شاعىرىي (شېخ نورى) گەشتووھ بۆيە ئەمەى نەگوتووھ!

جاريكى دى دىمەوھ و پىن لەسەر ئەو دادەگرم كە شېخ نورى لە ئەنجامى ورد بوونەوھ و تىگەشتن و دىراسەكردنەوھ شىعەرى كوردى تازە كەردوھتەوھ. ئىشەكەى ئىشېكى ھەرپەمەيى نەبوھ رېكەوت پىنى ناساندېنى، بە ھۆشيارى و پرووناكېرىي خۆى زەمىنەى بۆ خوش كەردوھ و خۆى لە سىمايەكانى شىعەرى تەقلىدى راپسكاندوھ و بەرەو بەكارھىنانى كىشى تازە و يەكيتى بابەت و قافىيەى مەسنەوى و زمانى تازە و دەربېرى ھونەرى (بەويئە) پەلى ھاويشتووھ و يەكەم ئەزمونى شىعەرى تازەى وەك بەردى بناغە بەناوى خۆبەوھ لە لاپەرەيەكى تازەى مېژوو ئەدەبەكەماندا نووسيوھ. مامۆستا (گۆران) یش بەئايديۆلۆژىيەتى داھىنان و شىعەر نەمرەكانىيەوھ دەچىتە رىزى شاعىرە پىشكەوتنەخواز و نەمرەكانەوھ، ئەگەر رەخنەگرى كارامە و ھونەرمەند و داھىنەر ھەبىت، ئەوھ دەتوانى پايەيەكى زۆر لەوھ گەورەترى بۆ دابنى و لە دنياى داھىناندا جىگەى بۆ بكتاەوھ. پىوبىستى بەوھ نېبە لە شاعىرىك بدريت و نرخی كەم بكرىتەوھ تا دەورى ئەو لە گۆرەپانەكە گەورەتر ديار بى. ھەموومان دەزانين رۆژ نېبە سەدان كەس سەر بەھەمان ئايديى مامۆستا (گۆران) نەمى، بەلام كەسىيان لەبەرئەوھ داھىنەر نين، وەك ئەو ناويان لە كوولەكەى تەرىشدا نامىنى. ھەندىك تەنيا لە دەلاقەى ئايديۆلۆژىيەوھ دەرواننە مامۆستا (گۆران) و ھەر لەو رۆوھشەوھ بەشاعىرى دەزانن، ئەم گۆرە بېنېنەش - كە بېنېنى يەك چاوە - زىبانى زۆر لە ئەدەب و بزوتنەوھى داھىنانمان دەدات. دەنگى نارەزايش بەرانبەر بەوانە بەرز دەكەمەوھ كە دەپانەوئى ھۆبەك بدۆزنەوھ - بچووكىش بىت - تا لە نرخی مامۆستا (گۆران) كەم بكتەوھ، چونكە لە لاىك ئەوانە ئاسنى سارد دەكوتن و لە لاىكەى تىرەشەوھ خۆبان شەرمەزارى مېژوو و پاشەرۆژ دەكەن. بەھىچ شىوئەيەكېش لەگەل ئەوھدا نېم (شېخ نورى) بكرىتە دار دەستى بۆ لىدان و كەم كەردنەوھ نرخی مامۆستا

(گۆران)، چونكە ھەردووکیان دوو شاعىرن و ھەربەكەيان كەسايەتى خۆيان ھەبەو ھېچيان پىوبىستىيان بەو گۆرە شىواز و رىگايانە نېبە و كەسىيان نايانەوئى لەسەر خوانى شاعىرايەتى ئەوھكەى دىكەيان بخوات.

گرنگترين شت بەلامى منەوھ ئەوھبە رەخنەگر و لىتوتېژەرەوھ دلپاك و نېبەت پاك بىت، ناپاكى لەگەل (مېژوو) و (حەقىقەت) و وىژدانى خۆى نەكات و ھەر شتەى لە خانەى خۆى دابنى و مافى خۆى بداتى، ئەوساكە گرنگ نېبە، خەلك چۆن باسى دەكەن و چۆنى لى دەلېتن و پاداشتى بەچى دەدەنەوھ. وا جارى مەوزووعىت ئەوھى لى داوا كەردم بلېم: ھەر شاعىرە كە لە قۇناغى لاسايىكردنەوھ دەردەچى و دەبىتتە خاوەنى كەسىتى و شىوازى خۆى، دەبىتتە خاوەنى (قوتابخانە) يەك، رەنگە لە قۇناغى سەرەتای شىعەر وتنى زۆر شاعىراندا دواى ئەو قوتابخانەيە بكتەون و بۆ ماوھبەك لاسايى شىوازى ئەو شاعىرە بكتەنەوھ، بەلام ئەوھ تا سەر نېبە و ھەر ئەوئەندە شاعىرەكە دەنگى خۆى دۆزىبەوھ و كەسىتى شىعەرىي خۆى دروست كەرد، ئىتر ئەو شاعىرە بەوھ قايل نابى بىتتە قوتابى لە ھىچ قوتابخانەيەكدا، چونكە ئەو كاتە دەپەوئى بەدەمى خۆى ھاوار بكات، نەك بەدەمى كەسىكى دى، بەلېوى خۆى زەردەخەنە بىگرى و بەچاوى خۆى فرمىسك ھەلپىژى و بەبىرى خۆى ئازار بچىژى، بۆيە (شېخ نورى) و (گۆران) دوو قوتابخانەن، واتە دوو كەسىتى شىعەرىي جىاوازن، دوو دەنگن لە كەسىتى و دەنگ و رەنگياندا ھەندى شتى ھاوبەش ھەبە، بەلام ئەو شتە ھاوبەشانە تۆزقالتى كەسىتى ھىچ كامىكىيان ناسرىتەوھ. ھەر ئەو (شتە ھاوبەشانە) كە ھەربەكەيان بەشېوھ و رېتورەسم و شىوازى خۆيان وتوويانە سىماى قوتابخانەى شىعەرى تازە دروست دەكەن، بەبى ئەوھ دەورى شاعىرانى دىكەش لە دروستكردنى ئەو سىمايانە فەرامۆش بكتەين. ھەر رايەكى پىچەوانەى ئەو رايە بدريت، تىنەگەيشتنە لە چەمكى (قوتابخانە).

دەلېتەمەوھ مەسەلەى رچەشكاندن، پىوھندى بەدەستپىشخەرى و تۆماركردنە مېژوو بېبەكەوھ ھەبە و دوورە لە مەسەلەى بەراوردكردن. ئەمەشيان مەوزووعىت ناچارم دەكات شتى نەلېم پىچەوانەى رايەكەى مامۆستا (گۆران) بىت، لەوھى كە (شېخ نورى) بەرچەشكىن يان باشتر وايە بلېم: بە (سەرۆك)ى ناو دەبات، ھەر رايەكى پىچەوانەى ئەو رايە بنووسرىت، خۆ بەدوور گرتنە لە حەقىقەتتەكى مېژوو بى ئاشكرا و روون!

شیخ نووری نوبخواز و سەردەمەکە

له چاره‌کی یه‌که‌می ئەم سەده‌یه‌دا، کوردستانی خۆمان وه‌ک سەر‌تا‌پای عیراق له‌بەر زه‌ری چه‌وسانه‌وه و ژێرده‌سته‌یی ده‌ینالاند. به‌هۆی هه‌له‌شانه‌وه و لێک دا‌په‌چرانی ئەندامه‌کانی له‌شی ئی‌م‌پ‌راتۆریه‌تی عوسمانی و له‌پاش‌شکان و سه‌رنه‌که‌وتنی خۆیان و ها‌وپه‌یانه‌کانیان له‌جنگی یه‌که‌می جیهانی‌دا (۱۹۱۴-۱۹۱۸) و سه‌رکه‌وتنی به‌ری ئینگلیز و سوێندخۆرانی، ئینگلیزه‌کان له‌شکریان کرده‌ سه‌ر عیراق و به‌ناوی رزگارکردن و سه‌ربه‌خۆیی‌یه‌وه به‌هه‌موو فرتوفیلتیکه‌وه توانییان له‌سالی (۱۹۱۷) وه‌ عیراق بخه‌نه‌ ژێر رکیفی خۆیانه‌وه؛ به‌لام ئەوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو هه‌یزه‌کانی ئینگلیز له‌ زۆریه‌ی نا‌وچه‌کانی کوردستاندا له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌یرشی مه‌ردانه‌ی میلله‌تی کورد تیک شکێنران و به‌توندی به‌ریه‌رچ درانه‌وه و تییان گه‌یه‌نرا که‌ میلله‌تی کورد له‌جه‌وه‌هر و نیازی گلاویان گه‌یشتوه و ئەوه‌شی بۆ دو‌وپات‌کردنه‌وه که‌ به‌هیچ شتیه‌یه‌ک چه‌ز به‌ژێرده‌سته‌یی ناکه‌ن. ئەم له‌روو هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ش له‌لا‌په‌ره‌ پ‌ر‌شنگ‌داره‌کانی میژووی ها‌وچه‌رخ‌ی گه‌لی کوردماندا نووسرا، که‌ یه‌که‌مین راپه‌رینی چه‌کداری میلیلی بوو به‌رووی داگیرکه‌رانی ئینگلیزدا، چونکه‌ یه‌که‌م میلله‌تی ئازادبخواز بوو، ته‌فره‌دان له‌گه‌لی دادی نه‌دا و یه‌که‌م میلله‌تی جه‌سور بوو له‌م رۆژه‌لاتی نزیکه‌دا بانگی به‌رگری چه‌کدارییان دژ به‌ئینگلیزه‌کان ر‌اه‌یشت و ته‌قه‌یان له‌ هه‌یزه‌کانی کردو سه‌لمان‌دیان که‌ ده‌کرێ له‌گه‌ل به‌هه‌یترین ده‌وله‌تی ئی‌م‌پ‌ر‌بالیستی داگیرکه‌ر شه‌ر بکری. میلله‌تی کورد ویستی وه‌ک هه‌موو گه‌لانی دنیا راپه‌ری و دا‌وای مافی چاره‌نوسای خۆی بکات، له‌و کاته‌شدا خه‌باتی میلله‌تانی ژێرده‌سته‌ له‌ زۆر شوینی دیکه‌ی ئەو جیهانه‌ پان و پۆره‌ له‌ ئارادا بوو، که‌ به‌ته‌ئسیری شو‌ر‌شه‌ مه‌زنه‌کانی جیهان که‌وتبوونه کارکردن، له‌سه‌رووی ئەوانه‌شه‌وه شو‌ر‌شی ئوکتۆبه‌ر بوو. مو‌نه‌وه‌رانی ئەو سەردەمه‌ش به‌هۆی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی (بیری نوێ) له‌ کوردستاندا رۆلێکی چاکیان گه‌ی‌را، له‌ جو‌ش‌دانی خه‌بات و جو‌ولاندنی زیاتری هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ لایان.

گومان له‌وه‌شدا نییه‌ پاشماوه‌ی پیاوه‌کانی داموده‌زگای پێشو، که‌ هه‌له‌وتیستی سه‌یر کردن هه‌له‌ده‌یه‌ترین، هه‌له‌په‌رستان و کۆنه‌په‌رستانی نا‌وخ‌و‌یارمه‌تی ئەو هه‌یزه‌یان ده‌دا و هه‌زیان ده‌کرد جی پیتی خۆیان زیاتر بکه‌نه‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بپارێزن، یان ده‌سه‌که‌وتی تازه‌یان ببی، به‌لام ئەوانه‌ نه‌یان‌توانی له‌ ژێر زه‌بری ئەو شالاوه‌ توند و به‌هه‌یزه‌ خۆیان

را‌ب‌گ‌رن، که‌ زۆریه‌ی جه‌ما‌وه‌ری گه‌له‌که‌مانی تێدا به‌شدار بوو.

له‌ راستیدا سه‌ره‌تای ده‌ست‌پێ‌کردنی راپه‌رینه‌ جه‌ما‌وه‌ریه‌کانی (شیخ مه‌حمود) ی پێشه‌وا له‌ سلیمانی و له‌ پارچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان له‌ پێشه‌وه بۆ مافی چاره‌نوس بوو، بۆ نه‌هه‌یشتنی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی بوو، هۆی سه‌ره‌کی داگیرساندنی ئەو ناگه‌ و هه‌لسانی گه‌لی کوردمان له‌بەر ئەوه‌ بوو، به‌دریژایی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک له‌ ژێر باری چه‌وساندنه‌وه‌و پاله‌په‌ستۆی سیاسی ده‌ینالاند، بۆیه‌ ده‌یویست له‌و باره‌دا نه‌می‌نیت‌ه‌وه، رۆله‌کانی ئەم گه‌له‌ دلێره‌ کاتی ئەوه‌یان هاتبوو تیبگه‌ن، مردن له‌ پیناوی سه‌ربه‌ستی و سه‌ربه‌خۆیی، سه‌د جار له‌ ژبانی کۆبیایه‌تی و ژێرده‌سته‌یی باشترب‌ج له‌ لایان. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه وه‌ک هه‌موو لایه‌که‌مان ده‌زانین کوردستان نا‌وچه‌یه‌کی کشتوکالییه‌ و خاکه‌که‌ی به‌پیت و فه‌ره‌، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌سه‌که‌وت و خه‌یر و بیری سروشتی دیکه‌ی زۆره‌، داگیرکه‌رانی تازه‌ چاوی تیبب‌ر‌ن و مرغی خۆیانی لێ خۆش بکه‌ن، ده‌ست به‌سه‌ر به‌ره‌م و ر‌ه‌نج‌یان دا‌ب‌گ‌رن و به‌روبوومه‌ کشتوکالییه‌کانی له‌ پێشه‌سازی تازه‌دا وه‌ک که‌ره‌سه‌ی خا‌و به‌کاربه‌یتن و له‌ بازاردا به‌نرخ‌یکی گران پیتیانی بفرۆشه‌وه، که‌ ئەمه‌ش جه‌وه‌ه‌ری ئی‌م‌پ‌ر‌بالیزمی نوێیه‌. ئابووری کوردستانیش له‌ حالی حازردا که‌ به‌شێکی ئابووری عیراق پێکده‌هه‌ینێ جارێکی دی له‌سه‌ر ده‌ستی داگیرکه‌رانی تازه‌ که‌وته‌ هه‌ره‌شه‌ لێکردن و مه‌ترسییه‌وه. کۆمه‌لانی خه‌لکیش زوو به‌و مه‌ترسییه‌یان زانی که‌ ئەم کاره‌ درێژه‌ به‌ژێرده‌سته‌یی و ئیستییغال کردنیان ده‌دات، بۆیه‌ به‌شی هه‌ره‌ زۆری میلله‌ت، به‌هه‌موو توێژ و چین و به‌ره‌کانییه‌وه‌ دژی ئینگلیز که‌وتنه‌ راپه‌رین.

راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمودی چه‌فید کاردانه‌وه‌یه‌ک بوون، پاله‌په‌ستۆی سیاسی و چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی دروستی کردبوون. سه‌رکو‌ت‌کردنی سه‌ربه‌ستی ئەو ته‌قه‌ینه‌وه‌یه‌ی به‌ریا کرد، که‌ رۆله‌ ئازادبخوازه‌کانی کورد دا‌وای مافی چاره‌نوسای خۆیان ده‌کرد، ده‌یان‌ویست له‌ ناو شاری سلیمانی‌دا سه‌ر‌کرده‌ و ریش سپی خۆیان به‌خۆیان هه‌ل‌یان‌ب‌ه‌ی‌تر‌ن- له‌بەر گه‌لێک هۆی میژوویی که‌ لێره‌دا جیگای باس‌کردنیان نابیت‌ه‌وه- رۆله‌کانی ئەو شاره‌ پێش شوینی دیکه‌ که‌وتن و زووتر هه‌ستیان به‌و لایه‌نه‌ کرد. ئەو هه‌سته‌ش زیاتر له‌ ناو مو‌نه‌وه‌ر و رووناکبیره‌کان روونتر خۆی نواند، چونکه‌ زۆریه‌یان به‌هۆی زانیینی زمانی تورکی، سوودێکی باشیان له‌ بزوتنه‌وه‌ و شو‌ر‌شی گه‌لان وه‌رگرتبوو. بێگومان خه‌بات‌کردنیش بۆ سه‌ربه‌ستی و سه‌ربه‌خۆیی له‌ ژێر چنگی داگیرکه‌ر - بێجگه‌ له‌ خه‌باتی چه‌کداری - شتیه‌ی زۆره‌، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ ئەو مو‌نه‌وه‌رانه‌ به‌هۆی ئاگاداری خۆیان له‌ خه‌باتی

گەلان، كارتىكى زۆرى كرده سەر ھەستى نەتەوايەتى و نىشتىمانىيان تا واى لىھات ئەوانىش زوو بەچەكى خەباتى خۇيان ھاتنە مەيدان و ھەوليان دا زياتر كار بگەنە سەر ھەست و نەستى كۆمەلايەنى خەلكى كوردستان و ورووژاندنى ھەستىيان بەرانبەر بەچەوسانەو و خەبات كردن لە دژيدا. لەلايەكى ديكەشەو ھەوليان دەدا بۆ ھەلتەكاندى بنەما سىياسىيە كۆنەكان لەلايان و سىپنەو ھەوليان پاشماو ھەكى لە مېشكى جەماو ھەردا.

لەو كاتانەدا كە بارودۆخى گونجاو بۆ ورووخاندن و ھەلتەكاندى بنەماى سىياسى و كۆمەلايەتى دەپەخسە، رۆشنىبىرى شۆرش دروست دەبى، كە ئەوانىش دەبنە دەستىك بۆ ئەو ھەلتەكان و بوومەلەرزەيە كە واقع لە رەگوريشەو دەگورپۆ و بەروانىنىكى تازەو دەپنە كۆرى ژيان و تىتى دەروان. كەواتە پىتويستە رۆشنىبىرى شۆرش خاوەنى ئەو روانىنە تازەيە بىت بۆ ژيان، ئەو ژيانە تازەيە شۆرشە تازەكە دەپهينىتە دى. كە شۆرشىك دەست پىن دەكا، رۆشنىبىرى خۆشى دەخولقەينى تا ئەو رۆشنىبىر و داھينەرانە بتوانن لە پال شۆرشە بەدى ھاتووكە نوقلانەى شۆرشى بەدى نەھاتووش لى بدن، كە ژيانىكى خۆشتر و شەنگتر و دادپەرورەرانەتر بۆ ئادەمىزاد دەپهينىتە دى. داھينەر و رۆشنىبىرى پىشەرەو تەنيا لەسەر شۆرشى بەدپھاتو ناگىرسىتەو، ئەو ھەندەى ھەول دەدات ئەركى شۆرشگىرانەى بەردەوامى خۆى بەجى بەينى، بۆ ھىنانە دى ئاواتە بىن سەروبنەكانى مرۆف. بەم شىوئەيە رۆشنىبىرى شۆرش دەتوانى ھەموو بارىكى دواكەوتو تىپەرىنى و كاتىكى تازە دروست بكات كە كاتى (شۆرش) ە و ئىقاعى ئەوكاتە تازەيە لە بەرھەمەكانىدا بەرجەستە دەكات.

رۆشنىبىرى تازەش لەسەر دوو كۆلەگە قاچى خۆى قايم كرد كە رۆشنىبىرى (شۆرشگىراپەتى) و (ئىلتىزام) ە، بۆيە لەو سەردەمەدا تىكەلتى تىپە و لىدانى دلى شۆرشى سىياسى و كۆمەلايەتى و راپەرىنەكانى گەلى كورد بوون. كە دەلەيم (ئىلتىزام) ئەم وشەيە ئەو ناگەيەن، وەك زۆر كەس تىپى گەيشتون، بەرگىك، پۆشاكىك بىت و بكرىتە بەر كە لەگەل سروشتى داھىنان و خولقاندندا نەگونجى. رۆشنىبىرى رەسەن ئىلتىزام بەمەسەلەيەك نازانى وەك ئەو ھەكى كەسەك بىت كۆمپالەيەك بەرانبەر خەلك لەگەل كەسەك يان چەند كەسانىكى دى پر بكاتەو، بەلكو رۆشنىبىرى شۆرش لە ناو شۆرشەكەدا ھەلوتىستى كۆمەلايەتى خۆى قوول دەكاتەو و ئەو ھەلوتىستە ھەر بەو قوولەيە لە بەروبوومىدا رەنگ دەداتەو و ئاوەژوو دەپىتەو. ئەوساكە مەسەلەكە ناپىتە خۆ بەستەو ھەك ھەر كاتى بىھوى لىتى دووركەوتەو، بەلكو دەپىتە بەشىك لە خود و زاتى

خۆى. ناپىتە شتىك، لە دەرەو ھەى ئەو خودە خۆى بىينى. ئەو جۆرە رۆشنىبىرانەش كە (مەسەلە) ى نەتەو ھەكەيان دەكەن بەخۇيان و خودى خۇيان، رۆشنىبىرى مولزەم نىن، چونكە ھەلوتىستى كۆمەلايەتى ئىلزام نىيە، لەبەر ھىچ نا لەبەرئەو ھەى مرۆف خۆى لە خۇيدا «ھەلوتىستە». ھەر لەو تىگەيشتەو رۆشنىبىرى رەسەنى شۆرش دروست دەبى و ئەو ھەلوتىستى ئىلتىزام بەقولى لە بەرھەمەكانىدا رەنگ دەداتەو.

شىخ نوورى شىخ سالىح-يش وەك شاعىر و رۆشنىبىرى شۆرش لەو سەردەمەدا مەسەلەى كورد بووتە بەشىكى زىندو لە خودى و تا دوا ھەناسەى ژيانى دەستبەردارى نەبوو و لىتى جىيا نەبووتەو. ئەگەر لەلايەنى شۆرشگىراپەتەيشەو مەسەلەكە بگرىن، كە دەلەين رۆشنىبىرى شۆرشگىر بەو مەبەست و واتايە ناپىين كە رۆشنىبىرەكە چوويىتە كۆرى خەباتى چەكدارانە و بەو ئەزمونەدا تىپەرىبى، بەلكو شۆرشگىراپەتى شاعىر ئەو ھەى كە تۆرى رەتكردنەو و ياخيپوونى لە گيانى خۇيدا ھەلگرتى، بۆ ئەو ھەى خۆى لە كارتىكردنە سەلبىيەكانى راپردو سەرفراز بكات و لە تەعبىر و روانىنى كۆن خۆى راپىسكىتىن، تىپروانىنى تازە جىگەى كۆنەكە بگرىتەو و لە ژيانە تازەكەدا رپى خۆى بىينى و بە كەرەسەى تازەو بەپىرىيەو بەچىت.

شىخ نوورى سەرەراى ئەو ھەى شاعىرىكى خاوەن بەھرىە، شاعىرىكى رۆشنىبىر و ھۆشيارىشە بەچەكى رۆشنىبىرى لەگەل ئەو گۆران و راپەرىنانە بوو، ئەگەرچى لە لاى زۆر كەس ئەو چەكە بەكارىگەر و بىندە نازمىررى، بەلام چەكىكە لە ناو ھەرا مرۆف دروست دەكات، ئەنجامى ئەو جۆرە خەباتەش راستەوخۆ نىيە، وادىارە ئەنجامى ئەو خەباتەى شىخ نوورى بەراستەوخۆبى كەمىكى دەستگىر بووبى، بۆيە دووجار بەگرتن و بەندىخانە باجى خۆى داو.

شىخ نوورى ھەستى بەگرنى ھەلگرتنى چەكى ھۆشيارى كردوو، بۆ ئەو ھەى لە پال بەھرىە داھىنانى خۆى زياتر ھەست بەپىتويستى كۆت شكاندى شىعەرى ئەو سەردەمە بكات، ھەستىشى كردوو پىتويستى بەدەرباز بوونە لە ترسى دەرپىن و دوودلى و سانسۆر، ئنجا كەوتووتە تەقەللا و كۆشش بۆ ئەو ھەى لە دنباى شىعەردا خۆى رزگار بكات، لە واقعەيك بەھەموو نووچدان و پاشكەوتووبى و چەوسانەو ھەكى، بەرەو واقعەيكى پىشكەوتووتر كە ئىنسانىەتى خۆى زياتر تىدا مسۆگەر بكات.

شىخ نوورى وەك شاعىرىكى رچەشكىن، نرخی (سەربەستى) زانىو و رۆشنىبىرىكى پىشەرەو ئەو شۆرشەيە، سەربەستى ئەو لە لاى شتىكى كەم نرخی و بى بايەخ نىيە، بەلكو

هۆیه‌که بۆ دهرخستن و سه‌ماندنی ئینسانیه‌تی خۆی، که له په‌رژین و کۆته‌کانی زات رزگاری ده‌کات، چونکه نارازیه‌یه له و واقیعه‌ی تیتیدا ده‌ژیت، واقیع ده‌خاته قه‌فه‌سی تاوانباری و په‌نا ده‌باته به‌ر واقیعه‌ی ئه‌و خه‌وانه‌ی جارێ به‌دی نه‌هاتوون و خه‌لکی بۆ هان ده‌دات به‌دی به‌یتن. ئه‌م راپه‌رینه‌ی شیعرییه‌ی شیخ نووری له شیعری کوردیدا به‌ریای کرد، هه‌لسانه‌وه‌ی میله‌له‌تی کورده له سه‌رده‌می کیدا که خه‌ریک بوو باره‌ی سیاسیه‌که‌ی ده‌بووژایه‌وه، ته‌کانه‌ی شیعرییه‌که‌ی شیخ نووری له‌گه‌ڵ چه‌سپاندنی بنه‌مای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و فیکری تازه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هاته‌ گۆرێ. وه‌ک چۆن چه‌زهره‌تی (نالی) ی بووه هۆیه‌کی ئیعلامی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می بابانه‌کان و نوینه‌رایه‌تی لایه‌نه‌ی رۆشنیارییه‌که‌ی کرد، شیخ نووری-ش ویستی به‌داهینان و روانینی تازه‌وه ئه‌و باره‌ی تازه‌یه‌ی راپه‌رینه‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی داهینان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (مه‌سه‌له‌) ی میله‌له‌ته‌که‌ی گه‌وره‌ی بکات، چونکه له‌وه‌ گه‌یشتبوو که میله‌له‌تیک ئه‌وه‌نده‌ بوونی هه‌یه‌ ته‌گه‌ر داهینان و تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌یه‌، بۆیه‌ هات و ئه‌و واقیعه‌ی تازه‌یه‌ی به‌تیکه‌یشتنیکی قوول‌وه‌ چۆرانه‌ ناو ئه‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌وه که سه‌ره‌تای شیعری تازه‌ی لێوه‌ ده‌ست پیکرد، تیکه‌یشتن له‌ لایه‌نانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی ته‌قینه‌وه‌ و گۆران به‌ریاکردن له‌ جیهانی ده‌ره‌وه‌دا، ده‌بیته‌ هۆی پیکه‌یاندنی ته‌قینه‌وه‌کانی جیهانی ناوه‌وه‌ به‌م چۆره‌ وشه‌ له‌ ناو شیعرده‌ ده‌بیته‌ (کرده‌وه‌) و (هه‌لوێست) بۆ گۆرین و یارمه‌تی گۆرانیش ده‌دات.

لێتوتی‌هه‌روه‌ ناتوانی به‌هیچ شێوه‌یه‌ک شیخ نووری له‌و سه‌رده‌مه‌ دابری ئه‌و تیتیدا ژیاوه، چونکه‌ شایه‌تیکه‌ی راستگۆی رووداوه‌کانیه‌تی. وه‌نه‌بێ شیخ نووری به‌ته‌نیا وه‌ک شایه‌تیک به‌سه‌ر رووداوه‌کان وه‌ستایی و به‌س، به‌لکو خه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی بووه و به‌هه‌موو هه‌لوێتیک ده‌بویست له‌ گۆرینی واقیع به‌شدار بیت و به‌هۆشیکه‌ی کراوه و زه‌ینیکه‌ی تیره‌وه‌ له‌گه‌ڵ رووداوه‌کان ده‌ژیا. که‌ ده‌لیم (شیخ نووری) شاعیریکی شۆرشگێره‌، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ به‌ (وشه‌) باریکی باشتر ده‌خولقیینی، له‌ هه‌موو شۆرشیکدا وشه‌ی «رۆشنیاری پێشرو» به‌رانبه‌ر به‌و خه‌باته‌ ده‌هه‌ستێ که تیکه‌وشه‌ریک له‌ کۆری خه‌باتدا ده‌یدا به‌ده‌سته‌وه‌. شیخ نووری وه‌ک پاشکۆیه‌ک یان که‌سیکی زه‌لیل و ته‌مه‌به‌ل دوا‌ی رووداوه‌کان و بارودۆخه‌که‌ نه‌که‌وتوو، به‌لکو زۆر هۆشیارانه‌ له‌گه‌ڵ رووداوه‌ سیاسیه‌کانی سه‌رده‌می خۆی خرۆشاه‌وه‌ تیتیدا قوول بووه‌ته‌وه‌ و شان به‌شانی رۆشیتوو، هه‌لوێتیکه‌ی بێ وچانیسی داوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پێه‌وه‌ی رووداوه‌کان بگۆرێ، به‌شیعر و که‌ره‌سه‌ تازه‌که‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی له‌ وزه‌ و تواناییدا هه‌بووه‌ هه‌لوێ داوه‌، به‌هۆی هه‌لسوورانندی کاروباری

رۆژنامه‌وه‌، کۆمه‌له‌ی وتاری نووسیه‌وه‌ که له‌گه‌ڵ گه‌رموگۆری و خه‌یرایی رووداوه‌که‌ بیت و راسته‌وخۆ بیروپرای خۆی له‌ باره‌یانه‌وه‌ ده‌رپویه‌، ئه‌مه‌ش هه‌لوێتیکه‌ی دلسۆزانه‌ی شاعیریکه‌ که به‌ته‌واوی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا له‌ ده‌وری خۆی گه‌یشتیب بۆ دهرخستنی رووداوه‌کان و روونکردنه‌وه‌یان و نه‌بوونیان به‌ژیره‌وه‌، که ئه‌و رووداوانه‌ش به‌شیکه‌ی گه‌رنگ و زیندوون له‌ میژووی تازه‌ماندا. له‌ ناو سه‌رجه‌می ئه‌و رووداوانه‌شدا که له‌و سه‌رده‌مه‌دا روویان داوه‌ زانیویه‌تی کامه‌یان بۆ شیعر مائی و ده‌سته‌مۆ ده‌کات، به‌تیکه‌یشتنیکی قوول و لیکدانه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌ن ساته‌سه‌وای له‌گه‌ڵ رووداوه‌کان کردوووه‌ و له‌ راکه‌یاندنی سه‌ریپێی خۆی به‌دوور گرتوووه‌ که شێوه‌ی هه‌لوێتیکه‌ی رۆژنامه‌یه‌ی وه‌رنه‌گه‌ری و هه‌ندی لایه‌نی هونه‌ری له‌کیس نه‌دات.

که‌ خۆینی راپه‌رین زیاتر له‌ له‌شی میله‌له‌تدا که‌وته‌ جموجوول، هه‌نده‌ی پێنه‌چوو خۆینی راپه‌رین و بزوتن له‌ له‌شی شیعری کوردیشدا گه‌راو که‌وته‌ جوولنه‌ و ته‌کان، دلای شیعری کوردی له‌ جارانی خه‌یراتر که‌وته‌ لێدان و له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) زیاتر له‌ پێشان گۆتمان له‌ ترپه‌ی لێدانی دلای بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و دلایه‌ ماوه‌یه‌ک بوو به‌سه‌ستی لێی ده‌داو له‌سه‌ر یه‌ک شێوه‌ و رێباز ده‌قی گرتبوو. ئه‌و له‌شه‌ سه‌ر و ته‌زویه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) که‌وته‌وه‌ جوولنه‌، چونکه‌ شیخ نووری به‌تیۆر و پراکتیک بۆی چوووه‌ مه‌یدان و جاری بۆ دا، ئه‌وه‌شی به‌گۆیدا چرپانیدن که‌ شیعری کوردی پێویستی به‌جوولاندن و شله‌قاندنه‌، تا بتوانی له‌گه‌ڵ هه‌نگاوه‌کانی سه‌رده‌م و گۆرانه‌کانیدا هه‌نگاو هه‌لبه‌گه‌ری. ئه‌م بارودۆخه‌ تازه‌یه‌ی له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا دروست بوو یه‌کێکه‌ له‌ هۆیه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هه‌ری شاعیرییه‌تی (شیخ نووری) و به‌یه‌که‌م شیعری تازه‌، راپه‌رینی شیعری خۆی راکه‌یاند، چونکه‌ زانی ئه‌م راکه‌یاندنه‌ پر به‌پێستی واقیع و سه‌رده‌مه‌که‌یه‌ و کۆمه‌له‌ی پێداویستی میژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی رپه‌پێشی کردوووه‌، گۆتی به‌وه‌ نه‌دا ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه‌ پالپه‌شتی ده‌کرێ یان نه‌... بێ سێ و دوو لیکردن و دوو دلای رپه‌رایه‌تی کرد و ساختمانی تازه‌ی شیعری کوردی هه‌لچنی، له‌ دوا‌ییشدا به‌کۆمه‌له‌ی وتاری رپه‌خه‌یه‌ی هه‌لوێ دا بیروپرای خۆی بچه‌سپینتی. له‌وه‌دا بۆمان ئاشکرا ده‌بیته‌ که شیخ نووری له‌ ناو گه‌رمه‌ی راپه‌رینه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و له‌ باوه‌شی بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازانیه‌ میله‌له‌تی کورددا چاوی هه‌لپێناوه‌ و چه‌پ و راستی خۆی ناسیوه‌، که ده‌ستیسی دایه‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کوردی، ته‌وه‌می بیری نه‌ته‌وایه‌تی زیاتر چاوی کردبووه‌وه‌.

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی له‌ نیو گرووی رۆشنیاری کوردا له‌

بره‌ودا بوو، ئەم بزوتنه‌وه‌یه شان به‌شانی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی ئەو گهلانه‌ی که تورک نه‌بوون ده‌ستی کرد به‌نه‌شونوما، به‌تایبه‌تیش دوای راگه‌یاندنی (مه‌شروتييه‌ت) له‌ سالی (۱۹۰۸) پريشکي به‌تیني شوڤشي گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا (۱۷۸۹) و بلاوکردنه‌وه‌ی بيروپرای پيشنگداری برابيه‌تی، نازادی، يه‌کيتی، يه‌کسانی، ناگری له‌ ته‌خت و تاراجی رزبوی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ردا، چاو و ميشکي رۆشنييران و گهلانی ژيڤده‌ستی عوسمانلی پروناک کرده‌وه و به‌ئاگای هينان، بۆيه‌ گهلانی عوسمانلی بۆ‌خه‌باتکردن هاتنه‌ کۆری تيکۆشان و پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی پياوه‌ نه‌خۆشه‌که، که سه‌ری له‌ گوڤ قه‌بر ده‌له‌رزی، بۆ يه‌که‌م جار دژی سولتان و داموده‌زگايه‌کانی شوڤشي (مه‌شروتييه‌ت) له‌ سالی (۱۹۰۸) دا به‌ریا بوو. به‌م شوڤشه‌ سولتان عه‌بدو‌لحه‌ميد به‌ناچاری مل بۆ هيتی گهلانی عوسمانی و داخوایيه‌ ره‌واکانيان شوڤ ده‌کات. کۆمه‌لی (ئيتيحاد و ته‌ره‌قی) سه‌رکرده‌ی ئەم راپه‌رینه‌ بوو. گهلانی ژيڤده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی هيو و ئوميدتیکي گه‌وره و به‌هيتيان به‌م راپه‌رینه‌ هه‌بوو، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئاواتی ئەو گهلانه‌ هه‌ر له‌ يه‌که‌م رۆژه‌وه‌ نه‌هاته‌ دی، له‌م هه‌لوسته‌دا گهلانی ژيڤده‌سته‌ هه‌ربه‌که‌يان له‌ کلاورۆژنه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی خۆبه‌وه‌ له‌ پيتاوی پاراستنی خۆيان و ولات و چاره‌نووسيان رپيازى خۆی گرتبه‌هر. ئەم خه‌بات کردنه‌ به‌هۆی هاتنی جه‌ماعه‌تی (ئيتيحاديه‌کان) به‌يه‌کجاری شيرازه‌ی يه‌کيتی گهلانی ژيڤده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی پسان و بارودۆختیکي تازه‌ی هينايه‌ کايه‌وه. جيتگای خۆبه‌تی ليره‌دا بلين راپه‌رينی (مه‌شروتييه‌ت) به‌رووداویکی گرنگ و وربابوونه‌وه‌يه‌کی رۆشنييرانه‌ بۆ گهلانی ژيڤده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی ده‌ژميری.

(مه‌شروتييه‌ت) گوڤرايتیکي بنه‌ره‌تی گه‌وره‌ بوو، بيري پروناکبيرانی راپه‌له‌کاند و نه‌ته‌وه‌ ژيڤده‌سته‌کانی ژيڤده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ئاگا هينانه‌وه، له‌ کاتیکدا ئەو ده‌سه‌لاته‌ تيکرای گهلانی ژيڤده‌سته‌ی خۆی، نه‌ته‌وه‌ی تورک ده‌يچه‌وساندنه‌وه، بۆيه‌ له‌ قۆناغه‌ ميژووييه‌دا خه‌باتی نه‌ته‌وايه‌تی سڤ و لاواز بوو، ليره‌دا ده‌توانين سه‌ره‌تای راپه‌رين و بيريكرانه‌وه و هه‌ست به‌کيشه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کردن له‌ سالی (۱۹۰۸) هوه‌ ده‌ست پيڤه‌کا. به‌ به‌ریاکردنی (مه‌شروتييه‌ت) به‌جاری دڤ و ده‌روونی پروناکبيرانی کورد هه‌ژا، بيري و ميشکي راپه‌له‌کاندن و راپيچي کۆری خه‌باتی نه‌ته‌وايه‌تی هاوچه‌رخي کردن و که‌وتنه‌ ئەوه‌ی هه‌ست و هه‌لچوونی نه‌ته‌وايه‌تی خۆيان به‌توندی و به‌هيتی ده‌ربخه‌ن^(۱).

(۱) بۆ مه‌سه‌له‌ی مه‌شروتييه‌ت سه‌یری گوڤاری رۆشنييري نوڤ ژماره (۹۹) ی ئەيلوولی سالی ۱۹۸۳ کراوه.

که‌ له‌و کاته‌دا گه‌لی کورد به‌کۆمه‌لی پروداوی گرنگدا تيڤه‌پری، نۆبه‌ره‌ی ئەو جوولانه‌وانه‌ جوولانه‌وه‌ی (شيخ عوبه‌يدوڤلای نه‌ه‌ری) و (شيخ عه‌بدوڤسه‌لام بارزانی) بوو، تا هاتنی (شيخ مه‌حمودی هه‌فید). (شيخ مه‌حمود) يش پياویکی نيشتمانه‌په‌روه‌ری نازا بوو، هه‌ر له‌ زوه‌وه‌ حه‌زی به‌سه‌ربه‌خۆی ده‌کرد. تورکه‌کان له‌ کاتی جه‌نگی جيهانی يه‌که‌مدا به‌تاوانی ناپاکی، برباری له‌ سیداره‌ دانبان دا، ئەگه‌ر له‌ په‌رمانی گوڤزانه‌وه‌ی سوپاسالاری ئەو کاته‌ (سه‌لاحه‌ددين جولاغ) ده‌رنه‌چوبايه‌، که‌ سوپاسالاری تورکی به‌ناوبانگ (عه‌لی ئيحسان پاشا) جيتگای گرتبه‌وه، ئەوه‌ برباری له‌ سیداره‌ دانه‌که‌ی (شيخ مه‌حمود) ی نه‌مريان جيتبه‌جی ده‌کرد.

ئینگليزه‌کان له‌گه‌ل هاتنيان بۆ عيراق، له‌ کۆتايی سالی (۱۹۱۸) دا که‌ هاتنه‌ کوردستان يه‌کسه‌ر (شيخ مه‌حمود) يان کرده‌ حوکمداری کوردستان، له‌ به‌ره‌وه‌ی شيتخی نه‌مەر له‌ ناو رۆڤه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خاوه‌نی په‌ل و پایه‌يه‌کی به‌رز بوو. پيش ئەوه‌ی پرو له‌ هيج که‌سيتک بنين له‌ عيراق، پرويان له‌و ناو ئه‌ويان به‌لايق زانی ئەو پایه‌ و شوڤنه‌ی بده‌نی، ره‌نگبێ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ويستيتيان خۆيان له‌ مه‌ترسی (شيخ مه‌حمود) بپاريزن تا شوڤن پيتی خۆيان قايم ده‌کهن. وه‌ نه‌بێ شيتخی نه‌مەر ئەو پایه‌يه‌ به‌رچاوی گرتبێ و ئیدی که‌وتبیته‌ موساوه‌مه‌ کردن له‌گه‌ليان، چونکه‌ وه‌ک ميژوو بۆمانی ده‌گيڤيته‌وه‌ شيتخی نه‌مەر خۆ تيڤه‌لقورتانی راپيژکاری ئینگليزی بۆ به‌رپه‌رینه‌ی کاروباری کارگيڤيته‌وه‌ شيتخی نه‌مەر پي ناخۆش بوو، هه‌ر زوو له‌گه‌لی نه‌گونجاو راپه‌کانی له‌گه‌لی جووت نه‌بوو، بۆيه‌ به‌سه‌ر ئینگليزدا ياخی بوو و فه‌رمانی دا هه‌موو ئەفسه‌ره‌ ئینگليزه‌کان بگرن، که‌ له‌ ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتداریتی ئەودا ده‌ژيان، هه‌ر ئەو کاته‌ش سه‌رکرديه‌تی له‌شکره‌که‌ی خۆی کرد و به‌رگری له‌ سنووری ده‌سه‌لاتداریتييه‌که‌ی کرد و که‌وته‌ جه‌نگ له‌گه‌ل هيتزه‌کانی ئینگليز که‌ به‌ره‌به‌ره‌ ده‌هاتنه‌ پيشه‌وه‌ بۆ داگيرکردنی ئەو ناوچانه‌ی له‌ ژيڤ ده‌سه‌لاتی شيتخی نه‌مردا بوون. له‌ (۱۹-۵-۱۹۱۹)، (شيخ مه‌حمود) به‌برينداری له‌ لايه‌ن ئینگليزه‌کانه‌وه‌ به‌دیل گيرا، ئەوه‌ بوو دادگايه‌کی سه‌ربازی ئینگليزه‌کان برباری کوشتيان بۆ ده‌رکرد، به‌لام له‌ دواییدا ئەو برباره‌يان کرد به‌به‌ندکردنی تاسه‌ر و بۆ دوورگه‌ی (هنگام) دوورخرايه‌وه‌ که‌ يه‌کيتکه‌ له‌ دوورگه‌ دووره‌کانی (هيند) تاکو کاتی به‌نديتييه‌که‌ی تيڤا به‌سه‌ر بيات. ئینگليزه‌کان دوای ئەوه‌ی ئەو برباره‌يان بۆ ده‌رکرد تامی حه‌سانه‌ويان نه‌چه‌شت، هه‌ر ئەو کاته‌ راپه‌رين له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستان به‌ریا بوو، تا ناچار بوون له‌ ئەيلوولی سالی (۱۹۲۲) دا بيگه‌رپننه‌وه، له‌و کاته‌دا که‌ سالیک بوو ده‌وله‌تی عيراقيان دروست کردبوو،

به‌وپه‌پری رژێزه کردیان به‌حوکمداری کوردستان، ئەم جارەش وەک جاری پێشوو گه‌راپه‌وه سەر به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئینگلیز و پاش ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌ستی کرده‌وه به‌ده‌کردنی ئینگلیز و به‌سه‌ریاندا یاخی بوو، به‌خۆی و به‌له‌شکره‌که‌ی دایه‌وه شاخه‌کان که ژماره‌یه‌کی زۆر له ئەفسه‌ره نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد به‌رێوه‌یان ده‌برد، دای ئەوه‌ی له‌شکری عوسمانی ده‌ستیان له‌ کار کێشایه‌وه و چوونه پال هێزه‌کانی شیخ مه‌حمود، بۆ به‌رگرێکردن له‌ خاکی کوردستان، پاش ئەوه‌ی ئینگلیزه‌کان شاری سلیمانیه‌یان بۆردومان کرد و ده‌یان که‌سی بی تاوانیان له‌ دانیشتوانی شاره‌که‌ کوشت و بریندار کرد، شیخ مه‌حمود به‌م جو‌ره تاكو سالی (١٩٢٧) مایه‌وه له‌گه‌ڵ هێزه‌کانی ئینگلیز جه‌نگا، دای ته‌واو بوونی ئەو راپرسیه‌ی ده‌ریاره‌ی ولایه‌تی (مووسل) کرا، که له‌لایه‌ن (کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان - عصبة الامم) ه‌وه ئەنجام دراو بریاریان دا له‌ چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی عیراق به‌هێڵرێته‌وه. ئەوه بوو ئەویش چه‌کی داناو له‌ سه‌رکه‌وتنی بزوتنه‌وه ئیستیکلالیه‌که‌ی بی هیوا بوو، ئینجا رووی کرده هه‌ندێ له‌ گونده‌کانی سه‌ر سنووری ئێران و له‌وێ دانیشت، به‌پیتی ئەو رێکه‌وتنامه‌یه‌ی له‌گه‌ڵ حکومه‌تی عیراقی و ئینگلیز به‌ستی.

له‌ سالی (١٩٣٠) جارێکی دیکه (شیخ مه‌حمود) به‌هۆی رووداوه‌کانی شه‌شی ئەیلوول، شه‌ری راگه‌یاند. ئەم جارهیان بزوتنه‌وه‌که‌ی تا سالی (١٩٣٢) درێژه‌ی کێشا و خۆی دا به‌ده‌ست هێزه‌کانی حکومه‌ت و ره‌وانه‌ی باشووری عیراقیان کرد، چه‌ند سالی‌یک به‌ده‌سته‌سه‌ری له‌ باشوور و ناوه‌راستی عیراق مایه‌وه و به‌م جو‌ره ده‌وری تیکۆشه‌رانه‌ی خۆی دی له‌ پێناوی سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی و مافه‌ ره‌واکانی^(٢).

(شیخ نووری) وەک شاعیریکی هۆشیار که‌ بیری نوێی له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لگرته‌بوو، دژی داگیرکه‌ران و سیاسه‌تی ئینگلیز وه‌ستا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بزافی رزگاری کورد دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌کیان که‌ سه‌ر به‌ (جه‌معه‌تی کوردستان) بوون به‌ رێبه‌رایه‌تی (مسته‌فا پاشای یاموولکی) دای کۆمه‌ڵی مافی نه‌ته‌واپه‌تیان ده‌کرد. هه‌رچی (شیخ مه‌حمود) ییش بوو وەک له‌مه‌و پێش باسمان کرد هه‌لگری ئالای سه‌ربه‌خۆیی بوو بۆ کوردستان. شیخ نووری یه‌کیک بوو له‌و شاعیره‌ موونه‌وه‌رانه‌ی که‌ چووه پال رێپاز و داواپه‌که‌ی (شیخ مه‌حمود) ی نه‌مر و پالپه‌ستی له‌ بیروپرایه‌ سیاسیه‌کانی ده‌کرد، بۆیه

(٢) پروانه نامیلکه‌ی: الحركة القومية الكردية - نقد وتحليل كتاب، بقلم علي كمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩ بۆ ئەم بیرخسته‌وه میترووییه سوودی لێ وەرگیراوه.

ئەو ژیانه‌ سیاسییه‌ی (شیخ مه‌حمود) دروستی کرد، کارتی‌کردنیکی زۆری به‌سه‌ر (شیخ نووری) یه‌وه هه‌بوو. له‌لایه‌نی کۆمه‌ڵایه‌تیه‌وه هه‌ولێ دا شۆرش به‌سه‌ر بنه‌مای کۆندا به‌ریا بکا بۆ دروستکردنی بنه‌مای تازه تا ئەو بنه‌ما تازانه له‌گه‌ڵ پێداووستیه‌کانی کۆمه‌ڵگای تازه‌دا بگۆنچێن، چونکه ده‌یزانی ئەو خه‌باته کۆمه‌ڵایه‌تیه‌ش به‌شێکی گرنه‌ له‌ خه‌باتی هونه‌ر و شیع‌ر و گۆرینی باری کۆمه‌ڵایه‌تی و له‌ خۆته‌ر ده‌کات به‌ره‌و هێنانه‌ دی ئامانجی گه‌وره‌تر خه‌بات بکه‌ن، بۆیه زۆرجار وا رێ ده‌که‌وێ شۆرشی ئەده‌ب و تازه‌کردنه‌وه پێش شۆرشی کۆمه‌ڵایه‌تی ده‌که‌وێ تا بتوانێ راپه‌رایه‌تی هۆشباری زۆریه‌ی خه‌ڵک بکات، ئینجا شۆرشی سیاسی و کۆمه‌ڵایه‌تی سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن بۆ رێنماییکردنی ئەو هۆشباریه‌ سه‌ربه‌سته و هێنانه‌ دی داواپه‌کانیان. شیخ نووری وەک رۆشنیاریکی باری دو‌اکه‌وتووی کۆمه‌ڵی ئەوسای رته‌ کرده‌وه و که‌وته خه‌بات کردن بۆ ژیانیکی باشتر، شۆرشه ئەده‌بیه‌که‌شی له‌گه‌ڵ سه‌ره‌تای شۆرشه‌ سیاسی و کۆمه‌ڵایه‌تیه‌که‌ سه‌ری هه‌لدا. له‌لایه‌نی رۆشنیارییه‌وه، رۆشنیاریکی باوی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی رته‌ کرده‌وه و هه‌ولێ تێپه‌راندنی دا بۆ ئەوه‌ی جو‌ره رۆشنیارییه‌کی دی جیگای بگرێته‌وه که له‌گه‌ڵ ئامانجه‌کانی ژیانی تازه‌ بسازی.

گومان له‌وه ناکه‌م که‌ گۆرین و نوێکردنه‌وه‌ی شیعی کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری ته‌نیا گۆرینی شیوه‌ نه‌بووه، واته‌ ته‌نیا کێش و سه‌روا نه‌بوو، یان هێنانه‌ی عیباره‌تی تازه نه‌بوو، به‌قه‌ده‌ر ئەوه‌ی گۆرینی چه‌مکی شیعی بوو، واته‌ شیعی زیاتر له‌ ژیانی نزیکی خسته‌وه و فریاتی دایه‌ ناو باوه‌شی ژیانی و له‌وێه له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی تازه‌وه ساتسه‌وا‌ی له‌گه‌ڵدا کرد. ئەگه‌ر که‌سیک بیه‌وێ به‌شێوه‌یه‌کی مه‌وزوو عیانه‌وه سه‌یری شیعه‌کانی شیخ نووری بکات، ئەوه‌ دلنایام ئەو که‌سه ناتوانێ هیچ شیعی‌ریک له‌ ناو شیعه‌کانی شیخ نووری ده‌رپه‌یتێ، چونکه ئەو وینه‌ راستگۆبانه‌یه‌ی که‌ بۆ سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی کێشاوه، ته‌واو ده‌شپوێ. شیخ نووری له‌ شیعه‌کانیدا ته‌عبیر له‌ وێژدانی زیندووی میلیله‌ته‌که‌ی ده‌کات و زۆریه‌ی رووداوه‌کانی میلیله‌ته‌که‌ی به‌راسته‌گۆبانه‌یه‌وه گۆشپه‌ته‌ ناو شیعه‌کانی خۆی. وەک شاعیریکی نیشتمانپه‌روه‌ر شان به‌شانی بزوتنه‌وه‌ی نیشتمانی ده‌نگی ره‌تکرده‌وه و یاخیبوون بووه، له‌ دژی داگیرکه‌ران و نوکه‌ران و چلکاو خۆره‌کانی ئینگلیز، به‌شیعی و به‌خه‌باتی رۆژانه‌ رووبه‌روویان وه‌ستاوه. ئەو تیکۆشان و خه‌باته‌ی خۆشی دایه‌ پال شێخی نه‌مر، که‌ ئەم‌رۆکه‌ که‌م که‌س هه‌یه‌ گومان له‌ جگه‌رسۆزی ئەو پیاوه‌ بکات بۆ کورد و که‌س نییه‌ - به‌رچاو تاریکه‌کان نه‌بێ - گومان له‌ نیشتمانپه‌روه‌رته‌تی و

دلسۆزبیه‌که‌ی بکات. شیخ نووری-یش شان به‌شانی هه‌موو سه‌رکه‌وتن و نووچدانیکه‌ی په‌یتا په‌یتا شیعره‌ نه‌ته‌وه‌بیبیه‌کانی خۆی بلا‌وده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل هه‌موو رووداوێکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ دلێ داچله‌کیوه و به‌شیعر ئه‌و هه‌سته‌ی خۆی ده‌رپه‌یوه. هه‌ر به‌وه‌نده‌ نه‌وه‌ستاوه که له‌گه‌ل بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازانیه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بێت، به‌لکو وه‌ک خه‌مخۆزێک زوو هه‌ستی به‌گرنگی چه‌کی رۆشنیبری کرد و به‌بیروباوهری تازه‌و پیشکه‌وتووانه‌ له‌گه‌ل هۆشی نه‌وه‌ی تازه‌هه‌لچووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌دواو گۆشی ده‌کردن وه‌ک له‌ شیعره‌ی (ئه‌ی شه‌باب) و (عه‌سکه‌ر)دا زیاتر ئه‌مه‌ دپاره‌.

شیعره‌کانی شیخ نووری ئاوێنه‌یه‌کی بالانوما‌ی سه‌رده‌میکی ناسکی میلیله‌تی کوردن، بۆیه‌ وه‌ک شاعیرێکی سه‌ر به‌میلله‌ت به‌وردی زۆریه‌ی رووداوه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی نووسیه‌ته‌وه‌ و له‌ شیعره‌کانیدا رهنگ ده‌ده‌نه‌وه‌. ئه‌و شیعرانه‌ رهنگدانیه‌وه‌ و عه‌کس کردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و رواله‌ت و دیارده‌ تازانه‌یه‌ که ئه‌و قسۆناغه‌ تازه‌یه‌ی هه‌ینایه‌ پێشسه‌وه‌. ئه‌م حاله‌ته‌ تازه‌یه‌ش بۆ بکات و سه‌رده‌می خۆی بزوتنه‌وه‌یه‌کی شۆرشگێرا‌نه‌ بوو، ئه‌گه‌ر هه‌ندێ کلتیسه‌ی شۆرشگێرا‌یه‌تی ئه‌م‌رۆکه‌ی به‌سه‌ردا نه‌سه‌پێنین. شیخ نووری ئه‌م باره‌ تازه‌یه‌ی به‌شیعره‌ی تازه‌ - که ئه‌ویش کرده‌وه‌یه‌کی شۆرشگێرا‌نه‌یه‌ - به‌رجه‌سته‌ کرد و شان به‌شانی بزوتنه‌وه‌که‌ش ده‌رپۆشت. ده‌توانین (شیخ نووری) به‌یه‌کیک له‌وانه‌ دابنێین که له‌ کوردستاندا تۆوی (بیری نوێ)یان رواندوو، وه‌ک که‌سیکی خاوه‌ن په‌یام به‌شیعر و به‌وتار و به‌کرده‌وه‌ی رۆژانه‌ی خۆی، ده‌یویست به‌شدار بێت له‌ دروستکردنی باری ژبان و گوزه‌رانیکه‌ی خۆشته‌ر و بێ چه‌وسانه‌وه‌ و ده‌ست به‌سه‌ری. له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو به‌دوا‌ی چه‌مکیکی تازه‌ ده‌گه‌را بۆ ئه‌ده‌ب، تا توانی له‌ ئه‌نجامدا، ئه‌و چه‌مکه‌ ده‌ستگێر بکات و له‌ میژووی ئه‌ده‌بیاتدا ئه‌و سه‌ره‌تایه‌ به‌شانا‌زییه‌وه‌ جیگه‌ی خۆی له‌ لاپه‌ره‌کانیدا بکاته‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که باره‌ سیاسیه‌یه‌که‌ و ئه‌نجامه‌کانی پێوه‌ندی راسته‌وه‌خۆیان به‌ژبانی گه‌له‌وه‌ هه‌بوو، که‌چی شیخ نووری چه‌کی شیعر و رۆشنیبری فه‌رامۆش نه‌کرد، که چه‌کیکی ناراسته‌خۆیه‌ له‌ کاری گۆراندان.

شیخ نووری شاعیرێکی میلیلی نه‌بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیعره‌ی رۆژانه‌ و سه‌ره‌پێیی نووسیه‌یی، تا له‌گه‌ل چێژی گشتی بروت، به‌لکو وه‌ک شاعیرێکی هونه‌رمه‌ند و شاره‌زا به‌سعه‌ته‌که‌ی، ده‌ستی دایه‌ نووسینه‌ی شیعره‌ی سیاسی و بابته‌ی کۆمه‌لایه‌تی. هه‌رچه‌نده‌ شاعیرێکی خاوه‌ن توانایی و ده‌سه‌لات بووه‌، به‌لام له‌و کاته‌دا هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ شیعرانه‌ی په‌سند کردوو، تا مردنی ئه‌و خه‌ته‌شی به‌رئه‌داوه‌. بۆ نمونه‌ له‌ (١٩٤١) شیعرێکی

نووسیه‌وه‌ به‌ناوی (په‌چه) و تێیدا باری دواکه‌وتووی ئافره‌تی کورد نیشان ده‌دا و لایه‌نگیری ده‌کات بۆ سه‌ره‌به‌ست بوونی و هانی ده‌دات بۆ (په‌چه) فرێدان و به‌شداربوون له‌ گۆزانه‌کانی کۆمه‌ل و خه‌باتکردن به‌سه‌ر باری دواکه‌وتنیدا، ئه‌م داوایه‌شه‌ ئه‌گه‌رچی له‌ بانگ رابه‌تشته‌که‌ی (قاسم ئه‌مین و عایشه‌ ته‌یموور)ی میسر و (په‌سافی و زه‌هاوی) عیراق دوور نه‌بووه‌، به‌لام دیسان به‌لگه‌ی موونه‌وه‌ریتی و هه‌لگرتنی په‌یامێک ده‌گه‌یه‌نی. هه‌ر له‌ بیسته‌کاندا به‌دوو شیعر (جووتیار)ی به‌سه‌ر کردووته‌وه‌ و هانیان ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی به‌روبوومی کشتوکالی و ئازله‌لداری زیاد بکه‌ن و روو بکه‌نه‌ ئه‌و لایه‌نه‌ گرنگی ژبانی میلیله‌ته‌که‌مان که خۆی میلیله‌تیکه‌ی کشتوکالییه‌ و ئابووری کوردستانی پێوه‌ به‌نده‌. ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌ که شیخ نووری ناوه‌رۆکی شیعره‌کانی تازه‌ کردووته‌وه‌ و مه‌ستی کردوون به‌ناوه‌رۆکی کۆمه‌لایه‌تی هاوچه‌رخ و به‌شیعره‌ی نیشتمانی و سیاسی له‌سه‌ر دیارده‌ تازه‌کانی ژبانی کورد وه‌ستاوه‌ که له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌وه‌ رووی کرده‌ گۆران، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر سه‌رنجی خۆینه‌ر بۆ لای ئه‌و دیاردانه‌ رابکێشێ و تێیدا قوول بینه‌وه‌.

له‌ ئه‌زمونی شاعیرایه‌تی شیخ نووری-دا زیاتر (واقعیه‌ت) به‌سه‌ریدا زال و ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌رۆمانتیکه‌ی ده‌ستی پێ کردبێ، ئه‌وه ئه‌وه‌نده‌ له‌ باوه‌شی رۆمانتیکدا ئۆقره‌ی نه‌گرت و زیاتر هه‌نگاوه‌کانی به‌ره‌و ریا‌لیزم ناوه‌، رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژی زیاتر په‌ره‌ی به‌و رێبازه‌ی ده‌دا و تا مردیش هه‌ر ئه‌و رێبازه‌ی به‌رئه‌دا. گرنگترین شت له‌ شیعره‌ی شیخ نووری لایه‌نی (راسته‌گۆیی)یه‌ له‌ ده‌رخسنت و به‌ره‌و په‌یره‌وه‌ چوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی که ئه‌و راسته‌گۆیییه‌ گه‌رموگۆری زیاتری داوه‌ به‌شیعره‌کانی، رووداوه‌کانیش وه‌ک (ئه‌زمون و تاقیمان) له‌ ناوه‌وه‌ خۆیان دارشته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیک لیتی، بۆیه‌ ساتوسه‌وا کردن له‌گه‌ل رووداوه‌کان کاری نه‌کردووته‌ سه‌ر پووچکردنی به‌ره‌مه‌کانی و له‌ ده‌ستدانی هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری له‌ شیعره‌کان و ته‌نیا راگه‌یانندی رووداوه‌که‌ی نه‌گرتووته‌ ئه‌سته‌ی، به‌لکو له‌ قالبیکه‌ی هونه‌ری و جوانیدا مشتومالی کردوون و له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی نوێه‌ ئه‌دای کردوون، وه‌ک وتمان به‌روبوومی شیعره‌ی و نووسینه‌کانی شیخ نووری که ده‌خۆتێنه‌وه‌ به‌ناشکرا هه‌ست به‌ته‌وه‌ژمی (بیری نوێ) له‌سه‌ر رووی شیعره‌کانی و له‌ ناو بیروپرایه‌کانیدا ده‌که‌ین، ئه‌م کارتیکردنه‌ش په‌ته‌نی و سه‌ره‌پێیی نه‌بووه‌، به‌لکو کارتیکردنیکه‌ی قوول بووه‌ که قه‌واره‌ و کیانی گۆرپه‌وه‌ و هه‌لی ته‌کاندوو، ئه‌ویش به‌شیعر خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ داوه‌ که خۆی بروای ته‌واوی پێیان هه‌بووه‌ و به‌چه‌کی شیعر له‌گه‌ل به‌ره‌ی دژ به‌میلله‌ته‌که‌ی که‌وتووته‌ زۆران گرتن.

شیخ نورى دژى داگیرکهران و چهوسانه‌وهى مىلله‌ته‌که‌ى خه‌باتى ده‌کرد، به‌قهد تۆزقالى له‌ کيشه‌کانى نه‌ته‌وه‌که‌ى دانه‌پراوه و نه‌و بېروباوه‌ده‌ى به‌هېچ شتىک نه‌گۆرپوه‌ته‌وه و نه‌و هه‌سته نه‌ته‌وايه‌تیبهى تىکه‌ل به‌بېرىکى پيشکه‌وتنخوازانه‌ کردوه. بېجگه له‌وه‌ش به‌کاره شىعربيه‌کانى چوه‌ته‌ رېزى شاعيره پيشکه‌وتنخوازانه‌کان، چونکه هه‌موو رچه‌شکېن و داهينه‌رېک پيشکه‌وتنخواز و شوڤشگېرن. بنه‌په‌تى کۆنه‌په‌رستى و پيشکه‌وتنخوازى له‌ نه‌ده‌بدا هه‌ر له‌ روانگه‌ى داهيتان و بينينى ژيان به‌چاوپىکى تازه‌وه سه‌بىر ده‌کريت. شىخ نورى خۆى به‌ورد و درشتى کيشه و مه‌سه‌له‌کانى مىلله‌ته‌که‌يه‌وه به‌ستوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو که‌وتن و نووچدان و خه‌مىکى بووه و تا مردن نه‌و رېنگايه‌ى به‌رنه‌داوه که له‌سه‌رى رۆيشتوه، له‌سه‌ر چهند بېروبا و سه‌نگه‌رىکى جياواز جياواز جى گۆرکېتى نه‌کردوه و خۆى نه‌ديوه، نه‌مه‌ش حه‌قىقه‌تىکه له‌ شىعيره‌کانيدا به‌روونى به‌دى ده‌کريت. له‌به‌رنه‌وه‌ى شىخ نورى خاوه‌نى باگراوه‌ندىکى رۆشنبىرى گه‌وره‌يه‌و زه‌مىنه‌به‌کى پته‌وى هه‌يه، که نه‌مه‌ش هېتىکى وای داوه‌تى، بتوانى به‌ته‌واوى جى پى خۆى له‌سه‌ر نه‌و زه‌مىنه‌به‌ قايم بکات و وه‌ک پووشى لى نه‌بیت (با) به‌ملا و به‌ولادا بېبا و بيهيتى.

ژيانى شىخ نورى کتومت رهنگدانه‌وه‌ى نه‌و ژيانه‌ى سياسى و کۆمه‌لايه‌تیبه‌ تازه‌يه‌يه که راپه‌رينه‌کانى شىخ مه‌حمود و رووداوه‌کانى کۆتايى سه‌ده‌ى نۆزه‌هه‌م و سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى بېسته‌م هېتايانه‌ پيشه‌وه. نه‌گه‌ر به‌وردى سه‌رنجى مېژووى شىعيره‌کانى (شىخ نورى) بده‌ين، به‌تاييه‌تى نه‌و شىعيرانه‌ى له‌و سالانه‌دا نووسىونى که رواله‌ته‌کانى ژيانى تيدا جوولاه، بېگومان ده‌گه‌ينه نه‌و قه‌ناعه‌ته که لوتکه‌ى ده‌سه‌لاتى شاعيرانه‌ى شىخ نورى و ته‌قینه‌وه‌ى به‌ره‌که‌ى و پژانى زمانه شىعربيه‌ تازه‌که‌ى بو نه‌و سالانه ده‌گه‌رپته‌وه، که هۆيه‌کى ياریده‌ده‌ر و مه‌وزووعى بوو له‌ پال هۆيه زاتیبه‌کان که له‌ که‌سى شىخ نورى-دا کۆ بووبونه‌وه، خۆشى يه‌کىک بوو له‌وانه‌ى ده‌ورپىکى گورج و گۆلانه‌ى له‌ جۆشدا نيدا گېراوه و وه‌ک رۆشنبىرىکى هۆشيارى سه‌رده‌مى خۆى هه‌ستى به‌ئهرکى سه‌رشانى خۆى کردوه.

مه‌سه‌له‌ى به‌ستنه‌وه‌ى راپه‌رينه شىعربيه‌که‌ى شىخ نورى به‌جموحوولتى سياسى نه‌و سه‌رده‌مه کارپىکى زۆر پېويسته، چونکه زمانى شىعربى نه‌و، زمانى نه‌و باره تازه‌يه بوو که زۆرانبازى و مملاتى نه‌و هېترانه دروستيان کرد که روو به‌رووى کورد بووبونه‌وه. واته شىخ نورى به‌ زمانى نه‌و رووداوانه‌وه نووسىويه‌تى که ويستى گۆران له واقىعى کوردستان به‌رپا بکات و ژيانى ئىنسانى کورد بگۆرئ. نه‌ميش له لای خۆبه‌وه

ويستويه‌تى شىعربى له‌ کۆت و پيوه‌ند راپسکېتى. له‌به‌رنه‌وه‌ى سه‌ره‌تاي داهيتان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ى (شىخ نورى) پيوه‌ندىبه‌کى به‌هېز و توندوتۆلى به‌جوولانه‌وه‌ى سياسى کۆتايى سه‌ده‌ى نۆزه‌م و سه‌ره‌تاي نه‌م سه‌ده‌يه‌وه هه‌بى، بۆيه تازه‌بوونه‌وه‌که‌ى زاده‌ى کات و شوپن و سه‌رده‌مى خۆيه‌تى، وه‌ک شايه‌ت و به‌شداربوويه‌ک له‌ رووداوه‌کان ده‌رده‌که‌وى.

«شوڤش» به‌رپاکردن له واقىعدا، گۆران دروست ده‌کات، چونکه واقىعه‌که به‌ره و بارپىکى باشتتر و پيشکه‌وتوتوت ده‌بات. هېچ گۆرانىکيش به‌بى پالپشتى کردنى خولقاندن و داهيتان، رپه‌رو و سه‌متى خۆى وه‌رناگرئ و به‌ناته‌واوئيش ده‌مىنيتته‌وه، بۆيه هاوکيشه راسته‌که بو (گۆران) وای لى دى:

واقىع ← شوڤش ← داهيتان ← گۆران

نه‌و گۆرانه‌ى داهيتان ده‌يهيتى، به‌کارى رووخاندن و خاپوورکردنى نه‌و بنه‌مايانه‌دا که (چېژ) و (تېروانين) و (بېر) و (بو چوون) له بارپىکى (باو- سائد) و مه‌بىو ده‌کات به‌بارپىکى جوولاه. بمانه‌وى و نه‌مانه‌وى هه‌موو گۆرانىکى سياسى بو نه‌وه‌ى ده‌سه‌لات و سستمه‌که‌ى وه‌ک خۆى به‌پىلتيه‌وه (رۆشنبىرى باو) جىگير ده‌کات، به‌لام داهيتان له شوڤشى تازه‌ى خۆى به‌ره‌و گۆران و دروستکردنى پاشه‌پۆژ، به‌زمانىکى تازه‌وه به‌دواى ناسۆيه‌کى ده‌رپىنى تازه‌دا ده‌گه‌رئ. بو نه‌وه‌ى به‌شيوازپىکى تازه‌وه نه‌م تېروانين و باره تازه‌يه بگريته باوه‌شى ميه‌ره‌وه. نه‌و کاته پيش هه‌موو شتىک گۆران له هۆشيارى و تىگه‌يشتن و تېروانينى شاعيردا دروست ده‌بیت. به‌م جۆره (شىخ نورى) شاعيرپىکى خاوه‌ن هه‌لوپسته له به‌رانبه‌ر مه‌سه‌له‌کانى ژيان و مېژوو و سه‌رده‌م و مىلله‌ته‌که‌ى، تازه‌بوونه‌وه‌که‌شى زاده‌ى واقىعیکه که ته‌عبيرپىکى راستگۆيانه‌ى لى کردوه و زياتر له زۆرانبازيه‌کانى تىگه‌يشتوه و له ربه‌ه‌ند و مه‌ودا و سووچه دوور و نزیکه‌کانى کۆلبه‌ته‌وه و ئىنجا له شىعردا هه‌ولتى ته‌قینه‌وه‌ى داوه.

شىخ نورى وه‌ک رۆشنبىرىکى پيشه‌رو که له سه‌رده‌مه‌که‌ى خۆى و ديارده‌کانى ورد بوويتته‌وه و له جوولانه‌وه و ته‌کانه‌کانى گه‌يشتبى، هه‌ولتى داوه چاک له ده‌وروپشته‌که‌ى خۆى تىبگات و کيشه‌کانى له شىعردا ئاوه‌ژوو بکاته‌وه. به‌م پىتبه زۆرانبازيه‌کانى (واقىع) له به‌رانبه‌ر هېز و توانايى شاعيرپى خۆى تاقى کردوه‌ته‌وه و کردويه‌تى به‌ياساى بنه‌په‌تى داهيتان و په‌ره‌سەندنى، له کاتیکدا که قوناه‌که پر بووه له زۆرانبازي سياسى و کۆمه‌لايه‌تى و هه‌ر به‌و عه‌قله‌وه يه‌کىک له داهيتانه‌کانى که (يه‌کيتى باهت)

بوو هېښايه ناو شيعری کوردی و خوځی له (یه کيټی بهیت) دوور خستووه ته وه، تابتونې له پشت نه و (یه کيټی بابهت) و تیکه لکردنی ره گه زی چیروک له شيعره که دا زیاتر نه و زوران بازیه نیشان بدات و نه مهش له جه وه هر دا - پیتی زانیبې یان نه زانیبې - ههنگاو ویکه بۆ نزیک بونه وه له شيعری (دراما). به شیکي زوری نه و که ره سانه شی، له میژووی گه له که ی یان له واقعی زیندووی سهرده مه که ی خوځی وهر گرتووه، که بۆ شاعیریکي به دهسه لات و به هره داری وه که هم لیتو اولیو بووه له که ره سه ی شيعر، بۆیه ههستیکی (درامی) له شيعری (شیخ نوری) دا دروست بووه که خوینره دست ده داته خویندنه وه ی شيعره کانی، له نیوان مردن و ژیان، واقع و خه ون و به ربه ره کانی کردن و کیشه له گه ل شه رخوازی و چه وسانه وه، خوځی له به رده م نه و مملانی تیه دا ده بیڼی، که نه مهش بۆ خوځی جه وه هری شيعری (دراما) یه، نیجا نه مه له هه ندی شيعریدا به خه ست و خوځی و به زه قی به ده رده که وئ، له هه ندیکي دیکه شیدا به تن کی و به هیتنی سیمایه که ی ده بیڼی. نه م نه زمون و تاقیکردنه وه به شی تیکه ل به (خه یال) کردووه و خستوویه تیه ناو سستمیکي ته عبیری تازه وه و به ده رپرن و که ره سه به کی نوپوه گوزارشتی لڼ کردووه، نه مهش زه مینه مه وزووعیه که ی نه و تازه بونه وه یه که شیخ نوری له چاره کی یه که می نه م سه ده یه دا رایگه یاند، که تاقیکردنه وه و رووداوه سیاسیه کانی نه م میلله ته دهستیکی بالای له به رپا کردنیدا هه بوو.

وهک ده رده که وئ سهره تای نه و تازه بونه وه یه له بۆشه وه دروست نه بووه، نه و نه دی گونجاندنی داهیتان و جوړی ده رپرنه له گه ل نه و بارودوخه و ناووه وای گونجاوی بۆ ساز بووه، تا شيعریش وهک هه موو رواله ته کانی دیکه ی ژبان له و قاوغه ی کرووشکه ی تیدا کردبوو خوځی ده ربه یڼی نه و که ره سانه ی شيعری کوردی ده قی پتوه یان گرتبوو، تازه ببیته وه و خوځی له شته ناشنا و مه لئووفه کان دوور بخاته وه. نه و باره سیاسیه تازه یه له و سهرده مه دا چه مکی تازه ی هینایه پتیه وه و تیروانینی مونه وهرانی بۆ ژبان تازه کرده وه و کارتیکردنی زوری به سهر بزوتنه وه ی داهیتان به جی هیتت. به لای منه وه داهیتان تازه بونه وهش له بارودوخی سیاسی دوور نییه، چونکه تازه بونه وه و داهیتان پتووستیبان به (سهره سستی) هه یه.

تازه بونه وه و داهیتان کانی (شیخ نوری) و ته قینه وه ی کانی به هری له سازبون و خوځکردنی ناو و هه وای سیاسی نه و سهرده مه داناپرتت، به تاییه تی له و سهرده مانه دا که خه باتی بڼ وچان ده کرتت له پیناوی سهره خوځی و نازادی. هه رچه نه رام وایه هچ پارت

و سیاسه تیک له دنیا دا نییه، بتوانی شاعیریکي چاک دروست بکات، به لام زور جار هاتنه پتیه وه ی سیاسه تیکي پتیه که و تنخوازانه ی سهر به میلله ت و نه ته وه، به هزی خه بات کردنه که ی، باریکی تازه تر ده خو لقیڼی، نه و باره تازه خو لقاوه، له لایه که ده بیته هوی یارمه تیدانی ته قانده وه ی به هری خو لقیڼه ران، له لایه کی دیکه شه وه ده بیته مایه ی گوزپنی بنه مایه کانی نه ده ب، نه مهش له ناستی خوځیه وه جوړی ساتوسه واکردن له گه ل نه ده ب ده گوزی. چاره نووسی داهیتانیش پتیه ندیه کی راسته و خوځی به (سهره سستی) یه وه هه یه و چاره نووسی (سهره ست) یش به ستراوه به بارودوخی سیاسیه سهرده مه که وه، بۆیه شاعیر ناتوانی له سیاسه تی سهرده مه که ی خوځی دوور بکه و پتیه وه. نه و ژیا نه تازه یه ی باریکی سیاسیه تازه دروستی ده کات، هه سستی تازه ده وروژینی و کیشه و دیارده ی تازه له گه ل خوځی ده یڼی. داهیتن ریش نه گه ر له گه ل نه و باره تازه یه دا بژیت و له ناوه ورا له گه ل ی بیت و ناگاداری هه موو جوولان و ته کانیکی بیت، نه ک له گه ل رواله ته کانی خه ریک بیت، نه م له گه ل ژیا نه - معایشه - نه زمونیکي له لا پیده گه به نن، نه و نه زمون نهش له گه ل روښنیری خوځی و تیروانینه قول و شارستانیه که ی تیکه ل ده کات، به مهش کو مته ل ی نه زمون ی زه نی و حسی تیدا کو ده بیته وه.

کورد له میژووی هاوچه رخیدا کو مته ل ی رووداوی گرنگی به خوځیه وه دیوه، نه و رووداوانهش رپړه وی ژبانان گوزپوه و چاوی خه لکیان زورتر کردووه ته وه و کاریان له هه ست و نه ستیان کردووه. له هه مان کاتیشدا نه و رووداوانه کاریان کردووه ته سهر باری روښنیری و شله قانندی گو مته مهنه که ی، هه ر نه و رووداوانه رپړه وی داهیتانی نه ده بیی نه و سهرده مه یان گوزپوه. شیخ نوری-یش نه و دیارده سیاسی و کو مته لایه تی و روښنیریانه ی له به رچاو گرتووه و تیگه یشتنی به رانبه ر به نه ده ب گوزپوه و نه م تیگه یشتنه له شيعر نووسیندا رهنگی داوه ته وه، تابتونې نه و فؤرمه هونه ریه گونجاوه بدوژیته وه بۆ ده رپرنی نه و تیروانینه تازه یه ی بۆ رووداوه کانی ژبانی نه و کاته هه بیوو. نزیکی شیخ نوری له شیخی نه مرچ وهک خزم و چ وهک مونه وه ریکي نه و سهرده مه و چ وهک که سیک که لایه نگیری سیاسه ته که ی بووه، له وه وه به وردی له باره سیاسیه که گه یشتبوو، نه وهش وهک وتمان کارتیکردنیکي راسته و خوځ و راستگو یانه ی به سهر شیخ نوری-یه وه هه بووه. بۆیه وهک شاعیریکي سهر به رپزازی نه ته وایه تی پتیه که و تنخواز، وای له شیخی نه مرچ کرد له دوا پیدا بیکاته ده مرستی خوځی و له روژنامه ی (روژی کوردستان) که زمانی حالی حوکمدار به تیه که ی شیخ مه حمووده، بیڼ به سه رنووسه ر و نه ویش به کو مته لیک و تاری

سیاسی و کۆمه‌لابه‌تی و میژووایی و رۆشنیبری پالپشتی لی کردوووه. نهک ههر ئه‌وه‌نده، ته‌نانه‌ت شیخ مه‌حموود له ماوه‌ی ده‌سه‌لات‌دارتییه‌که‌یدا کردوووه‌تی به‌راویژکاری تایبه‌تی خووشی.

شیخ نووری زوو ئه‌و باره‌ی قۆسته‌وه‌ بو گۆرینی شتوازی ته‌عبیرکردنی خووی، چونکه‌ ده‌یزانی شتوه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ی شیعر ده‌ستی کورته‌ و ناتوانی به‌تیروته‌سه‌لی ته‌عبیر له‌و تیروانینه‌ تازه‌یه‌ی بکات. به‌شداربوونه‌که‌ی به‌شداربوونیکی ویژدانییه‌ له‌گه‌ل جوولانه‌وه‌ی میژوو و ئه‌و بارودۆخه‌ی که‌ره‌سه‌ هونه‌رییه‌کانی پیگه‌یاند. له‌ دواییشدا بنه‌مای داھینان و تازه‌بوونه‌وه‌ی له‌ لای شیخ نووری دروست کرد، ئه‌ویش ئه‌و که‌شوه‌وه‌یا تازه‌یه‌ی کرده‌ هۆیه‌ک بو تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌شوه‌وه‌ی شیعی کوردی. پیتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌گه‌ر بلیتم کۆتایی هاتن به‌جوولانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حموود) که‌ خه‌ون و ناواتی (شیخ نووری) و هه‌موو کوردیکی پیوه‌ بند بوو، به‌دی نه‌هاتنی ئه‌و هه‌بوا و ناواتانه‌ و رووخانی (قه‌لای ئه‌و ئاماله‌) وای کردی شیخ نووری به‌خششی خووی به‌ره‌وتی ئه‌و جوولانه‌وه‌یه‌ به‌سه‌ستته‌وه‌ و له‌ دواییشدا ئه‌و که‌فوکۆل و به‌گه‌رمی چوون به‌پیر ئه‌و (تازه‌بوونه‌وه‌) به‌ی له‌ لا کز بییت، ئه‌گه‌ر وا نه‌بوا به‌ده‌یان شاکاری دیکه‌ی بو به‌جی ده‌هیشتین، ئه‌وه‌تا خووی له‌ شیوه‌نی (شیخ مه‌حموود)ی نه‌مردا ده‌لی:

به‌ کۆچی تو قه‌لای ئامالی کورد بنچینه‌که‌ی رووخا

به‌ لافاوی خه‌فته‌، شاری ئه‌مه‌ل رووی کرده‌ ویرانی

ئه‌مه‌ هۆیه‌کی سه‌ره‌کی بوو له‌ پیتان نه‌خستنی داھینانه‌کانی خووی. له‌گه‌ل مردنی (شیخ مه‌حموود)یش دوو شیعی بو نووسی، به‌کێکیان شیوه‌نه‌ و ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان باسی هینانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی و چۆنه‌تی پیشوازی لی‌کردنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری شاری سلیمان و باسی هه‌ستی خووی و ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌کات به‌راڤه‌ر به‌و سه‌رکرده‌ قاره‌مانه‌یان.

شیخ نووری له‌و کاته‌وه‌ که‌ زانی (شیخ مه‌حموود) هه‌یچی بو نه‌کرا و ئه‌و ناواتانه‌ی بو کورد نه‌خشه‌ی کیشا بوو، نه‌هاتنه‌ دی و نایه‌نه‌ دی، ئیدی وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌زوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازانه‌ی میلله‌تی کورد (بلیلی ته‌بعی مه‌یلی خوتندن) که‌م بووه‌ته‌وه‌ و پشتی له‌ داھینان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی سارد بووه‌ته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌و پیداکرتن و سووربوونه‌ی جاری جارانی نامینی. سه‌روساختی له‌گه‌ل خوتندنه‌وه‌ش که‌م ده‌بیته‌وه‌. ئه‌مانه‌ش کاریکی وایان لی کرد، تاچه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌میینی روانینی بو تازه‌بوونه‌وه‌ قوولتر بکات و ئه‌زمونه‌که‌ی به‌پرشت و به‌بژوینتر بی و ورده

ورده‌ش که‌وته‌ ناو سالانی ته‌مه‌نه‌وه‌، ئاده‌میزادیش هه‌رچه‌نده‌ رۆشنیبر و داھینه‌ر بییت، که‌ له‌ کاروانی رۆشنیبری داها، ئیتر ناتوانی له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌م و داھینان پروا و به‌رده‌وام بییت له‌ تپه‌په‌راندن و به‌ره‌م و به‌خششی چاکتر و چاکتر بدات و بیخاته‌ سه‌ر خه‌رمانی په‌نج و داھینانه‌کانی پیشووی خووی.

هۆی سه‌ره‌کی سنوورداری به‌خششی شیخ نووری له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه‌ و داھیناندا بو ئه‌و هۆیه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌، هه‌موو هۆیه‌کانی دیکه‌ له‌ چاو ئه‌مه‌یان بچوون، چونکه‌ ئه‌گه‌ر وه‌زیفه‌ دیتن و نان په‌یداکردن ئه‌و ته‌ئسیره‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ر داھینان هه‌بوا به‌، ئه‌وه‌ ده‌بوا به‌ له‌ ولاتانی جیهانی سییه‌م حالی داھینان زۆر په‌ریشان بییت، چونکه‌ که‌س نییه‌ وه‌زیفه‌ نه‌بینی و به‌دوای نان په‌یداکردندا عه‌ودال نه‌بییت و که‌م که‌س هه‌یه‌ خووی به‌ته‌نیا بو ئه‌ده‌ب و خوتندنه‌وه‌ ته‌رخان کردی و ژبانی مسۆگه‌ر بووی، به‌لام مه‌سه‌له‌ سیاسییه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌لای شیخ نووری-یه‌وه‌ شتیکی زۆر گرنگه‌، ئه‌و ویستوووه‌تی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی شاعیر بییت، ئه‌وه‌نده‌ش بو میلله‌ته‌که‌ی هاوولاتییه‌کی کوردی پاک و خیرخوا بییت، بو به‌هه‌رچه‌ند توانایی و به‌هه‌رکه‌ی گه‌وره‌ بووی، ئه‌و توانایی و به‌هه‌ریه‌ی ته‌نیا بو شیعی ته‌رخان نه‌کردوووه‌ و هه‌ر بو شیعی نه‌ژیاوه‌ و خولیا سهره‌تا و کۆتایی ئه‌و نه‌بووه‌، به‌لکو له‌ پیتاوی سه‌ره‌خووی و ئازادی میلله‌ته‌که‌شی ژیاوه‌ و شیعیرش و وه‌ک چه‌کێک هه‌ر بو کیشه‌ و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی ته‌رخان کردوووه‌، ئه‌گینا وه‌ک به‌شیعی و ئاسته‌ رۆشنیبرییه‌که‌یه‌وه‌ دیاره‌ ده‌یتوانی وه‌ک هه‌ر شاعیریکی دی پێ بنیته‌ ناو مه‌مله‌که‌تی شیعی و له‌وه‌ زیاتر نه‌ینییه‌کانی بدۆزیتته‌وه‌ و ده‌یان شیعی جوانی وه‌ک (په‌پوله‌) و (شه‌و) و (ژبانی ئاده‌میزاد) بنووسی. له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ناتوانین له‌ دیراسه‌کردنی شیعی (شه‌و) و (ژبانی ئاده‌میزاد) سیاسی کورد له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا فه‌رامۆش بکه‌ین. به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ قاوغی کات و شوین و سه‌رده‌مه‌که‌ی داڤیرین و به‌کسه‌ر بچینه‌ سه‌ر به‌راوردکردنی شیعه‌کانی به‌راپه‌رینی شیعی تازه‌ی تورکی و جه‌ماعه‌تی فه‌جری ئاتی، چونکه‌ من له‌ لای خوومه‌وه‌ ئه‌مه‌ به‌لایه‌نه‌ شه‌کلێیه‌که‌ی (تازه‌ بوونه‌وه‌) که‌ ده‌زانم و لایه‌نه‌ جه‌وه‌رییه‌که‌شی به‌سته‌وه‌یه‌تی به‌و سه‌رده‌مه‌ی زمانی شیعی تازه‌ی پێژاند که‌ ئیمه‌ نه‌ختی رۆشناییمان خسته‌ سه‌ری!

ئایا چاووگی رۆشنبیری شیخ نووری هەر ئەدەبی تورکی بوو؟

وەک لە پێشەوه پەنجەم بۆ راکێشا، شیخ نووری شاعیری گەمەنێکی گەمەنێکی تازەبوونەوهی تێدا بوو، واتە وەک مامۆستا رەفیع حیلمی وتووێت: (شاعیریکی تەجەدودپەرور) بوو. ئەم گەمەنێکی تازەبوونەوهی زۆرتر لە ئەنجامی خوێندنەوه و رۆشنبیرییهوه لە پال (بەهری شاعیری) بەدەستی هێناوه. بزوتنەوهی سیاسی سەرەمی (شیخ مەحمود) هاندر و هۆیک بوو بۆ بەرپاکردنی ئەو تازەبوونەوهی و شیخ نووری-ش هەر بەتێگەشتن و لیۆرەبوونەوه و قەناعەت پێ کردنەوه دەستی دایە بەرپا کردنی ئەم شوێنە، بەبێ ئەوهی سالی لیبکاتەوه. وەک لە بەشی پێشوو دا روونم کردەوه، تازەبوونەوه دوو کارتی کردنی بەسەرەوه هەبوو، کارتی کردنی (مەوزووعی) و کارتی کردنی (زاتی). لەوێ نەختی بەتانی لایەنە مەوزووعییە کە هاتینە خوار، ئیستاش دەمەوی لەم دەلقەیهوه لە لایەنە رۆشنبیرییه کە (شیخ نووری) بکۆلمەوه و پرسیار بکەم: (ئایا چاووگی رۆشنبیری شیخ نووری هەر ئەدەبی تورکی بوو؟).

ئەگەر بەوردی بەدوای چاووگ و کارتی رۆشنبیری (شیخ نووری) دا بچین، کە ئەو تازوو قە رۆشنبیرییه هەلومەرجی ئەو تازەکردنەوه و تاقیکردنەوهیهی بۆ رەخساندوو و رێگەیی بۆ خۆش کردوو، ئەو زوو دەگەینە ئەو قەناعەتە کە شیخ نووری چاووگە رۆشنبیرییه کە بەتەنیا ئەدەبی تورکی نەبوو. شیخ نووری لە ناو خێزانە کە خۆدا، باوکی وەک رۆشنبیری و شاعر هیچ کارتی کردنیکی بەسەرەوه بەجێ نەهێشتوو، لەبەر ئەوهش کە خۆی کورە گەرەوهی باوکی، هیچ یەکیک لە باریه کانی دیکەشی کارتی کردنیان بەسەر (شیخ نووری) یهوه نییه، بەلام بەپێی بەدواداچوون و دەمووو کردنی ئەو کەسانەیی خۆم قسەم لەگەڵیاندا کردوو و دەربارە (شیخ نووری) زانیاریان داومەتی، ئەوهیان بۆ دەرخواستوو کە (بێخود) ی شاعیر وەک خزمیکی نزیکی شیخ نووری، کارتی کردنی بەسەرەوه هەبوو.

وەک دەزانین (بێخود) یش جگە لە شاعیرایه تییه کە زانیاریه کە ئاینی گەرەوهی ئەو سەرەمه بوو. شیخ نووری وەک زۆر لە شاعیرانی ئەو کاتە وەک: (گۆران، بیکەس، عەلی کەمال باپیر ئاغا، پەمزی مەل مارف) و چەندانێ دی بەشداری گۆی گرتنی کۆر و مەجلیسه کانی بێخودی خالی بوو. هەر لەوێ چاوی بۆ دنیای شاعر کردوو تەوه و

بەشاکاری شاعیری کلاسیکیمان مەست بوو. دوور نییه شاعیر سەرەتاییه کانی پێش سالی (۱۹۲۰) کە جاری لە بەردەستماندا نین، بەچاوپێکەری شێوازی کلاسیکی نووسرا و هەر لەو کاتانە بریدییه لای (بێخود) و بۆی سەیر کردین. وەک چۆن بەم دواییه شاعیرە کانی بۆ دەخوێندەوه، بێگومان لێره دا شیخ نووری لە مندالییهوه شاعیری وتیب - وەک خۆی دەلی - لە دروستکردن و پیکه وهانی چێژی ئەدەبی و رۆشنبیری باوی ئەو سەرەمه لای (بێخود) یشی بەدووور نازانم، بزیه ئەو سەرەتای بەرچاو رۆشکردنەوهیه هونەری زۆری بۆ مامۆستا (بێخود) دەگەریتەوه. شیخ نووری لە حوجره و مزگه وتدا وەک عاده تی باوی ئەو سەرەمه، لەسەر دەستی چەند مەلایه کی زانا و دانا خوێندنی تەحسیل کردوو، لەوانه: (خواجە فەندی و مەلای سەعیدی زلزله یی و شیخ بابە عەلی تەکیه یی). لەسەر دەستی ئەمانه زمانی (فارسی و تورکی و عەرەبی) خوێندوو و فیر بوو و لە کولتوری عەرەبی ئیسلامی قوول بوو تەوه و شارەزایی و ئاشنا یه تی لەگەڵ هونەرە کانی رەوانبیری و عەرۆز پەیدا کردوو. ورده له پال بەرنامە ی خوێندنی (حوجره) به و سێ زمانه دەستی داوه تە خوێندنەوه و موتالاکردن، گەلی زووتیش به سەرگورشته و داستان و هەقایهت و پەند و بەیتی فۆکلۆری و میژوویی گەلە کەمان مەلای شوی هەلداوه تەوه. دوا ئەوهش نابێ رۆلی چایخانه کانی سلیمانی لە بیری بکەین، کە پر بوون لە (بەیت بیژ) و (هەقایهت خوان) و (داستان خوینەوه)، وەک لە شوینی خۆیدا مامۆستا (ئەحمەد خواجە) ئەوهمان بۆ دەردهخا، کە چۆن لە چایخانه یه کدا یه کتریان ناسیوه تەوه کە شانامه یان تێدا خوێندوو تەوه. کەسیک (وەک خۆی دەلی) هەر لە مندالییهوه دەستی دا بێتە شاعر نووسین، دیاره هەر لە زوووه تامی شاعیری کردوو و بەره بەره ئەو چەشه و تام کردنی لە لا گەرەوه بوو. شاعر نووسینه کەشی وای لێ کردوو تا سالی بەرپا کردنی بزوتنەوه تازە کە مومارە سه یه کی باشی لەگەڵ شاعر نووسیندا هەبێ و هەر لەو کاتانە شهوه لەگەڵ لیکۆلینهوه و دیراسه تکردنی شاعیرانی ئەو سەرەمه خەریک بووین.

شیخ نووری وەک خوێندەواریکی زیره کی سەرەمی خۆی، توانیوه تی به چێژ و رۆشنبیرییه کە لە کەله شاعیره کانی پێش خۆی ورد بێتەوه و دەستنی شانیان بکات. ئەوانه ی کە لە نزیکه وه لەگەڵ (شیخ نووری) دا ژیاون ئەوه دووپات دەکەنه وه کە زۆرتر خۆی لەگەڵ لوتکه بەرزه کانی شاعیری کلاسیکی خەریک کردوو و (نالی) و (مەولهوی) و (مەحوی) زۆر بەگەرەوه زانیوه.

وهك ئاشكرابه شيعرى كوردى پيش ئه وهى له سهر دهستى (شېخ نوورى) دا رېنگه يه كى نوئ بگريته بهر له رهوتى دريژ خايه نيدا چهند راپه رينتيكى ديكه ي به خو به وه ديوه، ئيمه ش ليره دا ناتوانين هم بزوتنه وه تازه يه لى دابرين، چونكه دهستى گرتوه و رپى بو رووناك كردوه ته وه و زياتر پيى گه ياندوه. بهر له هم مو شتى ماموستاى گوره ي شيعر (نالى) توانيوه تى به حه قبانته بيتته رابه ر و ماموستاى قوتابخانه ي شيعرى كوردستانى جنوبى. ته گهر (نالى) توانيبيتى وهك چون لادينشپنه كان له كاتى پايزاندا كه له كه بهرد له سهر «زهواره پى» و «كوچه پى» و «توله پى» يه كان دابنين كه ده يانباته وه نا و ئاويى بو ئه وهى له زستاندا كاتى به فر بارى و ئه و «كوچه پى» و «توله پى» يانه ي داپوشى رېنگه يان ون نه كهن. (نالى) يش توانيوه تى نيشانه بو شاعيرانى پاش خوئى دابنين، تا شاعيره كان رپى خويان گووم نه كهن. به لى (نالى) رچه و رېنگه به كى له شيعردا ديار كرد، هه تا دنيا دنيايى و كورد مابن ده بى بيكاته به لگه و نمونه ي مه زنى شيعر و لاف و گه زافى پتوه ليتدا. شاعيريكي ديكه ش كه وا دياره سه رنجى (شېخ نوورى) راکيشاوه و له مه غز و شيتوازي ورد بووه ته وه ئه ويش (شېخ ره زاي تاله بانى) يه، (شېخ نوورى) له وتاره ره خنه ييه كانيدا كه دپته سه ر باسى شيتواز ده رباره ي (نالى) و (شېخ ره زا) ده لى: «شېخ ره زا به به لاغه ت و شه عشه عه ي ئه لفاز و ته نته نه ي ئاهه نك، نالى به ده قيقى ئه فكار و جيناس و نوكته سه نجي ئه وه نده مه عروفن كه ئه و كه سه ي مه راقى شيعر و ئه ده بياتى هه بى و ته ته بو عاتى شيعرى كردين و شيتوازي ته دقيق كردين هه ر به خو يندنه وه ي شيعر ياندا هم دوو ئه ديبه ده سه به جى ئه ناسى» (۱).

شېخ نوورى له و وتاره يدا كه به ناوى «له شيتوازا شه خسييه ت» نووسيوه تى و ده لى: «شيتواز نه زهر به وهى كه عيباره ته له و شكله كه ئه درى به ئه فكار له هيج زه مانتيكدا ماليكى ماهيه تىكى موجه رهد نابن، به لكو له ته ختى ته ئسيري ئه و عه لائيقه دايه كه رايبته دارى ليسان و ئه ده بياتن. يه عنى ئه ده بيات چون شه خسييه، شيتوازيش شه خسييه. چون هه ر شه خسى مه خسوسى خوئى زه وقىكى ئه ده بى و ته رزىكى ته جه سوسى و ته نه كورى هه يه، عه ينه ن مه خسوسى خوئى شيتوازيشى هه يه، عه لاقه ي شيتواز به شه خسه وه ئه وه نده موهيمه چون وتمان بى ئه وهى رووى ره فيقه كه ت ببينى به رويشتنيا ئه يناسيته وه،

(۱) رۆژنامه‌ی ژيان، ژماره (۴۰) ی سالی (۱)، (۲۸) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵، (۱۴) ی ته شربنى دووم، ۱۹۲۶، ئه ده بياتى كوردى، شېخ نوورى شيخ صالح.

نووسينى به كيتكيش كه زور خو يندنه وه قابيل نييه ته رزى مه خسوسى به يانى نه ناسيته وه، له مانه مه قاله ي هه ر موحه ريرىكت دى بى ئه وهى كه ئيمزاكه ي ببينى، ده سه به جى ئه يناسيته وه» (۲).

به م شيتويه شېخ نوورى له ئه نجامى ليكولينه وهى شيوه و ناوه روك ده ستنيشاني چه مكي «شيتواز» مان بو ده كات كه به «زور خو يندنه وه» له شيتوازي ئه و كه له شاعيرانه ي پيش خوئى ورد بووه ته وه. له وه وه تيگه يشتوه هه موو كه سيكى خو لقينه ر پيويسته شيتوازي خوئى هه بى، بو يه هه ر له سه ره تا وه به دواي شيتوازي خويدا گه راره. ديراسه كردنى شيتوازي شاعيرانى پيش خوئى بو ئه وه بووه كه ئه و شيتوازي بو خوئى ده يجنى، له هى كه سيان نه كات و نه بيتته لاسايكه ره وه يان. كه واته شېخ نوورى پيش هه موو شتيك له گه ل ئه ده بياتى نه ته وه كه ي خويدا ژياوه و هه ولى لى وردبوونه وهى داوه.

وهك ماموستا (ره فيق حيلمى) ده لى: «له شيعرى (كلاسيكى) به شتيكى زوبده ي وه رگرتوه وه له سه له يقه ي ئه ده بى تووزيک فيترى (فطرى) و تووزيکيش ئيرسى (ارثى) ي خوئى خستوه ته سه ر، ئينجا چاوى به ده ورى خو يا گي راره و شيعرى شاعيره گه وره كانى توركى ده ورى ژيانه وه و ئينقلابى (عثمانى) به وردى خو يندوه ته وه وه باش سه رنجى داوه ته مه غز و شيتوازي ئه ده بى تازه. به بى ئه وهى ئه بله ق و حه په ساو دامينى دوايان كه وه توه، به لام له م شو ينكه وتن و په يره وى كردنه دا له وانه ناچى كه لاسايى ئه كه نه وه. به لكو شان به شانى ئه وان رو يشتوه» (۳).

له م قسانه ي ماموستا (ره فيق حيلمى) ئه و چهند راستيه مان بو ساغ ده بيتته وه:

يه كه م: شېخ نوورى ديراسه ي ته واوى شيعرى كلاسيكى كوردى كردوه و زوبده ي شيعرى ئه و قوتابخانه يه ي له راپه رينه تازه كه يدا فه راموش نه كردوه.

دووم: سه له يقه ي ئه ده بى تووزيک فيترى (فطرى) و تووزيکيش ئيرسى (ارثى) ي خوئى خستوه ته سه ر. واته له شيعره كانيدا به هره ي شاعيرايه تى تيكه ل به خو يندنه وه ي به جى ماوه كانى شيعرى كوردى كردوه و به قوولى ميرات (موروث) ي شيعرى پيش خوئى خو يندوه ته وه، بو يه ده لى: (خستوه ته سه ر) كه ئه مه ش ئيزافه و لى زياد كردن ده گه يه نى.

(۲) هه مان سه رچاوه ي پيشوو.

(۳) شيعر و ئه ده بياتى كوردى. نووسه رى: ره فيق حيلمى، به رگى دووم ل ۱۹۹.

سپهه: دانه پاران له ئه دهه بهی ده ورو پشت به هوی ئه و زمانه ای زانیویه تی و په نجه ره کرده وه به سهر ئه دهه بهی گهلانی دراوسی. به تابه تی ئه دهه بهی تورکی تازه.

چاره م: سه رنجدانی ئه و ئه دهه به تازیه و سوود وهرگرتن له شیوازی شیعه تازه کان به ریگه ی (وه رگرتن) و (به خشین)، که ئه مهش بۆ خوی کاریکی زۆر پیتویسته بۆ خزمه تی ئه دهه بهی نه ته وایه تی ره سن و به پیتچه وانوه ئه م ههنگاه به لاسایی کرده وه نازمیردی، ئه و نه دهی به تازه کرده وهی که شوه وه ای ئه دهه به که مان داده نری و ههر میلله تیک بیه وی به ره و پیتخشستی لایه نی شارستانی و ژیوار ههنگاو بنی، ناتوانی ئه م په نجه ره کرده وه به سهر تاقیک کرده وهی هه موو گهلان پشتگویی بخت، چونکه تاقیک کرده وهی هه موو گهلان ئه لقه به کی له یه ک دانه پچراوه، له روویه روو بوونه وهی چاره نووس و پاشه پوژی ئاده میزاد.

پیتجه م: ته ئکید کردنی ماموستا (ره فیق حیلمی) له سهر ئه وهی که شیخ نووری له و په یه وهی کردن و شوینکه و تنه دا، له وانه ناچی که لاسایی ده که نه وه، به لکو به پیتی رای خوی- که رایه که ی له راستییه وه دوور نییه- شان به شانی ئه وان رویشتووه. ئه م بیرو رایه ی ماموستا (ره فیق حیلمی) ئه وه ده گه یه نی که (شیخ نووری) پیتش ئه وهی سه رنجی ئه دهه بهی تازه ی تورکی بدات، تیر تیر له کاریزی شیعه و ئه دهه بیات و فۆلکلوری نه ته وه که ی خوار دووه ته وه.

شیخ نووری ههر له و کاته ی شیعه ره کانی (مه وله وی) خویندووه ته وه، حزی به شیوازی کردووه. ئه وه تا خوی ده لی: «نووری له هه موو شوعه رای کورداندا وردی فیکر و ئیجادی شاعیری شه هیر (مه وله وی) زۆر په سند ئه کات» ئه م په سند کرده ی (مه وله وی) له ناو شاعیرانی کورد له لایه ک زهوق به رزی شیخ نووری ده گه یه نی، له لایه کی دیکه شه وه دیراسه ی شیوازه که ی کردووه و له قوتابخانه تازه که بیدا سوودی لی وهرگرتووه چ وه ک (کیش) و چ وه ک هه وینی (رۆمانسیه ت). تۆوی ئه و رۆمانسیه ته شی ههر له لا ماوه و ریگه ی بۆ خویش کردووه، بۆ ته قینه وهی ئه و حه ز و ئاره زووه خنکاوه ی ناخی. ههر له و کاته وه که به هوی زمانی تورکی ئاگاداری شیعه ی تازه ی تورکی بو، به تابه تی شیعه ی (جماعه تی فه جری ئاتی) وه ک ماموستا (ره فیق حیلمی) نووسیویه تی: «به بی ئه وهی ئه بله ق و حه په ساو دامینن دوایان که وتووه» هوی ئه وهش ههر ناسینی (مه وله وی) به پیتش ئه دهه بهی تازه ی تورکی.

راسته (شیخ نووری) له کارتی کردنی ئه دهه بهی تازه ی تورکی به دوور نه بووه، به لام له

سه ره تاوه (مه وله وی) کارتی کردنی به سه ره وه به جی هیشتووه بۆ سه وز بوونی تۆوی (رۆمانسیه ت) له لای. بهر له وهی له کاریزی رۆمانسیه تی شیعه ی تورکی بخواته وه، تینویتی خوی له کاریزی رۆمانسیه ته که ی (مه وله وی) شکاندووه. که (مه وله وی) به حه قیانه ت سه ره تا ی قوئاغی رۆمانتیکه و زۆریه ی ره گه زه کانی رۆمانتیک له شیعه ره کانیدا ره گاژۆ بووه. له گه ل خویندنه وهی شیعه ره کانی مه وله وی له لایه ن (شیخ نووری) به وه ئاشنا یه تیه کی رۆخی له گه لدا په بیدا کردووه. لیره دا لیتویژره وه ناتوانی به کسه ر (شیخ نووری) به وه تاوانبار بکات، گوایه قوییه ی له شیعه ی تازه ی تورکی کردی. شیخ نووری ته واو له ناو شیعه ی کوردیدا کولاوه، ئینجا که زمانی (تورکی) باش زانیوه شاعیره به ناویانگه کانی ئه و سه رده مه ی تورکی ناسیوه و له سه ر شیوازی جماعه تی شوعه رای فه جری ئاتی وه ستاوه و شیعه ی شاعیرانی وه ک: (نامیق که مال) و (توفیق فیکره ت) و (جه لال ساهیر) و (عه بدولحه ق حامید) ی خویندووه ته وه. له سه ر وه ستانه که ی، وردبوونه وه یه له شیوازی و ته رزی نووسینیان. ئه وانه ی به لاسایی کرده وهی داده نین، پیتویسته که میتک به رانه ر به قسه که یان خاوه نی لپرسینه وه بن و ههر قسه نه بیته و به س، چونکه ئه مه پیتوهندی به ئه دهه بهی به راوردکارییه وه هیه، به راوردکردنیش زیاتر پیتویستی به به لگه و نمونه هیتانه وه هیه. له لای منیش خویندنه وهی به ره مه ی شاعیرانی گهلانی ده رودراوسی و سوود وهرگرتن له تاقیک کرده وه یان کاریکی پیتویسته و هه قیتی ره وای هه موو شاعیری که، بۆ دروست کردنی شه خسیه تی شیعه ی خوی و دۆزینه وه ی شیوازی تابه تی بۆ خوی، ئینجا به هوی زانیی زمانی فارسییه وه خه ریکی مو تالا کردنی ئه دهه بیاتی فارسی بووه و له ریگه ی ئه و خویندنه وه یه، بیجگه له «گولستان و بوستان» که له حوچه دا ده خویندی، شاعیره گه وره کانی ناسیوه و له سه ر شیوازی دنیای په لکه زپینه یی هه ریبه که یان وه ستاوه، له م شاعیرانه: «که لیمی هه مه دانی و نیزامی گه نجه وی و فیردهوسی و خه بیام و سه عدی و حافز» له دواییشدا کتیبیتی که سه ریان نووسیوه و به ره مه ی زۆریه ی ئه و شاعیرانه ی له و کتیبه یدا وهرگیتراوه که جارئ ئه و کتیبه- دهنگی هیه و رهنگی نییه-. له ئه نجامی ئه و هه موو وردبوونه وه و گه شت و گه ران و به واداچوونه دا، گیانی تازه په روه ری، خوی به سه ریدا سه پاند و داگیری کرد، بۆیه که سی (شیخ نووری) به زه مینه به کی به پیت زانی بۆ چرۆ ده رکردن و سه وز بوون و به رگرتن.

شیخ نووری وه ک شاعیری که هوشیار و روونا کبیری سه رده م، زانی نا کری شاعیر خوی لاته ربیک بگری و هه موو ده رگا و په نجه ره یه ک له سه ر خوی دا بخوا و به ته نیا له سه ر ئه زمون

و تاقیکردنه‌وهی شیعی کوردی رانه‌وهستا، چونکه ده‌یزانی ناو و هه‌وای ژووهره‌که‌ی بۆگه‌ی ده‌کات، بۆیه‌ی پرووی کرده‌ی په‌نجهره‌کان و به‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی گه‌لانی ده‌رودراوسی په‌نجهره‌کانی کرده‌وه، به‌تیگه‌یشتنتیکی قوول له‌ کیشسه‌ی (وه‌رگرتن و به‌خشین) (*). ئەو تاقیکردنه‌وانه‌ی له‌ خۆیدا گووشی و چۆراندیه‌ی ناو تاقیکردنه‌وه‌ی شیعیری خۆی و سه‌ره‌تای راپه‌رینی شیعی کوردی نویمان، له‌ ئەنجامی ئەو روانین و تیگه‌یشتنه‌ی گزنگی دا. ئەو کارێزه‌ی رۆشنبیریانه‌ی هه‌ر هه‌موویان رینگه‌بان بۆ شاعیر خۆش کرد، هه‌لومه‌رجی تازه‌کردنه‌وه‌ی تێدا دروست بێ و تۆوی تازه‌بوونه‌وه‌ی تێدا بروی، شاعیر هه‌رچه‌ند به‌هه‌رده‌ار بێت، ئەگه‌ر نه‌توانی وه‌ک هه‌نگ شیه‌ی گولێ شاعیرانی دیکه‌ هه‌لنه‌مژێ و سوودیان لێ وه‌رنه‌گرێ، ناتوانی به‌به‌هره‌ی روه‌ته‌که‌ ئەنجامی باش به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، ئەوه‌تا (پۆل قالیری)ی شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لێ: (هیچ شتێ هێنده‌ی هه‌لمژینی بیرورای خه‌لک په‌سه‌نایه‌تی نووسه‌ر ده‌رناخا، شێر ته‌نها چهند کاورپکی هه‌زم کراوه‌ و هیچی تر) (٤) که‌واته‌ ئەگه‌ر شیخ نووری سوودیشی وه‌رگرتبێ، ئەو زیاتر ته‌ئکید له‌سه‌ر په‌سه‌نایه‌تییه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی شتیکی تازه‌ی هیناوه‌ته‌ ناو ئەده‌بی کوردی و به‌م کاره‌شی زیاتر ئەده‌بی نه‌ته‌وايه‌تی ده‌وله‌مه‌ند کردووه‌.

ئەوه‌ش به‌دووور نازانم شیخ نووری له‌ ژبانی خۆیدا هه‌زی له‌ شیعی جه‌ماعه‌تی (ئه‌پۆلۆ) و (مه‌هجه‌ر) کردبێ. شیعیرتیکی (ئیلیا ئەبوو مازی)یشی کردووه‌ به‌کوردی، هه‌رچه‌نده‌ شیعه‌که‌ میژووی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌، تا بزانی که‌ی وه‌ر بگێت، به‌لام پێ ده‌چێ له‌ پاش چله‌کانه‌وه‌ کردبیتتی به‌کوردی، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێ زووتر شیعی ئەمانه‌ی خۆیندبیتنه‌وه‌ و ناگای لییان بووبێ، بۆیه‌ (شیخ نووری) له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا که‌ هه‌لگری (بیری نوێ) بووه‌ و له‌ هه‌موو بیرورایه‌کی پیشکه‌وتنه‌وه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ئاگادار بووه‌ و به‌پیر هه‌موو

(*) له‌ دوا‌ی به‌چاپ گه‌یاندنی دیوانی ئەم شاعیره‌ و له‌ سایه‌ی ببنینی شیعه‌کانی شیخ نووری، برای نووسه‌ر کاک ئەحمده‌ تاقانه‌ که‌ تورکیزانیکی باشه‌ به‌دوو ژماره‌ له‌ گوڤاری رامان-ی ژماره‌ (٤١) - (٤٢)دا به‌ناوونیشانی (توفیق فیکره‌ت و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانی کورد) بۆ یه‌که‌م جار به‌راوردیکی له‌ نێوان چهند شیعیرتیکی شیخ نووری و توفیق فیکره‌ت کرد که‌ له‌ دوا‌ییدا به‌کتیبیش له‌ چاپی دا. نووسه‌ر هه‌ولتی داوه‌ زانستییانه‌ و له‌ ئەنجامی به‌راوردکردنی شیعی ئەم دوو شاعیره‌ ئەم کاریگه‌رییه‌ روون بکاته‌وه‌.

(٤) ئەده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ١٩٧٨ - ل ٣.

جوولانه‌وه‌یه‌کی ئەده‌بی تازه‌وه‌ چوووه‌.

هه‌رچه‌نده‌ (شیخ نووری) له‌ زوووه‌ به‌هره‌ی شیعی ته‌قبوه‌ته‌وه‌ و ده‌ستی داوه‌ته‌ شیعی نووسین، به‌لام شیعی ئەو قۆناغه‌ سه‌ره‌تایییه‌ی سه‌رجه‌م بزر بووه‌ و شیعیری سالانی بیست و سه‌رووتیش، ئەوه‌نده‌ی ده‌رفه‌تی بۆ لوان بێ و سیاسه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ رینگه‌ی پێ دابی بلاوکراوه‌ته‌وه‌، ئەمه‌ش بۆ خۆی زۆر پریاری په‌خه‌بی هه‌لده‌وه‌شیتیتته‌وه‌، چونکه‌ که‌سێک له‌و ته‌مه‌نی مندالی و می‌ردمنداڵیه‌دا موماره‌سه‌ی نووسینی شیعی کردبێ، گومانی تێدا نییه‌ شیعه‌کانی له‌سه‌ر دا‌بونه‌ریتی باوی ئەو سه‌رده‌مه‌ نووسیه‌وه‌، ئەوجا بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی شیعی ئەو قۆناغه‌ سه‌ره‌تایییه‌ی ده‌بێ مۆرکی لاساییکردنه‌وه‌ی پێوه‌ دیار بێ. هه‌رچه‌نده‌ شیعه‌کان له‌به‌ر ده‌ستدانین، به‌لام شاعیر له‌وه‌ جووره‌ سه‌ره‌تایانه‌وه‌، به‌هره‌که‌ی گه‌وره‌ش بێت، ناتوانی به‌هۆی پێنه‌گه‌یشتنی که‌ره‌سته‌ی ده‌رپرین و تیروانیی شیعی یه‌کسه‌ر شیعیرتیکی بالایی دوور له‌ لاساییکردنه‌وه‌ بنوسن، ئەمه‌ش له‌به‌ر کامل نه‌بوون و پێنه‌گه‌یشتنی که‌ره‌سه‌ی ده‌رپرینه‌کانی.

شاعیر زۆر جار به‌رانه‌ر (ده‌رپرین)، (لیکدانه‌وه‌ی ده‌روون) و (قسه‌ی زمان)ی له‌ یه‌کتر دوور ده‌که‌ونه‌وه‌، بۆیه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر شاعیرتیکی دیکه‌ جوانتر و گه‌وره‌تر ته‌عبیری کردبێ و تینووتی کۆله‌واری ته‌عبیری خۆی پێ ده‌شکینێ، لێره‌دا شیخ نووری ئەگه‌ر شاعیرتیکی لاساییکه‌ره‌وه‌ش بێت، ئەوه‌ له‌وه‌ قۆناغه‌ سه‌ره‌تایییه‌دا لاسایی کردووه‌ته‌وه‌، له‌ دوا‌ی ئەوه‌ به‌ره‌به‌ره‌ به‌هره‌که‌ی پێگه‌یاندووه‌ و رۆشنبیری شیعی و موماره‌سه‌کردن، که‌ره‌سه‌کانی زیاتر له‌ لا پێگه‌یاندووه‌. له‌وه‌ شیعه‌رانه‌شدا که‌ ده‌ست ئیمه‌ که‌وتوون و له‌ رۆژنامه‌کانی دوا‌ی سالانی (١٩٢٠) بلاوی کردوونه‌ته‌وه‌، ئەوه‌ نه‌ک به‌ته‌نیا ده‌نگی راسته‌قینه‌ی شیخ نووری ده‌بینین و به‌شاعیرتیکی لاساییکه‌ره‌وه‌ی نازانین، بگه‌ر ئەگه‌ر به‌چاوێکی مه‌وزووعیانه‌وه‌ سه‌یری به‌ره‌می سه‌ره‌تایی شاعیرانی دوا‌ی خۆی بکه‌ین، ئەوه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هیچیان سه‌ره‌تاکه‌یان له‌ کارتیکردنی شیعه‌کانی (شیخ نووری) دوور نه‌بووه‌، ئەم کارتیکردنه‌ش له‌ وتاری تایبه‌تی و سه‌ربه‌خۆدا ده‌توانین ده‌ستنیشان بکه‌ین.

خۆیندنه‌وه‌یه‌کی وردی ئەو شیعه‌ سه‌ره‌تایییه‌ی شیخ نووری که‌ له‌ رۆژنامه‌ی (پیشکه‌وتن) و (ژبانه‌وه‌) و (رۆژی کوردستان)دا بلاوکراوه‌ته‌وه‌، ئەوه‌مان بۆ دوویات ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ شاعیرتیکه‌ خاوه‌نی به‌هره‌ و توانایی شاعیری و ده‌نگی جیاوازی خۆیه‌تی. ئەو ده‌نگه‌ له‌ شیعی کوردیدا نییه‌ و لاسایی هیچ شاعیرتیکی نه‌کردووه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل ئەو

رایه‌ی (د. کامیل به‌سیر) یش یه‌ک ناگرمه‌وه که نووسیویه‌تی: (له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی بیگانه به‌گشتی و تورکی به‌تایبه‌تی که ره‌سه‌ی به‌رپاکردنی بزووتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هیتناوه) (۵) چونکه وه‌ک روونم کرده‌وه موتروبه‌کردنی ئەده‌بی نه‌ته‌وا‌یه‌تی و سوود وەرگرتن له سه‌رچاوه‌ی بیگانه به‌خه‌وش ناژم‌بدری، با له‌گه‌ل ئەو رایه‌شی بم که ده‌لتی: (هۆشیارانه هه‌ستی به‌مۆری لاسایی‌کردنه‌وه له هۆنراوه‌ی دیرینی کوریدا کردووه و ئاگای له هۆیه‌کانی بووه و ریگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌رۆکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ی ده‌ست‌نیشان کردووه و ئەمجا پریاری بزووتنه‌وه‌که‌ی داوه) (۶).

له سالی (۱۹۲۰) دا که به‌سه‌ره‌تای تازه‌بوونه‌وه‌که دانراوه چوار دانه شیعی (شیخ نووری) مان له‌به‌ر ده‌سته که ئەویش له رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی سالی (۱۹۲۰) دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه. ئەو کاته‌ش ته‌مه‌نی (۲۴) سال بووه، ناچیتته عه‌قله‌وه (شیخ نووری) پیش ئەو ته‌مه‌نه‌ی به‌ره‌م بووی. وه‌ک خۆشی ده‌لتی: (زۆر مندال بووه که شیعی وتوو). که‌وا بوو به‌ره‌می مندالی و می‌ردمندی و لاویتییه‌که‌ی تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۲۴) سالان له‌ناوچوووه. وه‌ک دهرده‌که‌وی کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی، به‌هۆی خوتندنی له‌حوجره که خوتندنی باوی ئەو سه‌رده‌مه‌ بووه و قوول‌بوونه‌وه له‌ناو ئەو کولتوره‌، وای کردووه وه‌ک ئیشاره‌ت پیدان ئەم رۆشن‌بیرییه له شیعه‌کانی شیخ نووری دهرکه‌وی، هه‌ندی جاریش ته‌میکی سۆفیانه به‌ته‌نکی له‌سه‌ر رووی شیعه‌کانیدا خۆی بنوینتی، ئەمه‌ش به‌لگه‌ی ئەوه‌یه (خوتندنه‌وه) کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری و رۆشن‌بیری نه‌بووه له‌لای، به‌لکو له‌گه‌ل ئەو رۆشن‌بیرییه تیکه‌ل بووه و به‌قوولی چوه‌ته‌ بنجوساوانی و کردوویه‌تی به‌به‌شیک له‌ تیروانین و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعی‌ی خۆی، وه‌ک له‌م چوارینه‌یه‌دا ئەم ته‌مه سۆفیانه‌یه ده‌بینن:

نووری‌که که دیده، حه‌ددی بینینی نییه
ئاگر له به‌راه‌ری ئاوا تینی نییه
زه‌رپاتی سیفاتی زاتی پر که‌ون و مه‌کان
نابیری به‌دیسه‌یه، که دوور بینی نییه

(۵) شیخ نووری شیخ صالح له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خه‌سازیدا - د. کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر - له چاپ‌کراوه‌کانی کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد) به‌غدا، ۱۹۸۰ ل ۸۴.

(۶) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوول ۸۴.

شیخ نووری وه‌ک له‌ کاربگه‌ری کولتوری ئیسلامی دوور نه‌بووه، عه‌قیده‌ی ئاینیشی به‌هیتز بووه. شیعه‌کانی له‌ گه‌ران به‌دوای پاکیتی و باسی مردن و عه‌ده‌م و گۆر و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ خۆشییه‌ ساته‌وه‌ختیه‌کانی ژیان و جیهانه‌ ماددییه‌که‌ی و روواله‌ته‌ خه‌له‌تینه‌کانی بیه‌ش نه‌بووه!

ئهمه‌ش بۆی هه‌یه دیویتی دیکه‌شی هه‌بی که لی‌رده‌ا وه‌ک په‌نجه‌نوما کردن ده‌یخه‌ینه روو، ئەو دیوه‌ش ئەوه‌یه: زۆر جار روو‌کردنه‌ نووسینی ئەو جوهر شیعه‌رانه له‌ ئەنجامی هه‌لچوون و داچوونی ئەو شاعیرانه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دا که له‌ ژیانیدا روو ده‌کهنه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی. وه‌ک ده‌زانین شیخ نووری له‌ ژیانیدا مه‌یخو‌ریش بووه، عه‌قیده‌ی ئاینیشی تیدا بووه، ره‌چاوکردنی لایه‌نه‌ ئاینیه‌که‌ بۆ ئەوه‌یه ئۆخژن و ئارامی به‌ده‌روونی خۆی بدا، چونکه له‌زه‌تی دنیا‌یی به‌لای خۆیه‌وه، له‌زه‌تیکی له‌ ناوچوو و راگوزاره، به‌لام ئەم جوهر شیعه‌رانه (هیوای) پێ ده‌ده‌ن.

به‌هه‌رحال شاره‌زایی و ئاگاداری شیخ نووری له‌ میژوو و فۆلکلۆر و ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی، یان خوتندن و دیراسه‌کردنی کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی و شاره‌زایی په‌یدا‌کردنی له‌ مه‌سه‌له‌ی عه‌رووز و هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیزی، ریگه‌ی لیناگری په‌نجه‌ره به‌سه‌ر ئەده‌ب و رۆشن‌بیری بیگاناندا بکاته‌وه، به‌تایبه‌تیش بۆ که‌سیک که‌ حه‌ز له‌ فیربون بکات و زمانی گه‌لانی ده‌روپشت بزانی. له‌به‌رئه‌وه‌یه شیخ نووری تا مردووه ده‌سته‌رداری رۆشن‌بیری گه‌لانی دراوسێ و دنیا نه‌بووه و لی‌یان دانه‌پراوه و به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ل رۆشن‌بیری گه‌لانه‌دا ژیاوه و په‌یتا په‌یتا ئەو به‌ره‌مه‌ی به‌دلی بووی وه‌ریگێراوه. له‌ ئەنجامی ئەو رۆشن‌بیرییه فراوانه‌ی (شیخ نووری) توانی زمانیکی تازه، بۆ قوناغیتی تازه له‌ ژیا‌نی می‌لله‌ته‌که‌ماندا بدۆزیته‌وه و پیتی بنووسێ. ئەو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ش وه‌ک روونم کرده‌وه ره‌گورپه‌سه‌ی هه‌یه و به‌ته‌نیا (ئه‌ده‌بی تورکی تازه) نییه، به‌لکو پیش ئەوه له‌سه‌ر شانی (مه‌وله‌وی) و (نالی) ده‌ستی پێ کردووه که له‌ ناو به‌هره و رۆشن‌بیرییه‌که‌یدا شوینی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان کردبوون. ئینجا رۆشن‌بیری شیخ نووری له‌ حوجره و خوتندنی له‌سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌لی مه‌لای زانای ئەو سه‌رده‌مه و له‌ پاشان روو‌کردنه‌ خوتندنه‌وه‌ی ئەده‌بی تورکی و فارسی و ته‌نانه‌ت (مه‌ه‌جر) و (ئه‌پۆلۆ)ش به‌شیه‌یه‌کی که‌م یا زۆر جیتی سه‌رنجی شیخ نووری بووه، ئینجا (له‌سه‌ر ئوسوولی عه‌رب) شیعی وتوو وه‌ک خۆی نووسیویه‌تی. ئەم رایه‌ش بۆ خۆی ده‌یسه‌لمینی که‌ تاقه سه‌رچاوه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب و رۆشن‌بیری تورکی) نه‌بووه، به‌لکو ئەده‌بی تورکی تازه‌ش له‌ ژیر کاربگه‌ری ئەده‌بی تازه و

رأپه رینی شیعیری ئه ورووی شیعیری خۆبان تازه کردوو تهوه و کۆمه لئ شاعیری نوێخوازی تورک جهماعه تی (دیوان) و (شوعه رای فه جری ئاتی) یان پیتکه وه ناوه. به دووری نابینم (شیخ نووری) به هۆی شاره زایی له زمانی تورکیدا، جگه له شاعیرانی تورک ئاگای له ئه ده ب و شیعیری ئه ورووپاش بووی و بیرو پای ره خه بی روشنبیره کانیانی خویند بیته وه. ئه مانه تیکرا بنه مای تازه بوونه و بیان له لای دروست کردی. له دوو به شه دا ئه وه مان بو دهرده کهوی، تازه بوونه وه له سه ره دهستی شیخ نووری ته نیا کاریگه ری ئه ده بی تورکی تازه نه به یئنایه ناومانه وه، به لکو کۆمه لئ هۆی خودی و مه وزووعی له پشتی بوون و بوونه سه رچاوه ی دامه زاندنی سه ره تای شیعیری کوردی تازه به خشان!.

بۆنه ی ژنه یانی شیخ قادری هه فید - ۱۹۲۲

وه ستاوه کان: قادر ئاغای حاجی مه لا سه عید، عه بدولقادر سه عید (قاله ی ئایشه خان)، سألح زهکی ساحیبقران، عیززه ت به کی وه سمان پاشا، سه یید نووری نه قیب، محمه ده ئاغای ئاوره حمان ئاغا، شیخ محمه ده ی گولانی. دانیشئووی ریزی دووه م: ئه حمه د موختار جاف؟، حه مه سه عید به کی حه مه ره شید به گ؟، فایه ق کاکه مین. دانیشئووی ریزی یه که م: عه بدوللا عادیل ئه فه ندی، شیخ نووری سألح، عه بدوللا عه ونی، شیخ محیدینی شیخ ره شید.

شیخ نووری شاعیری ئەزموون

شیخ نووری شاعیریکی داھیتەر و نوێخوازە، رۆشنبیرییهکە هیچی لە داھێنانەکە ی کەمتر نییە، ئەگەر زۆر بالاتر نەبێت. ئەو رۆشنبیرییهی شیخ نووری لە شیعەر نووسین و بەرەوامبووندا هەناسە ی درێژ کردووە. ئەگەر شاعیری چاک بریتی بێت لە (بەهره + رۆشنبیری + ئەزموون و مەشقکردن لە نووسینی شیعەر) ئەو شیخ نووری زۆر لەو پەگەزانەو نزیکە، چونکە ئەویش شاعیرییکە توانست و بەهرە ی لەگەڵ رۆشنبیری و خۆتێندنەو و هەولێ خۆ پێگە یانندن گونجاندووە، تا توانیویەتی (خەیاڵ) ی شاعیریکی بەدەسەلاتی دەسکەوێ و بەروانیکی فراوان و هەمە لایەنەو پروانیتە ژیان و لە گۆشە نیگای بۆچوون و خەیاڵی خۆتێنەرانی خۆیەو سەیری بکات، ئەمە حەقیقەتیکە ئەگەر لە چەند شیعریکیشیدا هاتبیتە دی، کەس ناتوانێ لاری لێ هەبێ، یان گومان لە بەهره و توانایی و بەخششی بکات.

شیخ نووری ناوی شاعیرییکە لە ناو دەیان شاعیردا لیکۆلینەو و قەڵەمی زانستی لە بەرانبەریدا دەبێ بوەستی، لەبەر ئەوەی سەرەتای راپەرینیکی گەرە و تەکانیکی بەهیزی شیعری کوردی ناوچە ی سولەیمانی پێ دەستنیشان دەکریت. سالیکی بەر لەوەی شیخ نووری ئەو سەرەتایە دابنێ، راپەرینیکی سیاسی لە سەرتاپای کوردستاندا دەستی پیکرد و بۆ یەکەمین جار دەرگای هەلمەت و هیرش بردنی چەکداری بۆ گەلی عێراق لە تیکۆشانی جەماوەریدا خستە سەر گازەرای پشت. وەک لە شوێنیکی دیکە ی ئەو کتیبەمان وتمان، ئەو راپەرینە بوو هۆی هەلتەکاندنی کۆمەلێ بنەمای سیاسی و کۆمەلایەتی و کۆمەلێ بنەمای تازە جیگە یان گرتنەو. هۆی سەرەکی ئەو راپەرینە جەماوەرییە و هۆشیاربوونەو خەلکی بوو لە کوردستان، چونکە هەستی نەتەوایەتی زیاتر لە لایان چەکەرە ی کردبوو و هەستیان بەچەوسانەو و ژێردەستە یی خۆیان دەکرد. ئەمەش لە سایە ی ئەو گۆزانە بنەرەتییانەو بوو کە سەریاکی جیهانی گرتەو و لە زۆر لاو خەباتکردن لە پیناوی سەرەخۆیی و یەکسانی و مافی رەوای ئەو میللەتە هاتە کایەو. ئامانجی زۆری ئەو شوێشانەش لە جەوھەردا یەکی دەگرتەو و دەبوونە یەک زنجیرە ی لە یەک دانە پچراو لە خەباتی هاو بەشیاندا بۆ دەرچوون لە چنگی ئیمپریالیزم و داگیرکەرانی، کە خەریکی ژێردەستە کردن و دەستەمۆ کردنی ئەو گەلانە بوون. شوێشی رزگاربخوازانە ی

گەلانییش لە جەوھەردا دەستنیشانکردن و رەنگ رشتنی چارەنووسی خۆیان بوون بەدەستی خۆیان. کوردیش یەکیک بوو لەو نەتەوانە، کە لە چارەکی یەکەمی ئەو سەدە یەدا کەوتە خەبات بۆ ئەو مەبەستە و قوربانیدان لە پیناویدا. سەرەتای ئەو سالانە ی کە دەوڵەتی عوسمانی ئەژنۆی دادا و لەپەرپوو کەوت و میللەتانی سەر بە ئیمپراتۆریەتە کە یان کەوتنە خۆیان، تا ئەو بوو خۆیان و هاو پەیمانەکانیان جەنگە کە یان دۆراندا.

لە سالی (١٩١٧) ئینگلیز هاتە عێراق، بەهاتی ئەوان گەلانی عێراق بەگشتی و کورد بەتایبەتی زوو لە فاک و فیکیان گەشتن، بۆیە وەک «د. ن کوتلۆف» میژوونوسی بەناوبانگی رووسی نووسیویەتی: «گەلی کورد بەو ی کە لە راپەرینی ١٩١٨-١٩١٩ دا پیتشەنگی جوولانەو ی گەلی عێراق بوو نەخشیتی گرنگی لە نامادە کردنی راپەرینی سالی (١٩٢٠) ی عێراقدا دیاری کرد». هەر لەو کاتەو راپەرینی جەماوەری بەسەرۆکایەتی رابەری بزوتنەو (شیخ مەحمود) ی نەمر دژی دەسەلاتی داگیرکەرانی تازە دەستی پیکرد، شیعری کوردیش کەوتە تەکاندنی ئەو تەپوتۆزە ی چەند سال بوو بەبالایەو نیشتبوو، بزوتنەو کەش لەسەر دەستی یەکیک لە موونەو رەکانی ئەو سەردەمە چاوی بۆ ژیان کردەو، کە ئەو موونەو رە لە نزیکەو ئاگای لە باری سیاسی و کۆمەلایەتی و رۆشنبیری میللەتە کە ی خۆی و دەور و پششتە کە ی بوو، ئەو بوو شیخ نووری دەستپیشخەری کرد لە نووسینی شیعری تازە و لە لاپەرە تازەکانی ئەو میژوو و تازە یەدا جیگە ی شیاوی بۆ کردەو.

میللەتی کورد هەر لە پێگای زانیی زمانی تورکییەو ئاگاداری بزوتنەو ی سیاسی و نەتەو یی گەلان نەبوون، موونەو رەکان هەر لەو دە لاقە یەو لەسەر تاقیکردنەو ی شیعری تورکی وەستان و تام و بۆ و هەناسە ی شیعری هەندەرانیشیان هەر لە پەنجەرە ی ئەو زمانەو بۆ هات. شیخ نووری وەک نووسیویەتی: «ئەو ئینقیلابی بەسەر ئەدەبیاتی کوردیدا هێناو و لەسەر ئوسوولی غەرب شیعری وتوو، نوورییە». بێگومان شیعری تورکییش لە ژێر کارتیکردنی راپەرینەکانی شیعری ئەوروپا، شیعری خۆیان تازە کردەو، بەشیکی زۆری ئەو شیعەر تازانە و بیرو رەخنە ییەکانیان کردووە بەتورکی، ئەوانیش ورد کردەو تونەتە خۆتێندنەو یان و سوودی یان لەو تەوژمە تازە یە وەرگرتوو. شیعری کوردیش بەپیتی ئەو بارودۆخە ی بۆی رەخسابوو، بەهۆی (شیخ نووری) خۆینی تازە کرایە ناو دەمارەکانییەو.

هۆی سه‌ره‌کی سه‌پاندنی ئەم بزوتنه‌وهیه بۆ نه‌مان و رووخانی ئەو کۆله‌گانه ده‌گه‌رپێته‌وه، که له رووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنیبری کۆمه‌لی کورده‌واری پێوه به‌ند بوو، رووخانی ئەم کۆله‌گانه‌ش خۆرانه‌گرتنیانه له به‌رده‌م ته‌وژم و شالای و ئەو بزوتنه‌وه تازیه‌یه. ئەم بزوتنه‌وه سیاسیه تازیه‌یه له کوردستانی عیراقددا به‌ریا بوو له خۆیه‌وه سه‌ری هه‌لنه‌دا، به‌لکو به‌هۆی کۆمه‌لی بارودۆخی مه‌وزووعی و خۆیی هاتنه‌ گۆرێ، ئەویش له لای خۆیه‌وه کاریکی وای کرد که شیعی کۆله‌گه‌یی - کلاسیکی خۆی له به‌رده‌م ئەو راته‌کان و هه‌ژانه‌ قسول و گه‌وره‌یه رانه‌گرێ، بگره‌ ئه‌ویش وه‌ک چه‌کیکی خه‌باتکردن و گه‌وره‌کردن و هه‌لایسانی زیاتری (مه‌سه‌له) نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌که رژایه‌ ناو رووباری خه‌باتی سیاسی و هه‌ر له‌وه‌وه ئەزموونی شیعی تازیه‌که‌وته‌وه، به‌لام له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سیک که هه‌لومه‌رجی ئەو تازیه‌کردنه‌وه‌یه‌ی تێدا بوو، تا بتوانی رۆشنیبری باوی ئەو سه‌رده‌مه رته‌ بکاته‌وه و به‌شێوه‌یه‌کی تازه‌تر له ئامانج و چه‌مکی شیعی تێ بگات.

راستییه‌که‌ی تا ئیستا که له‌به‌ر نه‌نووسینی میژووی نووسینی شیعه‌کانی شیخ نووری، یان به‌هۆی ده‌ست نه‌که‌وتنی کۆمه‌لیک شیعی دیکه‌ی ئەو شاعیره، نه‌متوانی له‌خۆمه‌وه یه‌که‌م شیعی شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌م که له‌سه‌ر رێچکه‌ی تازیه‌ نووسیه‌یه‌تی، چونکه به‌پێی ئاگاداری ئیমে شیخ نووری به‌ره‌مه‌مییکی ئیجگار زۆری فه‌وتاه، وه‌ک خۆشی ده‌ریخستوه (زۆر مندال بووه که شیعی وتوه) ئەم راستیه‌ش بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌ که ژماره‌یه‌کی زۆر له شیعه سه‌ره‌تاییه‌یه‌کانی گووم بوون یان ده‌ست ئیمه نه‌که‌وتوون. ئەمه‌ش بۆ نووسینی ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه، به‌ریاره ره‌خنه‌یه‌یه‌کان به‌درشتی و ناکاملی ده‌هێلێته‌وه. له لایه‌کی دیکه‌وه پشتگۆی خستنی میژووی نووسینی شیعه‌کان و امان لێ ده‌کات نه‌توانین هێلی به‌یانی پێشکه‌وتن و دوکه‌وتنی شیعی شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌ین، به‌پێچه‌وانه‌ی مامۆستا (گۆزان) سه‌وه که وه‌ک له پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا نووسراوه: «ئیمه پێ بزاین گۆزان شیعی بلاونه‌کراوه‌ی زۆر که‌مه، هه‌رچی وتوه له گۆفار و رۆژنامه کوردیه‌یه‌کانی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی عیراقددا بلاوکراوه‌ته‌وه»^(١).

شیخ نووری وه‌ک ئینسان و وه‌ک شاعیر شیر و خه‌تی پاره‌یه‌کن و ناتوانین له یه‌کیان جودا بکه‌ینه‌وه، واته‌ ژبانی له ناو شیعه‌کانیدا، شیعه‌کانی له ژبانیاندا هاوکیشه‌یه‌ک

(١) دیوانی گۆزان - سه‌رحه‌می به‌ره‌می گۆزان - به‌رگی یه‌که‌م - ١٩٨٠ به‌غدا، چاپخانه‌ی کۆری عیراق - له بلاوکراوه‌کانی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد ل م.

پێکده‌هێنن. ژبانی خۆشی چه‌ندان لاپه‌ره‌ی ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی و ئەو سه‌رده‌مه‌یه‌ که تێیدا ژباوه. شاعیر له سه‌رده‌مه‌یکدا ژباوه و چاوی هۆشی کردوه‌ته‌وه، که کارتیکردنیکی زۆری له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌می به‌جێ هێشتوه. ئەو کارتیکردنه‌ش هه‌ر هه‌مان کارتیکردنه‌ به‌سه‌ر گه‌لی کوردماندا، به‌لام له لای که‌سیکی وه‌ک ئەم که چه‌کی شیعی به‌ده‌ست بووه، هه‌ولێ داوه ئەو ژبانه بکات به‌ه‌شیک له شیعه‌کانی و بیکوشێته‌ ناو به‌ره‌مه‌کانی و بپێته هه‌وینێک بۆیان. ئەو رووداوانه به‌ه‌شیک گرنگ له ئەزموونی شیعی شیخ نووری پێکده‌هێنن و بوونه‌ته به‌شیک له تێروانین و بوون و خودی ئەو، به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی ئەو رووداو و سه‌رده‌مه‌ی تێیدا ژبا، وای لێ کرد بێ به‌شاعیری (ئه‌زمون - تجربه)، بۆیه ده‌توانم بڵێم ئەزموونی شیخ نووری بێجگه‌ له چاووگه رۆشنیبرییه‌کانی بینی پێوه‌ ناو و سوودی لێ وه‌رگرتوون، به‌هه‌ری شاعیره‌یه‌تی و خۆیندنه‌وه و ئەزموونیکی زیندوو، که‌سایه‌تی شیعی شیخ نووری پێکده‌هێنن، که ئەزمونه‌که‌ی له ژبانی خۆی و ده‌روپشته‌که‌ی وه‌رگرتوه، وه‌ک که‌سیک که له ناو رووداوه‌کاندا ژبایی و به‌چاوی شاعیریکی هۆشیار و به‌ده‌سه‌لات له شیعه‌دا به‌رحه‌سته‌یانی کردبێ و به‌هۆی ئەزموونی ژبانه تاییه‌تیه‌که‌ی، ئەزمونه شیعییه‌که‌ی خۆی ده‌وله‌مه‌ند کردوه و نه‌یویستوه وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌میلله‌ت له ئەزمونه‌کانی ژبان دایبیرێت و له‌سه‌نگه‌ری گه‌له‌که‌ی بچپێته ده‌ره‌وه، هه‌ر ئەوه‌ش وای لێ کردم ناوی بنیم شاعیری ئەزمون.

شیخ نووری ته‌نیا پشتی به‌ئه‌زموونی ناو کتیب نه‌به‌ستوه، که ئەم جوژه ئەزمونانه، زیاتر ئەزموونی زه‌هنین و رووی له رۆشنیبری ناو کتیبه و پشتی له واقیع و که‌ره‌سه‌کانیه‌تی، چونکه ئەو له‌گه‌ل هه‌موو نازار و ئاواتیکی میلیله‌ته‌که‌ی بووه. له بورجیکی به‌رزوه سه‌یری ژبانی نه‌کردوه و بۆی نه‌پوانیوه. هه‌ولێ به‌رده‌وامی داوه ئاسۆی فراوان له به‌رده‌م شیعه‌کانیدا بکاته‌وه و بدۆزێته‌وه، ئەمه‌ش به‌هۆی به‌ستنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی به‌رووداو و به‌سه‌ره‌ات و خه‌باتی میلیله‌ته‌که‌یه‌وه بووه. ئەزموونی ژبانی گه‌له‌که‌ی له ناو بێر و ناخ و وێژاندیدا جیگه‌ی خۆی گرتوه، به‌مه‌ش توانیوه‌تی به‌شیعی ره‌سه‌ن و راستگۆبانه‌وه گوزارشت له‌و خه‌ون و خولیا و ئاواتانه بکات.

شیخ نووری شاعیریکی (کسی) نه‌بووه، شیعی نووسینی له ئەنجامی خۆیندنه‌وه ده‌سه‌که‌وتبێ، یان هاتبێ شه‌ری پێ فرۆشتبێ و زۆری له خۆی کردبێ شیعی دابنێ، به‌لکو شیعی له کانگای دلێیه‌وه هه‌لقوولاوه و له ناخی ده‌روونییه‌وه هه‌لچووه و به‌خوری دایرشتوه، شاعیریکی شیعی سوار و به‌ده‌سه‌لات بووه، به‌رانه‌ر به‌وشه و ته‌عبیر دانه‌ماوه

و شیعر له دلاییه وه قهلبه زه ی داوه و ئەم سیفە ته زاتییه ی تهرخان کردوه بۆ ژبانی گهله که ی و دلای شیعر ی هەر بۆ ئەو مهسه له یه ی میلله ته که ی لیبی داوه. تا دوا هه ناسه ی شیعر له ویردانیدا ماوه ته وه و ئاگری شیعر له دلیدا نه کوژاوه ته وه و ئاوی رۆژگاریش نه ی توانی پشکو ی شیعر له دل و ده روونیدا بکوژنیت ته وه. به دی کردنی ئەم لایه نه ش له شیعره کانی شیخ نووری و له لیتوتیژه وه ده کات پانتایییه کی زۆر له نووسینه کانی بۆ لایه نی (ریالیزم) له شیعر ی ئەو شاعیره دا تهرخان بکات. هه تا میلله ت فه ره نه گه که ی وشه ی (نا) ی تیدا بیت له به خشش و داهینان ناکه وی. تا داهینان به پیتوه بوه ستی، گۆران و شوێش و میلله ت به رده وامن و به پیتوه ده وه ستن و ئەزمونه کانیان تیکه لی ئەزمونه شارستانییه کانی ئاده میزاد ده کهن. ئەو ئینقیلابه ی شیخ نووری له سه ره تاه ی ئەم سه ده یه دا گپرای و سه رکردایه تی کرد، به پیتوه وه ستان و زیندوویتی ئەم میلله ته نه به زه یه که هه رچه ند له ژبیر چنگی وه یشوومه کانی رۆژگار رزگاری نه بووه، به لآم میلله تیکه له به خشش نه که وتوه.

شیخ نووری به ته نگ پیداو یستییه نه ته وایه تی و شارستانییه کانی ئەم چاخه وه چووه، بۆ ئەوه ی له گه ل ئەو راپه رینه سیاسییه، بتوانی به هوی داهینان و رۆشنیری، خوی له گیانی سه رده مه که ی نزیک بکاته وه، تا شیعر تیک بلای به قه ده ره ئەوه ی خزمه تی ئیستای ده کات، ئەوه نه ده ش له ده رگای داهاتوو بدات و خوی له جوولانه وه ی میژوو دانه بری، بۆ به زۆر زیره کانه له مه نتیقی پیشکه وتن و گۆرانی کۆمه ل و سه رده مه که ی گه یشتوه، ئینجا توانیوه تی تیکه لی ببی و پالپشتی بکات. به روانینی تازه و جۆره ده برینیکی تازه تر وه ئەو تیکه یشتنه ی خوی خسته روو. هه ولی دا له نیشتمانی داهینان و کاتی داهینان و تازه یی دانه بری، چونکه ده یزانی بزووتنه وه ی میژوو ده یداته دوا وه. له دوا ییدا چووه ناو ئەو نیشتمانه و زه فه ری پێ برد، له ئەنجامی تیکه یشتن له جه ده لی میژوو، توانی رابردوو تیکه یشتی و تازه بوونه وه بگریته باوه ش، که ئەو جه ده له بی سنوره ده یسه پینتی. شیخ نووری له زمانی سه رده می خوی نه که یشتی به رگیز نه یده توانی به ده نگ ئەو داوا به وه بچیت!

قه باره ی بوونی میلله تیک که رۆژ له دوا ی رۆژ روو له گه وه بوون ده کات به هوی ئەوه یه که ئەو میلله تانه به زمانی تازه گوزارشت له سه رده می خویان ده کهن. میلله تیک دان به بوونی زمانیکی تازه دا نه نی بۆ ئەوه ی رهنگی چاره نووس و مه سه له که ی خوی پێ بریژی و خه ون و ئاواته کانی پێ بنووسی، ئەو میلله ته روو له نه مان و قری تیکه وتنه. شیخ نووری

هه ستی به هه موو ئەمانه کردوه، بۆ به داوا به کانی ئەو قوئاغه ی به ئەمانه ته وه به چی هینا وه. ئەو زمانه تازه یه ی شیخ نووری خه ونی کوردی پێ تو مار کرد، زمانیکه خویانی چاره نووسی خوی ددها، چونکه زمانی داهاتوو و پاشه رۆژه. زمانی رابردوو نییه، شته کانی پێ گپه بکاته وه. ئەو زمانه ش نییه له ولاتیکی دیکه وه قه رز کرابی و خواز رابیت ته وه، به جۆری وه که ره شه با به ک ره گو ریشه و ره سه نایه تی ئەوه ی هه لکه ندی، ئەگه ر زۆر که سه یس هه بن ئەمه وای تیبگهن، من تازه بوونه وه که ی شیخ نووری به حه لآل زاده ده زانم، چونکه زاده ی واقعیکی دیار بکراوی سه رده میکی ژبانی کورده و له واقعی شیعر ی کوردی دانه پرا وه.

ساتوسه وای شیخ نووری له گه ل شیعر ی تازه، ساتوسه وای خویته ریکی هۆشیاری سه رده مه که به قه ده ره ئەوه ی شت وه رده گرن، ئەوه نه ده ش هه ست ده کهن که وا پیتوسته شت بدن و به خششیان هه بیت. ئەمه ش دیار ده یه کی شارستانی چاکه و هه یچ ره خنه و گله یییه ک قبو ل ناکات. ئەم شاعیره رۆشنبیره زوو ده رکی به وه کرد شتیه ی شیعر ی تازه، پیتوستی به روانینی تازه یه بۆ ژبان و بوون و مرۆف. من له لای خۆمه وه له گه ل ئەوه دا نیم «تازه کردنه وه» ته نیا له شتیه دا به ریا بیت، ئەگه ر له پیش هه موو شتیکه وه روانینی شاعیره که نه گۆری و ئەو روانینه به هوی رۆشنبیرییه وه له ره گه وه هه لته ته کی، ئەوه تا شیخ نووری خۆشی له و بره وایه دایه که روونکردنه وه ی ئەو بزووتنه وه یه ئەرک و په یامی «ته جه دود په ره ره کاتمان» ه و ده لای: (له پیشه وه رجا ئەکه م ئەم قسه یه که ئەیکه م، حه ملی نه که نه سه ر خود فرۆشی. «هینانه وجوودی ریساله یه کی ئەده بیی کوردی له سه ر شانی ئەدیب و ته جه دود په ره ره کاتمان به لزوومیکی قه تعی ئەزانم» حاشا سومه حاشا من نالییم ئەدییم، من نالییم شاعیرم، به لآم له به ره نه وه ی له مندالیمه وه فیکرم ئیشتیغالی له گه ل ئەده بیاتدا بووه به ته ته بوعات نه ختی شاره زاییم هه یه وه ئەم شاره زایییه دائیمن سه وقی ئەوه ی کردووم که له م عیلمه دا که هیشتا به زمانی کوردی نه نووسرا وه ته وه ریساله یه ک ته للیف و ته بع بکه م. مه عه ل ته ئەسوف وه زعیبیه تی خسوسییه م و ده ست نه که وتنی شیعر ی شاعیره کۆن و تازه کاتمان بوو به ئەسه بابی ته ئەخوری ئەم ته شه بوسه خیره) (۲) ئەم قسه یه ی شیخ نووری که سه ره تاهیه که بۆ رۆژنامه ی (ژیان) ی نووسیوه، کۆمه لی لایه نی جۆربه جۆری

(۲) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱) (۱۹) ی ذی العقه ده ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزیره ان ۱۹۲۶ (بۆ دائیره ی عالییه ی ژبان ته قه میه).

تیدا به که ئیمه له شوینی دیکه دا دهستنیشانمان کردوو و لیره دا له چهند نوقته به دا خهستیان ده که بینه وه:

یه کهم: گرته ئهستوی په یامیکی شارستانی، که ئه م په یامه تا ئه و کاته به و شیویه که س بۆ نه چوو بووه مه یدان و خو له قهره دانی شیخ نووری بۆ ئه م بابه ته تازه به، ههستکردنی روشنبیریکی شارستانییه به پیوستی ئه م لکه له ئه ده به که ماندا که کاتی هاتبوو ده باره ی بنووسری.

دوهم: نیشاندانی بی فیزی و ته وازوع له لایهن (شیخ نووری) یه وه که ئه م سیفه ته ش وه ک سیبه ره که ی لپی جیانه بووه ته وه تا رۆژی مردنی، رهنگه ههر ئه م لایهنه ش بیت له ژبانی، که حهزی له خو بردنه پیتشه وه و هه لپه کردن نه کردوو، پایه و پله ی شایانی خو ی وه رنه گری. ئه وه تا خو ی ده لی: «من نالیتم ئه دیم، من نالیتم شاعیرم» ئه مه ش سیفه تی هه موو ئه دیبیکه به گه وره یی له په یامه شارستانی و میژوو بیبه که ی سه رسانی خو ی گه یشتی.

سێهه م: شیخ نووری ههر له مندالییه وه له گه ل هونه ری شیعر و ئه ده بیاتدا خه ریک بووه و «ئیشتیغالی» کردوو، ئه مه ش شاره زایی ته وای له لا دروست کردوو و ئه و خیره دووردریژه هه لومه رچی ئه وه ی تیدا دروست کردوو خو ی له قهره ی ئه و کاره بدات.

چوارهم: خویندنه وه و روشنبیری شیخ نووری و شوین پی هه لگرته نی روشنبیری سه رده م که وه ک خو ی ده لی: (به ته ته بوعات) ئه و شاره زایییه ی فیر کردوو له پال مه شق کردنی خو ی بۆ هونه ری شیعر.

پنجهم: رووکردنی ئه م شاعیره بۆ چهند لایه نیکی روشنبیری جوړاو جوړ و مشوور خواردنی بۆ پرکردنه وه که له به ره کانی له ئه ده به که ماندا، ئه م پهل هاویشتنه ش بۆ لایه نه روشنبیرییه کان وای کردوو به ته نیا خو ی ته رخان نه کات بۆ شیعر.

شه شه م: رووی ده می کردوو ته «ئه دیبه ته جه دود په روه ره کان» و به پیوستییه کی گه وره ی زانیوه ئه م ئه دیبانه په یامه که یان به جی بگه یهنن و ئه م ئه رکه راپه رپین، چونکه نووسین ده باره ی ئه م لایه نه له زمانی کوردیدا نییه.

حه و ته م: شیخ نووری زووتر بیری له م مه سه له یه کردوو ته وه، واته پیتش سالی (۱۹۲۶) و (۱۹۲۷) که وتاره ره خنه ییه کانی تیدا بلاو کردوو ته وه، به لام له بهر «وه زعی

تایبه تی» خو ی و نه بوونی که رهسته ی ته و او بۆ ئه م ئیشه که «شیعری شاعیره کۆن و تازه کانه» ئه م پرۆژه یه ی دوا خستوو.

شیخ نووری بهر له وه ی ده ست بداته «تازه کردنه وه» ههستی به وه کردوو، شیعری کوردی پیوستی به ته کانیکه، به لام پرۆژه ره خنه ییه که ی پیتش کاری تازه بوونه وه که نه خستوو، دواخستنی ئه م زنجیره وتاره ره خنه ییه زیاتر له بهر ژه وه ندی بزوتنه وه تازه که بووه، چونکه له سالی (۱۹۲۶-۱۹۲۷) دا که دهستی کرد به بلاو کردنه وه یان، (تنظیرات) که ی له سه ر بو شایی دانه نابوو، به لکو کۆمه لیک به ره مه می شیعری نووسیبوو که نوینه ری تازه بوونه وه که بوون و بوونه نمونه ی پراکتیکی بۆ را و بوچوونه کانی.

سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیعی نو

لهم به‌شده‌دا پیوسته‌ئو و خالانه‌ بخه‌ینه‌وه به‌رچاو که به‌بنه‌مای شیعی تازه‌ده‌ناسرین و سیمای‌ئو و قوتابخانه‌یان رشتووه و ئهم سیمایانه‌ش له شیعی کلاسیکی جیای ده‌که‌نه‌وه. یان به (یاخیبیون) و هه‌لگه‌رانه‌وه له‌سه‌ر دابونه‌ریت و ده‌ستور و یاسایه‌کانی ده‌ژمیردین. زۆری‌ئو و خالانه‌ش که من لی‌ره‌دا په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشم و ده‌یان‌خه‌مه‌وه بیرتان، له‌و پروایه‌ش دام شیعی تازه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری به‌شیک زۆری ئهم خالانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کریت، له‌ دواییشدا له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیریکی وه‌ک مامۆستا (گۆران) په‌ره‌ی پی‌درا و جیگیر کرا و به‌فراوانی له‌ ناو خوینه‌راندا شوینی خۆی کرده‌وه و خوینه‌ری زیاتر باوه‌شیان بۆ کرده‌وه و لیلی کوئوونه‌وه. ئهو خالانه‌ی لی‌ره‌دا به‌رچاویان ده‌خه‌ین زۆریه‌مان پامان له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرته‌وه. هه‌ر ئهو لایه‌نانه که باسیان لی‌وه ده‌که‌ین ده‌توانی بکرینه که‌سه‌ته‌ی تیروته‌سه‌ل بۆ لی‌توتی‌ینه‌وه‌ی جیا جیا له‌سه‌ر ئهو شاعیرانه‌ی ئهو قوتاغه شیعییه تازه‌یه‌یان دروست کرد و جیگیر کرد و ته‌نانه‌ت له‌ ژیر روشنایی ئهو خالانه‌وه ده‌توانی بزاین هه‌ریه‌که له‌و شاعیرانه ئهو خالانه‌ی ده‌یخه‌ینه‌ روو کامیان زیاتر تیدا ئامانجی پیکاره. له‌گه‌ل ئهو به‌بالا‌برینه نابی ئه‌وه‌مان له‌ بیر بچیت که مه‌سه‌له‌ی (میژوو) ئه‌نجامدانی هه‌ر کاریک نرخی خۆی هه‌یه، بۆیه پیوسته هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌پتی میژوو نووسینی شیعه‌کان برباری په‌خه‌یی بدری و هه‌ر شته‌ بیرته‌وه لای خانه‌ی خۆیه‌وه.

یه‌کیک له‌ هه‌نگاوه‌کانی ئهم بزوتنه‌وه تازه‌یه دروستکردنی هاوکیشه‌ی نیوان (شپوه و ناوه‌رۆک)ه. شیخ نووری ویستی شیعه‌ بخاته باوه‌شی ژیانه‌وه و له‌و‌په‌ چاو هه‌لبینی، بۆیه ئالۆز بوونی ژیان و گه‌وره‌ بوونی (مه‌سه‌له‌)ی نه‌ته‌وه‌که‌ی و به‌یه‌که‌داچوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی کاریکی وایان له‌ شیخ نووری کرد، به‌دوای به‌رگیکی تازه‌دا بگه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ زه‌خه‌فه‌ دوور بخاته‌وه و بۆ ئهو ناوه‌رۆکه تازانه‌ شپوه‌یه‌کی گونجاو هه‌لبیتری، تا بتوانی له‌ جووتکردنی ئهم لایه‌نی (شپوه و ناوه‌رۆک)ه شپوازیکتی تازه‌ بدۆزیته‌وه، به‌رپه‌چکه و شپوازیکتی جیاواتر له‌ جاران شیعه بنوسن. به‌روانینیکی تازه‌ی هونه‌ری و فیکری سه‌یری شیعی کرده‌وه، هه‌ر ئهو روانینه‌ وای لی‌ کرد به‌دوای سستی ده‌رپینی تازه‌دا بگه‌ری، بۆ دۆزینه‌وه‌ی شپوازی تاییه‌تی خۆی. شیخ نووری که

هه‌ولی دا هاوکیشه‌ی نیوان شپوه و ناوه‌رۆک رابگری و هه‌چیان له‌سه‌ر حیسایی ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان به‌رز نه‌بیته‌وه، شاعیریکی ده‌سته وه‌ستان نه‌بوو، تا بلتین به‌هونه‌ره‌کانی شیعی کلاسیکی نه‌وێراوه و له‌ ناچاریدا شیعی تازه‌ی نووسینی، به‌لکو تیروانین و بی‌ری گه‌وره و فراوانی به‌دوای شپوه‌ی ده‌رپینی سووک و ئاسانتردا گه‌راوه. به‌لای منه‌وه شیخ نووری ته‌نیا شپوه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ دارپشتن و ده‌رپینی شیعه‌کانیدا په‌یره‌وه نه‌کردوه، به‌لکو له‌ پال ئهو شپوه‌یه‌شدا کۆمه‌لی بابه‌تی تازه‌شی بۆ شیعی کوردی هینایه‌ پێشه‌وه، که له‌مه‌و پێشتر له‌ ده‌رگای ئهو بابه‌تانه نه‌دراوو، ئهم ئهو بابه‌تانه‌ی خسته به‌رگیکی هونه‌ری و به‌که‌شوه‌وایه‌کی نو، شیعی کوردی گۆش و متوربه کرد.

شیخ نووری به‌راسته‌گۆیییه‌وه به‌دوای ژیاندا گه‌راوه و له‌گه‌ل خۆی راستگۆ بووه، شیعه‌کانی که بریتین له‌ ئه‌زمونی ژیانی خۆی و سه‌رده‌مه‌که‌ی و روشنیری و خویندنه‌وه جوور به‌جووره‌کانی، ئه‌مانه‌ش به‌بابه‌تی تازه ئاشنایان کردوه. ئه‌گه‌ر شیعی کلاسیکی بریتی بیت له‌ (سه‌نعه‌تساز) و زیاتر بایه‌خ به‌شپوه‌ی شیعه‌ بدات، ئه‌وه شیعی هاوچه‌رخ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری)دا وازی له‌ جادووی ئهو جووره سه‌نعه‌تسازیه هیناوه که ته‌نیا بایه‌خ به‌ شپوه ده‌دات له‌سه‌ر حیسایی ناوه‌رۆک. ئه‌گه‌ر بایه‌خیشی به‌ سه‌نعه‌تساز دابی، ئه‌وه له‌گه‌ل ناوه‌رۆکه‌یدا گونجاندوویه‌تی، له‌ کاتیکدا ئهم گونجاندنه شپوه‌ی گوتنی ناوه‌رۆکه‌که و ئهو گۆشه‌نیگایه‌ی لی‌یه‌وه سه‌یری ناوه‌رۆکی کرده‌وه دروستی کرده‌وه و سازاندوویه‌تی، شیخ نووری نه‌یتوانیوه خۆی له‌و هه‌موو بیره تازانه‌ دابری که په‌یدا بوون و به‌یه‌که‌داچوون و رۆژ له‌ دوا رۆژیش به‌یه‌که‌ چووتر ده‌بوون، بۆیه به‌دوای شپوه‌ی ته‌عبیرکردنی ئاساندا ده‌گه‌را، تا ده‌ره‌قه‌تی ئهو بیره زۆر و زه‌وه‌ندانه بیت و له‌ شیعه‌دا ده‌سته‌مۆیان بکات. ئهم شۆرشه شیعییه گۆرانی (جه‌وه‌هر)ه و سه‌پاندنی گۆرینی شپوه‌ی ده‌رپینه و گه‌رانه به‌دوای شپوه‌ی ده‌رپینی ئاسانتردا، تا بتوانی زه‌فه‌ر به‌ ئالۆزی ئهو بیره تازانه بیات. وه‌ک بلتی له‌و کاته‌دا پێش ئه‌وه‌ی (ژان کوکتۆ) ئهو قسه‌یه بکات، ئه‌ویش پروای وا بووی (شپواز ده‌رپینی شتی ئالۆز و به‌یه‌که‌ چوه به‌شپوه‌ی ئاسان و ساده و ره‌وان، نه‌ک ده‌رپینی شتی ساده و ساکار بیت به‌شپوه‌ی ئالۆز و پرگری و گۆل). شیخ نووری ئه‌وه‌ی سه‌لماندوه و کاری پی‌ کرده‌وه، چونکه نه‌یوستوه وه‌ک شیعی کلاسیکی بی‌ری بچووک و ته‌نک له‌ ناو زه‌خه‌فه‌دا هه‌شار بدات، ئه‌وه‌شی سه‌لماند که شیعی هاوچه‌رخ ئه‌وه‌نده‌ی سه‌نعه‌تساز و هونه‌ره، ئه‌وه‌نده‌ش (بیرسازی)یه له‌ پال تازه‌ کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی ده‌رپین (کیش و ئاواز و وشه و وینه).

به لای منهوه ئەو بزوو تنهوه تازهیه تهعبیرکردنه له جهوههههری ژبان و بهئهدهبیتیکی رهسهنی دهزانم، خوازراوه و تهقلیدی نییه، نهگهر سوودیشی له ئهدهبی گهلانی دراوسی وهرگرتیی، له بهخششی خۆیدا دهستهپاچه نهوهستاوه، لهو پروایهشدا نیم ئهدهبی نارپهسن و لامیژ تهمهنی درێژ بیت، چونکه وهک ههر جوگهلهبهکی بچووک له زستاندا دروست دهبیت، بهلام له هاویندا وشک دهکا.

بۆ ئهوهی بهتهواوی ئەم لایه نه بهپیتی بۆچوونی شیخ نووری خۆی روون ببیتتهوه، خۆتیرهش بگاته قهناعهتیک که ئەو شاعیره لهخۆرا ئەم ههنگاوهی نهگهیا ندوووه ته نهجام دهلی: «لیرهدا نوختهیهک ههیه تهعریفی لازمه. لهم ئهسهرانهدا که ئیمه تهدقیقمان کرد ئەو ههیهجانهی که بۆ ئینسان حاصل ئهبی لهوه ناچی که بهریتگیه کدا برۆی و پاره یاخود شتیکی چاک بدۆزیتتهوه مهمنوون بی. یا له وهختی برسیهتیدا تهعامیتیکی خۆش بخۆی، کهوا بوو له بهینی ئەم دوو ههیهجانهدا که ئیمه حسی ئهکهین فهرق زۆره. وهک ئیزاحمان کرد لهوجهیهک، بینایهکی زهریف ههیکهلیکی ماهیرانهمان که تهماشاکرد، موسیقیکی یاخود (قصه)یهکی جوانمان که بیست، یا وهزعیکی موئهسرمان تهماشاکرد ویا حیکایهتیکی فاجیعمان که ئیستیماع کرد، ئەو ههیهجانهی که بۆ ئیمه پهیدا دهبی بۆ ئەوهی لهگهڵ حسیاتی حیواندا تهفریق بکری پتی دهلین ههیهجانی بهدیعی، عهجهبا ههموو رهسمی، ههموو (قصه)یهک، ههموو ههیکهلیک، ههموو موسیقیکی ههزه و ههیهجانیکی بهدیعی له ئیمهدا حاصل دهکا؟ نهخیر... ئەو مندالانهی کهوا به قهلهمیکی فهرهنگی یا تهباشیرتیک چ له دیوار و چ لهسه تهخته رهسمی حیوان و ئینسان و شتی تر ئهکیشن لهمهدا جوانی و تهراوهتیکی وای تیدایه که له رووحی ئیمهدا ههزه (حظ) و مهمنوونیهتیکی حاصل بکا؟ نه... کهوابوو ههموو قسهیه کیش ههیهجانی بهدیعی حاصل ناکات. مهسهلهن ئهچم بۆ مهکتبه، ئەم قسهیه بۆ ئیمه ههیهجانیکی بهدیعی حاصل ئەکا نهخیر... یاخود له مهوسمی زستاندا له وهقتی بهفر بارینا مندالان له بهفر (شیره بهفرینه) بهعنی ئهنواعی رهسم و ههیکهله دروست ئەکن، عهجهبا ههزه و مهمنوونیهتیکی بهدیعی بۆ ئیمه حاصل ئەکا؟! نهخیر... یاخود شهخسیتیک که بهفهنی موسیقا بیگانه بی، ههر له خۆبهوه دهست بداته عوود وه یا کهمانتیک و لیبدا، عهجهبا تهئسیرتیک مهعهنوی، حسیکی بهدیعی بهئیمه نهگهیهنی؟ نهخیر... کهوا بوو لهم وهسائیتی موختهلیفه بهدا که حیسابمان کرد، ئەوهی که له رووحی ئیمهدا ههزهتیکی بهدیعی حاصل بکا، ئەوهیه که له دهستی ساحیبی مههارهتیک و سنعهتکاریک دهبرچی. بهعنی ههموو وهقتیک ئەوهی که

ههیهجانیکی بۆ ئیمه حاصل ئەکا رهسم و موسیقا نییه، بهلکو ئەو سنعهت و مههارهتهیه که قیمهت ئەدا بهمانه. کهوا بوو میسالیکی تر بهینینهوه، بهلام ئەم میساله بۆ رهسم نهبی بۆ ئهغاز بی. ۱- کاسبی پیاو ئهژینتی. ۲- زهحمهت، رهحمهت ئههینتی. مهعناي ئەم دوو جوملهیه نهگهر تهحلیل بکری، ههر دووکیان زۆر نزیکي یهکن، ئەتوانم بلیم عهینی یهکتترین. بهلام میسالی راست و رهوان مهقسهدهکه ئیفاو بهیان ئەکا. میسالی دووه میان، بۆ ئهوهی که کاسبی پیاو بهخپو ئەکا و ئهژینتی بهجوملهیهکی جوان و ئهدهبی نیشان بدری، هیناویانه جوملهی (زهحمهت، رهحمهت ئههینتی)یان وتوو، ئەمجا دیقته بکه بزانه له ئیفاوهی میسالی ئەوهلدا ههزهتیکی بهدیعی تیا نییه که ئینسان مهمنوون بکا مهسهلهن (دوو کهرته چوار ههشت) ئەم جوملهیه ههر چهند ئیخباری حقیقهتیک ئەکا، بهلام ههزه و مهمنوونیهتیکی حاصل ناکا، میسالی ئهوهلیش وایه، فهقته تهماشای میسالی دووهم بکهین ئەم جوملهیه، جوملهیهکی ساده نییه، بهلکو پینچوپهناي زۆری تیا به چونکه (زهحمهت، رهحمهت ئههینتی) ههرچهند زاهیرهن جوملهیهکی تهزاده، بهلام ئیفاوهی حقیقهته بهتهرزتیکی جوان و مهعنادار. بهعنی ئینسان که ئیختیاری سهعی و زهحمهتی کرد، فهیز و رهحمهت دهسگیری ئهبی. بی زهحمهت ئیسراحت تهئمین ناکری، بی ههولدان پیاو دهولتهمهند نابی، بی خۆیندن پیاو عالم نابی، خولاسه ههزار مهعناي حقیقی لی ئه دۆزیتتهوه» (۳) لیرهدا دهتوانین مهبهستی (شیخ نووری) لهم چهند خالهدا کو بکهینهوه:

یهگهم: (ههیهجانی بهدیعی) که بهزاراوهی رهخنی ئهمرۆکه (اثارة الحس الجمالي) وروژاندنی ههستی هونهری و جوانی دهگرتتهوه به رینگهی ههلهچوونهوه که له ئهجمای خۆیندنهوهی شیعرتیکدا، یان گوئی گرتن له پارچه موسیقایهک، بینینی بینایهک پهیدا دهبی و جیاوازی ههیه لهو ههسته خوشهی لای مرۆفتیک دروست دهبیت له ئهجمای (پاره دۆزینهوه) یان لهو ههستهی که له کاتی برسیتیدا دیتته ئهجمای کاتی (تهعامیتیکی خۆش بخۆی)، ئینجا جیاوازی نیوان ههستی مرۆف و ئازهل بهو (ههیهجانی بهدیعی)یه رادهگری. ئهوهش مانای وایه شیخ نووری شیعری له نیوان هونهر و دروستکردنی ئەو (ههیهجانه)ی بهرپای دهکات

(۳) رۆژنامهی ژبان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱)، (۱۹) ی ذی القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزهیران (۱۹۲۶)، ههروهها ژماره (۲۱) ی رۆژنامهی (ژبان) ی سالی (۱) ی (۶) ی الحجة ۱۳۴۴، (۱۷) ی حوزهیران (۱۹۲۶).

دانه پریوه، نه گهر پرواشی به وه بووی به شیعری په یامیتک بگه یه نن لایه نه (جوانی) و (هونه ری) به که ی شیعری فه راموش نه کردووه.

دووم: شیخ نوروی نمونه ی زوری هیناوه ته وه تا بیسه لمینتی هه موو شیعریتک، موسیقایه ک، قصه یه ک، (هه یه جانی به دیعی) دروست ناکات، ته نیا که سانیتک ده توانن نه و جوره به ره مه بدن به دهسته وه که هونه رمنه ند بن (سنعت و مه هارت) یان تیدا بیت، که نه و (سنعت و مه هارت) هی شیخ نوروی باسی لیوه ده کات، هه موو هه لومه رجه کانی وه ستایی و شاره زایی و کارامه یی و هونه رمنه ندیتی ده گریته وه. بویه ش سه رکه و تووی و گه وره یی هونه رکه که به راده ی زوری نه و (هه یه جانه به دیعی) به ده کیشی و نرخی بو داده نن.

سپیه م: به ره همیک بتوانی (ههستی جوانی و هونه ری) بورو و ژینتی، واته (هه یه جانی به دیعی) ده بیت له و به ره مه دا که به وشه ته عبیری کردووه، ته نیا وشه که نه بیته هویه ک بو راگه یانندن نه و بابه ته، چونکه له و دوو نمونه یه ی هیناویه تیبیه وه، ته نکید له سه ر نه وه ده کات که شیعر نابی راسته وخو و رووکه ش و راپورت ناسایی (تقریر) ی بیت و راگه یانندن بابه ته که له سه ر حیسایی لایه نه هونه ریبه که بیت. به و نمونه یه ش که ده لئی: (دووکه رت چوار، هه شت) ده یسه لمینتی که حه قیقه تی هونه ری جیاوازی زوره له گه ل نه و حه قیقه ته واقعییه ی که هه موومان پیتی ئاشناین و له به ر ده ستانه و ده یزانین، به مه ش ویستوو یه تی به ره مه ی هونه ری له شتی روزه انه و سه ریپیی جیا بکاته وه.

شیخ نوروی جارتیکی دیکه ده گه ریته وه سه ر مه سه له ی (شپوه و ناوه روک) و نه م جارهدیان به شپوه یه کی روونتر ده لئی: «نه ساسی نه ده بیات جوانییه، به عنی لیباسیکی جوان بدری به مه عنایه ک و نه ساسی مه نطقیش راستییه. له ته تلیفی نه سه رتکی نه ده پیدا نه و نوقته یه ی که لازمه دیقغه تی لن بکری له رووحدا ته حسیلی هه یه جانی به دیعییه، فه قه ت بو نه وه ی که قسه یه ک موافقی مه نطق بین لازمه له نوقته ی حه قیقه ت ته جاوزه نه کری»^(۴)

لیرده ا شیخ نوروی که ده لئی: «لیباسیکی جوان بدری به مه عنایه ک» مه به سستی وایه بلتیت نه (لیباسه جوان) هه که به بی (مه عنایه) هیچ به هیچ ده کات و نه (مه عنایه) که

(۴) روزه نامه ی ژیان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱)، (۱۴) ی موحه رده (۱۳۴۵)، (۱۵) ی ته مموز (۱۹۲۶).

ناوه روک ده گه یه نن به بی (لیباسیکی جوان) کاربگه ری خو ی دروست ده کات، بو (ته حسیلی هه یه جانی به دیعی) واته پیکه وه نه گونجاندنی نه و لایه نه کار ناکاته سه ر هه سستی هونه ری و جوانی خوینهر. ئینجا که ده لئی: «که قسه یه ک موافقی مه نطق بین لازمه له نوقته ی حه قیقه ت ته جاوزه نه کری» ته واو ده یه وی شیعر له زیددرویی و (پی لنی هه لپرن- موباله غه) رزگار بکات که به کپیکه له خاسیه ته کانی شیعری کلاسیکی و هه ول ده دات هونه رکه ی بکاته هویه ک بو گه ران و سو راغ کردن به دوا ی (حه قیقه ت) و نزیکوونه وه لی، تا بتوانی وه ک رو شنبیر و شاعیریکی سه رده م و قوناعه ناسکه که ی میلله ته که ی پیتدا رت ده بوو، بی به کوری نه و سه رده مه و به ته نگ دا وایه کانیه وه به جیت، ئینجا پاش نه وه ی زانیمان شیخ نوروی نه ک ته نیا به شیعری، به لکو به نوو سبیش هه ولئی داوه به زاراه ی رخنه یی هاوچه رخ بو شیعری تازه بیته مه بدان، ئینجا دیتته سه ر لایه نیکی گرنکی دیکه که پیوه ندی به شپوه و ناوه روک وه نه پچراوه، نه و لایه نه ش سستمی ده ریپینه (نظام التعبیر).

شاعیر که توانی به لیزانی و کارامه یی پیوه ندی نیوان (شپوه و ناوه روک) تیبگات، مانای وایه ده توانی که سایه تی تاییه تی بو خو ی دیاری بکات، چونکه سستمی ده ریپینی تاییه تی خو ی هه یه که نه و سستمی ده ریپینه ش وه ک خو ی ده لئی: «نه ده بیات سه عی بو نه وه ده کات که ته زاهوراتی کوناوکونی حیات به سوره تی که دیوبه تی یا تیبگه یشتوه ته سویر و شکلیکی به دیعی و جوانی بده یتی»^(۵) شیخ نوروی که ده لئی: «به سوره تی که دیوبه تی یا تیبگه یشتوو، ته سویر و شکلیکی به دیعی و جوانی بداتی» کتومت نه و پیناسه یه ده گونجی (سستمی ده ریپین) ی پی ته عربف بکه یین، چونکه (سستمی ده ریپین) له نه نجامی نه و گوشه نیگایه وه دروست ده بی که روانین و تیبگه یشتنی داهینه ره که بو ژیان و شته کان دروستی ده کات. بیگومان نه مه شیان خاسیه تیکی ئیبدا عییه و هه موو که سیک ناتوانی بی به خواهنی (سستمی ته عبیر کردن) ی تاییه ت به خو ی تا بتوانی به تویری وشه نه و ته ونه بچنی که تیروانینی تاییه تی خو ی بو ژیان ره پیتی ده کات. به پیتی نه م بو چوونه، شیخ نوروی شاعیریکه به و په ری هوشیاریه وه نه و هه نگاهه ی ناوه بو نه وه ی بیکاته به کپیک له سیمایه کانی شیعری تازه. له لایه کی تریشه وه بو نه وه ی نه بیتته نوسخه یه کی کاربونی یه کپیک له شاعیره کانی پیش خو ی، له سه ر مه سه له ی (چونیه تی وتنی بابه ته که

(۵) روزه نامه ی ژیان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱) ته مموز، (۱۹۲۶).

و جوړی بینین و دهربرینه که یی) رادهوستی. جارتیکی دی شیخ نوروی رای خووی دهردهبری و دهلی: «نهده بیات شه خسییه، یه عنی به نیسهت شه خسه وه ته توانن نیشانی بدن. فه قهت عیلم و فهن غیر شه خسییه. حه قایقی علمیه و فه نییه هیچ زمانیکی ته شخاس ته به دولی ناکات. دوو که رت دوو له هه موو وه قتی کدا بو هه موو که سیک هه ر چوار ته کات» (۶).

شیخ نوروی لیره دا دهیه وی بلیت (بابهت) هه ر بابه ته، به لام هه ر که سیک به پیتی شیواز و بوچون و تیروانیی خووی ته و (بابه ته) نیشان دهات، چونکه مه سه له ی (داهینان) کارتیکی زاتییه وه ک چون په نجه موری که س له که س ناکات، به م جوړه ش داهینانی دوو داهینه ریش لیکتر جیوازن، له به رته وه ی ته دوو داهینه ره هه ر به که یان شیوازی خو بان هه یه. (شیوازی) یش دیسان هه ر ته نجامی تیگه یشتنی وردی ته و هاو کیشیه ده گه یه نی که «شپوه و ناوهرؤک» به یه که وه ده به ستیته وه و «له روو حی قارییندا ته سیرتکی مه عنه وی حاصل ده کات» له م تیکه ل بوونه گیانی به گیانی و ده سه ملانه ی نیوان شپوه و ناوهرؤک شیعی تازه (یه کیتی بابه تی) (۷) بو شیعی کوردی ده سه به ر کرد که تا ته و کاته شیعی زیاتر له گه ل (مانای بهیت) خه ریک بوو، هه ر ته وه له لای شاعیری کلاسیکی هونه ر بوو شاعیر بتوانی له شیعی کدا زیاتر له چند بابه تیک کوکاته وه و هه ر به که له و بابه تانه له به ییتکدا دهر بخت. له شیعی کلاسیکی چند قه سیده یه کی (نالی) و (مه وله وی) توانیویانه (یه کیتی بابهت) بو شیعی به ده ست به یین، به لام ته وه نه بووه به ریچکه و ریبارتیک و تا سه ر په یرو بکرت. له زاراهوی ره خه بی جیهاندا لای (هؤراس) یش (البقعة الارجوانیه - په له ی نه ر خه وانی) له جیاتی (معنی البیت) به کار هاتوه، که چی له سه ر ده ستی شیخ نوروی شیعی ده سه بر داری ته و مانای به یته هات و وازی له که له که کردنی چند بابه تیک له شیعی هینا و که وه ته وه ی بابه تیک فؤرمیکی گونجاوی بو هه لبری و بابه ته که له گه ل فؤرمه که یه کیتییه کی عوزوی له نیوانیاندا هه بی. هه روه ها له چند شیعی کدا ره گه زی چیروکیشی خسته وه ته ناو شیعی تا زیاتر ته و (یه کیتی بابهت) به بچه سپین، له و شیعی رانه شدا که شیخ نوروی تییدا په یرووی (یه کیتی قافیه) ی کردوه، رووی له (یه کیتی بابهت) وهر نه گبراهه. لیره دا (یه کیتی بابهت) هه ولدانه بو

(۶) رؤننامه ی ژبان، ژماره (۲۵) ی سالی (۱)، (۱) ی موهره م ۱۳۴۵ (۲۲) ی تمموز، ۱۹۲۶.

(۷) مامؤستا (گوران) یش له چاوپیکه و تنه که یدا (یه کیتی بابهت) ی به داهینانی شیعی نوی داناوه.

دروستکردنی مه رکه زیبهت له شیعی ردا و خو رزگار کردنه له شتی لابه لایی و په ل هاویشتن بو شتی واکه خزمه تی ساختمانی شیعی که نه کات. واته وهک له شیعی کلاسیکیدا ده بینین شیعی وهک ناویک وایه پلووکه به ردیک فری ددهینه ناو تاوکه بازنه دروست ده کات و ته و بازنامه گه وره ده کات، به لام له شیعی تازه ماندا شیخ نوروی هه ولی داوه ته و بازنامه به ره و ناو یه کتر بچنه وه و له یه کتر کوینه وه و مه وزووه که چر بکه نه وه و قولتری بکه ن.

بایه خدان به (یه کیتی بابهت) هه ولیکه بو دروستکردنی ساختمانیکی توند و تول و به یتر، که له ناو خویدا به شه کانی ته و ساختمانه پیکده هین و پیوه ندیبه کی پته و له نیوانیاندا هه بی، چونکه تا ته و کاته شیعی کو له گه یی - کلاسیکی له به رته وه ی پشتی به (یه کیتی مانای به یته کان) ده به ست، بو یه شیعی ساختمانی نه بوو. هه ر دیرتیک یا جاری واهیه دوو به یتیش له شیعی رتکی کلاسیکی دهر به ینی کاری له مه عنای شیعی که نه ده کرد، به لام بزور تنه وه ی شیعی تازه به هوی یه کگرتنی به شه کانی شیعی که، به لبردنی هه ر به شیکی کار ده کاته سه ر شلوق کردنی و هه ندیک جار رووخاندنی ساختمانه که ی. من نالیم شیخ نوروی له م کاره سه ره تاییه دا سه د دهر سه د سه رکه و توه، چونکه ناکری شاعیر و زو خووی له کارتیکردنی شیعی کلاسیکی رزگار بکات، که ته ویش ساختمانه که ی له یه کتر داچراوه و که رت که رت و سه ربه خو به. دیسانه وه زال بوونیش به سه ر دروستکردنی ساختمانیکی ته و او له شیعی تازه دا کارتیکی ته ونده ئاسان نییه. شیخ نوروی له م باره یه وه له و تاریکی ره خه ییدا نووسیویه تی: «بو نووسینی شتیکی ته ده بی یا خود عادی له پیش هه موو شتی کدا ربعا یهت کردنی به عززی ته ساسات لازمه، ته م ته ساساته قسمن له پیش نووسینا به عزهن له ته سنای نووسینا لازمه به دیق قهت ته ماشا بکری له وه قتی نووسینا ته و ته ساسانه ی که ربعا یه تیان لازمه ته مانه ن:

۱- وه حدهت ۲- ئیجاد ۳- ته رتیب. وه حدهت، مه وزووعیکت به ده سه ته وه یه که بینوسی له پیش هه موو شتی کدا لازمه دیق قهت له وه بکه یت که خه له ل به وه حده تی مه وزووه که ت نه گات. له دنیا دا هیچ مه وزووعیک نییه له گه ل هه موو مه وزووعیکی تردا دوور و نزیک به چند تا قم و عه لایق و ره و ابیته وه محته و نه بی. بینا ته ن عه له یه ی له وه قتی کا که مه وزووعیکت نووسی له پیش هه موو شتی کدا لازمه حدوودی بو ته عین بکه ی و له و حدووده نه چیه ده ره وه، بو ته وه ی زور چاک تی بگه یین، لازمه میسالیک به یینه وه. ته ته وی محاره به یه ک ته سویر بکه ی، ته سللی مه قسه د ته وه یه که محاره به که له

چ ئه حوالتيكدا وقووعى بووه وه بهچ سورده تتيك نه تيجهى هاتووه. له وه قتي نووسينا جاري بازيك ئه دهى بۆ به حسى توپ كه چۆن ئيستيعمال كراوه و به مەش ئيكتيفاء ناكهيت به تول و تهفسيل به حس له ئه عمالى توپ و فابريقه كهى ئه كهى وه به كولى حدوودى مهوزووعه كه كه م ئه كهى»^(۸). كه واته شېخ نوورى ئه م ههنگاوهى به هه پهمه يى نه ناوه، به لكو له پاش وردبوونه وه و تيگه يشتن و ديراسه كردن گه يشتووه ته ئه و قه ناعه ته، بۆ ئه وهى بتوانى (خه له ل به وه حده تى مهوزووعه كهى) نه گات و ئه و باه تهى كه ويستى بۆ شيعر دهسته مۆى بكات له پيونه ندييه لابه لا و په لويؤداره كانى دوورى بخاته وه و له كرؤكى ئه و باه ته ده رنه چي. مامؤستا (گۆران) يش كه شېخ نوورى به سه رؤكى ئه و بزوتنه وه يه ناو ده بات ده لئى: «يه كيتى باهت (وه حدهى موضوع) يان هيتايه كايه وه». كه نالى (هيتامانه كايه وه) واته بهر له خۆى كه سانتيك هه بوون ئه وه يان كر دووه، بيگومان وهك دياره شېخ نوورى به تيؤر و پراكتيک ئه و ههنگاوهى ناوه.

په ننگه كه س سى و دوو له سه ر ئه وه نه كات كه شېخ نوورى يه كه م كه سه، ههنگاوى ناين به ره و تازه كر دهنه وهى (كيشى) شيعره كانى. واته بهردانى (عهرووز) و گه رانه وه بۆ مه جزواته كانى. مامؤستا (گۆران) ده لئى: «ئه گه چى شيعر هه ر له سه ر عهرووزى عه رب هؤنراوه ته وه له م سه رده مه دا، به لام مه جزوئه كانى به حرى عهرووزيان وه رئه گرت، وه ئه و به حرانهى كه زؤر به كار نه ئه هيتان له لاي شاعيره كؤنه كان. بۆ ويته نالى و سالم و هاوړتيكانيان زياتر به حرى (ههزج) و (په مل) يان به كار هيتاوه، به لام ئه مانه له به حرى سه ريع و خه فيف و له ههزج (مه جزواتيان) وه رئه گرت وه زياترى (زواحف) و (علل) يان به كار ئه هيتا. ئه م تازه كر دهنه وه يه به ته قليد كر دنى ئه ده بى تورك پرووى دا، به لام ئه ده بى توركى جولانه وهى تازه ترى لئى ده ركه وت كه توركه كان له رووى گيانتيكى (قه ومى) يه وه ئه هاتن كيشى هه لبه سته شه عبييه كانيان ئه ژيانه وه و له سه ر ئه م كيشانه هه لبه ستيان دائه نا. كه ئه مەش كيشى هيجايه. ئيتر من ته نها به كؤششى ئه وان نه وه ستام و وه زنى هيجاشم وه رگرت و به كار هيتا»^(۹).

ئه گه ر شېخ نوورى ويستبىتى به كيشى تازه و جياواز، كه له شيعرى كلاسيكى

(۸) رۆژنامهى ژيان، ژماره (۳۷) ي سالى (۱). (۷) ي ربيع الآخر ۱۳۴۵ (۱۵) ي تشرينى يه كه مى ۱۹۲۶.

(۹) گۆفارى به يان، ژماره (۲) ي سالى (۱۹۷۰). دانىشتنيك له گه ل گۆران، عه بدوله زاق بيمار.

كورديدا به كار نه هاتووه، باه تهى تازه ده رپرى و تيبگه ين (ته قليد) كر دنى ئه ده بى تورك بووه، ئه وه مامؤستا (گۆران) خؤشى به كار يگه ريبى جولانه وهى تازه ترى ئه ده بى تورك كه كيشى هيجايان به كار هيتاوه و ئه ميش وه رى گرتبى و به كار هيتايبى به (ته قليد) بۆى ده ژميردى! كه من له لاي خؤمه وه ئه مه به ته قليد نازانم. ته نانه ت عهرووز زانه عه ره به كانيش به م دوايييه گه يشتوونه ته سه ر ئه و رايه كه (عهرووز) ه كهى (خه ليلى كورى ئه حمدهى فه راهيدى) له كيشى سانسكرىتى و يونانى كؤن وه رگيراوه. به و شپوه يه كيشى په نجه ش له لاي هه موو نه ته وه يه كدا هه يه، ميلله تى كورديش وهك ده زانين شيعرى فؤلكلؤرى و ئه ده بياتى به شى گۆرانه كهى به و كيشه نووسران، شېخ نوورى يه كپيكه له و شاعيرانهى وهك پيشتر روونمان كر دووه ته وه زؤر حه زى به شيعرى (مه وه لوى) كر دووه و له سه ر ورده كارى و سه نعه تى شيعرى ئه و شاعيره وه ستاوه. (مه له وى) يش وهك شاعيرتيكى هونه رمه ند توانى رچه و ريگه به كى تايبه تى له شيعر به شپوهى (گۆران) بي نيته كايه وه كه لادانه له هه موو بنه ما شيعرييه كانى پيش خۆى. يه كه م شاعيره به كيشى په نجه (۵+۵) شيعره كانى دارپشتووه و يه كه م كه سه سوودى له سه رچاوه روونه كهى خؤمان وه رگرتووه، كه سامانى شيعرى فؤلكلؤره.

هه ر له و كاته دا كه شېخ نوورى خه ريك بوو مه جزواتى به حره كانى عهرووزى وه رده گرت و به كارى ده هيتا، ناو به ناو شيعرى به كيشى (هيجاء) يش نووسيووه، به لام راستييه كهى شېخ نوورى شيعرى به كيشى (هيجاء) كه مه. ئه م كه مييه ش وه نه بى له بى ده سه لاتى و زه فه ر پي نه بردنى ئه و جوژه كيشانه وه هاتبى، به لكو به راي من هؤبه كهى ئه وه يه شېخ نوورى كه تيرى له كارتيزى شيعرى كلاسيكى كورديمان خوار دووه ته وه و ته واو له مه سه لهى كيش قوول بووه ته وه، كه ده ستى داوه ته بزوتنه وه تازه كهى نه يو يستووه يه كه سه ر له جيهانى ئه و جوژه شيعرانه دابري، به لكو وهك پيشتر يش په نجه مان بۆ درپش كرد و مامؤستا (ره فيق حيلمى) يش دووپاتى ده كا ته وه (زوبدهى شيعرى كلاسيكى) هيتاوه و له به رانه ر كيشى شيعره كانيان نه يتوانيوه خۆى به شپوه يه كى يه كجاره كى له كارتيتكر دنى مؤسيقاي شيعرى كلاسيكى رزگار بكات. بۆيه ده بينين بايه خ به مؤسيقاي ده ره وهى شيعر ده دات كه كيش و قافيه و دانانى شوپنى وشه دروستى ده كه ن، كه خويته رى ئه و كاته زؤر تر حه زى له و جوژه شيعرانه ده كرد و مؤسيقا كهى به گوچي كه يان ئاشنا بووه، شېخ نووريش نه يو يستووه يه كه سه ر له چيژى خه لكه كه بدات، له به رئه وه ش له لاي شېخ نوورى له كؤمه لئى شيعریدا سيمای شيعرى كلاسيكى ده بينين. هؤى نووسينى ئه و شيعرانه

ئەوئە، بۆ خوتىنەرانى بىسەلمىنىڭ كە ئەم دەتوانىڭ شىعەر لەسەر ئەو پىتودانە بىنوسى، تا لە كاتى خوتىندىنەوئە شىعەرە تازەكانى بەبى دەسەلاتى نەزانن بەرانبەر بەو جۆرە ھونەر و ھەستايەتتەيە لە شىعەردا لەسەرى راھاتوون. بۆ بەلگەى قەسەكەم كە شىخ نوورى لە زووئە دەركى بەو لايەنە كەردووە و جۆرەكانى كېشى دەستنىشان كەردووە، لە يەكەى لە وتارە پەخنەبىبەكانىدا كە بۆ لايەنى كېشى تەرخان كەردووە دەلى: «وئەزىن - لە لوغەتدا بەگرانى سەقەت ئەلەين. فەقەت نەزەر بەئىزاحاتى سەرھوۋە لە لىسانى ئەدەبىياتدا كەلپمەيەكە لە مەعنای معيار، مقىياس، تەرازوۋ دايە، لەم ئىزاحاتەوۋە وا دەرتەكەوئى كە وئەزىن (تەرازوۋى ئاھەنگە)، مەقسەد لەم تەرازوۋە ئەوئەيە لەوئەقتىدا كە سىلسىلەى ئەفكارمان بەيان كەرد و نووسى، جوملەكانى موعەيەن و بەتەرزىكى ئاھەنگدار تەقسىم بەكا. مەسەلەن «ئەى جەوان و شەبابى وەتەن تەجەدود ئەمرو سبەحەينى بۆ تۆيە، چونكە تۆ ئومىدى وەتەن و خادىمى حەياتى» ئەم جوملەيە كە بەسورەتتىكى موسەلسەل بەيان و ئىفادە كرا پىتى ئەلەين مەنسور، فەقەت كە بەو تەرازوۋە كېشرا و موافىقى ئەو معيارە جىا كرايەو، بەچەند پارچەيەكى مەوزون و كەم و زۆر بەعزى تەعدىلاتى تىبا كرا ئەبى بە:

سبەحەينى ئەم تەجەدودە بۆ تۆيە ئەى شەباب
بۆ تۆيە ئەى ئومىدى وەتەن، خادىمى حەيات

و بەم رەنگە مەوزون ئەبى ئەگەر دىققەت بەكەين زۆر چاك تى ئەگەين كە وئەزىن لە ئاھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداوار مورەكەبە، بەتەعبىرىك كە ئەسوات لە ھىجا حاسل ئەبى، كەوابو ئەم پىوانەى ئاھەنگە ئەساسەن ھىجا تەشكىل ئەكات. لەبەر ئەمە وئەزىن دوو نەوعە ۱- وئەزىن ھىجائى ۲- وئەزىن عەرروۋ، وئەزىن ھىجائى بەعبارەتتىكى موسەلسەل ئەلەين كە خراپىتە شەكىلتىكى مەوزونەو. وەقتى كە پارچەكانمان جىا كەردو، عەدەدى ھىجائى مىسەرەى ئەوئەل لەگەل عەدەدى ھىجائى مىسەرەى سانىدا مساويەيە و بەقەدەر يەك بن. كەوابو موافىقى وئەزىن ھىجائى لە مىسەرەىتىدا چەند ھىجائى لازم ئەكا لە مىسەرەىكى تىرىشدا ئەوئەندە ھىجا بى. مىسال:

چونكى ئىتو جەسور ئەبىم
نامىنى ئازارى بىرىم

ئەم مىسەرەى ھەر يەكى مورەكەبە لە (۹) ھىجا. ئەگەر ھىجاكان يەكە يەكە بۆمىرىن زۆر چاك ئەو تى ئەگەين. لىرەدا نوقتەيەك ھەيە لازمە دىققەتى لى بەكەين. ھەموو

وئەزىتىكى ھىجائى لازم ناكە مورەكەب بى لە (۹) ھىجا، واقع ئەبى لە (۷) و لە (۱۶) ھىجاش ئەبى.

ھەر لە ئىستائوۋە بىرن
كفن بۆ خوتان بىرن

لەم مىسەرەى ھىجا (۷) ھە و لە گۆرانى كوردىدا بەعزى ئەشعارى موتەداوئەلە موافىقى وئەزىنى ھىجائىيە. مىسال:

كەس نازانى بۆ بى رەنگم
گىرۆدەى دەستى فەرەنگم

عەدەدى ھىجائى ئەم مىسەرەى ئەگەر بۆمىرى، ئەزانى كە عەدەدى ھىجاكانى (۱۶) يە. لە وئەزىنى ھىجائىدا دائىمەن ئىنسان ئەتوانى كە عەدەدى ھىجائى مىسەرەىكان بەئەموست بۆمىرى، بىنائەن لەئەيھى بەم وئەزىن، وئەزىنى ھىجائى ئەموستىشى بى دەلەين. ئەم نەوعە وئەزىن لە ھەموو مەنزومەى ئەلسىنەى غەربىيەدا ئىستىعمال ئەكەرى و لە كوردىشدا كراو. لە زىانى كوردىشدا ئىستىعمال ھەرچەند لازم بوو كە سەرفى ئەم وئەزىن رىعايەت بەكرايە، فەقەت لەبەر ئىنقىلاباتى تارىخى قەومى كورد دائىمەن مەدەنىيەتى عەرەب و عەجەمى تەقلید كەردو. كەلىماتى عەرەبى و عەجەمى تىكەل بەزىمانى خۆى كەردو. بەتولى زەمان تەحەولاتىكىيان داو بەشىواز و ئاھەنگى زىانەكەى خۆيان. لەبەر ئەم جىھەتانە، شاعىرەكانمان وئەزىنى ھىجائىيان تەرك كەردو و وئەزىنى عەرروۋيان ئىستىعمال كەردو» (۱۰).

شىخ نوورى لەم بەشەدا كە باسى كېشى (ھىجا) دەكات، يەكەم كەسە باسى كېشى شىعەرى كەردو و لەم بەشەدا دەيەوئى چەند لايەنىك روون بەكاتەو. لە پىشەو ھەول دەدات پىناسەيەك بۆ (كېش) پىشەكەشى خوتنەران بەكات و ئاسانى بەكات، بۆيە بەرانبەر بەكېش «معيار، مقىياس، تەرازوۋ» دادەنى، بەلام تەرازوۋى ئاھەنگ. كەوا بى دەتوانىن بىروراي شاعىر لەم نووسىنەدا لەم چەند لايەنەدا چر بەكەينەو:

يەكەم: شاعىر كە دەلى: «وئەزىن لە ئاھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداوار مورەكەبە» ئەمە رەچاۋكەردنى ئاھەنگى ئەو دەنگانەيە كە لە پىتى ئاۋازداردا ديويەتى و ماناى وايە كە (كېش) شىعەرەكانى پەيوستە بەوشە و سەواكەردنىكى

(۱۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۸) ى سالى (۱)، (۲) ى صفر ۱۳۴۵ (۱۲) ى ئاغستۆس ۱۹۲۶ .

زیره‌کانه‌یه له‌گه‌لی. ئەمەش کاریکی وا دەکات شاعیر بزانی چۆن وشە بە‌کار ده‌هێنێ و له‌ کۆی له‌سه‌ر کورسی دایان دەنی بۆ به‌ریا کردنی ئەو ئاهه‌نگه و راگرتنی تەرازووی کیشه‌که‌ی په‌یره‌وی کردووه. که وشه‌ش له‌ لای خۆیه‌وه ده‌لاله‌ت له‌و مانایه‌ ده‌کات که له‌گه‌ل خۆی هه‌لیده‌گرێ.

دوهم: هه‌ولێ داوه پێناسه‌یه‌کی وردی ئەم جوژه کیشه‌ بکات که ده‌لتی: «وه‌زنی هه‌جائی به‌عباره‌تیکی موسه‌لسه‌ل ئەلین که خرابیته‌ شکل‌تیکی مه‌وزونه‌وه، وه‌قتی که پارچه‌کاتمان جیاکرده‌وه عه‌ده‌دی هه‌جای میسه‌ره‌عی ئەوه‌ل له‌گه‌ل عه‌ده‌دی هه‌جای میسه‌ره‌عی سانیدا مساوییه و به‌قه‌ده‌ر یه‌ک بن» دوای ئەوه‌ی فمونه‌ی به‌یتیک که بریتیه له (٩) هه‌جا پێشان ده‌دات ئینجا ده‌لتی: «هه‌موو وه‌زنیکی هه‌جائی لازم ناکا مورکه‌ب بچ له (٩) هه‌جا، واقه‌ ئه‌بچ له (٧) و له (١٦) هه‌جاش ئه‌بی» واته جوژاو‌جوژی ژماره‌ی ئەو هه‌جایانه‌ش نیشان ده‌دات.

سێهه‌م: شیخ نووری ئەوه‌ش ده‌رده‌خات که شاره‌زایی له‌ گۆرانی فۆلکلۆری کوردیدا هه‌یه، که ئەو گۆرانییانه‌ش هه‌ر به‌کیشی (هه‌جا) نووسراون وه‌ک نووسیه‌یه‌تی «له‌ گۆرانی کوردیدا به‌عزێ ئه‌شعاری موته‌داوه‌له موافیقی وه‌زنی هه‌جائییه» واته شیخ نووری که له‌ فۆلکلۆری کوردی و شیعری (مه‌وله‌وی) ورد بووه‌ته‌وه زوو کیشی هه‌جایی ده‌ستنیشان کردووه.

چواره‌م: ئەوه‌ ده‌رده‌خات ئەو جوژه کیشه له‌ هه‌موو مه‌نزومه‌ی ئەلسینه‌ی غه‌ریبه‌دا ئیستیعمال ئه‌کری، واته کیشه‌که له‌ لای هه‌موو میلله‌تان هه‌یه و کوردیش وه‌ک یه‌کیک له‌و میلله‌تانه ئەم کیشه‌ بره‌گه‌ییانه‌ی له‌ ئەده‌بیاتی فۆلکلۆریدا به‌کاره‌یناوه، به‌لام (ئینقیلاباتی تاریخی) ئەم کیشانه‌ی داوه‌ته‌ داوه.

پێنجه‌م: هۆی به‌کار نه‌هێنانی ئەم کیشانه‌ی په‌نجه‌نومايان ده‌کات بۆ ئەوه ده‌گه‌یتره‌ته‌وه (قه‌ومی کورد دا ئیبه‌ن مه‌ده‌نه‌یه‌تی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌می ته‌قلید کردووه). ئەم قسه‌یه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که به‌درتێزایی میژوو هه‌ردوو کیشه‌که به‌کار هاتووه، به‌لام به‌پێی (ئینقیلاباتی تاریخی) له‌ ده‌رکه‌وتن و ونبوندا بووه، بۆیه‌ گه‌رانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ئەم کیشه‌ (دوای ته‌رک کردنی) دیسان بووژانه‌وه‌ی گیانی نه‌ته‌وايه‌تییه له‌ لای شاعیرانی ئەو بزوتنه‌وه‌یه. واته‌ ته‌نیا به‌کاربه‌ری ئەده‌بی تازه‌ی تورکه‌کان رووی نه‌داوه، وه‌ک هه‌ندێ که‌س ده‌یان‌ه‌وێ بۆ لاساییکردنه‌وه‌ی ئەده‌بی تورکی ببه‌نه‌وه و بووژانه‌وه‌ی هه‌ست و گیانی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ لای ئەو

شاعیرانه پشتگۆی بخه‌ن، که له‌ سه‌ره‌تای ئەو سه‌ده‌یه‌دا که‌وتبوونه ژێر ته‌وه‌مه‌که‌یه‌وه، ئینجا گه‌رانه‌وه به‌ره‌و سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌که و ده‌ست درێژکردن بۆ کیشی نه‌ته‌وايه‌تی (خۆمالی) و سوود وه‌رگرتن له‌ فۆلکلۆر، بۆ ئەوه‌ی به‌ره‌ به‌ره شیعری کوردیمان خۆی له‌ (عه‌رووز) پرگار بکات. شیخ نووری له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئەو کیشانه‌ دا که پێشتر له‌ شیعری کوردیدا به‌کار نه‌ده‌هاتن وه‌ک به‌حری (سه‌ربع) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج)، ئینجا له‌ دواییدا کۆمه‌لی شیعریشی به‌کیشی (هه‌جا) نووسی وه‌ک شیعری (بولبول فیداتم) و (ساقیا نه‌وبه‌هاره‌ رۆبی ده‌ی) و (بۆ میژوو) و (ئینتیه‌با) و (بۆ چوارده‌ی ته‌مومز) و (بۆ ره‌شید سدی) و (بۆ گرتنی شیخ له‌تیف) و (بۆ بیکه‌س) و... تاد. زۆریه‌ی ئەو شیعراوه‌ی به‌کیشی (٥+٥) نووسراون، که ئەمه‌ کیشی هه‌ره‌ باوی ئیبه‌یه، که ده‌توانین به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دابنێین. وینه‌ی ئەم جوژه شیعره‌ش که له‌سه‌ر تانپۆی ئەم کیشه‌ هۆنراپه‌ته‌وه به‌زۆری له‌ لای شاعیرتیکی وه‌ک (مه‌وله‌وی)دا ده‌بینرێ. وه‌ک چۆن له‌ زمانی فه‌ره‌نسیدا کیشی دوانزه‌ بره‌گی (ئه‌سه‌که‌نده‌ری) به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دانراوه، له‌ لای ئینگلیزه‌کانیش کیشی (ئیا مبیك) به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دانراوه، لای تورکه‌کانیش کیشی (١١) بره‌گی به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دانراوه (١١).

له‌ شیعره‌که‌ی (ئینتیه‌با)دا چهند کیشیکی جیاوازی به‌کار هێناوه، سه‌ره‌تا عه‌رووزی به‌کار هێناوه پاشان تیکه‌لی کردووه له‌گه‌ل چهند کیشیکی هه‌جایی وه‌ک: (٧ + ٧) و (٩ + ٩) (١٢ + ١٢) که ئەو شیعره‌ی له‌ سالی (١٩٢٥)دا بلاوکردووه‌ته‌وه. ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی شیخ نووری به‌سه‌ر زۆریه‌ی کیشه‌کان و نووسینی ئەم وتاره‌ ره‌خنه‌یییه و بلاوکردنه‌وه‌شی به‌لگه‌ی ئەوه‌یه شیخ نووری هه‌نگاوه‌که‌ی بۆ ئەو ئەزمونه (واته‌ لایه‌نی کیش) ئەزمونیکی هۆشیارانیه‌یه، چونکه‌ بریاره‌که‌ی بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیش و مه‌شقکردن له‌سه‌ری دوای ئەوه‌ی ماوه‌یه‌ک پشتگۆی خرابوو، کاریکی هه‌ره‌مه‌یه‌ نه‌بوو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ ویستی له‌ سه‌ره‌تاوه به‌هه‌ندی کیشی وا بنوسی که باو نین، ئینجا له‌ دواییدا له‌لایه‌ن مامۆستا (گۆزان) هه‌ ته‌جره‌به‌ی فراوان کردنی ئەو کیشانه و به‌کاره‌ینانی کیشی جوژاو‌جوژی دیکه‌ی گرتنه‌ستۆی خۆی له‌ پاش ئەوه‌ی شیخ نووری سه‌ره‌تاکه‌ی بۆ بزوتنه‌وه‌که‌ دیاری کرد و چهند ره‌گه‌زێکی تازه‌ی بۆ شیعری کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد.

(١١) رۆژنامه‌ی ژین، ژماره (٢٤)، ١٩٧١/٥/٢٧، ئەو کیشه‌ بره‌گییانه‌ی ئیستا باون، گۆزان.

ماموستا (گۆران) سوودی له چهند کیشیک وهرگرت که وینهیان له لاوک و حهيراندا ههبوو. ئەگەرچی وهک خۆی دهلتی: «بهشی زۆری کۆنهکانم بهوهزنی عهرووز و کوردییهکی تیکهلاو بهزمانی بیگانه نووسراون». وهک دهزانین شیخ نووری شارهزاییهکی زۆری له عهرووزدا ههبووه و له شیعەر نووسیندا بهسهربدا زال بووه، شیعری بههههه جوهره کیشیک نووسیی خۆی زانیویهتی چی دهکات و چی ناکات و چۆن لهگهڵ شیعردا ههلسوکهوت دهکات. بهرای من ئەم لایهنه دهکری بیته که رهسهیهکی نووسینی تیروتهسهل بۆ ئهوهی له نێوان (شیخ نووری) و (گۆران) دا بهراوردیک ساز بکهین و بزانی ههیه که یان چۆن لهگهڵ کیشی شیعەر ساتوسه وایان کردووه.

ئهوێ لێرهدا بهلامهوه گرنگ بێ ئهوهیه (شیخ نووری) له پرووی کیشهوه جیاوازییهکی دا بهشیعری تازه و لهگهڵ شیعری کلاسیکی هیتلیکی جیاکه رهوهی دانا، ئهوه کیشه تازانهش، بابهتی تازهی شیعەر بهسهربدا سهپاند، له پال ههسته نهتهوایهتییه تازهکه، که وایان لێ کرد ههنگاوێک بهرهو کیشی خۆمالتی نزیکي بخاتهوه، دوای ئهوهش ماوهیهک بهکیشی (سهریع) و (خهفیف) و مهجزواتی (ههزج) شیعری نووسی. بێگومان ههنگاوانانی شیخ نووری بۆ تازهکردنهوهی کیشی شیعری کوردی، ههنگاوانه بۆ تازهکردنهوهی ئاههنگ و موسیقای شیعربیش، ئهوهتا خۆی نووسیویهتی و دهلتی: «ماهییهتی حهقیقهی وهزن و قافییه، ئاههنگه. ئەگەر فکریکی جوان، حسیتی له تیف، خهیاڵیکی بهدیع، توولی مودهت له دهماغمانا بمیتتهوه یهعنی نهیلین و نهینوسین بهتهب له پرووی ههچ شهخسیکدا تهئسیر و ههیه جانیکی بهدیعی حاسل ناکا. بینانه عهلهیهی لازمه ئەم فکره بنوسری. فهقهت که نووسیمان، یهعنی ئەم فکره جوانمان که خسته شکلیکی مهئیییهوه لازمه دیقتهت له یهک شت بکهین که ئهوه شتهش جوانیییه و جوانیش به ئاههنگ دیتته وجود. ئەگەر فکریکی جوان به تهرزتیکی ئاههنگدار بهیان و ئیفا بهکین له پرووی قارئین یاخود سامعیندا دوو نهوع تهئسیر حاسل ئەکا، یهکێکیان ئەساسه ئهوه فکره جوانیه که له پروودا ههیه جانیکی بهدیعی حاسل ئەکا، ئهویتیشیان ئیفا دهی ئهوه فکرییه که چهند که لیمهیهکی مهوزون و قافیهدار و ئاههنگدار بهیانی ئەکه که ئه مهیان عهینهن وهک موسیقا له پرووی ئهوه سامعهدا تهئسیریکی بهدیعی حاسل ئەکا» (۱۲).

(۱۲) رۆژنامهی ژیان، ژماره (۲۷) ی سالی (۱)، (۲۵) ی موهرهه ۱۳۴۵ (۵) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶

شیخ نووری لهم دهقهدا مهرجی سه رهکی له جوانی به رههمیک له (ئاههنگ) دا دهبینی و یادهی کاربگه ریبی (ئاههنگ) باس دهکات له سهه گویتگر و ورووژانی ههستی جوانی ئهوه گویتگر و خوتنه ره و له گهڵ موسیقاشدا بهراوردی کردووه، بگره حهقیقهی (وهزن و قافییه) به ئاههنگ لیک دهاتهوه. لێره دا شیخ نووری که کیشی تازه کردووه تهوه، له گهڵ ئه ویشدا ئاههنگ و ئیقاعی شیعری تازه کردووه تهوه، چونکه ههولێ داوه له گهڵ بایه خدان به موسیقای ده ره وهی شیعر، بایه خ به موسیقای ناوه وهی شیعربیش بدات. واته شیخ نووری له پال ئه وهی که موسیقای شیعه رکانی بۆ گویتچکه ن، له هه مان کاتیشدا بۆ ناخیشن، ئەمهش تا رادهیهک هه لگه رانه وهیه له چیتێ باوی ئه وه سه رده مه، که به وه جوهره کیش و ئاههنگ و ده رپرینه رانه هاتوون و هیتشتا ئاشنا یه تیبیان له گه لێاندا پهیدا نه کردبوو. بهم جوهره هه ولیدا له نگه ری نێوان موسیقای ده ره وهی شیعر که لایه نی جوانی و فۆرمه که یه، له گه ل موسیقای ناوه وهی شیعر که ناوه رۆکه که به رابگریت، لێره وه له شیعری کلاسیکی جیا ده بیته وه و نابیتته نوسخه یه کی کتومی شیعری کلاسیکی و لاسایی کردنه وهی، به لکو جیایی ده داته شیعه رکان. گومانی تیدا نییه مه سه له ی ئاههنگ له شیعه ردا پیوه ندیییه کی توندوتوولی به (وشه) وه هه یه، (وشه) خۆی بۆ خۆی چهند ده نگیکه رسته یه کی شیعری کۆمه له ده نگیک پیکده هیتن، ئەگه ر شاعیر وه ستایانه وشه به کار نه هیتنی و حه قی خۆی نه داتنی، ئه وه ئاههنگی شیعه رکه ش تووشی په شتیوه ده بێ، وهک ئه وه که سه ی له موسیقا نه زانی و ده ست بداته ژه نیی ئامی رتیکی موسیقایی. وشه له فه ره نگدا، مردوو و بێ گیانه، به لām شاعیر له وشک و برنگی رزگاری ده کات و ته رو پاراوی ده کات، پری ده کات له سۆز و هه ست و هه لچوون. که زیره کانه وشه ی له جیتگی خۆی دانا، موسیقایه مت بووه که ی ناو وشه که له وشوتنه دا ئاشکرا ده بێ و له گه ل ده نگ و ئاههنگی وشه دراوسیکانی شه پۆلیک ئاواز و ئاههنگ دروست ده که ن.

شیعه رکانی شیخ نووری خوهر و عه فه وین. وهک رووبار خوهر ده که ن و خوتنه ره هه ست به شیعه ر سواری ئه وه شاعیره ده کات، له خوتنه وهی شیعه رکانیدا هه ست به گری توگۆل و قۆرت و ساتمه ناکات. ئەم عه فه ویه ته مه رجیکی سه ره کی شاعیری ره سه نه. ئەم ره سه نایه تییه له گه ل زالبوونی به سه ر لایه نی سه نه ته سازی وایان کردووه به زۆر له خو کردن شیعه ر نه لیت و سواری کۆلی بیت، به لکو به ره وانی ته عبیری له نه زیفه کانی ناوه وهی خۆی کردووه. ئاههنگی شیعه رکانی ته عبیر له ریتم و ئاههنگی ناوه وهی ده که ن، هه رچه نه ده ویستوویه تی له هه ندی شیعه ریدا وهک شاعیریکی (هزرقان- مفکر) خۆی نیشان بدات و

ئەو شعرانەشی زیاتر بە لای (هۆنراو - نظم) ھوہ دەشکینەو، بەلام وەنەبێ ئەو سیمایەکی زەقی ھەموو شیعەرەکانی بن و بەجاری ھۆشیاری نەبوو تە دەستتیک و بینی شیعەرەکانی گرتبێ و پەسەنایەتی و تەقینەوێ شیعیری لە کیس دابێ، بەلکو بەھۆی سانسۆری ھۆشیاری و سەنعەتسازێ دەستی بە شیعەرەکانیدا ھیناوەتەو و پێگەیی بۆ عەفەویەتی شیعیری خۆش کردووە.

شیعەر وەک دەزانین پیلان دانانیکی پیش وەختە بەخۆیەو ناگری، چونکە ئەو گەرموگۆری و وزە ویژدانییەتی تیدا ناھیتلێ کار بکاتە سەرخوینەر. کەواتە جگە و شلکردن بۆ خوێ - انسبابیە - لە دارشتنی شیعەر لە لایەن شاعیرەو بێگومان چەمکیکی سەرکەوتنی لایەنی (ئاهەنگە) لە شیعردا کە ئەو ئاهەنگەش لە ئاستی خۆیەو جوانی دەداتە شیعەرەکە و کاریگەری لە سەر خوینەرەن بەجێ دەھیتلێ.

لایەنیکی دیکە ی تازەبوونەو کە (زمان) و بەکارھێنانی (وشە) یە، ئەم شاعیرە و شاعیرانی دیکە ی ئەو قوتابخانە یە زمانیکی شیعیری تازەیان بەکارھینا کە جووت بوو لە گەل تیروانینی تازەیان بۆ ژبان، بۆیە کەوتنە خۆیان بۆ ئەو ی لە لایەک ساتوسەوایەکی تازە لە گەل زماندا بکەن تا لە گەل گیانی سەردەم و بزووتنەو ی تازەبوونەو بێگۆنجین، لە لایەکی دیکە شەو کەوتنە پاک کردنەو ی زمانی خۆیان و بژار کردنی لە وشە ی بێگانە. شیخ نووری خۆی شاعیرتیک بوو، بە تەواوی شارەزایی لە زمانی کوردیدا ھەبوو، زەخیرە یەکی زمانی چاکی ھەبوو.

لە سالی (۱۹۲۰) کاتێ (مێجەر سۆن) لە رۆژنامە ی (پیشکەوتن) دا پیشبەرکی نووسینی کوردی پەتی بلاو کردەو، شیخ نووری یەکیک بوو لەو کەسانە ی ویستی خۆی لەو بواردە تا قی بکاتەو و شیعیریکی بۆ ناردن بەناوی (جووت و گا شتیکی چاکە)، لەو پیشبەرکییەدا شیخ نووری بەیەکەم دەرجوو. ئەم ھەنگاوە بە لای منەو ئەو دەگە یەنێ ئەم شاعیرە و شاعیرانی بەرەو دوایی لە رووی گیانی نەتەوە یییەو ھەولیان داو بۆ پاککردنەو ی زمانی کوردی، شیخ نووری پیش ئەو ی ئەو پیشبەرکییە بانگەوازی بۆ بلاو بکرتتەو، خەریکی بایەخدان بوو بەو لایەنە گرنگە، کە کەرسە یەکی گەورە ی دەستی شاعیرە بۆ دەرپرینی خەون و خۆزگە و پرسیارە بێ کۆتایییەکانی، تا بتوانێ بە پیتی ھەلسوکەوتی زیرەکانە ی خۆی لە گەل (وشە) دا ساختمانی ھونەری شیعەرەکە ی ھەلچنێ، بە شێو یەکی مەحکەم و توندوتۆڵ، نەک رفۆک و لاواز، چونکە شاعیر چەند فەرھەنگی وشە ی دەوڵە مەند بیت، مانای وایە ئەو نەندە لە رووی ھزرەو دەوڵە مەندە، بۆیە زمانی

خستە خزمەتی (یەکیتی بابەت) و (گۆنجانندی شێو و ناوەرۆک) تا بتوانێ خۆی لە شتی زێدە و لایە لایی بپاریزێ کە شیعەر بەرەو لای (لامەرکەزبیت) دەبات، لە جیاتی ئەو ی (بابەتە) کە لە سەنتەر و بوئە یە کدا کۆ بکاتەو، دەبینین ئەو کاتە بەھۆی زال نەبوون بەسەر (وشە) دا، (بابەتە کە) پەرش و بلاو دەکاتەو، بێگومان ھەر زال بوونیشە بەسەر زماندا، چرکەرنەو ی تیروانینی شیعەر دروست دەکات. لە بەر ئەو شاعیرانی ئەو قوتابخانە یە نرخ و شە یان زانی و تێگە یشتن وشە چۆن و لە کوێ دابنێن، مامۆستا (گۆران) لە پیشەکی (بەھشت و یادگار) دا نووسیبو یەتی: «ھەچ ھەلە سستیک وشە و تەرکیبی عەرەبی و فارسیی زۆری تیابێ، بە ئەندازە ی ئەو زۆرییە کۆنە، پێچەوانە ی ئەو شە دیارە پێچەوانە یە» لێرەدا مامۆستا (گۆران) بایەخدان بە زمان و بەوشە ی کوردی کردووە تە پێوانە یەکی بۆ (تازە یی) بەرھە مە شیعیرییە کە، بۆیە ناگری روانین تازە بیت، بە یی تازە کردنەو ی کەرسەکانی دەرپرین، واتە بابەت و بۆجوونی تازە، زمانی دەرپرین و یی نووسینی تازە یان گەرکە. بە پێچەوانە ی شیعیری کلاسیکی کە زۆرتر بابەتی بچووک لە ناو (فخامە) شکۆی شێوازدا دەشارتتەو، لە بەر ئەو شە کە زمانی رۆشنیری ئەو سەردەمە (تورکی) و (فارسی) و (عەرەبی) بوو، بۆیە شیعەرەکانیان تا بنا گۆتێچکە یان لە وشە ی (تورکی) و (فارسی) و (عەرەبی) دا نقرم کردبوو.

لایەنیکی دیکە ی تازە کردنەو ی شیعیری کوردی، دەست بەردانە لە (یەکیتی قافیە) کە لە شیعیری ئەو سەردەمە دا باو بوو. مامۆستا (گۆران) ییش پەنجە ی بۆ راکیشاوە کە دەلی: «تەرتیبی قافیەکان گۆرا». واتە تەرتیبی قافیە بەم جۆرە بوو: «أ+ب+ب+ب+ب+... تاد» بەلام لە قوتابخانە ی شیعیری تازەدا پەیرەو ی جووت قافیە کرا، واتە «أ+ب+ب+ب+ج+ج» و تاد... شاعیران لە جیاتی (یەکیتی قافیە)، قافیە ی (مەسنەوی) یان بە کار دەھینا، کە جووت قافیە دەگرتتەو. ھەرچەندە لە سەر تەواو شیخ نووری پەیرەو ی (یەکیتی قافیە) ی دەکرد، بەلام لە دواییدا زۆر شیعیری لە سەر ئەو یاسایە نووسی، وەک لەم دیوانە یدا بەرچاومان دەکەون، ھەرچەندە ئەم یاسای پەیرەو یکردنی (جووت قافیە) یە سەر بەستی زیاتر دەداتە شاعیر بۆ ئەو ی زیاتر جگە و بۆ خە یالی خولقینەرانی شل بکات و روانینەکانی خۆی لە قالب نەدات. یا بتوانێ وشە و وینە و تابلۆی شیعیری زیاتر لە شیعردا دەستەمۆ بکات، بەلام بەرای من ئەم مەسە لە یە زیاتر پێو نندی بە دەسە لات و توانایی شاعیرەو ھە یە و بە پیتی بابەتی شیعەرە کە پەنای بۆ بردووە، لە بەر ئەو ی دەبینین شیخ نووری لە گەل ئەو شەدا کە لە شیعەرە سەر تە یاییەکانی تازەبوونەو کە یدا پەیرەو ی

(یه کیتی قافیه) ی کردووه، که چی زبانی به سه ربه سستی ده برپین نه گه یاندووه و له (یه کیتی باه تی) شیعره که ی دوور نه خستووه ته وه.

له لایه کی دیکه وه شیعری تازه هر چه نده له ره گه زی «خه یال» دووره په ریز نیبه، به لام شاعیرانی ئه و قوتابخانه یه خو یان له مه سه له ی (پئ لئ هه لپین - مبالغه) دوور راگرتووه که «خه یال» له لای شاعیره کلاسیه کان خه یال ئیکی ته فسیریه و پشت به هونه ری ره وان بیژی ده به ستن. له م باره یه وه شاعیری رچه شکین و (منظری) ئه و قوتابخانه یه ده لئ: «موافه قه ت - ئیجاد و ته رویج - به ده لاله ت کردنی ئه لغاز ئه لئین به سه ر مه عانی مه قسووده دا، بۆ ئه وه ی که ئه م مه سه له یه به ته واوی ئیزاح و به بیان بکه ی، لازمه چند که لیمه یه ک بدۆزینه وه که له گه ل یه کتریدا نه خته فه رقیکیان بی. مه سه له ن: له شتی کدا که له بوون و نه بوونیا ته ره دود هه بی بۆ وقوعی ئه م شته ئه لئین یا وا زه ن ئه که یین یا وا ئومید ئه که یین یا وا شه به ه ئه که یین. له م که لیمان هه ر کامیکیان ئیستیعمال بکه یین، به یانی ته ره دود و دیک ئه که یین، فه قه ت ئه گه ر دیقه ت بکه یین له به ینی ئه مانه دا چند فه رقیک هه یه. مه سه له ن: وقوع له گه ل زه ن هه م له گه ل مه ئمول هه م له گه ل مه شکوک زه عیفتره له وقوع له گه ل ئومید، بینانه عه له یه یه به وقوع شتیکی مته ره ده د، یان ئه لئین مه زنونه، یا مه ئموله، یا مه شکوک. ئه مجا ئه گه ر ورد ببینه وه تی ئه گه یین له به ینی ئه م سئ ته رزه ئیفاده یه دا وه ک له سه ره وه به یانمان کرد چند فه رقیک هه یه. که وا بی له وه ختی کا ئه گه ر ئیحتیمالی وقوع وه یا عه دم وقوع موقابل به یه کتری فایق نه بی و بلئین (فلان شت وقوعی ئومید ئه که یین) غه له ته، چونکه به م سووره ته ئیحتیمالی وقوعی زیاتر به قووه تتر ئه بی. له م ئیزاحاته وه بۆمان ده رکه وت، به عزئ ئه لغاز که مته رادف ئه ببیرین فه رقیکی که م له به یینانا هه یه، موافه قه تی ئه م فه رقه ئه دۆزینه وه و که لیمه موافق به حال و مه وقیع هه لئه برئ» (۱۳).

له م قسانه دا (شیخ نووری) لئپر سراوی شاعیر و نو سه ره کان نیشان ده دات به رامبه ر به (وشه)، که به شتی وه یه کی ورد له گه لئیدا بجو لئینه وه و به پیتی (حال و مه وقیع) هه لئیرین، له پاشان دئته سه ر لایه نی (مه نتیق) له شیعردا، که دوا ی سه رکه وتنی شاعیر به سه ر لایه نی وردی به کاره یینانی (وشه) دئته گوژی. ئه گه ر (مه نتیق) له شیعردا له ناو

(۱۳) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۵۷) ی سالی (۲)، (۷) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۱۰) ی شوبات ۱۹۲۷. هه روه ها ژماره (۵۹) ی سالی (۲)، (۲۱) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۲۴) ی مارت ۱۹۲۷.

خویدا له پئونه ندیه کی ته با و گونجاودا بوو، ئه و کاته قه ناعه تی زیاتر له لای خوینه ر دروست ده کات، وه ک له وه ی شیعره که له ناو وشه ی قه به و تو یکلله که ییدا نقوم بی و پی لئ هه لپینیش ئامانجی شیعره که بسرپته وه، که به رپا کردنی (گۆرانه) له چیژ و تیروانینی خوینه ر و هه ولدان بۆ جوان کردنی ژبان و به ره و پئشه وه بردنی، بۆیه که له شیعردا رسته یه ک، وئنه یه ک ده خوئینه وه، به پیتی مه نتیقی ناو شیعره که پئوسته (ئیحتیمالی وقوعی) ئه و شته بکه یین که له دوا ی ئه و رسته یه وه دئت، نه ک هه موو رسته یه ک ریکه وتیک به رپوه ی بیات و که شتی مه به سستی ئه و رسته یه به ره و به نده ریکه دیکه بیات، که هه رگیز خه یال و مه نتیقی ناو شیعره که چاوه روانی نه بی. واته له دوا ی هه ر رسته یه ک پئوسته وقوعی ئه و شته ی که چاوه رپتی ده که یین بۆ به هیزتر بیات، له و شته ی ئیحتیمالی وتنی ناکه یین. ئه وه ش به واتا یه کی دیکه گه رانه وه یه بۆ باوه شی حه قیقه ته به رده ست و به رچاوه کانی ژبان و ئاده میزاد و کردنیانه به که ره سه ی به برئوینی شیعیر، تا به (خه یالی خو لقیته رانه) واقیع ده و له مه ند بکه ن و سه رله نو ی داپرئینه وه، نه ک له ناو ده ریای (وه هم) و (موباله غه) و (خه یال پلاوی) دا مه له وانی بکه ن. که مه به ستم له م (خه یال پلاوی) یه ئه و جو ره خه یاله یه که وه ک سه راب وایه، تا به دوایدا برۆی نایگه ییتی و هه یجت بۆ به هه یج ناکا، به مه رجئ ته عبیر کردن له و حه قیقه تانه نابئ شاعیر له لایه نی هونه ری دابیرئ، ئه مه ش هۆیه که بۆ به رز کردنه وه - تعالی - له مرؤفدا بۆ نزیک بوونه وه له - که مال - که هه رگیز نایه ته دی، چونکه گه یشتن پیتی سرپنه وه ی بزوتنه وه ی بئ کوتا بییه - لا متناهی - که له وه وه (گۆران) ریکه ی ئه به دی خو ی ده برئ.

یه کیک له ده سکه وته کانی ئه م قوتابخانه یه بۆ شیعری کوردی روو کردنه (روونی نووسینه) ئه م بیره ش له ئه نجامی ئه وه وه هاته کایه وه، که ئه ده ب که وته ناو باوه شی ژبان و زیاتر به خه م و ناوات و خه بات و تیکۆشانی گه له وه نووسا و هه ولئ دا ببیته ئه ده بیکی په یامدار و خاوه ن لئپر سینه وه. من نالیم پیش ئه و بزوتنه وه یه شاعیری دیکه مان نه بووه شیعری روون و ئاسان بۆ تیگه یشتنیان نه بووبئ، به لام ئه و قوتابخانه تازه یه ئه و سیمایه ی کرده رپباز و رپره ویکه یه رپه وکرا و به شتی وه یه کی زه ق و ئاشکرا و بیستیان رووی ئه م سیمایه ده ربخه ن. ئه وه (شیخ نووری) یه ده یه وی وه ک کاریکی به رنامه بۆ دانرا و بۆ ئه و لایه نه پروانی بۆیه ده لئ: «وزووحی ئه فکار و حسییات به سه هلی تیگه یاندنه. وزووح، بۆ هه موو ئاساری موحه ره ره زۆر حائیزی ئه هه مییه ته بۆ ئه وه ی ئه م ئه هه مییه ته تیگه یین لازم ناکا دووردرئ ته دقیقات بکه یین. مه قسه د له نووسین ئه وه یه ئه و ئه فکاره ی

که له دهماغمانا حاصل ئه بێ به شه خسی ئاخر ئیفهامی بکهین. ئه گهر له نووسینه دا که ئیمه ئهینوسین مهعنایهک نه بێ، کولفه تی نووسین بۆچی ئیختیار ئه کرا؟ نه زهر بهم ئه حواله زووح بۆ هه موو ئاساری ئه ده بیه و قه و اعیدی ته حریری به گانه ئه ساسه میسال به شیعریکی وازح:

حوجره به کم هه به به قه ده ری له پێ

رۆژ عیلاجی ئه کم به شه و ئه ته پێ

سه ر و ریشم له تۆزی قسل و گه چا» (۱۴)

وهک په لاسیکه پر له رشک و ئه سپی

ئینجا دیته سه ر لایه نی (ئالۆزی) له ده بریندا و له باسی ئه مه شدا ده لیت: «ته عقید زدی و زووحه، به عنی به فکریک ئه لێن ئینسان و از یحه ن تیی نه گات. بۆ قسه به که وا و زووحی ئیخلال بوو بێ ئه لێن (موعه قه د)، ئیفا ده به چ سو ره تیک موعه قه د ئه بێ؟ ته عقید به دوو نه و ئه بێ. یا ئه و شته ی که ئهینوسین له می شکمانا هی چمان ته عین نه کردووه. به عنی ئه و فکری که له دهماغمانا به ته وای که سبی و زووح و سه راحه تی نه کردووه، یاخود ئه و فکری که ئهینوسین ئه لغاز و ته عبیراته که ی سه حیح نییه و سه به ب، به پێ دیقه تی له ته رتیبی که لامدا ته شه وشیک دیته وجود، له بهر ئه مه ته عقید یا مه عنه وی ئه بێ، یا له فزی، سه به بی ته عقید ئه وه به فکریک له دهماغمانا به ته وای که سبی و زووحی نه کردووه. ته شه بوس به ئیفا ده ی ئه کهین، ئه گهر ئه وه ی که ئه نووسری مه و زووح و حدوودی ته عین نه کری. ئه که سه ربیه ن نووسین له گه ل فکری که دا جیا واز ئه بێ و هه م له بهینی ئه فکار و ئه لفا زدا ئیختیلاف و مو یایه نه ت واقع ئه بێ و مه عنا له جومله نه زع ئه کات» (۱۵)، له م به شه شدا شیخ نووری هۆی ئالۆزی نووسین دیاری ده کات. له م قسه نه شیدا بۆ مان ده رده که وی که له باسی (وضوح) دا مه به ستی و زووحی روو که شانه نییه، چونکه ئه و جو ره روونی به ک باس ده کات که شتی له می شکی ئه و که سه بی و خۆی سه پینی بۆ ئه وه ی بنووسری، نه ک به پێ ئه وه ی شتیکی دیاری کرا و جو لاندی بی تی ده ست بداته قه له م و لا په ره ره ش بکاته وه. ئینجا دوای ئه وه ی شتی پالی پیوه نا، قه له می لێ بخاته کار، له م

باره به وه ده لێ: پیوسته ئه و شته (وزووح و سه راحه تی) خۆی وه رگری، واته هه موو ره هه ند و سووچ و مه و دا به کی روون ببیته وه و هیچ لایه کی به تاریکی نه می نیته وه. لیره دا مه به ست ئه وه یه هه وینی نووسینه که ته وای پیگه بی بی و شتی وه ی ده برینی خۆی دۆزی بیته وه، وهک چۆن ئا و له نا و تاشه به ردا ریگه ی خۆی ده کاته وه، ئه و کاته بنووسری، چونکه بی ری نه کلۆک و کالوکچ و پیته گه یشتو به ره هه میکی هونه ری روون نادا به ده سته وه و ئامانج ناپیکی.

به نسبه ت (شیخ نووری) خۆیه وه ئه وسه ر تا ئه وسه ری دیوانه که ی به ره هه می ئالۆز نابین خویته ر به دیاری به وه دۆش دا بیتی، له پاش ئه ویش شاعیرانی دیکه ی وهک (گۆران) و (هه ردی) و (دیلان) و (ع. ح. ب) و (دلدار) و (کا که ی فه للاح) و... تاد. په پره وی ئه و ریبا زه یان کردووه، بۆیه ده توانم به یه کی که له سیمایه ئاشکراکانی ئه و قوتابخانه تازه یه دا بنیم. ئینجا دوای ده ستی شان کردنی سیمایه ئاشکراکانی ئه و قوتابخانه یه ده بی بلتین شیخ نووری دا هیتان و به خششه کانی خۆی به بزوتنه وه ی رزگاری خوا زانه ی سه رده مه که ی به ستووه ته وه شیخ مه حموودی نه مری به رابه ری ئه و بزوتنه وه یه زانیوه، شیعه رکانی به م ئاواتانه وه به سته وه که له شیخی نه مر دا به دی ده کرد، به دی نه هاتنی ئاواته کانی کاری کرده سه ر دا هیتان و به خشش و به ره هه میکانی. وهک سه ره تا ده ستی دا بی، هه روا له سه ری نه مایه وه و به ره به ره به ره و سارد بوونه وه رۆیشت. له لایه کی دیکه وه شیخ نووری به ره که ی خۆی به سه ر کۆمه لێ شتی جیا واز دا به ش کرد، که ئه و دا به ش کرد نه کار ده کاته سه ر به ره هه می شیعی ئه و، چونکه ئه گهر به ته وای خۆی بۆ ئه و لایه نه ته رخان بکر دایه، له وانه بوو سه ر که وتنیکی زۆر گه و ره تر به دی بی تی. ئینجا نه بوونی و ده ست کورتی و مال و مندال زۆری، سه ر قالی کرد و که وه ته مشووری به خیتو کردنیان، له وه زیفه شدا وهک له شیعی (هاوار له ده س مالیه) و (ئاو ریک بۆ دوا وه) دا که بۆ (گۆران) ی نووسیوه، وا ده رده که وی (وه زیفه دیتن) کاریکی زۆری کردی ته سه ر دا پچرانی له ئه ده ب و له خویته نه وه.

هه ر له و کاته شه وه که کرا به (به ری به ری ناحیه) ئیتر سه قامگیری به خۆیه وه نه دی، هه ر رۆژه و له شو تینی که هه واری ده خست و ده گو یز رایه وه بۆ (نا حیه) یه ک، ئه مه ش له لای خۆیه وه کاریکی زۆر ده کاته سه ر که سیک که خۆی ته رخان کردی بۆ (ئه ده ب)، چونکه هیمنی و ئارامی ده روونی له بهر هه لده گری و ئه و ئیقاعه ی له سه ری راهاتووه بۆ (نووسین و خویته نه وه) به هۆی جیگۆرکیکی زۆر ده گۆری و خویته نه وه و نووسینی که م ده کاته وه.

(۱۴) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۴۶) ی سالی (۱)، (۱۰) جمادی الآخر ۱۳۴۵ (۱۶) ی کانوونی یه کم ۱۹۲۶.

(۱۵) پروانه هه مان سه رچا وه ی پیشوو.

ئەمانە لەولا بوەست، لەم لایەشەوه تووشی چەند نووچدان و تیکشکانیکی دەروونی هات که ئەمانەش لە شیعەر و بەخشش ساردیبیان کردەوه. لەوانە بەئاوات نەگەیشتنی بەو کچە دلدارەیی که خۆشی دەویست و بەتەما بوو بیهیتن، کهچی سالی (۱۹۲۶) دا بەشوو درا. ئینجا مردنی دوو برای لە خۆی بچووکتەری (شیخ عەزیز) لە سالی (۱۹۳۶) و (شیخ ئیبراهیم) لە سالی (۱۹۵۰)، تا رادەپه‌که‌ی زۆر ئەم رووداوانە کاریان کردە سەر شیخ نووری و نەیتوانی بەپیتی پتویست لە مەسەلەیی (تازەبوونەوه) قوول بیستەوه و لەگەڵی بەرەوام بیت و ئەمەش لەسەری کرا بەرەخنە و وای لە زۆر کەس کرد بلین: شیخ نووری سەرپیتی و راگوزار بووه لە (تازەبوونەوه‌ی شیعی کوردی) دا، که ئەم رایە بەلای منەوه ئینسانی تیدا نییه و پتویستە رستەکه‌ و راست بکرتەوه که شیخ نووری لەبەر کۆمەڵی (هۆ) نەبوایه، بەرەمی بەهیز و بەخششی گەرەتر دەبوو، بەلام ژبان هەر ئەوه‌نده دەرفەتی دا، که بەوه‌نده بەخششەیی خۆی قایل بیت و نەتوانی لەوه زبانی لێ زیاد بکات، لە دواییشدا بەپیتی داوایه گەرەکانی سەردەم، پشکۆی داھیتان و نوێکردنەوه‌که‌ی کز بیت و بەرەو خامۆشی بچیت. ئەم مەسەلەییەش وەنەبی بەتەنیا (شیخ نووری) گرتبیتەوه، ئەوه‌تا رەخنەگرانی عەرەب دەربارەیی دوا قوئاغی شیعی (سەباب) یش دەلین: «شیعی ئەم قوئاغی هیچ تازەیی تیدا نییه. شیعی زاتی و ئینفەالین، لە زۆر جارانیشتا لاواز. هەندیک شیعی نەبی لەوانە سفر ایوب» (۱۶) که ئەمەش بەهیچ شێوه‌یه‌ک رۆلی ئەو لە تازەبوونەوه و پشیرەوایه‌تی کەم ناکاتەوه، کهچی لە لای ئیمەدا هەندیک دوا قوئاغی (شیخ نووری) دەکەنە بەهانه‌یه‌ک بۆ ئەوه‌ی لە نرخی بشکینن و لە رۆلی پشیرەوایه‌تی و رچەشکاندەنه‌که‌ی کەم بکەنەوه. شەکسپیریش لە ناوهراسنی ژبانی لە لوتکەیی بەخشش و داھینانیدا بوو، وەک چۆن گۆران-یش لە قوئاغی پەپەرەوکردنی ربالیزمی سۆشیاڵیزمدا ناستی هونەری شیعی‌کانی داہەزین. ئەم چەند لایەنه‌ی دەرم خستن لە دواخستنی (شیخ نووری) لە کاروانی تازەبوونەوه، ئەوه‌ناشاریتەوه که وەک (میژوو) دەستپیشخەری نووسینی شیعی تازەیی کردووه. لەم سیمایانەیی قوتابخانەیی شیعی تازەشیان دروست کرد، کەم یان زۆر لە رەنگ بۆ رشتنیان بەشدار بووه، ئەمەش پتویستە لە لیتوئیزیئەوه و لیتوئیزیئەوه‌کانی داھاتووماندا روونتر بکرتەوه و نووسینی زۆرتەری بۆ تەرخان بکری.

(۱۶) دیوان بدر شاکر السیاب، المجلد الاول، دار العودة، بیروت، ۱۹۷۱، ص ۳، بقلم ناجی علوش.

دیسانەوه ئاهەنگی گویزانەوه‌ی حەپسەخانە قەیب بۆ شیخ قادری حەفید - ۱۹۲۲
 وەستاوەکان: قادر ئەفەندی قەرەداغی، شیخ محەدینی شیخ رەشید، سەبید رەئوف
 (کەرکوکچی؟)، شیخ رەشیدی شیخ عەلی سەرکار، سالی زەکی ساحیبقران، سەبید
 ئیبراهیمی حەفید، شیخ قادری حەفید، عارف سائب، سەبید ئەحمەدی بەرزنجی
 (مەرەخەس)، رەزا بەگی ئیسماعیل بەگ؟، توفیق وەهبی.
 دانیشتووی ریزی دووهم: محەمەد ئەفەندی جلیخوار، رەشید سەدقی غەفور، یوونس
 عەبدولقادر (ماهی)، فایەق کاکەمین، رەشید شەوقی.
 دانیشتووی ریزی یەکەم: شیخ جەلالی شیخ ئەحمەدی حەفید، رەمزی عەبدولکەریم،
 رەئوف ئەفەندی؟، شیخ نووری شیخ سالی، ئەمین رەواندزی.

پیداچونہ و ہیک بہہندی بیروا کہ لہ بارہی شیخ نووری-یہوہ نووسراون

خوتیندہ واری خوشہ ویست:

ہر وہک لہ مہ و پشتر پیتم راگہ یاندی و خوشت لہ من چاکتر دہ زانی، تا نهمرؤکەش چ بہ نووسین و چ بہ کۆکردنہ و لہ چاپدانى شيعرەکانى شیخ نووری، کاریکی ئەوتۆ ئەنجام نە دراوہ تینوویتی بشکینتی و کارەکە شایستەى پلە و پایەى شاعیرىکی وەک شیخ نووری بئ. لہ گەل ئەو کە مەتەر خەمى کردنە بەرانبەرى، لہ گەل ئەو فەرامۆشکردن و کەم بەسەرکردنہ و لای ئە کردنہ و بەشدا، زۆر جار لہ نووسینى سەر بە خۆ بوو، یان لہ دوو تویى ھەندى نووسین و وتاردا کە لایان لہ شیخ نووری کردووەتو، لاکردنہ و لیدوانە کە یان نبوہ و ناچل بوو، یان نووسەرە کە ی بەسەرھوودا چووہ و سەرچىخ بۆ مەسەلە کە رۆشتووہ، یان بەدەستى ئەنقەست بە مەبەستى کە مکردنہ و لہ پلە و پایەى ئەم شاعیرە قەلەمى بۆ خراوہ تە سەر کاغەز. ئەمەش بە پیتی بۆچوونى من بۆ گەلئ ھۆ دەگەریتوہ. لہ سەر ووى ھەموو ئەو ھۆیانہ و لہ بەردەست نەبوون و نەبیینى سەر جەمى شیعری (شیخ نووری) یە.

کەمى بەرھەمى شیخ نووری لہ بەردەستى لیتوتیژەر وەکان و کەمى ئاگادار بوون لہ چاووگی رۆشنییری و ھیلە ورد و درشتەکانى داھینانى ئەم شاعیرە، زۆر ھاوکیشەى و ھەمىی دروست کردووہ، لہم ھاوکیشانہ و، ھەندى قسە فری دەدرى من لیتوسینە و یان تیدا نابینم. جا لہم بەشەدا بە پیتی توانایى خۆم ھەول دەدەم ھەندى لہ و بیروپایانہ تاووتو بەکەم و بەسەر یاندا بچمەوہ، ئینجا رووناکى زیاتریان بخەنە سەر. لہ و پیداچونہ و ھیک شەمدا پشتم بە و بەرھەمە شیعریانەى شاعیر ئەستور دەکەم، کە لیرەدا کۆم کردوونہ تەوہ و بارى سەرنجى تابیەتى لہ لا دروست کردوو. لہ لایەكى دیکە شەوہ پەنا دەبەمە بەر ئەو زانیارییە تازانەى دەر بارەى شاعیر دەستەم کەوتن. ھەزىش دەکەم لہ پشەوہ ئەوہ بلیم: مونا قەشە کردنى ئەو بیروپایانہ و داکۆكى کردن لہ شیخ نووری، تەنیا روونکردنہ و دەر خستنى ھەندى لایەنە، کە بەر اى خۆم بە (راست) یان دادەنیم و ھەز دەکەم دوور لہ ھەموو جۆرە سوۆز و مەیل و پریارىكى پش و ھختە بدویم و ھەرشتە بۆ لای

خۆمە ببەمەوہ، واتە خزمایەتى و کورە گەرەكى و ھەندى پالئەرى تر و امان لى نەکات بەرچاوى خۆمان نەبیین و مەوزوو عیەت بکەین بە قوربانى زویر نەکردنى ھەندى کەس کە قارسن بەرەخنە لیتگرتن، چونکە ئەمرؤکە بئ، یان بە یانى میتروو ھەر پریارى عادیلانەى خۆى بەسەر یاندا دەسە پینتی. کە من بەو شیتوہیە دەدویم ھەموو کەس دەزانئ ئەو شیتوہ دووانە ھىچ بەرژوہ و نەدیەک بۆ من ناھیتیتە دى، جگە لہ رەنجاندنى ھەندى کەس کە تەنیا ھەز بە پیاھەلدان دەکەن. واتە نە خزمایەتى و کەسایەتى، نە ھىچ جۆرە بەرژوہ و نەدیەکى دیکە ئەو پرایانەى پئ دروست نەکردوو. تەنیا ویستوو مە پراستگۆبیبیەوہ قەناعەتى خۆم دەر بپریم، ھەزىش دەکەم باجى قەناعەتى خۆم بدەم و با لیشم برەنجین، نەک بە پریاکردن و فرۆفیل و درۆ ئیوہش و خۆشم بخەلئ تینم.

ئەمرؤکە شتیک ھەیە سئ و دووى لہ سەر ناکرئ، ئەوہش دان پیدانانى ھەموو لایەکە بەگەرەبى شاعیرىکی وەک مامۆستا (گۆران)، ئەم ھە قیقە تە لہ لای خوتیندە وار و نەخوتیندە وارى کورد چەسپاوە، دۆست و دوژمنى گۆران - ئەگەر دوژمنى ھەبئ - دان بەوہدا دەنئ. ھەرکە سئ بیەوئ وەک شاعیرىکی گەرە و لیتاتو لہ نرخی مامۆستا (گۆران) کەم بکاتەوہ، و ابزانم لہ پش ئەوہى لہ نرخی ئەو کەم بکاتەوہ، نرخی خۆى دەشکینتی. دەر خستنى رووى گەشى شاعیرایەتى شیخ نووری و ھەولدان بۆ ئەوہى مافى خۆى بدەینئ، ھىچ لہ نرخی مامۆستا (گۆران) کەم ناکاتەوہ، وەک چۆن ھەولدان بۆ کە مکردنہ و لہ شاعیرایەتى (گۆران) بە کاریکی نارەوا دەزانم، بەو پشەش لہ گەل ئەوانەدا نیم سەرى شاعیرىک بکوتريتوہ کە مامۆستا (گۆران) خۆى ریزی لہ شاعیرایەتییە کەى گرتووہ. (گۆران) خۆى لہوہ گەرە ترە لہ پال لیدانى شاعیرىکی دیکەوہ بەرز بکريتوہ. لیتکۆلینەوہ لہ بەھرە و توانایى و داھینانەکانى ئەو بۆ دەر خستنى جوانى شیعەرەکانى پلە یەكى دەداتئ پتوبستى بەو شیتوژە نەبئ. ئەگەر کەسانى کیش ھەبن بیانەوئ لہ نرخی مامۆستا (گۆران) کەم بکەنەوہ بۆ بەرزکردنەوہى بەناھەقى - شیخ نووری - ئەوہ ئەو جۆرە کەسانەش ئاسنى سارد دەکوتن و لہ گەل ئەوہدا نیم پایە یەكى بۆ دابترئ کە خۆى موستەحەقى نەبئ. باشترین دەمراستى ھەر شاعیرىک بەرھەمەکانیەتى، ھەر بەوہش دەتوانین بەرھەمەکانیان بکەینە کەرەسەى نرخاندى و ھەلسەنگاندى. گرنگترین شت بەلای منوہ ئەوہیە رەخنەگر و لیتوتیژەرەوہى کورد عاتیفە بەلاوہبئ، ئەگەر بیەوئ پشکەوئ و ھەز بەگیانى زانست پەرورەبى دەکات و دەیەوئ خوتیندە وار بەگیانى زانست پەرورەبى ئاشنا بکات، پتوبستە لہ ھەندى ھەلویتستدا - با بەخراپ بۆ خۆى بکەویتوہ - پئ

به جهرگی خوښه و بنی و له قسه‌ی راست لانه‌دات. به و جوره ده‌توانین بینه مروقی سهرده‌می خوښمان و خوښنده‌واری زهره‌ک و شارستانیش هر له و که شوهه‌وایه‌دا دینه گوزی، نه‌گه‌ر نا، نه‌وه هه‌تا ماوین گیانی تیره‌گه‌ریی و شه‌ره‌گه‌ره‌کی له کولتووری کوردیدا کۆتایی پی ناییت!

* به‌کیتک له و تییینیانیه‌ی سهرنجی بۆ لای خوژی راکیشام، چند دیرتیکی کاک (ساجید ناواره‌یه). له و چند دیره‌دا نووسیویه‌تی: «بوونی گۆقاری گه‌لاوێژ له سالی (۱۹۳۹) هوه بۆ ماوه‌ی (۱۰) سال سهره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کمان پی راته‌گه‌یه‌نی له نووسینی چیرۆکی هونه‌ری کوردیدا، که وه‌رگیترانی چیرۆکی بیگانه له‌م گۆقاره‌دا بوو به‌چاوساگی نووسه‌رانی کورد وه (نووری شیخ سالح) یه‌کیتک له و نووسه‌رانه‌ بوو»^(۱). له و پراوه‌ دام وه‌ک کاک ساجیدیش دانی پی داناوه، کهس نییه‌ نکولی له‌وه بکات که گۆقاری گه‌لاوێژ به‌راستی سهره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا، له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی ته‌مه‌نیدا پی وچان خه‌باتی کرد بۆ په‌ره‌پیدان و پیش خستنی نه‌ده‌به‌که‌مان. تا نه‌مړۆکه‌ تاچه‌ گۆقاریتیکی کوردیمانه که توانییتی له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی ته‌مه‌نیدا ئاستی خوژی بپارێژی و نه‌مه‌ش مایه‌ی خو هه‌لکیتشانی هه‌موو کوردیکه‌. بۆبه‌ش شایانه‌ لاف و گه‌زافی پتوه‌ لیبه‌دین و پتیه‌وه‌ پراڤین، چونکه له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی په‌هق پشتی به‌نه‌رز نه‌که‌وت و ژماره‌ له‌ دوا‌ی ژماره‌ به‌هیزتر ده‌بوو و پۆلێتیکی گه‌وره‌شی له‌ ژبانی کولتووری کورد گیترا. له‌ و ماوه‌یه‌دا له‌ هه‌موو بواریکدا: «شیعر و چیرۆک و وه‌رگیتراڤان و وتاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و په‌خه‌ و لیکنۆلینه‌وه» دریغی نه‌کرد، بۆبه‌ نه‌گه‌ر وه‌ک کاک (ساجید) ده‌لێ: «بوو به‌چاوساگی نووسه‌رانی کورد» تا تیره‌یان راست ده‌کات و منیش ده‌لیم نه‌مړۆکه‌ نووسه‌ری کورد ناتوانی پشت بکاته‌ نه‌وه‌ گۆقاره‌ و سوودی لی وهرنه‌گرتی. خوښم یه‌کیتک له‌ و که‌سانه‌ی په‌ره‌ به‌په‌ره‌ی نه‌وه‌ گۆقاره‌م تاووتوو کردوو و ماوه‌یه‌کی زۆریش خوښم له‌گه‌لی خه‌ریک کرد و سوودی ئیجگار زۆرم لی وهرگرتوو. که‌ هاته‌مه‌ سهر‌ دروستکردن و سازدانی بیبلۆگرافیا یه‌ک بۆ (شیخ نووری) جارتیکی دیکه‌ گه‌رامه‌وه‌ سه‌ر ژماره‌کانی، به‌هیوای نه‌وه‌ی بزانه‌م چند شیعر و نووسینی شیخ نووری تیدا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌، یان کێ له‌سه‌ری نووسیوه‌. نه‌وه‌ بوو له‌ دوو شیعر به‌ه‌لاوه‌ هیچی دیکه‌م تیدا نه‌بینی پتوه‌ندی به‌شیخ

نووری-یه‌وه‌ هه‌بی. به‌داخه‌وه‌ نه‌وه‌ی کاک (ناواره) نووسیویه‌تی به‌رچاوم نه‌که‌وت، گوایه‌ شیخ نووری یه‌کیتک بووبی له‌ و نووسه‌رانه‌ی چیرۆکی وه‌رگیتراڤی. نه‌م قسه‌یه‌شم ته‌نیا گۆقاری گه‌لاوێژ ناگریتته‌وه‌، به‌لکو سه‌ره‌جه‌می نه‌وه‌ پۆژنامه‌ و گۆقاران‌ه‌ش ده‌گریتته‌وه‌ که‌ من هه‌لم داونه‌ته‌وه‌ و به‌ره‌مه‌کانی شیخ نووریم تیدا بینیه‌وه‌. له‌ هه‌موو گه‌راڤان و پشکینه‌که‌شمدا، نه‌ چیرۆک، نه‌ وه‌رگیتراڤی چیرۆکم به‌رچاوم نه‌که‌وتوو. که‌سه‌یش نه‌وه‌ی به‌گوتیمدا نه‌داوه‌ (شیخ نووری) پۆژی له‌ پۆژان چیرۆکی نووسیڤی، یان وه‌رگیتراڤی، ئیدی نازانه‌م مامۆستا (ناواره) له‌سه‌ر چ بنچینه‌یه‌ک نه‌وه‌ پراوه‌ ده‌دات و بۆچی ناوی نه‌وه‌ چیرۆک و وه‌رگیتراڤانه‌ی شیخ نووری نابات؟ له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ سپاره‌که‌ باسی شاعیرانی وه‌ک (گۆران و هه‌ردی و دیلان و... تاد) ده‌کات به‌لام نازانه‌م کاک (ساجید) بۆچی و به‌ چ بیانویه‌ک ناوی (شیخ نووری) پشتگۆی خستوو و له‌ته‌ک نه‌وه‌ شاعیرانه‌دا باسی لیه‌وه‌ نه‌کردوو!

* مامۆستا (جه‌مال بابان) له‌ نووسینیکیدا به‌ناوی: «که‌ ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین» ده‌لێ: «له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆر له‌سه‌ر شیخ نووری نووسراوه‌! نامه‌وی زۆر له‌سه‌ری بۆم، چونکه‌ دووپاتکرده‌وه‌ی هه‌ر شتیکی خه‌لک په‌ست نه‌کات و ناخۆشه‌»^(۲) خوینده‌ و اچاوه‌رپی ده‌کرد له‌ و وتاره‌دا شتیکی تازه‌ ده‌باره‌ی شیخ نووری بخوینیتته‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ مامۆستا به‌ و بیانوه‌ خوژی له‌ و نه‌رکه‌ به‌دوو ده‌خاته‌وه‌، له‌ کاتیکیدا خوینده‌وار نه‌وه‌ش باش ده‌زانێ که‌ شیخ نووری زۆری له‌سه‌ر نه‌نووسراوه‌ و نه‌وه‌ی نووسراویشه‌ هه‌ر شتی سه‌ره‌پیتی بووه‌ یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی به‌شتیکی زۆری نه‌وه‌ بیروپراڤانه‌ بووه‌ که‌ مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) ده‌باره‌ی شیخ نووری نووسیویه‌تی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر زۆریشی له‌سه‌ر نووسراڤی، نه‌م زۆر له‌سه‌ر نووسینه‌ پێگه‌ی له‌ قه‌له‌می به‌پرشت و به‌هره‌دار نه‌گرتوو شتی خوژی بلێ و بیروپراڤی تازه‌تر بخاته‌ سه‌ر خه‌رمانی بیروپراڤی نه‌وه‌ که‌سانه‌ی نووسیویانه‌، بۆبه‌ مامۆستا (جه‌مال بابان) شتیکی تازه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌داوه‌ و یه‌کسه‌ر گه‌راوه‌ته‌وه‌ سه‌ر بیروپراڤه‌کانی مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتیبه‌که‌ی «شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی» دا ده‌باره‌ی شیخ نووری نووسیویه‌تی، له‌ باسکردنی شیعر «جووت و گاه‌ شتیکی چاکه‌» شدا سه‌ره‌پیتی له‌ شیعه‌که‌ی روانیوه‌ و هه‌ر نه‌وه‌ شتانه‌ی دووباره‌ کردووته‌وه‌ که‌ له‌

(۲) بلاوکه‌راوه‌ی پۆشبنیری نوێ، ژماره‌ (۳۷) ۱۱-۱-۱۹۷۵ «که‌ ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین»،

(۱) لیکنۆلینه‌وه‌ی نه‌ده‌بی نوێی کورد، ساجید ناواره، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷ ل ۵۲.

شيعره که دا باس کراون. واته که وتووته رافه کردنی شيعره که، که خۆی روونه و پيويستی به روونکردنه و نه نيبه. له بهر نه وه نووسينه که ی زۆرتر له ئينشايه که دهکا، که نووسيني نه و نه گران نيبه. نه گهر که سيک نووسه ريش نه ببت زه فەر به نووسيني نه و جوړه وتارانه دهبات!

* دکتور عيزه ددين مسته فا په سوول له کتبه که يدا «الواقعية في الأدب الكردي» وه که سه رچا و په ک پشتی به بهرگی دووهمی کتبی «شيعر و نه ده بیاتی کوردی» ماموستا (په فیک حیلمی) به ستووه. له و کتبه دا دوو شيعری شیخ نووری نووسراوه، له زۆریه ی رۆژنامه و گوڤاره کوردیبه کاندای شيعری شیخ نووری بلا و کراوه ته وه، نه و شيعرانه ش به سن بو نه وه ی دکتور عيزه ددين له نامه ی دکتورایه که يدا به چنه د لا په ربه که جبهگی بو بکاته وه. بواری نه وه ش ناهیلنه وه که شيعرو سه رچاوه ی له به رده ستدا نه بووه، چونکه نه و کاته نامیلکه یه کی بچوکی (شیخ نووری) یش له چاپ درا بوو به ناوی (هۆنراوه ی نووری شیخ سالح) که له سالی (۱۹۵۸) به پیشه کی ماموستا (کامه ران موکری) که وته بازارپوه، که چی دکتور له دیریک (یان باشر وایه بلتین له چنه د ئيشاره تیک به ولاوه) زیاتری به شیخ نووری په و نه دیوه، له کاتیکدا شیخ نووری وه که له م کتبه دا دیاره شاعیریکه، شيعری رپالیزی زۆره.

زۆر له و شاعیرانه ش که له کتبه که يدا ناویان هاتوه و باس کراون له شیخ نووری زیاتر نین، نه گهر نه لیتین شان به شانی زۆریه یان رۆیشتووه. ههر به پیتی بیرورای نه و شاعیرانه شیخ نووری شوین و پایه یه کی باشی له شيعری کوردیدا بو ده ستینشان کراوه. وا بزانه ئیستا دکتور خۆشی له گه ل رایه که م دایه که سه ر ده کات به ئيشاره تیک مه سه له ی شیخ نووری پراندووه ته وه که نووسيو به تی: «پیره میترد له سه ر نه وه به رده وام بوو، تا کو له م دوا دوا ییبه دا ده ستپیشخه ری ده رپینیکي رپالیزیبه یانه ی لی به ده رکه وت. له گه ل پیره میتردا و له ماوه ی نیوان جه نگه که، رپالیزم له گه ل بیروباوه ری رزگاریخوازانه دا نه شونوما ی ده کرد. نه و نه شونوما کردنه ش له قوتابخانه ی رپالیزی نویدا خۆی دارشت. شان به شانی پیره میترد (شیخ نووری شیخ سالح) یش ته عبیری له هه مان پیشکه وتن ده کرد له نه شونوما کردنی داهیناندا»^(۳) دکتور له و وتاره شیدا که بو پۆلی چواره می ناماده یی نووسيو به ده لی: «به لام هه روه که گۆران خۆی ورده ورده قوتابخانه ی رپالیزم هات، هه روه ها گه لیک له و شاعیرانه ش پیش نه و یا پاش نه و به ته ئسیری ژبانی گه ل و خویندنه وه ی به ره مه می

(۳) الواقعية في الادب الكردي، د. عزالدین مصطفی رسول، بیروت، ۱۹۶۶ ل ۹۰-۹۱

نووسه رانی جیهانی روویان کرده رپالیزم و نه و ماوه رۆمانتیکیه له نه ده بیاتی کوردیدا زۆری نه خایاند»^(۴).

مادامه که «گه لیک له و شاعیرانه ش پیش نه و یا پاش نه و به ته ئسیری ژبانی گه ل و خویندنه وه ی به ره مه می نووسه رانی جیهانی روویان کرده رپالیزم» ده بوایه شیخ نووری رووپینوکی فراوان له و کتبه دا بگرت، چونکه که ره سه یه کی زۆری واقیعی بو شيعره کانی ده سه ته مو کردوه و به ته ئسیری ژبانی نه و سه رده مه شيعری ده نووسی!

* که مال غه مبار له باسی کتبه که ی دکتور کامیل به سیر ده رباره ی شیخ نووری شیخ سالح نووسيو به تی: «له ناوه رۆکی نووسينه که دا دکتور نه له به سیر له شیخ نووری و گۆران ده دوو و باسی هونه ری جوان و هونه ری به سوود ده کات و له سووی و یژه یی، پیناسه ی و یژه و مه سه له ی فۆرم و ناوه رۆک له و یژه دا ده دوو، پاشان دیته سه ر هۆنراوه و په خشان و کیش و سه روا و که سایه تیی و یژه و بنچینه کانی کاری نووسین. له کۆتاییدا له شیواز ده دوو و ئینجا سه ره نجامه گشتیه کان ده دات به ده سه ته وه، شیخ نووری شیخ سالح به سه رۆکی رپیزی تازه کردنه وه ی هۆنراوه ی کوردی ده داته قه له م و به یه که م ره خنه سازی و یژه یی داده نه که خاوه ن شه خسه تیکي تاییه تی خۆی بووه و به زه یینیکي کراوه و میتشکینیکي لیکده ره وه، رپگای داهینان و خولقاندنی گرتوته بهر»^(۵).

تا ئیره نه م قسانه چنه د شتیک ده گه یه نه، له سه رووی نه و شتانه وه نه وه یه که کاک که مال غه مبار هه رچه نه و بیستوويه تی نه م کتبه (نمایش - عرض) بکات، به لام کتبه که ی نه خویندووه ته وه! چونکه نه گهر کتبه که ی به وردی بخویندا یه ته وه، بو ی ده رده که وت که کتبه که: «بووژاندنه وه ی نه م کۆمه له و تاره و دووباره بلا و کردنه وه یان» سه. نه وه ش نازانی نه و کۆمه له و تاره ره خنه ییبه هی (شیخ نووری) یه و له رۆژنامه ی (ژبان) دا بلا و کراونه ته وه، چونکه ناگای له میترووی رۆژنامه نووسیی کوردی نيبه. دکتور کامیل پیشه کی بو نه و وتارانه نووسيو و راو بوچوونی خۆی له سه ر وتاره کان ده رپيوه، که چی نه و رق به ری چاوی گرتوه و به (ده دوو) و (دیته سه ر) قسه ده کات، واته وای نیشان ده دات که نه م لایه نانه دکتور کامیل لیبی دواوه و باسیانی ليوه کردوه. ئینجا که دکتور هاتوه شیخ نووری به سه رۆکی رپیزی تازه کردنه وه ی هۆنراوه ی کوردی ده داته قه له م، نه مه قسه به که نيبه له گیرفانی خۆی هینا ییتیه ده ری، بگره نه مه قسه ی ماموستا (گۆران)

(۴) پروانه زمان و نه ده یی کوردی بو پۆلی چواره می ناماده یی - چاپی شه شه م - ۱۹۸۰ هه لیر.

(۵) پروانه: گوڤاری به یان، ژماره (۸۰) ی مانگی حوزه یان ۱۹۸۲ ل ۹۴-۹۵.

خۆبەتى كە دەلتى: «كەوابى ھەموومان بەيەكەو ئەمانرووانىيە يەك كلاًوژۆژنە، بەلام ئەتوانرى بەشەيخ نوورى شەيخ سالىح بوترى سەرۆك بەھۆى يەكەم: زۆرى بەرھەمى. دووھەمى: بلاوكرندنەو بەرھەمەكەى كە بىگومان تەئسىرى ئەبەخشییە سەر ئەدەبى كوردى». بىگومان ئەو (۲۵) ئەلقە رەخنەبىيەى لە رۆژنامەى ناویرايشدا بلاوى كوردنەو، دەيسەلمىنى شەيخ نوورى ئەك ھەر شاعىرىكى رابەر و چەشكىنە، بەلكو بەحەقىانەت (مۆنەزرى) ئەو تازەبوونەو بەيە و بەردى بناغەى قوتابخانەى شەيخى نووى داناو. ئىنجا دەلتى: (ئایا چۆن شەيخ نوورى شەيخ سالىح بەسەرۆكى بزوتنەو نووى نووى كوردى ھۆنراو ھۆنراو ھۆنراو؟ كوا كارتىكردى ھۆنراو كانى لە شەيخى نووى كوردى؟) (۶) كە مامۆستا (گۆران) خۆى بلىت «بىگومان تەئسىرى ئەبەخشییە سەر ئەدەبى كوردى» وا بزائم پىتويست بەو ناكات كەس خۆى بەسەفسەتەو خەرىك بكات، يان خۆينەر بەشەيخەو سەرقال بكات، كە مامۆستا (گۆران) براندوویەتییەو.

مامۆستا (گۆران) ھەك ئىنسانىكى رۆشنىر و مەوازیع دانى بەو حەقىقەتەدا ناوھەك شەيخ نوورى سەرۆكى ئەو قوتابخانەبە بوو. ئەم دان پیدانانەش ھەك شاعىرىك ھىچى لى كەم ناكاتەو. بەلكو پروا بوونە بەبەھرە و توانایى خۆى. ئىنجا جارىكى دىكە دەپرسى: «نوورى شەيخ سالىح چ رىبازىكى لە دواى خۆى بەجى ھىشت و كام شاعىرى كوردى شۆین پى كەوت» ئەمە دووبارە كوردنەو ھى قسەكەى مامۆستا (رەفىق حىلمى) (۷) بەبى ئەو ھى بەئەمانەتەو پەنجە بو سەرچاوەكە رابكىشەرى. ئىمە ھەك لە پىشتر و تمان بەرپاكردى بزوتنەو بەيەكى شەيخى گەورە، قورسایىبەكەى بەتەنبا ناكەو پتە سەرشانى شاعىرىك، بەلكو ئەو ئەركە زۆر و كەم كۆمەلە شاعىرىك رایدەپەرتىن و دەبەسپىن.

ھەك دەزانىن رىبازى سورىالىزم لە ئەدەبى فەرەنسا پیدایا لەسەر دەستى (ئەندرى برىتۆن) ھاتە كایەو و بەرپا بوو، (ئاراگۆن) یش شاعىرىك بوو سەر بەو رىبازە و لە دامەزرىنەرى رىبازەكە شاعىرتەر و ھونەر مەندتر بوو، ئەم شاعىرىتییە دەورى (برىتۆن) ھەك دامەزرىنەر نەسرىبەو. لە لای من مەسەلەكەى نىوان شەيخ نوورى و گۆرانىش ھەر وایە، سەرۆكایەتى كورد و دەستپىشخەرىبەكەى شەيخ نوورى لە رۆلى مامۆستا (گۆران) كەم ناكاتەو، ئەگەر قوتابىش مامۆستا كەى تىپەرتىن و پەرە بەھەول و كۆشى ئەو بدات،

(۶) ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

(۷) پروانە: گۆقارى پىشكەوتن، ژمارە (۱) سالى (۱) شوياتى سالى ۱۹۵۸، «ئىنقىلاب لە شەيخى كوردىدا» رەفىق حىلمى.

كارىكى سەپىر نىيە، چونكە ھەربەكەيان شەخسىەتى شەيخى خۆيان ھەيە. رەنگە بەبەرورد كوردن (گۆران) لە شەيخ نوورى زۆر شاعىرتەر بىت، بەلام لەگەل ئەو ھەدا رۆلى شەيخ نوورى لە موغامەرە كوردنى تازەبوونەو و خۆ لە قەرەدانەكە نادانە دوو، ئىنجا خەلك دواى كەوتىن يان ئە، ئەمەيان پىتويستى بەلىكۆلىنەو ھى ورد و لەبار و تىرۆتەسەل ھەيە. ئەو لىكۆلىنەوانەى لەمەودا لەم بارەبەرە ساز دەدرىن، ئەو دەسەلمىن لە رەخنەى زانستىدا قسەى روت و بى بەلگە برناكات. ئىنجا يەكسەر دەلتى: «مەسەلەى نووى كوردنەو و داھىنانى رىبازى تازە لە شەيخى كوردىدا لە رىگەى چەند ھۆنراو بەكەو مەيسەر نابى» ئەم قسەبە ئەو ھەمان پى رادەگەبەنە كە ئەو نووسەر ھەك كوردوویەتى بەعادەت لە قسەكانىدا زۆر ھەر مەبىيە، چونكە شەيخ نوورى خاوەنى چەند ھۆنراو بەك نىيە. من بەشەيخى شەيخەكانىم كۆ كوردووەتەو، ژمارەى گەيشتووەتە (۱۱۷) پارچە شەيخ، جارى زۆر شەيخى تىشى ھەيە لەبەر دەستاندا نىن. يان ون بوون، يان بەھۆى ئەو پرودانەى بەسەر مىللەتەكە داھاتووە ژنەكەى ناچار كوردووە بىانسووتىن. لىرەدا گرەتەكە ئەو نىيە شەيخ نوورى چەند شەيخى ھەيە نوینەرايەتى تازە بوونەو دەكات، بەقەدەر ئەو ھى مەبەستمان رچەشكاندن و دەستپىشخەرىبە مىتروویبەكەى كە دكتور بەسەرىش ھەر ئەو ھى مەبەستە، مەبەستى نەبوو بەلى چەند دواى كەوتوون يان دواى نەكەوتوون. ئەگەر ئەو مەسەلەبەش بەگەنگ نازانى، ئەى رەخنەگران و لىتوتىزەرەو كانى عەرەب لە پای چى زباتر لە چارەكە سەدەبەكە خۆيان بەدەستپىشخەرى لە تازەبوونەو خەرىك كوردووە و بەدواى ئەو ھەدا عەودالان بزائن يەكەم شەيخى تازە كە بەتەفەىلەى تازە نووسرابى ھى (نازك ئەلمەلائىكە) يە يان (ئەلسىاب) يان (عەلى ئەحمەد باكشىر) و (لويس عەوز) لە كاتىكدا ھەموو ئەو نووسەرەنە لەسەر ئەو رايە يەك دەگرنەو كە (بەدر شاكەر ئەلسىاب) شاعىرىكى گەورەى عەرەبە و زۆر پىش ئەو شاعىرانە كەوتووە كە دەستپىشخەرى تازەبوونەو كەيان كوردووە. بەلى منىش لەگەل ئەو ھەدا نىم و بەھەلەبەكى مىترووی گەورەشى دەزانم كەسىك بىت و شاعىرىك بكاتە داردەست و بىھۆى بەھۆى ئەو شاعىرەو سەرۆپۆتەلاكى شاعىرىكى دىكە بكوتىتەو. يان ھەول بدات مافى ئەويان بداتە ئەو كەى دىكە و لەسەر حىسابى ئەو گەورەى بكات، چونكە ئەم كارانە زوو دەتۆنەو و زووش دەردەكەون. خۆینەرانىش ھەر زوو قىزوبىزى لى دەكەنەو. كەواتە پىتويستە ھەر شاعىرە و مافى خۆى بدرتىن، بەبى ھىچ مەبەلەبازى و جۆرە سۆز و عاتىفەبەكى پىش ھەخت. ئىنجا لەبەرئەو ھى كاك كەمال ناگادارى ئەو نىيە ئەم

شاعیره‌مان له سه‌رده‌م و قوناعی خویدا چهند هه‌ولێ داوه بۆ شله‌قاندنی گۆمی شیعیری کوردی و هیتانی (بیری نوێ) بۆ کوردستان، بۆیه به‌چاویکی سووک ده‌روانیتته هه‌ول و ته‌قه‌للای ئەم شاعیره‌ رابه‌ره‌مان، له کاتیکدا به‌شان و باهووی زۆر شاعیری دیکه‌ی هه‌لداوه، که شیخ نووری ئەگه‌ر له‌وان زیاتری نه‌کردبێ، ئەوه که‌متری به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه!

* کاک مسته‌فا سالح که‌ریم له‌ پێشه‌کی نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ) دا ده‌لتی: «ده‌سته‌یه‌ک شاعیری رۆمانسی هاتنه‌ مه‌یدان وه‌ک (بیکه‌س و گۆران و هه‌ردی و دلدار و شیخ نووری) له‌م ده‌سته‌یه‌شا «گۆران» ی بلیمه‌ت شو‌رشیکه‌ی به‌ریا کرد له‌ شیعیری کوردی وه‌ بوو به‌پێشه‌نگی شاعیرانی هۆنراوه‌ی نوێ و هه‌رچه‌نده له‌ پێش ئەوا «شیخ نووری» له‌م هونه‌ره‌ تازه‌یه‌دا به‌شدار بوو، به‌لام سه‌رکرده‌ی ئەم ئینقیلابه‌ (گۆران) بوو»^(۸).

وه‌ک دیاره‌ کاک مسته‌فا له‌ ریزکردنی ناوی شاعیره‌کان ورد نه‌بووه. ئەگینا (بیکه‌س) جگه‌ له‌ شیعیری (ئه‌ی مانگ) له‌گه‌ڵ رۆمانسیه‌ت کوجا مه‌رحه‌با؟ ئینجا به‌شێوه‌یه‌کی زه‌ق و دوور له‌ مه‌وزوعیه‌ت به‌ره‌و لای مامۆستا (گۆران) لایداوه، به‌بێ ئەوه‌ی هه‌یج به‌لگه‌ و سه‌لماندن و نموونه‌یه‌ک بۆ قسه‌که‌ی به‌یئیتته‌وه. پاشان یه‌کسه‌ر مامۆستا (گۆران) ده‌کاته سه‌رکرده‌ی ئینقیلابی شیعیری تازه و ده‌وری شیخ نووری له‌م بواره‌دا بچووک نیشان ده‌دات و زۆر به‌بایه‌خه‌وه سه‌یری ناکا. ده‌بوايه کاک مسته‌فا له‌م کورته‌ پێشه‌کییه‌دا پێ به‌پێی باسی تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعیری کوردی بکرده‌یه و له‌ شوێنی شایانی خوێ دابنایه. بێگومان له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئەده‌بدا راسته‌ چێژی نووسه‌ر ده‌وری خوێ ده‌بینی، به‌لام ناسه‌پێنری. به‌باشتر زانیی شاعیریک له‌ شاعیریکه‌ی دیکه‌ پێویستی به‌روونکردنه‌وه‌یه. ئەگه‌رچی کاک مسته‌فا وای ده‌رخستوه‌ که ئەم قسه‌یه‌ی له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) ده‌ره‌تینای، به‌لام ده‌ستنیسانی لاپه‌ره‌ی ئەو نووسینه‌ی نه‌کردوه‌. خوێنه‌ریش که‌ وتاره‌که‌ی (ره‌فیق حیلمی) ده‌خوێنیتته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وێ ئەم بیروپرای و زه‌قی ده‌ریاره‌ی شیخ نووری نه‌نووسیوه. کاک مسته‌فا که ئەم شاعیرانه‌ به‌شاعیری رۆمانسی ناوزه‌د ده‌کا، باسی ئەوه‌ی نه‌کردوه‌ له‌سه‌ر چ پێناسه‌یه‌کی رۆمانسیه‌ت گیرساوه‌ته‌وه تا به‌پێی ئەو چه‌مکه‌ ناوی شاعیره‌کان ریز بکات؟!

* کاک محه‌مه‌د سدیق عارف (حوسین عارف) له‌ نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی

(۸) بره‌وانه: نامیلکه‌ی کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ، نووسینی محه‌مه‌د سدیق عارف، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا ۱۹۵۹ پێشه‌کییه‌که‌ی ل ۸.

نوێ) دا بۆ سه‌رده‌می خوێ هه‌ولێکی سه‌ره‌تایی باشی داوه و له‌ بواری بابه‌تیکه‌ی بێ ناز ئەسپی خوێ تاو داوه. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شه‌وه که نامیلکه‌که‌ که‌مه‌لێ هه‌له‌ی تێدايه که لێره‌دا جیگه‌ی باسکردنیمان نییه، به‌لام ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌شیخ نووری-یه‌وه هه‌بیت لێی ده‌دوین. کاک (محهمه‌د سدیق) له‌م نامیلکه‌یه‌دا که ده‌ریاره‌ی (هۆنراوه‌ی نوێ) نووسیبوه‌تی، ته‌نیا جارێک په‌نجه‌ بۆ شیخ نووری راده‌کێشێ، له‌ کاتیکدا له‌ زۆر شوێنی ئەو سه‌یپاره‌یه‌دا باسی پشووی گۆزانه‌وه‌ ده‌کات. ئەمیش خوێ له‌و حه‌قیقه‌ته‌ به‌دوور ده‌گرێ که پشووی گۆزانه‌وه‌ (فترة‌ الأنتقال) له‌ شیعیری کوردی تازه‌ماندا له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) هاتوه‌ته‌ دی. وه‌ک یه‌که‌م شاعیر که له‌ دابونه‌ریته‌ی شیعیری کلاسیکی دوور که‌وتیبته‌وه و نه‌ریته‌ی بۆ شیعیری تازه‌ به‌خش رشتبێ!

کاک (محهمه‌د سدیق) ده‌ریاره‌ی ئەو پشووی گۆزانه‌وه‌یه‌ راپه‌کی رها ده‌رده‌بری و ده‌لتی: «هۆنراوه‌ی کوردی له‌ ده‌میکه‌وه‌ چوه‌ته‌ ئەو ماوه‌ی گۆزانه‌وه‌یه‌وه، ئەو ماوه‌یه‌ش بێ که‌موکورتی پێویستی سه‌رشانی خوێ به‌جێ هیناوه»^(۹). له‌م قسه‌یه‌دا راپه‌کی لێل و هه‌لمای ده‌ریاره‌ی شیعیری کوردی ده‌بینین، ده‌بوايه زیاتر ئەم راپه‌ روون بکاته‌وه و ده‌ری بخات لای کام شاعیره‌مان که سه‌ر به‌پشووی گۆزانه‌وه‌یه‌ (پێویستی سه‌رشانی خوێ به‌جێ هیناوه) و له‌سه‌ر ده‌ستی کێ زیاتر ئەم ئه‌رکه‌ به‌هه‌ردوو باره‌که‌یه‌وه به‌دی هاتوه‌. به‌و باره‌ی که شیعیری گۆزایته‌وه‌ قوناعیکه‌ی تازه‌وه، یان به‌شدارێ کردبێ له‌ دروستکردنی قوناعه‌ تازه‌که‌؟! یان به‌جۆرێکی دیکه‌ شیعیری کامه‌ شاعیر زیاتر به‌ته‌نگ ئەوه‌وه‌ بووه پێویستییه‌کانی سه‌رشانی خوێ به‌جێ به‌یئیت. له‌ کاتیکدا ده‌سه‌لات و توانایی شاعیران و راده‌ی داھینان و کارتیکردنیان به‌سه‌ر شیعیری کوردی، له‌ یه‌کیکیانه‌وه‌ بۆ ئەوه‌که‌ی دیکه‌یان جیاوازه! کاک (محهمه‌د سدیق) که به‌لای ناوی (شیخ نووری) به‌راگوزاری رابردوه‌ وه‌ک خوێ نووسیبوه‌تی: «به‌هه‌له‌ ناچم ئەگه‌ر بلیم کامه‌ران نزیکترین شاعیرمانه‌ له‌ هۆنراوه‌ی نوێ»^(۱۰) هه‌ر ئەو شاعیره‌ له‌ پێشه‌کی نامیلکه‌ چاپکراوه‌که‌ی شیخ نووری، ده‌لتی: «به‌لای منه‌وه‌ مامۆستا شیخ نووری شیخ سالح مامۆستای ماوه‌ی گۆزانه‌وه‌یه‌ (فترة‌ الأنتقال) له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا»^(۱۱) ئینجا وه‌ک کاک (محهمه‌د سدیق)

(۹) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوول ۱۹ .
(۱۰) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوول ۴۳ .
(۱۱) هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، ۲۵۷- ۱۹۵۸ ی زایینی چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلێمانی، ل ۲ پێشه‌کییه‌که‌ی.

نووسیویه تی «کامهران یه کیکه له شاعیره کانی ههنگاوی سیپه می ماوهی گوێزانه وه - فتره الانتقال-»^(۱۲) یان کاتی دیته سه رباسی نه وهی که «ماوهی گوێزانه وه ریگا بهرپاکه ری ده وی»^(۱۳) دیسان به لای شیخ نووری- دا گوزهری نه کردوه، که شیخ نووری نه و شوێش بهرپاکه ره یه. یان که باسی (کامهران) دهکات وهک شاعیرتیکی ههنگاوی سیپه می پشوی گوێزانه وه شوێنیک بو شیخ نووری ناکاته وه. کاک (محهمه سدیق) نه گهر له و بروایه شدا نییه، شیخ نووری نوینه ری نه و پشوی گوێزانه وه یه بی له شیعی کوردیدا که باسی ههنگاوی دووه می پشوی گوێزانه وه ش دهکات ناوی ناهیتنی، کاتی (پیره میرد) و (ئهحمه موختار) و (بیکهس) و (زیهر) و (وهلی دێوانه) به نمونه ی شاعیری نه و قوناغه دههینیتنه وه^(۱۴). ئه مهش که مهتره خه می کردنیکه له لایه ن نووسه ره وه که که له به ری خستوه ته نیو سیپاره که یه وه، چونکه له م نووسینه دا سوودی له کتیبه که ی ماموستا (ره فیق حیلمی) وه ره گرتوه، که سی سال بهر له چاپکردنی نامیلکه که ی که وتوه ته کتیبخانه ی کوردیه وه و له و کتیبه دا شیخ نووری به سه رکرده ی ههنگاوی سیپه می نه و پشوی گوێزانه وه یه ده زانی کاتی ده لئ: «ئه وانه ی که ئیمرو خویان به دامه زرینه ری قوتابخانه ی شیعی تازه ئه ژمیرن ئه بی بزانی که یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایه ن نووری شیخ سالحه وه دامه زرا»^(۱۵).

ئینجا ده لئ: «بی گومان ده مه ی رۆمانسی و ره مز ی له ده میتکه وه به سه ره چوه. له به ره وه به کاره یانیان له ئیسته دا، ئه گهر چی ته نها له شیوه ی نووسینه ییسا بی له جتی خویا نییه»^(۱۶) نازانم ئه گهر (ده مه ی رۆمانسی) به سه ره چوو بی شیعه کانی (گۆران) و (هردی) چی لی ده کا؟! به یی ئه و بیرو رایه بیته ده بی شیعه (رۆمانسی) یه کانیان بخه ینه ره فه یه ک و ته پوتوژی له سه ر بنیسی، چونکه که شتی ده مه ی به سه ره بچی نا بی شایانی خوینده وه بیته! کاک (محهمه سدیق) که شیعی (رووداو) یان شیعی ریالیزم په سند دهکات، دیسان ده بویه شوێنیک بو شیخ نووری بکاته وه که وهک شاعیریک له م بابه ته شیعرانه ی زۆره، واته ته نیا شاعیرتیکی (رۆمانسی!) نییه وهک ده لئ، شیعه کانی

(۱۲) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۲۹.

(۱۳) هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل ۱۹.

(۱۴) بروانه: سه رچاوه ی پیشوو ل ۲۱.

(۱۵) بروانه: «شیعر و ئه ده بیاتی کوردی»، بهرگی دووه م، ره فیق حیلمی ل ۲۰۱.

(۱۶) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۴۸.

ده مه یان به سه ره چوو بی تا لایان لی نه کاته وه!

* ماموستا سه عید ناکام له نامیلکه یه کدا به ناوی (هۆنراوه ی نوێ) ده رباره ی سیپاره که ی کاک (محهمه سدیق عارف) نووسیویه تی، به لام ماموستا ناکامیش که به و سیپاره یه دا چوه ته وه، به هیج جوێک له سه ره (شیخ نووری) نه کردوه ته وه و هه قه خوراوه که ی بو نه گه راندوه ته وه. واته ئه میش وهک کاک (مسته فا صالح کریم) و (محهمه سدیق عارف) به راگوزار به لایدا رویشتوه. ئینجا پالپشتی نه و رایه ی (محهمه سدیق) دهکات و ده لئ: «راسته که شیوه ی رۆمانتیکی و ره مز ی ده میتکه به سه ره چوه»^(۱۷).

ماموستا (ناکام) ده رباره ی مه سه له ی (ره مز) نه ختی قسه ی کردوه، به لام ده رباره ی به سه ره چوو نی ده مه ی (رۆمانتیکی) هیچی نه وتوه. لیته دا دیسان ده لیم ئه گهر (رۆمانتیکی) ده مه ی به سه ره چوو بی، نه وه ده بی کۆمه لیک شیعی کوردی به لاهه بنین، چونکه ئه وانیش کاتیان به سه ره چوه، له به ره وه ی ره گه ز و بنه مای شیعی رۆمانتیکیان تیدا یه. ئینجا که ده مه ی رۆمانتیکی به سه ره چوو بی چۆن باسی شیعی نوێ ده کری؟! که ریبازی رۆمانتیکی به شیکی شیعی نوێ گرتیته خۆی؟! ئه گهر شیعی تازه، بریتی بیته له روانینی تازه بو ژبان و ئاده میزاد و دوروبه ر، پیوه ری هه لسه نگاندنه که ش له سه ره نه و کۆله گه یه ده وه ستی، نه ک له سه ره نه و ریبازه ی شاعیر له سه ری وه ستاوه، یان کیش و قافییه ی به رداوه یان به رنه داوه. هیج شاعیریک به وه شاعیر نییه که سه ره به چ ریبازیکه، نه وه ندش ریبازه که شه فاعه تی بو ناکا ئه گهر هاتوو له خۆیدا شاعیر نه بی، یان خاوه نی نه و روانین و که ره سه تازه یه نه بیته، ژبانی تازه ی پی ئاوه ژوو بکاته وه. له وه دا زۆر له گه ل ماموستا (ناکام) یه ک ده گرمه وه که ده لئ: «به راستی ئه گهر به زه بی و رابه ری و به ری رووناک کردنه وه ی پشت (جیل) هکانی دوینی نه بویه، ئه م پشتی ئه مرۆمان وا به ئاسانی نه ئه گه یشته قوناغی ئیستای»^(۱۸) ئه گهر منیش له گه ل نه و رایه دا یه ک نه بو مایه قه ت نه وه نده سوور نه ده بووم داوایان لی بکه م باسی (شیخ نووری) بکه ن وهک چۆن باسی (گۆران) ده کهن، چونکه نه وه ده سته شاعیره بیانه وی و نه یانه وی قه رزارباری هه ول و ته قه للا ی ئه م شاعیره رابه ر و پیشه نگه ن له به ری رووناک کردنه وه یان. ده بویه ماموستا

(۱۷) هۆنراوه ی نوێ (ناکام)، چاپخانه ی کامهران، سلیمانی، ۱۹۵۹، ل ۳۷.

(۱۸) هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل ۸.

که ئەو راپه جوانه دەرده‌بڕی نه‌ینوسیبایه: «مەیدانی پیلە لەسەر پشتە بو لێدوانی پایه و ریزکردنی ئەو شاعیرانە نووسەر ناوی هیناون و ئەوانە ناوی پەراندوون، بەلام لێی ئەگەر پێین» که ئەم قەسەیه ئاراستە ی کاک (مستەفا سەڵح کەریم) دەکات ئەدەبوو بلێ (لێی دەگەر پێین)، چونکه رچەشکێنی و راپه‌ری شیخ نووری حەقیقەتیکە قایبیلی پیلە و لێدوان نیبە. ئەم رۆلێکی بالایی له بزوتنه‌وه‌که‌دا هه‌بووه و قۆلێکی بزوتنه‌وه‌که‌یه، مامۆستا (گۆران) یش قۆله‌که‌ی دیکه‌یه.

* کاک عەزیز گەردی دەلێ: «حاجی - حاجی قادری کۆبی - له سه‌ده‌ی نۆزده‌هەم به‌هۆی هه‌لبه‌سته نیشتمانپه‌روه‌رییه‌کانی نه‌ختی له کلاسیک دوورکه‌وته‌وه» (١٩) له راستیدا حاجی قادر له ماهیه‌تی شیعری کلاسیکی دوور نه‌که‌وتوه‌ته‌وه، به‌لکو وه‌ک هه‌ر شاعیرێکی کلاسیکی له‌سه‌ر پێودانی شیعری کلاسیکی و خاسیه‌ته‌کانی شیعری نیشتمانپه‌روه‌ریی گیرسایه‌وه، ئەم باب‌ه‌ته‌ش له شیعری کوردیدا شتیکی تازه نه‌بوو، به‌لکو له پێش ئەو ئەحمەدی خانی نه‌مه‌ر هه‌ر ئەو رێبازه‌ی هه‌لبێژاردبوو. ئینجا ده‌لێ «به‌لام له‌و بزوتنه‌وه‌یه (واته هه‌نگاه‌که‌ی حاجی قادر و شاعیرانی به‌ره‌و دوابی) به‌ته‌واوی قایم نه‌بووبوو، شه‌وقی له کلاسیکی نه‌په‌ری بوو، به‌لکو ئالای کلاسیک هه‌ر شه‌کاه‌ بوو تا له‌ ده‌وره‌یه‌ری ١٩٣٨ ئەم بزوتنه‌وه‌یه که رۆمانتیکه به‌ته‌واوی چه‌سه‌پاو هه‌بوونی خۆی سه‌لماند» (٢٠) کاک عەزیز له‌م راپه‌یدا وه‌ک له‌ په‌راویزدا ده‌ری خستوه‌ سوودی له‌و دانیشتنه‌ وه‌رگرتوه‌ که له‌گه‌ڵ مامۆستا (گۆران) ساز دراوه، نازانم کاک عەزیز ئەو سالی (١٩٣٨) هی له‌ کۆتیه‌ هیناوه و له‌ ئەنجامی چ قه‌ناعه‌تیک نووسیه‌یه‌تی و چه‌سه‌پاندویه‌تی، له‌ کاتی‌کدا خۆینه‌ر که ده‌گه‌ر پێته‌وه‌ سه‌ر دانیشتنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ مامۆستا (گۆران)، سالی (١٩٣٨) ی به‌رچاو ناکه‌وێ، به‌لکو مامۆستا (گۆران) ده‌لێ: «ئه‌بێ ئەوه‌ش له‌ بێر نه‌که‌ین که له‌ سه‌ره‌تاوه به‌هۆی ئەده‌بی ئینگلیزییه‌وه به‌دوا نظریه‌ی (هونه‌ر بو‌هونه‌ر) ئەرۆشتم و به‌ره‌می ئەم ته‌رزه‌ ئەده‌به‌م ئەخۆتێنده‌وه، وه‌ک هینه‌کانی (جو‌ن کیتس) و (ئۆسکار وایلد). به‌لام له‌ ١٩٣٥ به‌و لاوه‌ و ده‌وا‌ی هاتنه‌ ناوه‌وی جوولانه‌وه‌ی پێشکه‌وتویی (تقدیمی) و کۆمه‌لایه‌تی پالی پێه‌ناین که له‌ ئەده‌بی عه‌ره‌بی و

(١٩) پروانه گۆفاری هه‌ولێر، ژماره (٤-٥) ی سالی (١) کانوونی دووهم و شویاتی سالی ١٩٧١ «دلدار له‌ نیوانی (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم) دا»، عەزیز گەردی.
(٢٠) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

ئینگلیزیشدا به‌دوا نمونه‌ی ئەده‌بیتکی تقدیمی بگه‌ر پێین» (٢١).

که‌واته مامۆستا (گۆران) به‌ر له‌ سالی (١٩٣٥) خه‌ریکی رێبازی (به‌رناسیه‌ت) بووه، مه‌به‌ستیشی له‌ ئەده‌بی عه‌ره‌بی، ئەده‌بی مه‌هه‌جهره. ئالای کلاسیکیش تا سالی (١٩٢٠) شه‌کاه‌ بووه، واته تا به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌ی شیعری تازه له‌ لایه‌ن شیخ نووری شیخ سەڵح-ه‌وه، که یه‌که‌م شاعیره‌ رچه‌ی شیعری تازه‌ی شکاندوه‌وه و هه‌نگاوی ناوه‌ بو‌ شکاندنی دابونه‌ریتی شیعری کلاسیکی، بۆیه ده‌توانین ئەو یه‌که‌م هه‌نگاه‌ به‌سه‌ره‌تای چوهره‌کردنی رێبازی (رۆمانسی) له‌ شیعری کوردیدا دابنێین. جاریکی دیکه‌ کاک عەزیز پێی له‌سه‌ر ئەو راپه‌ی خۆی داده‌گرێ و ده‌لێت: «هه‌روه‌ک باسه‌مان کرد له‌ کوردیدا رۆمانتیک نه‌مه‌یبوو و نه‌که‌وتبووه‌ قالیبێکی ته‌واوه‌وه تا ده‌وره‌یه‌ری ١٩٣٨ که به‌هۆی گۆران و شیخ نووری شیخ سەڵح و نجیب ره‌شید و بله‌ و هه‌ردی و دلدار له‌ عیراق وه‌ کامه‌ران به‌درخان و قه‌دری جان له‌ سوریا چه‌سه‌پا و پێ گه‌یشته» (٢٢) راسته‌ رێبازی رۆمانتیک ورده‌ ورده‌ له‌ پاش سالانی (١٩٢٠) هه‌و که‌وته نه‌شونوما کردن و رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ به‌ره‌و کامل‌ بوون ده‌رۆیشته، به‌لام ئەو رێبازه‌ ئەه‌نده‌ی نه‌خایاند که که‌وته باوه‌شی ژبان و رووداوه‌کانی میلله‌ت و له‌گه‌ڵ خه‌باتی سیاسی یه‌کیان گرتوه‌وه و ته‌مه‌نی ئەه‌نده‌ درێژ نه‌بوو. واته وه‌ک «رێباز» زۆر نه‌مایه‌وه، به‌لام تاک و ته‌را شیعری سه‌ر به‌و رێبازه‌ له‌ لای ئەو شاعیرانه‌ ده‌بینرا. له‌وه‌شدا له‌گه‌ڵ کاک عەزیزدا یه‌ک ده‌گرمه‌وه که به‌رده‌وامی به‌شیخ نووری داوه‌ له‌ پاش (١٩٣٨) هه‌وش له‌گه‌ڵ ئەو شاعیرانه‌ ناوی هیناوه، له‌ کاتی‌کدا زۆر کەس له‌ نووسینه‌کانیدا شیخ نووری له‌ سالی (١٩٣٠) به‌ولاوه‌ ده‌کوژنیتته‌وه و هه‌یج ده‌وربێکی ناداتی. مه‌به‌ستیش له‌وه‌ وه‌ستانی (شیخ نووری) له‌ به‌خششی شیعری تازه‌ ده‌گه‌یه‌نی، که ئەو نووسه‌رانه‌ له‌م راپه‌دا ته‌واو له‌ گیانی هه‌ست کردن به‌لێپرسینه‌وه‌ دوورن.

* کاک ئەژی گۆران به‌بێ ئه‌رکی شۆپه‌بوونه‌وه به‌ناو باری میژوویی و سیاسی و وینه‌کێشانی سه‌رده‌می شیخ نووری چووه‌ته‌ ناو باسه‌که‌یه‌وه. ئەو سه‌رده‌می شاعیری تێدا ده‌رکه‌وتوه‌ به‌تاریکی و لێلی ماوه‌ته‌وه. له‌ باسه‌که‌یدا به‌هه‌یج جو‌رێک به‌لای خاسیه‌ته‌کانی شیعری ئەو سه‌رده‌مه‌وه نه‌چووه. واته ئەو قۆناغه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری

(٢١) گۆفاری به‌یان، ژماره (٢)، ١٩٧٠.

(٢٢) گۆفاری هه‌ولێر، ژماره (٤-٥) ی سالی (١) کانوونی دووهم و شویاتی ١٩٧١ «دلدار له‌ نیوان (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم) دا»، عەزیز گەردی.

چی لئی هاتووہ و چ گۆرائیگی به خو به وه دیوه؟!

کاک (ئهژی) له نووسینه که بیدا په پیره وی هیچ بهرنامه به کی نه کردووہ و زیاتر تییینی و سهرنج و پای سه ریپیی و پروکەش دەدات. بیگومان خو له قهره دانی ئەو جوړه باسانه پیوستی به (بهرنامه) هه به، تا مادده ره خه بییه که شتیه به کی زانستی وه رگری و به ریپی رووناک بکاته وه. په پیره وی نه کردنی (بهرنامه) له وتاره که بیدا وای کردووہ نه گاته هیچ حه قیقه تییکی مه وزووعی دهر باره شیخ نووری، ته نانهت زمانه که شی زمانی په خشان و مه جاز و هه لچوونه، زمانی لیتوتیینه وه نییه. نه بوونی بهرنامه به کی بو نووسینه که ئامانجی نووسینه که و مه بهست له نووسینی ون کردووہ. واته هۆی هه لئار دنی ئەو باه ته ی دهستی بو درێژ کردووہ چیه؟! له وتاره دا خوینەر کۆمه لئی مه بهست و ئامانجی تیکه ل به به کتر ده بیینی، که پیوستیان به جیا کردنه وه هه به، بۆیه ئەم تیکه لیه له هه ندی شوین ئامانج که ی له خوئی و له هه ندی شوینی دیکه ئامانج که ی له خوینەر شتواندووہ. زۆر جار به هه ره ئه زانیاریانه دووباره ده کاته وه که له لا و له لا خراونه ته روو، به تایبه تی بیرو پاره کانی مامۆستا (ره فیق حیلمی). په پیره وه نه کردنی (بهرنامه) کار پکی وای کردووہ هه رچی به خه یالیدا بیت بیئاخنیته ناو نووسینه که یه وه، ئەوه ش وام لئی ده کات بلیم وتاره که شتی لابه لایی و زیده خوئی تی فری داوه، بۆیه پیوسته ئەم وتاره کورت و چر بکریته وه و له هه ندی له و شته لابه لاییانه بژار بکریته.

کاک ئەژی له سوود وه رگرتن له سه رچاوه په پیره وی رپوشوینی (بهرنامه) ی نه کردووہ - نه لاپه ره و نه ناوی نووسهر و سالی چاپکردن و چاپخانه ی نه نووسیوه، نه ئەو قسانه ی لییان وه رگیراوه خراوته ناو دوو که وانوه، تا خوینەر بتوانی قسه ی ئەو له قسه ی که سانی دیکه جیا بکاته وه. بو نمونه نووسیوه تی: (۱۲- الديو ان في ال ادب والنقد) بی ئەوه ی په نج به ناوی نووسهر و لاپه ره و سالی چاپکردن و چاپخانه بنووسی. که ده لیم کاک ئەژی په پیره وی بهرنامه به کی ره خه بی ته وای نه کردووہ، هۆبه که ی ئەوه به که هه رچه نه ده خوئی گله بی له دکتۆر کامیل به سیر ده کات و ده پرس: «ئهی بۆچی دوا ی چه ند دیری، دیتنه سه ر باسی سه ر کردایه تی گۆران یا شیخ نووری له شیعری تازه دا؟!» به لام خوئی لایه نی ره خه سازی و لایه نی شاعیره ته که ی تیکه ل به به کتر کردووہ، وه ک چۆن دکتۆر به سیر خوئی ئەم تیکه ل کردنه له کتیه که بیدا رووی داوه. که نه ده بوا به دکتۆر کامیل له و باسی ره خه سازی و بووژاندنه وه ی وتاره کانی شیخ نووری، مه سه له ی سه ر کردایه تی گۆران و شیخ نووری تیه لکیش بکات، چونکه ئەوه یان بو خوئی باس و

با به تیکی دیکه به. له شوینیکی دیکه ی وتاره که بیدا ده لئی: «له ناو تورکه کانی شیدا هه ر پیش ئیمه هه ول و ته قه لا دراوه بو زمانی به کگرتوو» (۲۳) له م پاره دا ره نگه مه بهستی به کاره یینانی وشه ی په تی بیت، یان گه رانه وه بیت بو موفره داتی ره سه ن و کوردی له زمانه که ماندا، چونکه شیخ نووری به شتیه زاری سلیمانی نووسیوه تی و هه ولتیکه و اشی نه داوه بو زمانی به کگرتوو کوردی. ئینجا ده لئی: «له وه ئەچی مامۆستا به سیر، بۆی روون بوو بیته وه، که جارانی پیشوو له م گوریس کیشه کتیه دا، نه ی توانیوه له گۆران بباته وه، بۆیه له باسی راندی ره خه وه ئەکه وی به مل باسی شیعر و سه ر کرده ی رپیزی شیعی کوردیدا» (۲۴).

وه ک دیاره شیخ نووری شاعیره ی که زۆر که ره ت له ناو شاعیره تازه کانا یان ناویان نه هیناوه، یان له شوینی شایانی خو یان دانه ناوه. هه ر ئەو نووسه رانه وه ک چۆن ناخه نه لیستی شاعیره تازه کانا نه وه، هه ر به و جوړه ش له ناو شاعیره کلاسیکه کانی شیدا ناوی پشتگۆی ده خه ن. واته ئەوه ی ده وری شیخ نووری له شیعی تازه دا بچووک ده بیینی له ناو شاعیره کانی سه رده می خوئی وه ک (بیخود و زبۆر و ره مزی مه لا مارف و حه مدی) یشدا هه ر ناوی نا هینن. ئەمه ش یان پشتگۆی خستیکی به دهستی ئەنقه سه، یان له به ره ئه وه به تا ئیستا که به ره می شیعی له به رده ستدا نییه. شیخ نووری وه ک رو شنبیریکی سه رده می خوئی به (۲۵) زنجیره و تاری ره خه یی زۆر باس و باه تی و رووژاندووہ، که زۆر له شاعیرانی گۆره پانی شیعی ئەمرۆکه ش لیتی نازانن. یان نه گه یشتوو نه ته ئەو تیروانین و تیکه یشته بو هونه ری شیعر، بۆیه ئەگه ر (شیخ نووری) به سه ره تای ره خه دابننن، شتیکی تازه نالینن، چونکه به ره مه که ی له به رده سه ته و خوئی ئەو حه قیقه ته ده خاته روو، به لام ئەگه ر وه ک ئەژی ده لئی، (د. کامیل) ئەگه ر ویستی له رتیه ی (باسی راندی ره خه وه، بکه وی به مل باسی شیعر و سه ر کرده ی رپیزی شیعی کوردیدا) ئەوه له و پاره یه دام شیخ نووری پیوستی به وه نییه به شتواری ناشه رعی بکری به شاعیر، ئەگه ر (شیخ نووری) و (گۆران) یش بمانایه و سه یری ئەم نووسینانه یان بکر دایه که گه یشتۆته (گوریس کیشه کتییی) ئەوه بیگومان تیر پیکه نینیان به وه زعه که ده هات و مه سه له که شیان هه ر زوو به باریکی دیکه دا ده خسته وه، چونکه ئەوانیش ده یانزانی ئەمرۆکه باوی (میری شاعیران)

(۲۳) گۆقاری به یان، ژماره (۷۱) ی نیشان و مایسی ۱۹۸۱، «شیخ نووری شیخ صالح و چه ند بیرو را

و سه رنجیکی ره خه گرانه»، ئەژی گۆران.

(۲۴) هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

نهماوه و له م سهردهمه دا کومه لای شاعیر هه ربه که بیان خاوه نی که سایه تی شیعری خۆبان و کهسیان له نرخى ئه وه که ی دی که م ناکاته وه و ږنگه له یه کتر ناگرن. شاعر و داهینان وه ک بیردۆزه زانستییه کان نین بیردۆزیک ئه وه که ی پیتش خۆی رهش بکاته وه و خۆی شوینی بگریته وه، ئه گهر هه ر شتگه لیک هه بن شوینی یه کتر بگرته وه و تازه ئه وه ی پیتشوی رهش بکاته وه، ئه وه داهینان، داهینان ناسرپته وه تا شوینی بگریته وه، به لکو زنجیره یه کن و به رده وام به کتر ته وا ده که ن. ئینجا کاک ئه ژى هاتوه ده ستی کردوه به به راورد کردنی شیعری شیخ نووری و نمونه ی له شیعری سالانی چل به دواوه هیناوه ته وه که بۆ (مه لا فهندی) نووسیوه، یان ئه و شیعری کردوه به نمونه که بۆ شیوه نی شیخ مه محمودی نووسیوه له سالی (۱۹۵۶) یان ئه و شیعری هه لپژاردوه که بۆ شویشی چوارده ی ته موز نووسیویه تی و ئینجا ده لای: (زۆر هه ناسه درێژ نه بووه) هه زم ده کرد ئه ژى په له نه کات و ئه و بریاره گه وره یه ش نه دات، شیعری سالانی چل به دواوه به خراب دابنای تا سالی مردنی له (۱۹۵۸)، چونکه سه رجه می ئه و شاعرانه ی نه دیوه که له وه هه ژده ساله دا نووسراون. من لیره دا نالییم کاک ئه ژى نه لای (شیخ نووری هه ناسه ی درێژ نه بووه)، ئه وه نده ی شتوازی زانستی داوا ی لای ده کات به به لگه و نمونه هینانه وه ئه وه به سه لپنای و قسه که ی به ئیرتجالای نه مینیتته وه و پالپشتیکى هه بی. ئه م که دوو شیعری هه لپژاردوه بۆ به راورد کردن له گه ل شیعری گۆران ده بوایه شیعری (له زیندانا) و (چوارده ی ته موز) ی ئه و له گه ل شیعری (۱۴) ی ته موزی شیخ نووری به راورد بکات، چونکه له لای بۆ ئه و دوو شیعره شیعری بۆنه ن، له لایه کی دیکه وه له یه ک سالدا نووسراون. یان لاوانه که ی (مه لا فهندی و شیخ مه محمود) ی به راورد بکردایه به لاوانه که ی بۆ (ره فبق حیلمی) نووسیوه یان به شیعری (یادی بیکه س) و (یادی پیره میردی بوژ) که ئه م شاعرانه چ وه ک بابته و چ وه ک زه مهن له یه کتره وه نزیکن، هه ر به و به راورد کردنه له نیوان ئه م دوو سئ شیعره ئه ژى گه یشتوه ته ئه و رایه که وا: (زۆر هه ناسه درێژ نه بووه)، له کاتیکدا پیتویسته له مه ولا که دیوانه که ی (شیخ نووری) ده که ویتته به رده ستان، ئه گهر چی ئه م دیوانه بریتی نییه له سه رجه می شیعری شیخ نووری، ئه وساکه وردتر شیعره کانی بخوینیتته وه و سه رنجی ئه و شاعرانه ش بدات که له کاتی نووسینی ئه و وتارده دا نه دیدیون، ئینجا پیتویسته ئه وه شمان له بیر نه چیت که شیعری مونسه به هه ر به ته بیعات له وه به هیتز و پیتز ناییت، ئه گهر داوا ی به هیتزی لای ده کات. راسته ئه و شاعرانه ی شیخ نووری نویتوونه وه و داهینانیا ن تیدا نییه، به لام ده بی ئه و جورته ته شی هه بیته و ته نیا له گه ل شیعری سیاسی و مونسه به ی هاوری

شاعیره کانی شیخ نووری به راوردیان بکات، ئه وسه به ئینسافه وه به بی لایه نگیری بریاری خۆی بدات.

وابزانم کاک ئه ژى خۆشی له گه لمایه که په له ی له نووسینی ئه و باسه کردوه. جاری وهختی ئه وه نه هاتوه شیخ نووری و گۆران به راورد بکرن، له کاتیکدا ژماره یه کی که می شیعری (شیخ نووری) له به رده ستدا بوو. له و رایه دا زۆر له گه ل کاک (ئه ژى) یه ک ده گره وه که ده لای: «لیره دا پیتویسته ئیشاره تیکیش بۆ ئه وه بکه م که شیخ نووری له گۆران به ته مه نتر بوو، به ر له گۆران شیعری وتوه. کۆچی داوایشیان زۆر له یه که وه دوور نییه. ئه مه ش وا ناگه یه نی که شیخ نووری هه یچی نه کردب، به لکو (بگره) وه ک تاقیکردنه وه، بۆ رایه کانی خۆی له م ریبازده دا هه ول و ته قه لایه کی شاعرانه ی بووه، جا ئه گهر گۆران به هاوکاری و به هاوچه رخیش له م (ته سجیل کردنه زه مه نیه دا)، زۆر ده رکه وتوو نه بوو بۆ، به لام په ره پیدانی ئه م ریبازه و ږگارکردنی له کیتلگه ی تاقیکردنه وه بۆ دارشتنی میژووی راستیه کی واقیعه و، هه ربه که بیان ده وری خۆی به جوړیک به دی هیناوه» (۲۵) ئه مه رایه کی راسته به لام کاک ئه ژى هه ر داوا ی چه ند پرسته یه کی دیکه ده لایت: «(گۆران) سه ره تای زۆریه ی داهینانه کانی دامه زانده وه» (۲۶) که له م هه لچوونه یدا دیسان ده گه رپته وه سه ر سه رته تا و (ته سجیل کردنه زه مه نییه که ی) خۆی پیتشر و تبوی له بیری ده چیتته وه (۲۷).

* کاکه ی فه للاح له کتیبه که یدا (کاروانی شیعری نوئی کوردی) دا ده لای: «ئه وه ی راستی بی له پیتشه وه نیازم وابوو، وه ک له داوایشدا روونی ده که مه وه، که مه سه له ی نویتکردنه وه ی شیعری کوردی و کاروانی شیعری نوئی کوردیمان که له (گۆران) سه وه ده ست پێ ده کات تا ئه مرۆ له سه ر نزیکه ی بیست شاعیریک بنوسم» (۲۸) لیره دا کاکه ی فه للاح هه ر زوو بریاری داوه که (کاروانی شیعری نوئی کوردیمان که له (گۆران) سه وه ده ست پێ ده کات) و ئه وه ی به شیخ نووری به ره داوا ی حه ق نه زانیوه که ئه گهر (نویتوونه وه) له ویشه وه

(۲۵) هه مان سه رچاوه ی پیتشو.

(۲۶) هه مان سه رچاوه ی پیتشو.

(۲۷) له به رگی دووه می کتیبی (شیخ نووری شیخ صالح) دا، لایه نی ره خنه سازی ئه و شاعیره و ئه و وتارانه ی ده رباره ی نووسراوه، لییان ده دویم.

(۲۸) کاروانی شیعری نوئی کوردی، کاکه ی فه للاح، به رگی به کم، سالی ۱۹۷۸ ل ۷-۸.

دهستی پێ نهکردبێ، خو به شداری کردوو له کاروانی شیعری نوێی کوردی - با به شدارییه که ی بچووکیش بیت - تا لهو کاروانه دا شوینی بو بکاتهوه. خو شی زانیویه تی ئه و کاره ی ئه و کردوو به تی گله یی دپته سه ر، بۆیه ش خو ی ده لێ: «ده ربه ریه مه سه له ی نوێیو نه وه ی شیعری کوردی دوور نییه زۆر که س له ره خنه گران و نووسه ران و شاعیران (پیره میترد) و (شیخ نووری شیخ صالح) یان به بیردا نه به ت و له و با وه ره دابن که ئه م دوو شاعیره گه وه ره به ده ستیکی بالا یان هه بیت و له مه سه له ی نوێکردنه وه که دا ئه رکیتی زۆریان کیشا بیت». کاکه ی فه للاح له م رسته یه ی دوایی ده ری ده خات که گومان ده کات له وه ی (پیره میترد) و (شیخ نووری) ده ستیان له و نوێکردنه وه به دا هه بووبێ و ئه رکیان کیشا بیت، بۆیه که به لگه بو ئه و رایه ی ده هینیته وه ره لێ هه ردووکیان ده داته دو وه، ئه گه رچی نا کرێ له نووسینی ره خنه ببیدا ئه م دوو شاعیره به یه ک چا و سه یری شیعه ره کانیان بکریت و به یه ک پێوانه و ته رازوو ده وریان له تازه بوونه وه که بکیشریت. (پیره میترد) رینگه خو شکه ری تازه بوونه وه یه، مامۆستا (گۆران) خو ششی رای وایه، ته نانه ت ئه وه نده پروای به چێژی (پیره میترد) هه بووه، تا به پێی ئه و چێژه ره سه ن و روانینه ی بو ئاسۆ ئه رخه وانی تازه بوونه وه شیعه ره که ی بو له مه حه ک بدات و بزانی نا خو شیعریکی (حه لال زاده) یان (حه رام زاده) ی نووسیه. مامۆستا (گۆران) نووسیه یه تی: «له لایه کی تریشه وه لوتکه یه کی تری به رز هه یه که دروشمی تازه کردنه وه ی پێوه بینه ر ئه ویش (پیره میترد) ه» (۲۹) کاکه ی فه للاح ده وایه بو ئه مه مانه تیش بێ ئیشاره ت بو ئه و لیدوانه ی گۆران بکا که ئه و قسه یه ی لێ را گوتراوه و ده لێ: (پیره میترد قوتابخانه یه کی تایبه تی نه بووه) (۳۰)

ئه مه بیرو رای مامۆستا (گۆران) ه و مه به ستیشی له (قوتابخانه) ده نگی شیعری و که سایه تی تایبه تییه، بۆیه دوای ئه وه ده لێ: «به لام شیعه ره کانی زۆر ته ئسیری له لاوان ئه کرد و جو ششی پێ نه سه ندن، ئه گه ر به راوردیک بکه ین له به ینی شیعه ره کانی ئه و قوتابخانه که ی ئیمه ئه بینین شیعری ئه و (قهومی) تر بوو، سفاتی کوردی و ههستی کوردی زیاتر پێشان ئه دا» (۳۱) که واته هه رچۆنێ بوایه ده بوو چه ند لایه ره یه ک بو (پیره میترد) ی شاعیر ته رخان بکات، به لام له به ره ئه وه ی کتیبه که ی مه نه ه جی نییه، چه ند

(۲۹) گۆقاری به یان، ژماره (۲) شویات، سالی ۱۹۷۰.

(۳۰) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

(۳۱) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

گوتاریکه به ینا وه بین له سه ر شاعیرتیکی نووسیه و له م به رگه دا کۆی کردوو ته وه، بۆیه فریا نه که وتوو ئه و دوو شاعیره بخاته ناو ئه و کاروانه وه، ئه م بیانو و هینانه وه به ش بو له سه ر نه نووسینی (پیره میترد) و (شیخ نووری) خو پنه ر ئیقناع ناکات. هه ر چۆنێ بیت ئه گه ر له به ر رۆشنا یی قسه که ی مامۆستا گۆران رای وایه (پیره میترد قوتابخانه یه کی تایبه تی نه بووه) خو ده بوو هه ر له به ر رۆشنا یی رایه که ی مامۆستا گۆران، که سیتی وه ک شیخ نووری که گۆران به (مامۆستای) داده نێ له م کتیبه دا جینگه ی تایبه تی بو ته رخان بکریت.

وه ک چۆن کاکه ی فه للاح بو پیره میترد چوه ته سه ر ئه و رایه ی بلێ «ئه گه رچی له شیوه دا به تایبه تی له رووی زمانی کوردی په تی و کیشی خو مالبیه وه گیانیکی گۆرین و نوێکردنه وه ی تیدا بوو... چه شنه پێرێکیش له خه یالیدا بوو...» (۳۲) نازانم بو شاعیرتیکی وه ک پیره میترد جگه له و شتانه ی خو ی دانی پیدا نا وه چیتری ده وێ؟ ئینجا هه ر به و پێیه ش دپته سه ر شیخ نووری و ده لێ: «وه ک له با سه که ی گۆرانا نووسیه، ده ستیکی بالا ی له نوێکردنه وه دا هه بوو، ئه ویش ته نها به په یره وکردن و لاساییکردنه وه ی شیعری نوێی تورکه کان» (۳۳) ئه گه ر شاعیریک ده ستیکی بالا ی له نوێکردنه وه دا هه بووبێ، ناتوانین وا به ئاسانی به وه تاوانباری بکه ین که ئه و دهسته بالا یه ی ته نها (په یره وکردن و لاساییکردنه وه ی شیعری نوێی تورکه کان) بووه. شاعیر نییه پله و پایه ی چه ند گه وره ش بێ له ته جرو به ی شاعیرانی پێش خو ی ورد نه بیته وه و تییان رانه میتن. چه ز کردن له شیوازی شاعیرتیکی ئه وه نا گه یه نێ ئه و شاعیره ی دیکه نوسخه ی کاربۆنی شاعیره که ی پێشو و بیت و کتومت ئه و ته ئسیره ی له شیعه ره کانی خویدا ره نگ رشتبێ. هه لمژینی به ره مه ی شاعیرانی ده هینه ری دیکه ش کاریکی ئاساییه. ئه وه تا (پۆل قالیری) شاعیری گه وره ی فه ره نسا ده لێ «هیچ شتی هینده ی هه لمژینی بیرو رای خه لک ره سه نایه تی نووسه ر ده رنا خا، شیر ته نها چه ند کاو رتیکی هه زم کراوه و هیچی تر» (۳۴) هه ر بو ئه و نه دوو شاعیری گه وره ی عه ره ب (به در شا کر ئه لسیاب) و (نازک ئه لمه لایکه) که وتبوونه ژیر ته ئسیری (تی. ئیس. ئیلیه ت) و (ستودیل)، ئه وه ش مانای ئه وه نییه ئیدی ئه مانه

(۳۲) کاروانی شیعری نوێی کوردی، به رگی یه کم، کاکه ی فه للاح، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری

کورد، به غدا، ل ۹ - ۱۰

(۳۳) هه مان سه رچاوه ی پێشوو ل ۱۰.

(۳۴) ئه ده بی به راوردکاری - عه زیز گه ردی - به غدا ۱۹۷۸ ل ۳.

به لاساییکه ره وه دابنن، ئەگەرچی جی دەستی ئەم دوو شاعیره گهوره یه ی ناومان بردن له سهه (ئه لسیاب) (ئه لمه لاتیکه) دا له لایهن (جههرا ئیبراهیم جههرا) و (د. عه بدولوا حید لوتلوئه) و کهسانی دیکه وه دهستیشان کراوه.

به کارهینانی ئەفسانه و (تیهه لکیش - تضمین) له لایهن ئەم شاعیرانه وه نابیتته مۆری لاساییکردنه وه و په پرهوی کردن، هه ره له بهرته وهی ئەوان زووتر به کاریان هیناوه. ئەگەر ئەو جوهره راو بو چونانه له دنیای ئەدهب و ره خه ی و لا تاندا بکرتنه پیتوه، ئەوه ئەدهبی نه ته وایه تی تووشی زبانیکی زۆر گهوره ده بیت و ده پوو کیتته وه. وایزان هینانه وهی ئەو رایه له لایهن کاکه ی فه للاح- وه ته نیا بۆ ئەوه یه خو ی له ئەرکی نووسین و گه ران به دوا ی به ره مه ی ئەو شاعیره، له کۆل خو ی بکاته وه. له به ره تیشدا ئەم رایه هی ماموستا (ره فیق حیلمی) یه که له بهرگی دووه می کتیبی (شاعر و ئەده بیاتی کوردی) دا نووسیویه تی، به لام کاکه ی فه للاح هه ندی شتی دیکه ی پتیه ناوه تا نه ناسریتته وه، له کاتیکدا ئەم جوهره رایانه پتیبستیان به وردبوونه وه و به راوردکاری هیه، که په پره وکردنی ئەو بهرنامه یه له ئەده بی میلیله تاندا بۆ خو ی په پره وکردنیکی زانستیانه یه بۆ دروستکردنی رای زانستی و مه وزوعی، به پتیه وانه شه وه رایه که ده بیتته رایه کی هه ره مه یی و ناچیتته ژیر ده واری مه وزوعیه ته وه. که ده لئین (شیخ نووری) په پره و ی (توفیق فیکره ت) ی کردوه پتیبسته ئەوه بۆ خوینه ران روون بکرتته وه که راده ی ئەو (لا ساییکردنه وه) و (په پره ویکردن) ه چهنده بووه و چۆنه؟ به لگه و نمونه ی پراکتیکی بۆ رایه کانیش به تیریتته وه، تا بزاندی ئەو لاساییکردنه وه یه گه یشتووه ته راده ی بین پتیه نانی تا راده ی خنکان؟ یان دهستیشان ی ئەوه بکری له چ قوئاغیکی شیعریدا شاعیر لاسایی کردوه ته وه، چونکه له قوئاغی سه ره تایی لاساییکردنه وه شتیکی ئاسایییه! بیتگومان کاکه ی فه للاح تورکی زانیش نییه تا بلئین خو ی گه یشتووه ته ئەو بیرو رایه، ئەگەر تورکی زانیش بیت، دهستی به سه ره مه ی ئەو به ره مه مانه ی (شیخ نووری) و ئەده بی ئەو سه ره ده مه ی تورک نه گه یشتووه تا سیفه تی (لا سایی) کردنه وه به بالای شیخ نووری بپری. ئەگەر هه ره سووریشه له سه ره رایه که ی، ئەوه پتیبسته به به لگه و نمونه رایه که ی خو ی بچه سپین.

له وانه یه «لا ساییکردنه وه» که هه ره ئەوه نده بی که شیخ نووری گه راده ته وه سه ره کبشی خو مالی، ئەم کارهش له کارتیکردنی تاقیکردنه وه ی گه لانی ده ورو به ره ده وور نه زانین، ئەوه ئەو کاته ده بی هه رچی شیعریک به کبشی خو مالی نووسرای، هه موویان به لاساییکردنه وه ناو به یین. ده مینیتته وه سه ره شیواز و شیوازی نووسین له شیعردا، ئەوه ئەگەر قه ناعه تیش

به خو م بکه م که شیخ نووری ئیحای له شیعی شاعیره تازه کانی تورک وه رگرتبی، ئەوه ناتوانم قه ناعه ت به خو م به تینم که شیوازی هیچ که سیک وه ک خو ی لاسایی بکرتته وه، چونکه دوو خودی جیاوازن و وه ک چۆن هه ره که سیک په نجه مۆری له که سیک دیکه جیا یه، به م جوهرهش ناکری شاعیریکی هوشیاری ئەو سه ره ده که سایه تی خو ی بسریتته وه و لاسایی کویرانه ی شاعیرانی کورد بکاته وه، له کاتیکدا ئەو به رو بوومی ئەوانی خویندووه ته وه بۆ ئەوه ی که سایه تی جیاواز و تاییه تی خو ی پتیکه وه بنی.

که شاعیر نه ی توانی وه ک خو ی لاسایی که سیک دیکه بکاته وه، مانای وایه ناتوانی تیروانی خۆی بۆ ژیان و بوون بسریتته وه، شاعیریش که تیروانی خۆی هه بوو جو ی تیروانی تاییه تی و گۆشه نیگایه کی زیندووی ده داتی ژیا نی لیه بین. ئەو گۆشه نیگایه تاییه تییه (سسیمی ده رپین - نظام التعبیر) یکی تاییه تی بۆ دروست ده کات، که نابی ئەو سسیمی ده رپینه له لای دوو شاعیری نوێخواز وه ک به ک و ابی، ئەوه نالیم شاعیره که بکه ویتته دزی کردنیکی زه ق و ئاشکرا. کاریش بگاته ئەو راده یه، ئەو کاته ناتوانین ناوی بنیین (دهستیکی بالای هه بوو له نوێکردنه وه دا) به لکو ده بی ئەو جوهره ته مان هه بیت بلئین ئەمه (دزی کردنه)، دزی کردیش وه ک هه زه ته تی (نالی) ده لئ:

ئهو گه وه هه ری نوکته ی له نالی ده دزن خه لئ

شه وقی نییه، وه ک ئاگری بی شه وقی دزانه

به ره مه ی بی شه وق، به ره مه میکی ره سه ن نییه، خوینده واریش زه وق و تامی لی وهر ناگری. کاکه ی فه للاح بیانووی سه ره کی بۆ پشتگو ی خستنی شیخ نووری بۆ ئەوه ده گه رینیتته وه. دوا ی ئەوه ی پتیه رایه یان دین که شیخ نووری تا توانی لاسایی کرده وه، دوا ییش ها ته سه ره ئەوه ی (له وه به ملاوه له هه ناسه و به ره مه که وت و به داخه وه کشایه وه دوا وه و پاش ئەوهش ئەگەر به ره مه میکی هه بوایه له سه ره تانو پۆ عه رووزی عه ره بی و شیوه ی کلاسیکی ده یچی و چیتژی لی وهر ده گرت) (۳۵) دیسان ئەو قسه یه بۆی نابیتته پردی په رینه وه له وه ی له م کتیبه دا جینگه ی بۆ نه کاته وه و له کاروان بیداته دوا وه، چونکه ئەگەر شیخ نووری پاشه کسه ی کردبی و جارتیکی دیکه له سه ره تانو پۆ عه رووز شیعی نووسی، ئەوه ناگه یه نئ شیخ نووری (له هه ناسه و به ره مه که وتبی) وه ک له م دیوانه یدا

(۳۵) کاروانی شیعی نوئی کوردی، بهرگی به که م، کاکه ی فه للاح، چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد

دهرده که وی. بیتیجگه له وهش هه موو شیعره کانی ئەم دواییبیهی له سەر تانویۆی عهرووز نه چنیوه. ده بوايه بلتی به ته واده تی شیعرى شیخ نوورى-م له بهرده ستدا نییه، بۆیه لهم کتیبه مدا جینگه م بۆ نه کردوه ته وه، چونکه له کتیبه که یدا شاعیری میلیلی یان شاعیری وای تیدایه که شیخ نوورى هیچی له وان که متر نییه، نه گهر زیاتر نه بێ. یان رادهی به شداربوونی له گهڵ تهوژمی تازه بوونه وه که له وان که متر نییه. له بهر ئەوه نه گهر شیخ نوورى چهند شیعرى کى که میشى هه بێ پالپشتی نوێبوونه وهی کاروانی شیعرى نوێی کوردی کردبێ، ده بێ ئەو پانتاییبه دهستیشان بکریت و له سەر نه خشه ی تازه بوونه وه که شوینی جوولانه وه که ی دیار بکریت، ئەمهش ئەرکی هه موو لیتوتیژه وه یه کی زانستپهروه ر و مه وزووعیه تخوازه (*).

شیخ نوورى به سەر خاسیه ته کانی شیعرى کلاسیکی شاعیریکی یاخی بووه، هه ولتیکی زۆریشی دا بۆ هه لوه شانده وهی ئەم جوژه شیعره. پالپشتی ئەم هه لگه رانه وه و یاخیبوونه شی رۆشنییرییه فراوانه که ی بوو، که پشتی به مه نتیقی پیشکه وتن و تازه بوونه وه ئەستور بوو. موغامه ره ی نووسینی یه که م شیعرى تازه ی کرد و ویستی که شوه وه ی تازه ی بۆ ساز بکات و خۆی به بێ سلکردنه وه ته قانیدییه وه. فتیلی ئەو شوژشه تازه یه له سەر دهستی شیخ نوورى داگیرساو بۆ یه که م جار که وته بلاو کردنه وه ی جوژه شیعرى کى که له گهڵ ئیقاعی شیعرى دیکه ی له مه و پیشتر جیاواز بوو، له گهڵ چێژ و روانین و گوتچکه ی خوینه رى ئەو سه رده مه جیاواز بوو، له بهر ئەوه شیخ نوورى یه که م شاعیره رووبه رووی خوینه ر و چێژی ده ق گرتوویان بووبیته وه تا ناگری داهینان هه میشه بلتیه دار بیت و به رانه ر به گرفته کانی ژبانی هاوچه رخ روو له کزی نه کات. ئەگه ر کاکه ی فه للاح به وهش قایلمان بکات که شیخ نوورى به م دواییبه پاشه کشی کردبێ، پتوبست بوو سه ره تاکه ی فه رامۆش نه کات. نه ک به راپه کی سه رپیتی خۆی له باس و خواسی تازه بوونه که ی شیخ نوورى به دوور بگری و بلتی: (جا ئاخۆ ئەم راپه رینه شیعریه و ئەم گوژپن و داهینانه له سه ر بالی لاسایی شیعرى سه رده می تورکییه له نگه ر و ده قی دواییی گرت و برپایه وه؟ نه خپتر... به ره به ره شاعیره کانی وه ک شیخ نوورى و ره شید نه جیب و ره فیک حیلمی و ئەوه رحمان به گی نفوس به رپگای گوژپن و داهینانه که دا به ره و دووا سسته رۆ بوون و وهستان و بلتیه ی سه رگه رمیی و خولیا - طموح - که یان ورده ورده

رووی کرده کزی و کوژایه وه... (٣٦) کاکه ی فه للاح به بێ ئەوه ی حیساب بۆ ئەوه بکات که مه سه له ی وه رگرتن و به خشین کاریکی ره وایه، ئەوه پشتگۆی ده خا که هه موو میلیله تیکی زیندوو ناتوانی له م پرۆسه یه دا دووره په ریز بووه ستی، بۆیه ریتک و راست شیخ نوورى به لاسایی کردنه وه ی ئەده بی تازه ی تورکی تاوانبار ده کات، به مهش ده په وی و به خوینه ر رابگه یه نی گوايه تازه بوونه وه که ی شیخ نوورى ره سه ن نه بووه، ته نانه ت له خزمه تی ئەده بی نه ته وایه تی کوردیشدا نه بووه، به بێ ئەوه ی له م (وه رگرتنه) ئاورپی له ئەده بی به راوردکاری بداته وه و بزانی که: «ده بی هه موو نه ته وه یه کی رووناکبیر شت وه رگری و به خشنده ش بی، ئەمه شیان راسته قینه یه کی گه وه ره ی ئەوتۆبه بۆ پیشکه وتنی ئەده ب که نابێ نووسه ری هه رگیز پشت گۆیی بخا یا به چاویکی که م سه یری بکا...» (٣٧) وه ک دیان کاکه ی فه للاح به وه وه نه وه ستاوه رۆلی شیخ نوورى داوه ته دووه و له هه نگای تازه بوونه وه دا به چووکى نیشانی داوه، بۆ ئەوه ی له کتیبه که یدا به چهند لاپه ره یه ک به سه ری نه کاته وه، به لکو هاتووه وه ک هه ر شاعیریکی نار سه ن باسی لیه ده کات، که نار سه نایه تیبه که ی به ره و کزی و کوژانه وه ی بردبێ. ئەم راپه ش ه یچ که سیکی مه وزووعی لێی وه رناگری.

ئەگه ر قسه که ی کاکه ی فه للاح راست بیت شیخ نوورى له سه ر بالی لاسایی کردنه وه ی شیعرى تورکی له نگه ر و ده قی گرتبێ، یان خه ریکی په رپه وکردن و لاسایی کردنه وه ی شیعرى نوێی تورکه کان بووبێ، هه ر له به ره وه ی مامۆستا (ره فیک حیلمی) له به رگی دووه می کتیبه که یدا (شیعر و ئەده بیاتی کوردی) و تووبه تی په رپه وی (توفیق فیکره ت) ی کردووه، ئەوه مانای وایه مامۆستا (گوژان) یش که ده لی: «له سه ره تاوه به هۆی ئەده بی ئینگلیزییه وه به دوای نظریه ی (هونه ر بۆ هونه ر) ئەرۆیشتم و به ره مه می ئەم ته رزه ئەده به م ئەخوینه وه، وه ک هینه کانی (جوژن کیتس) و (ئۆسکار وایلد)» (٣٨) دیسان ده بێ (به دووا رۆیشتنه که ی) مامۆستا گوژان-یش هه ر بریتی بیت له لاسایی کردنه وه، له کاتیکدا من به کاریکی ئاسایی داده نیم، چونکه به له نگه ر گرتنی نازانم له سه ر بالی ئەده بی ئینگلیزی وه ک کاکه ی فه للاح لیکى دده اته وه و باسی شیخ نوورى ده کات. هه رچه نده کاکه ی فه للاح له سه ره تاوه ده لی: «شیخ نوورى ده ستیکی بالای هه بووه له و تازه بوونه وه یه»، که چی له

(٣٦) کاروانی شیعرى نوێی، کاکه ی فه للاح، به رگی یه که م ل ٣٠.

(٣٧) ئەده بی به راوردکاری، عه زیز گه ردی ل ٣.

(٣٨) گوژاری به یان، ژماره (٢) ی شوباتی سالی، ١٩٧٠.

(*) و تاریکی دووردریژم له سه ر کتیبی (کاروانی شیعرى نوێی کوردی) نووسیه ده رباره ی (به رنامه ی کتیبه که و بیرو راپه کان باری سه رنجی خۆم ده رخته وه.

دوای ئەو پرستەییە بەهەموو شێوەیەک هەولێ داوێ سەرۆپۆتەلاکی شیخ نووری بکووتیتەو، ئەمەشی بۆیە کردوو، تا بەحیسانی خۆی گۆرەپانەکە بۆ مامۆستا (گۆران) تەخت بکات کە لەو برۆیە دام مامۆستا (گۆران) لەم جۆرە کارانە بێ بەریبە. خۆشی پێویستی بەو نییە بەو رێگایەو بەخەڵک بناسرێ، ئەگەر خۆشی بمایە بەو رازی نەدەبوو.

ئەمڕۆکە مامۆستا (گۆران) یش پێویستی بەههوارا و هواتاف کیشان نەماو و هەموو خاوەن زەوقێک بایبێ خۆی نرخی مامۆستا (گۆران) دەزانێ و شوێنی تاییبەتی لە دڵ و دەروونی خۆتەراندایە، بەلام کاتی ئەو هاتوو و خۆتەرانبیش چاوەروانی ئەو دەکەن، شارەزایان لێکۆڵینەوێ هەمەلایەن و قوول دەربارە (گۆران) بنووسریت، نەک و تارەکان وەک ئەوێ کاکە فەللاح بریتی بێت لەو قسانە هەموو کەسیک دەیزانی وەک ئەوێ نووسیبوێتی: «گۆرانی بلیمەت هونەرماندی بەههرداری لە بۆ شیعر و ئەدەب زاو» و دەیان پرستە واکە (بژی) و (برووخی) بەبیر خۆتەر دەهێننەو. خۆتەری ئەمڕۆکە پێویستی بە راو و بۆچوونی تازەییە، پێویستی بەرۆشنبیریەکی پیشەرەوانەییە، پێشەوایەتییان بکات، نەک بریاری حازر بەدەست و سواو کە هەموو کەس رای لەسەری یەک دەگریتەو. هەموومان دەزانین مامۆستا (گۆران) شاعیریکە (داهینەر) و (بلیمەت) و (بەههردار) و (چەسپیتەر) و... بەلام خۆتەریش بۆی هەییە پیرسێ (چۆن...)? هەر وشەییەک لەم وشانە پێویستی بەلێکۆڵینەوێکی جیاواز و تیرۆتەسەل هەییە، لێتۆتۆرەوێ پێویستە پرونیان بکاتەو، ئەگینا نووسینەکە کەمتر هەستکردن بە (لێپرسینەو) دەگریتە خۆی، هیچ نەبێ بۆ ئەوێ نووسینەکە نەختی ئە ناستی گەورەیی و بلیمەتی (گۆران) بێت.

دیسان کە دەلی: «شیخ نووری خەریکی پەیرهوکردن و لاساییکردنەوێ شیعی نوێی تورکەکان بوو» یا «لەو بەملاوێ لە هەناسە و بەرهم کەوت» یا «بەداخەوێ کشایە داو» خۆتەوێ پێویستی بەبەلگە و نمونە و لێدوانی ئەم رایانە هەییە تا ئیقناع بێ، چونکە بەهەموو دوغایەک نالین ئامین! هیچ نەبێ وەک خۆی لە لاپەرە (۲۷-۲۸-۲۹) ی کتیبە کەیدا باسی کردوو، بزوتنەوێ تازەبوونەوێ شیعی کوردیمان بۆ هەولێ کۆمەلێ شاعیر بیاتەو، کە هەر شاعیرەیان رۆلێکی جیاوازی هەبوو، چونکە قوناغێکی شیعی لەسەر شانی شاعیریک دروست نابێت، وەک چۆن لە شیعی کلاسیکدا نالین (قوتابخانە نالی) لەگەڵ ئەو هەشدا کە (نالی) شاعیریک پایە بەرزە، بەلکو بە قوتابخانە شیعی بابان ناوێد کراو، بەلام (نالی) دەرکەوتووێ شیعی داهینەری ئەو قوتابخانەییە بوو، بەو جۆرە قەت ناتوانین بلین هەرچی شاعیری پاش (نالی) یە

دەرچووی قوتابخانە (نالی) یین و ئەم ئیجازەیی بوونە شاعیری بێ داو. هەر لەو قوتابخانە شیعی بابانەدا (سالم) و (کوردی) هاوبەشیی دروستکردنیان کردوو و راست نییە بلین قوتابخانە شیعی (نالی) و رۆلێ ئەو دوو شاعیرە بسرینەو، هەرچەندە هونەری گەورەیی بۆ داهینانی (نالی) دەگەریتەو. بۆ شیعی تازەش (قوتابخانە شیعی نوێ) بەجوانتر دەزانم لە قوتابخانە شیعی (گۆران) کە زۆرەیی شاعیرانی ئەو سەردەمە (قوتابی) نوێکردنەوێ شیعی کوردی ئەو دەمە بوون و هەریەکیان بە پیتی توانایی خۆیان بەشداری لە چەسپاندنیدا کردوو، بەلام (گۆران) بەدەرکەوتووێ شاعیری بەدەسەلاتی ئەو قوتابخانەییە دژمێردرێ، بەبێ ئەوێ لە رۆلێ هیچیان کەم بکاتەو.

عەرەبەکانیش کە دینە سەر باسی شیعی تازەیان نالین قوتابخانە شیعی (سەییاب)، ئەگەرچی (سەییاب) بەشاعیریک پایە بەرز و بەدەرەوێ بووی ئەو بزوتنەوێ دەژمێرن، بەلام لەگەڵ ناو هینانی شیعی تازە ناوی (سەییاب) و ئەدۆنیس و نازک و عەبدولوهاب و حسەین مەردان و بلند حەیدەری و سەعدی یوسف) تاد... دینە پێشەوێ کە هەریەکیان کەسایەتی خۆیان هەییە و هەریەکیان بە پیتی رادەیی بەشداربوونیان لە مەسەلەیی تازەبوونەوێ باسیان لێو دەرکێ، بەبێ ئەوێ تۆمار کردنی یەکەم هەولدان بۆ نووسینی شیعی تازە پشتگوێ بخریت. جاریکی دیکە کاکە فەللاح دەنووسێ: «ئەوێ کە بەلای مەوێ بەردی بنچینەیی نوێکردنەوێ شیعی کوردیی دانا و لە مەلەندی تیگەیشن و قوولیی و خۆتەنەوێ و زانینەوێ کەوتە داهینان و بەرهمی نوێ (گۆران) ی پێشەوێ و بلیمەت بوو» (۳۹) من لەگەڵ ئەوێ دام کە مامۆستا (گۆران) لە ئەنجامی تیگەیشن و قوول بوونەوێ و خۆتەنەوێ کەوتبیتە داهینان و بەرهمەشی یارمەتی ئەوێ دابن، بەلام لەوێدا لەگەڵ کاکە فەللاح یەک ناگرمەوێ کە مامۆستا (گۆران) [بەردی بنچینەیی نوێکردنەوێ شیعی کوردیی دانابن] بەلکو بە پیتی بیرورای مامۆستا (گۆران) یش بەردی بنچینەکی (شیخ نووری) دایناو و لە پاشان دیواری نوێبوونەوێ کە لە لایەن کۆمەلێ شاعیرەو، لە سەرۆی ئەو شاعیرانەوێ (گۆران) هەلچنراو و بەرز بووئەو. ئینجا دەلی: «سایە و سببەری کارتیکردن و بەرهمی لەسەر دنیای شیعی کوردیی هەر ماو و هەر هەیی» (۴۰) ئەم رایە زلە پێویستی بەسەلماندن هەیی، شیعی

(۳۹) کاروانی شیعی نوێی کوردی، بەرگی یەکەم ل ۹ .

(۴۰) کاروانی شیعی کوردی، بەرگی یەکەم، کاکە فەللاح ل ۱۰ .

کوردیی (ئەوسا و ئەمڕۆکە) ئەگەر لە ژێر سایە و سێبەری شیعەرەکانی مامۆستا (گۆزان) دەرنەچووێ - لەگەڵ ئەموو گەورەیی ئەو شاعیرە - مانای وایە شیعری کوردی هەر لە قوئانگی لاساییکردنەوەدا دەژیت و هیچی بەهیچ نەکردوو و نایکا. بێگومان هیچ میلیلتیکی زیندووش تاسەر پێویستی بە لاساییکردنەوە و شۆپین پێ کەوتنی شاعیرێک نییە.

شیعری کوردی ئیشیکێ باشی نەکردوو و نایکا ئەگەر سایە و سێبەری شیعری (گۆزان) هەر بەسەرەووە بیت و بەری نەدات. گۆرانیش ئەوەی پێ خۆش نییە شیعری کوردی و ابینی و لە گۆرەکە یەووە لیتمان زویر دەبێ، چونکە میلیلتیک هەنگاو بەرەو شارستانیەت بەهائ پێویستی تەنیا بەکەسانی داھێنەر، ئەوانە لە لاسایی داھێنەرەکان دەکەنەووە زبەدان و پێویست بەبوونیان ناکرێ. کەوابێ بەقسە کاکە فەللاح بێ، دەبێ ئەو شاعیرانە ئەوسا بەھەند نەزانین، ئەوانە ئەمڕۆش بارگە و بنە خۆیان تیک بنین و ئیدی لەمەولا شیعەر نەلین، ئەگەر وا نییە (سایە و سێبەری کارتێکردنی بەردەرانی لەسەر دنیای شیعری کوردیی هەر ماوە و هەر ھەبە) چۆنە و نمونەکانی کامانەن؟! ئینجا ھەندێ بیروپرای دیکە دەردەبرێ کە وەک (تخصیل حاصل) مامۆستا (گۆزان) نیشانی داو، من لەگەڵ ئەو پرایانەم، بەلام دیسان عاتیفە لە ھەندێ جێگەدا بەرچاوی گرتوو و دەوری شاعیرانی دیکە لە (گۆرین) و (دریژ پێدان) و (سەرپێ گرتن) و (داھێنان) و (نەسلەمینەو) و (بەکارھێنانی کیشی خۆمالتی) و (لە دایکبوونی رێباز و قوتابخانەیی رۆمانتیکیی لە شیعری کوردیدا) بەبەشداربوونیش پێیان پەوا نابینی کە لەتەک (گۆزان) دا رەنجیان بۆ داو (٤١). ئەم رەنج و تەقەللایەش - زۆر و کەم - نابێ لە بێر بکری و چاومان لێیەووە نەبێ.

لە پاش دەربڕینی ئەو بیروپرایانە دەمانەوێ بیروپرایەکی دیکە کاکە فەللاح بەبیرتان بەھێنەووە کە دەلتی: «ناشکرایە تا دەورووبەری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠) شیعری کوردی لە رووی کیش و یەک قافیەیی و شێوەی دەربڕین و کەرەسەیی بێر و وشەبازی و چاویلکەرییەو، بەشێوەیەکی درشت و گشتی، لە چوارچێوەی شیعری کلاسیکیدا توند شەتەک درابوو، بەلام لە سایە مامۆستایان (پیرەمێرد و گۆزان و شیخ نووری و رەفیع حیلمی و ئەو رەحمان بەگ و رەشید نەجیبەو و وەردە ئەو سەھۆل بەندانێ چاویلکەری و لاساییکردنەووەی شکا و رێگای نوێکردنەووەی شیعەر و موتوربەکردنی بە شێوە و ناوەرۆکی

(٤١) ھەمان سەرچاوەی پێشوو، پروانە لا پەرە (٣١-٣٢-٣٥).

نوێ گیرایە بەر،» (٤٢) من هیچ لاریم لەو قسانە کاکە فەللاح نییە کە لەگەڵ زۆر لە راپەکانی کتیبی (کاروانی شیعری نوێی کوردی) یەک ناگریتەو، بەتایبەتی دەربارەیی شیخ نووری، بەلام کە دەلتی: «تا دەورووبەری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠)» ئەمەیان پێویستی بە لەسەر وەستان ھەبە و بۆمان ھەبە بپرسین بۆچی سالی (١٩٢٥)؟! یان ئەو سالی لە کوێ ھێناو و لە ئەنجامی چ قەناعەتیک ئەو سالی مامۆستا (رەفیع حیلمی) لە کتیبی (شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی) دا نووسیبووەتی ھەلدەووە شینیتەو؟! لە کاتیکدا زۆر بەوردی دەستپیکردن و سەرەتای چۆزەرە دەکردنی شیعری نوێی دەستنیشان کردوو کە سالی (١٩٢٠) ھ، ئیدی بۆچی مامۆستا کاکە فەللاح ئەو سالی (١٩٢٠) ھ بەسالی (١٩٢٥) داناو؟ لەسەر چ بنەرەتیک ئەو سالی پشتگۆی خستوو؟ لیتۆیزەرەو پێویستە لە دەستنیشان کردنی ئەو چۆزەرە سالانە ورد بێ و درشتبێ بەسەربدا زال نەبێ. ئەمەش وەنەبێ زەللە قەلەم بیت و رووی دا، چونکە ھەمان ھەلە لە نووسینیکی دیکەدا دووبارە کردوو تەو ئەو دەلتی: «سەرەتای شیعەر و تنی (بەختیار زیوەر) دەگەریتەو بۆ سالی ١٩٢٥، واتە لە تەمەنی حەقدە سالییەو شیعری و توو، بەم پێیە ھاوچەرخی شاعیرانی ئەم سەردەمە بوو، ئەو شاعیرانە کە لە دەستپیکردنی بزوو تەو شیعرییانەو لەسەر تان و پۆی عەرۆزی عەرەبی و کەرەسە و چەشنی دەربڕین و شێوەی کلاسیکی بەرھەمی شیعرییان دادەرشت و لە سالی ١٩٢٠ و ١٩٢٥ بەدواو و وەردە و وەردە کەوتنە گۆرین و نوێکردنەو شێوە و ناوەرۆکی شیعری کوردی - ناوچەیی سلیمانی بەرەو ئاسۆی رۆمانتیکیی» (٤٣) لەمەشیاندا سالی (١٩٢٠) ھ کە دەخاتە گومان لیکردن و (١٩٢٠ و ١٩٢٥) دادەنی، بەبێ ئەو ھۆبە کە بۆ خۆیتنەران روون بکاتەو! (٤٤).

(٤٢) رۆژنامەیی ژین، ژمارە (١١٢) ی سالی (٣)، رۆژی پێنجشەممە ١٩٧٣/٥/١٧ «چۆن چۆنی لە کۆن و نوێی شیعەر ئەدوین؟» کاکە فەللاح.

(٤٣) کاروانی شیعری نوێی کوردی، بەرگی یەکم، کاکە فەللاح ل ٨١.

(٤٤) کاکە فەللاح لە چاویلکەوتنە کە شەو ١٩-٢٠ / ١٠ / ١٩٨٣ کە لە بەرنامەیی (گۆفاری ئەدەب) دا لەگەڵی ساز درابوو، لە پرسیاریکدا دەربارەیی ئاشناپتەیی ئەو لەگەڵ (گۆزان) و (شیخ نووری) بەھیچ شێوەیە کە لەفزی لە شیخ نووری نەگەرا و بەلایدا نەچوو، باسە کە زۆرتر بردوو لە مامۆستایان (ھەردی) و (مەدھۆش) و (ع. ح. ب) و (گۆزان)، ئەمەش ئەو دەگەبەنێ شیخ نووری ئاشناپتەیی لەگەڵ کاکە فەللاح - دا نەبوو، ئینجا لە کاتی دەستنیشانکردنی مێژووی رەخنەیی =

* مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) له وتاری (ئینقیلاب له شیعر کوردیدا) نووسیبوه‌تی: «دوای چهند سالیک ده‌ستم دایه (به‌رگی دووه‌می شیعر و ئەده‌بی کوردی) زۆر به‌داخه‌وه ئە‌لیم: هیشتا به‌و ئامانجه‌ نه‌گه‌یشتووم و له (گۆزان) و تا ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ‌سالح) به‌ولاوه‌ شاعیری وام به‌ده‌سه‌وه‌ نه‌بوو له‌ پیزی ئە‌و شاعیرانه‌دا بژمبیرین که‌ ده‌وری وریابوونه‌وه‌ بنوین» (٤٥) له‌ راستیدا (گۆزان) به‌هۆی به‌دواداچوونی زیاتر بژمه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه‌، پروانینیکی قولتتری بۆ ئە‌و کیشه‌یه‌ له‌ لا په‌یدا بووبوو، ئە‌و ته‌نیا به‌زمانی تورکی و عه‌ره‌بی و فارسی نه‌وه‌ستا، به‌لکو‌ خووی دایه‌ فیربوونی زمانی ئینگلیزیش، ئە‌و زمانه‌ زیندوو‌ه‌ش ئاسۆیه‌کی فراوانتری بۆ‌ داهینان و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی له‌ به‌رده‌مدا‌ کرده‌وه‌. که‌ ده‌لیم به‌قولی تیگه‌یشتن له‌ مه‌سه‌له‌ی نوێ بوونه‌وه‌، مه‌به‌ستم گۆزینی کیش و قافیه‌ نییه‌، ئە‌گه‌رچی ئە‌مه‌ به‌شیکێ گۆزانه‌کانی شپوه‌ی شیعرێ بوو، به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی هه‌ولدان بوو بۆ گۆزینی چه‌مک و مه‌فه‌وومی شیعر و قولتکردنی تیروانینی شاعیر به‌رانبه‌ر به‌ ژبان و ته‌ماشاکردنی جوولانه‌وه‌کانی ئە‌و ژبانه‌ له‌ گۆشه‌نگایه‌کی تایبه‌تیه‌وه‌، هه‌ر ئە‌مه‌ش تیروانینی تایبه‌تی له‌ لای شاعیر دروست ده‌کات و وه‌ک داهینهریک ده‌یه‌تیه‌وه‌. ده‌وری شیخ‌نووری وه‌ک پچه‌شکینیک و وه‌ک شاعیریکیش که‌ له‌ شیعرێ کلاسیکی و دابونه‌ریته‌کانی یاخی بووه‌، ده‌وریکێ که‌م نییه‌. ئە‌و ماوه‌یه‌ش که‌ مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) خۆی خستویه‌تیبه‌ نیوان سالانی (١٩٢٠-١٩٣٠) له‌ ماوه‌ی ئە‌و ده‌ ساله‌ شیعرێ شیخ‌نووری له‌ بواری نوێ کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیدا تا‌قه‌ کاریگه‌ریبه‌ک بووه‌ بۆ سه‌ر ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ له‌ پاش ئە‌و هاتن و هه‌ر له‌سه‌ر شپوه‌ی ئە‌و ده‌ستیان به‌شیعر نووسین کردووه‌.

مامۆستا (گۆزان) که‌ شیعر دانانی راسته‌قینه‌ی له‌ دوای سالانی سییه‌وه‌ ده‌ست پێ

= کوردی، دیسان سه‌ره‌تا‌که‌ی برده‌وه‌ بۆ لای (ئه‌مین فه‌یزی) و به‌هیچ جۆرێ ناماژه‌ی بۆ ئە‌و بیست و پینج زنجیره‌ و تاره‌ ره‌خنه‌بیه‌ نه‌کرد که‌ شیخ‌نووری له‌ کاتی خۆیدا له‌ ساله‌کانی (١٩٢٦-١٩٢٧) له‌ رۆژنامه‌ی ژبان-دا بلاوی کردووه‌ته‌وه‌. ناوی کتێبه‌که‌ی خۆشی برد و خستیه‌ ریزی ئە‌و کتێبانه‌ی له‌ میژووی ره‌خنه‌دا ناوی بردن و وتی: زۆرتر باسی ئە‌و شاعیرانه‌یه‌ که‌ له‌ دوای سالانی بیست و سی ده‌وریان له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیدا هه‌بووه‌، وه‌ک بلایی شیخ‌نووری به‌کێک نه‌بووبی له‌و شاعیرانه‌، که‌ له‌ کتێبه‌که‌یدا پشتگوێ خستووه‌!!

(٤٥) گۆفاری پیشکه‌وتن، ژماره‌ (١) ی سالی (١)، شوباتی سالی ١٩٥٨، (ئینقیلاب له‌ شیعرێ کوردیدا) ره‌فییق حیلمی.

ده‌کات، یه‌کێکه‌ له‌وانه‌ی خۆی دان به‌و حه‌قیقه‌ته‌دا ده‌نی که‌ له‌ ژیر ئە‌و ته‌ئسیره‌ شیعرێ نووسیه‌وه‌، که‌ شیخ‌نووری پیتی نووسیه‌وه‌ و ره‌نگی بۆ رشتوووه‌. شتی هه‌یه‌ لیره‌دا پیتیه‌سته‌ بگوتری، ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ مامۆستا (گۆزان) تا خۆی ما‌بوو، ئیشیکێ باشی ده‌کرد که‌ شیعره‌کانی خۆی چه‌پک چه‌پک له‌ چاپ ده‌دا. به‌پێچه‌وانه‌ی (شیخ‌نووری) یه‌وه‌ که‌ به‌هۆی سه‌رقالی و که‌مه‌ترخه‌می و پشتگوێ خستنی خۆیه‌وه‌ هیچ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی به‌چاپ نه‌گه‌یاند، ئە‌م کاره‌ش ته‌ئسیری زۆری کرده‌ سه‌ر ده‌وری شیخ‌نووری و ده‌رنه‌خستنی به‌و شپوه‌یه‌ی که‌ پیتیه‌سته‌ ده‌ربخه‌یت، ئە‌وه‌ جگه‌ له‌ وه‌ش له‌ چاپ نه‌دانی به‌ره‌مه‌کانی بووه‌ هۆی له‌ کیس چوونی به‌شیکێ زۆری ئە‌و شاعیرانه‌، بۆیه‌ ئە‌گه‌ر شیخ‌نووری ته‌ئسیری به‌سه‌ر شاعیرانی دیکه‌شه‌وه‌ هه‌بووبی، ئە‌و ته‌ئسیره‌ به‌هۆی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوونی شیعره‌کانی ده‌رنه‌که‌وتوو یان له‌ نووسین و لیکۆلینه‌وه‌دا بووه‌ته‌ هۆی بچووک نیشان‌دانی ده‌وری شیخ‌نووری له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی و ده‌رکردنی بریاری ره‌خنه‌یی ئە‌وتۆ که‌ نه‌ک هه‌ر حه‌قیقه‌تی نه‌پێکاوه‌، به‌لکو‌ حه‌قیقه‌تی‌شی به‌ژێره‌وه‌ کردووه‌.

ئە‌وه‌ راستیه‌یه‌کی به‌لگه‌نه‌ویسته‌، کاتی شیخ‌نووری ده‌ستی دایه‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی، ئە‌م تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ لای ئە‌و شتیکی هه‌ره‌مه‌یی نه‌بوو، به‌لکو‌ وه‌ک پینشتر رووفمان کرده‌وه‌ له‌ ئە‌نجامی وردبوونه‌وه‌ و تیگه‌یشتنه‌وه‌ بۆی چووه‌ مه‌یدان، وه‌ک که‌سیکی شاره‌زاو تیگه‌یشتوو له‌ شیعرێ لوتکه‌کانی پیش‌خۆی. وتاره‌ ره‌خنه‌بیه‌کانی ئە‌وه‌ ده‌سه‌لمین که‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ‌نووری (رێکه‌وت) نه‌بووه‌.

شیخ‌نووری سه‌رباری ئە‌وه‌ی وه‌ک شاعیریک تۆی نوویوونه‌وه‌ی چاند، زانیویه‌تی چۆنیش هه‌نگاو ده‌نی. له‌ ماوه‌ی ئە‌و ده‌ ساله‌ش تا‌که‌ که‌سیک بووه‌ له‌ مه‌یدانی تا‌قیکردنه‌وه‌ له‌ شیعرێ نوێ کوردیدا. ئە‌گه‌ر که‌سانیکیش هه‌بووبن وه‌ک ئە‌و نووسیبیتیان، ئە‌وه‌ له‌به‌ر بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی و ده‌رکه‌وتنی له‌سه‌ر رووی لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه‌ و گۆفاره‌کانی ئە‌و حه‌له‌، له‌ هه‌موویان زیاتر قورسایێ تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی که‌وتبووه‌ سه‌رشان، بۆیه‌ وه‌ک مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) ده‌لی: «تا ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ‌سالح) به‌و لاوه‌ شاعیری وام به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو»، ئە‌و ماوه‌یه‌ش وه‌ک باس‌مان کرد ماوه‌یه‌کی گرنگ و ناسکه‌ له‌ میژووی ئە‌ده‌بی کوردیدا، له‌به‌ر هیچ نا، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی وه‌ک مامۆستا خۆی له‌ هه‌مان وتاردا وتویه‌تی: «ئە‌لقه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ نووسانی ده‌وره‌کانی کلاسیکی و وریابوونه‌وه‌یه‌ (نه‌ه‌ضه‌: ره‌نه‌سانس). به‌لام که‌ ده‌لی: «خۆی ده‌وریکێ تایبه‌تی نه‌نوین و ده‌سته‌ قوتابیه‌کی ئە‌وتۆی شوین نه‌که‌وت یا پیتی نه‌گه‌یاند که‌

دهوریکی وا بنویتن بشیت بخریتته میژووی ئەدهبی کوردهوه (نووری) و (دهوری نووری) بهکیک واته هەر خۆی بوو...» (٤٦) بێگومان شاعیری پیشهرو و خولقینهەر دهوری تابهتی دهنوینتی، چونکه مومارسههی ئازادی خۆی دهکات له کاری داهیناندا، له دهلاقیهێ تازهکردنهوه و سۆراخ و پرسیارکردندا خودی خۆی دهسهلمینتی، له بهرئهوهی کاری داهینان پێوهندی بهزاتی داهینهرهکهوه ههیه. داهینهریش بهپیتی بارودۆخی مهوزووعی بهرپێژی جۆراوجۆر و جیاوازی کارتیکردنی لهسهر شاعیرانی له خۆیان نهووت و له ئەزمووندا بچووکتەر، بهجێ دههیلن. لهم پروانگهیهوه ناتوانین بلین شیخ نووری له ماوهی ئەو ده سالی رتبهرايهتی کردنی شیعری نوێی کوردی، کارتیکردنی بهسهر شاعیرانی دواي خۆی نهبووه، خۆیندنهوهی ئەم دیوانه کارتیکردنی شاعیرايهتی شیخ نووری بهسهر شاعیرانی دواي خۆی روون دهکاتهوه.

ئهو شاعیرانهی که کارتیکردنی شیعری شیخ نووری-یان بهسهرهوه بووه، له سههرهتای شیعیر نووسیندا بوون، که کهرهستهی دهپرین و تیروانینی شیعیریان بهباشی پینهگهیشتبوو. له دوایدا ههموویان هەر زوو خۆیان دۆزیوه و توانیان جیگهی خۆیان له شیعری کوردیدا بکهنهوه و لهو کاتهدا ئهو کارتیکردنهی باسی لێوه دهکریت بهسهریانهوه نامینتی.

مامۆستا (گۆران) دهلی: «ئهو جۆره ئسلووبهیان تیا کراوه بهسهرمهشق که مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی له ئەدیبه تازهکانی تورکی عوسمانییان وهگرت...» کارتیکردنی شیوازی شیخ نووری بهسهر مامۆستا (گۆران) هوه ماوهیهکی کهمی خایاندوو، تا ئهو کاتهی توانی کهسایهتی شیعیری خۆی بچهسپینتی، چونکه شاعیرێک بیهوی بۆ خۆی دهوړتی کهمیش بی ببینتی، بهوه قایل نابێ هەر قوتابی بی. ئەگەر له سههرهتاشهوه ههولێ لاسایبکردنهوه و پهپهوکردنی شاعیرێکی دا، ئهوه له دواي ئهوهی تیروانینی شاعیرانهی پینگهیشت، لاسایی شاعیرێک دهکاتهوه (هیشتا له دایک نهبووه)، واته بهزمانی داهاتوو لهگهڵ ئیستای خۆی دهوێ. راسته زۆر له شاعیرانی قوتابخانهی شیعری تازه له سههرهتای شیعیر وتیاندا بهشپهوهیهکی گشتی لاسایی و پهپهوی خاسیهت و شیوازی شیعری تازهیان کردووهتهوه، بهلام ئهو لاسایبکردنهوهیهش تا سههر نهبووه، ئیستاکه بهشپکی زۆری ئهو شاعیرانه ماون و هیچیان بهوه پازی نابن

(٤٦) هه مان سهراوهی پیشوو.

ئهموژکەش بهشاگرد و قوتابی هیچ شاعیرێک دابنرین. ئهو شاعیرانهش که به قوتابی مامۆستا (گۆران) دانراون، زۆربهیان له نزیکهوه شیعری شیخ نووری-شیان خۆیندووهتهوه و له تهئسیری شیعری ئهویش بهدووور نهبوون. لهگهڵ ئهوهشدا شوینکهوتنی ئهو شاعیرانه نهگهیشتووهته ئهو رادهیهی کهسایهتی شیعیریان بسرپێتهوه. لهو پروایهشدا نیم هیچ شاعیرێک لهو دنیاپهیدا ههیتت، شاعیرێکی داهینهر و خاوهن کهسایهتی شیعیری دروست بکا، ئەگەر خۆی ههلهومهرجی بوونه شاعیری تیدا نهبی، یان بههره و توانایی خۆ پینگهیانندی نهبی.

لهگهڵ مامۆستا (رهفیق حیلمی) لهوهدا یهک دهگرینهوه که شاعیری گهوره و داهینهر، کۆمهڵی مورید و قوتابی لاسایی دهکهنهوه و دواي دهکهن، بهلام ئهو شاعیرانه رهسن نین و زوو کر دهبن، له دواي خۆشیان بهرههههکانیان پر ناکات و له شوینی خۆیان دهکوژینهوه. میللهتیش زیندوویتییهکهی بنده به داهینهرهکانی، ئهوانه لاسایی داهینهرهکان دهکهنهوه پێوست بهبوونیان ناکات. ئهو شاعیرانهی له دواي (شیخ نووری) و (گۆران) هه هاتن، ئهوانیش ههولیان دا له رتگهی ئهو زمانانهی دهیانزانی لهسهر زۆر تاقیکردنهوهی شیعری نوێ بوستن، بهتایبهتی جهماعهتی (ئهپۆلۆ) و (مههجهرییهکان)، واته سهراوهی خۆیندنهوهیان تهنیا شیعری (شیخ نووری) و (گۆران) نهبوو.

که قوناعی شیعری تازهی کوردی دهستی پینکرد، له سههرهتاوه لهسهر دهستی شیخ نووری رچهکهی شکاو بۆی چوو مهیدان، دواي ئهو مامۆستا (گۆران) پههری پیندا و قولتەر له سههرهتاکی بۆی روانی و رهگوربیشهی بزوتنهوهکهی زیاتر بهخاکی شیعری کوردیدا برده خوارێ. له سههردهمی ئهوشدا کاتێ له ترۆپکی داهینان و بهخشش و درهوشانهوهدا بوو، خۆینهران زیاتر ئیستیجابهیان لهگهڵ شیعری تازه پیندا کرد و بزوتنهوهی شیعری تازه لهسهر مهودایهکی فراوانتر بلابووهوه. شاعیرانی وهک (ههردی) و (دیلان) و (کامهران) و (ع. ح. ب) و (دلدار) و... تاد له ئاستی خۆیانهوه وهک شاعیری سههر بهو قوتابخانه تازهیه بهشدار بوون لهسههرپێ خستنی ئهو بزوتنهوهیه. مامۆستا گۆران له ناو ئهو کۆمهله شاعیرهدا بهدرکهوتووترین شاعیریان دهزانم، که بههۆی بهرههه هینانی کۆمهڵی شیعری نهمر تهعبیری له گیانی تازهبوونهوهکه دهکرد، کهواته شیخ نووری ئهوهندهی پینی کرابێ له بهشدار بوونی بۆ شیعری تازه وهک رچهشکین و بهشداربوویهک درتغی نهکردوو و مامۆستا (گۆران) له ناو ئهو کۆمهله شاعیرهدا به درکهوتووترین شاعیریان رووه و ئامانج ئالای تازهبوونهوهی ههلهکرد، بهلام ئهوهنده ههیه

مامۆستا (گۆران) گورجتر به رهو پیری ئەو نامانجە رۆیشتوو و پێش شیخ نووری کهوتوووه، ئەمەش لە دنیای ئەدەبدا شتیکی زۆر ئاسایی و داهینان هەمیشە هەروا بوو. واتە ئەلقەیهکی بەیەکەوه بەستراو بوو و پێوەندی ئەمەیان بەهەوێکی پێش خۆی بههێزتر بوو و لە یەکتر دانەپراون. ئنجا مامۆستا (رهفیق حیلمی) دەلیت: [ئەمەش وا ئەگەیه نیت که (تهراکه) کانی نووری که شوین (توفیق فیکرەت) ی بوژی ناوداری تورک کهوتبوو وە لاسایی ئەوی ئەکردهوه له گەڵ چەشتنی کوردا ری ئەئەکهوت و لەبەر ئەوه موریدانی نەبوو، واتە نووری ئینقیلابیکی پێ نەکراو له بیر چوووه] (٤٧) چاکتر وابوو مامۆستا (رهفیق حیلمی) که تورکی زانیکی باشی سەردهمی خۆی بوو، جووری ئەو (لاساییکردنەوه) ی دەرخواستبا که بووه هۆی (له بیرچوونەوه) ، چونکه تەنیا وشە (لاساییکردنەوه) قەناعەت به خۆینەری زیرەک ناهیتنی کاتی به بالایی شیخ نووری-ی دەپری، بەلکو ئەم رایە زیاتر پێسوستی به تاووتووکردن و سەلماندن هیه. له کاتی کوردا مامۆستا (رهفیق حیلمی) لهو باسەیدا که له کتیبی شیعر و ئەدەبیاتی کوریدا دەربارە (شیخ نووری) نووسبوو، دەلی: [بەلام لەم شوین کهوتن و پەیرهوی کردندا لهوانە ناچێ که لاسایی ئەکەنەوه، بەلکو شان بەشانی ئەوان رۆیشتوو] (٤٨) ئەم قسەیهشی که دوو سال پێش ئەو وتارە نووسبوو رای پێچەوانە خۆیهتی که لەم وتارەدا دەری بریوه. پاشان نازانم ئەو شیعرانە کامانەن که [له گەڵ چەشتنی - واتە زهوقی- کوردا ری ئەئەکهوت] (٤٩) که لەم وتارەدا ئەم رایە دەرپری هەر خۆی مامۆستا (رهفیق حیلمی) له شیعر و ئەدەبیاتی کوریدا دەلی: [بەتاییهتی له ئەدیبهکانی دەوری وریابوونەوهی تورک زۆر سوودمەند بوو] و ابزانم سوود بینین له تاقیکردنەوهی که له شاعیرانی خۆمان و گەلانی دەرودراوسی کارتیکی زۆر سروشتییه و مافی هەموو شاعیریکه، بگره دیاردهیهکی شارستانییه، ئەهوش قەت به لاساییکردنەوه دانانیم و ئەم سوود وەرگرتنەش نابیتە هۆی ئەوهی له گەڵ [چەشتنی کوردا ری نەکهوی]. به شتیکی زۆری شیعرەکانی شیخ نووری وا لەم دیوانەدا دەرکەوتیته بهر دەستی خۆینەرانی کورد، ئەوان دەتوانن له مەیاندا زیاتر سەرپشک بن، که له گەڵ زهوقیان ری دەرکەوی یا نه؟ ئەگەر لهو سەردهمه شدا ئەم تازەبوونەوهیه که وهک مامۆستا (رهفیق حیلمی) دەلی: [تا ماوهییک زهعیمی ئەو

(٤٧) هەمان سەرچاوهی پێشوو.

(٤٨) شیعر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی دووهم، رهفیق حیلمی.

(٤٩) گۆفاری پێشکەوتن، ژماره (١) سالی (١)، ئینقیلاب له شیعرێ کوریدا، رهفیق حیلمی.

ئینقیلابه بووه] له گەڵ خۆینەران ئاشنایهتی پهیدا نەکردبێ، ئەوه مانای ئەوه ناگهیهنی له گەڵ چێژ و زهوقیان ریک نەکهوتبێ، بەلکو ئەم نوێکردنەوهیه رەد فیعلیکه لای خۆینەرانی شیعرێ ئەو سەردهمه بهریای کردوو که به گۆچکە و زهوقیان ئاشنا نییه، بۆیه ئەگەر بهر بهرەکانیشیان کردبێ، ئەوه ئەو بهر بهرەکانی کردنه ناکریتە پێوهری بهرزی و نزمی شیعرەکان و رهسەنی و نارەسەنییان نیشان نادات. ئەمەش بۆ خۆی بهکێکه لهو لایەنانهی وامان لێدهکات ریزی شیخ نووری بگرین، چونکه بهکەم کهسه رووبهرووی خۆینەرانی ئەو سەردهمه بووه و له شیعرێ [باو- سائدا] لایداوه، ئەم له خۆینەر دوورکهوتنەوهیهش ماوهیهکی زۆر ناخایهنی، چونکه له پاش ماوهیهکی دی خۆینەرانی کۆن زیاتر بهگیانی ئەو جووره شیعرانە ئاشنا دەبن و خۆینەری تازەش پهیدا دەبن متووی خۆیندەوهی ئەم تەرزه شیعره دەبن.

شیخ نووری (موریدی هەبووی یان نەبووی) لهو حەقیقهته کهم ناکاتهوه که دەوریکی گرنگی له بزوتنەوهی تازەهی شیعرێ کوریدا هەبووه، که دەشتی: [نووری ئینقیلابیکی پێ نەکراو لهبیر چوووه] ئەمە تەنیا رووه ئیعلامییه که دهگرتتهوه که شیخ نووری تا مردنیش سەرجهمی شیعرەکانی یان هیچ نهبی نیوهی شیعرەکانی له دووتوی کتیبیکدا بلاونهکرایهوه، خۆشی نەختی که متهرخهمی کردوو، ئنجا وهک هەموو هاویری و ئاشناکانی دهزانن، شیخ نووری پیاویتیکی زۆر ساده و متهوازبع بووه، زۆر حەزی له خۆدەرخستان و رووناکی نەکردوو بهخزیتته سهری.

وهک دهبینین مامۆستا (رهفیق حیلمی) لەم وتارەیدا له زۆریهتی ئەو رایانە پاشگەز بووه تەوه که له کتیبی [شیعر و ئەدەبیاتی کوردی] دا دەری بریوه. بیرورایهکانی نیو کتیبه کهی له سالی (١٩٥٦) دا نووسبوو، کهچی له وتارە کهی سالی (١٩٥٨) دا ئینقیلابیک له بیرورایهکانی بهدی دهکری. له کتیبه کهی (شیعر و ئەدەبیاتی کوردی) دا دەلی: [له وهزن و قافییه و شتیه و ئاهنگا، رینگه بیکی تازەهی داناوه بۆ شیعرێ کوردی. لهبەر ئەمه سەردهمییک (شیخ نووری) سەرکردهی شاعیره لاوهکانی کوردی (سلیمانی) بووه، وه زۆریان تەنانەت (گۆران) یه ههولێ لاساییکردنەوهی (شیخ نووری) یان ئەدا، کهچی له وتارە کهی گۆفاری (پێشکەوتن) دا دەلی: [له راستییا خۆی دەوریکی تاییهتی ئەنوینێ، دهسته قوتابیییهکی ئەوتوی شوین نەکهوت و یا پێی نەگه یاندا] وهک روونیشم کردوه من له گەڵ (پێگه یانندن) ی شاعیران نیم، بەلام هەر خۆی لهویدا دەلی: [سەرکردهی شاعیره لاوهکانی کوردی سلیمانی بووه و زۆریهیان، تەنانەت (گۆران) یه ههولێ

لاسايبکردنه‌وهی (شیخ نووری)یان ئەدا]. دیاره که هه‌ولێ لاسايبکردنه‌وه‌یان دابێ و شوێنی که‌وتبێ، مامۆستا (گۆزان)یش گومانی له‌وه‌دا نه‌هیتشتبیتته‌وه که شیخ نووری رۆلێکی گرنگی له‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌دا هه‌بووبێ، له‌وه‌دا که ده‌لێ: [بلاوکردنه‌وه‌ی به‌رهمه‌که‌ی که بیگومان ته‌ئسیری ده‌به‌خشیبه‌ سه‌ر ئەده‌بی کوردی]یان مامۆستا (گۆزان) ده‌لێ: [ئهو جووره شیوازیه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی له ئەدیبه تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه‌].

مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) که ئەو رایانه‌ی له‌ باری شیخ نووری ده‌رپریوه، له‌و قسانه‌یدا وا ده‌رده‌که‌وی ئه‌ویش چهند شیعرێکی شیخ نووری دیبێ: [جگه له کوردی، به زمانی تورکی و فارسیش شیعی داناهه. و ابزانم (نووری) شیعره‌کانی خۆی له دیوانی‌کا کۆنه‌کردۆته‌وه له‌به‌ر ئه‌وه ته‌نیا چهند شیعرێکی کوردی ده‌س ئیمه که‌وت، به‌لام هه‌ر به‌م چهن شیعره‌دا، ده‌سه‌لاتی شاعیری (شیخ نووری) و به‌رزی شیوازی له ئەده‌با ده‌رئه‌که‌وی]. مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) دلنیا نه‌بووه شیخ نووری دیوانی شیعی نییه، بۆیه ده‌لێ (ابزانم) ئینجا ده‌لێ: (چهن شیعرێکی ده‌س ئیمه که‌وت) واته هه‌ر به‌م چهند شیعره گه‌یشته‌وه‌ته ئەو رایه ره‌خنه‌یییه و نووسیویه‌تی: [هه‌ر به‌م شیعره‌دا، ده‌سه‌لاتی شاعیری (شیخ نووری) و به‌رزی شیوازی له ئەده‌با ده‌رئه‌که‌وی]. ئەم شیعره‌ش مه‌به‌ستی (ژیانی ئاده‌میزاد)ه که له سالانی چل نووسراوه. که‌وايه چۆن ئەو چهند به‌رهمه‌ شیعییه که‌مه‌ی بینویه‌تی ئەو رایه‌یان پێ دروست کرد؟ یان که رای وایه بۆچی له وتاره‌که‌ی گوڤاری (پیشکه‌وتن)دا ده‌لێ: (نووری ئینقیلابی پێ نه‌کراو له‌بیر چوه‌وه)؟ ئەگه‌ر شیخ نووری نه‌شی توانیبێ تا سه‌ر له‌گه‌ڵ بزوتنه‌وه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ بروت، ئەو چهند شیعره وه‌ک وه‌سفی کردوون به (ده‌سه‌لاتی شاعیری) و (به‌رزی شیوازی له ئەده‌با) ده‌زانێ، ناگرێ وه‌ک شاعیری (له‌بیر بچیتته‌وه)!! له کتیبه‌که‌شیدا ده‌نوسێ: [به‌کورتییه‌که‌ی چه له شیوازا وه چه له وه‌زن و قافییه و ئاهه‌نگا ته‌رزێکی تازه‌ی بۆ شیعر داناهه، وه تا ماوه‌ییک له شیعی کوردییا ئینقیلابی گێراوه] له‌و وتاره‌ی که له گوڤاری (پیشکه‌وتن)دا نووسیویه‌تی ده‌لێ: (نووری ئینقیلابی پێ نه‌کرا...!) ئەمه‌یان چهن‌دی به‌چهند و بۆچی ئەو (ماوه‌یه‌شی) پێ ره‌وا نابینێ که پیشتر دیاری کردبوو؟! هه‌ر له کتیبه‌که‌ی (شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی) ده‌لێ: [به‌و ئینقیلابه‌ی (نووری) و په‌یره‌وه‌کانی گێراویانه] که شیخ نووری په‌یره‌وه‌رانی هه‌بێ چۆن له وتاره‌که‌یدا ده‌نوسێ: [ده‌سته قوتابییه‌کی ئه‌وتۆی شوین نه‌که‌وت و یا پێی نه‌گه‌یاند که ده‌وریکی وا بنوێن بشیت

بخریته میژووی ئەده‌بی کورده‌وه] ئینقیلابیک (نووری) و په‌یره‌وه‌کانی گێراویتیان وه‌ک مامۆستا خۆی ده‌لێ، ئەی هه‌ر ئەو په‌یره‌وانه به قوتابی ئه‌و قوتابخانه‌یه نازانی، که شیخ نووری رچه‌که‌ی شکاندوه‌؟!!

مامۆستا له کتیبه‌که‌یدا نووسیویه‌تی: وشه و ته‌عبیره‌کانی وه‌ک:

سه‌رنگوون و بێ ئارام

یه‌ئس و ئەله‌م

شکسته‌ بال

ره‌هه‌ر

صوهرت

تار و بيم ئاوهر

زه‌بوون

ئیسیتیه‌زا

ئیسیتیه‌جال

تیره و تار

هه‌ندێکیان فارسی و هه‌ندێکیان عه‌ره‌بییه، هه‌موویان به‌لای کوردێکی خوتنده‌واره‌وه - به‌تایبه‌تی که‌ ده‌م له ئەده‌بیشه‌وه‌ بدا - به‌بیگانه‌ ناژمی‌درتین، جگه له‌مه‌ ئەم وشانه جوانی و شیرینیان داوه به شیعره‌کان وه ئەوه‌نده‌ی که له شیوازی ئەده‌بی کۆن دووریان خستوه‌ته‌وه، ئەوه‌نده‌ش له ئەده‌بی تازه‌ چه‌شکه‌داریان کردوه، چونکه ئیمه پێش ده‌وری (نووری) له شیعی کوردی (کلاسیکی)یا، له‌جیاتێ:

له‌ ناو شه‌پۆلی خه‌ما

به‌کیتی سه‌ختی ژیا‌نا به‌پێ، به‌چنگه‌رنی

هه‌لمه‌تی سه‌رکه‌وتن

نشیری کلۆلی

بواری لێ ته‌ته‌نی

تار و پۆی له‌ ناخ و له‌ زام

رێ هه‌له‌ بووی ده‌شتی چۆل و هۆل

ئهم جووره ته‌عبیره‌ جوانانه، وه‌ک ئەدیبه‌کی کورد ئەلێ له شیعی (کلاسیکی)دا زۆرتر

تووشی وشه‌کانی «شاهی سکه‌نادر و ناوی به‌قا و ته‌ختی که‌ی و جامی جه‌م و ته‌یری عه‌نقا و شاری جابلقا...» نه‌بووین، له‌گه‌ل ئەمه‌شا به‌لای ئەدیبه تازه‌کانی کوردوه‌وه ئەو وشانه‌ی شیخ نووری و ته‌عبیره جوانه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی زۆر په‌سه‌ند نییه. [ئەمه‌ رای مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) یه و له‌کتیبی (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) دا نووسیویه‌تی، که‌چی له‌م وتاره‌دا ده‌لت:] (ته‌رانه‌) کانی نووری که‌ شوین (تۆفییق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه‌ لاسایی ئەوی ئەکرده‌وه له‌گه‌ل چه‌شتنی کوردا ری نه‌ئه‌که‌وت و له‌به‌ر ئەوه‌ موریدانی نه‌بوو... [ئەم جار‌ه‌شیان ده‌بیته‌ نوینه‌ری زه‌وقی گشتی له‌جیاتی ئەوه‌ی پالپشتی رایه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی بکات و داکۆکی له‌و خاله‌ گرنه‌گه‌ بکات که‌ هه‌موو شتیکی تازه له‌ سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل چه‌شتنی خوینه‌راندا ناگونجی، ئەو نه‌گونجان و ری نه‌که‌وتنه له‌گه‌ل چه‌شه‌یان، خه‌وشیبه‌ک نییه له‌ نرخ‌ی شاعیر به‌یینه‌ته‌ خواره‌وه، شیعری (نالی) که‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا به‌گالته‌وه ده‌یانخوینه‌وه و به‌چاویکی نزمه‌وه سه‌ریان ده‌کرد، ئەم‌پۆکه‌ هه‌ر ئەو شیعرا‌نه‌ن که‌ خه‌لک به‌قوولی ده‌یخوینه‌وه، له‌ سه‌رده‌می‌ خۆشیدا له‌گه‌ل چیژ و زه‌وقی گشتی یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه و نرخ‌ی شایانی خۆیان یی نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌ کتیبی (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) دا قه‌ناعه‌تیکی دیکه‌ی ده‌رپویه که‌ ته‌واو له‌گه‌ل ئەو رایه‌ی پیچه‌وانه‌یه:] (په‌پوله‌) ی نووری له‌و شیعره‌ تازانه‌یه که‌ چ به‌ (مه‌زوع) و شیواز وه‌ چ به‌وه‌زن و ئاهه‌نگ و موزیقه‌یا له‌ شیعری کلاسیکی ده‌وری کۆن ناچی. به‌ وشه‌ی کوردی په‌تی و سه‌لیسی ته‌عبیری و ماناشیا، به‌ته‌واوی شیعریکه‌ به‌پیتی چه‌شکه‌ی ئەده‌بی ئەم چه‌رخه‌ [نه‌گه‌ر (شوین) (تۆفییق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه‌ لاسایی ئەوی ئەکرده‌وه] مه‌به‌ستی هه‌ر ئەوه‌ یی له‌و (لاساییکردنه‌ویه) که‌ له‌ کتیبه‌که‌یدا (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) ده‌ری پرپوه: [له‌م شیعرا‌نه‌دا - واته‌ ژبانی ئاده‌میزاد - که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ نووسراوه شیخ نووری وه‌ک و تبوومان په‌یره‌وی (تۆفییق فیکره‌ت) ی کردووه وه‌ ئسلووبی شیعره‌کانی له‌ هی ئەو نه‌چی... وه‌ک (تۆفییق فیکره‌ت)، ئەویش زۆری وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه] ئەم په‌یره‌وی کردنه ئەگه‌ر هه‌ر به‌کاره‌ینانی وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی یی، ئەوه‌ نابیتته به‌لگه‌یه‌کی به‌هیتز بۆ (لاساییکردنه‌وه). ئەم جوژه شیواز‌ه‌ش، شیوازیکی باوی ئەو سه‌رده‌مه بووه. شاعیر که‌ ده‌ستی داوه‌ته تازه‌کردنه‌وه، ناتوانی زوو خۆی له‌و کارتیکردنه‌ پرگار بکات و به‌کوردیبه‌کی په‌تی و بژار کراو له‌ عه‌ره‌بی و فارسی بنووسی.

مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) خۆبشی رای وایه: [له‌گه‌ل ئەمه‌شا وشه‌ی کوردی په‌تی،

ته‌عبیری جوان و تازه‌شی خستووته‌ پال وشه‌ بیگانه‌کان وه‌ به‌م جوژه شیوه‌یه‌کی دلگیر و ئاهه‌نگیکی مۆسیقی شیرینی لی په‌یا کردوون) هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی (تۆفییق فیکره‌ت) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یناوه و شیخ نووریش وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه، ناکری سیفه‌تی لاساییکردنه‌وه بده‌ینه پال شیخ نووری، چونکه‌ به‌ته‌نیا (تۆفییق فیکره‌ت) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یناوه، ئەمه‌ سیمایه‌کی زه‌قی شیعری سه‌رحه‌می شاعیره کلاسیکیه‌کانه، که‌ له‌ شیعری شیخ نووری-دا به‌ره‌و که‌م بوونه‌وه چوه‌وه. نازانم مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) له‌ ناو ئەو هه‌موو شاعیره‌ تورکه‌ بۆچی ته‌نیا ناوی (تۆفییق فیکره‌ت) ی هه‌یناوه، په‌نگه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ یی (تۆفییق فیکره‌ت) شاعیریکی خاوه‌ن شیعری نیشتمانیه‌ی و به‌رهمی شیعری زۆرتری ده‌ست مامۆستا که‌وتی. نووسینی شیعری نیشتمانی به‌س نییه، شاعیریکی یی بخریتته‌ خانه‌ی (لاساییکردنه‌وه) وه‌.

ئوه‌ی به‌وردی شیعری شیخ نووری بخوینیتته‌وه، ده‌زانی شاعیریکی مولته‌زیم بووه به‌مه‌سه‌له‌ی میله‌ته‌که‌ی و زۆر وریایانه و به‌چاویکی کراوه‌وه له‌ ده‌ورپشتی خۆی روانیوه و له‌گه‌ل تازار و ئاواته‌کانی بووه. ئەم قسه‌یه‌شم له‌ شیعری و ژبانی رۆژانه‌ی شیخ نووری به‌دی ده‌کریت. یاخیبوونه‌که‌شی له‌ شیعری کلاسیکی هه‌ر له‌ پیتاوی ئەوه‌ بووه، شیعره‌کانی خۆی بکاته‌ چه‌کی خه‌بات و به‌ بزوتنه‌وه‌ی پرگاربخوازان‌ه‌ی میله‌ته‌که‌یه‌وه بیبه‌ستیتته‌وه، تا بتوانی «ده‌س له‌ کلکی (سیمورغ) و گویتسوانه‌که‌ی شاری جابلقا» بکاته‌وه. ئەوانه‌ی به‌ئینقیلابه‌که‌ی شیخ نووری و په‌یره‌وه‌کانی دل‌یان دانه‌مرکایه‌وه، ئەوانه له‌ ئامانجی تازه‌بوونه‌وه نه‌گه‌یشتوون، شیخ نووری پایه و شوینتیکی دیاری هه‌یه له‌وه‌ی توانی شیعری و خه‌بات له‌ یه‌کتر جیا نه‌کاته‌وه، په‌نگه‌ ئەمه‌ش بۆ خۆی هۆبه‌ک یی له‌ هۆبه‌کانی کزکردنی گیانی داهیتان له‌ لای که‌ به‌شیکی زۆری له‌ شیعره‌کانی بۆ (راپه‌راندن و وریاکردنه‌وه) ته‌رخان کردووه، ئەگینا ده‌یتوانی زۆر شیعری دیکه‌ی وه‌ک (په‌پوله‌) و (ژبانی ئاده‌میزاد) بنووسی. که‌واته شیخ نووری کاریکی خراپی نه‌کردووه که‌ [چاوی به‌ ده‌وری خۆیا گیتراوه و شیعری شاعیره‌ گه‌وره‌کانی تورکی ده‌وری ژبانه‌وه و ئینقیلابی (عثمانی) به‌وردی خویندووته‌وه وه‌ باش سه‌رنجی داوه‌ته مه‌غز و شیوازی ئەده‌بی تازه وه‌بی ئەوه‌ی ئەبله‌ق و حه‌په‌ساو دامینتی دویان که‌وتوووه].

که‌ شیخ نووری له‌ سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) دا تازه‌بوونه‌وه‌ی به‌ریا کردی و بووی به‌زه‌عیمی ئینقیلابی شیعری تازه، ئەوه‌ بیگومان یان تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی شیخ نووری له‌ ده‌ سه‌له‌دا پێوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری تورکیه‌وه‌ نییه، یان ده‌بی له‌ پاش

(١٩٣٠) یهوه شیخ نووری تا ماوهیهک شان بهشانی مامۆستا - گۆران - رۆیشتی، چونکه ده‌لێن شیعی راسته‌قینه‌ی گۆران له دوا‌ی سییه‌کانه‌وه ده‌ستی پێ‌ک‌ردوه، مامۆستا (گۆران) یش ده‌لێ: (به‌یه‌که‌وه ئه‌مان‌پروانییه‌ به‌ک کلا‌ورۆژنه). لێ‌رده‌ا ئه‌گه‌ر پ‌وانین بۆ ئه‌و کلا‌ورۆژنه‌یه [که‌ خوێندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی تورکی] یه‌ بک‌ری به‌ لاسایی‌کردنه‌وه‌ و وا له‌ قه‌له‌م بدری، ئه‌وه‌ مانای وایه‌ مامۆستا (گۆران) یش ده‌که‌وێته‌ خانه‌ی لاسایی‌کردنه‌وه‌وه‌! دوا‌ش ت که‌ کۆتایی پێ‌ به‌ینم هه‌ر قسه‌که‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) یه‌ که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌یدا نووسیویه‌تی دوا‌ی هێنانه‌وه‌ی دوو به‌یته‌ شیعی (پیره‌مێرد)، که‌ ده‌لێ: [ئه‌م دوو به‌یته‌ی پیره‌مێرد ئه‌گه‌ر سه‌رنجی بدرتیته‌ی هه‌موو له‌و سه‌نعه‌ته‌ وردانه‌ی ئه‌ده‌به‌، که‌ به‌تایه‌تی له‌ شیعی ئه‌وا ئه‌بینی، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ گه‌واهیکی به‌هێزه‌ بۆ شاعیری شیخ نووری و پله‌ی ئه‌ده‌بی له‌ چاو پیره‌مێردا که‌ به‌راستی یه‌کیک بوو له‌ مامۆستا به‌رزه‌کانی شیعی و ئه‌ده‌ب].

* د. کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر له‌ سه‌ره‌نجامه‌ گشتییه‌کانی نووسینه‌که‌یدا ده‌گاته‌ ئه‌و رایه‌: [شیخ نووری شیخ صالح که‌ به‌ سه‌رۆکی رێبازی تازه‌کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی ناسراوه‌ له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی بێگانه‌ به‌گشتی و تورکی به‌تایه‌تی که‌ره‌سه‌ی به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هێناوه‌، به‌لکو هۆشیاران هه‌ستی به‌ مۆری لاسایی‌کردنه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌ی دێرینی کوردیدا کردوه‌ و ئاگای له‌ هۆیه‌کانی بووه‌ و پێگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه‌ و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌رۆکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ ده‌ستنیشان کردوه‌ و ئه‌مجا بریاری بزوتنه‌وه‌که‌ی داوه‌] (٥٠) راسته‌ وه‌ک دکتۆر به‌سیر بۆی چوه‌ شیخ نووری (هۆشیاران هه‌ستی به‌ مۆری لاسایی‌کردنه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌ی دێرینی کوردیدا کردوه‌)، به‌لام وه‌ک که‌سێکی هۆشیاری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆشی ئاگاداری تاقی‌کردنه‌وه‌ی میله‌تان بووه‌ و خۆشی دانی به‌و حه‌قیقه‌ته‌دا ناوه‌، ئه‌مه‌ش وه‌نه‌بێ له‌ نرخ و به‌های کاره‌که‌ی شیخ نووری که‌م کردیته‌وه‌ له‌ به‌ریاکردنی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه‌دا که‌ ته‌واو هه‌لومه‌رجه‌کانی بۆ هاتبووه‌ دی و چاوه‌روانی یه‌کیک بوو راییگه‌یه‌نی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌کارتی‌کردنی ئه‌ده‌بی گه‌لانی دیکه‌ش سه‌رچاوه‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ هێنای، هه‌مدیسان کاریکی خرابی نه‌کردوه‌ و یه‌کیک تۆزی له‌ ئه‌ده‌بی به‌راورد‌کاریدا شاره‌زایی هه‌بێ، ئه‌وه‌ به‌عه‌یب نازانی. ئه‌وه‌نده‌ی مه‌سه‌له‌ی

(٥٠) شیخ نووری شیخ صالح له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی ویژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا، دکتۆر کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر، ١٩٨٠، له‌ چاپ‌کراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد - ده‌سته‌ی کورد - ٨٤ل.

(به‌خشین و وه‌رگرتن) تیگه‌یشتنیکی شارسنایی ئه‌م شاعیره‌یه‌، له‌ تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعی کوردیدا!

* کاک ئیبراهیم باجه‌لان له‌ وتاریکدا که‌ بۆ یادی شیخ نووری ته‌رخان کردبوو نووسیویه‌تی: [عه‌قلی ئاده‌میزاد به‌ هیز و توانای خۆی ده‌توانی، به‌بێ پشت به‌ستن به‌هیچ یارمه‌تییه‌ک له‌ هیزه‌کانی ئه‌ودیه‌ سروشته‌وه‌، له‌و سستمه‌ تیبگا که‌ گیتی له‌سه‌ر ده‌روات] (٥١) بێگومان مامۆستای ناوبراو کاریکی چاکی کردوه‌، یادی ئه‌م شاعیره‌مانی کردوه‌ ته‌وه‌، زۆریه‌ی رایه‌کانی له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرینه‌وه‌ که‌ شیخ نووری شاعیریکی بووه‌ پ‌روا و متمانه‌ی به‌ پاشه‌رۆژی پ‌رووناکی گه‌له‌که‌ی هه‌بووه‌، پ‌رواشی به‌وه‌ بووه‌ که‌ ئاده‌میزاد ده‌توانی به‌ عه‌قلی خۆی هه‌موو ئامانجیک به‌ییتیه‌ دی، به‌لام که‌ ده‌لێ: [به‌بێ پشت به‌ستن به‌هیزه‌کانی ئه‌ودیه‌ سروشته‌وه‌] ئه‌مه‌یان رایه‌که‌ له‌ راستی به‌دووره‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی شیخ نووری شاعیریکی ئیماندار بووه‌ به‌ هیزه‌کانی ئه‌ودیه‌ سروشت و به‌ تاک و ته‌نیایی خوا. ئه‌وه‌تا دکتۆر مارف خه‌زنه‌داریش پ‌الپشتی ئه‌م رایه‌م ده‌کات و ده‌لێ: [ئه‌و - واته‌ شیخ نووری - له‌و پ‌روایه‌ دابوو که‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌و زه‌وییه‌ دان له‌ کاری ئاسمانه‌] (٥٢) وه‌نه‌بێ پ‌روا بوونی شیخ نووری له‌ نرخ شیعه‌کانی که‌م بکاته‌وه‌، یان له‌و خه‌بات و پ‌ۆله‌ی که‌م بکاته‌وه‌ که‌ شیخ نووری به‌ئه‌نجامی گه‌یاندوه‌، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌شدا ته‌نیا مه‌به‌ستم وردی را ده‌رپینه‌ و هیچی تر.

(٥١) جریده‌ العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ کانون الأول ١٩٨٣، (١٨) ربیع الأول ١٤٠٤هـ.

[نوري الشيخ صالح شاعراً وصحفيًا] بقلم: إبراهيم باجلان.

(٥٢) الثقافة الجديدة، العدد (٩) ١٩٦٩، «الأبحاث الرومنطيقی فی الادب الكردي»، د. معروف خزندار.

شیخ نووری له کۆری رۆژنامه نووسی کوردیدا

له پاش سه رنه كه وتنی شوپشه كه ی شیخ عوبه يدوللای نه هری كه له دژی دهوله تی عوسمانی سالی (۱۸۸۱) بهر پای کرد، گه لی کوردمان بۆی به ده ركه وت به ته نیا خه باتی چه كدارانه ناتوانی كورد به مافه ره واکانی خۆی بگه به نئ، بۆیه پیاوه سیاسی و هۆشیاره كانی كه وتنه خۆیان بۆ دامه زرانندی كۆمه لئ (كۆمه له ی نهینی و ئاشكرا) تا بتوانن هۆشیاره نه ته وایه تی له ناویاندا بلاو بگه نه وه، له و پێودانگه وه ههستیان به پیتویستی ده رکردنی گۆشار و رۆژنامه کرد، مێژوونووسان و رۆژهه لاتنسه كانی، له وانه (م. س. لازاریف)، ماوه ی نیوان (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰) به ماوه ی تیکۆشانی پیتشكه وتوو داده نین.

موونه وه رانی كورد له كۆتایی سه ده ی نۆزده م و سه ره تای سه ده ی بیسته مدا وشه یان کرده چه کیتی برنده و کوشنده دژی ئەوانه ی دژ به ئازادی و سه ره خۆبی ئەو میلله ته بوون. بۆ یه که م جار روونا کبیران له ئەفسه ران و قوتابیان و مامۆستایان و ئەدیبان له شاری ئەسته مبولۆ کۆبوونه وه تا به هه موو دنیای رابگه یه نن کورد، میلله تیکی به شخوراوه و مافی ره وای خۆیان گه ره که، له وئ گیرو گرفته کانی خۆیان خسته به رده م بێگانه کان، چونکه ئەسته مبولۆ پایته ختی ده وله تی عوسمانی بوو، هه ره ها شوپتیکی ستراتیژی بوو له نیوان ئاسیا و ئەوروپا، هه ره له و کاته دا قوتابخانه یه کی کوردی به ناوی (چه مبه رلی تاش) کرایه وه که کرایه شوپتی بلاو کردنه وه ی هۆشیاره نه ته وایه تی، زۆر له کورده کان له هه موو لایه که وه روویان ده کرده ئەو قوتابخانه یه و سوودیان له بیرو رایه نه ته وه یی و نیشتمانییه کانی (خه لیل خه یالی) به رپوه به ری قوتابخانه که وه رده گرت، له دواییشدا ناوبراو به ردی بناغه ی کۆمه لی (هیتی) دانا. پیتویسته ئەوه ش له یاد نه که یین که شاری (قاهیره) دووه م مه لبه ندی خه بات بوو، ئەوه ش له به رته وه ی بووبوه شوپتی دوورخراوه کان و ئەوانه ی له ده ست جه ور و سه م عوسمانییه کان روویان ده کرده ئەوئ، به تایبه تی بنه ماله ی (به درخان)، که چنگ به چنگ و رووبه رووی عوسمانییه کان ده وه ستان و به و په ری بوپری و ئازایه تییه وه له روویان هه لگه رانه وه. شاری (قاهیره) جیگای چالاکی رامیاری بوو، هه ره ها بواریکی فراوانی هه بوو بۆ ده رپینی سه ره به ست و ئازاد، به م شیوه به رۆشنییر و دلسۆزه کانی کورد ده ستیان کرد به بلاو کردنه وه ی بیروباوه ری

جیا بوونه وه ی کورد و رزگار کردنی له ده ست سه مکاران.

بێگومان مێژووی رۆژنامه نووسی کوردی، به شیکێ دانه پراوه له مێژووی بزوتنه وه ی سیاسی. هه ر کاتیک هۆشیاره نیشتمانی و سیاسی رزگاربخوازه پهره ی سه ند، پیتویسته ئەو هۆشیاریه لایه نی رۆشنییری و فیکری ئەو میلله ته ش بگرتیه وه. سه رکرده سیاسییه هۆشیاره کانی پیتویسته به دوا ی ئەو هۆیاندا بگه رین، که بتوانن به هۆیانوه هۆشیاره بگه یه ننه زۆریه ی زۆری جه ماوه ر. سه رکرده یه تی هۆشیاریه که ی چه نده کی قوول و گه وره و پیتگه یشتوو و به ربالو بی، ئەگه ره جه ماوه ر ساده و ساویلکه بن ناتوانن رۆلی خۆیان ببینن و به چه کی هۆشیاره دا کۆکی له مافه کانی خۆیان بگه ن، سه رکرده کانی ناتوانن ئاوات و ئامانجه کانی جه ماوه ر بیننه دی. سه رکرده کانی بزوتنه وه ی رزگاربخوازه ی کوردیش، هه ره زوو هه ستیان به و لایه نه کرد و له و راستییه تیگه یشتن که رۆژنامه چ رۆلیکی کاریگه ری له بلاو کردنه وه ی هۆشیاره ی بیروباوه ردا هه یه، بۆیه که وتنه بلاو کردنه وه ی رۆژنامه له هه ره شوپتیکی رییان به مه دای.

گه شه کردنی ره وتی رۆژنامه نووسی کوردی، له گه ل پیتشکه وتنی هه ستی نه ته وایه تی و بزوتنه وه ی رزگاربخوازه ی گه لی کورد که وته گه شه کردن، بۆیه هه ره له سه ره تاوه له گه ل بزوتنه وه ی رزگاربخوازه دا شان به شانی یه کتر سنگیان بۆ پیتشه وه کوتاوه و هه ره ئەو کاته خه باتی وشه و خه باتی سیاسی نه ته وه ی کورد یه کیان گرتوه. هه ره کاتی بزوتنه وه ی رزگاربخوازه ی گه لی کورد دوو چاری داپلۆسین و سه رکو تانه وه بووی، به هه مان شیوه باری رۆژنامه نووسی توشی سه رکو تکردن و کزی هاتوه. واته گه شه کردن و بوو ژانه وه ی رۆژنامه نووسی کوردی له و سه رده مه دا پیتوه ندییه کی توندوتۆلی به هه لکشان و داکشانی باره سیاسییه که ی کورده وه بووه، چونکه پیتوه ندییه کی کار له یه ک کرا و تیکه ل به یه کتری بوو.

هه ره له و کاتانه دا جاری واریککه وتوه داگیرکه ران و ده ستدریژکاران باری رۆژنامه نووسی کوردیان به دیوه که ی دیکه دا خستوه. پاش سه رکو تکردنی میلله ته که، ده ستیان به سه ر رۆژنامه داگرتوه و بۆ به رزه وه ندی خۆیان به کاریان هیناوه و کردوو یانه ته هۆیه ک بۆ پر و پاگه نده ی نه خشه و پیلانه کانیان، ئەوه ش به روونی ئەوه مان بۆ ده رده خات که رۆژنامه نووسی کوردی و مێژووه دژواره که ی پیتوه ندییه کی به هیتی به سه رجه می بزوتنه وه ی نیشتمانییه وه هه یه، ئەوه بوو له (۲۲) ی گه لا ویتی سالی (۱۹۰۸) به ئاشکرا کردنی

دهستووری عوسمانی (مه‌شروتییه‌ت)، بوو به‌هه‌له‌که‌وت و ده‌رفه‌تیکی له‌بار بۆ هاندانی رۆشنبیری کورد تا ده‌ست بکه‌ن به‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی بیروبا‌وه‌ری جیابوونه‌وه‌ی کوردستان و رزگارکردنی گه‌لی کورد. به‌سه‌رکه‌وته‌نی شو‌رشی (۱۹۰۸) و جارپادانی ده‌ستوو، بزوتنه‌وه‌ی کورد بووژایه‌وه و بۆ به‌که‌م جار چه‌ند کۆمه‌له و ده‌زگایه‌کی رووناکبیری و سیاسی به‌خۆبه‌وه بینی، ئه‌و رووداوه‌ بووه‌ هۆی ده‌رکردنی چه‌ند رۆژنامه و گو‌فارتیکی وه‌ک رۆژنامه‌ی (کورد) و (کوردستان) و دواتر (رۆژی کورد) و (به‌کبوون). ئه‌م کۆمه‌له‌یه به‌که‌م کۆمه‌له‌ی سیاسی کورد بوو له‌و سا‌له‌دا له‌ نه‌سته‌مبوول‌به‌ناوی (جه‌معیه‌تی ته‌عاون و ته‌ره‌قی کوردی) یه‌وه پیکه‌پینرا. دامه‌زراندنی ئه‌م کۆمه‌له‌یه بۆ هیممه‌تی جوامی‌رانه‌ی ئه‌م زاتانه ده‌گه‌رپته‌وه: (عه‌بدو‌لقادر شه‌مزینی و ئه‌مین عالی به‌درخان و داماد ئه‌حمه‌د و ذوالکفل پاشا و جه‌نه‌را‌ل شه‌ریف پاشا و چه‌ندان ئه‌فسه‌ر و رۆشنبیر و قوتابی زانستگه‌کان). ئینجا کۆمه‌لی (هیتی) له‌ سا‌لی (۱۹۱۲) به‌شێوه‌یه‌کی ئاشکرا له‌ لایه‌ن قوتابییه‌ دلسۆزه‌کانییه‌وه پیکه‌پینرا، له‌ دواییشدا جگه‌ له‌ قوتابیان، ئه‌فسه‌ر و رۆشنبیران و کاسبکارانیش چوونه‌ پال ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌وه و گو‌فاری (رۆژی کورد) یان ده‌رکرد، پاشان ناوه‌که‌ی بوو به‌ (ه‌تاوی کورد).

شاری سلیمانی‌ش ته‌نیا له‌ رووی بزوتنه‌وه‌ی سیاسییه‌وه دل‌ی زیندووی کوردستان نه‌بووه، به‌له‌کو مه‌له‌بندی بزوتنه‌وه‌ی رۆشنبیری و شارستانی‌ش بوو، سه‌ره‌تای رۆژنامه‌نووسی راسته‌قینه‌ی به‌کارتی‌کردنی ئه‌و میژوووه پر له‌ شکۆبه‌ی به‌هه‌ول و ته‌قه‌للای گه‌لی رابه‌ر و مامۆستای ئه‌و مه‌یدانه دروست کرا، که ئه‌وانیش بریتی بوون له‌ پیاوی سیاسی و رووناکبیر و موونه‌وه‌ری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ه. کاتێ عی‌راق له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانی چووه ده‌ره‌وه و ئینگلیز له‌ سا‌لی (۱۹۱۷) هه‌و ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ربدا کیشا، له‌ به‌غدا له‌ سا‌لی (۱۹۱۸) رۆژنامه‌ی (تیگه‌یشتنی راستی) یان ده‌رکرد، کاتێ (می‌جهر سو‌ن) یان ناره‌ سلیمانی و بوو به‌حاکمی سیاسی ئه‌و شاره (سو‌ن توانی به‌شیتکی کاربگه‌ر له‌ رووناکبیرانی سلیمانی له‌ خۆی کۆ بکاته‌وه، له‌وانه ئه‌فسه‌ره‌کانی جارانی سوپای عوسمانی، ئه‌مه‌ش به‌ریتگی دامه‌زراندنیان له‌ هه‌ندێ پله و پایه‌ی ناسکی میری و دروستکردنی که‌شوه‌وايه‌کی رۆشنبیری ئه‌وتۆ که له‌وه پيش‌شاره‌که به‌خۆبه‌وه نه‌دیوو)، دیسانه‌وه "می‌جهر سو‌ن که‌شوه‌وايه‌کی رۆشنبیری گورجوگۆلی له‌ سلیمانی دروست کرد، له‌ رۆژانی فه‌رمانه‌وايي خۆی به‌سه‌ر ئه‌و شاره‌دا، به‌تایبه‌تی به‌هۆی رۆژنامه‌ی (پيشکه‌وتن) هه‌و که به‌زمانی کوردی ده‌ری ده‌کرد و ژماره‌یه‌کی به‌ده‌ره‌وه بووی شاعیران و

نووسه‌رانی لێ کۆکرده‌وه، له‌وانه (نووری شیخ سا‌لح) و (جه‌مال عی‌رفان) و (عه‌لی که‌مال باپیر) و که‌سانی دیکه. ئینگلیزه‌کان له‌ نیسانی (۱۹۲۰) هه‌و تا (۱۹۲۲) رۆژنامه‌ی (پيشکه‌وتن) یان له‌ سلیمانی ده‌رکرد، دوای ئه‌میش له‌ سا‌لی (۱۹۲۴) رۆژنامه‌ی (ژبان‌ه‌وه) یان ده‌رکرد، که ئه‌و دوو رۆژنامه‌یه، زمانی حا‌لی خۆیان بوون و به‌سه‌ره‌رشته‌ی ئه‌وان ده‌رده‌چوون و زۆرتر ته‌رخان کرابوون بۆ پروپاگه‌نده‌ی نه‌خشه و پیلانه نه‌گه‌رسه‌کانی خۆیان، ئه‌گه‌رچی له‌ پال ئه‌وه‌شه‌وه بایه‌خی به‌لایه‌نی ئه‌ده‌بی و رۆشنبیری ده‌دا و کۆمه‌لی شاعیر و رۆشنبیر بۆ رۆژنامه‌که‌یان ده‌نووسی.

د. که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د ده‌رباره‌ی ئه‌و رۆژنامه‌یه نووسیویه‌تی: "سو‌ن چه‌زی ده‌کرد زمانی کوردی پيشکه‌وتن و بیته‌ زمانی نووسین، بۆ جیبه‌جیک‌کردنی ئه‌م نیازه‌ی په‌نای برده به‌ر گه‌لی کاری به‌ئه‌نجام. هه‌ر که بووه حاکمی سیاسی سلیمانی، کوردیی کرده‌ زمانی خوتندن و نووسین و په‌یوه‌ندی نیوان ده‌زگایانی میری. به‌خیرایی کتیبی - ئه‌له‌فبای کوردی - چاپ کرد و خۆی به‌سه‌ر فیگره‌کاندا ده‌گه‌را و زۆر گه‌رم مامۆستا و شاگردانی ئه‌و قوتابخانه‌ی بۆ به‌کاره‌یتانی زمانی کوردی هان ده‌دا. جگه له‌وه سو‌ن که‌وته هاندانی نووسه‌ر و شاعیرانی کورد، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر په‌تی بنووسن. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ی پيشکه‌وتنیکی ریک‌خست و نووسینیکی زه‌کیی ساییی کرده دووه‌م له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که له‌ تاریکبینی و وره به‌ردان و «گه‌ران به‌دوای عی‌زرائیل» به‌ولاوه هیچی تری تیدا نییه، به‌لام هه‌مووی له‌ به‌رگیکی ساکاری په‌تیدا پيشکه‌ش کراوه و می‌جهر سو‌نیش عه‌ودا‌ل و کوژراوی ئه‌وه بوو. هه‌ر له‌و پيشکه‌وته‌دا شیعرتیکی شیخ نووری شیخ سا‌لحی کردۆته یه‌که‌م که قه‌ت ناچیتته ناو ده‌فته‌ری به‌ره‌مه‌ به‌هێزه‌کانی ئه‌و شاعیره‌وه، به‌لام بۆ سو‌ن ئه‌وه زۆر بوو که شیخ نووری به‌کوردییه‌کی په‌تی خه‌لکی هان ده‌دا بۆ بایه‌خدان به‌کشوکا‌ل، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش سو‌ن شیخ نووری و جه‌مال عی‌رفانی هان ده‌دا له‌سه‌ر لۆکه و تووتن و ئه‌و باباته‌نه بنووسن، شیخ مه‌حمودی نه‌میریش یه‌کیک بوو له‌و سه‌رکرده‌ هۆشیاران‌ه‌ی زوو ده‌رکی به‌پیتو‌یستی رۆژنامه‌یه‌ک کردبوو، تا رۆلی خۆی ببینێ و ئه‌رکه‌کانی قو‌ناغ راپه‌رتین، چونکه ئه‌ویش زانیبووی خه‌باتی چه‌کدارانه به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی کورد به‌مافه ر‌ه‌وايه‌کانی خۆی بگات، ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و لایه‌نه گرنکه‌ی خه‌باتی فه‌رامۆش کرد، بۆیه وه‌ک هه‌موو سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌لانی ژێرده‌سته که له‌ په‌یامی خۆیان تیگه‌یشتن، ئه‌م دوو خه‌باته‌یان له‌ به‌رچاو گرت و له‌ یه‌ک رووباردا یه‌کیان گرتوه‌و.

له‌ پاش دروستبوونی (جه‌معیه‌تی کوردستان) له‌ (۲۱) ی ته‌مموزی سا‌لی (۱۹۲۲) و

له پاش دهنگدان بۆ ههلبژاردنی دهستهی کارگێری ئهو جهمعیه ته، له مزگهوتی (سهید حهسهنی موفتی) له گهرهکی سابوونکهران له سلیمانی دهست کرا به دهنگدان، دوای خۆبندنهوهی وتاریکی پر له کهفوکۆل له لایهن حاجی مستهفا پاشای یامولکی (*)، که کهوته دوای نوێژی جومعهوه، ههر لهو مزگهوتهدا به شپوهیهکی نهینی دهنگدان کرا بۆ ههلبژاردنی دهستهی دامهزرینهری ئهو جهمعیه ته، که (حاجی مستهفای یامولکی) به سهروکی ئهو جهمعیه ته ههلبژێردرا. دوای ئهوهی دهستهی دامهزرینهران له مالی (حاجی مستهفا) کۆبوونهوه، بریاریان دا پۆژنامهیهک به کوردی و تورکی دهریکه و ناوی بنین (بانگی کوردستان). مستهفا پاشا کرایه خاوهنی ئیمتیاز و به پتوه بهری لێپرسراوی پۆژنامهکه، که ژمارهی یهکهمی له (۲) ی ئابی (۱۹۲۲) دا دهرچوو. دروشمی پۆژنامهکه پیشخستنی گهل و په ره پیدانی ولات بوو. وهک پۆژنامهکه نووسیهتی (عیلمی، ئیجتیماعی، ئهدهبی، غهزه تهیهکی حور و سه ره به ست و میللییه) به ههفتهی جارێک دهردهچوو. (شیخ نووری) شان به شانی (عهلی که مال باپیر) موحه ریری به شه کوردی و فارسییه کهی ئهو پۆژنامهیه بوو.

کاتی ئهو پۆژنامهیه دهردهچوو، ئینگلیزهکان به ته وای دهستیان به سه ر شاری سلیمانیدا گرتبوو، بۆیه له سه ر پۆژنامهکه نه نووسراوه پۆژنامهیهکی (سیاسی)یه، ههر لهو کاتهی پۆژنامهی (بانگی کوردستان) دهردهچوو، شیخ مهحمود له ئاوارهیی هیندستان بوو، میژوو نووسان رایان وایه که وتارهکانی ئهو پۆژنامهیه بووه هۆی گه رانه وهی شیخ مهحمود له ئاوارهیی. شیخ نووری تا دهرچوونی ژماره (۱۳) لهو پۆژنامهیه دا کاری کردوو، سه رهتای سالی ۱۹۲۶ مستهفا پاشا له به غدا سی ژماره ی تری لێ دهرکردوو که ژماره (۱-۱۴) و (۲-۱۴) و (۳-۱۴) ن، ئه وه جگه له وهی ژماره (۱۴) ی ههر له سلیمانی، دوای گرتنه وهی شاری سلیمانی بووه و به هه تیوی دهرچوو، که تیایدا زۆر باسی شیخ مهحمود و ده سه لاته کهی کراوه. له شوینی (شیخ نووری و عهلی که مال و په فیق حیلمی، مستهفا شهوقی) کراوه به موحه ریر و (که ریم پۆسته م) یش کراوه به به رپتوه بهری ئیداره. دووهم پۆژنامه شه له پاش پۆژنامهی (پیشکه وتن) که له شاری سلیمانیدا دهرچوو بۆ. له م

(*) حاجی مستهفای یامولکی: له سالی (۱۸۶۶) له شاری سلیمانی له دایک بووه. سه رهتایی له سلیمانی ته و او کردوو. ئامادهیی عهسکه ری له به غدا خۆبندوو، ئینجا بۆ خۆبندن چوو ته ئه ستانه و دوای ته و او بوونی له (۱۳۰۴ هـ) کراوه به سه روکی روکنی حه ربی و له وه زاره تی جهنگ دامه زراوه. له (۲۵) ی کانوونی دووهمی سالی (۱۹۳۶) له به غدا مردوو و ته رمه که بیان هینا وه ته وه سلیمانی.

شیخ نووری شیخ سالح له سه رده می حوکه داریتی شیخ مهحمودی
حه فید له شاری سلیمانی

رۆژنامه‌یه‌دا شیخ نووری، وتاره‌کانی تهرخان کردوو به‌گره‌بکردن له مافی میلله‌ته‌که‌ی. به‌خه‌باتی وشه له راپه‌رپین و ورباکردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی به‌شداری کردوو. له لایه‌ک هه‌ولتی ده‌دا بزوتنه‌وه‌یه‌که‌ی رۆژنێبیری به‌ریا بێ، تا له‌گه‌ڵ باروودۆخی ئەو کاته بگۆنچێ، له لایه‌کی تریشه‌وه به‌هۆی رۆژنامه‌وه که راسته‌وخۆتر له‌گه‌ڵ جه‌ماوهر پێوه‌ندیان هه‌یه، هه‌ندی ب‌اس و خواسی گ‌رنگیان بۆ پروون بکاته‌وه و تاووتوو بکات و به‌ پروونی و ساکاری بیخاته به‌رده‌ستیان.

شیخ نووری له وتاره‌کانیدا بایه‌خی به‌زۆر لایه‌نی جو‌راوجۆر داوه و ه‌ک: (ئه‌ده‌ب، سیاسه‌ت، می‌ژوو، زمان، ئابووری) و هه‌موو ئەو لایه‌نانه‌ی به‌سه‌ر کردوو‌ته‌وه، هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی (پێشک‌ه‌وتن) و (ژیا‌نه‌وه) و (ژیان) دا زۆر وتاری به‌نرخ‌ی نووسیوه، ده‌توانی س‌اتوسه‌واکردنی شیخ نووری له‌گه‌ڵ ئەو رۆژنامه‌نه به‌سه‌ره‌تای دروستبوونی کاری رۆژنامه‌نووسی له لای شیخ نووری دابنێین. له رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان) دا شیخ نووری بایه‌خێکی زۆری به‌مه‌سه‌له‌ی خویندن و بلا‌وکردنه‌وه‌ی زانست و زانیاری داوه، هه‌روه‌ک چۆن به‌هه‌ڵبه‌ست (نظم) ئەم لایه‌نه‌ی فه‌رامۆش نه‌کردوو.

له ژماره (٣) ی رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان)، (٢١) ی ئاغ‌ستۆسی ١٩٢٢، ده‌رباره‌ی گ‌رنگی چاپخانه له پێش‌خستنی میلله‌تی کورد داوه و ده‌لێ: «ماکینه‌ی چاپ به‌کێکه له نیشانه‌ی ته‌ره‌قیاتی میلله‌ت. قه‌ومێ، میلله‌تی، که واسیته‌یه‌کی ئینتیشاری فیکر و ئیله‌مامی مه‌رامی نه‌بێ، ئەو فیکره، ئەو غایه‌یه بێ ئەوه‌ی بگاته‌ گوتیه‌ک یا گوێگریک، بێ ته‌ئسیر و عه‌قیم ئەمینیته‌وه، به‌لام هه‌ر میلله‌تی ساحیبی مه‌ته‌به‌ع، مالیکی غه‌زه‌ته‌یه‌کی میللی خۆی بێ بۆ ته‌ره‌قی و ته‌عالی، میلله‌ته‌کی هه‌ر غایه و ئەمه‌لیک ته‌عقیب بکا ئەتوانی به‌ده‌نگی به‌رز و بل‌ند بیگه‌یه‌نیه‌ گوتی ئەو که‌سانه‌ی که گوێگر و خادیمی مه‌عاریف و میلله‌تن. ئینجا ده‌لێ: «ماکینه‌ی چاپ بۆ هه‌موو ئامالێکی میللی، ئیجتیماعی، ئیقتیسادی جارده‌ریکی داخیلی و خارجییه و بۆ ته‌وحیدی ئەفکار و حسییاتی قه‌وم، عامیل و واسیته‌یه‌کی زۆر موئه‌سیره. جگه له‌مانه‌ش، ئاسار و ئەده‌بیاتی ئەو قه‌ومه‌ی پێ له چاپ ئەدری که ئەمه‌ش موخافیزی عیلم و ئەده‌بیاتی ئەو قه‌ومه‌یه..» شیخ نووری له‌م وتاره‌دا گ‌رنگی ماکینه‌ی چاپ ده‌رده‌خات و رۆلی له دروستکردنی شارستانیه‌ت و هه‌روه‌ها باسی پاراستنی ئەو پاشماوانه ده‌کات که بنه‌مای نه‌ته‌وه‌که‌ن و مایه‌ی بوون و مانه‌وه‌یه‌تی. له پاش ئەوه‌ی له گ‌رنگی چاپ و ماکینه‌ی چاپ ده‌کوڵیته‌وه، ئینجا پێش‌نیار ده‌کات و ده‌لێ: «ئهم‌جا بۆ ئەوه‌ی ئیبه‌شه ئەم

ئاساره نه‌فیسانه و ئەم ئەده‌بیاته به‌قیمه‌ته‌مان له کیس نه‌چی و به‌رووری زه‌مان نه‌فه‌وتی، لازمه له ته‌ره‌ف غیره‌تمه‌ندانی موخته‌ره‌می وه‌ته‌نه‌وه بۆ هینان و کرینی ماکینه‌یه‌کی چاپ قسوور نه‌کری. له حه‌مییه‌تمه‌ندانی ئەهالی موخته‌ره‌می کوردستان وا ئومید ده‌که‌م به‌ناوی مه‌نفه‌عه‌تی میلله‌ته‌وه هیمه‌ت بۆ هینانی ئەم ماکینه‌یه بکری؟ ئەمه‌ش ته‌کلیفیکی ئەوه‌نده گ‌ران نییه که له هه‌موو که‌س هه‌ڵنه‌ستی. به‌نده بۆ ئەم ئیسه‌ خیره ده‌لاله‌ت و ته‌شه‌بووس ئەکه‌م هه‌ر که‌س به‌قه‌ده‌ر ئیقتیدار و هیمه‌تی خۆی موعاونه‌ت به‌رموون به‌ناوی میللییه‌ت و کوردییه‌ته‌وه ئیستیرحام ئەکه‌م». هه‌ر له‌و رۆژنامه‌یه‌دا ده‌رباره‌ی «هه‌لوێست» رای خۆی ده‌رپه‌وه که له ژماره (٨) ی (٢٩) ی ئەیلوول ١٩٢٢ دا بلا‌و‌کراوه‌ته‌وه و نووسیویه‌تی: (هه‌رچه‌ند ورد ئەمه‌وه و تی ئەفکرم، گوێ ئەگرم، نه ئەبینم، نه ئەبیه‌م شه‌خسی چ جاهل و چ عالم به‌حسییاتیکی مه‌تینی میللی مه‌ته‌حه‌سس بێ. فه‌ره‌زن بشی سه‌به‌بی بووه‌ی که ئەم حسییاته ئەساسیکی مه‌حه‌کم، رسووخێکی مه‌تینی نییه، به‌جو‌زئی ئینقلابیکی مووه‌قه‌تی مه‌عکوسه‌ن مووبه‌ده‌ل ئەبێ. (ته‌به‌قه‌ی عه‌وام) مه‌علوومه که ئەم ته‌به‌قه‌یه هه‌موو وه‌قت و زه‌مانی تاییعی جه‌ره‌بانیکی ته‌بیعی، یه‌عنی حکومه‌تیکی به‌شیدده‌ت بووبی، بۆ ئەوه‌ی که ئەشقی و دز و جه‌رده زه‌ریه‌ی له که‌سایه‌تیان نه‌دا له سو‌رته‌ت دائیمنه‌ن دو‌عیای مووه‌فه‌قییه‌تی ئەو حکومه‌ته‌ی کراوه. له عه‌ینی س‌الدا ئەگه‌ر ئەو حکومه‌ته ته‌ورێ موقابیل به‌خاریج نفووزی ته‌نزیل کردبێ، ئەو وه‌قته غه‌یبه‌تی حکومه‌ت و دو‌عیای مووه‌فه‌قییه‌تی ئەو که‌سه کراوه که کاروانی تا سه‌لاحیه ره‌وانه کردوو، ئەمانه حه‌قیانه.

(ته‌به‌قه‌ی موونه‌وه‌ر) بۆ ئەم ته‌به‌قه‌یه زۆر ته‌عه‌جوب ئەکه‌م که هه‌ر یه‌کی به‌نسبه‌ت خۆیه‌وه و که‌م و زۆر له پینچ س‌اله‌وه هه‌تا ده‌ دوانزه س‌اله له عیلمیه، حه‌رییه، له حقوق، ته‌حسیلیان دیوه له ته‌شکیلاتی حکومه‌ت باخه‌به‌ر و به‌حسییاتی میللییه موته‌حه‌سس و ده‌ماغیکی موساعید و ته‌ریبه دیده‌یان بۆ موخاکه‌ماتی سیاسی، ئیقتیسادی و وه‌زعییه‌تی عه‌سه‌کری هه‌ر حکومه‌تی هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا فیکری که ئەمرۆ بۆ خۆیان قه‌رار ئەده‌ن، س‌ب‌حه‌ینێ له بیریان ئەچیته‌وه، هاو‌فیکریکی دوینێ یان بۆ قسه‌کردن که ئەچیته ته‌نیشتییه‌وه، که ته‌ماش‌ا ئەکا فیکره‌که‌ی دوینێ نه‌ماوه - گه‌زی چی و جاوی چی - فیکری ئەمرۆی له‌گه‌ڵ هینی دوینیدا (ئاسمان و ر‌یسمانه) کوره‌تۆ‌کابراکه‌ی دوینیت، نه‌وه‌للا و بیللا ئەو نیم، ئەم قور به‌سه‌ره‌ش هه‌لده‌ستی و ئەروا، ئەل‌یت قه‌ینا‌کا با من درۆزن بم. زۆر پیاوی وام دیوه که جاهو جه‌لالی حورمه‌ت و عیزه‌تی به‌حکومه‌تی

ئینگلیزەو بوو و هیچی تر. ئەمڕۆ لە عەلەیی ئەو لە هی یەکیکی تر و شەخسی و اشەم دیو مۆتەمادی دوشمینی حکوومەتی تورک بوو، کەچی ئەمڕۆ برای هاوێشتی. ئینسانی وایشم چا و پیکەتووو کە خادیمی میللەت بوو بۆ تەرەقی و تەعالی قەومەکە خۆی سەعی کردوو و ویستوووەتی کە قەومەکە بێ بەپیاو لە تەئربخی عەلمەدا مەوجودیەتی ئیسپات بکا، ئەویش ناشوکی نالیم ئەمڕۆ نەوێکی تر. بێجگە لەمانە قسیمی بۆ تەرەفیش لە سایە خواو زۆر. ئەمە زۆر عەبیە. میللەت کە ئیمە بیستوویمانە مۆتەمادی، بۆ تەرەقی و تەعالی خۆی هەر سەعی کردوو، حەزی لە مەحکوومی نەکردوو. موحاکەماتی سیاسی تەئربخ، ئەمانە زۆر چاک ئیسپات ئەکا. (اللهم اصلح أحوالنا) شیخ نووری نەخۆشییەکی دەستنیشان کردوو، ئەمڕۆکەش وەک دیاردەیک هەیه و بگرە زیاتر لە جارێ تەشەنەئە کردوو، ئەوێش مەسەلە (هەلۆتستە)، کیشەکەش دووفاقی و ئیزدیواجیەتی مۆنەوێرە لە هەلۆتستەکانیدا، ئەم وتارەش ئەوێندە زیندوو دەلێی بۆ ئەمڕۆکە نووسراو.

هەر لە ژمارە (۱۱)ی ئەو رۆژنامەیدا و تارێکی بەزمانی فارسیی نووسیو، کە ئەو کاتە زمانی رۆشنبیر و خۆتندەوارەکان بوو، کە لە حوجرەدا فیزی دەبوون. دیارە لەم وتارەیدا رووی قسەئە تەنیا لەوانەیه کە دەستەئە رۆشنبیری ئەو رۆژگارە بوون و بۆ وروژاندنی حەمیەتیان نووسیووەتی. وەک نووسەری بەشە فارسییەکەش ویستوووەتی توانایی خۆی لەو بواردەا بسەلمی. دەشێ شیخ نووری وەک لیپرسراوی دووم لە رۆژنامەکەدا ئەو تەعلیقاتە سیاسی و کۆمەلایەتیانە بەناوی (بانگی کوردستان) نووسراو، بەشیکێ لە نووسینی ئەو بێت، کە ئەو یەکیکە لەوانەئە بایەخی بەو باس و بابەتە دەدا و لەسەر رووداوەکانی رۆژ دەوێستا و نەبەششتوو بەسەریدا تێپەرن، بەبێ ئەوێ بەتەعلیقێک - بچووکیش بێت - بەسەریان نەکاتەو. لە یەکیک لە دەفتەرە شیعییەکانی خۆی کە رەشوووسی کۆمەلەئە شیعیی ئەون، شیخ نووری کۆمەلەئە رووداوی گرنگی جیهانی و ناوخوازی تۆمار کردوو، لەوانە:

(۲) مایس ۱۹۴۱، ۶ی ریبیع الثانی ۱۳۶۰، ئەوێل رۆژی حەری عیراق لەگەل حکوومەتی بەریتانیا. ۱۹۴۱/۶/۲۲ ئەلمان هجومی کردە سەر رووس، ۱۹۴۱/۱۲/۷ ژاپۆن حەری لەگەل ئەمریکا و ئینگلیزدا کرد. لە کانوونی ئەوێل و کانوونی ثانی ۱۹۴۲ زۆر جەزیرەئە لە موحبیتی هادبا گرت، رۆژی ۱۰/۲/۱۹۴۲ سەنغافورە سقوتی کرد، رۆژی ۹/۳/۱۹۴۲ جاو سقوتی کرد، رۆژی ۱۰/۳/۱۹۴۲

(رانگۆن) لەبەرەما گیرا، رۆژی ۱۴/۱/۱۹۴۲ عەسکەری بەپەرەشووت خستە جەزیرەئە سۆمەترەو. رۆژی ۸/۵/۱۹۴۵، ئەلمان سقوتی کرد).

نووسینەوێ ئەم رووداوانە و تۆمارکردنی رۆژەکانی لەسەر ئەو دەفتەرە ئەو دەردەخات، شیخ نووری زۆر بەوردی شوین پیتی رووداوەکانی جیهانی هەلگرتوو، بێجگە لە رووداوە سیاسییەکانی لای خۆمان، کەسبکی خەریکی رووداوە سیاسییەکانیش بوو بێ بێگومان دەبێ لە مەسەلەئە (مێژوودا) شارەزا و وریا بێت، شیخ نووری وەک رۆشنبیری سەردەم لەم لایەنە بێ بەش نەبوو و پشتی تی نەکردوو. ئەو لە کاتییدا ئەو رووداوانەئە لەو دەفتەرەدا تۆمار کردوو، کە پێوێندی بەکاروباری رۆژنامەنووسییەئە نەماو، کە دەبێ لە کاتی ئیشکردنی لە بواری رۆژنامەنووسیدا زۆر لەو زیاتر خۆی بۆ ئەو لایەنە تەرخان کردبێ و نەبەششتبێ هیجیانی لە دەست دەرچێ و بەرەو پیری هەوآل و رووداوە ناوخوازی و جیهانییەکانەو بچێ. ئەمەش ئەوێ دەگەیهنێ بایەخی بەخەباتی گەلان دابی و هەمووی بەیەک خەباتی نەپساوێ دانابێ، دژی داگیرکەرەن و چاوچنۆکان.

وێک وێمان ئەو نووسینانە بە گوێرەئە شتیکی تازە بابەت نەبوو، چونکە شیخ نووری پێشتر دەربارەئە (تووتن) بە سێ ژمارە لە رۆژنامەئە (پیشکەوتن) و دەربارەئە زمان و لایەنی دیکە بیروپرای لەو جۆرەئە دەربەرپو، بەکورتییەکەئە شیخ نووری ویستوووەتی لەو سەرەتایەدا پالپشتی بزوتنەوێ (تەنوبر) بکات و لە رووی رۆشنبیریئە کەسبکی و جێ پەنجەئە خۆی هەبێ و بتوانی لە شلەقاندنی گۆمی رۆشنبیری تەقلیدی و باو بەشدار بێ. ئەو بزوتنەوێ (تەنوبر)یە رەنگدانەوێ باروودوخ و ژبانی تورک بوو بەسەر رووناکبیرە رابەرەکانی کورد، لە بەرپاکردنی بزوتنەوێ رزگاریخووزانەئە شوێشگێردا. کە (لە بواری مێژوویدا ناوی دەنێن ئاوێژوو بوونەوێ ژبانی تورکایەتی کە لەو سەردەمەدا لە لای رۆشنبیران و رابەرانی کورد، لە بزوتنەوێ رزگاریخووزانەئە شوێشگێردا، شوێشی بۆرژوائە ئوروپا هینایە پیشەوێ، بزوتنەوێ کوردیش بۆ خۆی بەشپوێهکی جیاواز لەوان لەگەل واقیعی چەوسانەوێ نەتەوێ تیکەل بوو، بۆ کارکردن لە پیناوی هینانە کایەوێ ئەو جۆرە بیرانە لە کوردستاندا، پیش پیکەیشن و نەشونوماکردنی بنکەئە ئابووری ئەو بیرانە). لەو کاتەدا کە شیخ نووری دەستی دایە کارکردن لە بواری رۆژنامەنووسی کوردی، عیراق بەگشتی و کوردستان بەتایەتی، بەهۆئە شالووی نارەزایی میللەت و راپەرپینەکانی دژی ئینگلیز توانیبووی تا رادەپەکی چاک ئازادی بۆ خۆی بەدەست بەینی، بەمەش توانیان بەسەرپەستی زیاترەو

تهعبیر له خواست و ناوات و بیروباوهری خوځیان بکه، توورپه بوونی جه ماوهر به رانبره به داگیرکه رانی ولات و راپه رینه جه ماوهر بیه کان سهریان پت شوږ کردن و شیخ مه محمودیان له ناواریه گه رانده وه، تا توانیان حکومه تیکي سهر به خوځی ته مهن کورت بو خوځیان به سه ره کایه تی (شیخ مه محمودی نمر) دابه زرتین و نهوانیش له ناستی مافه ره واکانی میلله تی کورد زیاتر سهر شوږ بکه، به ممش دهر فته هاته پیشه وه و توانیان به کامی دلی خوځیان له گرفته کانی ژبانی نه و سهر ده مه ی گه لی کورد بکوئنه وه یان وهک جه بار جه باری ده لی: (بو به کم جار له میژووی رۆژنامه گه ری کوردی، رۆژنامه کاتمان توانیان به پهری ده سه لالت و سهر به سستییه وه دوور له چاوی ره قیب و دهستی دوژمنان له واقعی راسته قینه ی نه ته وه که بکوئنه وه) بهو شیوه به له سهره تای نه م سده ده یه دا، رۆژنامه بو به چاوساگی قوئاغی کی ناسک له ژبانی میلله تی کورد و وهک شایه به سه ر بارودوخ و پروداوه میژووی بیه کانی نه و کاته ماوهر ته وه، که بیگومان نه و لاپه رانه ش ده کړی بینه که ره سه به کی ده وله مند بو نه و میژوونووسانه ی قه لوم له و قوئاغه ده خنه کار و ناتوانن به هیچ شیوه به ک پشت له و رۆژنامه نه بکه که خالی نین له زانیاری گرنگی سیاسی و میژووی و کومه لایه تی و رۆشنیری بو نه و سهر ده مه.

وهک لای هه مووان ناشکرایه، له چاره کی یه که می نه م سده ده یه دا شیخ نووری به یه کیک له پیشه نکه کانی بزوتنه وه ی رۆشنیری ده ژمیتردی، نه و رۆشنیری به سهر ده میانیه ی نه و هه یبو، کاریکی وای کرد هه ر زو له په یامی خوځی تیبگا و هوشیارانه ده ست بداته خه باتی وشه و وهک پروناکبیر و موونه وه و نیشتمانپه روه ریک چالاکی رۆشنیری و نیشتمانی بنوینی. وهک پیشتریش باسمان کرد یه کیک له بواره کانی چالاکی شیخ نووری، بواری رۆژنامه نووسی کوردی بو، که وهک رۆشنیری کی لیپرسراو و په یامدار خوځی له و بواره تا قی کرده وه و توانی وهک هۆبه کی راگه یانندی راسته وخو به جه ماوهر وه به کاری به یینی. کاتئ شیخ مه محمودی نمر له ناواریه بیه که ی (هیندستان) گه راپه وه، شیخ نووری وهک یه کیک له رابه رانی رۆژنامه نووسی کوردی، توانایی خوځی سه مانده بو. ده بی نه وهش له بیر نه که یین شیخ نووری هه رچه نده له و سهر ده مه دا به یه کیک له پیشه نکه کانی بواری رۆژنامه نووسی داده نری، له هه مان کاتیشدا یه کیکه له وانیه وهک هاو له رۆژنامه نووسه کانی دیکه ی بو دابینکردنی نانی خوځی و منداله کانی، به کارو باری وه زیفه وه سهر قالد بووه، که چی گوپی نه داو ته تی و دهر به ست نه بووه و زور بی په روایانه نیسی کرده وه و وهک سهر بازیکی نه ناسراوی نه م بواره له بیسته کاندا به هه ول و ته قه للالی

خوځی و بی پاداشت و خه لالت، به شه ونخوونی بو رۆژنامه نووسی کوردی هه ولی بی پایانی داوه و وهک که سیکی به جه رگ و دل سوژ نه وه ی له دهستی هاتبی بو خیر و خوځی میلله ته که ی دریغی نه کرده وه و رۆژی داو ته ده م شه و، واته له پال وه زیفه که ی خوځی نه م نیسانه ی راپه رانده وه.

رۆلی کاریگه ری شیخ نووری له رۆژنامه نووسی کوردیدا، زیاتر له سه رده می راپه رینه کانی شیخ مه محمودی حه فیددا دهر ده که وی، شیخی نمر زور شیخ نووری خوځنده ویست و ریزی لی دهن و پروا و متمانه ی بی هه بو، چونکه یه کیک بو له و رۆشنیری نه ی دل سوژی میلله ته که ی بو، نه وه سهره رای نه وهش شیخ نووری وهک رۆشنیری کی سهر ده م له نزیکه وه تا گاداری باری سیاسی و رۆشنیری و هه موو پیوه ندیه کانی دیکه بو. له به ریا کردنی نه و خه با ته سیاسی به گه یشتبو، که میلله تی کورد له و کاته دا دهستی پت کردبو، به ممش، هه رودو لایه نی له خوځی کو کردبو وه، وهک رۆشنیری کی شوږش که شیخ نووری کردبووه ناوینه ی نه و شوږشه و به شیک له خه با ته که ی که زورتر به و لکه نه ده بیه ناسراو، له رووی سیاسی و فیکر بیه وه مروقیکی هوشیار و وریا و لیوه شاهه بو. نه م دوو هه لومه رجه ش به س بوون بو که سیکی وهک شیخ مه محمود، تا بیکاته هه ل سوږینه ر و لیپرسراوی یه که می رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) که زمانحالی حوکمداریه ته که ی بو، شوینی رۆژنامه ی (بانگی کوردستان) یسی گرته وه. نه و رۆژنامه یه ش له و سهر ده مه دا جیگای هیوا و پروای میلله تی کورد بو، بو به نا کړی که سیکی و به رپرسیاریه تی بدریتتی که نه هلی نیسه که نه بی و زه فه ری پت نه بات. هه رواش بو، شیخ نووری توانی به هه ول و ته قه للالی خوځی و هاو له رۆژنامه نووسه کانی دیکه ی، نه و رۆژنامه یه بکاته رۆژنامه یه کی سیاسی و نه ته وه یی و نه ده بی، که نه ده به که شی هه ر له پیناوی نه و رپه وه دا خستبووه کار. ده توانین بلین (رۆژی کوردستان) له دوای رۆژنامه ی (کوردستان) له سهره تای بلاو کرده وه ی بیر و ههستی نه ته وایه تی به شیوه یه کی سهر به ست و سهر به خو شوینیکی تاییه تی داگیر ده کات، له گه ل ده سرتوری و نه بوونی کادیر و سهره تای بوونی چاپخانه که، ده کړی له میژووی رۆژنامه نووسی کوردیدا به نیسانه یه کی پرسنگداری دابینین.

شیخ مه محمود کاتئ نه رکی به رپه بردنی نه و رۆژنامه یه ی به شیخ نووری سپارد، له ژماره (۱) ی (۱۵) ی تشرینی دووه می ۱۹۲۲د شیخ نووری نووسیوه تی: (ساحیب نیمتیزی غه زه ته ی بانگی کوردستان جه نابی حاجی مسته فا پاشا له بهر مه شغه له تی

وہزیفہی رہسمیہ ئیستیعفای کرد. ئینتیشاری ئەم غەزەتە یە لە واقیعا بۆ کوردستان، فالئیکی خیر بوو، یەعنی (بانگی کوردستان) نەتیجە ی رۆژ بوو. لەبەر ئیستیعفای موما ئیلەیی ئیمتیاز و ئیدارە ی غەزەتە ی (رۆژی کوردستان) بەئیرادە ی حەزەرەتی جەلالەت حوکمداری کوردستان دامە شەو کەتەھو، بەم ناوہو تەو دیعی بەندە کرا. بەئێ نەتیجە ی بانگێ کە بۆ تلووعی فەجرئیکی ئیستیعفای ئەدری، رۆژە. ئەو بانگە، بانگێ بوو کە بۆ سووحتیکی سەعادەت ئەدرا. ئەم رۆژە رۆژئیکە کە ئەلحەمد و قەومی نەجیبی کورد لە سایە ی ھیممەت و ئیقدماتی پەسندانە ی ملوکانەو، نایلی سەعادەت و ئیستقلالییەتی خۆی بوو. خودا ئەم رۆژ و رۆژی کوردستان لە ھەموو میللەتی کورد موبارەک بکا).

بەم شێوہیە دەبینن ئیمتیازی رۆژنامە ی (رۆژی کوردستان) دراوہتە (شیخ نووری) و لەو سالانە ی ئەرک و لیپرسراویتی ئەو رۆژنامە یە ی پێ سپیتردراوہ، بەشیر و بەنووسین، پۆشنبیری وەک تیشکی رۆژ بەسەر ھەموو لایەکی کوردستاندا بلاو دەکردهو و ھانی خەلکی کوردستانی دەدا بۆ فیربون و زانست و پروکردنە خۆتندەواری. یەکەم ژمارە ی رۆژی کوردستان لە (۱۹۲۲/۱۱/۱۵) دا دەرچوو و بوو بەزمان حالی حوکمدارەتی (شیخ مەحمود) ی نەمر. دکتۆر کەمال مەزھەر ئەحمەد دەئێ: (باری سیاسی، کارئیکی وای کردووہ میژووی رۆژنامە ی کوردی پر بێ لە سەربازی نەناسراو) شیخ نووری یەکیکە لەو سەربازە نەناسراوانە ی کورد، کە رۆژی لە بواری رۆژنامە نووسی پشنگووی خراوہ و لە یادی رۆژنامە نووسی کوردیدا مافی خۆی نەدراوہتی، ئەگەرچی وەک دیارە شان بەشانی گەلێ رابەر و مامۆستای دیکە ی وەک (میقداد مەدحەت و عەبدولرەحمان و ئەمین عالی و جەلادەت بەدرخان و پیرەمیرد و حوسین حوزنی) و دەیان کەسی دیکە رەنجیان داوہ، رەنجی فەرھادانە بۆ پیشخستنی رۆژنامە نووسی کوردیمان.

شیخ نووری وەک یەکیک لە رۆژنامە نووسە رابەرە کائان بەھۆی رۆژنامە ی (رۆژی کوردستان) ھوہ توانی لە باروودۆخیکی ناسکدا کە کوردستانی پێدا دەرئیشت، رۆلئیکی گرنگ بگێرێ. ئەمەش بەبەرزکردنەوہی ئاستی ھۆشیاری سیاسی و نەتەوایەتی و میژوویی میللەتەکی، بۆ تێگە یشتن لە دەورپشتیش باہەخی دەدا بەو باسوخواس و دەنگوباسانە ی پێوہندی دوور و نزیکیان بە باروودۆخی لای خۆمانەوہ ھەبە. شیخ نووری لەو ئەرک و پەيامە ی خۆی چاک تێگە یشتبوو، کە وەک پرووناکبیرئیک ناتوانی بەھۆی شیعەرەو، راستەوخۆ کار بکاتە سەر گۆرینی جەماوہر، بۆیە بەھۆی رۆژنامە وە کە ھۆیەکی راکە یاندنی ناسکە، ئەو پەيامە ی خۆی گە یاندووہ، ئەو لاپەرانیە ش چەند لاپەرە یەکی گەشن

لە میژووی رۆژنامە نووسی کوردیدا و پێویستە بەچەلەنگییەوہ لە لاپەرە پرشنگدارەکانی (رۆژنامە نووسی نیشتمانی - الصحافة الوطنية) دا تۆمار بکړین و ئەویش بخریتە پال ناوی ئەو رۆژنامە نووسانە ی تا ئیستا لە یادی رۆژنامە نووسیدا یادیان دەکړیتەوہ.

لەم رۆژنامە یەدا شیخ نووری لە وتارەکانیدا داکۆکی لە مەسەلە ی نەتەوہکە ی کردووہ و لە رێگای بەشداربوونی وێژدانیی لەگەل بزوتنەوہ ی رزگاربخوازی میللەتەکی بەشدار ی چوست و چالاکانە ی خۆی لەگەل رۆژنامە نووسە پێشەنگەکانی بزوتنەوہ ی رۆژنامە نووسی کوردیدا نواندووہ. وا دیارە ھوول و تەقەلای خۆی یەکخست و سەرکەوتوانە لەو پەيامە ی لە ئەستۆی گرتبوو، توانی بیھینیتە دی، لیستوئێژەرەوہش ناتوانی لە کاتی باسکردنی ھەر یەکیک لەو رۆژنامە نووسە رابەرانەمان، تیکۆشانە کەیان لە سەرچەمی بزوتنەوہ ی نیشتمانی و بزوتنەوہ ی رزگاربخوزانە ی گەلی کورد دا بپریت.

پێگە یشتنی ھۆشیاری شیخ نووری کردی بەیەکیک لە رۆژنامە نووسە پێشەنگەکانی بزوتنەوہ ی رۆژنامە گەری کوردی. وا دیارە شیخ نووری ئاگاداری باری رۆژنامە نووسی تورکی بووہ و سوودی لە بەھری رۆژنامە نووسی ئەوان وەرگرتووہ و بەتایبەتی لە (سەرودەتی فنون) و زۆر لە رۆژنامەکانی ئەو ھەلە، کە ئەوان ئەزمونی رۆژنامە نووسییان لە ئیمە دەولەمەندتر بووہ، بەلام ئەوہ تەنیا لایەنە ھونەراییەکانی رۆژنامە نووسی بووہ. ئەو وتارانە ی شیخ نووری لەو رۆژەدا نووسیونی، بەلگە ی ئەوہ بەدەستەوہ دەدەن کە شیخ نووری لە واقیعی کورد و بارە سیاسیەکی ئەو رۆژە بەباشی تێگە یشتووہ.

د. کەمال مەزھەر ئەحمەد دەئێ: (وا دیارە پەیدا بوونی رۆژنامە نووسی کوردیی و خەبات و ھونەری رۆژنامە نووسانی کورد بەلای ھەندیک نووسەری رۆژئاوایییەوہ ئەنجامی ئالوگۆری ناوخن نییە. بەوینە دلسۆزی و لانەدانی شیخ نووری شیخ سالیح وەک سەرنووسەری «رۆژی کوردستان» بەلای ئەدمۆندسەوہ، بەرھەمی ئەوہ بوو کە بە«خزمایەتی دەگە یشتە ژنی دووہمی شیخ مەحمود» راستە شیخ مەحمود بەھۆی ژنی دووہمییەوہ بەخزمایەتی دەگە یشتە شیخ نووری، بەلام پروا ناکەم لە ھەر شتێکدا خزمایەتی و دۆستایەتی دەوری خۆی بگێرێ، لە مەسەلە ی (فیکر و رۆشنبیری) دا ئەو دەورە ی نییە و بۆکەس ناچیتە سەر، بەتایبەتی ئەگەر پلە و پایە یەکی ناسکی وەک سەرنووسەری رۆژنامە یەک بیٹ و بەو کەسە بسپێردریت. ئەو پێ سپاردنەش لە باروودۆخیکی ناسکدا بێ و ئەو (خزمایەتی) یە ھەموو ھەلومەرجەکانی دیکە بسپێرتەوہ.

شیخ نووری دواى ئەوەى بەهره و توانایی پۆژنامەنووسی خۆى لە پۆژنامەى (بانگی کوردستان) دا سەلماند و وەک دڵسۆزىکی میللەت و پۆشنبیریکی ئەو سەردەمە که لە زۆر بواردا جێ پەنجەى دیاربوو و شوێنى خۆى کردبوو. لە لایەکی دیکەشەوه رەوشت و خوی بەرز، هەرەها بێ فیزی و ساکاری و هیمنى و پێزگرتنى خەلک، کەسپیکیش بوو بەردەوام بەدواى زانست و فیتروون و خۆپێگەیاندا گەراوه، وەک تەمەنیش لە هەرەتى گەنجیتیدا بوو کە ئەمەش یارمەتى داوه بۆ ئیشکردن و تەقەللادانى بێ وچان، بەبێ ئەوەى بزانی هیلایى چیه. سەربارى ئەوەش شاعیریکی هەست ناسک و لێهاتوو و داھینەر بوو، بارى سەرنجى باشى لە لای زۆرەى ئەوانەى ناسیویانە، بەجێ هێشتوو و لە بېر و زەینیاندا جیگایەکی بەرز و خۆشەویستی هەبوو، بەمەش گەرەوى لایەنە کۆمەلایەتى و پۆشنبیرییهکەى بردوو تەوه. شیخ مەحمودى نەمریش ئەو دڵسۆزى و ئیش پاپەراندەنى لى پەچا و کردوو تا وەک لاویکی چاپووک ئەو کارەى پێ بسپێرى، ئینجا تەکلێفى لى کرد بێ بەسەرنووسەرى پۆژنامەکەى. ئەویش پۆژ لە دواى پۆژ بەئیش و کۆششى خۆى سەلماندی لایق و شایستەى ئەو شوێنەى و سەرکەوتوانە بەرپۆهەى بردوو و بۆ هەموو لایەکی دوویات کردوو تەوه کە جیگەى پروا و متمانە پێ کردنە، کەواتە بەحەقبانەت شیخ نوورى پیاویکی پۆشنبیر و دڵسۆزى خاک و نەتەوهکەى بوو، خاوەنى پلە و پایەى پۆشنبیری و کۆمەلایەتى بەرز بوو، پێوهندى دۆستانەى لەگەڵ زۆرەى نیشتمانپەرە کوردەکان و موونەوهرەکانى ئەو سەردەمەدا هەبوو، ئەوانیش چەندى لە دەستیان هاتبى هاوکارییان کردوو و بەرھەمیان بۆى ناردوو. بێجگە لەوەش شیخ نوورى خاوەنى پابردوو یەکی پاک بوو، جیگەى ریزی ئەو کەسانەش بوو کە لە نزیکەوه دەیاناسی.

ئینجا دکتۆر کەمال مەزھەر نووسیویەتى: (ئەدمۆندس دان بەوهدا دەنى کە شیخ نوورى زۆرەى وتارە سیاسى و کۆمەلایەتییەکانى «پۆژى کوردستان» ی دەنووسی، بەلام دەشلى بەشى زۆرى ئەو بەرھەمانە «لە کتیبە تورکییە کۆنەکان» ی وەردەگرت، وەک بەلگەش ئەدمۆندس بە دەستکارییەوه ناوی ژمارەیک لە وتارەکانى شیخ نوورى هیناوە تەوه کە ئیمە وا لێرەدا وەک دەقى کوردییەکەى پێشکەشیان دەکەین (بانگی کوردستان - پۆژى کوردستان)، (مەتاهەت و سەباتى قەومى کورد)، (فەنى و ئیجتیماعى - میللەت)، (موجادەلەى حیات)، (ویلایەتى مووسل لە ئۆزاند)، (لە فەلاکەت عیبیرەت)، دکتۆر کەمال مەزھەر بۆ وەرمانى ئەدمۆندس نووسیویەتى: (دیارە پێویست بە لیکۆلینەوه و

دەمەتەقى ناكا بۆ ساغکردنەوهى ئەوه کە ئیلھامى بیری شاعیریکی خاوەن بەهره بۆ ئەم جۆرە باسانە دەبێ بارى نالەبارى کورد بووبێ، کە ئەدمۆندس بۆ خۆى یەکیک بوو لەوانەى دەستیان لە دروستکردنیدا هەبوو)، بۆ مەسەلەى وەرگرتنى ئەم وتارانەى شیخ نوورى لە (کتیبە تورکییە کۆنەکان) ئەوه رابە کە من لەگەڵیدا نیم، دەبوايه (ئەدمۆندس) پەنجە بۆ ئەوه رابکێشێ ئەو وتارانە کامانەن کە لە (کتیبە تورکییە کۆنەکان) وەرگیراون. تەنانەت (مستەر ئەدمۆندس) ئەوەشى بردوو تەوه لای (کتیبە تورکییە کۆنەکان)، کاتى شیخ نوورى کراوه بەسەرنووسەرى پۆژنامەى (پۆژى کوردستان) وتاریکی پوونکردنەوهى نووسیوه بەناوى (بانگی کوردستان - پۆژى کوردستان) و ئەوهى تێدا روون کردوو تەوه کە چۆن کارى ئەو پۆژنامەى پێ سپێراوه. یان لە وتارى (قسەى ناحەق پە ئەکریتەوه) کە وتاریکە وەرمانى تورکچیتى غەزەتەى نەجمەى تێدا داوه تەوه و هەندى لە بیروپرایەکانى تێدا موناقەشە کردوو. جگە لوه وتارەکانى دیکەشى وەک دکتۆر کەمال مەزھەر پەنجەى بۆ راکێشاوه (ئیلھامى بیری شاعیریکی خاوەن بەهره بۆ ئەم جۆرە باسانە دەبێ لە بارى نالەبارى کورد بووبێ کە ئەدمۆندس بۆ خۆى یەکیک بوو لەوانەى دەستیان لە دروستکردنیدا هەبوو)، ئیدی نازانم ئەم وتارانە چ پێوهندیان بە کتیبە تورکییە کۆنەکانەوه هەیه؟ یان ئەگەر پێوهندى هەیه ئەم بە (وەرگرتن) ناویان دەبات، بۆچی نمونە و بەلگە بۆ ئەو قسەى ناهێنیتەوه؟

شیخ نوورى وتارەکانى خۆى بەوپەرى لێپرسینەوه و راستگۆییەوه وەک کوردیکی بەش خوراو و خەمخۆرى میللەتەکەى نووسیوه، هەموو پۆشنبیرییه ئەدەبییهکەشى تەرخان کردبوو بۆ جیبەجێکردنى پێویستییهکانى ئەو قوئاغە، نووسییهکانى بۆ بەرزەوهندى گەلەکەى نووسیوه، بەشیوازىکی ئەوتۆ نووسیویەتى کە خۆینەرى ئەو کاتە سوودى لى وەرگیرى و لە دەورپێشتەکەى و پووداوهکانى ئاگادار بێ، بەبیروباوەرى نووى و رووناک گۆشى دەکردن. ئەو سەروتارانەى شیخ نوورى بۆ زۆرەى ژمارەکانى ئەو پۆژنامەى نووسی، لەگەڵ بەشیکی زۆر لە روونکردنەوه و وتارى کورتیلە و وردە هەوال بە ئیمزای (پۆژى کوردستان) بلأوکراونەتەوه، دەشى ئەوانە بخرینە خانەى سەروتارى سیاسى سەرکەتوو. بێجگە لەمەش ئەم سەروتارانەى بۆ دەرخیستنى حەقیقەت نووسیوه، کە تەواو لەو وتارانەدا خۆى لە ریاکاری و خۆبەردنە پێشەوه بە دوور گرتوو. بۆ پوونکردنەوهى راستى و پەواندەوهى ئەو تەمومژەى دەیانویست لە دەورپێشتى پووداوهکاندا دروستى بکەن، ئەو یەک، دوو شیعەرەى شیخ نوورى لەو پۆژنامەىدا بلأوى کردوونەتەوه، کە

ئهوانهش شيعرى نيشتمانى و نه ته وه يين و زياتر ههستى نه ته و ايه تى رۆله كانى گهلى كورد بهرز ده كه نه وه له دژى ئهوانه ياربيان به چاره نووسى ميلله ته كهى ده كرد و مافه ره و اكانيان پيشيل ده كرد، تا زياتر به رانبه ر به وانه رژد و رق ئه ستور بن.

شېخ نوورى خاوهنى شىوازى خوڤه تى له نووسين و چۆنيه تى چاره ساز كردنى ئه و باسانه ي له سه ريانى ده نووسى. كه ده لپين شىوازى شېخ نوورى، مه به ستمان ئه وه يه كه شېخ نوورى وه ك ئه وانه ي به ئالۆزى ده نووسن، ئه م به پيشچه وانه وه هه ولى داوه ئه و په رى ساده يى و ساكارى له خستنه رووى بابه ته كانى به كار به يئنى، تا خوڤينه ران بتوانن شاره زايى له بابه ته كه به ده ست به يئنى، به چروپرى و به كه مترين وشه مه به ست و ئامانجى خوڤى پيكاوه. خوڤى به هينان و بردن و پيشه كى و كوتايى پازانه وه نه به ستوه ته وه كه ئه مه شىويه كى ته قلديدى نووسينه، كه چى ئه م و تارانه هونه رى و چر و كورتن، ئه مه ش ئه وه ده گه يه نى كه شېخ نوورى وه ك رۆشنبيريكى شارستانىي خوڤينه رى سه رده مى خوڤى له بير نه كردوه، به و شىويه نووسيو به تى سه رنجى خوڤينه ر بۆ لاي نووسينه كانى رابكيشنى. له گه ل ئه وه شىخ نوورى خوڤيندى حوجره ي ته و او كردوه و مه لاشووى به شيعرى كلاسكى هه لدرابووه، به لام له و تاره كانيشدا نه كه و تبووه به ر كارىگه رى و سىحرى ره وانبيژى، كه سه رى بابه ته كه ي تيدا بين به قوچى قوربانى.

خوڤيندى حوجره و ئه و رۆشنبيرييه ي له وى فبرى بووبو نه يتوانى خوڤى له به ر ته وژمى بيرى تازه ي شىخ نوورى بگرى و زه فه رى پى به ن، تا كارىكى و ا بكن په يره وى ئه و شىوازه بكات و به زه خره فه و (ره وانبيژى) چاوبه سته كى له خوڤينه ران بكات. ئه و شىوازه ي ئه و له سه رى ده رۆيشت زياتر خزمه تى به خوڤينه رانى ئه و قوناغه ده گه ياند، چونكه رووداوه گرنگه كانى ئه و سه رده مه ي له ناو ليشاوى وشه و ته عبيرى كه له كه كراو به سه ربه كدا نقوم نه ده كرد. بابه ته كانى پيونه ندى راسته و خوڤيان به ژيانى ميلله ته كه و رووداوه كانى به وه هه بوو. زياتر له سه ر ئه و باسانه ده وه ستا كه ئازارى ويژدانىان ده دا. خوڤينه ر كه به ره مه كانى ئه و رۆژنامه يه و رۆژنامه كانى ديكه ده خوڤينته وه هه ست به وه ده كات به ره مه مى كه سىكه پر به دل و به گبان حه زى له ژيانه و باوه شى بۆ ده گريته وه، به و چاوه سه رى ژيانى ده كرد و بۆ چووبوه مه يدانى خه باته وه و به هيج شىويه كه له سه رده مه كه ي خوڤى و ئه ركه كانى خوڤى نه دزبوه ته وه.

له م سه ره تايه دا شىخ نوورى له و بارودوخه ناسكه ي گه لى كوردى پيدا ده رۆيشت،

هه ولىكى بى پايانى داوه بۆ پيشخستنى رۆژنامه نووسى كوردى په يامدار تيبكوشى، سه ره تايه كه ش له عيراق و كوردستاندا له گه ل سه ره تاي راپه رينه كانى شىخ مه حمودى نه مر دژى دوژمنان و داگيركه ران ده ستى پى كرد. رۆژنامه ي رۆژى كوردستان له و ده ور و زه مانه دا به رۆژنامه يه كى گرنگ ده ژميردرى، كه توانى بيسته زمانه كالىكى ئه مين و راستگوى ئه و سه رده مه و شان به شانى بزوتنه وه ي رزگاربخوازى پروا و بيسته رۆژنامه ي ئامانج و ئاواته كانى كورد. ناوه رۆكه كه شى له مسه ر هه تا ئه وسه ر ئه و ئاواتانه بگريته خوڤى كه ميلله تى كورد له و سه رده م و قوناغه دا خه باتى بۆ ده كرد. شىخ مه حمودى نه مرش له نزبكه وه له به ره و لپه اتوويى شىخ نوورى گه يشتبوو، بۆيه كردى به جى پرواى خوڤى و ئه و رۆژنامه يه ي پى سپارد. ئه و يش له و سه رده مه دا بايه خى رۆژنامه ي زانيوه بۆ و ربابوونه وه. ئه و رۆژنامه يه تا رۆژى داخستنى (١٦) ژماره ي لى ده رچوو، دواى ئه وه شىخ مه حمود رووى كرده شاخ و ده ستى كرده وه به خه باتى چه كدارانه، پاش ئه وه ي ئينگليز له مارتى ١٩٢٣ د مه به ست و نيازى گلاوى خسته روو و شالوى هينا، ئه م جاره چاپخانه كه ي به پشتى ولاغ برد و له ئه شكه وتى (جاسه نه) دايمه زراند و كه وته ده ركردنى رۆژنامه ي (بانگى حه ق) كه ئه م رۆژنامه يه ش زمانى حالى بزوتنه وه ي نيشتمانى دژ به ئينگليز و كونه په رستانى ئه و رۆژه بوو، دواى ئه وه سى ژماره يان پى ده ركرد وه ستا. دكتور كه مال مه زه ر ده رياره ي ئه م رۆژنامه يه ده لى: (ئه مه بۆ خوڤى گه وره ترين به لگه ي به رزبوننه وه ي بايه خى رۆژنامه نووسيه له ژيانى سباسى و كۆمه لايه تى ئه و قوناغه ي گه لى كوردا، ناوى رۆژنامه كه ش به تاشكرا باسى ئه و حه قه ده كا كه ئينگليز كردىانه قوچى قوربانى به رژه و ندييه تاييه تيبه كانى خوڤيان). دواى ئه مه ئه م چاپخانه ي (حكومه ت - بلديه) يه كه وته وه ده ست ئينگليزه كان و هينايانه وه شارى سليمانى، هينده ي پى نه چوو رۆژنامه ي (ژيانه وه) يان پى ده ركرد كه زمانى حالى هيزى داگيركه ره ئينگليزه كان بوو.

كاتى له (ئه يلولى ١٩٢٣) دا، شىخ مه حمود ويستى (ئوميدى ئيستيقلال) بكاته ئورگانى بزوتنه وه تازه كه ي، هيووى به شىخ نوورى زور بوو ئه و رۆژنامه يه ي بۆ به رپوه ببا. ماموستا (ئه حمه د خواجه) ش هه ر راي وايه كه: (شىخ مه حمود زور حه زى ده كرد شىخ نوورى ئه و رۆژنامه يه ي بۆ به رپوه به رى، به لام ئه و رۆژنامه كه ي وه رنه گرت، ئينجا من ژماره (١) رۆژنامه كه م به سه رنووسه رى خوم ده ركرد، له دواى ژماره (١) وه كاروبارى رۆژنامه كه به (ره فيق حيلمى) سپييرا و من كه وتمه وه ناو كاروبارى شوڤشه كه وه) وه ك بوم

دەركەوت شەيخ نوورى لەبەر بارودۆخى تايبەتى خۆى نەيتوانیبوو شان بداتە بەر ئەو ئەركە و لە ئاستى راپەراندنى نەبیت، بۆیە نەچوو بوو ژێرپههوه. ئەوهبوو ژماره (١)ى مامۆستا (ئەحمەد خواجە) و تا ژماره (١٤) مامۆستا (رەفيق حيلمى) دەرى كرد، ئينجا تا ژماره (٢٥) مامۆستا (حوسين نازم) رۆژنامهكەى بەرپههبرد.

لە راستیدا شەيخ نوورى لەو كاتانەى كە لە رۆژنامەوه نزيك بوو و دەورى لە هەلسووراندنى هەبوو، چالاكى زۆرتر نيشان داو و بەرھەمى زياترى بلاوكرائەتەو. دووركەوتنەوھشى لە رۆژنامە، كاريكى زۆرى لەسەر كزبونى بەروبوومى ئەو هەبوو. جموجوولتى شەيخ نوورى لەو كاتەى لە رۆژنامەدا ئيشى كردوو، يان لىيى دوور كەوتوو تەو بەروونى ديارە. رۆژنامەكانى ئەو سەردەمە دەكرى بىن بەسەرچاوەيەكى رەسەن و بنچينەيەكى راست و دروست بۆ پيشخستنى بارى رۆشنبىرى و ژيانى گەلى كورد و هۆشياركردنەوھيان. ھەر لە رۆژنامەى (پيشكەوتن)يش بوو شەيخ نوورى سەرەتاي تازەبوونەوھى شيعرى كوردى راگەياند.

شەيخ نوورى لە زۆرەيى زۆرى ئەو نووسينانەى بۆ رۆژنامەنووسى كوردى تەرخان كراون، ناوى نەبراو و پشتگوئى خراو و رۆلتى لەو بوارەدا زۆر كەم باس كراو و تا ئىستا چەند لاپەرەيەكى بۆ تەرخان نەكراو، لە كاتيكدا ئەو دەلیم، دان بەوھشدا دەنيم كە منيش نەمتوانيو و دەرفەتم ھەر ئەوئەندە بۆ ھەلكەوتوو ليرەدا ئەوئەندە جيگەى بۆ بكەمەو، ھيوامان وايە لە پاشەرۆژدا بەليكوئلينەوھيەكى لەو تىروتەسەلتەر دەبارەى بەھرى رۆژنامەنووسى ئەم رۆژنامەنووسە بنوسریت و رۆژنامەنووسەكانى ئەمرۆكەشمان زياتر سوود لە بەھرى ئەم رۆژنامەنووسە پيشەنگ و رابەرە وەرېگرن.

ژێدەر و سەرچاوەكان:

- (١) تیتگەيشستنى راستى و شویتنى لە رۆژنامەنووسى كوردیدا، د. كەمال مەزھەر ئەحمەد، لە چاپكراوەكانى كۆرى زانیارى كوردى، بەغدا ١٩٧٨-١٠ ل، ٩٣ ل، ١٠٦.
- (٢) مێژووى رۆژنامەگەرى كوردى، جەبار محەمەد جەبارى، سلیمانى، چاپخانەى ژین. ١٣٩٠ ك - ١٩٧٠ ز.
- (٣) حول الصحافة الكردية، الدكتور عزالدین مصطفى رسول، بغداد ١٩٧٣، ص ٣٤.
- (٤) دور الشعب الكردي في ثورة العشرين العراقية، الدكتور كمال مظهر أحمد، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٧٨، ص ١٤٠.
- (٥) رۆژى كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٣ كۆكردنەو و لەسەر نووسینی: جەمال خەزەندەر، بەغدا، ١٩٧٣، سەرجهمى ژمارەكانى رۆژى كوردستان كە بە ئۆفسیت لە چاپ دراو تەو - بەرپههبریتی رۆشنبىرى كوردى.
- (٦) بانگى كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٦ كۆكردنەو و لەسەر نووسینی: جەمال خەزەندەر، ١٩٧٤ بەرپههبریتی رۆشنبىرى كوردى، سەرجهمى ژمارەكانى رۆژنامەى بانگى كوردستان بە ئۆفسیت لە چاپ دراو تەو.
- (٧) گۆفارى رزگارى ژماره (١)ى سالى (١)ى نيسان ١٩٦٩ (تۆمار).
- (٨) جريدة العراق. مصطفى پاشا ياملكي... صحفيا وسياسيا. العدد ٢٤١٣ (٩) كانون الثاني ١٩٨٤ - إبراهيم باجلان.
- (٩) جريدة العراق - العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ربيع الأول، ١٤٠٤ هـ (نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيًا)، إبراهيم باجلان.
- (١٠) هەندى ژمارەى بانگى كوردستان و رۆژى كوردستان كە لە شویتنى خۆیدا ئاماژەيان پێ دراو.
- (١١) جريدة العراق يوم ١١/٧/١٩٨٣ لمناسبة مرور إحدى وستين عاما على صدورها ٩٢٢-٩٢٣ رۆژى كوردستان و دورها التاريخي.

شیخ نووری شیخ صالح

پایه‌ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد

ئهم چه‌پکه بیرورا و سه‌رنج و شاعرانه‌ی لیره‌دا ده‌بانخه‌بینه به‌رده‌ست به‌لگه و شایه‌تی زیندوون بو دیارکردنی پله و پایه‌ی شاعیرتیکی وهک شیخ نووری شیخ صالح. بیگومان باسکردنی شیخ نووری له لایه‌ن ئهم شاعیر و روشنبیرانه‌وه زاده‌ی قه‌ناعه‌تیکی راستگۆبانه‌یه. وهک له لای هه‌مووشمان ئاشکرایه ئه‌وانه خاوه‌نی پله و پایه‌ی خو‌یانن له ژبانی فیکری و روشنبیری و داهیتانی مبلله‌ته‌که‌ماندا. مه‌به‌ست له هه‌پانه‌وه‌ی ئه‌و بیروراپانه ئه‌وه‌یه شیخ نووری وهک شاعیر و وهک ئینسان له لای وه‌چه‌ی ئه‌مرۆکه‌مان زیاتر بناسرئ، له لایه‌کی تریشه‌وه بو ئه‌وه‌ی ئه‌و قسه و په‌خانه بره‌په‌نه‌وه که ده‌بانه‌وی ده‌ده‌ستی ئه‌نقسه‌ست له پایه و نرخ‌ی ئهم شاعیره کهم بکه‌نه‌وه.

ئهم راپانه‌ش بو خو‌بان پالپشتی هه‌موو بیروراپه‌کانی منن که ده‌توانم له‌وه زیاتر پشتم پیتیان ئه‌ستور بیت، به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی - له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت - ده‌بانه‌وی مافی شیخ نووری بخه‌نه ژیر لچ و لیوه‌وه، تا له پال ئهم چه‌پکه شاعیره‌ی شاعیر بینه دوو هۆی سه‌ره‌کی بو ناسینی پتری پایه‌ی شاعیر، بگره‌ بینه که‌ره‌سته‌یه‌ک بو ئه‌وانه‌ی تا ئیستا له خۆرا قسه‌یان ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌کرد، هه‌چ نه‌بێ چاوی به‌ بیروراپه‌پیشوویاندا بخشیتن و نه‌ختی - هه‌ر نه‌ختی - مه‌وزوووعیانه‌تر بینه مه‌یدانی لیکۆلینه‌وه‌کردنی شاعیره‌کانی.

مامۆستا (گۆران)ی نو‌یخواز ده‌رباره‌ی شیخ نووری له‌ پیتشه‌کی (به‌هه‌شت و یادگار)دا نووسیبه‌تی: (به‌هه‌شت و یادگار) کۆمه‌له‌ شاعیرتیکه له‌ دیوانه‌که‌م سه‌رانسه‌ر له‌گه‌ل بابه‌ته‌کانی جوانی و دل‌داری خه‌ریکه. هه‌له‌به‌ستی وای تیاپه‌ بیست و پینج سال، به‌لکو زیاتر، له‌مه‌وپیش دانراوه، هه‌روه‌کو هی چه‌ند مانگیک له‌مه‌وبه‌ریشی تیاپه. به‌شی زۆری کۆنه‌کان به‌وه‌زنی عه‌رووض وه کوردبیه‌کی کۆنی تیکه‌لاو به‌زمانی بیگانه‌ نووسراون. ئوسلووبیشیان کۆنه: یان وه‌ک هی «سالم» و «نالی» له‌سه‌ر پێ و شویتنی غه‌زله هه‌له‌به‌ستراون، یان ئه‌و جووره ئوسلووبه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نووری) و هاو‌پیکانی له‌ ئه‌دیبه‌ تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه، له‌ سه‌رده‌میکی سنووردارا (۱۹۲۰-۱۹۳۰) شاعیر کوردی ناوچه‌ی سلیمانیاپه‌ پێ تازه‌کرده‌وه^(۱).

بو جارتیکی دی مامۆستا (گۆران) ده‌رباره‌ی رۆلی شیخ نووری له‌ تازه‌کرده‌وه‌ی شاعیر کوردیدا ده‌لی: نووسه‌ر و شاعیرانی ئه‌وسا، به‌تایبه‌تی شیخ نووری و ره‌شید نه‌جیب و من، که پینکه‌وه به‌ئه‌ده‌بی تورکی موته‌ئه‌سیر بووین و پینکه‌وه ئه‌مان نووسی. به‌لام ته‌نها شیخ نووری شاعیره‌کانی بلاوته‌کرده‌وه من بلاوم نه‌ئه‌کرده‌وه ئه‌و له‌و باره‌یه‌وه نیشاطی ده‌رده‌که‌وت وه ئه‌ده‌بی تورکی قوتابخانه‌ی شاعیر تازهی تیا په‌یدا بووبوو که پیتیان ئه‌وترا (ادبای فجری ئاتی) له‌وانه (توفیق فیکره‌ت) و (جه‌لال ساهر) بوون وه ئه‌دیپیتیکی تری تورک که (عه‌بدولحه‌ق حامید)ه، ئه‌گه‌رچی له‌م کۆمه‌له‌ نه‌بوو، به‌لام دیسان هه‌ر پیتی موته‌ئه‌سیر بووین. که‌وابی هه‌موومان به‌یه‌که‌وه ئه‌مان روانییه‌ یه‌ک کلاورۆژنه، به‌لام ئه‌توانرئ به‌شیخ نووری شیخ صالح بووترئ سه‌رۆک به‌هۆی:

یه‌که‌م: زۆری به‌ره‌مه‌می

دووم: بلاوکرده‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی که بیگومان ته‌ئسیری ئه‌به‌خشیه‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی^(۲) به‌م جووره ده‌بینین مامۆستا (گۆران) زۆر مه‌وزوووعیانه ده‌ستنیشان کارتیکردنی شاعیرایه‌تی (شیخ نووری) ده‌کات بو سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌هۆی داهیتانی ئه‌و ئوسلووبه‌ تازه‌یه‌ی له‌ ناو شاعیر کوردیدا به‌ریای کرد.

* مامۆستا (ره‌فیع حیلمی)یش وه‌ک روشنبیرتیکی سه‌رده‌م که زمانی تورکی باش زانیوه و به‌هۆیه‌وه شویتن پیتی روشنبیری تورکی هه‌لگرتوه، ده‌رباره‌ی رابه‌رایه‌تی کردنی بزووتنه‌وه‌ی شاعیر تازه له‌ لایه‌ن - شیخ نووری شیخ صالح-ه‌وه ده‌لیت: (له‌ وه‌زن و قافییه و شپوه و ئاهه‌نگا، ریکه‌بیتیکی تازهی داناوه بو شاعیر کوردی). له‌به‌ر ئه‌مه سه‌رده‌میک (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی شاعیره‌ لاه‌کانی کوردی (سلیمانی) بووه. وه زۆریان ته‌نانه‌ت (گۆران)یش هه‌ولئ لاساییکردنه‌وه‌ی (شیخ نووری)یان ئه‌دا^(۳). هه‌ر له‌ هه‌مان نووسیندا مامۆستا (ره‌فیع حیلمی)، (شیخ نووری) هه‌له‌سه‌نگینئ و ده‌رباره‌ی

(۱) پروانه (به‌هه‌شت و یادگار)، گۆران، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰-۱۲۶۹ له‌سه‌ر ئه‌رکی (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) له‌ چاپ دراوه، سه‌ره‌تا ل(ج) هه‌مان بیرورا له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (۱۷۰۴)ی سالی (۳۷)، ۱۱/۲۹/۱۹۶۲دا بلاوکرده‌ته‌وه.

(۲) گۆفاری به‌یان، ژماره (۲)، شوپاتی سالی (۱۹۷۰)، دانیشتنییک له‌گه‌ل مامۆستا گۆران، نووسینی عه‌بدولره‌زاق بيمار.

(۳) شاعیر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، نووسه‌ری: ره‌فیع حیلمی، به‌رگی دووم، چاپخانه‌ی (الشباب) به‌غدا ۱۹۶۵ ل ۱۹۹۵.

ههنگاوی تازه بوونه و دهکەیی (نووری شاعیریکە تهجه دود پهروه)، ئەلقە یەکە ئەمسەر و ئەوسەری چەمەری شاعیرەکانی چەرخێ پێشووێ لەگەڵ شاعیرەکانی ئەم چەرخەدا هانیووەتە یەک. لە شیعری (کلاسیکی) بەشیکێ زوێدی وەرگرتوو و لە سەلیقەیی ئەدەبی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکیش ئیرسی (ارثی)ی خۆی خستۆتە سەر، ئنجا چاوی بەدەوری خۆیا گێراوه و شیعری شاعیرە گەورەکانی تورکی دەوری ژبانە و ئینقلابی (عثمانی) بەوردی خۆیندوو و تەو و بە باش سەرنجی داو و تە مەغز و ئسلووبی ئەدەبی تازه و بەبێ ئەوەی ئەبلەق و حەپەساو دامینێ دوايان کەوتوو، بەلام لەم شوێنکەوتن و پەپەوی کردنەدا لەوانە ناچێ کە لاسایی ئەکەنەو. بەلکو شان بەشانی ئەوان رۆیشتوو و بەدەوری کورت بوو زەعیمی ئینقلابی شیعری کوردی لە ناوچەیی «سلیمانی». ئەوانەیی کە ئەمڕۆکە خۆیان بەدامەزێنەری شیعری کوردی تازه ئەژمێرن، ئەبێ بزانی یەکەم بەردی بناغەیی قوتابخانەکیان لە لایەن نووری شیخ سەلح-هوه دامەزرا (٤).

* مامۆستا (عەلی کەمال باپیر ئاغا)ی شاعیر و دۆستی شیخ نووری دەربارەیی و توویەتی: (شیخ نووری کورێ شیخ سەلحی شیخ غەنەییە لە سلیمانی بوو و ئیستاش لە سلیمانی لە دائیرەیی خەزینە کاتبە، شاعیریکێ زۆر بەفیکر و زەمەمەییە. دەنگ و سەدا بێکی خۆشیشی هەیی. بەلام پەقەمی ئەعداد، کە ئەعدای فیکر و شیعەر، پەکی خستوو، شیعربشی زۆر ئاخ حەیف بو نووری) (٥).

* گۆشەیی (شاعر و شاعیرەکاغان) لە رۆژنامەیی ژین، کە دیارە مامۆستا (نەجمەددین مەلا) بەرپۆی دەبرد، دەربارەیی (شیخ نووری) نووسیویەتی: (شیخ نووری کورێ شیخ سەلح بێجگە لەوەی کە ئەمڕۆکە لە هونەری هەلبەستدا پایە بلنە، هەر وەها کە ئیستا پیر بوو و لە بەهاری لاوی خۆیدا دەنگ خۆشیکێ بێ وینە بوو، شیعەرەکانی خۆی بەبەستەو و شیعری (مەولەوی) بەقەتار لە ئیوارانی بەهار لە دەمی زەرەپەردا لە گوێ ئاو و سەرچاوەکانی کەنار شار، روو بەرووی سەوزە زار، هەر لە خۆی ئەهات، بەبەلبلی

(٤) هەمان سەرچاوەیی پێشو، ل ٢٠٦

(٥) پروانە: گۆلدەستەیی شوەرایی هاو و سەرم، بەقەلەمی عەلی کەمال باپیر ئاغا، چاپی یەکەم، لە چاپخانەیی (ژیان)ی پیرەمێرد لە سلیمانی چاپ کراوە ١٣٥٨ھ - ١٩٣٩م. لاپەرە (٤٣) هەمان بیرورا بەقەرتیرویی لە لاپەرە (٣٦)، لە (گۆلدەستەیی شوەرایی هاو و سەرم) سالی ١٩٦٩ لە چاپخانەیی راپەڕین لە سلیمانی بلاو کراوەتەو.

کوردستان ناوبانگی دەرکرد بوو، بەلام ئیستا کە گۆلشەن پەشێو، کەلکی بلبلی نەماو پێو. هەرچەندە ئیمە بیرمان دا بوو شیعری ئەو شاعیرانەیی کە نەماون زیندوو بکەینەو، بەلام ئەترسین نووسەری ئەم بەشە بەم زووانە بمرێ و کەسێکی تر وەک ئەو نەبێ کە پارچە شیعریکی «شیخ نووری» مان بێ هەلە بو بنوسی. لەبەر ئەو ئەو هەلبەستەییان نووسی (٦).

* هەر مامۆستا نەجمەددین مەلا سەبارەت بەشیخ نووری دەلی: محەمەد نووری ئەفەندی کورێ شیخ سەلحی حاجی شیخ غەنەییە و خەلکی سلیمانیەیی. مەوەرێکی نرخیار و شاعیریکێ عەسری زۆر بەرزە، سالی ١٩٢٢م سەرنووسەری رۆژنامەیی (رۆژی کوردستان) بوو کە حکومەتی کوردستان ئیدارەیی ئەکرد. محەمەد نووری ئەفەندی بەکوردی و فارسی و تورکی شیعری و توو، دیوانی ئەشعاری چاپ نەکراوە، بێجگە لەوەی کە لە رۆژنامەکانی کوردستاندا پەراگەندە چاپ کراوە (٧).

* دیسان مامۆستا (نەجمەددین مەلا) یادیی شیخ نووری کردوو و تەو و لە نووسینیکێ دیکەیدا دەلی: (لە ولاتە پێشکەوتوو و تەو کەندا کە شاعیریک، یان زانایەک، یان پێشەوایەکیان بمرێ، لە دواي خۆی بەهەزاران جار دیوانی شاعر و نووسراو و مێژووی ژبانی بەوینەیی رەنگین چاپ ئەکری و پەیکەری بو ئەکری و لە پاش بەجێماوەکانی لە (مۆزە- ئەنتیکە خانە) دانەنری... و هەموو سالییک لەو رۆژەدا کە مردوو کۆبوونەو یەک ئەکری بەناوی یادییەو، کەچی شاعیر و زاناکانی ئیمە کە مردن وەک بەفری سالی پار ئەتوتینەو و ناوونیشانیان کۆتر ئەبیتەو. سا مەگەر دیوانەییەکی وەک من لەم حوجرە تەنگەدا کە ئەلیتی گۆرە، جار جار بە دەم دەردەو شاعر و سەرگوزشتەییان بنووسیتەو. لەم دوااییەدا «شیخ نووری» لە هونەری شاعر و نیشتمانپەرەیدا گرهوی لە «نامیق کەمال» و «توفیق فیکرەت»ی تورک بردهو. هەر وەها لە رۆژی (٢٠)ی کانوونی یەکەمی ١٩٥٨م کۆچی دوايي کرد. نووسەریک لە لاپەرەیی گۆشار و رۆژنامەییەکیا یادیکێ نەکردو، پارچە شیعریکی نەنووسی. ئەمجا لەبەر ئەمە بەپێوستم زانی وینەکەیی لەگەڵ

(٦) رۆژنامەیی (ژین)ی ژمارە (١٣٨٤)ی سالی (٣٣)، پینچشەمە ١٩٥٨/٣/٦، گۆشەیی شاعر و شاعیرەکاغان. (نەجمەددین مەلا)، لەگەڵ بلاوکردنەو شیعری بۆ (یانەیی سەرکەوتن). وا دیارە بو زانیاریەکانی تریش مامۆستا (نەجمەددین مەلا) پشتی بەهاو ریتیبەتی خۆی لەگەڵ شیخ نووری بەستوو.

(٧) دەستنووسی سۆزی نیشتمان، ژمارە ١١٤٥، سالی ١٩٤٥ نووسراوەتەو.

نەم پارچە شیعەری بخەمە بەرچاوی خۆینەوارانی خۆشەویست(۸).

* بۆ جارێکی دیکە مامۆستا (نەجمەددین مەلا) دەربارە (شێخ نووری) نووسیوه و دەلی: (شاعیری شیرین زمان، وە بلبلی چیمەنی نیشتمان، وە سەرنووسەری رۆژنامە (رۆژی کوردستان) شێخ نووری شێخ سەلح کە لە رۆژی ۲۰/۱۲/۱۹۵۸م دوا رۆژی خەزان - پایز کۆچی دوا یی کرد بەم ھۆبەو بەراستی پایەبەکی لە ئەدەبی کوردی وێران کرد و پیمان. بەس شێخ نووری لە تافی خۆیدا مەزۆقێکی ئەنجومەن ئارا و پووخواش و ھێمن بوو، ھەمیشە لایەنگری ئاستی و براہتە و پێکخستەن و بەخۆو ژبوی و خۆبەسوونی ناوخوازی بوو. وە بە وتار و شیعەر بەسۆزەکانی بۆ مافی گەلی کورد سکالای ئەکرد. تەنانت لە (۱۹۲۳/۶/۳)دا جاری سێیەم کە ئینگلیزەکان سلیمانیان داگیر کرد، لە نیشتمانپەرورەکانی کورد یەکەم کەس شێخ نووری خستە بەندیخانەو و تووشی چەرمەسەری کرد. شێخ نووری بێجگە لە کوردی، بە تورکی و فارسی شیعری وتوو. شیعەر دلدارییەکانیشی ھەمووی بەسۆزی نیشتمانەو (۹).

* ھاوار لە گۆشە شیعەر و شاعیرەکاغان نووسیویەتی: (لە سەرەتای شەری یەکەمی جیھاندا کە وشە سەر بەستی و ئازادی لە ناو گەنج و خۆیندەوارەکانی ئەستەمبوولدا بلاو ئەبیئەو و ئەستەمبوولی ئەوساش سەرچاوی کردنەو خۆیندەواری و رۆشنییری بوو بەنسبەت و لا ئی کوردەوارییەو، ھەندێ لە خۆیندەوارەکانی ئیمەش بەھۆی بونیانەو لە تورکیادا یا لە رۆژنامە و گۆقار و ھەلبەستەکانی کە تاکە تاکە ئەگەشتنە کوردستان ھەستی نەتەوایەتی جوولە تیئەکەو و قەلەم بەدەستی ئەوسا ئەکەو نە سەوادی کیش و وەزن و جۆرە بابەتیکی نوێ لە شیعەر و نووسیندا وەکو لە شیعەرەکانی پیرەمیرد و لە ھەندێکی زیوردا دەرتەکووت، لە پاش ئەمیش عەبدولواھید نووری و نووری شێخ سەلح کە ئەمانە دوا یی لەوانی پیشوو تازەتر و مێشک و بیروباوەر فەریکتر بوون، تەوژمی ھەلبەستەکانیان شۆرشیگێتر بوون (۱۰).

* مامۆستا (عەلەددین سەجادی) لە کتیبی (مێژووی ئەدەبی کوردی)دا دەلی: (شێخ

(۸) رۆژنامە (ژین)ی ژمارە (۱۵۱۶)، سالی (۳۵)، (۱۹۶۰/۳/۱۰) و تارێک بەناوونیشانی (یادی شاعیری نەم: شێخ نووری شێخ سەلح) نووسینی مامۆستا (نەجمەددین مەلا). شیعری (شەو) لە نووسینەدا بلاو کراوەتەو.

(۹) پروانە رۆژنامە (ژین)، ژمارە (۱۵۷۹)، سالی (۳۵) ۲۶/۱۲/۱۹۶۰ و تارێک بەناوونیشانی (یادی شێخ نووری شێخ سەلح)، نووسینی (نەجمەددین مەلا).

(۱۰) رۆژنامە (ژین)ی، ژمارە (۳۲۲)ی شەمە ۲۷/۷/۱۹۶۷ (شیعەر و شاعیرەکاغان) نووسینی ھاوار.

نووری ۱۸۹۶-۱۹۵۸ کوری شێخ سەلح لە سلیمانی ھاتۆتە دنیاو و ھەر لەویش کۆچی دوا یی کردوو. یەکیک بوو لە شاعیرە بەرزەکانی شاری سلیمانی و بەیەکیکی ھەرە بەدەسلات دانەنری لە داھینانی رێچکەکی تازە لە شیعردا(۱۱).

* رەفیق چالاک لە بارە شێخ نووری شێخ سەلح دەلی: وا لیرەشدا شێخ نووری شێخ سەلح-م ھاتەو یاد و بەپتووستی ئەزانم کە بێم شێخ نووری نەم تەنیا ھۆنەرێکی بالا نەبوو، بەلکو لە ریزی یەکەمین ھۆنەرە تازەکار و باوەر پێشکەوتووکانی کورد بوو، پێش مامۆستا (گۆران) بوو لەو پێرەویدا، یەکەمین ھۆنەرە کە ئۆپەرتی داناو بەھۆنراو و ئاوازەو، یەکەمین ئاواز دانەرە بۆ زۆری ھۆنراوەکانی خۆی. ھۆنراوەی مەلاحم لەمەو دەستی پێ کردوو، پێش ئەحمەد بەگی ساحبقرانی نەم لە سەردەمی تازەدا، دەنگ و ئاوازێک کە بەشێخ نووری-یەو بوو بەردی ئەکرد بەتاو... دلدارییە ناکامەکی ناسۆرە لە جەرگی منا و کە بۆی گێرامەو لە شەوکی دووردرێژی زستانا و دوو بەدوو لە یانە فەرمانبەرانی سلیمانی و گۆرانییەکی (عەزیزی) ی برای بۆ وتم، خۆم پێ نەگیرا و منیش گریام و قورم پێوا:

لەوێ دیجلە وەکیلی دیدەکی من بوو
بەلیلی و سوور
سکووتی خەستەخانەت بوو بەشین
عائیلە پەنجوور
ئەمە داخێکە جەرگم کون ئەکا تا رۆژی
نەفخی سوور

عەزیزم رۆ، عەزیزم رۆ، عەزیزی نەونیھالم رۆ(۱۲)

* پیرەمیردی نەم بەم چوارینە یە پایە (شێخ نووری) دەردەخات و دەلی:

شوکری خوا ئەکەم کە لە (نووری) کۆژاوەو
پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدەب کەوتە ناوہو

(۱۱) پروانە کتیبی (مێژووی ئەدەبی کوردی)، عەلەددین سەجادی، چاپی دووہم، چاپخانە مەعاریف، بەغدا سالی ۱۹۷۱، باخی شاعیران لاپەرە (۶۰).

(۱۲) رۆژنامە (ژین)ی، ژمارە (۱۲)ی رۆژی ۲۴/۸/۱۹۷۲، رەفیق چالاک: (ئەوێ ئەیزانم لە بارە ھۆنەرەو).

نووری! به نووری ئیوهوه زولمهت له ناو ئه چێ

(یاره ب) ی! ئه م (ضیا) یه نه بێ قهت به چاوه وه (۱۳)

* رهشید نه جیب-ی هاو پیتی شیخ نووری و یه کپیک له نوێخووانی شیعی کوردی سه بارهت به شیخ نووری ده لێ:

ئه ی کیوی بلند پایه، ئه یا شاخی موعه لالا

هر گاه که ئه که ی جهزی نه زه رگاهی جه زینم

به م به رزی یو به م سه توه ته ئه ی که ژێ والا

سروه و شنه که ت ده فعی ئه کا ئاهو ئه نینم (۱۴)

ل ۲۱

* (شیرکو بی که س) ی شاعیر له دوای خویندنه وه ی ده ستنووسی (گه لاریزان) باری سه رنجی خو ی ده رباره ی شیعه رکان و (شیخ نووری) له شیعی کوردیدا ده رپروه:

له ناو سامالی هونه ری جوانا

مرواری شیعر، ئه دره وشیتته وه

له کانی بیر و قوولایی گیانا

زه نگێ نه مریت، ئه زرن گیتته وه (۱۵)

* ماموستا (شیخ محمه دی خال) ده رباره ی (شیخ نووری) رای وایه که (گوران و سه لام و قانیع و شیخ نووری، وه ک گه می قه نده هاری وان، به هه موو شت ئه بن وه هه رچی بلتین جوانه) (۱۶).

(۱۳) ئه م چوارینه به به شیوه به کی تریش هه به، وا لته ردا وه ک خو ی ده بنووسینه وه:

خوا ئه و خودایه به که له نووری کوژاوه وه

پشکو ی به سوژی شیعر و ئه ده ب که وته ناوه وه

نووری! به نووری ئیوه وه تاریکی لاده چێ

نه ورۆزی ئیوه، تازه بی دینیتته ناوه وه

(۱۴) رهشید نه جیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژیان و به ره مه کانی، ئاماده کردنی: ئومید ئاشنا، چاپکردنی ده زگای ئاراس، ل ۲۱، ۲۰۰۱.

(۱۵) ئه م چوارینه له (۱۳/۱۲/۱۹۶۲) دا نووسراوه و به ده ستنووس ده ستم که وتوه.

(۱۶) رۆژنامه ی (ژین)، ژماره (۳۴) پینجشه مه، ریکه وتی ۱۹۷۱/۸/۳ (چاوپێکه وتنیکی ئه ده بی له گه ل ماموستا (شیخ محمه دی خال)).

* (حه سیب قه ره داخی) شاعیر ده رباره ی بزوتنه وه ی نوێخوازی له سه ر ده ستی (گوران) و (شیخ نووری) ده لێ: (نکو لی له وه دا نییه دوای هه زره تی نالی و هاو ریکانی بو ماوه به کی درێژ شیعی کوردی به جیما له کاروانی ریکرتوو، ئه ویش به هۆی ئه و ده رفه ته ناهه مواران هه بو که گه لی کوردی پێدا رۆیشت، به لام دوای ده رکه وتنی شیخ نووری شیخ سالح و هه لکه وتنی گورانی نه مر، شیعی کوردی ریکه ی نوێی گرت به ر. له م بواره شدا گه لێ شاعیری تر به شداری پینخشستی کاروانی شیعی کوردیان کردوه) (۱۷).

* رۆژنامه ی (بیری نو ی) له کورته و تاریکدا به ناوی (بیره وه ری شیخ نووری شیخ سالح) ده لێ: (شیخ نووری شیخ سالح ده نگێکی نو ی و شاعیریکی پینشکه وتنه خوازی گه لی کورده و خاوه نی ده وریکی دیاره له په رپه وکردنی نوێخوازی له ئه ده بی کوردا. ئه و شاعیره به که عه بدوللا گورانی نه مر به ماموستا و ریکه که شکینی داده نی له جوولانه وه ی شیعر و نوێکردنه وه ی شیعی کوردیدا) (۱۸)

* رۆژنامه ی پروا له کورته نووسینیکیدا به م جو ره ریز و خو شه ویستی خو ی به رام به ر به شیخ نووری ده رپروه: (له رۆژی ۲۰/۱۲/۱۹۵۸ دا شاعیری ریکه که شکینی شیعی نو یی کوردی ماموستا شیخ نووری شیخ سالح له گرده که ی (سه یوان) بو به میوانی (مسته فا پاشا) و (بیکه س) به رام به ر پیره میتر ده که به دوای یه ک شاعیران و گه وه پیاوان و زانا و دانا به ئاواتی تاسا وه وه سه ر ئه نیتنه وه و داخ و زوو خا و پاش مردن و دوای مردن سه ر ئه کا.) (۱۹)

* ئه ژێ گوران ده لێ: (ئه ده بی تازه ی کوردی له سه ر ده ستی شیخ نووری نه مردا، یه که م هه نگاوی ئه وه بو، کیشه عه رووزیه کانی ره ت کرده وه و هیجای له فۆکلۆری کوردیه وه هینایه کایه، ئه مه له لایه که وه ره سه نایه تیبه و له لایه که یشه وه خالی نییه له تا قیکردنه وه ی ده ورو به ر) (۲۰).

(۱۷) پروانه: گو قاری (کاروان)، ژماره (۴) ی کانوونی دووه م ۱۹۸۳ ل ۸۱ چاوپێکه وتنی له گه ل (حه سیب قه ره داخی).

(۱۸) رۆژنامه ی بیری نو ی، ژماره (۲۲۱)، ۲۵/۱۲/۱۹۷۶ و تاریک به ناوی: (بیره وه ری شیخ نووری شیخ سالح).

(۱۹) رۆژنامه ی پروا، ژماره (۱۷) ی سالی (۱) ریکه وتی ۲۴/۱۲/۱۹۶۰ و تاریک به ناوی: (بژی یادی دووه م ساله ی کوچی شاعیری ریکه که شکین شیخ نووری شیخ سالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸).

(۲۰) گو قاری به یان: ژماره (۱۷) ی نیسان و مایسی ۱۹۸۱ و تاریک به ناوی (شیخ نووری شیخ سالح و چه ند بیرو را و سه رنجیکی ره خه گرانه)، ئه ژێ گوران.

ئەژى گۆران ل ۷۷ ديسان دەرياره‌ى (شېخ نوورى) و (گۆران) رايه‌كى دى دەرده‌پرئ و دەلئى: (خۆم له ميانى شيعرى كورديدا، له بهرامبەر دهيان لوتكه‌ى وهك خانى - مه‌وله‌وى - حاجى قادر - نالى - سالم - شېخ رەزا - حەمدى - ئەحمەد موختار - پيرەمپىرد - شېخ نوورى - گۆران - بئى كەس و دلدارا ئەبينم. مه‌يانيش له‌م بنارده‌دا ئەوه‌نده فراوانه كه دهيان لوتكه‌ى تازه‌ى پېنسا هه‌لچئ، بۆيه دەلئيم: (شېخ نوورى) و (گۆران) دوو لوتكه‌ن له زنجيره‌ى شاخپكدا روخسارى تايبه‌تى و كه‌سسيه‌كانيان، به‌هپماى تايبه‌تى و كه‌سى خوينەر جيا ده‌كرتته‌وه، به‌پېتى ماوه‌ى ميژووبى... (۲۱).

* (كاهى فه‌للح) ده‌رياره‌ى تازه‌كردنه‌وى شيعرى كوردى ده‌نوسئ و چەند شتېك ده‌ستنيشان ده‌كات به‌لاى منه‌وه له ده‌ستنيشان كردنه‌كه‌يدا نيشانى پيكاوه و تا راده‌يه‌كى زۆر قسه‌كه‌ى جيتى خۆى ده‌كاتته‌وه، له بۆچونه‌كه‌يدا ده‌لئى: (پيش ئەم جموجووله‌ ئەده‌يبه‌يه (واته جموجوولئ ئەده‌يبى تازه) شيعرى كوردى له بۆته‌ى شيعرى كلاسېكيدا قال بوو بوو، كيشى عه‌رووز و قالبى غه‌زل و قه‌سيده و روباعيات و تاك و موعه‌ما و لاواندنه‌وه و پياهلدان و داشۆرين و بابته‌ى ئاينبى و ته‌رجيع به‌ند (خه‌يالبازى و وشه‌كارى) (۲۲)

(۲۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو ل ۷۳

(۲۲) راسته وهك كاهى فه‌للح بۆى چوهه (كيشى عه‌رووز و پياهلدان و داشۆرين و بابته‌ى ئاينبى و ته‌رجيع به‌ند) سيمائى شيعرى كلاسېكى بوون، به‌لام له مه‌سه‌له‌ى (خه‌يالبازى) و (وشه‌كارى) يه‌كه‌دا له‌گه‌لېدا نيم، چونكه مه‌سه‌له‌ى (خه‌يال) ره‌گه‌زىكى سه‌ره‌كى هه‌موو داھيتان و خولقانديتكه. جگه له‌وه‌ش (خه‌يال) له بزوتنه‌وه‌ى شيعرى تازه به‌لاوه نه‌راوه و سيمايه‌ك نيبه به‌هۆيه‌وه شيعرى كلاسېكى پئ بناسريتته‌وه، به‌لكوله شيعرى تازه‌شدا (خه‌يال) ده‌ورپكى بالائى هه‌بووه له تيكه‌ل كردنى به‌واقيع و ده‌وله‌مه‌ند كردنى واقيعه‌كه به‌هۆيه‌وه. رهنه‌گه مه‌به‌ستى (موباله‌غه = پئ لئ هه‌لپرين) بئى كه ئەمه سيفه‌تتېكه زياتر له شيعرى كلاسېكيدا به‌دى ده‌كرئ نهك (خه‌يالبازى). (وشه‌كارى) يش سيفه‌تتېك نيبه ته‌نيا به‌سه‌ر شيعرى كلاسېكيدا برا بئى، چونكه وهك چۆن له لائى شاعيرپكى گه‌وره و زمانزانى وهك (نالى) وشه‌كارى ده‌بينين، هه‌ر به‌م جۆره له لائى شاعيرپكى ئەمروكه‌ش وشه‌كارى هه‌يه. حەز ناكه‌م خوينەر وا تيبگا (وشه‌كارى) سيفه‌تتېكى خراپه له شيعردا، چونكه وشه‌كارى سه‌واكرده له‌گه‌ل گيانى وشه و تۆر هه‌لدانه بۆ گرتنى سيبه‌رى وشه و نه‌پتېيه‌كانى. وشه‌كارى له‌لاى (نالى) زه‌خره‌فه نه‌بووه، كه زوبده‌ى شيعرى كلاسېكى كورديبه. له شيعرى تازه‌شدا وشه‌كارى ئەركى هه‌موو شاعيرپكى داھينه‌ره. پتوبسته به‌بينبىتېكى تازه‌وه به‌دوائى ئەو وشه‌يه‌دا بگه‌رئ و ته‌عبير له ديدگائى ئەو بكات، كه (خه‌يال) لئواولتوه له تيروانين - رۆيه، بۆيه به‌دوائى ئەو وشه‌يه‌دا ده‌گه‌رئ كه پر به‌پرى هه‌ست و هه‌لچرون و ئيقاعى ناوه‌وه و ده‌ره‌وه و =

هه‌ر به‌يتى و اتايه‌ك و جوونه‌وه‌ى يه‌ك جۆر ده‌رپين و كه‌ره‌سته‌ى تېكرا چوون يه‌ك و زۆرتتر به‌قه‌د و بالائى ياراو تېگه‌يشتنى گران و به‌كاره‌يتنانى لق و په‌له‌كانى به‌لاغه‌وه‌تد... سيمائى يه‌كگرتووى شيعرى كلاسېكى بوون... بئى گومان پيشه‌وايانى وهك (نالى ۱۷۹۷ - ۱۸۵۵) و (سالم ۱۸۰۰ - ۱۸۶۶) و (مه‌حوى ۱۸۳۰ - ۱۹۰۴) و (كوردى ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹) مامۆستايانى ديار و لپهاتووى ئەو قوتابخانه‌ى كلاسېكيبه‌ى ده‌ورى بابان بوون و ئەركى خۆيان به‌جئ گه‌ياند و بنچينه‌ى نووسينى شيعر به‌وه له‌هجه‌يه‌يان به‌رزكرده‌وه. ئەده‌ببش كه شيعر له‌وه ده‌مه‌دا به‌رزترين لقئ ديار و به‌ده‌ره‌وه‌ى بوو، وهك هه‌ر رواله‌تېكى ترى ژيان، هه‌ميشه له پيشكه‌وتن و جووله و گۆران دايه، جا به‌وه پتېيه‌ش كه ئەده‌ب و سه‌رجه‌م ژيانى رۆشنبىرى هه‌ر نه‌ته‌وه و ميلله‌تتېك، رهنه‌گدانه‌وه‌ى بارى ئابوورى و كۆمه‌لايه‌تى و سياسيبه و ئەمانه‌ش هه‌ميشه له پيشكه‌وتن و گۆراندان. ئەو سه‌رده‌مه لافاوى شه‌رى يه‌كه‌مى جيهان تازه نيشتوبه‌وه، ده‌نگى چەند ده‌وله‌تتېكى گه‌وره كپ كرا بوو، زۆر به‌يوه‌ندى نېوان ده‌وله‌تان گۆرا بوو. له رۆژه‌لانى ناوه‌راستيشدا راپه‌رپنى تازه‌ى نه‌ته‌وايه‌تتېى توركه‌كان و بارى ئەده‌بى سه‌رده‌مبان له ژنير زه‌برى رۆژئاوادا له شه‌پۆلدانا بوو، بارى سياسى و كۆمه‌لايه‌تى ئەم سه‌رده‌مه‌ى كورديش، له سايه‌ى راپه‌رينه‌كانى شېخ مه‌حمود و ناكوكبېه‌كانى نېوان ئينگليزه‌كان و توركه‌كان و سياسه‌تى به‌ناو بۆ ئازادى و سه‌ره‌خۆبى و به‌ناوه‌رۆك بۆ ده‌ست به‌سه‌رداگرتن و چه‌وساندنه‌وه له‌لايه‌ن داگيركه‌ره ئينگليزه‌كانه‌وه. به‌لئى له گه‌رمه‌ى ئەو دارو باره تازانه‌دا رۆشنبىره هونه‌رمه‌نده‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ى كورد له كوردستانى عيىراقدا، كه هه‌ر يه‌كه‌يان له راست خۆيه‌وه خاوه‌ن سه‌رمايه‌يه‌كى ئەده‌بى پته‌وه بوو، تاسه و تامه‌زرۆى به‌هره و سه‌لبقه و چيژى هونه‌رپيان به‌وه چه‌شنه شيعره كلاسېكيبه‌نه‌ده‌شكا و به‌دل تينووى شيتوه و ناوه‌رۆكيتى سه‌رده‌م بوون، تا ئەوه بوو وهك حه‌وته‌وانه‌يه‌ك چەند شاعيرپكى به‌هره‌دار له‌سه‌ر ئەو رپبازى سه‌رده‌مه يه‌ك كه‌وتن له رپگائى:

=تيروانينه‌كانى بيتت. وشه‌يه‌ك بئى پر بئى له (نيمائا) و ناهه‌نگ و سه‌ره‌له‌نوئ بيتته‌قيتتبه‌وه به‌رووى وشه دراوسيتكانى خۆى. يه‌كپك له ئەركه‌كانى داھينه‌ره چ سه‌ر به‌رپبازى كلاسېكى بيتت، چ سه‌ر به‌رپبازى تىكى تر بيتت، تازه‌كردنه‌وه‌ى زمانى نه‌ته‌وه‌يه، ته‌نيا شاعيرى زمانزان و به‌توانست و ده‌سه‌لات ده‌توانئ يارى به‌ وشه بكات. شاعيرى كۆله‌وار و داماوئ ده‌ستى وشه ناتوانئ زه‌فه‌ر به‌وشه ببات بۆ تيروانينه‌كانى خۆى وشه‌ى گونجاو هه‌لپتيرئ. ئەوانه‌ش كه به‌زۆر خۆيان به‌سه‌ر شيعردا ساغ كردوه‌ته‌وه سه‌وا له‌گه‌ل توپكلى وشه ده‌كەن، بۆيه شيعره‌كانيان زوو ده‌مرن و ناتوانن خۆيان به‌پتوه رابگرن.

۱- زانین و ههزم کردنی ته‌واوی به‌ره‌می کلاسیکی پیش‌خوبان.

۲- زانینی زمانی فارسی و به‌تاییه‌تی بۆ‌ئو هه‌نگاوه‌گه‌وره‌یه‌ زمانی تورکی، که‌وتنه‌ سه‌ر‌ئو‌ خولیا‌یه‌ی‌ که‌ بین‌ بن‌ین‌ به‌سه‌ر‌چاوه‌ی‌ ئه‌ده‌بی‌ سه‌رده‌می‌ تورکه‌کانه‌وه‌، ئینجا‌ هه‌ر‌ شاعیری، به‌پیتی‌ به‌هه‌ره‌ و‌ توانا‌ و‌ باری‌ ژبانی‌ خو‌ی‌ و‌ پله‌ی‌ رۆشن‌بیری‌ و‌ ئاماده‌بوونی‌ که‌وته‌ به‌ره‌م‌ داهینان. له‌و‌ سه‌رده‌مه‌دا‌ (هه‌نگاوی‌ یه‌که‌م‌ له‌و‌ باره‌یه‌وه‌ لاسایی‌ کردنه‌وه‌ی‌ شیعری‌ نو‌یی‌ تورکی‌ بو‌) (۲۳) شیخ‌ نووری‌ کور‌ی‌ شیخ‌ صالح‌-یش، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌ به‌ته‌مه‌ن‌ له‌ (گۆران) گه‌وره‌تر‌ و‌ له‌گه‌ڵ‌ باری‌ ژبانی‌ رۆژنامه‌گه‌ری‌ ئه‌و‌ رۆژگار‌ه‌ی‌ کوردیشدا‌ په‌یوه‌ندی‌ راسته‌وخۆ‌ و‌ له‌باری‌ به‌رۆژنامه‌وه‌ هه‌بوو، به‌ره‌مه‌کانی‌ زۆر‌تر‌ بلا‌و‌ کرده‌وه‌ و‌ ئاو‌وه‌وا‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌بیشی‌ سازگار‌تر‌ بوو، بۆ‌یه‌ له‌و‌ سه‌رده‌مه‌دا‌ هه‌نگاوی‌ یه‌که‌می‌ گۆرین‌ و‌ به‌ره‌و‌ پیشه‌وه‌ چوون‌ به‌ره‌و‌ شیعری‌ تورکه‌کان‌ زیاتر‌ به‌کنه‌ و‌ ته‌قه‌لای‌ ئه‌ده‌بی‌ شیخ‌ نووری‌ ده‌دریته‌وه‌ قه‌ڵه‌م‌ و‌ ئه‌و‌ ده‌رکه‌وتووتر‌ ده‌بینرا‌ له‌ حه‌وته‌وانه‌که‌.

هه‌ر‌ چۆن‌یک‌ بێت، ئه‌و‌ ده‌سته‌ لاوه‌ به‌هه‌رده‌اره‌ توانی‌یان‌ له‌ ژبیر‌ زه‌بری‌ شیعری‌ نو‌یی‌ تورکی‌دا‌ چه‌ند‌ گۆژمێک‌ خو‌ینی‌ تازه‌کردنه‌وه‌ له‌ رووی‌ کیش‌ و‌ ده‌رپین‌ و‌ واتا‌ و‌ هه‌ست‌ و‌ بیه‌ر‌ و‌ وشه‌ی‌ کوردیه‌یه‌وه‌ به‌ده‌ماره‌ ساردوس‌په‌کانی‌ شیعری‌ کوردی‌ بیه‌خشن‌ و‌ گه‌رمایی‌ جووله‌ و‌ داهینان‌ و‌ گۆران‌ و‌ پیتشکه‌وتنی‌ بده‌نی‌). (۲۴).

* مامۆستا (محهمه‌د‌ ره‌سوول‌ هاوار) له‌ کتیبی‌ (پیره‌مێردی‌ نه‌مر)دا‌ ده‌رباره‌ی‌ (شیخ‌ نووری‌ شیخ‌ صالح) رای‌ خو‌ی‌ به‌م‌ جوژه‌ ده‌رپه‌وه‌ و‌ ده‌لی: (شیخ‌ نووری‌ شیخ‌ صالح‌ به‌یه‌کێک‌ له‌ پیشه‌وا‌ی‌ بو‌یژه‌کانی‌ رۆمانتیکی‌ کورد‌ ئه‌ژمێردی‌ که‌ به‌هۆی‌ هه‌لبه‌سته‌کانیه‌وه‌ چ‌ له‌ ناوه‌رۆک‌ و‌ چ‌ له‌ شیوه‌دا‌ شۆرشیتکی‌ ناوه‌ته‌وه‌ و‌ ده‌رگایه‌کی‌ تاییه‌تی‌ کردۆته‌وه‌ بۆ‌ بو‌یژانی‌ ئه‌و‌ سه‌رده‌مه‌). (۲۵)

* له‌ کتیبی‌ (باخچه‌ی‌ شاعیران) ده‌رباره‌ی‌ شیخ‌ نووری‌ نووسیبویه‌: (شیخ‌ نووری‌ به‌یه‌کێک‌ له‌ بو‌یژه‌ پیتشکه‌وتووه‌ تازه‌که‌ره‌وه‌کان‌ (مجدد) له‌ ئه‌ده‌بی‌ کوردیدا‌ ئه‌ژمێردی‌ و‌ خاوه‌نی‌ قوتابخانه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌ییه‌وه‌ ئه‌و‌ رێگه‌یه‌ی‌ ئه‌م‌ شکاندی، ته‌نانه‌ت‌ گۆران‌ و‌

(۲۳) ئه‌م‌ رایه‌، رای‌ مامۆستا (ره‌فیق‌ حیلمی) یه‌و‌ له‌ شو‌ینی‌ خو‌یدا‌ مو‌ناقه‌شه‌م‌ کردووه‌.

(۲۴) بڕوانه‌ کتیبی: کاروانی‌ شیعری‌ نو‌یی‌ کوردی، کاکه‌ی‌ فه‌للاح، به‌رگی‌ یه‌که‌م، چاپخانه‌ی‌ کۆری‌ زانیاری‌ کورد، به‌غدا‌ ۱۹۷۸، ل ۲۷-۲۸-۲۹

(۲۵) پیره‌مێردی‌ نه‌مر: نووسینی‌ محهمه‌د‌ ره‌سوول‌ (هاوار)، چاپخانه‌ی‌ (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰، ل ۴۱ په‌راویژه‌که‌ی‌.

هه‌موو‌ بو‌یژه‌ لاوه‌کانی‌ تر‌ له‌سه‌ری‌ ئه‌رۆن... (۲۶) ئینجا‌ له‌ شو‌ینتیکی‌ دیکه‌دا‌ ده‌لین: (گۆران‌ به‌شو‌ین‌ پینووسی‌ شیخ‌ نووریدا‌ رۆیشتوو‌ ئه‌و‌ قوتابخانه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌یی‌ له‌ ویژه‌ی‌ کوردیدا‌ دامه‌زراند، هه‌لبه‌سته‌ی‌ تازه‌ی‌ کرده‌ باو. ئه‌م‌ په‌ره‌ی‌ پێ‌ دا‌ و‌ گه‌شه‌ی‌ پێ‌ کرد. له‌ هه‌موو‌ پروویکه‌وه‌ قاپی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌یی‌ له‌ ویژه‌ی‌ کوردی‌ کرده‌وه‌ و‌ هانی‌ بو‌یژه‌ لاوه‌کانی‌ دا‌ که‌ په‌یره‌وی‌ بکه‌ن. که‌واته‌ ئه‌توانین‌ بل‌یین‌ که‌ ویژه‌ی‌ کوردی‌ بۆ‌ یه‌که‌م‌ جار‌ قه‌رزاری‌ شیخ‌ نووری‌ و‌ دوا‌ی‌ ئه‌و‌ هی‌ گۆرانه‌ که‌ شیوه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌یی‌ پێ‌ به‌خشی‌). (۲۷).

* مامۆستا ره‌مزی‌ مه‌لامار‌ف‌ ده‌رباره‌ی‌ شیخ‌ نووری‌ ده‌لی:

ئهی‌ خو‌شه‌ویستی‌ قه‌ومی‌ جه‌فاکێشی‌ ده‌س‌ به‌سه‌ر‌ وه‌ی‌ نووری‌ چاوی‌ کوردی‌ سیار‌پۆژی‌ ده‌ربه‌ده‌ر‌ ئهی‌ بولبولی‌ به‌ شه‌وه‌که‌تی‌ باخی‌ سوخه‌ن‌ وه‌ری‌ وه‌ی‌ گولبونی‌ به‌زینه‌تی‌ گولزاری‌ زیب‌ و‌ فه‌ر‌ ئهی‌ شاعیری‌ به‌قودره‌تی‌ مه‌یدانی‌ نه‌زم‌ و‌ نه‌سر‌ وه‌ی‌ کاتبی‌ به‌ هه‌یبه‌ته‌ی‌ سه‌ر‌کۆرسی‌ هونه‌ر‌ (۲۸)

* مامۆستا (عه‌لاه‌ددین‌ سه‌جادی) دیسانه‌وه‌ ده‌رباره‌ی‌ (شیخ‌ نووری) ده‌لی: (شیخ‌ نووری‌ کور‌ی‌ شیخ‌ صالح‌ کور‌ی‌ شیخ‌ غه‌نی‌-یه‌، له‌ شاری‌ سلیمانی‌ هاتۆته‌ دنیاوه‌، ئه‌توانی‌ بو‌تری، ئه‌و‌ رێبازی‌ تازه‌ی‌ هینایه‌ ناو‌ ئه‌ده‌بی‌ زمانی‌ کوردی‌-یه‌وه‌، فیکری‌ به‌رز‌ و‌ ورد‌ بوو، زه‌ینتیکی‌ قوول‌ی‌ بووه‌، ئیمه‌ کارمان‌ به‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی‌ رۆژگار‌ نه‌یه‌یتشتوو‌ه‌ له‌سه‌ر‌ هۆنه‌ری‌ - وه‌کو‌ هۆنه‌ره‌کانی‌ تر‌ - بڕوا. مه‌به‌سته‌که‌ی‌ ئیمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ره‌می‌ شیخ‌ نووری‌ له‌ناو‌ ده‌قی‌ ئه‌ده‌بی‌ هۆنراوه‌ی‌ کوردیدا‌ شو‌ینتیکی‌ له‌م‌ سه‌رده‌مه‌ بۆ‌ خو‌ی‌ ته‌رخان‌ ئه‌کا) دیسانه‌وه‌ ده‌لی: (له‌م‌ سه‌رده‌مه‌ی‌ دوا‌ییه‌دا‌ له‌ناو‌ هۆنه‌رانی‌ کورددا‌ رێبازتیکی‌ تازه‌ی‌ په‌یدا‌ کردبوو‌ که‌ رێبازتیکی‌ نو‌ی‌ بوو، نو‌ی‌ بوو‌ له‌ بیه‌ر‌ و‌ ئه‌ندیشه‌دا، له‌ کیش‌ و‌ سه‌روادا، ئه‌مانه‌ بوون‌ به‌قوتابی‌ قوتابخانه‌یه‌ک‌ که‌ ئه‌م‌ قوتابخانه‌یه‌ شۆرشیتکی‌ خسته‌ ناو‌

(۲۶) باخچه‌ی‌ شاعیران، عه‌بدولعه‌زیم‌ ماوه‌تی، عه‌بدولقادر‌ صالح، چاپخانه‌ی‌ ژین، سلیمانی‌ سالی‌ ۱۹۷۰ ل ۱۰۱.

(۲۷) هه‌مان‌ سه‌ر‌چاوه‌ی‌ پیتشو‌و‌ ل ۱۰۴

(۲۸) رۆژنامه‌ی‌ (ژین) ی‌ ژماره‌ (۵۶) ی‌ سالی‌ (۱۵)، (۱۷) ی‌ کانونی‌ یه‌که‌م‌ ۱۹۴۱، بۆ‌هاوار‌ و‌ حه‌سه‌ب‌ حالی‌ شیخ‌ نووری، محهمه‌د‌ ره‌مزی.

گیتی ئەدەبى كوردىيە، يەككە لەو قوتابىيە زىرەكانە شىخ نوورى خاوەنى پارچەى خوتراو بوو، (٢٩) بەلكو پيشەنگى ئەو كاروانە بوو) پاشان لەسەر قسەكانى بەردەوام دەبى و دەلى: (جا ئەم گۆرانه كه شىخ نوورى هيتايە ناو، ئەيا هەر لە بۆتەى دللى خۆيا قالى كرديتەوه؟ يا بۆنى هەناسەى «نامق كمال» و «توفيق فيكرت»ى (٣٠) كرديتەوه؟ ئەو توانى رېبازىكى نووى لەناو ئەدەبى كوردیدا ديارى بكات).

* (د. مارف خەزنەدار) يش دەربارەى شىخ نوورى بەو جۆرە راي خۆى دەرپرپوه: (له پلهى دووهمدا نەوهكو تەنيا ناوهرۆك، بەلكو روخساريش گۆراني بەسەردا هاتوو، بەتايبەتى زمانى شيعر. شيعرهكانى نەوهى لاوى ئەم ماوهيه گۆران و بيكهس و دلدار و شىخ نوورى شىخ سالىح و هى تر نمونەى شيعرى ئەم سەردەمەن لەگۆراني ئەدەبى كوردى) (٣١).

له بارەى ماوهى رۆمانتيكىش راي وايه: (رپرهوى رۆمانتيكى له پاش جهنگى جيهانى يهكەم لەژير تەئسىرى رۆمانتيكى ئەوروپا و له رپى رۆمانتيكهكانى توركهوه له ئەدەبى كوردیدا پەيدا بوو، له ناوهراستى چلهكان تا سەرهتاي شەستهكان توانى له قالبدا تا پادهيهك بەيخ و خۆى بگرئ. دامەزرينه راني ئەم رپرهوه شاعيره ناوادرهكانى وهكو پيره مپيرد و بيكهس و گۆران و سەلام و نوورى شىخ سالىح و دلدار و هى تر بوون. بەلام له بەرهمى ئەمانە رۆمانتيزم وهكو مەبەستىك بوو له مەبەستهكانى شيعريان و هەموو بەرهميانى داگير نەكردبوو (٣٢)).

* مامۆستا (كامەران موكرى) دەربارەى نوێکردنەوه كەى شىخ نوورى نووسيوه: (بهلاى منوه مامۆستا شىخ نوورى شىخ سالىح مامۆستاي ماوهى گۆرانه و هيه (فترة الانتقال) له هۆنراوهى كوردیدا، له كۆنەوه بۆ نووى... وه كه ئەلیم نووى، يان كات و سەرهتاي دەرکهوتنى هۆنراوهى (نووى) مەرامم دەوروبەرى كۆتايى شەرى جيهانگيرى يهكەمه. له كاتىكدا كه هۆنراوهى كوردى له كۆتى (شيوه و هەستى كۆنا) بوو، ئەو و مامۆستا گۆران شۆرشىكى قووليان له هۆنراوهى كوردیدا بەرپا كرد. ئەگەرچى زۆر كەسبىش ئەم شۆرشەى بەلاوه

(٢٩) مەبەستى ئەو شيعرهيه كه بۆ كۆچى دواى شىخ مەحمودى نەمرى وتوو.

(٣٠) بروانه دەقهكانى ئەدەبى كوردى، عەلانى ددين سەجادی، له چاپكراوهكانى كۆرپى زانیارى كورد، چاپخانهى كۆرپى زانیارى كورد، ١٩٧٨، بەغدا ١٠٥-١٠٦-١٠٧-١٠٨.

(٣١) بروانه: د. مارف خەزنەدار، له بابەت مپژووئى ئەدەبى كوردى تازهوه، مۆسكۆ، ١٩٦٧ (بەزمانى رووسى). خۆى بۆى كردم بەكوردى. ٩٦٧

(٣٢) هەمان سەرچاوهى پيشوو ١٤٧٧

(ياخيبيوونىكى نارەوا بوو) دەربارەى هۆنراوهى كوردى، بەلام له ئەنجاما بەتايبەتى لەم سالانەى دوايیدا دەرکهوت كه شۆرشىك بوو پر بەپرپى (واقع و پيشووستى) له گەل هەموو كه موكوپه كيشا. (٣٣) پاشان دەلى: (بهلى مامۆستا شىخ نوورى شۆرشىكى گهورهى بەرپا كرد يان بهوردى بلتين سەركردهيهتى شۆرشىكى ئەدەبى كرد له گەل مامۆستا گۆران و نووسەر و شاعيره نووى كەرەوهكانى ترا... (٣٤)).

* مامۆستا (أ. ب. هەورى) دەربارەى شىخ نوورى دەلى: (جارى له پيش هەموو شتىكدا رهوشت و خووه لسان و رابواردنى له ژياندا بهقهده بەرزى شيعرهكانى جوان و بەرز و بى له كه و پەلە بووه. هەرگيز خۆى به هۆنراوهكانيهوه هەل نەكيشاوه و بۆ سوودى تايبەتى خۆى و ناوبانگ بلاو بوونەوه بەكارى نەهيتان. رپا و دوو رووى لى نەبينراوه، بۆ پارە و دەسكەوت فرمانى نارەواى نەكردوو و گوفتار و هۆنراوهى نەوتوو، ئەو هەر له بەر شيعر شيعرى وتوو. لەسەر هيليكى راست له خۆشى و ناخۆشى و بوون و نەبوون و هات و نەهاتدا و، له تەنگانە و فەرەحيدا، له تاريكى و رووناكيدا هەر له گەل ميللهتى كوردا بووه، بەگرانيان گرباوه و بەخۆشيان پيکهنيوه و، هەويى مەيىنى شيعرى شىخ نوورى بەرزەوه ندى نەتەوهى كورد بووه، بۆيه هەموو هۆنراوهكانى له هەر بابەتتيكهوه بيت بەرامبەر بەكورد له سۆزىكى دلسوژانه بەدوو نيبه و خۆى وا نيشان ئەدات كه غەمخوارى نەتەوه كەى خۆيهتى. شىخ نوورى يهكيكه لهو هۆنراوهى كه بەردى بنچينهى گۆراني هۆنراوهى كورديان داناو بهرهو پيش پاليان پيوه ناوه، به هۆنراوه له دەروازەى هەموو گۆشهيهكى ژيانى داوه، بەرامبەر بەتازادى ئافرهت بيروپراى سەرهستانەى زۆر بەرز و باش نيشان داوه، هەرچه نده هۆنراوهكانى شىخ نوورى چاپ نەكراوه له گەل ئەوهشدا، چونكه بەراستى شيعرن و خۆشى پياوئىكى رهوشت و خووه بەرز بووه، بەرەنگيىك بلاو بوونەتەوه مەگەر بەدەگمەن ئەگينا خۆيندهوار نيبه شيعرى ئەوى له بەر نەبيت، كه ئەمەش جوانترين و گرنگترين بەلگهيه بۆ ئەمانەى له پيشهوه و قمان له بابەت شىخ نوورى-يهوه) (٣٥).

(٣٣) بروانه: هۆنراوهى نوورى شىخ سالىح، چاپخانهى كامەران، ١٩٥٨، سليمانى، پيشه كيبه كەى له نووسينى كامەران موكرى ل ٣.

(٣٤) هەمان سەرچاوهى پيشوو ل ٤

(٣٥) بروانه: رۆژنامەى (ژين)ى ژماره (٣)ى سالى (١). رۆژى پينج شەمه، رپكهوتنى ١٩٧٠/١٢/٢٨، ب. هەورى.

(*) تيبينى: زۆر نووسينى تر هەن دەربارەى شىخ نوورى نووسران، بەلام يان زانیارى نوويان تيدا نەبوو، يان تەنيا نامازەن بۆيه پشتگويم خست، ئيمەش ديارترينى ئەو نووسينانەمان وەرگرتوو.

شعره وهرگيڙدراوهکان

مه قبهەر (۱)

شيعرى: عهبدولحهق حاميد (۲)

هاوار من چيبكه م، نه جى ما، نه يار
 هەر دل مایه وه، پر دهر د و نازار
 ئیستا لیتره بوو، له دهستم بهربوو
 له نهزه له وه، هات بۆ ته بهد چوو
 رۆبشتم ئه وم، جى هیشته له خاكا
 له گۆرى تاریك، تهنگ و غه مناكا
 له و نهیسهى دل، ناسارى نه ما
 له (به پرووت) غه یری، مه زاری نه ما
 كویتی بۆ بگه ریم، ئه و دلر و بایه
 له كى بپرسم، ئه و بى نه وایه
 ئاخو رۆحی وا، به كام هه رده وه
 وا منى خسته، ئیش و دهرده وه
 ئه لىن واز بینه، له و ئاشنايه (۳)
 رۆبشته و جیگای دارى به قایه

ئهمه راستییه كه، له خه یال جیایه
 چاو چۆن ببینى، ئهم ماجه رایه
 له پر وا گۆرا، وه زع و نه حوالم
 تهحه ممول ناكا، فكر و خه یالم
 شتیک نه بینم، له مه زار ئه چى
 كه ورد ئه روانم، هەر له یار ئه چى
 شه وانم ئه روا، به نازار و غه م
 رۆژان زیاد ئه كا، سه رمایه ی ماتم
 له زوربه ی خه فهت، زۆرى مه لالم
 وا دیاره زوو بى، رۆژى زه والم

فاتمه! له مه زار، سه رى دهرینه
 رهنگى جارانت، توژى بنوینه
 لیم مه شارده وه، گه وهه رى رازت
 رۆح چاوه روانه، بۆ غه مزه و نازت
 وهك غونچه ی به هار، وه ره پیکه نین
 تیمار كه ئیش و نازارى برین
 پیکه نین تیکه ل، نیو نیگای چاو كه
 ئاخرى ژیانم، به وه ته واو كه
 یاران! ئهم جییه، ناشى مه قبه ر بى
 ناشى ئهم چاله، یانه ی دولبه ر بى
 یا بۆ ته جرهبه، یا بۆ حیلله یه
 نه خیر بۆ مه رگی من وه سیله یه
 پروانن كه چۆن، به بایه كى سه رد
 ئه و روومه ته ی بوو، به كاربه ی زه رد
 له به ختى ره شم، هه زار له عنهت بى
 پیشه م تا مه حشه ر، ئاهو حه سه رت بى

(۱) (مه قبهەر) مه شهوورى شاعیری تورکی به ناویانگ (عهبدولحهق حاميد) كه به (۳۶) زویان
 ته رجه مه كراوه، منیش به عزتكم دهست كهوت كه (عه رهب فه می) به عه ره بی به نه تر ته رجه مه ی
 كرده وه و به كوردی و به نه زم ته رجه مه م كرد - شیخ نووری شیخ سالح -

(۲) عهبدولحهق حاميد: (۱۸۵۳-۱۹۳۷) له ئهسته مبول له دایك بووه و هه ر له ویش كۆجی
 دواي كرده وه. شاعیر و نووسه ر و سیاسیی تورکی ناو داره، له بنه ماله یه كى ناو دارى زانست و ئه ده به.
 شیعره كانی رۆمانتیکیانه و شیوه ی تازه ی وه رگرتووه. یه كتیكه له و شاعیرانه ی كه به شدارییان له تازه
 كرده وه ئه ده بی توركیدا كرده وه. به ناویانگترین شیعری ئه و ماته منامه رۆمانتیکیانه یه كه به ناوی
 «مه قبه ر» بۆ فاتمه ی خیزانی وتووه. ئهم به ره مه له ماته منامه گرنه كانی ئه ده بی جیهانیی
 ده ژمبدری. به ره مه «مه قبه ر = مقبر» له لایه ن فه می عه رهب ئاغا وه له توركییه وه گۆرپوه تییه
 سه ر عه ره بی و له به غدا له سالی ۱۹۵۳ دا بلا و كرا وه ته وه.

(۳) پیوسته له كاتی خویندنه وه دا دان به (ئاشنا) دا بنری، ئه گینا له نگ ده بی.

خودا موعجيزهت، بۆ من عه يان كه
 به گه وره يي خۆت، من ئيمتihan كه
 بيبينم هه لبيخ، ئه و مانگه له خاك
 له خاك سه ر ده ركا، شوعله ي نووري پاك
 مه به س له ژيان، چيبه به يان كه
 دواړۆژي ئينسان بۆ من عه يان كه
 يا فكرم بۆ لاي رۆحي بنييره
 يا رۆحي منيش، به خاك بسپيره
 خه م دلي گرتم، له ده س چوو چاره
 له وه تنه ن دوور و زار و ئاواره
 له م غوربه ته دا، به ئالامه وه
 به ئامالي ئه و، هه روا مامه وه
 له ئوفقم ئه و مه ه، روخساره رۆيي
 رووه و تاريكي و، ئاواره رۆيي
 روويم دي به لام، وه ك زولمه ت پاره
 مه تله عي فه جري، بوو به ستاره
 روويم دي له ناو، مه وجه ي تورابا
 گه رام زۆر گه رام، له ناو كي تابا
 وه كو خه و هاته، به رچاوم له دوور
 ناتوانم بلليم، گۆري پر له نوور
 ئه م سفره چيبه، له حيسابايه
 ئه رقام بۆي له ناو، ئينقيالابايه
 هيچه و خاوه ني، وجووده يا خو
 قه برت كه له ناو (اضطراب)ايه

هه ر بيديايه، سبي يا سياه
 جوان و ناشيرين، لبي ئه كرد ئيكراه

مه يلي سه يران و سه حراي نه ما بوو
 ئاره زووي ده شت و چياي نه ما بوو
 ريتواري ريگاي، شاري عه ده م بوو
 خولياي نه ماني، لا خاتر جه م بوو
 هيلاك بوو له ناو، په نجه ي وه ره مدا
 له لاي من دايم، خه نده ي له ده مدا
 ساتيكي دووريم، له سو حبه تي ئه و
 زوخاوي دل بوو، له سه سه ره تي ئه و
 فيراقى ئه وم، نه بوو ته ئه ممول
 كه چي تا ئه به د، كردم ته حه ممول
 مايه وه گيانم، به عيلله ته وه
 زه بوون و زامار، به سه سه ره ته وه
 ئه يزاني چۆنه، عه زابي قه برم
 بيديايه حالم، له جه ننه ته وه
 ياري بوو به بي، دوژمن و ره قيب
 بۆ ئازاري دل، ده رمان و ته بيب
 هه رچه ند نه ما وه، عيلاجم لاي ئه و
 به لام تا ئه مرم، ئيحتياجم به و
 بۆچ وا ئه نيژري، ليره غه ريبان؟
 غه ريبان ئه بي، وا بي نه سيبان؟
 كاشكي پيش ئه و بوومايه به خاك
 نه مديايه بنوي، له خاكا غه مناك
 تا ئه هات ره نكي، زه رد وه ك كاره با
 ئه دره وشايه وه، وه ك رۆژ له سه ما
 به دايم ژياني پر له خه ته ر بوو
 شه و و رۆژ، دلي پر له كه ده ر بوو
 ئازاري دل ه ي، زار و زاماري

لئی ئەشاردمهوه، به خهندهی زاری
 له رووی عاله‌ما، دايم شادان بوو
 وهکی تر چاوی، کهیلی گریان بوو
 نهک بۆ من بیتی، به‌دهردی کساری
 سکا لام نه‌بیست، له دهست تازاری
 بهم حاله‌ی دلم، مات و مه‌جزوون بوو
 بهم وه‌زعه‌ی رۆحم، زار و مه‌فتوون بوو
 مه‌قبره‌ی دوا رۆژی، هه‌موو ئینسانه
 ئەمه‌ش ئەس‌راری، زاتی یه‌زدانه
 بیه‌وئ مه‌یلی، خه‌و کا نووری پاک
 ئەبیا ئەبخاته، دووتویی نه‌ختی خاک
 ئەمه‌ راستییه‌کی، خو‌ش و حه‌زینه
 شتیکی راستی پر له یه‌قینه
 به‌دبخت و مه‌سه‌وود، که دانراوه
 ئەوه‌یه به تو، ره‌وا بینراوه
 ئەو نه‌خته خو‌له‌ی، سه‌ر ئەو مه‌زاره
 له‌گه‌ڵ بێ‌ده‌نگی، شه‌وگار که یاره
 بێ‌تو تێپه‌ر بم، به‌ لایا جارێ
 فرمی‌سکی خوینم، له‌چاو ئەبارێ
 بۆ ته‌سه‌للای دل، له‌ ده‌رد و هه‌یجران
 چاره‌یه نییه به‌ غه‌یری گریان
 که له‌و سه‌ر قه‌بره‌ی، ئەگه‌ر تێمه‌وه
 لام وایه له‌گه‌ڵ، ئەوا دیمه‌وه
 هه‌ر گه‌یه مالتی، کتیب دانه‌نیم
 هه‌یوان و ژووری، له‌ دوا ئەگه‌ر تێم
 له‌ تاو مه‌رگی ئەو، بیه‌ر و خه‌یالم
 ئەگری و نامینی، عه‌قل و که‌مالم

جیهانم له‌به‌ر، چاو وێران ئەبیت
 گۆرستان له‌ لام، ئاوه‌دان ئەبیت
 خودا بکۆژی، له‌ دوا‌ی ئەو یاره
 زینده‌گیم له‌ لا، وه‌ک ژه‌هری ماره
 دات به‌سه‌ر شانما، که‌و‌لی موسیبه‌ت
 لیت کردمه‌ دوژمن، خو‌شی و مه‌سه‌رپرته
 تو مه‌خلوقی خو‌ت، دیاره خو‌ش ناوی
 ئەگینا دونیا، چیه‌ بۆ تاوی
 وێل و سه‌رگه‌ردان، به‌شارانه‌وه
 زار و ناته‌وان، به‌ هه‌ردانه‌وه
 وه‌ک مه‌جنوون چۆل و چپام گرت‌به‌ر
 به‌لام نایبینم، تا رۆژی مه‌حشهر
 دیاره ئەمانه، بیتی ئیحتیماله
 دل‌ه‌ی پر زوخاو، دوور له‌ مه‌جاله
 موسته‌قبه‌ل هه‌رچه‌ند، مه‌جه‌ووله ئەما
 وێجدان بۆ به‌قا، هه‌ر ئیما ئەکا
 نه‌ماوه هه‌رچه‌ند، وه‌ک جاران حالێ
 به‌لام ئەزانم، نییه‌ زه‌والی
 دونیا تا ئاخ‌ر، بۆ که‌س نه‌ماوه
 هه‌یشتا شتی واش، قه‌ت رووی نه‌داوه
 بپروانه گه‌ردوون، رۆحی په‌وانم
 نایه‌لێ بژیم، ده‌ردی گه‌رانم
 مه‌پرسن چیه‌، ئەم ده‌رد و ئاهه
 بپرسن کتیب، ئەو بێ‌گونا‌هه
 هه‌تیوی نیسب، کردبوو یه‌زدان
 مه‌حرروم له‌ باوک و دایکی بیتی تاوان

عومری له دهوری، بیست و شهشا بوو
منالی مه‌رگی، له باوه‌شا بوو
رۆبی و هه‌تیوی، جی هیشته به سه‌رما
به‌رگی ماته‌می، زوو کرد به به‌رما
ئه‌گه‌ریم له دووی، بی تین، بی هیوا
وه‌ک سیبه‌ری دوا، رۆژ که بی ناوا
مه‌جه‌وول ئه‌مینی، نه‌تیجه‌بی کار
یا خه‌وه یا خود، خه‌یالی بیدار
له تاریکی‌دا، بی یار و هه‌م‌ده‌م
یاریش به‌ئه‌غیار، ئه‌مداته قه‌له‌م
بۆ به‌م باره‌وه، خۆم گران سه‌ر که‌م؟
به‌م حه‌قیقه‌ته، بۆچی باوه‌ر که‌م؟
که‌ من بزانه‌م، ئه‌مه مه‌حاله
بۆچی من بگریم، له ده‌س ئه‌م حاله؟
به‌ده‌رد و خه‌فه‌ت، هه‌تا قیامه‌ت
نه‌مرم به‌ئازار، ئه‌که‌م قه‌ناعه‌ت
بیتو تا مه‌حشر، شیوه‌ن بی کارم
نایه به‌دل‌ما، ئیش و ئازارم
پرسیم له سرپی، (لاهووت) و (ناسووت) (*)
جوابی‌کم نه‌بیست، به‌غه‌یری سکووت
ئه‌بی سرپی بی، له جومله‌ی ئه‌سرار
مه‌عنا نامینی گه‌ر بکری ته‌کرار
یاره‌ب چیه‌ ئه‌م، ته‌خت و تابووته
وا عه‌قل تیایا، مات و مه‌به‌ووته

(*) له شوینیکی دیکه‌ی ئه‌م کتیبه‌دا باسی (لاهووت) و (ناسووت) م‌کردووه، به‌پیتیستم نه‌زانی
دووباره‌ی بکه‌مه‌وه.

لای کئی ره‌وايه له‌شی و نا‌زدار
(ژنی) کفنی کا و بینیته مه‌زار
مردن چیه‌؟ کئی بۆم ته‌عبیری کا
مه‌گه‌ر هه‌ر مه‌رگی، یار ته‌فسیری کا
ئیسک و پروسکی، له‌شی تیک هاری
زه‌هری دوو‌پشکه و ده‌رد ئه‌کا کاری
ئه‌مه له رۆحم، چۆن ته‌ئسیر نا‌کا؟
ئه‌مه ئیعتیقاد، چۆن ته‌غییر نا‌کا؟
ئه‌گه‌ر له‌مانه، سه‌رسو‌ر نه‌مایه
ئینسان ئه‌بوايه، چی بکردایه؟
(فاتمه) بۆ له‌من، مائه‌وا‌یی کرد
منی و تووشی، بی نه‌وا‌یی کرد
به‌مردن، به‌ژین، یان به‌گیان کیشان
رازی بووم نه‌وه‌ک، به‌ده‌ردی هیجران
تۆگولی من بووی، به‌بی درک و خار
ژینیکی خۆشم، هه‌بوو بی ئازار
لام و ابوو دونیا، هه‌ر درک و خاره
ته‌نیا هه‌ر بۆ من وه‌ک چه‌مه‌نزاره
یاره‌بی ئه‌مرت، لای من شیرینه
نه‌تبیست ئه‌و هه‌موو، ئاهو ئه‌نینه؟
چ بوو ئه‌و ساردی، پی و له‌ش و ده‌ستی؟
چ بوو رووخاندی، ته‌لاری هه‌ستی
ئه‌ی مردن تۆ بۆ، ئه‌م داوه‌ت دانا
وا‌زت بینایه، چیت لی ئه‌قه‌ومه‌ما؟
ئه‌ی مه‌رگ ئه‌م خه‌سته‌ی، به‌بی شیفايه
نه‌ ئه‌مرد گه‌ر تۆ، وا‌زت بینایه

ئەو ئەستىرەيەت، بەرەنگى كىشان
 نابىنرېتتەو، تا ئاخىر زەمان
 لەناو ئەستىران، كز و كوژاوه
 نادرو شىتتەو، نوورى نەماوه
 ئەگەر ئاسمان بى و بىيرووخىنم
 نايەتە خواری، نەختى بىبىنم
 بەچاوبىبىنم، ئەزانم خەو
 دەس لە ملى كەم، خەيالى ئەو
 رۆژى تەبعى من، بۆئاو نەبى؟
 بۆ نوور لە مالىم، تەو لالا نەبى؟
 لە هيجرانايە، چارە و نەجاتم
 يارەبى هەمووى، خەم بى حەياتم
 بنچىنەى خوڭشيم، كەوا ويران بى
 هيج نەبى خەميش، با بى پايان بى
 لە خەم خواردنا، بدەى سەباتم
 پيشەم نالين بى، تارۆى (۴) مە ماتم
 برىنى جەرگم، هەر بكوپتتەو
 هەموو رۆژ زامى، تازە بىتتەو
 نالەم بى بە دەس، ئيش و نيششەو
 نەسەرەوم ساتى، بە دەم ئيششەو
 لەگەلما ژيانى، وەها برده سەر
 دەرد و نازارى، دونىاي گرتە بەر
 جەننەتى ئەدى، بە هەردوو چاوان
 چونكە هيج نەبىوو، گوناھو تاوان

(۴) (رۆ) وانا (رۆژ). ئەمەش لە هەندى لە هەجەى زمانى كوردیدا هەيە، لەلای خوڭشماندا هەر
 رۆشتوو، ئەمۆ، نىوهرۆ.

لە (پىرى) زادەى، گەورە مالىە بوو
 خانەدانىكى، پىنج سەد سالىە بوو
 پاشماوہى ھەزار، فەسلى خەزان بوو
 لە سروہى بەھار، ديارىبەكى جوان بوو
 نمونەبەكى، بەرزى و ئەسالىەت
 موشفىق بوو ھەتا، ئەولای نىھايەت
 ئاوتىنەى رازى، نىھان بوو چاوى
 چاوەرپى رىگەى، جىنان بوو چاوى
 ھەر لە لای ئەو بوو، شىوہ نەزاكەت
 ھەيكەلى بوو بۆ، زەكا و دىرايەت
 نمونەى جوانى و ئەخلاقى بەرز بوو
 لە قىافەتا، نازكتر تەرز بوو
 شىعەرىكى موبھەم، بەلام مۆئەثر
 بتزانىيايە، ئەبوويتە شاعر
 (سەحرا) و (ئەشبەر) و، (بەزەر) (۵) ھى ئەو
 من وەسلىلە بووم، ئەتەر ھى ئەو
 سەرت سور ئەما، كە ئەبوو ظاھر
 تىايا مەوجوودە، بە ھەزاران سى
 رووى لە مەقبەرا، ديارە و ظاھر
 سەد (سويحانەللا)، بۆ (حى قادر)
 من پەنگى زەردىم، ئەدى بە دوو چاو
 ئەو بوو رەنگى دا، بە شەرى شىواو
 ئەم خەيالەتە، ھەرگىز نانوسىرى
 بە نووکی قەلەم چىا ناسمىرى
 ديار نەبوو گەرمى و ساردى لە لەشیا
 پەنھان بوو عىللەت، لە رووبى گەشیا

(۵) (سەحرا) و (ئەشبەر) و (بەزەر) سى تەللىفى (عەبدولھەق حامىد)ن. شىخ نوورى.

هەر کەس بیدیاپه، حالهتی دهردی
 دلێ تهسووتا، بهرهنگی زهردی
 دهرچوونی نهبوو، له زاوییهی من
 زوو تی تهگهیی، له ناحیهی من
 زوو نهیده نووسی، تهمه غه ربه
 تهتوت ئیلهامی، فیکری ته دییه
 گفتوگۆی خۆش و دهنگی دلفریب
 دلێ تهکردم، له خهم بی نسیب
 بو فکر و می شکم، بوو بوو به یاوهر
 بو بیری ون بووم، بوو بوو به رهه بهر
 ته هات تهینووسی، حیسابی شیعرم
 ته مزانی بوته، کیتابی شیعرم
 چیکه له شیعر و له فزی مه عنیدار
 خواپه ته مه وئ، بیبهم بو مه زار
 پۆیی له بهر چاو، پۆیی له گهل ئاه
 پۆیی بی مه رام، پۆیی بی گوناھ
 (فهرد) له دونیادا، یه کیکه ته مئا
 هیچ فهردی وه کو ته نه بوو حاشا
 تاقه مانگن بوو، مالتاواپی کرد
 زۆر زوو له لامان، کوچی دواپی کرد
 له تاریکییدا، ببینم جیگای
 پروناکیی دلتم، زوو ته چوو بو لای
 گوپکه ی چناری ته گهر بوهری
 گوپکه یه کی تر، جیگایی (٦) ته گری

(٦) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گوپکه یه کی تر، جیگای ته گری) نووسرا بوو که به بی (ی) دووهم له ننگ ده بی.

تهم جی نشینه (٧) بی شک نازداره
 رهنگی ته گۆری، به لام ههر یاره
 غروب نسیبی، میهری ته نوره
 ته کرار تلووعی، تهو موقه ره ره
 به لام تهو غونچهی، ناکریته وه (٨)
 تهم تهستیرهیه، ههر ته کوژیته وه
 له سه د پتوه من بو ته گه رام
 له ناو ریگادا، ما عه قلی کو تام
 برووسکه یه که، سه دای دهرناچی
 نووریکه ته پروا و زیای دهرناچی
 ته بیهم یا ته لالا و ته لیم یا ته لالا
 فه ریاد و حیرهت، بووه به هه مراه

(٧) شاعیر له هه مان دهستنوسدا (تهم جی نوشینه ی نووسی بوو.
 (٨) ده بی دان به (کاف) ده دا بنری، ته گینا له ننگ ده بی.

له (ئيليا ئه بوو ماضي) يهوه وهرگيراهه (*)

له كوتيه بۆچ ئامانجتيكه نازانم، كه چي هاتم كه چاوم كردهوه ريم گرتهبهر، چه شني خه بالاتم ئه بينم ري و ئه رۆم بۆ خۆم ئه گهر دلخۆش، ئه گهر ماتم له كوتيه هاتم و ئه م رپگه يه بۆ كوتيه، تيناگه م چ رپيه كه، دريژ و دووره، يا نيزيك و ئاسانه رووه هه ورازه ري، ياخۆ نشيوه، يا بيابانه منم رپيواري ري؟ يا رپگه ئه روا گورج و نازانه وه ياخود هه ردوو وه ستاوين، جيهان ئه روا ت و تيناگه م سه رم سوورماوه، تازهم يا (قديم العهد) ه بونيادم

ئه سيري بهند و زنجيرم وه يا سه ربه ست و نازادم به سه ر ئه م نه فسه ما من ئامرم، يا عه يد و مونقادم به دل ئاواته خوازم تيبگه م، بي سووده، تيناگه م ره فيقان خۆزگه ئه مزاني له پاش رويشتن و ون بوون به خۆم ئاخۆ ئه زانم وام له ژير مشتني گلا مه دفوون وه يا جاريكي تر ئه مداته وه رۆح ئيزه دي بيچوون وه ياخود ئه مري خوا وايه نه زانم، بويه تيناگه م به من نالين وجودي من چ بوو پيش شكلي ئينساني له بنياتا وجودم هه ر بووه، يا بي له ش و فاني مه ته ل زاني ئه زاني؟ يا ئه مينني هه ر (*) به په نهاني له مه تيناگه م و نازانم، ئايا بۆچي تيناگه م

(*) ئيليا ئه بوو ماضي: له (المحيثة) له سالي (١٨٨٩) دا له دايك بووه. دوايي له سالي (١٩٠٠) رووي كردهوه ته ميسر و له وي به كاروباري بازرگانيه وه خه ربك بووه. يه كه م كۆمه له هۆنراوه ي به نيوي «يادي رابردو» له سالي (١٩١١) دا ده ركردوه. هه ر له و ساله شدا بۆ ئه مرىكا چوه، له شاري (سنسناني) دا جيگير بووه و ده ستى كردهوه ته وه به بازرگاني كردن. له سالي (١٩١٦) دا چوه بۆ (نيويورك) و چوه ته پال كۆمه له ئه دببتيكي «مه هجر» ي و له دواييدا له گه ل ئه واندا «رابطه» يه كي ئه ده بيبان پيكه وه ناوه. ئيتر هه ر له و كاته وه به ته واوي خۆي بۆ ئه ده ب و رۆژنامه گه ري ته رخا ن كرد. له سالي (١٩١٩) دا كۆمه له هۆنراوه ي دووه مي كه (جه بران) پيشه كي بۆ نووسيوه كه و ته بازا ره وه. له سالي (١٩٢٥) دا كۆمه له هۆنراوه ي سيبه مي به ناوي (جۆگه له كان) به پيشه كي (ميخائيل نه عيمه) ده ركرد. دواي ئه و كۆمه له هۆنراوه يه ش، شيعري تري له رۆژنامه و گۆفاره عه ره بيبه كاني ولات و ده ره وي ولات بلاوده كرده وه.

ئه م شيعره ش له ديواني (الجداول) دا له لاپه ره (١٣٩ - ١٤١) به ناوي (الطلاس) ه وه بلاوكراوه ته وه كه به شيكه له قه سيدديه كي دريژ. هه ر كه سئ بيه وي وهك وه رگيتر باسي (شيخ نووري) بكات، ئه وه ده تواني بگه رپيته وه سه ر ده قي شيعره كه و راده ي ده سه لات و توانايي له وه رگيترانه كه دا ديار بكات. به كورتي له كتبيي (الشعر العربي في المهجر - أمريكا الشمالية) تاليف الدكتور إحسان عباس والدكتور محمد يوسف نجم ل ١٣٣، بيروت، ١٩٦٧.

(*) (هه ر) ي بۆ زياد كراوه تا له نگ نه بين.

شيعری: ئەي. ئیڤ. بارباوڤد^(١)

رۆح^(٢)

ئەي رۆح! بهراستی تو کيی نازانم
هیندهم لئ عایه ن بووه که رۆژی

(١) به کیکه له شیعرهکانی کچه شاعیری ئینگلیز (ئەي. ئیڤ. بارباوڤد) که له سالی (١٧٤٣) دا له دایک بووه و له سالی (١٨٢٥) دا کۆچی دوايي کردووه.

(٢) ئەم شیعره له لاپهه (١٠٩ - ١١٠) ی دەستنووسی «گه لاپهزان» ی شاعیر وەرگیراوه. ئەوهی سەرئجی راکیشام ئەوهیه: شاعیر له کاتی وەرگیرانی ئەم شیعره دا، ناماژهی بۆ ئەوه نه کردووه که ئەمه شیعریکی وەرگیراوه بیت. منیش هه ئه و تاقه دەستنووسه له لای بوو، چونکه له وانه به له دەستنووسی تر دا ناماژهی بۆ ئەم حقیقه ته کردبیت. له کاتی هه لدا نه وهی لاپه ره کانی رۆژنامه ی (ژین)، له ژماره (١٣١٧) ی سالی (٣١) / ١٨ / ٩٥٦ ناوونیشانی شیعریکی وەرگیراوه سەرئجی راکیشام که (مستهفا سالح که ریم) له و ژماره یه دا به ناوی (ئەي گیان) هوه و هری گیراوه. که شیعره کهم خویندهوه هه ستم کرد ئەو شیعره له ناو شیعره کانی «شیخ نووری شیخ سالح» یش بهرچا و که وتووه، بۆیه هه ره یه که سه ره گه رامه وه سه ره دەستنووسه که و شیعره کهم له گه ل دەستنووسه که به راورد کرد و بۆم ده رکه وت ئەم شیعره ی (شیخ نووری) شیعریکی وەرگیراوه و له م دەستنووسه دا ناماژهی بۆ نه کردووه. بۆ نمونه هه ندیکی ئەم شیعره وەرگیراوه ده خه یه نه بهرچاوی خوینه رانی خو شه و یست و ئەگه ره مه به ستیشیان بوو، ئەوه ده توان بگه رپه نه وه سه ره رۆژنامه که و شیعره که به ته واوی بخویننه وه.

ئەي گیان! نازانم تو چیت؟

من نازانم که ئەي لیک جیا بینهوه

به لام له یادم نییه که ی پیک گه یشتین.

که ی و له کوی؟

ئەي گیان!

کاتیکی چاک ژیاين پیکه وه

به شمان ئە کرد خو شی و ناخو شی

ناخ چه ند ناخو شه لیک جیا بو نه وه

چونکه دلداران خو شه و یست

من و تو له یه ک جیا ئە بینه وه
به لام که ی، له کوی یه ک ئە گرینه وه
نازانم. ئە مه مه ته له و ئە سرار

ئەي رۆح! ناخو شی و خو شی زه مانه

له گه ل یه ک وه ک یه ک چیشتمان نازانه

جیا بوونه وه ی تو م زۆر لا گرانه

له دوا ی خو ت ئاهو فرمی سک و هه سه ره ت

به جی هیشتنی لای تو هه رزانه

ئەي رۆح که ویستت جیا بیسته وه

ئینزارم مه که له پیش رۆ بیستا

له لای خو ت تو خوا بۆ جیا بو نه وه ت

رۆژی دابنی بیناسیته وه

تو خوا^(٣) شه و نه یی، تاریک و لینه

به رۆژی پروناک به جیم مه هیله

وه چه ندیش ناخو هه ناسه به

دوا یارا ئە کیشی... ئەي فرمی سک

له دوا ییشدا بۆم ده رکه وت که ئەو شیعره له گو قاری (په یام) ی ژماره (١٩٩) ی (٢٠) ی ته مموزی (١٩٥٣) له بهرگی پینجه مدا بلاو کراوه ته وه و ئەم چاره به ناوی (ژیان) له جیاتی (رۆح)، بۆ جارتیکی تریش به ناوی (ژیان) له گو قاری (پیشکه وتن) ژماره (١١) ی (١٧) ی مایسی سالی (١٩٥٨) دا بلاو کراوه ته وه. وه کو ئەم دوو وەرگیرانه ی دوا ییشم له گه ل یه کتر به راورد کرد، هه یج جیا وازییه کم له نیتوانیان به دی نه کرد، ئینجا نازانم وەرگیرانی یه که م که ناوی به سه ره وه نییه، هه ره (که مال ره شید عارف - ده باغ) ه، یان له بهر وەرگیرانی یه که م نو سه راوه ته وه!؟

(٣) له هه ندی دەستنووسی شاعیردا (تو خدا) ش هه بوو.

(*) ئەم شیعره وەرگیراوه کاریگه ری به سه ره شیعریکی مامۆستا گو ژان-یشه وه به جی هیشتو وه که به ناوی (ئەي گیان) هوه له دیوانه که یدا هه یه.

تهفه کور

شيعری: په جايی زاده نه کرهم بهگ

تهفه کورم که نهوی مه حره می مه لالی منه
نهوه که ديمه وه فکری له حالی می حنه تما
هریمی رۆژ و شهوی تاري بی زه والی منه
نهوا له دووم نه گهری شه و له وهختی زبلله تما
نه دیمی رۆحی نه نیسم ته فه کوراتی منه
دهمی ته فه کوری من، خو شوی ده می حیاتی منه

دهمی که شامی غه رببانه رووپه ره ی نفاق
نه سیری زولمهت و مه نزوری چه شمی ريققهت نه کا
دهمی که بادی سه با، غونچه ی گول و نه وراق
به ناهی حوزنه وه مه لوفی دهردی هسه رت نه کا
فه لهک که نه جمی دره خسانی پرته و نه فشانه
ته فه کوراتم نهوی موته سالی خرۆشانه^(۱)

موقارنی ئادابی سانیحاتی^(۲) شيعری به
نهوه مورهبییه ی زاده ی ته بیعه تی من
نهوه مه داری قیامی حیاتی شيعری به
نهوه موعه لیبه ی مه کته بی به لاغه تی من
خه زینه داری نهوه، حسی پر ته ئسیری من
سرود و زهمزه مه ی عوشه رته ته فه کوری من

(۱) له شوینج تر (خه م و شانه) نووسرابوو.

(۲) له رۆژنامه ی (پیشکوهتن) دا (سا نه جاتی) نووسرابوو.

نهوه که باعیسی ئیفنای جیسمی (ناسوته)^(۳)
نهوه که باعیسی ئیبقای به سطر و ویجدانه
موغهنی چه مه نی خولدزار و (لاهووته)^(۴)
موده قیقی سه فه ری کار، گاهی ئیمکانه
نه دیمی رۆحی نه نیسم ته فه کوراتی منه
دهمی ته فه کوری من، خو شوی ده می حیاتی منه
دهمی که مه وجهی خرۆشانی عونسری نه کوان
نه بیته واعیزی نه دوا ری بی نه هایه تی کان
دهمی که له معه ی ناسوتی عالمی ئیمکان
له سه رمه دییه ته وه نور نه دا به رۆح و جان
نه که ومه فکروه به قودرته تی خوی وه دوود
به فرطی عیجزه وه، طیفلانته گریه دیتته وجود

(۳) و (۴) لاهوت و ناسوت: مه سیح دوانزه قوتابی هه بوو، پیتیان دهوترا (الحواریون) له وانه:
(پۆلس، حنا، لوقا، یۆحنا... تاد) نه مانه هه ر له ناوچه ی (ناسیره وه) دهرچوون به بلاو کردنه وه ی
دروودکانی مه سیح. ئیتر هه ربه که بیان چوونه قوژبنیکی جیهان، به لام کاتی نه و پیاوه ی که له شینوه ی
مه سیح-دا بوو له خاچ درا، زۆر کهس له و بره یه دا بوون که نه وه مه سیحه. پاش نه وه ی خسته یانه
گۆرپه به یانی زوو که چوونه سه ر گۆرپه که ی ده بیان گۆرپه که هه لدره وه و ته نها کفته که ی دیاره که
له سه ر گۆرپه که دانرابوو. هه ندیک له و بره یه دا بوون که وه مه سیح خوا بووه و به چاک کردنی خه لکی له
شینوه ی مرۆف خوی نواندوو، ئیتر گه راره ته وه به شوینی خوی، نه مانه پیتیان دهوترا (لاهووتیه کان)،
به رامبه ر به مانه ش هه ندیکی تر وایان بره یه کرد، که مه سیح کوری خوا بووه، به لام ناده میزاد بووه و
پاش ته و او بوونی ته مه نی خوا گپراویتییه وه لای خوی، نه مانه ش پیتیان دهوترا (ناسوتیه کان).

ژبان (۱)

را بردوو رۆبی و ناگه ریتته وه
 گریان و خهفته نابهینتته وه
 ئه و ساتهت خووش که، که تیایا ئه ژیت
 تیکۆشه که جوان، براژیتته وه
 مه ترسه له وهی ویستووته وه نه بووه
 تا ئه بهد ئه مهمل ناکوژیتته وه
 دلێکی له هیچ نه ترسوات بێ
 له ژبان ترساو، ناحه ویتته وه

(۱) ئه شیعره له لاپه ره (۱۱۱) ی دهستنووسی (گه لاپیزان) دا به دهستخه تی شاعیر نووسراوه ته وه و له دوای مردنی شاعیر له گۆقاری (نه ورۆزی) ی ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلاوگراوه ته وه، به لام به بی ئه وهی گۆقاره که ناماژهی بۆ ئه وه کردبێ که شیعریکی وه رگیتراوه. له دانیشتنیکی دۆستانه دا له گه کاک (س. ع. شادمان) ئه وهی بۆ دهستنیشان کردم که ئه م شیعره ی شیخ نووری، شیعریکی وه رگیتراوه. منبش که داوای سه رچاوه که م لێ کرد و پینکم به راورد کردن، راستی قسه که م بۆ سه لما که ئه مه دهقی شیعره که یه:

مامضی فات لیس یرجع ماض
 او یفید البکاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان یزینها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لاینال المنی ضعيف جبان

بروانه گۆقاری (الهلال) جوزئی چواره م و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (ظاهر الطنحی) له ئینگلیزییه وه وه رگیتراوه و دهقه ئینگلیزییه که شی نووسیوه ته وه. له پاشاندا بۆم ده رکهوت ئه م شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ئینگلیزییه وه کراون به عه ره بی.

له کوردستاندا گرانی (۱)

سه ییری ئه م مه نزه ره ی جه ننه ته، ئه م گۆلزاره
 چۆن بوو ئه وسا و که چی ئیسته که چه ند غه مباره
 ئه وه باغاتی هه تا مه ددی نه زهر، سووتاو وه
 ئه وه شارانی هه تا چاو بر ئه کسا، پرووخا وه

(۱) له رۆژنامه ی (ژبان) ی ژماره (۴)، (۱۱) ی شوپاتی (۱۹۲۶) ی زایینی ئه م شیعره بلاوگراوه ته وه و ئه م په راویزه ی لای خواره وهش له لایه ن دهسته ی نووسه رانی رۆژنامه که نووسرا بوو: (ئه م شیعرا نه به قه له می زاتیکی موحته رمه ی کورد به تورکی نووسراوه ته وه. ئه م زاته له مندالییه وه له ئه سته مبول و ئه ترافی ئه سته مبول گه وره بووه، له بهر ئه وه - مع الأسف - به ته واوی هیتشتا زمانی ئه سلێ خۆی که کوردییه فیر نه بووه و ناتوانی به و زبانه حسیاتی دهروونی خۆی به ته واوی بخاته سه ر قاقه ز. خۆی ئیستا له که رکوو که، له وێ له دائیره ی مه عاریف دایه. ئه م چه ند شیعره ی له م رۆژانه نارده بوو بۆ مه ته به عه، چونکه مه ته به عه که مان به تورکی هیچ نا نووسی ئه و شیعرا نه له ته ره ف بلبلی خۆشخوان و شاعیری شیرین زبان جه نابی (شیخ نووری) ئه فه ندییه وه و له پاش ئه و له ته ره ف ئوستادی شیعیر و ئه دییگی تره وه که (له ناو بردنی مه عزورین) عه ی نه ن ته رجومه کراوه. ئیمه ش له م نوسخه یه وه له نوسخه ی ناتیدا هه ردووکیان ئه خه ی نه پیتش چاو قارتینی کیرام و ته قدیری حسیاتی هه رسیکیان ئه که ین). ئه مه لێره دا به لگه ی ئه وه یه که ئه م شیعره، شیعریکی وه رگیتراوه له زمانی تورکییه وه. هه مان شیعیریش له لایه ن که سیکی تره وه وه رگیتراوه که ناوی نه هیتنا وه، که چی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) له ده ستنوسه که یدا، وه رگیتراوه که ی (شیخ نووری) و دوا به دوای ئه و وه رگیتراوه که ی وه رگیتراوه نادیاره که شی که له ژماره که ی داوی ئه و بلاوگراوه ته وه، نووسیوه ته وه به بی ئه وه ی ده ستنیسانی کردبێ که ئه مه شیعریکی وه رگیتراوه و سه ر نه چی خۆینه ری ده ستنوسه که بۆ ئه و تیبینییه رابکیشی. ئینجا که (شیخ نووری) بۆ جار یکی تر به سه ر ئه و ده ستنوسه دا چووه ته وه و هه ندێ وشه ی ده ستکاری کردوه و چه ند دانه شیعریکی تریشی به ده ستخه تی خۆی بۆ زیاد کردوه، ئه ویش نه ی نووسیوه ئه مه وه رگیتراوه، دیاره پشتی هه ر به و تیبینییه ی رۆژنامه که به ستووه، به لام کاتی ئه م شیعره ی بۆ مامۆستا - گبوی موکریانی - نارده وه، به مه ره که بی سه وز نووسیوه تی: (ئه م غه زه له ناتیبیه لام وایه بۆ ده رج شایسته بی) دیسان به مه ره که بی سه وز ده ری خستوو که ئه و وه رگیترا - نادیاره - مامۆستا (زێوره) ی شاعیره که کاتی خۆی رۆژنامه که له ناو هیتانی (مه عزور بوو) که ده لی: (ئه مه ش عه ی نی مه وزوع هی شاعیری شه هیر زێوره) و ئینجا شیعره وه رگیتراوه که ی مامۆستا (زێوره) ی له وه که ی خۆی جیا کردوه ته وه.

کهوتوووه لاشه‌ی خویناوی سه‌د بیچاره
 خانه ویران و پهرتشان وه‌تن و ئاواره
 تیکه‌لی خوینه هه‌زاران سه‌ری ساحیب غیرهت
 نه‌عشی سه‌د شیری وه‌ته‌نپه‌روه‌ری، مولک و میلله‌ت
 عائیله‌ی ئه‌و شووه‌دایانه که توئه‌یزانی
 مالی خویمان بووه‌ته قه‌بر و مه‌زارستانی
 برسی و ده‌ریه‌ده‌ر، ئه‌ولادی سه‌فیلی کوردان
 خه‌وی لیکه‌وتوووه له‌م مه‌زه‌له و له‌و کولان
 کهوتوووه زومره‌ی ئینسان، وه‌کو لاشه‌ی سه‌یوان
 ئه‌مه بوو مه‌رحمه‌ت و توحفه‌یی قه‌ومی تورکان
 ئه‌ی له بو خاکی وه‌تن، مونس‌ی خاک، ئه‌ی شووه‌دا
 و مه‌زانه که مه‌ساعت هه‌موو رۆیی به هه‌با
 لای تو مه‌فهومی وه‌تن یه‌ک بوو، دیاری ئیسلام
 چ حیجاز و چ عیراق و چ فه‌له‌ستین و چ شام
 یادی خوسرانی هه‌مووتان دل‌ی کردم بوریان
 ئه‌مه‌وی مه‌قسه‌دی تو تیب‌گه‌یه‌نم به جیهان
 پرشتنی خوینی جگه‌ر، دوله‌ری مه‌جلووبت بوو
 بو نه‌جاتی وه‌تن و میلله‌تی مه‌حبووبت بوو
 و به‌ئیمانه‌وه پروت کرده که‌ژی غیرهت و چۆل
 بوو به گولزاری مه‌زارت، هه‌موو خاکی ئه‌نادۆل
 خه‌به‌ری کوشتنی تو عاله‌می واکرد سه‌یران
 ئه‌و ده‌مه بوته ده‌می ته‌عزیه‌ی کوردوستان
 و مه‌زانه که فه‌رامۆش ئه‌کرئ، عاله‌می تو
 تا‌کو باقی بی هه‌موو کورد^(۲) ئه‌گرئ ماته‌می تو
 بو چ مه‌قسوودئ بوو، ئه‌و عه‌زمه زه‌مان ئه‌یه‌ینی
 ئینتیقامی ئه‌زه‌لی، رۆحی زولم ده‌ردینی
 بو سه‌ر ئه‌و که‌سه تیکۆشی، له بو ئیستیقبال
 به‌خش ئه‌کا تاجی ظه‌هر، ده‌ستی شه‌هی ئیستیقلال

(۲) له رۆژنامه‌که‌دا (شه‌رق) نووسرا‌بوو، (شیخ نووری) له ده‌ست‌نووسه‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لادا
 به‌قه‌له‌می خۆی و به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز کردوویه‌تی به‌ (کورد).

له فارسییه‌وه

شه‌ویک^(۱)

شه‌وی بازی به بازیکی وت: ئه‌ی یار
 هه‌تا که‌ی مه‌سکه‌نت بی ده‌شت و کۆسار

(۱) ئه‌م شیعره‌ش یه‌کیک بوو له‌و شیعرانه‌ی که به‌قه‌له‌می شیخ نووری به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز له لاپه‌ره
 (۵۰) ی ئه‌و ده‌ست‌نووسه‌دا نووسرا‌بووه‌وه که مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) له کاتی خۆیدا له‌سه‌ر دا‌وای
 شاعیر، شیعره‌ بلا‌وکرا‌وه‌کانی بو نووسیبووه‌وه و هه‌ر ئه‌و ده‌فته‌ره‌یشه که له کاتی خۆیدا پێشکه‌ش به
 مامۆستا - گیوی موکریان - کرا‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م شیعره‌ش نه‌نووسرا بوو شیعریکی
 وه‌رگێ‌ردا‌وه و ناوی شاعیره‌که‌ش هه‌ر نه‌نووسرا‌بوو، له دا‌ییدا که له‌گه‌ل کاک (شیخ جه‌نابی) کوری
 شاعیر باسی ئه‌و شیعره‌م کرد، که شیعریکه به من ئاشنایه، وتی: له کاتی خۆیدا له فارسییه‌وه
 وه‌رگێ‌ردا‌وه‌ته سه‌ر زمانی کوردی. من به‌وه دل‌م نا‌وی نه‌خوارده‌وه، بگره له ئه‌نجامی سۆراخ و
 پشکنینی زیاتره‌وه، گه‌یشتمه ئه‌وه‌ی ده‌قی شیعره‌که‌م ده‌ست بکه‌وی که مامۆستا (محهمه‌د سه‌عید
 سه‌لیم جاف) له رۆژنامه‌ی (ژبان) ی سالی (۱۹۳۶) دا ئه‌ویش هه‌ر هه‌مان شیعره‌ی وه‌رگێ‌ردا‌وه. و له
 خواره‌وه ده‌قی شیعره‌ فارسییه‌که ده‌نووسین:

شبی بازی بیازی گف‌ت در دشت
 که تاکی کوه و صحرا را توان گشت
 بیا تاسوی شهر آریم پرواز
 با شهزادگان باشیم دم‌ساز
 به شبها شمع کا نوری گدازیم
 به روزان با شهان نخچیر سازیم
 جوابش داد آن باز نیکورای
 که ای ناپاک دون همت سراپای
 تمام عمر اگر در کوهساران
 جفا بینیم و جوری برف و باران
 ازان بهتر که در کافور رندود
 دمی محکوم حکم دیگران^(۲) بود

(۲) دیگران: واته خه‌لکی دی، نه‌ک بیگانان.

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی بیستهکاندا

وهره با پروو بکهینه کووچهیی شار
به سی بی هه لفرین ئەم دار و ئەو دار
ببینه هه مدهم و هه مپازی ئینسان
ببینه هه منشیننی بهزمی شاهان
به شه و هه مدهم له گه ل شه مع و چرا بین
به پروژ سه ییادی دهستی پادشا بین
جوابی دایه وه بازی سوخه ندان
وتی: گوئی بگره ئەی هه یوانی نادان
ئه گهر سه د سال مه کانت بی بیابان
بنالیننی له جه وری به فر و باران
ئه وهت مه عقوولتره، نهک تو وه زیر بی
دهمی بو حوکمی بیگانان ئەسیر بی

خه پیام به کوردی

۱

وا بوته له عمل به مهی هه موو گه وهه ری من
هاتوته فوغان له دهستی من ساغهری من
هینده مهی نه خوّم پیا له سهه پیا له مودام
من چوومه ته ناو سهه ری مهی و مهی سهه ری من

۲

بیگانه نه گهر وهفای ببی خویشی منه
خزمی که جهفای ببی به دئه ندیشی منه
زهه ری که موافیق بی، له لام دهه مانه
نوشی، که موخالیف بی، هه مووی نیشی منه

۳

پیاوی که دلی، مایه ی ته جریدی که مه
بیچاره هه موو عومری نه دیی نه ده مه
غهیری دلی فارغ که نیشاطیکی هه یه
هه رچی هه یه باقی هه موو نه سبابی غه مه

۴

دهستی وه کو دهستی من که ساغر بگری
حه یفه له شه رابی ناب که متر بگری
تو سو فی وشکی و منیش فاسقی ته ر
نه مبیستوو ه داری ته ر که ناگر بگری

۵

یه ک پیا له هه زار پیاوی بی دین دینی
چو ری له شه راب، کیشوه ره که ی چین دینی
له جیهان چی بی له مهی خو شتر بی
تالی که هه زار رو حی شی رین دینی

۶

نه سهه راری نه زهل، باده په رست نه یزانی
قهه دری مهی و جام، ته نگ دهست نه یزانی
گهر چاوت له حالی من بی نه یزانی چیه
بی شو بهه که حالی مهست، مهست نه یزانی

۷

مه یلم له شه رابی ناب نه بی تا مه حشه ر
گو تم هه ر له نه ی و رو باب نه بی تا مه حشه ر
بی و بی که نه گوزه خو له که م گوزه که ران
نه و گوزه یه پر شه راب نه بی تا مه حشه ر

۸

به م هاتنی نه وبه هاره، به م رو یینی دهی
نه وراقی و جوودی ئیمه یه و نه یکا طه ی
مه ی نو ش که، خه فته مه خو حه کیمی فه رمووی:
نازاری زه مانه زه هره، تریاکی مه ی

۹

گهر رووی زه مین به جاری تو بونیاد که ی
ناگاته نه وه دلی زه بوونی شاد که ی
گهر شه خسی به مه رحه مهت بکه یته به نده
چاتره له وه، که به نده یه نا زاد که ی

۱۰

ساقی مه یی کو نه، یاری دیرینی منه
که ی بی کچی ره ز، مه سه پرته تاییینی منه
بیستوو مه نه لئین باده خو ر دینی نییه
من باده نه خو م و خو اردنه وه ی دینی منه

ساقی به بههشت ئهوهنده بۆ موشتاقی؟
جهننهت مهی و ساقییه و به تاله باقی
لیره مهی و ساقییه، له ویش ههر ئهوهیه
چی چاتره ئیتر له شهراب و ساقی؟

تۆ فهرموو حیسابی که نه گهر باخه بهری
هاتووی شتت پین نه بووه، که چووی هیج نه بهری
فهرمووته که ناخۆمه وه مهی من ئه مرم
بیخۆیه وه ئه مریت و نه خۆی ههر ئه مری

دهنگی که له باب و بانگی وهختی سهحه ری
زانپوته له بهر چییه ئه کا نه وحه گهری
یه عنی که له ئاوینهی سووحا دیومه
رۆبی له عومر، شهویک و تۆ بی خه بهری

گیانم به فیدای ئه و کهسه بی وا ئه هله
سه ر گهر بخه مه ژیر بهری پیتی لام سه هله
گهر تۆ تهوئ بزانی مه عنای دۆزهخ
دۆزهخ له جیهان ره فاقه تی نا ئه هله

ئه ی موفتی له تۆ گه لی عه قلدارترین
به م مهستییه وه له ئیوه هۆشیارترین

تۆ خوینی که سان^(۱) ئه خویت و من خوینی ره زان
کامان له وی ترمان به د و خوینخوارترین

ئیمرۆ که ئه لپن جومعه یه بۆ ئیسلامه
مه ی نۆش که به قه رابه، چ وهختی جامه
جاران قه ده حی مووچه بی رۆژانه ت بوو
ئیمرۆ دووه، چونکی (سید الایام) سه

سانع که گلی و جوودی ئارایش دا
زانی چ ئه بی له فعلی ئیمه پهیدا
بی ئه مری نییه ههرچی گوناهی که ئه کهین
سووتانی جهه ننه می له بهرچی دانا؟

لازم نییه بۆ گوناهی زۆرت ماتهم
غه مخواری چ فائیده ی نییه زۆر و کهم
بۆ بی گوناهان به بی لزوومه به خشین
به خشایشی خوا، بۆ گوناها، نه تبی خه م

ئه برپته وه ئه م عومره چ شیرین و چ تال
رۆح هاته سه ری لیوت، چ شا بی و چ حه مال
مه ی نۆش که، سال و مانگ گه لی پاش من و تۆ
مانگ ئه وه لی دی و ئه گاته وه ئاخیر سال

(۱) شیخ نووری نووسیویه تی (جیهان) به لام که گه رابه وه سه ر فارسییه که نووسرابوو: (ما خون رزان خوریم و تو خون کسان)، بۆیه که سان راستتره.

۲۰

ئەى دڭ خەفەتى جىھان ئەكا غەمناكت
خۆ ھەر دەرئەچى لە لەشى پەوانى پياكت
دانىشە لەسەر سەبزه بژى چەند رۆژى
تا دەرئەچوو سەبزه لە خۆڭ و خاكت

۲۱

دام ناوہ سەرم ئىستا بە فەرمانى شەراب
رۆحم بەفیدايى لەعلى خەندانى شەراب
ھەم ساقى مىلى سوراحيى وا لە دەسا
ھەم گەيوەتە سەر لىوى قەدەح، جانى شەراب

۲۲

سەركردەيى رەندانى خەرابات منم
نيزىك لە گوناھ، دوور لە تاغات منم
ئەو شەخسە بەتولى شەو ھەتا وەختى سەحەر
خوتىنى جگەرى كرد بە موناجات منم

۲۳

دەستى بە كەلامى خواوہ دەستى مىلى جام
گەھ يارى حەلالين و گەھى دۆستى حەرام
ئىمەين كە لە ژىر گومەزى شىنى چەرخا
نە (۲) كافرى موتلەقو نە موسلمانى تەمام

۲۴

ئەو كافرى بەرمال پەرستانە كەرن
چونكى لە ئىتاعەتى خودا بى خەبەرن
بروانە لەژىر پەردەى رۆژ و نوپىژا
ئىسلام فرۆشىكى لە كافر بەتەرن

(۲) لە دەستنوسەكەى شاعىر (نى) نووسرايوو.

۲۵

وا چاكە بەجامى بادە دلمان شاد كەين
بەس ھاتن و رۆيىنى ئەم و ئەو ياد كەين
ئەم گيانە گورفتارە لە زىندانى غەما
با نەختى لە بەندى خىرەدى ئازاد كەين

۲۶

سەبزه كە لەسەر كەنارى ئاوى رواوہ
وا ديارە لە لىلى سۆى تازە لاوى رواوہ
مەيشىلە بە پى، مەرۆ بەسەريا بەغروور
بى شويھە لە رووى دلرۆبايى رواوہ

۲۷

تىنووم و دەستم بەجامى نەگەيى
پىسى سستى تەمەنناش بەمەقامى نەگەيى
ھىند ماپەوہ دل بەحەسەرت و ناكامى
تا (عاقبە الامر) بە كامى نەگەيى

۲۸

جۆرئىكى وەھا بۆ كە بۆت نەكرى سەلام
وا بە لەگەل ئەم خەلقە كە بۆت نەكرى قىام
بۆ مەسجد ئەگەر بچى، فەقىرانە بچۆ
بانگت نەكەنە پيشەوہ، بتكەن بە ئىمام

به‌شی فارسی

بانگ کوردستان^(۱)

* استقبال و خوش آمدی بانگ کوردستان

ای غنچهء شکفتهء بستان خوش آمدی
ای بلبل انیس گلستان خوش آمدی
صبح سعادت ازلی را خبر دهی
ای مبتدای جملهء عرفان خوش آمدی
صد چشم تیره از قدمت یافت روشنی
بوی قمیص یوسف کنعان خوش آمدی
ای بانگ کرد و ناشر افکار عالمی
وی باعث تعالی کردان خوش آمدی
لب تشنه^(۲) در سراب جهالت ببرد کرد
ای قطره‌های رحمت باران خوش آمدی
ای ترجمان غایه و ناشر امل
وی مایهء ترقی و عمران خوش آمدی
ای حسیات ملت واقوام را خطیب
وی ناصح سعادت و عرفان خوش آمدی

ای شاه دستگیر

ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
بنگر به حال (نووری) بیچاره‌ی فقیر
بی بال و پرفتاده، پریشان ز درد و غم
پا بسته همچو بلبل اندر قفس اسیر
چون مرغ سر بریده تپیده به خون خویش
گریان ز تاب محنت و نالان به زخم تیر
آورده رو به درگهه والای این وزیر
می گوید این ترانه‌ی دلسوز و دلپذیر
ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
دست مرا بگیر که هستی تو دستگیر^(۱)

۹۵۸/۱/۲۵

(۱) له پژشنامه‌ی (بانگی کوردستان) ای ژماره (۳) ای سالی (۱)، (۲۷) ی ذی الحجة (۱۳۴۰)
(۲۱) ی ناغستوسی (۱۹۲۲) دا بلا و کراوه ته وه. له و کاته دا که له گهل (عهلی که مال با پیر ناغا) ی
شاعیر (موحه ریر) ای به شه کوردی و فارسبیه که ی بووه.

(۲) له دهستنوسیتی ماموستا (نه جمه ددین مه لا) نووسرابوو: (لب نشنه...)

(۱) شیخ نووری ئەم چەند شیعەرە فارسییەیی هەر بۆ سەلمانندی توانایی خۆی لەو زمانەدا نووسیوە و
هیچی تر.

وقت ارشاد است

وقت ارشاد است ای عالی هم اعیان ما
فرصت است امروز ای صاحب هنر شبان ما
این هما فریاد و سعی و همی غلیان ما
بهر استقلال کردن است این افغان ما

موسم سعی است نام و شهرتی پیدا کنیم
فکر ملیت حکمرانی کرد احیا کنیم
خاک در پشم حریص غیره و اعدا کنیم
انگهی بین الملل (۱) نافذ شود فرمان ما

ای دعای قوم کرد این خواب غفلت تابکی
اختیار مسکنت اظهار ذلت تابکی
ای جهان معرفت ای اهل منعت تابکی
باد در قید اسارت مللک کردستان ما

سر زخاک سفلیت بردار علویت خوش است
نعمت ازادگی سودای ملیت خوش است
ادعای حاکمیت ذوق حریت خوش است
چیست این حال اسف انگلیز بی سامان ما

ارمن و گرج و عرب، افغان و فرس و پهلوی
نائل امال خود گشتند حتی موسوی
ای ملل مجلس اقوام تاکی نشنوی
بانگ این قوم نجیب و شکوهی کردن ما

(۱) له رۆژنامه‌که‌دا (المال) نووسرابوو.

ای سر افرازان ملت بگذرید از این نفاق
واصل مقصود گشتن حاصل است از اتفاق
نیست کمتر از (صلاح الدین) اگر باشد وثاق
سرور والا (۲) نسب محمود عالیشان ما

حسن نیت، قابلیت، فکر آتی، اتحاد
انتظام عسکری، نشر معارف، اقتصاد
از حکومت عدل و از افراد ملت اعتیاد
لازم است آموز تا مثبت شود عرفان ما

ای نگهبان وطن بیدار و صاحب حزم (۳) باش
از سیاست واقف و دل سخت و صاحب عزم باش
در خضر پیوسته کار آرای وقت رزم باش
تا شود محفوظ خاک پاک کردستان ما

ما مخالف نیستم، میل احبا میکنیم
خدمت همسایگان و پییر و برنسا میکنیم
ماحق مشروع و ملک خویش دعوا میکنیم
مجلس اقوام باید کرد استحسان ما (۴)

(۲) له ده‌ستنوسه‌که‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عالی) نووسرابوو.

(۳) دیسان له ده‌ستنوسه‌که‌ی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عزم) نووسرابوو.

(۴) له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئەم شیعره فارسییانه به‌رئینوسی کوردی نابیتته هۆبه‌ک بۆ تیگه‌یشتنیان،

بۆیه بریارم دا هەر به‌رئینوسی فارسی بیانتوسمه‌وه.

* ئەم شیعره‌ی دهره‌ق به‌ (عصبه‌ الأمم) وتوه.

شيعری مۇستەزاد

عەسكەر (١)

سەف سەف كە دین و تیتە پەرن چست و باوبقار
مازی لە سیدقی ئیوه، ئەبینم ئەکا فیرار
سویحیکی پاک و بی غەش ئەبینم وەكو بەهار
موسەقبەلێکی بی لەكە، پر كە یف و نەشە دار
بی تۆز و بی غویار
ئەقەرەمانی عەساكری كورد، لەشكری وبقار
ئەقەرەمانی وەتەن، لە مەزەللەت، لە ئینكسار
ئەقەرەمانی وەتەنی مات و غەمگوسار
ئەقەرەمانی تەرەقی میللەت بە ئیفتیخار
ئەقەرەمانی كوردی نامدار
ئیوه مەداری غیرەتی ماددی میللەتن
ئیوه مودافیعی وەتەنی پاک تینەتن
ئەولادی پاکی میللەتی كوردی بە هیمەتن
لای میللەت ئیوه، تاكو بفەرموون بەقبمەتن
ساحیب غیرەتن
ئەقەرەمانی، ئەقەرەمانی جگەرگۆشە وەتەن
ئیوه بەجان و دل كە حیمایە وەتەن ئەكەن
ئیوه بەدل كە سەرفی ئەكەن غیرەت و بەدەن
ئیوه وەتەن لە زبیلەت و میحەن نەجات ئەدەن
ئامادە بۆ كەفەن
ئەقەرەمانی سەعییە، عەتالەت برابەر
سەرچاوەی ئوممیدی وەتەن و ژبایە وە

(١) ئەم شیعەرە لە سالی (١٩٢٢) دا بۆ سەربازە لاوەكانی (شیخ مەحمود) ی نەمری وتوو، كە بەرووی داگیركەرە ئینگلیزەكاندا وەستاو.

غونچە و ئەمەل، شكۆفە (٢) مەقسەد گەشایە وە
نووری حكوومەتی وەتەنی شەوقی داوە وە
دەرگا كراوە وە
عەسری تەكامولە، ئەمە عەسری ئوخوو وەتە
عەسری حیمایە وەقە ئەقەرە و میللەتە
قەومی كە حیسە بەر نەبی لەم وەقەتی فرسەتە
ئەقەرەمانی جیبی سەحایفی تەئریخی لەعەنەتە
مەحكومی زبیلەتە
تا حەشر ئەبی بنالی لە ژیر باری زبیلەتە
باری گرانی زەبەقەت و (٣) دەردی ئەسارەتە
عومری سەرف بكا لە مەرارەت، لە میحەنەتە
بی حەق ئەبی بژی لە حەیاتیکە وەحشەتە
قەرە و مەزەللەتە
ئیتەر وەرن كە بۆ وەتەن، وەتەنی پاک و میهرەبان
دەس دەینە دەستی یەكتری یەك دل، بەیەك زبان
ئیمەش بمانەوی وەكو خەلقى حەقی ژبان
ئەم فرسەتە غەنیمەتە، نەروا لە دەستمان
تا ماوە پۆح و گیان

(٢) هەرچەندە پشتم بەرپۆژنامە و پۆژی كوردستان بەستوو لە نووسینە وەقە شیعەرە، كە ئەوساكە «شیخ نووری» خۆشی ئیشی تیدا كردوو، بەلام لە دوو دەستنووسی تری مامۆستا (نەجمەددین مەلا) دا نووسرابوو (شكۆفە مەقسەد) منیش هەر وشە وەقە (مەقسەد) م پێ راستترە وەك لە (شكۆفە میللەت).

(٣) هەر لە دوو دەستنووسەدا (زەبەقەت) نووسرابوو. منیش هەر ئەوەم بەلاوە راستترە، چونكە ناشین دووجار و لە دوو دێرە شیعری یەك بەدوای یەكدا ئەم وشە (زبیلەت) بە دووبارە بییتە وە.

نامه‌یه‌کی شیعی

له «شیخ نووری» هوه بۆ «زێوه»^(۱)

ئەي بادی سه‌با! په‌یکي خه‌یالاتی ئەدیبان
 ئەي میروه‌حەیی فیتکی زامی دلای سووتاو
 ئەي بادی خه‌رامان
 وه‌ختی که ئەدهی شه‌و له‌ لق و پۆی دره‌ختان
 سه‌د ده‌نگی نه‌ی و ناله‌یی عوودت به‌فیدای
 ئەي موتربی نالان
 گه‌ر تۆ نه‌ئه‌بووی، ئەي ئەسه‌ری قودره‌تی لاهووت
 چۆن پیتکه‌نی خونچه‌ ده‌می سویحی به‌هاران؟
 ئەي نه‌یزه‌نی بوستان
 چۆن ناله‌یی مه‌حزوونی که‌وی مه‌دانی^(۲) کێوان
 ته‌ئسیری ئەکرده‌ جگه‌ری له‌ت له‌ت و برژاو؟
 ئەي مونسای مورغان
 ئەي بادی سه‌با! هه‌سته‌ مه‌وه‌سته‌ وه‌کو ئینسان
 روویه‌ بکه‌ره‌ مه‌سکه‌نی جارانی سوله‌یمان
 مه‌دفوونه‌ له‌ سه‌یوان
 ئەو شاره‌ که‌ مه‌شه‌ووره‌ به‌ کاشانه‌یی بابان
 په‌نبووعی ئەده‌ب، کانی گوهر، مه‌نبه‌عی عیرفان
 هه‌م لانه‌یی شیران
 سه‌یرێ بکه‌ بنواره‌ به‌ شار و به‌که‌نارا
 ده‌ورێ بده‌ نه‌ختی له‌ ده‌می سویحی به‌هارا
 ئەي بادی دلارا

(۱) له‌و کاته‌ی وه‌زیفه‌که‌ی «شیخ نووری» یان گوێزایه‌وه‌ بۆ هه‌ولێر، ئەم نامه‌ شیعییه‌ی بۆ (زێوه‌) ناردوه‌.

(۲) که‌وی مه‌دانی کێوان: که‌وی دامه‌نی کێوان (پروانه‌ فره‌ه‌نگۆکی ئەم دیوانه‌).

ئەم نامه‌یه‌ جوان بگه‌ به‌ده‌ستیکی بلوورین
 رازاوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ به‌میهر و مه‌ه و ئەخته‌ر
 عه‌ینه‌ن وه‌کو ئەفسه‌ر
 به‌و شه‌رته‌ له‌ ته‌قدیمی ئەوا واسیته‌ بی (ژین)^(۳)
 بیخه‌يته‌ سه‌ری شاه‌ی ئەده‌ب، حه‌زه‌رتی (زێوه‌)
 ئەي بادی په‌یه‌مه‌به‌ر
 زاتیکی ئەدیبه‌، به‌ئده‌ب بچووه‌ حزووری
 عه‌رزی بکه‌، چاکه‌ به‌دلی ئیوه‌یه‌ (نووری)
 هه‌ر ماته‌ له‌ دووری
 عه‌رزی بکه‌، ئەي هه‌یکه‌لی شیعر و ئەده‌بیات!
 بی ده‌نگی به‌سه‌ گیانه‌ له‌ ئوتیلی «شه‌ریفا»^(۴) (۵)
 ئوستادی ئەده‌ب، شاعیری پر فیکر و خه‌یالات
 نابی به‌زه‌بیت بی به‌غه‌ریبکی زه‌عیفا
 مه‌زلووم و نه‌حیفا
 ئاخۆ ئەسه‌رێ ماوه‌ له‌ سه‌یرانگه‌هی (یاره‌)
 چوارشه‌مه‌ ئەرازانه‌وه‌، نه‌وره‌سته‌ نیه‌الان
 وه‌ک توولی نه‌مامان

(۳) ئیشاره‌ته‌ بۆ رۆژنامه‌ی ژین.

(۴) له‌ رۆژنامه‌که‌دا (شه‌ریف) نووسراوه‌، من بۆ ئەوه‌ی له‌نگ نه‌بی له‌گه‌ل (زه‌عیفا) و (نه‌حیفا) بسازی، ئەلفیتکم بۆ زیاد کرد.

(۵) ئوتیلی شه‌ریف: ده‌لێن ئوتیل و چایخانه‌یه‌که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌وتیوه‌ به‌رانبه‌ر مالتی «شیخ مه‌حمود» ی نه‌مه‌وه‌. ئەم چایخانه‌یه‌ جیتی کۆبوونه‌وه‌ و یه‌کتر بینه‌نی مونه‌وه‌ر و ئەدیبه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ بووه‌. به‌ناوی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه‌ (وه‌ستا شه‌ریف) ناوی ده‌رکردوه‌ که‌ وه‌ستایه‌کی زۆر تووره‌ و ته‌نگاو و چیکلدا نه‌ بچووک بووه‌. ئەوانه‌ی له‌و چایخانه‌یه‌دا داده‌نیشتن به‌زۆری کورده‌کانی ئەشرافی شار بوون. ئیتر ئەو چایخانه‌یه‌ کراوه‌ته‌ مه‌لنه‌دی شیعر خوتنده‌وه‌ و موناقه‌شه‌کردن. هه‌ندێ جارێش ده‌ستیان ده‌دایه‌ تووره‌کردنی وه‌ستا (شه‌ریف)، ئەویش که‌ تووره‌ ده‌بوو ده‌که‌وته‌ قۆری و پیه‌اله‌ شکاندن. دوا‌یی دانیشتوان پاره‌یان بۆ کۆده‌کرده‌وه‌ و که‌لویه‌لی تازه‌یان بۆ ده‌کریه‌وه‌.

بەمونا سەبەتی تەبديلی ناوی پۆژنامەى

(ژیانەوه) بۆ (ژیان) تەقدیمە

دەورى تەجەدودت وەكو ماھى لە ئاسمان
هەلھات و بوو بەدافىعى زولمەت لە ئىنس و جان
نوورت پژانە مەجلىسى ئەفكارى عاقلان
بوويتە ژيانى دوشمنى بەدخواھى كوردەكان
ئەى ناشرى مەعارىف و ئەى خەسمى جاھيلان
ئەى موختەرەم ژيان
ئەى نەورەسىدە، لالەبى باغى تەفەكورات
ئەى نەودەمىدە، غونچەى پەژمردەى حەيات
ئەى باعىسى تەظاھورى ئەفكار و حسیيات
ئەى سەفحەى وەقايەى مەظبوطى كائىنات
ئەى خادىبى مەعارىف و مەجموعى خاطرات
ئەى رەونەقى حەيات
ناوت لە پيششەوه كە نرابوو (ژيانەوه)
بۆ وەسلى غونچەى بوو لە خار و خەسا نىھان
ئىستە لە ساىەى عەدل و ھەواى زەمانەوه
ھەر كوێرە كانىيەكى ئەمەل بوو ژيانەوه
غونچەى ئەمەل، شكۆفەى مەقسەد گەشانەوه^(١)
يەعنى (ژيانەوه) كە ئەمەل بوو. بوو ژيان
ژيانىكى جاويدان
ئەمجا لە بۆ سەعادەتى ئەم قەومە فرسەتە^(٢)
ئەوھل سەعادەتى غىرەتە، موستەقبەلىكى پاك

(١) ئەم دێرە لە شىعرى (عەسكەر) دا و لە كۆپلەى (٥) و دێرى (٣) دا دووبارە بووئەوه.
(٢) ئەم كۆپلەيش تارمايى و سىبەرى دوا كۆپلەى شىعرى (عەسكەر) ى پىتوھ ديارە.

لاگىرە بەسەريانەوه، وەك پۆژى درەخشان
گەردانە لە ملدا ئەبوو ماھو ستارە
بەم فەسلى بەھارە
چوارشەممە كە دى، نالە ئەكا دل لە قەفەسدا
وەك مورغى ستەمدىدەبى مەحبوس و موکەدەر
وەك كووترى پابەستە، لە ئەسنایى ھەوھەسدا
مەبھوت و سەراسىمە، موکەدەر لە موقەدەر
بى تاب لە نەفەسدا
دايم دلەكەم ئىستە لە لای (قۆزىيە شكاو)ە^(٦)
ئەو جىيە كە مەشھورە بە مەلەندى نىگاران
جىيە سوخبەت و سەيران
چۆنە ئەسەرى ماوھ؟ وەيا بۆتە كە لاوھ؟
كىسرايى سولەيمانىيە، ئاسارى نەماوھ!
ھەر بوومى لە ناوھ!^(٧)

(٦) قۆزىيە شكاو: لە خوار قوتابخانەى سناعەى ئەمرۆ بوو، برىتى بوو لە دەشتىكى چۆل و ھۆل،
چوارشەممان، ژنان دەچونە ئەو ناوھ بۆ سەيران و كورە لاوھكانى سلىمانىش ئىواران بە پىياسە كردن
روويان دەكردە ئەوى.

(٧) پىاو كە ئەم شىعرە دەخوئىتەوه، چامە شىعربىيە بەرزەكەى (نالى) بىر دەكەوئىتەوه كە بۆ (سالم) ى
ناردووھ.

رووناک و بی پهل و هکو سووچیککی نهوبههار
 هه ر ئینتیزاری غیرهتی نهفرادی میللهته
 هاوار نهکا بهحوزنهوه، نهی قهومی نامدار
 ئیحرازی مهعریفهت بکه، بو تاتییهکی چاک
 رووناک و خوش و پاک
 نهو باره بهرده قورسه، نهسالی مازییه
 جیی هیشتوو به زیادهوه تهحمیلی ئیمهیه
 با زیاتری نهکهینهوه بو نهسلی تاتییه
 نهسابی لهعنهتی بهد و تهجهیلی ئیمهیه
 ئیحرازی سهده وهدیعهی ساحیب سهمه ر بکهین
 تهو دیعی بهطنی تاتی و عهرزی هونه ر بکهین
 لهوسه ر هزه ر بکهین

من و گهلاویژ^(۱)

گهلاویژی فهلهک پهیا! نهیا خورشیدی بیداران
 نهیا ههمدهردی غه مخواران
 له وادی حیرهت و سهرسامییا رهنجوور و سهرگهردان
 بهنووری گریه ئالوودت بهسه ر تاریکیی شهودا
 نهپریتی نهشک و عالهم و لهناو بیروشهی^(۲) خهودا
 کهچی توش واله و شهیدا
 زه بوونی هات و چۆی دایم، به جۆریکی هه زینانه
 بهدایم هه ر خه ریکی لابه ری تاریکیی شهوگار
 بهنووری تیشکی پرتهدودار
 له دهشتی چۆل و هۆلی ناسمانا توش بهوینهی من
 خه فتهت بارانه، نهسرهوتوو، جگه ریریان و بی نارام
 شپزه ی میحنهت و ئالام
 وهکو من توش بهشه وگاران خه و نهسپیری بهرۆژی پاک
 وهنوزی ناکه ویتته چاوه کانت، نهی پهری پهفتار
 له گه ل چاویکی پرتشنگدار
 نه لپی ئیلهامی هه لسانی خهوی، نهی نهجمی بی پهروا
 به فرمیسکی نه له م ریزانه وه، له و دووره وه ئایه توخوا^(۳)
 له چی حالی نه بی. نه ما
 وهها دیاره من و تو... من له نه رزا، تو له گه ردونا
 له سه رگه ردانیا وهک یهک، له ده ربای بی بنی بوونا

(۱) مه بهستی نهستیره ی گهلاویژه.

(۲) بیروشه ی خه و: خهوی قوول

(۳) نه م دیره ی تهواو نه کردوو. ویستوو به تی دوو وشه بنووسی و له دواییدا کوژاندوو به تیبه وه، به لام
 به ئایه توخوا ده خوینرتیه وه.

تهكوتارمانه^(٤) ههردوو، من له شویتین ئامال و تو ئالام
بهلام وهك مویتهدای بی خه بهر، ئاغازی بی ئه نجام

ئه خلاقى

پوتبهى عهزه مهت

پوتبهى عهزه مهت، لائىقى زاتىكه بزانی
وهك خووشى دهزانی و بزانی كه دهزانی
نهك لائىقى شه خسیكه، نهزانی و نهزانی
نازانی ئه وه خووشه به لای خه لقی جیهانی
بی سوود و زیانی^(١)

نابی به مونه وهر به گولئى یه خه یی چاکهت
عومانی سهراب، بوونی به ده دریاچه مه حاله^(٢)
زهرد پرووكه شی زیویشی بی، نایه ته قیسهت
ئیعلائی عه وارض، وهكو ئیسنادی خه یاله
تابع به زه واله
وهك شه وقی ته پاله
تو چیه ره به پۆدره مه به ره ده وره یی عالی
ناگاته گولئى، باری كزه ی وهرسه یی خاشاک
وهك ته ییری موقه با، كه له كاغه ز په ر و بالئى
بو بکری ئه فری، وها دیته وه سه ر خاک
غولیا زده غه مناک
(لاوانته)^(٣) دووسه د شووشه به خوئا بریئینی
وهك غونچه به سه ر دركه زیبه كا، بچه قینی

(١) له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (١٣٦٥) ی سالی ١٩٥٧ كه ئه و شیعه ر بلاوكراره ته وه دوو دیری
كۆپلیتی یه كه م و سه رجه می كۆپلیتی دووم نه نووسرابوو.
(٢) ده توانین ئه م دیره به م جۆره ش بخوینینه وه (عومانی سهراب، بوونی به ده ریا، چ مه حاله).
(٣) لاوانته: جۆره گولاویکی به ناوبانگی ئه و سه رده مه بووه.

(٤) له ده ستنوو سی شاعیر نووسرابوو (ته قه لالانه) كه دیاره هه له ی نووسینه و (ته قه لالمانه) یه، به لام
په شی کردبوویه وه و له شویتینی ئه وه (تهكوتارمان) ی نووسیوو، له داوینی شیعه ركه شدا مانای
(تهكوتار) ی به راگردن لیکداوه ته وه.

بى نەشئەيە چۆن مردوو بەزىندوو ئەدوئىنى
مەر(٤) بلبللى ئەو گولشەنە ھەر خۆت بى بخوئىنى
بۆكەس نىبىيە بىنى

(بى) تالە ئەگەر شەككەر و شەھدى بەسەراکەى
نەشئەى نىبىيە، ھەر سوائلەتە سەد پر بى لە بادە
چىلکە چىبىيە؟ باکور تەكى سەوزى بە بەرا کەى
گەر عاقللى لەم ژىنە بى قىمەتە لادە
ئەم کىبىرە بەبادە(٥)

بۆ يانەى سەرکەوتن(١)

دوئ شەو لە خەوا سىروەى بادی سەحەر ئەنگووت
وہک سوئحى بەھاران
شەو عاقىبەتەى ھات و درى سوئحى گرىبان
رۆژ بوو ھوہ لە کوردان
غونچەى فەرەح و نەشئە، دەمى داہوہ پشکووت
وہک چەرەبى ياقووت

(١) جەنابى (مەعرووف جىاوک) ئەو بىرەى ھىنايە پىشەوہ و لە (٩)ى شوباتى ١٩٣٠دا بۆ دامەزراندنى کۆمەلەيەكى زانستى، داوايەکیان دا بەو زارەتى ناوخۆيى. ھەرچەندە زۆر کەس خۆيان لەو داوايە کىتسا يە دوو، بەلام خوالىخۆشبوو (ئەحمەد موختار بەگى زەھاوى) کە لە قوتابخانەى ھەريبىيەدا بەئەفسەر دەرجو بوو، ھەر ھەوا حقوقىشى تەواو کردبوو، لەگەل يوزباشى (مەحمەد عەلى بەگى عەبدولعەزىز) و (عارف بەگى پشەدرى) پارىزەر ئەم پىتە نىھادەيان بەشەوق و ھەوہ سەوہ مۆر کرد. پاش ئەو ھى داوايان دا يە و زارەتى ناوخۆيى و دوای گىترەو کىتەسە و ماندوو بوونىتى زۆر، بە ژمارەى (٦٤٩٥)ى مېژوو ١٩-٢٠ / مایسى ١٩٣٠ ھەزەمەندى کردنەو ھى يانەى سەرکەوتنەيان دا بى. جەنابى مەعرووف جىاوک ھەر زوو لە رۆژى (٣٠)ى مایسى ئەو سائەدا لە سىنەماى رۆيال بەتاهەنگ و بەزمىتى زۆر جوان و قشستىلە (يانەى سەرکەوتن)يان کردوہ. دوای دوو سائە يانە لە ئىش و کارى خۆى کەوت. تا لەرۆژى (١)ى نىسانى ١٩٤٣ لە لا يەن جىاوکەوہ بووژا يەوہ و دەستەيەكى تازەيان بۆ ھەلئەژارد، تا بەرئەو ھى بىەن. يانە ئەم جارەش کەوتە ئىش کردن. ئامانجى دامەزراندنى ئەم يانە يە بلاو کردنەو ھى زانست و زانيارى بوو لە پال با يە خدان بە پىشە سەزى و بازرگانى و کشتوکال تا بە شىئە يەكى ھونەرى بەرھەم زۆرکەن. ھەر ھەوا بە خىتو کردنى لاوانى کورد بە پىي پەرور دەى نوئ. ئەو ھەو ھى يانە ھەولى دا قوتابيان بۆ تەواو کردنى خۆتەن لە بەغدا بىناھىتەن لە يانە کەدا جىگەيان بۆ بکەنەوہ و لە ژىر چاودىرى خۆيان خۆتەنەيان پى تەواو بکەن. ئامانجىتى دىکەى يانە دروست کردنى چەند لىژنە يەک بوو بە پىي شارەزابى و پىسپۆرى بۆ کتەب دانان و ھەرگىپان، بۆ نووسىنەو ھى فەرھەنگ و دەستورى زمانى کوردى، تا بتوانى ھەموو کوردىک بەئاسانى لە کورد زوبانىتى دىکە بگات. مانگى جار تىکىش ئاھەنگى يە کتر ناسىن و خۆشەو بىستىيان ساز دەکرد (بۆ ئەو ھى خەلقى بمانناسن و تىمان بگەن کە ئىمەش و ھەو ئەوان ئىنسانىن و مافى ژيانمان ھەيە) بۆ سوودى زياتر بنۆرنە کتەبى (باربوو) کارى يانەى سەرکەوتن: نادى الأرتقاء ژمارە: ١ پەيامى تىبرعات ١٩٤٣ - ١٩٤٤، چاپخانەى النجاج، بەغدا

(٤) مەر: واتە مەگەر.

(٥) بۆ نووسىنەو ھى ئەم شىعەرە پشتم بە دەست نووسىتىكى مامۆستا (نەجمەددين مەلا) بەستووہ کە شىخ نوورى خۆبىشى چاوى پىدا خشان دوو ھەوہ و ئىنجا ناردوو ھى بۆ مامۆستا (گىبى موكرىانى).

ئافاقى ئەمەل بوو بە چەمەنزار و^(۲) گولستان
 وەك رەوزەبى ریزوان
 ئاونگى مەسەرپەت لە گولستانى ژيانا
 وەك دور لە بەيانا
 پەخشانە لەسەر پەرچەمى گول، كاكۆلى رەيحان
 وەك لەعلى درەخشان
 نېرگز قەدەحى كەپلە، لە بادە شەوى شەبنم
 پىر زەوق و تەرەننوم
 جامى زەرى داناو لەسەر پەنجەبى ئیحسان
 وەك ساقى بى رەقسان
 شەوبۆ كە بەشەو بۆى هەبوو بۆ بەزمى تەماشاشا
 كەردى لەو حاشا
 بەم نەشتەيە سەد شووشە گولوى گولپى پىرژان
 وەك شاهىدى بوستان
 مينا لە زەفافیە، بە سەر سەربىيەو تارا
 وەك گول لە بەھارا
 رەقسىانە لەگەل ياسەمەن و عەرەرى بوستان
 پىر نەشتەو و خەندان
 فەرىادى مەسەرپەت لە كەژ و كىتو و نزارا
 ئىعلانە لە شارا
 قاسپەى كەو و ھاژەى چەم و بەفراوى چىپاكان
 خۆش لەھجەو و ئەلخان
 من ھەر مۆتەھەبىر^(۳)، ئەمە يارەب چ ئەسەر بى
 بۆچى و چ خەبەر بى؟

(۲) لە رۆژنامەى ژىن-دا كە بۆ جارىكى تر بلاوكرائەتەو نووسىويە: (چراخان و گولستان)
 (۳) لە رۆژنامەى ژىندا: (مەبن مۆتەھەبىر) نووسرايو.

ئەم كەيفە چىبە پىر لە نەباتات و لە ئىنسان
 بۆ چىن ھەموو شادان
 تاكە سەنەمى، لەب شەكەرى، غونچە دەمانى
 شمشادى ميبانى
 شىرىن سوخەنى تازەى تەرى، مادەرى كوردان
 وەك يوسفى كەنعان
 گورج ھاتە تەكەللوم وتى: ئەم عەيش و سرورە
 ئەم شايى و سوورە
 بۆ (يانەى سەركەوتن) — ئەم عالەمە شادان
 ھاتونەتە جەولان

شیوه‌ن و ماده‌نامه

شیخ نووری وهک ئاده‌میزادیکێ به‌وه‌فا و به‌ئه‌مه‌ک، به‌سه‌رکه‌وتنی دۆست و ئاشنایه‌کانی به‌خته‌وه‌ر و شادمان بووه‌و به‌نووچدان و که‌وتنیان نیگه‌ران و خه‌فه‌تبار بووه‌. کاتی ده‌ستی ره‌شی مردنیش ئالای ته‌مه‌نی هێناونه‌ته‌ خواره‌وه‌، ئەم به‌پاکترین و راستگۆترین شیعر، شیوه‌نی بۆ نووسپون، وه‌ک ده‌بینین له‌ناو ئەم دۆسته‌ خۆشه‌ویستانه‌ی -شیخ مه‌حمود-ی نه‌مری له‌ هه‌موویان زیاتر به‌سه‌ر کردووه‌ته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ویستووویه‌تی ته‌عبیر له‌ که‌فوکۆل و جۆش و خرۆشی دلی پر له‌ خۆشه‌ویستی و راستگۆیی ده‌روونی خۆی بۆ ده‌ربخات. بێگومان لاوانه‌وه‌ی خۆشه‌ویستان و ئازیزانیش راستگۆترین شیعره‌، چونکه‌ ئەو فرمیسکانه‌ کیش و قافییه‌ به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پاندوون. ئەوه‌نده‌ی قوولی برین و چۆراوگه‌ی خۆینی دل و هه‌ناسه‌ی پر له‌ که‌سه‌ر و فرمیسک و ئاخ و ئۆف سه‌پاندووویه‌تی. نه‌خوازه‌للا ئەو لاوانه‌وه‌یه‌ی که‌ بۆ پاره‌و ده‌سکه‌وت و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی نه‌گوترا بێ، چونکه‌ ته‌قینه‌وه‌ی کانی خه‌میکێ په‌سه‌ن و راست و دوور له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌، ئەم جۆره‌ شیعره‌ش جۆره‌ قه‌رزدا نه‌وه‌یه‌که‌. ئەوه‌ی پروای به‌ (لاوانه‌وه‌) نه‌بێ، هه‌رگیز پروای به‌ (وه‌فا) نابێ!

له‌ فواره‌ی دل له‌به‌رچی خۆینی گه‌ش نه‌رژیتته‌ سه‌رچاوم
له‌به‌رچی سوور نه‌بێ داوینی به‌ده‌ختیی به‌ خۆیناوم
که‌ من زانیم ئیتر مه‌ره‌م نییه‌ بۆ جه‌رگی سووتاوم
ئه‌نالینم له‌ دووری تو، ئەلیم شه‌رته‌ (٢) هه‌تا ماوم
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم رۆ
عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزی نه‌ونیه‌الم رۆ
به‌ئومیدی ئەوه‌ی بێمه‌ سه‌رینت هه‌روه‌کو مه‌جنوون
له‌ دووجه‌یلی نه‌هاتیدا ئەنالین دله‌ی مه‌فتوون
به‌فرمیسکی په‌ژاره‌م چۆلی (قه‌ره‌)م (٣) ئاو ئەدا مه‌حزوون
که‌چی ئەمرۆ بیابانی به‌خۆینی دل ئەکه‌م گۆلگۆن
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم رۆ
عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزی نه‌ونیه‌الم رۆ

(١) شیخ عه‌زیز کۆری شیخ صالح: له‌ سالی (١٩٠٧)دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه‌. تا پۆلی پینجه‌می سه‌ره‌تایی خۆیندوووه‌. به‌پیتی نووسراوی ژماره‌ (٤٥)ی سالی (١٩٢٧/٧/٢٣) بۆ یه‌که‌م جار له‌ قه‌ره‌داغ بووه‌ به‌ (قۆلچی مالییه‌). له‌ (٢٣)ی ته‌موزی (١٩٢٧) له‌ وه‌زیفه‌که‌ی موباشه‌ره‌ی کردووه‌. دوا به‌دوای ئەم وه‌زیفه‌یه‌ کۆمه‌ڵی وه‌زیفه‌ی تری بینویه‌ وه‌ک قۆلچی مالییه‌ی (ناحیه‌ی) سه‌رچنار و ناحیه‌ی مه‌رکه‌ز، ئینجا (کاتب موفه‌داتی مالییه‌) له‌ مه‌رکه‌زی سلیمانی، تا بووه‌ به‌ (معاون مه‌تموور ئیستیه‌لاک) له‌ سلیمانی و دواییش بووه‌ به‌ (مه‌تموور) ئیستیه‌لاک له‌ ته‌وتیه‌. زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسیشی باش زانیوه‌. له‌ ١٩٣٦/٥/٩ یه‌ک مانگ مۆله‌تی نه‌خۆشی وه‌رگرتووه‌، دواي ئەو مانگه‌ چوو به‌غدا بۆ چاره‌سه‌رکردنی (ئاوبه‌ند) و (الأجفان الجیبیه‌)، به‌لام له‌وئ له‌ (١٩٣٦/٦/٢٠) کۆچی دوایی کردووه‌ و ته‌رمه‌که‌یان هێناوه‌ته‌وه‌ بۆ سلیمانی و دوو کچ و کورپکی له‌ پاش به‌جێ ماوه‌. (سوودم له‌ دۆسیه‌که‌ی وه‌رگرتوو، جگه‌ له‌ سه‌ر و سۆراخ کردنی تایبه‌تی خۆم له‌ باره‌یه‌وه‌).

(٢) له‌ رۆژنامه‌ی پروا نووسراوو: (ئه‌لیم ئەم شیعره‌ تا ماوم).

(٣) چۆلی قه‌ره‌: مه‌به‌ستی چۆلی قۆلغه‌یه‌، ئه‌ویش وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌یه‌ له‌ (قه‌راء)ه‌وه‌ هاتوو.

لهوئ دیجله وهکیلی دیدهکهی من بوو به لیتلی و سوور
سکووتی خهستهخانته^(٤)، بوو به شینی عائیلهی رهنجوور
لهکاتی گیانهلای مه رگا به بیکهس مای، له خویشان دوور^(٥)
نمه تیریکه جهرگم کون ئەکا تا رۆژی نه فخی سوور
برایی جهرگ و دل سووتای کوردی پر مه لالم رۆ
عه زیزم رۆ، عه زیزم رۆ، عه زیزی نهونی هالم رۆ^(٦)

شیوهنی مهلا مهحمودی بیخود^(١)

خه م نه دیوه که دل هه لدری وه کونه شتهر
خه م نه دیوه وه کو تیر بدا له بهندی جگر
خه م نه دیوه که رووناکي و فه رهح له دلا
وه ها نه هیلی، له جیگهی نه مینی شوین و نه سه ر
خه م نه دیوه له سه ر ته خته نه ردی دنیا دا
وه ها به سته له خو شی و له پیکه نین شه شده ر
خه م نه دیوه به ری خو تینی دل وه ها به ردا
له فواره یی دله وه هه لقولیت ته دیده و سه ر
مه گه ر خه می که له نا کاو رژیاه لادی و شار
به کاره ساتی وه فاتی نه دیبی دانشوهر
حه فیدی حه زه ته عه للامه، موفتی چاومار^(٢)
فه قیدی میله ته کورد، جینشین جهد و پده ر
جه نابی (بیخود) نه فه ندی نه دیبی به رزی ولات
به که م موسه وری دنیا ی سروور و حوزن و که دهر

(١) له رۆژی (٣/١٠/١٩٥٥) دا به رپوه به رابه تی پهروه ده ی سلیمانی، که نه وسا (عه زیز محمه ده قادر) به رپوه به ری بوو، به بۆنه ی تیبه ر بوونی چل رۆژ به سه ر کۆچی دوایی مامۆستا (مهلا مهحمودی بیخود ١٨٧٨-١٩٥٥) له قوتابخانه ی سانه وی کورانی سلیمانی و به چاودیری مه سه ر پینی نه وسا (عومه ر عه لی) کۆرپکی ماته میان بۆ گیترا، دانشتوانی شاری سلیمانی و پیاوماقوولان و رۆشنبیره کانی بۆ ئەم چله یه بانگ کرابوون. له و چله ی ماته مه (عه بدولر حمان به گی نفوس، په می مه لا مارف، شیخ محمه دی خالی، په وشه ن به درخان، شیخ نووری شیخ سالح، عه لته ددین سه جادی، په شید نه جیب، عه لی که مال باپیر، نه حمه د هه ردی) و تار و شیعریان تیدا خویندووه ته وه. (شیخ نووری شیخ سالح) یش ئەم شیعره شیوه نه ی له م کۆرهدا خویندرا به وه، له به رته وه ی مردنی (مهلا مهحمودی) خالی شیخ نووری کارپکی زۆری تیکردبوو، خو ی به قورگی پر له گر بانه وه نه ی توائی بوو شیعره که بخوینیتته وه، بۆیه دا بوویان به مامۆستا - نه حمه د هه ردی - له جیاتی نه و بیخوینیتته وه.

(٢) موفتی چاومار: ئیشاره ته بۆ نه وه که (بیخود) کوره زای زانای گه وره و به ناویانگ (مهلا نه حمه دی چاومار) که ئەم بنه ماله یه له م ولاته دا سه د سال له سه ربه ک خزمه ته خویندن و ئاین و ره وشت و خووی جوانیان کردووه.

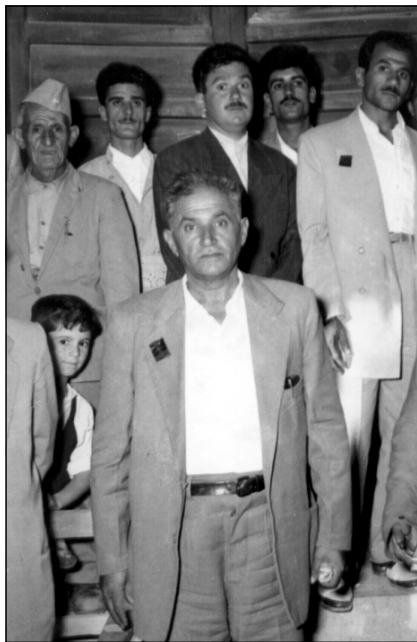
(٤) له رۆژنامه ی پروادا به (سکووتی خسته خانته) نووسراوه.

(٥) (له تینی گیانه لاهو مردنا بیکهس، له خویشان دوور) یش هه به.

(٦) پشتم به ده ستنوسی شاعیر خو ی به ستووه و نه وانی تر نه گه ر جیاوازی بووین له گه ل ده ستنوسه که له په راویزدا په نجه م بۆ راکیشاون.

له ئاسمانی ئه‌ده‌بدا، به‌بالی تیژی زه‌کا
 فری هه‌تا گه‌بیه به‌رزبی که‌مال و هونه‌ر
 ئه‌ده‌ب له‌رۆحی ئه‌وا چه‌شنی خۆین ته‌هات و ئه‌چوو
 وه‌کو فواره‌هه‌ئه‌په‌ژایه‌ سه‌ر په‌ره‌ی ده‌فته‌ر
 له‌ مویته‌داوه‌ وه‌ها تیپه‌ری به‌یه‌ک هه‌نگاو
 گه‌یشته‌ ته‌وقه‌ سه‌ری کیتی سه‌خت و به‌رزبی خه‌به‌ر
 له‌ به‌حری بی بنی عیلما، هه‌تا بلتی مه‌له‌وان
 له‌ ئه‌رزبی بی چه‌ددی شیعرا، سه‌رۆکی سه‌یر و سه‌فه‌ر
 چ شاعیری له‌ کون و قوژینی خه‌یالاتا
 جیهانی شیعری وه‌کو زه‌ره‌یه‌ ته‌هاته‌ نه‌زه‌ر
 به‌شه‌و له‌ناو چه‌مه‌نی نه‌زمی بلبلی ئیله‌مام
 ته‌رانه‌ گۆبی خه‌یالاتی ئه‌و بوو، تا به‌سه‌حه‌ر
 به‌رۆژ له‌ مه‌درسه‌، مه‌شغولی عیلم و ته‌فسیری
 که‌لام و سووره‌و ئایاتی ئیزه‌دی ئه‌که‌به‌ر
 هه‌میشه‌ مه‌ستی مه‌ی (لا اله الا الله)
 قه‌سیده‌خوانی سه‌نای جه‌مالی پیغه‌مبه‌ر
 خه‌م و په‌ژاره‌یی کۆچی سه‌زین و دلسۆزی
 به‌جاری خۆشی و شادی جیهانی کرده‌ که‌ده‌ر
 حه‌قی به‌ده‌سته‌ که‌ دل تا ئه‌به‌د بناڵینی
 میسالی ده‌نگی برینداری نایب ناله‌ له‌به‌ر
 حه‌قه‌ که‌لام و به‌دیع ره‌ش له‌به‌رکه‌ن و ئاداب
 له‌ قور بنیشتی له‌ پی وه‌ هه‌تا‌کو ته‌وقی سه‌ر
 به‌هه‌وری ماته‌می، رۆژی دلّم وه‌ها گی‌یرا
 به‌حالّ ترووسکه‌ ئه‌دا، چه‌شنی چاوی تانه‌ له‌سه‌ر
 سه‌ری نییه‌ که‌ نه‌بی گیتژ و ده‌رده‌داری خه‌فته
 دلّی نییه‌، که‌ نه‌بی غه‌مگوساری ئیش و که‌ده‌ر

نه‌م‌ردووه‌ و هه‌ر ئه‌ژی ناوی به‌رز و ئاساری
 هه‌تا بیتی جیهان و سه‌ما و مه‌ه و ئه‌خته‌ر
 ژیان و به‌رزبی ناوی وه‌کو شو‌عاع‌یکه
 هه‌تا‌کو لاموته‌ناهی و جوودی دیته‌ نه‌زه‌ر
 خودا له‌ شیعر و له‌ ئینتاجی عیلم و ئه‌فکاری
 دروستی کردووه‌ بۆی هه‌یکه‌لیکی به‌رزبی زه‌فه‌ر
 نه‌سب کراوه‌ له‌ ساحه‌ی خلوود و سه‌رمه‌دیا
 به‌هه‌یه‌ت و عه‌زه‌مه‌ت، باقییه‌ هه‌تا مه‌حشه‌ر
 به‌نووی خامه‌ی برژانگ، له‌ خۆینی دلّ (نووری)
 بنووسه‌ سالی وه‌فاتی (فه‌قیدی فه‌زل و هونه‌ر) (۳)

(۳) (له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی خۆی (فه‌قیدی فضل و هنر)ی نووسیبوو که‌ به‌حیسانی ئه‌بچه‌د ده‌کاته
 .(۱۳۷۵هـ.)

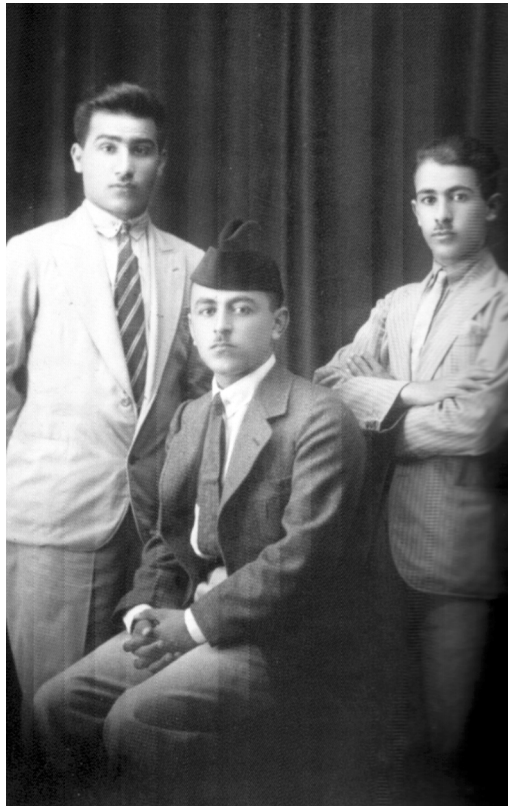
شیوه‌نی شیخ برایی برای (۱)

به‌شییوهن بو پڑا، بوچی زبانی لال و گیسراوم؟
 به‌فرمیسکی جه‌فا هه‌له‌ها تووه برژانگه‌که‌ی چاوم؟
 ئه‌بی بو هه‌ر به‌شی من ناله و گریان و ماته‌م بی؟
 له‌به‌رچی دائیما هه‌ر مه‌ستی غه‌م، سه‌رخو‌شی زوخاوم؟
 براله کوچی ناکامیت و جیگای بی سه‌رو شوینت
 به‌جاری تانه‌یی لی‌لایی، وا هیتنایه سه‌رچاوم
 نه‌مامی عه‌یشه‌که‌م نیژرا، خه‌فه‌ت گوپکه و چرووی دهرکرد
 ره‌گ و ته‌رزی که‌ده‌ر نالایه گیانی هه‌ل‌کروزاوم
 خه‌فه‌ت ده‌ستی له‌مل کردووم، ده‌می غه‌م وا له‌ناو ده‌ما
 مویه‌ده‌ل بوو به‌تالی، عه‌یش و نوش و شایی و راوم
 به‌ده‌م (با) و گیتزه‌لووکه‌ی نه‌گبه‌تی و ناسیبی دنیاوه
 به‌بنجی ده‌رده‌وه، وه‌ک پوووشی با بردوویه ئالاوم
 بل‌یسه‌ی ناگری مه‌رگت به‌نه‌وعی دل‌می هه‌لقرچان
 گه‌یشته عه‌رشی ئه‌علا بو چرووکی جه‌رگی سووتاوم
 مه‌گه‌ر هه‌ر ده‌سته و ئه‌ژنو دانیشم بو حالی خوم بگریم
 مه‌گه‌ر هه‌ر قور به‌سه‌ر خوما بکه‌م بو حالی شیواوم
 ئه‌لیتی سه‌رچاوه‌که‌ی دل بوته به‌حری خوینی ئال و سوور
 له‌خویناوی گه‌شی فرمیسکما به‌م ره‌نگه‌گه‌وزاوم
 مه‌زانه بیکه‌س و ته‌نیا له‌ دواي تو من به‌جی ماوم
 سه‌ری خوئی دانه‌نی قه‌ومی خه‌فه‌ت، دایم له‌ پیناوم
 له‌سه‌ر لیوم ئه‌بی ئه‌م ئاخ و داخ و ئوفه‌ تا مردن
 له‌سه‌ر چاوم ئه‌بی فرمیسکی خویناوی هه‌تا ماوم

(۱) شیخ برایی: له‌ سالی (۱۸۹۷) دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه. به‌کاروباری بازرگانی (تووتن کرین و فروشتن) هوه خه‌ریک بووه. ژنی هینا بوو که به‌نه‌خو‌شی (ناوبه‌ند) له (۲۹) ی ئابی (۱۹۵۰) دا کوچی دوايي کردووه.

ته‌وژمی ئاهو لافاوی سرروشک ئه‌مبا به‌په‌نگاوه
 چل و چیسوم (۲) به‌بنجی داری به‌دبه‌ختییه‌وه گیسراوم
 بیوورن ئه‌ی ره‌فیعان زامه‌که‌ی ویرانه دل حه‌قییه
 به‌خو‌ر ئه‌یدا به‌دیده جوگه‌له‌ی فرمیسکی خویناوم
 له‌ سالی مه‌رگی توئی پرسی یه‌کی پیم وت: به‌مووی برژانگ
 ئه‌نووسم «شیخ برایی رو» (۳) به‌خویناوی گه‌شی چاوم

ه‌۱۳۶۹

(۱) شیخ ماری شیخ محمهد غه‌ریب
 (۲) شیخ ره‌ئووفی حه‌فید
 (۳) شیخ ره‌ئووفی شیخ سالیج برایی
 شیخ نووری

(۲) له‌ ده‌ست‌نووسی شاعیر نووسراوو: چل و چووم.
 (۳) به‌پیتی ئه‌بجه‌د ده‌کاته سالی کوچی دوايي شیخ برایی برای.

شیوه‌نی مه‌حموود جه‌ودهت^(۱)

نه‌بووه قهت نه‌مدیوه تا ئیستا له پایزدا به‌هار
 بوچییه و بوچی جلی شینی له‌بهر کرد کائینات؟!
 بوچی وا وشک و برنگه، مه‌وسمی زستانه‌که‌ی؟!
 بوئه‌نالینتی به‌هاوین، ره‌عدی بئ وه‌عه‌دی نه‌هات؟!
 بو به‌هاری خسته پایز، بوچی هاوین بو به‌ده‌ی؟!
 بوچی زستان بو به‌گه‌ی، به‌ربوو له‌خه‌رمانی ولات؟!
 بوچی (نووری) که‌وته ته‌ندووری فیراکی یاره‌وه؟!
 بوچی وا ئاواره‌یه بلبل له‌گولزاری حه‌یات؟!
 ئەم سوئالانەم له‌ نه‌وزادی عه‌قل پرسی، وتی:
 من جوابیتکم هه‌یه، تیتفکره‌ چه‌ند مه‌عقووله‌ لات
 ساله‌که‌ی عه‌کسه‌ ئه‌وی یاره‌ ئه‌بئ ئاواره‌ بئ
 گه‌ردنی ئه‌هلی که‌مالیش بو په‌ت و سیداره‌ بئ^(۲)

۹۳۸ - ۱۳۴۶هـ

(۱) ناوی (مه‌مه‌دی کوری ئەحمەد جه‌وده‌ته‌ کوری مه‌حموود ئاغای بچکۆله‌یه) له‌ سالی (۱۸۸۹) له‌ سلیمانی له‌ دایک بووه و له‌ ته‌مه‌نی (۵) سالییدا خراوه‌ته‌ به‌رخویندن. پاش دوو سال چووه‌ته‌ خویندنگای روشدییه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلیمانی. دوا‌ی ته‌واوکردنی له‌ سالی (۱۹۰۷) دا چووه‌ بوئه‌سته‌مبوول. له‌ سالی (۱۹۱۱) کراوه‌ به‌ئه‌فسه‌ری دوو ئه‌ستیره‌ و له‌گه‌ل ئینگلیز شیرانه‌ جه‌نگاوه‌. له‌ سالی (۱۹۱۹) هاتووه‌ته‌ سلیمانی و له‌ سوپای کوردستاندا له‌ کاتی شیخ مه‌حمووددا دامه‌زراوه‌ و له‌ سالی (۱۹۲۴) دا چووه‌ته‌ سوپای عیراقه‌وه‌ و گه‌یشته‌وه‌ته‌ پایه‌ی سه‌رۆکی یه‌که‌م (رئیس اول). دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌ له‌شکری عیراق جیاپۆه‌ له‌ سالی (۱۹۳۰) دا بوو به‌هاوکاری شوژی (شیخ مه‌حموود) له‌ پیران و بازبان و زۆر مه‌ردانه‌ ئازایه‌تی نواندووه‌. (ئه‌حمەد حەمدی ساحب‌قیران و پیره‌مبێرد و گۆزان) شیعیان بو و تووه‌ و باسی ئازایه‌تی و جوامیری ئه‌ویان کردووه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ خه‌باتگێڕ بووه‌، ئەم قاره‌مانه‌ سوارچاکی مه‌یدانی نووسین و وه‌رگێڕان و شیعر و دانانی سرووده‌، زۆرتر له‌ زمانی فه‌ره‌نسابی وه‌ری گێڕاوه‌، له‌ دوا‌ی کوژانه‌وه‌ی شه‌ره‌کانی شیخ مه‌حموود به‌دیل گه‌راو ناردیانه‌ که‌رکووک، پاش ده‌رچوونی بوو به‌ئه‌ندازیار. له‌ سالی (۱۹۳۷) پۆژی دووشه‌مه‌ مانگی تشرینی یه‌که‌م خنکینرا. گۆقاری پۆژی نوێ، ژمار (۵) سالی (۲)، (۲) ی ئابی-۱۹۶۱، عومه‌ر ده‌وله‌ت.
 (۲) له‌هه‌مان ده‌ستنوس و له‌دیوه‌که‌ی تری نووسرا‌بوو: (گه‌ردنی مه‌حموود جه‌وده‌ت بو سه‌ری سیداره‌ بئ).

کۆچی مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌ولێر^(۱)

دووباره‌ ئاسمانی فه‌ره‌ج هه‌وری گه‌رت به‌ر
 یه‌عنی لیباسی ماته‌می پۆشی به‌نی به‌شه‌ر

(۱) مه‌لافه‌ندی: ناوی ئه‌بووبه‌کر ئه‌فه‌ندی کوری حاجی مه‌لا عومه‌ره‌، که‌ به‌ (مه‌لای بچووک) به‌ناوبانگه‌. له‌ هه‌ولێر له‌دایک بووه‌ هه‌ر له‌وێش په‌روه‌رده‌ بووه‌. به‌زانست په‌روه‌ری و پیاوه‌تی ناویانگی ده‌رکردووه‌. له‌ کاتی خویدا (ئه‌بووبه‌کرای باپیره‌ گه‌وره‌ی نازناوی «مه‌لای گچکه‌» ی وه‌رگرتووه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ ته‌مه‌نێکی که‌متر له‌ ته‌مه‌نی ئیجازه‌ پیدراوه‌کانی سه‌رده‌می خوێ به‌چه‌ند سالیکی مۆله‌تی زانستی (مه‌لایه‌تی) وه‌رگرتووه‌، بۆیه‌ ناویان ناوه‌ (مه‌لای بچووک) هه‌ر بو پێڕلینانی بنه‌مائه‌که‌یان (مه‌لافه‌ندی) نازناوی (مه‌لای گچکه‌) ی وه‌رگرتووه‌. (ئه‌مه‌ین زه‌کی به‌گ) ده‌رباره‌ی (مه‌لافه‌ندی) وتوویه‌تی: (کۆمه‌لتی به‌ره‌می زانستی ده‌رباره‌ی فه‌له‌کناسی له‌ دوا‌ی خوێ به‌جئ هه‌شتووه‌. پیاویک بوو شوین و پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌بوو. له‌ مزگه‌وتی قه‌لای هه‌ولێر ده‌رسی ده‌وته‌وه‌ و ئیجازه‌ی به‌زیاتر له‌ سه‌د قوتابی خوێ داوه‌. که‌ له‌ کوردستاندا بلا‌ویونه‌ته‌وه‌ و ده‌رس ده‌لێنه‌وه‌، به‌لام ئه‌مه‌ین زه‌کی به‌گ له‌ کتێبه‌که‌یدا (مشاهیر الکرد و کردستان فی الدور الاسلامی) جزمی یه‌که‌می چا‌په‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی له‌ لاپه‌ره‌ (۸۳) دا میژووی کۆچکردنی به‌ (۳۰) کانونی دووه‌می (۱۹۴۳) داناره‌. له‌ کاتیکدا (مه‌لافه‌ندی) خوێ له‌ (۱۹۴۲/۲/۲۱) دا له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا سالییدا کۆچی دوا‌یی کردووه‌. (عه‌باس عه‌زاوی) یش له‌ کتێبه‌که‌یدا (تاریخ علم الفلك فی العراق) دا ده‌لتی: (کتیبه‌ی کوری ده‌رباره‌ی زانستی فه‌له‌کناسی له‌ تورکییه‌وه‌ کردووه‌ به‌ عه‌ره‌بی. ئەم ده‌ستنوسه‌ له‌ لای زانا ئابینییه‌کانی کوردستان ده‌ست ده‌که‌وێ). له‌ کاتی بزوتنه‌وه‌ی (مایس) ی ره‌شید عالی گه‌یلانی مه‌لیک فه‌یسه‌لی دووه‌م کاتی مندال بوو له‌گه‌ل (عالیه‌) ی دایکی پووی کرده‌ ماله‌که‌ی مه‌لافه‌ندی، هه‌روه‌ها مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که‌م له‌و کاته‌ی هاتووه‌ته‌ هه‌ولێر و دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر عه‌رش عیراق دانیشت، له‌ ماله‌وه‌ سه‌ری لێ داوه‌. ئەمه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که‌ پایه‌یه‌کی به‌رزی له‌ لای حکومه‌ته‌کانی عیراق هه‌بووه‌. شیخی شیعی هه‌جوو (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) له‌ شیعیکی تورکی ستایشی (مه‌لای گچکه‌) ی باپیری کردووه‌ ده‌لتی:

سنگ تک بر بویوک عالم جهانده‌ وامیدر؟ کلا
 سکا سوء نظردن حفظ ایچون دیرلر کوچک ملا

بروانه‌ ل ۲۸۹ دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی
 (میتجه‌ر های) حاکی سیاسی هه‌ولێر له‌ کتێبه‌که‌یدا (سنتان فی کردستان ۱۹۱۸-۱۹۲۰) دا جزمی یه‌که‌م لاپه‌ره‌ (۲۱۲) دا ده‌لتی: (له‌ هه‌موویان زیاتر جیتی مه‌ترسی بوو) یان ده‌لتی (له‌ناو ئه‌ندامانی چینه‌کانی خویدا پیاویکی پیشکه‌وتنخواز بوو، ئه‌و بلا‌وکراوانه‌ی که‌ له‌ میسر و تورکیا بۆ ده‌هات ده‌یانی خویندووه‌. قسه‌کانی زیره‌کانه‌ بوو، باسی باه‌تی زانستی و سیاسی ده‌کرد).

دووباره دل له مه جلیسی پر سۆزی سینهدا سووتا به ناری حادیسه، وهک مۆمی ناو فه نه ریشهی دلی پساوه له ههولپیره وه کشا ناوی نراوه تهل، به ولاتا ئه کسا گوزهر لوولهی شکاوی ئیسک و پرووسکی هه موو له شیتک هاتوته ناله وهک نهیی دل پر له خوینی ته پر دونیا هه موو به چاوی ته پر و لیوی وشکه وه ئه مرۆ ئه لپی له رۆژی قیامت ئه دا خه بهر ئه م ئاهو ناله یه به زمانی فه سیح ئه لپی : چی کرد به کوردی لیته به سه ر، چه رخی کینه وه ر نیژا سروور و خه م سه ری هینایه ده ر له خاک خه و که وته چاوی خو شی و هه لسا له خه و که ده ر^(۲) ئه گری ته ره ب، خه فه ت ده سی کردۆته پیکه نه بن شایی له شیوه نایه ، که ده ر که یفی که وته سه ر مه نتیق زوبانی لاله ، به لاغه ت شپه رزه یه با موخته سه ر بلیم، له موته وه ل نه ما ئه سه ر کئ وای ئه زانی ئه مرۆ له شوومیی ولاته وا به م نه وه به هاره فه سالی خه زان سه ر ئه کاته ده ر باره له حه یات و غوباره له سه ر نه شات کۆچی مه لا به راستی بو کوردی قور به سه ر عومر تیکه باخه وانی دل ته تلن به داخه وه به ینیکه هه ر نه مامی ئه مه ل خه م ئه دا سه مه ر رۆیی پده ر، ئه وا گه یییه قه سری خو ی به لام یاره ب به عیزی دین و سه عاده ت بژی په سه ر

(۲) یان: (خو شی چاوی خه وی لیکناوه و خه فه ت له خه و هه لسا وه) له ده ست نووسیکی تر هه یه که به هینتره .

بو سالی رحله تی به ده بییری خیرد بلتی:
(مغفور له) (۳) جوابیه، پرسى یه کئ ئه گه ر^(۴)

۱۹۲۴/۲/۲۲

(۳) مغفور له: (۴۰+۱۰۰۰+۸۰+۶+۲۰+۳۰+۵= ۱۳۶۱هـ).

(۴) شیخ نووری ئه م شیعره شیوه نه ی به هو ی مامۆستا (گیوی موکریانی) یه وه بو (عزه ددین) ی کوری مه لافه ندی نار دووه . پشتم به و نوسخه یه به ستووه که به ده سخه تی شاعیر نووسرا بوو . له گه ل ئه وه ی بو مامۆستا (گیوی) نار دووه تۆزه جیا وازی به کیان هه یه .

بۆ كېلى قەبرەكەى شېخ مەحمود (*)

ئەمە ئەو شاھەيە ئاواتى كوردى پىتوھ ئالا بوو
 كە خاكى مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى بەمەئوا بوو (۱)
 لە كاتى نەوجە وانپوھ هەتا مردن بە گيان و دل
 بەشوتن نامالى پر ئالامى كوردا وپل و شەيدا بوو
 بنوسە توش لە خوتنى ديدە سالى مەرگى شېخ مەحمود
 (كە رۆژى بووى لە ئاسۆى كورد و كوردستان ئاوا بوو)

۱۳۷۶ھ

بۆ تەئرىخى وەفاتی قادر ئاغى (۱)

كۆچى قادر بۆ جىھانى ماتەم و پەنجووربىيە
 پر لە ئىش و سوپى برىن و شىوھنى مەجووربىيە
 لەفز و ماعناى شىعەرەكانم شىن و ئازارى دلە
 سالى مەرگى بۆيە (شىعەرى ناتەواناى نووربىيە) (*)

ئەمەش ھەر بۆ وەفاتی (قادر ئاغى حاجى محىددين) (*) و تراوھ.

بەتەئسىرى پەژارەى مەرگى قادر بوو سولەيمانى
 وەكو بولبول لە دووى گول كەوتنە سەر شىوھن و زارى

(۱) ئەم دوو چواربىنەيەى بۆ كۆچى دوايى (قادر ئاغى حاجى مەلا محىددين) وتووه. كە لە سالى (۱۹۱۳)دا لە شارى سلېمانى لە داىك بووه. لە سالى (۱۹۴۰)دا لە زانستگەى بەغدا بەشى حقوق - ياسا دەرچووه. دواى تەواكردنى خزمەتى سەربازى (ئەفسەرى بەدەگ) بەكسەر لە سلېمانىدا كراوھ بەسەرۆكى شارەوانى. پاشان كراوھ بەقايمقامى (چەمچەمال) و ئىنجا كراوھ بەقايمقامى (كۆپە). لەويتوھ نېردراوھ بۆ قايمقامى مەرگەزى كەركوك، دووبارە بەوھزىفەى پېشوروى ھاتوھتەوھ شارى سلېمانى، ئىنجا كراوھ بەقايمقامى (دوز) و لە سالى (۱۹۵۶)دا بەنەخۆشى دل ھەر لە (دوز) كۆچى دواى كردووه. پىاوئىكى تا بلىتى دلئسۆز و پاك و پەوشت بەرز بووه، پىتوھندى دۆستايەتى و تىكەلاوى لەگەل (شېخ نوورى)دا ھەبووه. خەلك زۆريان خۆشويستووه. كە مردووه شارى سلېمانى بۆى خروشاوھ. لەو كاتەشدا كە سەرۆكى شارەوانى شارى سلېمانى بووه ئەم شارە پېشكەوتىكى زۆرى لە بوارى ئاودەئىبىيەوھ بەخۆبەوھ دىوھ. (قادر ئاغى) لە بئەمالەيەكى بەدەرەوھ بووى سلېمانىيە، لە ھەموو ئەو كاروبارانەى پىتى سىپىرداربوون توانايى خۆى سەلماندووه و جىتگەى پەزەمەندى ھەموو لاپەك بووه. پروانە كىتېبى: العراق الشمالي - مطبوعات النهار، تاليف: محمد هادي الدفتر - عبداللہ حسن، الجزء الأول، مطبعة شفيق، بغداد، ت. بلا.

ھەرەھا ناجىيە خانى كچى ئاوپرەحماناغى ھاوسەرى سوودى لى وەرگىراوھ.
 (*) ھەندى كەس لەوانە كاكەى فەللاخ پىتيان وايە ئەم چواربىنەيە بۆ (قالەى ئابىشە خان) نووسرا بىن كە زۆرىيە شاعىرە گەورەكان لەو سەردەمەدا شىعەريان بۆ وتووه.

(*) ئەم دىئەرە خۆى لە دەستنووسەكەيدا نووسىوېتەى كە بۆ ئەوى نووسىوېتەى، ئەم وشەى (ھەر) تەئكىدە لەسەر ئەوھى شىعەرەكەى پىشوشى بۆ (قادراغى حاجى محىددين) نووسىيى.

(*) لەسەر تەكلىفى (شېخ باباعەلى) ئەم سى شىعەرەم بۆ كىلى مەرقەدى شېخ مەحمود نووسىوھ -
 شېخ نوورى شېخ سالىح

(۱) تەرمەكەى شېخ مەحمودى نەمەر لە مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى باپىرە گەورەى نېژراوھ. ئەم بە (مەئوا) يە ئىشارەتە بۆ ئەوھ.

ئەگەر پرسی يەككى تەئریخی (قادر)ی ناکام
بلی (شیخ نووری) ناوی نا به (ئەندوه و خەفەت باری) (**)

قادراغای حاجی محیەددین که له تەنیششت شیخ مەحمودی نەمرهوه دانیشتووه.
ئەوهی له ژوورسەری شیخ مەحمودی حەفید وەستاوه (رەشۆل)ی هونەر مەندە.
وینەکەم له ناجیە خانی کچی ئاورپەحمان ئاغای هاوسەری وەرگرتووه و بۆ یەکەم جار
له لایەن ئیئمەوه بلۆ کراو تەوه.

شیوهنی ئاورپەحمانی خالۆزای (۱)

چییه؟ ئەمڕۆ قەلەم دووبارە هاتۆتە زوبان ئەگری
بەتاو چاو و بەکۆل دڵ، ئەم بەگور دئی ئەو پەوان ئەگری
له سەرچاوهی دڵی سووتاووه (۲) لافاوی خوینی گەش
بەتافگهی دیدەما ئەمڕۆ بەخور دئی و بئ ئەمان ئەگری
قوماشی شیوهن و دیبای واو یلاچ هەرزانه
له بئ بازارپی نرخى مەتاعا کاروان ئەگری
کۆلی گریان و ئیشی زام و کسپەى دڵ تەماشاکە
پلوسکی وشک و لوولەى تیکشکاوئى ئیستىخوان ئەگری
تومەس بالای ئاورپەحمانی دی دیدەم لە ژێر خاکا
له گەل هەوری بەهارا وا ئەلئى بۆ ئیمتیحان ئەگری (۳)
له باغا گۆل که چاوی کردووه، تۆ چاوی خۆت لیکن
مەگەر بۆ چاوی لیکنات بە چاوی چاوه پوان ئەگری
بەسەر پەرهی گۆلی زوو هەلۆه ربوی نەوجە وانیتا
چەمەن ئەگری، گۆل ئەگری، بلبیل ئەگری، باغەبان ئەگری
بە بالای تۆوه سەد هیلانەى دڵ بەند و پیتوهند بوو
جیهانی بلبلی ئاوارەیه و بۆ گۆلستان ئەگری
پەشیواو و شپرزە و واله و شهیدا بەشوتین تۆدا
ویقار و حوسنی خولق و شەرم و شیرینی زبان ئەگری
له تۆ مالتی که خالی مایهوه بۆشین و گریانە
سکووتی چۆلیی هیلانە، بۆ مورغی جەوان ئەگری

(۱) ئاورپەحمانی خالۆزای : ناوی (میرزا عەبدولپەحمان حاجی فەتاح قادر)ـه له سالی (۱۹۰۵)دا
له شاری سلیمانی له دایک بووه. له رۆژی (۱۲/۴/۱۹۴۱)دا هەر له سلیمانی بەنەخۆشی
(ئەقلە و نزا) کۆچی دوایی کردووه.

(۲) له دەستنووسیکی تری شاعیردا نووسرابوو: له سەرچاوهی دڵی زامارهوه...

(۳) له رۆژنامه کەدا نووسرابوو: (له گەل هەوری بەهار، هەر چاوه بئ وچان ئەگری). ناماژەیه بەوهی که
له وەرزى بەهاردا کۆچی دوایی کردووه.

(**) آندوه = ۶۶ و = ۶ خە = ۶۰۵ فەت = ۴۸۵ باری = ۲۱۳ = ۱۳۷۵ که سالی کۆچی دوایی
قادراغایه.

شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی^(۱) سه‌رۆک

چ نووکی خه‌نجهری بوو وا بری پیشه‌ی دل و گیانم؟!
چ تینی ناگری بوو وا به‌جاری جهرگی سووتانم؟!
له سه‌رچاوه‌ی ته‌قیوی دل‌مه‌وه خویناوی ئال و گه‌ش
به‌ناو شه‌ریانه‌کانا دیته سه‌رچاوه‌ی دوو چاوانم
له‌گه‌ل دوودی هه‌ناسه‌م تیکه‌لاوی یه‌ک ته‌بی ته‌وسا
ئه‌بیته دانه‌یی فرمیسیکی خوین، ئه‌رژیته دامانم
تومز تیری خه‌فته به‌ندی جگهرمی وا کوناو دهر کرد
گه‌یاندوو به‌یه‌کتر (تانجه‌رۆ) و (زه‌لمی) دوو ئاوانم
ئه‌پال‌ئیی پهری دل نم نه‌ خویناوی لیل و ویل
ئه‌رژیتینی مووژهی چا و قه‌تره قه‌تره ئه‌شکی گریانم
وه‌رن سه‌یری ته‌بیعت که‌ن، له هه‌وری ئاه و خوینی دل
که‌ چۆن تاویکی هینا و باربییه سه‌ر مه‌زره‌عه‌ی ژیانم
په‌ژاره و خه‌م سه‌ری هینایه دهر به‌م تاوه بارانه
وه‌ری گوپکه‌ی چناری عه‌یش و نوشی سه‌رچنارانم

(۱) شیخ مه‌حمودی کوپی شیخ سه‌عیدی کوپی شیخ مه‌حمه‌دی کوپی کاک نه‌حمه‌دی شیخه، له سالی (۱۲۹۸هـ) له سوله‌پانی داها تووه‌ته دنیاوه. که فامی کردووه‌ته وه ساموستای تایبه‌تی بو‌گیراوه. خویندنی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه و دوایی له‌لای زانا گه‌وره‌کان خویندنی ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بی و ته‌فسیر و شه‌رعیشی ته‌واو کردووه. له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر له منالییه‌وه به‌ دیندار و په‌وشت جوان و به‌خشنده‌یی و نازایه‌تی و جوان مه‌ردی ناویانگی ده‌رکردبوو، بو‌یه هه‌موو سه‌ره‌ک ئیله‌کانی کوردستان هۆگری بوون و له فرمائی ده‌رنه‌ده‌چوون. به‌م هۆیه‌وه ده‌وله‌تی عوسمانی لیتی نزیک بو‌وه له سالی ۱۳۱۷ی رۆمی سولتان (عه‌بدولحه‌مید)ی دووه‌م شیخ مه‌حمود و شیخ سه‌عیدی باوکی بانگ کردووه‌ته ئه‌سته‌مبوول و له (کووشکی یلدز)، (واته ئه‌ستیره)، میواندارییه‌کی گه‌وره‌ی کردن و هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌ستج جلی نایابی شاهانه که به‌نیشانه‌ی نرخدار رازابووه له‌گه‌ل شیریکه‌ی کالان زترین خه‌لات کران و پایه‌ی (موشیری - مارشال)یان پێ درا. له (۹)ی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۵۶ له به‌غداو له نه‌خۆشخانه‌ی (حه‌یده‌ری) دوای خه‌باتیکه‌ی دووردریژ و زنجیره‌یه‌ک راپه‌رین دژی داگیرکه‌رانی ولات گیانی پاکی سپارد.

په‌له‌ی زوو رۆببنت بوو، بو‌دیده‌نی غیلمان و حۆری بوو
به‌سه‌د چاوی موحیبه‌ت چاوه‌رپتی تو‌یه‌و جینان ته‌گری
له‌دووری ئیوه (نووری) خۆی نه‌نال‌ئینی هه‌تا ماوه
له‌ دوای خۆی رۆحی غه‌مدیده‌ی به‌ شیعی‌ی ناته‌وان ته‌گری
وتم نه‌ی دل بنووسه سالی ماتم، ده‌سه‌به‌جی فه‌رمووی:
به‌شوین تو‌دا، هه‌زار یک بلبلی بی‌ ئاشیان ته‌گری^(۴)

۱۳۶۰هـ - ۱۹۴۱

۱۹۴۱/۴/۲۰

(۴) له ده‌ستنووسیکی تری شاعیر نووسراو بوو: (به‌دووی تو‌دا هه‌زاران بلبلی بی‌ ئاشیان ته‌گری). دوو ده‌ستنووسی شاعیرم له‌به‌ر ده‌ستدا بوو، پشتم به‌و ده‌ستنووسه به‌ست که دره‌نگتر نووسیویه‌تییه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌م دیره‌ی دوایی که به‌حیسانی ته‌بجه‌د ته‌کاته (۱۳۶۰هـ) نووسراو بوو: (به‌شوین تو‌دا هه‌زار یک بلبلی بی‌ ئاشیان ته‌گری)، ته‌گینا حیسابه‌که تیکه‌ده‌چن.

ئەمەل نیشرا لەناو خاكا، ئەلەم گۆیکە و چۆزی دەرکرد
 بەجاری هەلکپرووزا سەبزه زاری نەوبەهارانم
 بەکۆچی تۆوه بوو مەحبوبی حەق، مەحمودی رەبانی!
 وەکو (غەزنە)^(۲)، بەچۆلی مایه وه شاری «سلەیمانی»
 لە دوای تۆ شار و لادی بوو بە کولبە ی ماتەم و ئەحزان
 وەتەن دانیشستوووه بۆ تەعزبیه و بۆ فاتیحاحا خوانی
 بەکۆچی تۆ قەلای ئامالی کورد بنچینه کە ی پرووخا^(۳)
 بە لافاوی خەفەت شاری ئەمەل پرووی کردە و پیرانی
 بەجاری میللەتی کوردی هەژارت بۆ سیاپۆشە
 سلەیمانی بوو تە یەک نمونە ی گەردی سەیمانی
 لە هیچ لایە کە وه دەنگی کەمان و عوود و نە ی نایە
 بەجاری داخرا رادیۆ، نە ماوه دەنگی گۆرانی
 لە مالان شیوه نە و زاری، لە بازارا خەفەت باری
 نە ماوه پیکە نین ئیللا بە دەگمەن یا بە پەنەمانی
 هەزاران رۆحی جۆشانی وەتەن خواھانی کوردستان
 لە سەر تابووتە کە ی وەستاوه بۆ تەشیعی جوئمانی
 بە سەر سەیاره وه بە یداخی رەش ئە شنی تە وه دايم
 جلی رەش بۆتە مۆدە بۆ هەموو خەلقی سلەیمانی
 حەرامە کردنە وه ی رادیۆ لە چایخانە و لە مالانا
 بە غەیری گوی لە ئەخبار گرتن و ئایاتی قورئانی

(۲) (غەزنە) پایتەختی دەولەتی (غەزنەوی) بوو، دەکە ویتە ئەفغانستانی ئیستاوه، (مەحمود غەزنەوی) یەکیک بوو لە پاشایەکانی. لە سەر دەمی سەدە ی چوارەم و پینجەمی کۆچیدا زۆر بە ناوبانگ بوو.

(۳) منیش دەنگم دەخەمە پال دەنگی مامۆستا - کامەران موکری - لە وه ی ئەگەرچی: (هیچ گومانی تیدا نییه کۆچی دوایی شیخ مەحمودی نەمر، زامیکی قوولی کردە دلی میللەتی کورد، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا بەلای منەوه، ئەو بەیته پیتوست بوو بە جۆرتیکی ترو لە مانایەکی تردا بووترتیت، چونکە بەکۆچ کردنی قارەمانیک قەلای (ئامالی) میللەت نارووخیت.

هەتا رۆژی چلە ی بەم رەنگە بوو ئەحوالی ئەم شارە
 لە پاش رۆژی چلەش ئیتر نە ما ئەوزاعی جارانی^(۴)

۱۹۵۶/۱۰/۹

(۴) پشتم بە دەستنووسیکی شاعیر خۆی بەست. لە دەستنووسە کە دا دوو دیری تیا یە دانی پیتا نە ناوه بۆ یە نەمنوسی کە ئەمە یه:

فەلەک ئەبوا یە ئەو نەوعە ی لە دەوری ئەو بگیترایە
 کە نیشرا وه لە بەد کرداریا، پيش وەختی نیشرائی

تالعی کوردی به دبهخت (۱)

شيعریکی ته رکيب بهنده

به نندی یه که م:

دیسان له ئیمه قاپییه که ی غه م کرایه وه
دهرگای ته ره ب، له عالهمی دل داخرایه وه
دیسان جگه ر کرا به قه نارهی موشه ققه تا
یه عنی دوکانی چه رخی جگه رچی کرایه وه
دیسان برینی کوئی غه می ئیمه هاته سوئی
جامی فه ره ح به به ردی سه وادیس شکایه وه
دیسان دووچاوی سووری وه تن بوو به گوئی خوین
فرمی سکی وه ک فواره، له دل هه لقولایه وه
دیسان لیوایی عه زا، له لیواو ناحیه وه قه زا
بو کوردی قور به سه ر، به مه سه ل هه لکرایه وه
ئه ستیره یه کی بورجی حقووقی هه بوو وه تن
ئه مشه وه له پر کشاو به جارئ کوژایه وه
داخ و غه می فیراقی که دانا له سه ر جگه
زامی هه زار ساله یی دل وا کولایه وه
گه ریا وه تن، وتی جگه ری من برایه وه
نووری چرایی مه جلیسی غیره ت کوژایه وه

به نندی دووهم:

ئه ی چه رخی به د موعامه له، تاکه ی خه تا ئه که ی!
ئه م کورده بی که سانه به غه م ئاشنا ئه که ی (۲)

(۱) لاوانه وی (عه بدولکه ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکوکلی زاده) به که حاکمی مونفه رید بوو له سلیمانی و له (۱۸) ی ئه یلوی سالی ۱۹۲۶ کۆچی دوابی کردوه و هاوړی و دۆستی نزیکی شیخ نووری بووه.

(۲) له دهستنوسه کاندایه هندی شوین (ئه) و له هندی شوین (ده) به کارهینرا بوو من یه کم خست.

ده غلی و جوودی ئیمه هه تاکه ی ئه که ی به ئارد
خه رمانی عومری ئیمه هه تاکه ی به [با] ئه که ی!
جه رپراحی و که چی ئه کوژی عالهمی به غه ده
گو یا برینی کوئه و نویمان دهوا ئه که ی
مه عشووق ئه که ی به دورژمن و عاشق وه کو ره قیب
باوک له کور ئه که ییت و برا بی برا ئه که ی
کوردی فه قیر ئه بی چ گونا هیتی کرد بی
هه ر له حزه بی به سه د ئه له می مویته لا ئه که ی (۳)
(عه بدولکه ریم) که دوینی له سه ر ته ختی (ئینفرد)
حاکم بوو، ئه مرؤ مه سه ندی داری فه نا ئه که ی
ئه م دایکی کوردی قور به سه ره ت خستوته ته عزیه
ئه ولاده کانی چونکه ئه سییری به لا ئه که ی
ئه گری و ئه لی وه تن: جگه ری من برایه وه
نووری چرایی به زمی هه مییه ت کوژایه وه

به نندی سییه م:

ئه ی خاکی تیره دل، هه یه گه ر زه رپه بی حه یات
رۆحت ئه که یته خادیمی سه رچاوه که ی حه یات
زولمه ت نه دیده، چونکه گه یشتی به ئاوی خضر
تو نامریت و عالهم ئه کا یه ک به یه ک کش و مات
ئه و حاکمه که مه رکه زی قانون بوو سنگی ئه و
راجیع به تو یه، قور به سه ر ئه هلی موراجه عات
ئه و حاکمه که عه یینی وه فا بوو حقووقی مه حض
ته رکی سه ریری مه عده له تی کرد و هاته لات

(۳) له دهستنوسیتی ماموستا نه جمه ددین مه لا و دیوانی بیخوددا: (به سه د ئه له می ئاشنا ئه که ی)

نوسرا بوو.

تۆش توخوا وهره، وهكو تيگه بيهوه كاني كورد
 تهفسير مه كه له خزمه تي، ئه ي رۆحه كه م فيدات
 چهند ئه هلي غه در و زالمى بى دينى كرد ئه سير
 چهند بيگوناھى دا له حه پسخانه دا نه جات
 زاتيكي وا له ماته مي ئه ودابى ئه هلي فه زل
 چونكه له زايعاتى وه تهن بوو له زايعات
 ئه گري و ئه لى وه تهن، جگه رى من براه وه
 نوورى چراي مه جليسي عيرفان كوژايه وه

به ندى چواره م:

ئه ي بلبلى وه تهن وهره (٤)، ئه ي باخه وانى كورد
 ئه ي باعيسى نه مانى دره ختى ژيانى كورد
 ئه ي واعيزى ته ره قيبى ميلله ت به رۆح و مال
 سه ر ده فته رى جه مييعى فيداكاره كاني كورد
 زه حمه ت كه خو شى بيته وه تا رۆژى ره ستخيز
 داغى غه مت له سه ر جگه رى سه ره رانى كورد
 بو غه بى تۆ وه فاو و حقو و قت له حا كمان
 گه وه و به چو و كى ميلله ت و پير و جوانى كورد
 ئه وراقى سه برى ئيمه به جارئ وه رى دريغ
 رۆيش ت به هارى عه يش و په يا بوو خه زانى كورد
 تا مو لكى ئاوه داني به قا بوو به مه نزلت
 ويرانه كه ي عه ده م بووه ته جي و مه كاني كورد

نه عشى ره فيعى تۆي وه تهنى قور به سه ر كه دى
 پشتى شكا، كه عيزه ت و ناوونيشانى كورد
 گريا وه تهن، وتى: جگه رى من براه وه
 نوورى ئه له كتريكي شه وى من كوژايه وه (٥)

(٥) ئه م شيعره له ديوانى ماموستا (بيخود) دا له لاپه ره (٩٦ - ١٠٠) ي گرتووه و له گه ل ئه و شيعره ي
 ئيس تا ده بخويننه وه، ئه گه ر به راورد بكرين، جياوازي زۆر ده بينين.
 * ته ركيب به ند: ئه گه ر له دواي هه ر پارچه يه كدا، چهند به يتي ك دوو باره بيته وه كه قافيه يان يه ك بى و
 له قافيه ي پارچه كاني تر جياواز بى، به م جوړه شيعره ده ليين - ته ركيب به ند-، به مه رجى هه ردوو
 جوړه كه له سه ر يه ك وه زن بيت له هه موو به يته كاندا.

(٤) بو ئه م شيعره پشتم به سى ده ستنووسى ماموستا (نه جمه ددين مه لا) به ست كه دووانيان له لاي
 ماموستا (گيوى موكرىانى) پاريزرا بوون، ئه وه كه ي تريشيان به هۆي ماموستا (عه بدولر قيب
 يووسف) سه وه ده ستتم كه وت. شى خ نوورى خو ي دوو ده ستنووسى له وانه بو ماموستا (گيوى
 موكرىانى) نار دووه و به مه ره كه بى سه وز هه ندئ شو ينى راست كردووه ته وه. هه ر له و ده ستنووسه دا
 وشه ي (وه ره) ي دانابوو.

ئەو كارەساتەى لە ھېنانەھەى

جەنازەكەى (شېخ مەحمود) دا رەوى دا

شەو بوو جەنازەكەى گەيشتە كەنارى شار^(۱)
گىرايە ناو ژمارەيەكى زۆرى بى شومار
برديانە بەنديخانە كە بىبىنى (شېخ لەتيف)
دەستى بىكەتە گەردنى باوكى ھەژارەه^(۲)
كوژرا ژنى (رەشۆل) بەيەكەم گوللە، بىگوناه
داخىكى نا بە جەرگى گول و لالەزارەه
وەك (ئەختەرى)ى^(۳) (رەشۆل)ى^(۴) بەسەزمان لە ئاسمان
چۆن زوو كووژايەه، بەروخى تابدارەه
زۆر نەوجەوانى تر وەكو ئەو كوشتەو جەريخ
شارانەه ھەموو بە لەشى زامدارەه

(۱) پيتوستە ئەم بەيتەش بىتتە (شارەه = شومارەه) تا لەگەل قافىيەى (ھەژارەه... لالەزارەه،
تابدارەه) بگۆنچى، بەلام كيشەكەى لەگەل كيشى سەرجمەى شيعرەكە پروات.

(۲) پيش ئەم بەيتە لە دەستنووسىكى پيشترى شاعىر ئەم بەيتە نووسرايوو كە خۆى دانى پيدا نەناو.

ناگر كرا بەشىلگى بارانى گوللە وەك
تاوئىكى تەزە چۆن لە ھەوا دىتتە خوارەه

(۳) ئەختەر: ژنى رەشۆلە كچى (سالىح)ى كورى (محمود)ە كە بە (سالىحى خولە) بەنپوانگە لە
شارى سليمانيدا لە داىك بوو لە ۹/۱۰/۹۵۶ لەبەر دەرگای سەرا چلكاوخورەكانى ئەو سەردەمە
دەستريژيان لىن كە لە كاتى خۆپيشاندانەكەى، لە ھېنانەھەى تەرمى (شېخ مەحمودى نەمر) رەوى
دا، ئەميش بەكەت بوو لە قوربانىيەكانى ئەو دەستريژە كە وەك ئافرەتئىكى ئازا و بەجەرگ سنگى
خۆى دابوو بەر گوللە.

(۴) رەشۆل: لە پال دەنگ خۆشبيەكەى، مەروئىكى قسە خۆش و نىشتىمان پەرورەر بوو. لەگەل
مەلاكەرىم گۆرانىيان لەسەر قەوان تۆمار كەردوو. لە پاش سالانى (۱۹۴۰) ھە چەند گۆرانىيەكى بۆ
ئىستىگە تۆمار كەردوو وەك (قەتار و خاوكەر و دەشت). ناوى (رەشىد مىرزا عەبدوللا حاجى
ئەمىن)ە لە ۱۹۱۲ لە سليمانى لە داىك بوو لە ۷/۴/۹۷۴ مەردووو لە دەرەندى رايات
نېژراو. بۆ ئەم زانىبارىيانە سوود لە مامۆستا غەفور ئەمىنى برازى وەرگرت.

زانرا نەتىجەكەى كە شتئىكى فەلاكەتە
عالم لە ترسى گوللە كشانە كەنارەه
سبەھىنى وەزعى مەملەكەتەم زۆر شپىزە دى
ھەر (شورتە)يەو خولەى دى بە دونكى و بەدارەه
وەك رەوى نەدابتى حادىسەيەك ئەم ئەدەن، ئەلئىن
عالم ئەبى خەرىك بى، بەسەر ئىش و كارەه
تيجوال مەنەكرا لە دەمى عەسەرەه ھەتا
رۆژ ھەلئەھات و شەوقى ئەخستە ديارەه
بۆ مەنعى ئەو كەسانە ئەھاتن لە دوورەه
حازر كرابوو شورتە، بە پىيادە و بە سوارەه
بىجگە لەمەش ئەم بە نەواحى و قەزا درا
نابى بە ناوى پرسەو ھەس بىتتە شارەه
سى رۆژى ماتەمى، كە (دى)يان بەم حەقارەتە^(۵)
بپيار درا بەجارى بە لادى و بە شارەه
غەمبار بن و جلى رەشى ماتەم لەبەر بكن
پىرو جوان، ھەموو بەدلى غەمگوسارەه
وختى ئىدارە فەرقى بە عەزمى ئەمانە كەرد
قانونى ھىزى (شورتە)بى لى خستتە كارەه
پۆلىسى جلى رەشىكى بكەوتايە بەر نەزەر
ئەبىردە گۆشەيەكى پەنا و ناديارەه
ئەو لە نەسىحەت و ھەرەشەى دەستى پى ئەكەرد
ئەيووت بەمانە خۆت مەخەرە گىر و دارەه
پىتان ئەلئىم بەرەسمى: جلى رەش لەبەر مەكەن
ياساغە كەس بىينرى بە لىوى بە بارەه
پشتىنى رەش جەرمەيە بىگۆرە تا زوو

(۵) لەبەكەم دەستنووسى ئەم شيعرە ئەم بەيتە بەم جۆرە بوو: زانرا ئىدارە ئەمرو بەعەمدەن وەھا ئەكات.

تاكو فرپتي نهدهی بچو زوو خوټ بشارهوه
 ههړ چايچييه و بهدهم شهقي پوټيسهوه زهليل
 ههړ سايقه نه نالټي بهدهم لیس و دارهوه
 پراډيو به زوري شهق نه بي بکرتتسهوه له ههړ
 دوکان و چايخانه، به نه غمه ی قه تارهوه
 ههړ جل ره شي هه ژار بوو، نه يان برد به زوري لیس
 نه خرايه ژيتر سوټالي، گه لي ناله بارهوه
 قوټيان نه گرت به دووکهس و نه براه به ردهمی
 قوميسهري، به فيز و کلاويکي لارهوه
 نه يوت: به من بلين چييه که وتونه ته سهري؟!
 خوټ تووش مه که، به کولټي منالټي هه ژارهوه
 کي مردووه؟ سه به ب چييه نه م حوزن و ماته مه؟
 خوټ اسمان به جاري نه که وتوته خوارهوه
 ليټي هاته جواب، شپزه يي شهق، سه شکاوي دار
 پروي کرده قوميسهري، به دلي زامدارهوه
 من سهروهري ولا تم و سهرداري قه ومه کهم
 بمرئ به ئيشي دهردي دل و ئيحتي قارهوه!
 من بيم له بهر ره زاي دلي تو يا يه کيکي تر
 نامووسي کورده واري بني مه که ناروه؟!
 تو و نهو که سهش که وای وتووه باشي تي بگن
 کورد نايه وي بڅي به له که ی، عهيب و عارهوه

بانگه‌وازی ویژه‌دان

مووی سپی و پشتی خه میدهم وتی بهسیه گروگال
 پیرم و ئیسته هممو شه و کچی رهز ناخوازم
 سه ربه ره و خواریه پیم، باوی قولم زور خو شه
 تیپه ری، قووه تی ههنگاوی سه ره و هه ورازم
 نییه کهس باری نیازم بگریته سه شان
 هه مه گه ر یاری ته جهل بیتهو بکیشی نازم
 ته عنه بی بهدخواه و قسه ی پوچی تم و ته بوو کهوا
 کونجی بهدبختی و ماتهم، بوو ته دهم سازم
 تانه ی تینه گه بشتوو جگه ری وا له ت کردم
 خوین ته پالتیوی له سه د لاوه دلته ی غه سازم
 هه رچی کردوو مه له مه و بهر، ده می نادانی بوو
 نادیم ره بی له تو لوتف و که ره م ته خوازم

۱۹۴۱/۱۰/۲۸

نییه نیشانه بی حیسی، که پیی ئه لئین و بیجان
 وه یا شعوری کهوا ناوی لی نراوه زه میر
 له لای ئه وانه که ناپاک و خائینی وه تنن
 گرو ته زووی به زه بی، ناکه ویتته سه ره له شیان
 له لای ئه مانه جیهان دوو شته به بی که م و زیاد
 به کیکی مه نفه عه تی زاتییه، به بی شه رعیش
 ده سی کهوئی زور دلنییاو شادانه
 به ته نگه وه نییه، هه رگیز له هیرشی تانه
 ته مه شتیکه وجوودی زه ورریه لایان
 تهوی تری شتیکه له نه زه ردا بی بوونیان
 به ته نگه وه نییه به ریسته رووی زه مین
 وه یا به شه ره هه موو پروا به هایدرؤجین
 به ئیشی نهوعی به شه ره شادمان و مه سروورن
 ته گه رچی مه نفه عه تی خو شی تیا نه بی به قین
 خودا نه کرده، مه نافع بی (معاذ الله)
 به لام نه وهنده خودا ره حمی کردوو زور نین
 ته گه ره له مانه که می زیاد بوایه مقرداری (*)
 ده می بوو رووی زه مین، هیچ نه مابوو ئاساری

(*) له دهستنوسییکی شاعیردا به دهسخه تی خوئی نووسراوه (مقداریان).

نامۆزگاری

گوئی له نووری بگره جانا، با نه بی تووشی زیان
ئیعتیمادات قهت نه بی، ههرگیز به ئهوزاعی جیهان
تاكو تو ماوی له ئازاری ئەم و ئەو دوور ئەبی
گهر نه که ی تو مهیلی ئازار و عهزایی ئین و ئان
یاری کۆن ههروهک شهزایی کۆنه، تابج چاک ئەبی
قهت نه که ی ههرگیز به یاری تازهوه خۆت سههرگران
سوحبهت و مهیلی موحیبانت ئەگهر لا مه تلّه به
تیپه پریوی ئیمتیحان، ههرگیز نه که ی تو ئیمتیحان
ئەو ئومئیدهت قهت نه بی رازی دلت شاراوه بی
تۆ که خۆت فاشی بکه ی، بۆ عاله می رازی نیهان
لات موحه قهق بی، به جارئ گووم ئە که ی ئاساری خۆت
خۆت نه که ی گهر تو به خولقی چاکه لای کۆمه ل عه یان
قهت غه می ئەم دههره نانیشیتته سههر په ره ی دلت
گوئی ئەگهر نه گری له پیککی یا له نارپیککی زه مان
ژینی باشت بۆ په یابوو گهر له سههر روویی زه مین
بالئ مه غرووری مه جوولینه به ره و روویی ئاسمان
دوژمنت گهر دی زه عیف و ناته وان، مه سروور مه به
ژینی دنیا بۆ که سی نامینئ تا ئاخیر زه مان^(۱)
به سییه (نووری) ئەم قسانهت و ا ئەزانم ئاخری
وهک چرا بۆ سووتنی خۆت، گر ئە خه یته سههر زبان

زیبار ۱۹۵۱/۲/۲۱

له دنیا دا نه گهر لای تو بی ئیدراک و تیفکرین

له دنیا دا نه گهر لای تو بی ئیدراک و تیفکرین
گه مارۆت گهر بدهن عاله م، هه موو دل پر له بوغز و کین
به نافامی هه موو بین و زه می عه قل و دیرایهت که ن
گرۆهی ئاده میزاد، موحته رز بن لیت و نه فرهت که ن
به ئیمانیکی ناله رزیده وه، بی باک و بی په روا
به نه فسی خۆت، ئەگهر باوه ر بکه ی، ئاسووده و بی باک

ئەگهر بی گوئی نه ده یته تانه یی نابوودی به دخواهان
له گپژاوی به سامی ئینتیزارا، مهرد و شاکر بی
فریویشته بدهن، ته بعت نه کا مه یلی فریوی که س
له که س دل پر نه بی و نه روانییه که س، تو به چاوی سووک
به سههر هیز و هه وای نه فس و غروورا بی تو قادر بی
به قین و لوتفی دنیا، تو نه غه مگین بیتو نه شادان

ته خه بیول که ی، به شه رتی ملکچه چی خولیا نه بی زینهار
ته فه کور که ی، به لام ههرگیز نه که ی، ئە ندیشه عادهت که ی
سه عادهت، یا فه لاکهت، دوو شتن بی ئە سل و بی ئاسار
له بهر چاوی حه قیقهت بینی تو، ئەم دووانه یه کسان بی
قسه ی راستت به تیری تانه یی به دخوا له سه د لاوه
ئەگهر بی ئە نجن ئە نجن، لهت لهت و کهرت و په ریشان بی

وه کو زنجیری پیی دیوانه، ورد و خاش و تارومار
بی و مه حسولی ئامالت بدهن وهک (کا) به دهم باوه
ته حه مول که ی ئە مانه، یهک به یهک تو ساکت و بی باک
به ئیش و نیشی، ئەم ئازاره زۆرانه نه بی غه مناک

(۱) له شوینیکی تردا: (ژینی دنیا چاوه که م، بۆ که س نه ماوه جاویدان) نووسرا بوو.

ئەگەر بىن ھۆى ژيانى ئاگرى تىبەر بىن ناگاھ (*)
بىتە تاقە تۆزى خۆلەمىشى ورد و (با) بىبا

بەرەغمى ئەم زىانە، ھەول و تىكۆشەن ئەگەر زىادكەى
بە عەزمىكى سوبك رۆخانەو، ئامادەى پەىكار
بىت و رووكەىە ژىنىكى ئىنسانانە بىن پەروا
بەرپىكەوتىبى ئەگەر رىت كەوتە بەزمى ھەرزەكارانى
لە ئەركانى فەزىلەت لاندەى تۆ، ياخود بەحسى كەى
بەپاكى دوور لە خودبىنى، وەكوفەرموودەى يەزدان

مووساوى بىن لە لای تۆ، عەىنى يەك، داناو و نادانى
ئەگەر بىپەرچنى دل، توورەى و رق، وەختى قىن ھەلسان
ئەگەر بگرى كەمى تۆ لایەنى ئارام و جدىيەت
لە بۆ تەسكىنى حىددەت، بىتو تۆ نەختى بکەى غىرەت
بەكامى تۆبە ئەى رۆحى رەوان، دونىا، وەمافىھا
موبارەك بىن لە تۆ ناوى بلندى ئادەمى زانا

سەعادەتى راستى

سەعادەت گەر بە راستى تۆ دەپرسى، عىزەتى نەفسە
ئەگەر بەدناوىبى شارى ئەوى، نەفسى بەرەللاکە
ئەگەر بەرزى مەسىحت بۆ نەبى، تەقلیدى يووسف كە
نەگەىبىە ئاسمان، ھەولتى بدە زىندانى پەیدا كە
لە پانایى زەمىنا جىت نەبى، شاخ و چىا زۆرە
ئەگەر قەسرت نەبوو، عاجز مەبە، غارى بە مەئا كە
لە ناو شارى عەدەمدا، بىن خەمى و ئاسوودەگى زۆرە
ئەگەر ژىنى زەرىفت دەست نەكەوت، مردن تەمەنناکە
جىهان بىن ئىمە زۆر تىبەر بوو و تىبەر ئەبى زىنھار
بە كەردەى چاکە، ناوىكى نەمر بۆ خۆت موھەبىيا كە
لە ھەوراز و نشىوى رىبى ژيانا قەت مەنالىتە
ئەمەل مەبەرە، تەحمول بگرە، بىن عەزمى تەوھللاکە (۱)

(۱) ئەم شىعەرە لە دەستنووسى (گەلارىزان)دا لەلاپەرە (۷۴) نووسرايوو، بەلام لەبەرئەوھى تا لاپەرە (۷۹)ى ئەو دەستنووسە لىن كرايوو، بۆبە ئەم شىعەرە ناتەواو و دوو بەىتى بەر ئەو درانە كەوتوو.

(*) لە دەستنووسىكى شاعىردا بەدەسخەتى خۆى (ناگا) نووسرايوو.

ئىستىقبال بۇ تازە يېڭەشتوۋەكان

سېحەينى ئەم تەجەدودە بۇ تۆيە ئەى شەباب
بۇ تۆيە ئەى ئومىدى ۋەتەن، خادىمى حەيات
ئەى ئافتابى فەجرى ئەمەل، مایەبى نەجات
سويحى سەئادەتچىكى عەجەب پاك و بى سەحاب
ھەر چاۋەرۋانى تۆيە، دەسا فرسەتە شەتاب

ئەى فەجرى بى غوبار و كەدەر، عالەمى ئەمەل
چاۋى لەتۆيە، تۆكە ئومىدى ھەموو كەسى
ئەلحەق عىلاجى دەردى دەۋايەكى نەۋرەسى
ھىند چاۋەرۋى بوو چاۋى، ھەتا پىي گەبى سەبەل
فەرمو درەنگە، ۋەختى تلوغىكە بى حىجاب

بەلكو كە سەرفى مازىبى تارىك و ھەولناك
بكرىتەۋە، خەتى لە پەرەى دل بچىتەۋە
سونحەتى^(۱) بەھارى عەيشى ۋەتەن ۋەختى بىتەۋە
شايدە خەزانى عومرى بكا سىنە چاك چاك
بگرىتەۋە فەھمى ماضى پر عەزاب

ئەى نەۋرەسىدەكانى ۋەتەن، ۋەختى غىرەتە
تەحسىلى عىلم و مەعرفەتە، مایەى شەرەف
تېكۆشە بۇ سبەينى، نەۋەك بتكەنە ھەدەف
سېحەينى خاكى ئەم ۋەتەنە، لات ئەمانەتە
حورمەتى ۋەتەن، شەرەفى ھەموو بۇ تۆيە ئەى شەباب

(۱) لە رۆژنامەكەدا: (نەختى) نووسرايو، شېخ نوورى بەمەرەكەبى سەوز كرددوويەتى بە (سونحەتى).

ئەى موختەرەم، موعەلىمى وشىيار و باويقار
ئەى دوژمنى جەھالەت و ئەى خادىمى بەشەر
ئەى خەسمى يەئسى دائىمى، ئەى مایەى زەفەر
ئەى مەحزەرى سەئادەتى مىللەت بە ئىفتىخار
لادەن لەرووى ماھى ۋەتەن، زىللەتى نىقاب

ئىۋەن بە نوورى عىلم منەۋەر ئەكەن ۋلات
ئىۋەن كە خزمەتى ۋەتەنى مېھرەبان ئەكەن
تەنوورى فىكرى عالەم و تەعلیمى شان ئەكەن
ئىحضارى مەعرفەت ئەكەن و فرسەتى نەجات
پر نوور ئەكەن ۋلاتى^(۲)، ۋەكو شەۋقى ماھتاب
مەحبوبەى جوانى ۋەتەن، شۆخ و ماھ پروو
ئارايىش بەخشلى عىلم دەن، مەكەن قسوور
تەنوورى كەن بە شوعلەو تەجھىزى كەن بە نوور
قەد بى جىاۋازى ئەم كچە ھەرگىز^(۳) مەدەن بە شوو
بەلكو بى ۋەتەن، لەسەعى ئىۋە فەيضاۋى
ئىتر ئەكەم بەيانى خلووس و تەشەكورات
تەقدىمى ئىحتىرامى خسووسى بەدل و جان
بۇ خزمەتى جەنابى مودىر و مەلىمان
ئەم بەرگە سەبزه، با بکەمە ديارى و خەلات
ھەرچەندە زەرە، ھىچ نىيە شەۋقى ئافتاب^(۴)

(۲) لە دەستنووسەكەى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا)دا (ۋلات) نووسرايو، بېگومان ئەۋەش شىعەرەكە لەنگ دەكات.

(۳) ھەر لە ۋ دەستنووسەدا كە (شېخ نوورى) چاۋى پېدا گىراۋەتەۋە ۋەشى (ھەرگىز)ى داناۋە، ئەگىنا لەنگ دەبوو.

(۴) ئەم شىعەرە كارتىكرىتىكى زۆرى شىعەرى (دوۋرۆژ)ى تۆفيق فىكرەت-ى بەسەرەۋەبە، ھەر ئەم شىعەرەش كارىگەرى بەسەر نووسىنى شىعەرەكەى (دلدار) بەناۋى (ئەرى ئەى لا... ۋە داناۋە).

سۆزى دەروون

دلی من

نه زبیره له سهر قه سیده یه کی ماموستا بیخود

۱

له و رۆژوه توی دیوه پهریشمانه دلی من
سه ودا زده و بی سهر و سامانه دلی من
پیشه ی خه فهت و شیوهن و گریانه دلی من^(۱)
گا و پللی که ژ و کیو و بیابانه دلی من
گا دهریه دهری کووچه یی شارانه دلی من
سه رسامی پهل و بهردی منالانه دلی من^(۲)

۲

ههرچه نده به دوویا نه گهریم شار و ولاتان
دهشت و که ژ و سه حرا و چیا، چۆل و بیابان
نایدۆزمه وه بی سه روشوین رۆییوه دیسان
شییتانه نه بی روی له چ لا کرد بی یاران
وهک بلبله که ی و پللی گولستان به به هاران
ئاخۆ له چ گولزار، غه زه لوانه دلی من

۳

گاهن وه کولافای چیا، روو له بیابان
وهک هه وری ته ری^(۳) فه سلی به هاران له نزاران
وهک بلبلی ئاواره له گولزار و گولستان
مه ستانه نه سوورپیته وه، هیلانه پهریشان

شمشالی گهرووی پر له چریکه ی غه م و هیجران^(۴)
ههر ساته به دهر دیکه وه، نالانه دلی من

۴

ساتن به هه وا و مه یلی په رستش به گوللی رووت
جیتی مه سجیده بۆ سوجده یی میحرابی دوو نه برووت^(۵)
به ینی به خه پالاتی گری و پیچی سه ری مووت
پابه ندی کلپسایه به زناری دوو گیسووت
حهیرانه له بهر^(۶) رووت و په ریشانه له بهر مووت
گه کافر و گه ه شیخ و موسلمانه دلی من

۵

ساتن نه بوو، دنیا بگه ری، تۆزی به کامی
رۆژی نه بوو، سه د ده فعه که نه کولیته وه زامی
زۆرم په له کرد^(۷)، دل نه بی گیرۆده یی دامی
بی هه وده بوو خوی تووشی به لا کرد به نه فامی
رۆحی به فیدا کرد و که چی ههر نه بوو رامی
ئیستا به شه و و رۆژ، به شی گریانه دلی من

۶

نه مدیوه دلی وا بهد و ئاخو شه ر و نه گبهت
ری لی هه له بووی، چۆل و بیابانی موحیبهت
لاسار و سه هه نده و سه ره رۆ و سه ر به موسیبهت
وهک بایه له لای سه رزه نش و په ند و نه سیحهت

(۴) ههر له و گۆقاره دا: (... له چریکه ی غه می هیجران) نووسرابوو.

(۵) ههر له و گۆقاره دا: (جیتی مه سجیده بی میحرابی دوو نه برووت) نووسرابوو که دیاره به م شیوه یه له نگه.

(۶) له گۆقاره که دا نووسراوه: (حهیرانه له دهس رووت و...).

(۷) ههر له و گۆقاره دا: (زۆرم ته قه لادا) نووسرابوو

(۱) له گۆقاری په یام: (سه رگه شته نه سوورپیته وه بی لانه دلی من) نووسرابوو.

(۲) ههر له و گۆقاره دا: (کفتی کوته ک و بهردی منالانه دلی من) نووسرابوو.

(۳) هه وری ته ری: نه و هه وریه که شیبه کی هه ست پیکراوی ئاشکرای له به هاران و زستاناندا هه یه.

گوئی ناگری له جوین و هه ره شه و ته عن و مه لامهت
یاره بی چ بئ هوش و چ نادانه دلی من

۷

سه د خۆزگه بئ به و رۆژه که نه مبیستبوو ناوت^(۸)
نه مچیشتبوو^(۹) تامی مه بی، مه یخانه بی چاوت
نه یدیبوو دهس و پیتی دله که م^(۱۰)، هه لقه بی داوت
نازادبوو له پیچ و غه می نه گریجه بی خاوت
وا ئیسته^(۱۱) له تاو ناگری هیجرانی به تاوت
فرمی سکی نه لپی تهرزه و بارانه دلی من

۸

خۆ کفری نه کرد تیپه ری کرد رۆژی به لاتا
زوو هوگرت بوو وا که نه گریا به دوواتا
سووتا وه کو په روانه له ناو شه وقی چراتا
نه تلپته وه بیچاره له ناو دهر و به لاتا
خوینی به هه دهر رۆبی، له پیناوی هه واتا^(۱۲)
خوړایی نییه، مه یلی له توره دلی من

۹

ئیتر به سه هینده مه ده تازار و عه زایی
با نه شکی پیاله ی پر و پرژی مه بی نابی

با نه درپی سه حیفه ی نه ده ب و دهرس و کیتابی
خۆت نه ختی پیاریزه له دوعا و له عیتابی^(۱۳)
جوابت چ نه بی، رۆژی جهزا وه ختی حیسابی
جیی زیگری خودا و^(۱۴) مه رکه زی ئیمان دلی من

۱۰

شه رت بئ دله که م بگرم و وا بیده مه بهر دار
زنجیر و که له پچه ی که م هه تا دیتسه وه بهر بار
به یمنه وه ناو قه فه سی سینه وه کو پار
بیده م به نیگاریکی وه فادار و خریدار
گوئی بگری له نالین و له گریان و له هاوار
با بهس بگری نه م که ژ و کیوانه دلی من

۱۱

ئهوسا بگری، یاری بدۆزیتسه وه بو خۆی
تیر سوجه به ریته بهری میحرابی دوو نه برۆی
ئیتر نه گه ری شار و دهر و دهشت و چیا بزوی
ئوبالی هه تا هینده نه چیته مل و نه ستۆی
به لکو نه مه خوایه، که که می بیتسه وه سه ر خۆی
با هینده نه سوورپیتسه وه شیتانه دلی من

۱۲

بروا سه ری خۆی هه لگری، پروکاته دیاری
یاری بگری خه نده به له ب، شوهره بی شاری
دهم پر له شه کهر خه نده، مه له ک چیه ره، نیگاری
بارانی غه زه ب، هینده له روانینی نه باری

(۱۳) هه ر له و گۆفاره دا: (له دوعا بی موجابی) نووسرابوو.

(۱۴) هه ر له و گۆفاره دا: (جیی زیگری حه ق و...) نووسرابوو.

(۸) له گۆفاره که دا: (نه ی بیستبوو ناوت) نووسرابوو.

(۹) هه ر له هه مان گۆفاره دا: (نه ی چیشتبوو) نووسرابوو.

(۱۰) هه ر له و گۆفاره دا: (نه یدیبوو دهس و پیتی گره هو...) نووسرابوو.

(۱۱) هه ر له و گۆفاره دا: (ئیتسته...) نووسرابوو.

(۱۲) هه ر له ویدا نووسرا بوو: (خوینی به هه دهر رۆبی، له پیناوی هیواتا).

بينيٽه سه ما، رڳو ره وانم به وتاري
نه شكيني هم موو رڳوئي به سه د تانه دلي من

۱۳

يارتيكي وها ترسي خـوداوهندي له لا بي
ره حمي به قه دهر زه رهي (۱۵) موويه له دلا بي
ترسيكي له پرسينه ووي رڳوئي جه زا بي
دهر حه ق به موحيباني، به عه هد و به وه فا بي (۱۶)
زولميكي كه بوو، مهرحه م تيشي له گه لا بي (۱۷)
دهس هه لگري، له و شين و گريانه دلي من

۱۴

نهم ناهو نه نيني دلّه گيانه به شكايهت (۱۸)
هر به ردي سه ري رپته هه تا رڳوئي قيامهت (۱۹)
توت ميه گه، نه فسانه يه كرددويه به عادهت
هر خاكي به ري پپته (۲۰) به شه ووق و به شه تارهت
بيبه خشه كه خنكاوه به لافاوي نه دامهت
هرچه نده كه لاساره، به سه زمانه دلي من

۱۵

وادياره كه ناگات له ده مي خوت نيه (نووري)
توشاعيري لاي خوت و نه لپن نه هلي شعوري

ببريٽه وه نهم راز و سكالايه له دووري
نه سايه يي رووناكي دوو ديده يي نووري
گوئي مه گره له ناله و له عيتاب و له شرووري
بيتهوش و سه راسيمه يه، مه روانه قصووري
توهه رچ بكي، به نده يي فه رمانه دلي من

سنگاو: ۱۹۵۱/۱۲/۲۱

(۱۵) له دهستنوسيتيكي تردا: (ره حمي به قه دهر دپه ني موويه له دلا بي) نووسرابوو.

(۱۶) هر له و دهستنوسه دا: (به رحم و به وه فا بي) نووسرابوو.

(۱۷) هر له و دهستنوسه دا: (سه د زولمي كه بوو، مهرحه م تيشي له گه لا بي) نووسرابوو.

(۱۸) له دهستنوسيتيكي تردا: (نهم ناهو نه نيني دلّه هه رگيز به شكايهت) نووسرابوو.

(۱۹) له دهستنوسيتيكي تردا نهم به يته له گه ل به يته كه ي دواي خوي شونيان نالوگوږ بووه.

(۲۰) هر له و دهستنوسه دا: (دل خاكي به ري پپته...) نووسرابوو.

ئەي دولبەرى جانى

ئەي دولبەرى جانى بەخودا جانى جىيھانى
ئارامى تەن و پراھەتى دل، رۆحى رەوانى
نوورى بەسەر و شەمعى شەبستانە جەمالت
مەحبوبى دل و مەحرەمى سەد رازى نىھانى^(۱)
ياقوتى لەبت، قسوتى منى پروتە بەقوربان
پروت دەرخە كە پروا شەو و بىن وەختى بەياني
موژگان و برۆت سەف وەكو عەسكەر كە دەبەستن
باكت چىيە تۆساحىبى شمشىر و سىنانى
خوتىنى منت بەو گەردنە بىن رۆژى قىامت
ئەم عالەمە شاھىدمە كە تۆم قاتىلى جانى
ئەي عەبدى خودا، شەرمى لە ديوانى خودا كە
رەحمت بىن دنيايە كە بىن قىمەت و فانى
بىرپىتەو ئەم دەغىيە، بەم حوسنە مەنازە
وەك عومرى منى خستە (سريع الجريانى)

(۱) لە رۆژنامەي (پىشكەوتن)ى ژمارە (۹۹)دا (رازی جىيھانى) نووسرابوو، كە لە دىرى يەكەمى شىعەرە كەدا ئەم قافىيە يە ھە يە.

شېۋەي زىوەر

ئەزانم بىنوسم بو ھەركەسى من، عەرزى حال ئەمرو
لە عەرزى حالى خۆم دامام و ساحب مەلال ئەمرو
شكايەت كەم لە ئەبرۆي دلکەشى، يا چاوى خوتىنخوارى
بلىم چى من، لە تەئسىراتى زولف و خەت و خال ئەمرو
ئەلەين فەوتاوە باسى بولبول و گول، شەمع و پەروانە
كە چى شەمعى گولى رۆحى بتىكى بىن مىسال ئەمرو
چراغى بەزمى عوششاقى، گول و گولزارى ئافاقى
بەناچار ئەمە بولبول، ئەمە پەروانەي جەمال ئەمرو
ئەگەر تەنقىد ئەكەن، تەقدىر ئەكەن، ئەم رىگە، رىگامە
كە بچمە سەيرى لە نچەي دولبەرى قەد ئىعتىدال ئەمرو
كە منھەجمان لەسەر دىنە، نەوەك دەينە بلىن موفتى
ئىتەر لادە لە فتواي فاسد و قەولى بەتال ئەمرو
بەحوسنىكى خودا دادى وەكو (نوورى) دووچاوانە
مەكەن مەنعم بەقوربانى بکەم عەقل و كەمال ئەمرو^(۱)
لەو وەختەو تۆ چوويتە سەفەر، كوتىرە^(۲) بىنايىم
سا رەحمى بە يەعقوبت كە، ئەي يووسفى ثانى
بەم جىلوەيە، بەم عىشوشوہيەو، وەختە نىگاہت
بىن، عەينى دەلتى حورى وو غلىمانى جىنانى
مەنعم مەكە وا عاجز و بىمار و نەخۆشم
بىروانەرە ئاوتىنە^(۳)، لە ئەحوالىم ئەزانى

(۱) ئەم شىعەرەم لە بەرگى سىيەمى كە شكۆلى (مىناي شكستە)ى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا) وەرگرتوۋە كە لە سالى (۱۹۴۰)دا نووسراوۋەتەو، لاپەرە (۲۶۰). ھەررەھا لە رۆژنامەي (ژىن)ى ژمارە (۵۷۲)، (۲۹)ى حوزەيرانى ۱۹۳۹ بەناوى (شېۋەي زىوەر) بلاۋكراۋەتەو.

(۲) لە رۆژنامە كەدا: (كۆرە بىنايىم) نووسرابوو.

(۳) لە دەستنووسىكى ترى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا)دا (پروانە ئاوتىنە) نووسرابوو، كە بەم جۆرە لەنگ دەپىت.

(نووری) که قسه‌ی هه‌روه‌کو گه‌وه‌هر ده‌فرۆشن^(٤)
بۆ مه‌دحی ته‌ماشایه‌کی تۆ، لاله‌ زمانی

سلیمانی

ته‌لیح له‌سه‌ر غه‌زه‌لی سه‌عدی^(١)

چ خۆشه‌ مه‌ی مه‌زه‌ی بێ رووی حه‌بیبان
به‌بوی صبح بانگ عندللیبان
وه‌ره‌ ره‌حمی به‌ نالینی دلم که
که ساکن گردد آشوب رقیبان
جه‌زایی دوژمنان به‌سییه، بین
حیبان روی در روی حیبان
نه‌سیبی ژینت که‌سبی نه‌قدی وه‌فته
مباش ای هوشمند از بی نصیبان
که زانیت بۆت په‌یا نابی سه‌گ و شوان
رهاکن گوسفندان را به‌ذیبان
له‌ لای من هاوده‌می په‌ندان بی باشه
خلاف پارسایان و خطیبان
مفه‌وه‌ز بن له‌حه‌ق من چی نه‌زانن
بگویند آشنایان و غریبان
له‌ دونیا^(٢) هه‌ر له‌بی شیرین له‌بانه
که غارت میکند هوش لبیبان

(١) سه‌عدی: (سه‌عدی شیرازی)یه، ناوی (موسلیحه‌ددین)ی کوری شیخ (که‌مالوددین)سه. باوکی له
دیی (پاوه) له‌دایک بووه و نازناوی (شیرازی)یه، له‌ سالی (٥٧١)ی کۆچی له‌ دایک بووه. کتییی
(گولستانی)ی له‌ سالی (٦٥٦)دا داناوه. له‌ سالی (٦٥٥)دا کتییی (بۆستانی) داناوه. له -
شیراز - سه‌ره‌تایی ته‌واوکرد.

له‌ پاشان (ئه‌بووبه‌کر ئه‌تابوک) فرمانداری کرمانشان، (موسلیحه‌ددین)ی نارد بۆ خۆیندن، که له‌و
سه‌رده‌مه‌دا به‌غدا (دارولعلم)بوو. له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ریازیدا خۆیندنی ته‌واو کرد. له‌ سالی (٦٩١)دا
کۆچی دوایی کردووه. وشه‌ی (خاص) به‌حیسانی ئه‌بجهد، سالی مردنیه‌تی. پروانه‌ پۆژنامه‌ی ژین،
ژماره (١٣٤٥)ی سالی (٣٥)/١٢/٧/١٩٦٠.

(٢) له‌ ده‌ستنوسێکی خۆیدا (له‌ دونیادا...) نووسرا بوو.

(٤) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (هه‌روه‌کو گه‌وه‌هر ده‌فرۆشێ) نووسرا بوو.

شهوئی بوومه ره‌فیقی ناله‌باران
بشستم (*) هر چه خواندم بر ادیبان
نبیه (سه‌عدی) بزانی‌دهردی (نووری)
که رنجورند از علت طبیبان

دل

جه‌ولانگه‌هی نیگارهِ (۱)، شه‌وی ماهتابه دل
ئوخه‌ی شوکر له مه‌رحمه‌تت کامیابه دل
له‌و ساوه خالی دیوه له‌سه‌ر سه‌فحه‌ی روخت
دایم خه‌ریکی ده‌رس و موتالای کیتابه دل
ته‌ختی شه‌هی، موحبیه‌تی تویه له‌سینه‌ما
جییه‌کی زور موقه‌ده‌س و عالی جه‌نابه دل
یاره‌بی هه‌وری میحنه‌تی لی دوور بخه‌یته‌وه
جیگه‌ی تلووعی مه‌رحمه‌تی نافتابه دل
وریابه بی‌دلی، دلی ساحیب دلان نه‌که‌ی
ئاهی نه‌گاته‌ه‌رش، دوعای موسته‌جابه دل
عاجز مه‌به، مه‌ره‌نجه‌خه‌تایی نه‌گه‌ر بکا
جیی ره‌حمه، موسته‌حقی وه‌فاو و سه‌وابه دل
به‌س به‌ردی پیا بماله نه‌وه‌ک پاره پاره بی
وه‌ک شووشه‌یه‌کی نازکی، بر ئینقیلابه دل
وه‌ک دیده‌بی نه‌خوشی، نه‌خوشه له‌خوشییا
وه‌ک په‌رچه‌می موشه‌وه‌شی پر پیچ و تابه دل
هه‌رچه‌ن نه‌سیحه‌تی نه‌که‌م و پیی نه‌لیم به‌سه
باکی نییه، موسیبه‌ته، پیاوی خه‌رابه دل
چیبه‌که‌م، قه‌باحه‌تی منی مه‌زلووم نه‌بی چ بی؟
بی عار و هیچ له‌گوی نه‌گر و بی حیجابه دل

(*) له‌دیتری سییه‌می ده‌ستنوسیکی تری شاعیردا ئەم به‌یته هه‌بوو، به‌لام له‌م ده‌ستنوسه‌ی من پشتم
بی به‌ستوه‌ئه‌و دانی پیدا نه‌ناوه.

له‌توتکلنیکا وه‌کو دوو ده‌نکی بادام
برا ورده‌دوسر از یک گریبان

(۱) له‌ده‌ستنوسیکی تردا: (جه‌ولانگه‌هی عیباده) نووسرابوو.

گالتھیان پئی دئی، بهئاوی چاوی پر گریانه کهم

گالتھیان پئی دئی، بهئاوی چاوی پر گریانه کهم
ئیسته لیم روونه که کهس نهیدیوه رووی جانانه کهم
بۆ گولئی باغی جه مالت، رۆحی شیرین بولبوله
بۆ چرای روخساره کهت، سووتا دلّه ی په روانه کهم
مه مکه ره ریسوایی عالم، ئه ی بلتیه ی ئاه ی گهرم
بهس مونه وهر که هه موو شهو، کولبه یی نه حزانه کهم
دل له زوخاوی غه مت دارماله هیتتر ناگرئ
به سییه با نه رژی له لیوی که یلی خوین، په یمانه کهم
له زه تی مردن به سه د سالی ژیان ناگۆرمه وه
گهر بزائم تۆ له گه لّما دیتته سه ر قه برانه کهم
پئی بلتین دکتۆر که مال^(۱) ئیتر عه زیه تی خۆی نه دا
په نسلین بیه ووده یه، بۆ دهردی بی دهرمانه کهم

غهمی زه مانه

غهمی زه مانه وه کو په رده، وا دلئی پۆشیم
به غه ییری غوسسه و گریان و غهم، نه ما خویشیم
له ئیبتیدای منالیمه وه، هه تا ئیستا
فیراقی زه هری زه مانه، قه لّهم قه لّهم نویشیم
به سه رچوو عومرم، نه فعم نه دی له هوشیاری
له بهر مه راقه، خه ربکی حه یاتی بیه ویشیم
له میش خراپه نه بی، چاکه تووشی نه بوو سی سال
وه کو مه ر و بزنی دۆ^(۱)، سه فاهه ت نه یدویشیم
ته مامه ئیسته که، کونجی قه ناعه تی بگرم
له شاهیی سه رفی نه زه ر بی، خه ربکی ده رویشیم
خه یالّم ئیسته که، سه ر چاوی مه ستی شوخیکه
له بهر مه راقی، به خوینی جگه رمه سه ر خویشیم
له دهس زه مانه قوری کوئی بکه م به سه ر خۆما
به مه قسه دئی نه گه یشتم له هه رچی تیکویشیم

(۱) دکتۆر که مال: مه به ست له (دکتۆر که مال عه بدولّا ناجی) یه، له سلیمانی له سالی ۱۹۲۳د له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۹د له کۆلیژی پزشکی درچوو و بۆ یه کهم جار له (جه له ولا) به پزشکی سه ربازی دامه زراوه، ئینجا دبلۆمی پسپۆری له تندرستی گشتی له ئه سکه نده ربیه له میسر له سالی ۱۹۶۴د هیناوه. له ۱۷ی ئابی سالی ۱۹۷۷د له هابولبۆرک له ئه لمانیا کاتژمبیر (۸،۳۰) ی به یانی کۆچی دوایی کردوو. جگه له وهی مرۆفیکه ی چاکه خواز بووه، له بزووتنه وهی نیشتمانی و کوردایه تیشدا به شداری کردوو.

(۱) له کوردهواری به مه ر و بزنی شیردار ده لّین مه ر و بزنی دۆ.

دهردی دلی خۆم

دهردی دلی خۆم جومله یه کی بینمه ته قریب
ئس و مه له ک و جن و پهری دینمه گریان
بی شک موته حهیر ده بی، دیوانه له زنجیر
سه د عاقل و هوشیار ئه خمه کتو و بیابان

له و رۆژه وه هاتومه ته ناو زومره بی ئینسان
نه مدیوه له دهس گهردشی ئه م چه رخه مه سه پرته
سه ودا زه دهی شیفته و بی سه ر و سامان
وه ک لاله (۱) له سه ر په ره ی دل نوقته بی حه سه رت

یه ک سانیه بی غوسسه نه بوو، باری دلی من
ساتی غه می خۆم، ساتی غه می گهردشی (۲) دنیا
یاره بی به چی ئاوی درا، داری دلی من
وا که یله له باله ب له غه ما ههروه کومینا

بی شوبه هه سروشتی دلی من قه تره بی خوینه
خوینی دلی حه سه رت زه ده به کی ده سی گه ر دوون
ئا هیکی سته مدیده بی، مه زلوممی هه وینه
وا مایلی سه حرایه به دايم وه کومه جنوون

ئه ی چه رخ، له گه ل ناکه س ئه بینم که ره فیقی
بو تیری جه فا، سه د که ست کردۆته نیشانه

(۱) لاله: گۆنیک سوره. خالتیکی رهش له ناویا به تی.

(۲) له دهستنوسه که ی مامۆستا (نه جمه دین مه لا) شاعیر به قه له می خۆی (میحنه تی) کردوه به (گهردشی).

بو به عزى سته م په روه ر و بو به عزى شه فیقی
بیرپته وه، له م عاله مه به س بگره به هانه

به بینیکه به دهس تووه گرفتاری عه زابم
دهرد و غه مت هیند زوره دل م خوین ئه تکین
دايم به گه ری ئاگری تو، سینه که بايم
چاوم له غه م و میحنه ت، فرمیسک ئه پرژین

ئەي فەلەك

ئەي فەلەك ديسان لە دەس تۆ، شين و واوھيلا ئەكەم
ژەھري قەھري تۆ لە گەل دەردی دلم، ئيفشا ئەكەم
وختە يەكجاری لە دەس ئاشووبی فيتنەت شەق بەرم
من قسەي راست و رەوان و خوښ و بچ پەروا ئەكەم
هيند خراپەم دی لە دەس ئەھلي زەمانە، عاقیبەت
لەم وەزيفەي ھاتنە دنيايە، ئيستيعفا ئەكەم
نابەمە بەر دەستی ھەر نامەردی، عەرزى ئيحتياج
من لە دنيا و لە مافياھاشی، ئيستيعفا ئەكەم
مورغی فەھمی ھەركەس، ناگاتە عەرشى فيكرەتم
من بە چەرخى ئاسمانى سفلى، ئيستيعفا ئەكەم
تەبعی عالی وادەبى، سەيرى بە كوئى فەقرەوہ
گالتە و سوحبەت، بەتاج و تەختى شاھنشائەكەم
ئەو كەسە روو سوورە (نوورى)، دوورە لىي نەوعى بەشەر
من لەمەولا روو لە دەشتى وەحشەتى سەحرا ئەكەم

چاوم كە دوو مفتاحى كوتبخانەي سەرمە

چاوم كە دوو مفتاحى^(۱) كوتبخانەي سەرمە
قوربانى دوو چاوت بچ^(۲)، كە ئالوودەي سەرمە
تەفسيرى حەواشى خەتى نەورستەيى كولمت
موحتاجى موتالا نييە، يەكدەفعە لەبەرمە
ئەو ئالييە ديم دوينى بە سەر پەنجەيى تۆوہ
ناسيمەوہ ئەمرۆ، ئەوہ خويناوى جگەرمە
بۆ كوئى بچم ئەي ديده لە دەس تانەيى بەدكار
لیم ناگەري بەدبەختە، ئەلئىي خوئىي لەسەرمە
خالى رەش و ئەبرۆي كەچ و حەلقەيى گيسوت
شاھيدى گرفتارىي و ئازار و كەدەرمە
گريانى منە، باعيسى مەيلت بەرەقيبان
خوشم گلەييم زۆر لە ھەناسە و لە ئەسەرمە
نیمە زەر و زيو، بيكەمە شاباشى قدوومت
ھەر شيعرە كە دانەي دوور و ئەلماس و گوھەرمە^(۳)

(۱) لە دەستنووسىكى تردا: (ديدهم كە دوو ميسراعى... نووسرايوو.

(۲) ھەر لەو دەستنووسەدا: (قوربانى دووچاوى بچ... نووسرايوو

(۳) ئەم شيعرە لە كاتى خوئى بەدەستنووسى شاعير كە ناردوو بەتەي بۆ (گيوى موكربانى)، چوار بەيت

په شپږم پېرجه می شوخیکم (*)

په شپږم پېرجه می شوخیکم بی پېرواو و بی باکم
 موحه قه قمه که مردم بی گونا، لایوسئهل و پاکم
 سهرم وهک توی فوئیل، وا له مهیدانی شهقا نه مرؤ
 نه سیری دهستوردی قه لعه چیه کی (۱) چست و چالاکم
 بزائم رؤحی شیرینم به قوربانت نه کم، نه مرم
 له سالیکا (۲) نه گهر بؤ فاتیحایه ک دیتته سهر خاکم (۳)
 که میحرابی برؤی توم دی، ئیتر له وهخته وه دايم
 خه ریکی نامشؤی مزگهوت و ویرد و نوئژ و سیواکم (۴)
 قسه و ته عنه ی ره قیبی سهگ سیفنه مه گره ره گوئی خؤت
 به لیبدان و جنیویشته رهام من، به نده بی چاکم (۵)
 له هاتوچؤی رپی تو (۶)، نه گهر دهس هه لگرم کویر بم
 له بهر پیتا، نه مین به، تا قیامت خاک و خاشاکم
 دل و دینم نه ناری خاکی بهر پیتی تو نه کم به خوا (۷)
 ته نه زول گهر بفرموی بییتته لام و بکه به حاکم

(۱) له گولدهسته ی شوعه رای هاو عه سرمد: (قه لعه داری چست و چالاکم) نووسرابوو.

(۲) ههر لهو سهر چاوه یه دا: (له سالیکا... نووسرابوو.

(۳) نه م بهیته له گه ل بهیته که ی پیش خؤی شوئینان ئالوگؤر بووه.

(۴) ههر لهو سهر چاوه یه دا: (... مزگهوت و نوئژ و ورده سیواکم) نووسرابوو.

(۵) ههر لهو سهر چاوه یه دا: (عه بدیکی وا چاکم) نووسرابوو.

(۶) له دهستنوسیتی تردا: (له ناموشؤ و رهفتی کوئی تو...) نووسرابوو.

(۷) له دهستنوسیتی تردا: (بالله) نووسرابوو.

(*) مامؤستا کاکه ی فله للاح له ژماره (۸۹) ی گوئاری کاروان-دا گومانی هه یه له وهی نه م شیعره هی
 شیخ نووری بی و ده لئ: (به سهرو سیمما به شیعری عه لی که مال باپیر ئاغا ده چی)، منیش ده پرسم:
 نه گهر نه م شیعره که له چه ند دهستنوسیتی شاعیر و مامؤستا نه جمه ددین مه لادا هه یه، نه ی بؤچی
 عه لی که مال باپیراغا خؤی له کتیه که یدا (گولدهسته ی شوعه رای هاو عه سرم) نه م شیعردی به ناوی م.
 نووری بلاو کردوه ته وه؟

ههر مورغی فری

ههر مورغی فری بؤ چه مه نستانی خه یالی
 ناگاته نه وئ، تیک نه شکی شاپه ری بالی
 نه حوالی دل زه ره، به دهس رؤزه وه دیاره
 نه ی بی خه به ران، ئیوه نه زه رکه ن له جه مالی
 ههر ساعه تی ره نگیکه قه د و جلیوه بی بالای
 میرئاتی ته فه کور نییه، بؤ عه رزی میسالی
 نه حوالی دل عاشقی بیچاره مه پرسن
 جیلوه ی قه دی یار کافیه بؤ پرسشی حالی
 هه رچی یه ته بهر دیده هه موو یا ره مه، یا غه م
 عالم هه موو ده شتیکه که من بوومه غه زالی
 بیچاره ته نه فوس نییه تی، تاقه تی په رواز
 ته ئسیری چ زولم بوو، که سووتا په روبالی
 وهک لاله چلون نایلی مه قسه د نه بی (نووری)
 تا داغی خه یالیکه نه بی، زینه تی حالی

بهار و سروشت

بولبول فیداتم

بولبول فول فیداتم
حهیرانی سۆز و دهنگ و سه داتم
قوربانی ورشه ی بالی خیراتم
فیدای زانیاری و میشکی وریاتم
له و تۆزه میشکه ی خوا به تۆی داوه
زانیاران هممو سهریان سورماوه
دهمیکه مهیلی لای یاران نه کم
تاسه ی دیده نی، نازداران نه کم
بده له شقه ی بالی نهرم و سووک
پرۆ تا چه می خاسه (۱) ناو که رکوک
له و یوه باخچه ی، خانه قا دیاره
می رغوزاریکی، تهر و ئاوداره
بنی شه ره وه، سهر لقی چلی
دهس که ره ناله، ههردهم (۲) بو گولئی
شمشالی گه روت (۳) دینیتته خرۆش
دلئی دلداران دههینیتته جۆش
راسپیتریم هه یه، گوئی بگره به زهین
بچۆره خزمهت شیخ (کاکه حوسهین) (۴)

(۱) چه می خاسه: (به خاسه سوو) به ناوبانگه، به ناوه راستی شاری که رکوکدا تبه په پری و شاره که ده کاته دوو به شه وه، خانه قای سهید نه حمه د ده که ویتته سهر نه م رووباره که به زۆری له هاویندا وشکه. ئیستا که مه گهر به شوپنه وار بنا سرتته وه.

(۲) له دهستنووسه که ی شاعیر (ههرده) نووسرابوو. که راسته که ی (ههردهم) سه وادیاره هه له ی کاتی نووسینه.

(۳) ههر له وه دهستنووسه دا: (شوشمالی گه روت... نووسرابوو

(۴) شیخ کاکه حوسهین: مه به سستی کوری سه بیید نه حمه دی خانه قایه. کاک حوسین خانه قا ته حسیلی =

بلی: نه ی نووری دوو دیده ی (نووری)
نووری خه ریکه، بمری له دووری
عه قل و شعوری و انزول نه کا
مهیلی هاتنت بو قه ی توول نه کا
زۆرم پی خۆشه، وه ک خونچه ی به هار
بگه شییتته وه له ده م جوئیبار
ئاواته خوازم، پرۆئی هه زار جار
چۆن شه مال نه دا له چیا و نزار
به سروه دل م فینک کاته وه
خه می کۆن و نویم له بیسراته وه
پیکه وه له گوئی ئاوئی دانیشین
نه و به پیکه نین، من به گریه و شین
بپنمه وه بیسری، به زمی نه و شه وه
ئیستاش نازانم، خه یاله، خه وه
نه و شه وه ماری نه گریجه ی ماری
له هه ستم ئالا، به له نجه و لاری
گیسووی وه ک ماری، ماری له نه ستم
نه وعی ئالابوو، پیم نه بوو پرۆم
وای بیه هۆش کردم، به باده ی چاوی
عه قل و شعورم، نایه پیناوی

= له حوجره و مزگهوت و ئیبتیداتی بووه. فارسی و تورکی و عه ره بی ده زانی. له کاروباری میبری ئیشی نه کردوووه. خزیان زهوی و زاریان هه بووه، له دهسکهوت و به رووبومی زهوی و زاری خزیان خواردوووه تی. کوردیکی راست و پاکه، پیاویکی مونه وهر و باخه به ره. ئیستا له ته مه نی شه ست سالی دایه و له به غدا داده نیشین.

ساقيا نهويه هاره رويي دهى

ساقيا نهويه هاره رويي دهى
فرسه ته و هاتووه له ده سستی نه دهى
نهويه تى عه يش و نوشه، دهى سادهى
بينه گهردووش پيال له پر كه له مهى
چونكه من بيستوومه من له نالهى نهى
(ومن الماء كل شىء حي) (۱)

ساقيا بولبولان له سه رلقى گول
نالهيان دپته گويم به سوز و به كول
توش وهره هه لسه بؤ فراهه تى دل
بينه گهردووش، پيال له پر كه له مهى
چونكه بيستوومه من له نالهى مهى
(ومن الماء كل شىء حي)

ساقيا ئيمرؤ جه ژنى نه ورؤزه
چه ژنه يه كى قه ديم و پيرؤزه
چه ژنه يه كى موياره كى هؤزه
وهره گهردووش پيال له پر كه له مهى
چونكه بيستوومه من له نالهى نهى
(ومن الماء كل شىء حي)

بووكى مينا به رهنكى تاراوه
لهلق و پويى سه وسه نالاوه

(۱) ناماژيه بؤ نايه تى (۲۹) له سوره تى (الانبيا) كه ده لى: (أولم ير الذين كفروا ان السماوات والأرض، كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شىء حي أفلا يؤمنون).

مژده بي نهويه هارى هيناوه
توش وهره زوو پيال له پر كه له مهى
چونكه بيستوومه من له نالهى نهى
(ومن الماء كل شىء حي)

سالیمانی (۱)

سالیمانی چ خوشه نهوبه هاران
به له نجه و لاره وه دین گولعوزاران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
ئه پچرین هه ناوی دل فیگارار

(۱) گۆفاری گه لاویژ، ژماره (۵)، سالی حه و ته م (۱۹۴۶)، ئەم شیعهی به م شیوهی لای خواره وه
بلاوکرده وه ته وه که وه ک ده بینه جیاوازی به کی ئیجگار زۆریان له نیتواندا هه به .

چ خوشه شاره زوو وه ختی به هاران
به کومه ل دابنیشن تیپی یاران
وه کو پۆلی په پوله، دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوئباران
بریکه ی پوله که ی ده سالی لامل
وه کو نه نجوم له ده وری ماهی تابان
له ورو روو پۆشی لادات و به خه نده
بلاوئینی هیوایی هه رزه کاران
به عیشه و نازه وه خۆت پین بناسی
بزانی دل به ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
بپچرین هه ناوی دل فیگارار
چه مه ن که و تۆته خه نده و من به گریان
ئه نالینم وه کو هه وری به هاران
جوانانی چه مه ن هاتوو نه له نجه
به ئاوازی جگه رسۆزی هوزاران

هه ر ئەم شیعه له ده ستنوسیکی تری شاعیردا، به م شیوه به بوو که وه ک ده بینه پاش و پیش کردن و
جیاوازی زۆری تیدایه .

چ خوشه گردی یاره نهوبه هاران
که تیپی گولعوزاران، ئه چنه سه یران
وه کو پۆلی په پوله دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوئباران

چه مه ن که و تۆته خه نده و من به گریان
ئه نالینم وه کو هه وری به هاران
جوانانی چه مه ن هاتوو نه له نجه
به ئاوازی جگه رسۆزی هوزاران
دره خشانه، برووسکه ی شه و له شه و قا
وه کو ئاهی دلی شه و زنده داران
به سه روه ی بای سه حه ر ئارایشی دا
عوزاری گول، وه کو رووی گولعوزاران
گولاله بانگ کرا، بو سوور و شایی
به تارای سووره وه، ره قسان و ره خشان
بریکه ی پوله که ی، ده سالی لامل
وه کو نه نجوم، له ده وری ماهی تابان
شنه ی بای سوو حده م ئارایشی دا
عوزاری گول وه کو رووی گولعوزاران
دره خشانه برووسکه ی هه وری ئه مرۆ
وه کو ئاهی دلی شه و زنده داران

بریکه ی پوله که ی ده سالی لامل
کزه وه ک نه جمی ده وری ماهی تابان
له ورو روو پۆشی لادا یار به خه نده
بلاوئینی هیوایی دل فیگارار
به عیشه و نازه وه خۆت پین بناسی
بزانی دل به ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
بپچرین هه ناوی غه مگوساران
چه مه ن هاتۆته خه نده و من به گریان
ئه نالینم وه کو هه وری به هاران
جوانانی چه مه ن هاتوو نه له نجه
به ئاوازی جگه رسۆزی هوزاران

به بهردی ئەم به هاره زۆر ئە ترسم
که بشکێ جامی تۆیهی تۆیه کاران
پشینهی رۆح، ئە پرژینیی به دڵدا
قیریوه و پیکه نینی، پۆبله داران
به ته رزهی ئەم به هاره زۆر ئە ترسم
که بشکێ جامی تۆیهی تۆیه کاران
مه لێن (نووری) له ئیش و سوێی برینی
له بیرى چۆته وه، ئاههنگی جاران

نیسان (۱)

گولێ به کردنه وه نه و سروشته، مه خلوقی
قه لێم به دهسته وه، ئاماده، به ندهیی فرمان
مسه وری که له دارولفنونى قودره تی حهق
به فرطی عیلمه وه مه ئدونه بۆ ته زینیی جیهان
سه حائفی هه مه پهنگی جیهانی به دهسته وه، وا
خه ربکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی ئیمکان
ئه گهر سه حائفی ته سویره که ی، ته ماشاکه ی
پره له حیکمه تی ئە حکامی سنعه تی به زدان

(۱) هه مان شیعر که له رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره (۴۷۵) ی سالی (۱۱)، شه مه (۱۸) ی نیسان
۱۹۳۶ به م شیوه یه بلا و کرا وه ته وه.

یه خه ی گولێکی سپی پیوه، تازه مه خلوقی
قه لێم به دهسته وه، ئاماده، چاوه رتی فرمان
مسه وری که له دارولفنونى قودره تی حهق
بووه به ره هبه ری ئارایشی جه مالی جیهان
سه حائفی هه مه پهنگی جیهانی گرتووه ته ده ست
خه ربکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی ئیمکان
به دانه لوئلووئی بارانی رۆح به خشی ئە وه
چنار و یاسه مه ن و سه روو و عه رعه ری بوستان
به ئیه تیزازی نه سیم، به نه شه دین و نه چن
میسانی رۆحی موجه سه م له جلوه دا ره قسان
به پیکه نینه وه پیمان ئە لێ، که بووکی به هار
له په رده دایه به که یف و فه رح، ئە مه ش نیسان

ده مپیکه باوه شی نه یدیوه زاده ی فیکرم
ده با بچیته وه ناغوش (پیره مپردی ژیان)

ئەم دوا به یته، له شیعرێکی تریدا به کاری هیناوه.

له دور و لوتلوئی بارانی رۆح به خشی ئه و
 چنار و یاسه مه و سه روو، عه ره عه ری بوستان
 به هات و چۆبی نه سیمی، به نه شه دین و ئه چن
 میسالی رۆحی موجه سه م، له خوشیا ره قسان
 حه قیه تن ئه مه هه نگامه ی ته جه دوده و
 که تهیر و تووری سه ما، جومله شاد و خه نده فشان
 به پیکه نینه وه ته بشیر نه کهن، که رۆحی به هار
 له نه شه دایه، ئه و هات به مه قده می نیسان

به هار

ساقیا مه ی بیته تیکه ل به زمه بادی نه و به هار
 لاله و ره یحان، گو ل و نه سرین له گه ل یه ک بوونه یار
 و شه بستانی چه مه ن پر بوو له بهر بووکی سه با
 بووکی تازه ی گو ل ئه رازینیتته وه بی ئیختیار^(۱)
 حه قیه تی ئیتر که موشتاقانه سه رووی نه و جه وان
 نه و نیهالانی چه مه ن، با په رده بگریته که نار
 مه و سمیتی، سیو و گو ل بیین^(۲) متوربه ی که ن له یه ک
 له م چه مه نزارانه، وه ک وه سلتی دوو یاری غه مگوسار
 ده ست له مل یه ک عاشق و مه عشووقه و دین و ده چن^(۳)
 وه ک به ده م بادی سه با وه، به رگ و باری شاخسار
 قه تره یی باران له دل ئه شو اته وه، تو زی که ده ر
 لا ده با بایه، له روخساری قه ده ح نو شان غویار
 ره شه له ک بوو، هه لپه رین، ئالانه سه ر سه رچا وه که
 بو یه سه رچا وه ی دل م، رو ونا که عه بی نی سه رچنار
 ئالو و الا پیکه وه ن، وه ک گو ل له گه ل ره یحانه دا
 ده سته به ستر او ه، وه یا ده سته خه ری کی گیرو دار

(۱) له ده ست نووسی کی تری شاعیردا: (ئه رازینیتته وه نه غمه ی هو زار) نوو سرا بوو.

(۲) هه ر له و ده ست نووسه دا: (وه ختی به ده ی، سیو و به ی بیین) نوو سرا بوو.

(۳) هه ر له و ده ست نووسه دا: (ده س له گه ر دن تی پی ناز داران، وه ها دین و ده چن) نوو سرا بوو.

به‌هار

به‌هاره دلّ هه‌وه‌سی گه‌ردشی^(۱) گولستانه
چه‌مه‌ن سروور و فه‌رح به‌خشی به‌زمی مه‌ستانه
پییاله‌ره‌نگی نه‌دارایی^(۲) به‌ئاوادا
سروور و به‌زمی چه‌مه‌ن، نه‌قدی ته‌نگ ده‌ستانه
بیساطی ده‌شت^(۳)، مه‌قامی سروورخواهانه
هه‌وای باغ، مورادی هه‌وا په‌رستانه
له‌سویحی تازه به‌هارا، چه‌مه‌ن ئه‌وه‌ی خو‌شه^(۴)
که‌ئاخری نه‌فه‌سی، عومری پی‌ری زستانه

به‌هار

وا به‌هاره‌هات و هه‌وا غالییه، سایه‌چه‌مه‌نه
نه‌فه‌سی بادی سه‌با، نافه‌گوشایی چه‌مه‌نه
هاته‌وه به‌ر به‌ده‌نی سه‌بزه‌حه‌یاتی تازه
شاهیدی لاله، ئه‌وا چه‌ره‌نومیایی چه‌مه‌نه
دور و ئه‌لماسی له‌ئاونگی هه‌وا هونیییه‌وه
نی‌رگس ئه‌له‌ق یه‌که بووکی به‌وه‌فای چه‌مه‌نه
خه‌نه‌یی گرته‌ده‌س و پی‌ی گولاله و گولنه‌سور
لاله‌تارای سه‌روو، سه‌وزه‌که‌وایی چه‌مه‌نه
غونچه‌پشکووت و ده‌می دابه‌وه‌وه‌ک لیوی نی‌گار
بولبولی واله به‌دلّ نه‌غمه‌سورایی چه‌مه‌نه
نی‌رگس و یاسه‌مه‌ن و نه‌سته‌ره‌ن و سه‌روو و چنار
هاتوچۆیانه، سه‌باخوانی نه‌وایی چه‌مه‌نه
مه‌ستی جلوه‌ی ته‌ره‌بن، تازه‌عرووسانی به‌هار
فه‌یزی ئه‌نفاسی سه‌با، نه‌شه‌گوشایی چه‌مه‌نه
دزو جه‌رده‌ی هه‌موو گیراوه، شه‌ه‌شاهی شیتا
ئهم هه‌موو ئومنییه‌ته، عه‌دل و هه‌وایی چه‌مه‌نه
به‌ده‌سی قودره‌تی حه‌ق، چه‌هره‌یی رازاوه‌ته‌وه
رۆحی شاعیر، هه‌موو ره‌قسان و فیدایی چه‌مه‌نه^(۱)

سلیمانی مارتی ۱۹۴۲

(۱) له‌ده‌ست‌نووسیکی تردا: (به‌هاره دلّ به‌ته‌مای گه‌ردشی...) نووسرابوو.

(۲) هه‌ر له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌دا: (... ره‌نگی نه‌دارایی) نووسرابوو، له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌ی که‌پشتم پی‌به‌ستبوو
(نه‌دارایی) نووسرابوو که‌له‌نگ ده‌بی‌ت

(۳) هه‌ر له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌دا: (بیساطی سه‌بزه ...) نووسرابوو.

(۴) هه‌ر له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌دا: (جگه‌له‌سویحه‌می نه‌ویه‌هار ئه‌وه‌ی خو‌شه) نووسرابوو.

(۱) ئهم شیعره له‌به‌رگی سی‌یه‌می (مینیای شکسته‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) وهرگیراوه، لاپه‌ره
۵۴۳.

به‌هار

به‌هاره، ئەمڕۆ لە باغا وەنەوشە مەستی ئەکا
سەبا لە پەڕەیی گولدا، دراز دەستی ئەکا
لەمن فیدایی تری لێردا نییە ئەمڕۆ
بەغەیری غونچە که رەفەعی حیحایی مەستی ئەکا
لەخاکپای گولای وا بەگریه کەوت بلبل
دەلێنی (برەهمەند)^(١) مەستانە بت پەرسی ئەکا
ئەدەب لەسەر ووی سەهی وەرگره ئەگەر ژیری
لەگەڵ بڵندی خۆیا، هەوای پەستی ئەکا
ئەگەر چ مەیی نییە لەم بەزمەدا بەتەنگەوه نیم
بەبێ پیالە لە باغا، وەنەوشە مەستی ئەکا

(١) برەهمەن: بیان (بڕاهما) ئەو خواوەندە خولقێنەرەیه که ژیان دەبەخشی. ئەو هیزه کاریگەر و دەسلەتدارەیه له گەردووندا که هەموو شتەکان لەووه کەوتنەوه و رۆح لەبەرەکانیش لێی دەپارێتەوه و داوای بەزەیی و لوتفی لێ دەکەن. خۆریش دەدەنە پال ئەو خواوەندە که بەهۆی ئەووه و بەبێتی قسەکانی خۆیان جەستەکان دەبووژێنەوه و ژیان له نازەڵ و پووێکدا دەگەڕێتی.

(بڕاهما) یه‌کێکه له خواوەندەکان، که له‌هیند بره‌همییەکان پەرس‌توویانە، ئەوانه به‌قسە‌ی خۆیان هیزه کاریگەر و دەسلەتدارەکانی ناو گەردوون و گۆران‌کاییه‌کانی ناو گەردوونیان پەرس‌تووه. هیندە‌ی پێ نه‌چوو ئەو هیزانه‌یان بەرجه‌سته کرد به‌وه‌ی باوه‌ریان وا بوو که له‌ناو هەندێ له‌شدا خۆی نواندوو، بۆیه‌ کەوتنه‌ بت پەرس‌تی، چونکه‌ گوايه‌ له‌و لاشانه‌دا خۆی نواندوو. بەم جۆره‌ ژماره‌ی خواوەندە‌کانیان زۆر بوو، تا گە‌یشته‌ سێ و سێ خواوەند، بەره‌به‌ره‌ بيسروياوه‌ریان گۆرانی به‌سەرداهات، تا خواوەندیان له‌ سێ ناوچه‌دا بەند کرد له‌به‌رئەوه‌ی وا چوووه‌ کە‌لله‌پانه‌وه‌ و تووشی واهیمه‌ بپوون که جیهان سێ خواوەندی هه‌یه‌ که ئەمانه‌ن:

١- براهما (خواوەندی خالیک، که ژیان دەبەخشی).

٢- سیفا یان سیوا (ئەو خواوەندە وێرانکار و لەناوبەرەیه که گە‌لا سه‌وزه‌کانی پێ زەرد دەبێ و دوا‌ی گە‌نجیته‌ی پیریتێ ده‌هینێ).

٣- ویشنوا یان یشن ئەو خواوەندەیه که چووته‌ ناو گیانله‌به‌ران تا جیهان له‌ له‌ناوچوون‌ پرگار بکات. بڕوانه: مقارنات الأديان (الديانات القديمة) الامام محمد أبو زهرة، ١٩٦٥ ص ٢٧-٢٨

شيعر و ژيان

فهریاد

نومییدی زهمانه ئەمه لیکه بهد و بی سوود
مازیت هه موو ههرد و فیراقتی ئەلهم ئەفزوود
حالیشت وهکو راحه تی رابردوو غهه نالوود
موسه قهبل و ئاخو نه فهست مه قهبری مه سدوود
لهم خلقه ته، مه قسوودی چیه هه زه ته مه عبوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

بۆ سهیری، مووه قهت، له نه بوو دیته ده ئینسان
کوا حشمهت و (١) کوا سه لته نهت و ته ختی سوله یمان
نهیدیوه که سهی خوشتی له دهس گهردووشی دهوران
گهه خوهره و خه ندان و گهه ی ماته م و گریان
بوونیش وهکو ئیزهاری (٢) عه ده م، بۆ نه بوو نابوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

فهریاد ئەمه یه ته رجومه یی حاللی زمانه
هه ره حزه یه دنیا، ئەله م و ئاهو فیغانه (٣)
رۆیشه تنی ئەم عالهمه، وهک سه یلی رهوانه
ئه پرتیه وه هه ر پینج و دوو رۆژیکه زه مانه
بۆ مردن و کفن و دفنه، عالهمی مه وجود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

- (١) له رۆژنامه ی (پیشکەوتن) ی ژماره (٤١)، (کوا سه توهت و...) نووسرا بوو.
(٢) له دهستنووسیکی شاعیردا: (بوونیش وهکو دونیای عه ده م...) نووسرا بوو.
(٣) له دهستنووسیکی شاعیردا: (هه ر سانیه کی ئەله م و دهردی گرانه) نووسرا بوو.

- دنیا چیه ساتی فه ره ح و ساتی مکه ددهر (٤)
ماهییه تی مه علومه له لای پیاو ی منه وهر (٥)
عه جز و ئەله م و گریه و و ئه فغانه سه راسه ر
گه ه عوشه رت و شادیی و گه ه ی مه رگی براده ر (٦)
له م میحنه ت و له م ژین و نه مانه چیه مه قسوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود) (٧)

نووری به سه، بپرتیه وه ئەم چوون و چرایه
گه ر هاتنه، گه ر رۆینه (٨)، گه ر دهرد و به لایه
بپرتیه وه له م ئیشه (٩) مه دوو، ئیشه ی خودایه
گه ر زیلله ته، گه ر رفعه ته، گه ر سه وقی قه زایه (١٠)
هه رگیز مه لئ نا شوکریه لای خالیقی مه سجوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود) (١١)

(٤) هه ر له و دهستنوسه دا: (به ینی مکه ددهر) نووسرا بوو.

(٥) هه ر له و دهستنوسه دا ئەم دیره به م شیه یه بوو: (ئه سحایی زهکا، ده ره ددهر و زار و موحه ققه ر).

(٦) هه ر له و دهستنوسه دا: (گه ه رۆینه ی یاران و...) نووسرا بوو.

(٧) ئەم سه ی به یته له گه ل سه ی به یته که ی سه ره وه هه ر له و دهستنوسه دا شوینیان ئالوگۆر کراوه.

(٨) هه ر له و دهستنوسه دا: (گه ه مرده...) نووسرا بوو.

(٩) هه ر له و دهستنوسه دا: (له م کاره...) نووسرا بوو

(١٠) ئەم دوو دیره له و دهستنوسه دا شوینیان ئالوگۆر کراوه.

(١١) ئەم شیعه، موسه ده سه له سه ر نیوه شیعه ریکی (سو لتان سه لیم). پاش لیکۆلینه وه بۆم ده رکه وت،

که سه ی سو لتانی عوسمانلی به م ناوه وه هه بووه، سو لتان سه لیمی یه که م، سو لتان سه لیمی دووم،

سو لتان سه لیمی سییه م. سو لتان سه لیمی یه که م: نۆیه مین سو لتانی عوسمانلییه. له سالی

(١٤٦٧) ی زایینی له دایک بووه له سالی (١٥٢٠) ی زایینی کۆچی دوایی کردوه. له سالی

(١٥١٢) له سه ر ته ختی شاهی دانیشتوه. سو لتان سه لیمی یه که م کۆری بایه زید «باوو سه لیم»

بوو، سو لتانیککی زۆردار و به هیز و ده سه لات بووه. زۆلم و زۆری گه یشتبووه پله یه ک هه مسو

وه زبیریکی له پاش مانگیک له ناو ده برد. له سالی (١٥١٦) سو لتانی مه مالیکی به زانده سووریه و

میسری داگیر کرد. بایه خیکی زۆری به زانست و ئەده ب ده دا. خوشتی شاعیریکی به ره دار بووه. له

شیعه رکانیدا باس له سوارچاکی و جهنگ و شه روشۆر و جوانی و دلداری ده کا. زۆریه ی شیعه ری =

کوا شیعره کانم

سه فهر که و ته خه یالی هه مده می ئه یامی هیجرانم
بیناغه ی سه ربه سه ر روو خا، هه موو ئامالی عیمرانم
له ئوفقی ئاسمانی دیده، گووم بوو میهری پرووی بویه
سیه ه به ختانه وهک شهو، تیره گی ئه رژیتته دامانم
له گولزاری خه یالی ورد و خواشتا، دل و هکو بلبل
خه ریکی به ستنی هیلانیه بوو، بو گولی جوانم
له پر گهردوونی بی رحم و وهفا، بی سووچ و بی تاوان
ده سیکی نایه بینی بلبل زاری غه زه لوانم
زوبانی شیعی گرتم، شیوهی ئادابی شیواندم
فه ساحه ت که و ته نالین و به لاغه ت که و ته گریانم

گریه ی خوسران

بگری! ئه ی شاعیری ناته وان بگری
مرد له روو حی منا هه موو ئامال
(بیخودانه کفن بدوش ملال) (۱)
ئه گه ری سه رسه ری په ری خه یال

بگری! ئه ی روو حی غه منیشان بگری
که به کوللی نه ما له شیعی منا
زه رپه یه له فزی ریک و پر مه عنا
وه کو ئه فسورده ئاگری سه ر سپری (*)

بگری! ئه ی چیه ره ی خه زان بگری
گریه ی دل به کول بکا هه یه جان
بته وئ گریه که ی به وه قفی خه زان
گریه یه کی غه ریب و بی سامان

بگری ئه ی ناله و فوغان بگری
گریه یه کی وه ها به جوو و خرؤش
که نه مینئ نه عقل و فه هم و نه هوو
خه رقه یی ماته می و ناله به دوو

=به زمانی فارسییه، دیوانیکی گه وری هه یه. به عه ره بیش شیعی و تووه، هه ندئ ده لپن سولتان
سه لیم به تورکی شیعی نه و تووه، به لام ئه مه راست نییه، ئیستا که خه ریکن دیوانی شیعی تورکی
کو ده که نه وه. ئه وه ی پیوسته بووترئ ئه وه یه که شیعی به زمانی تورکی (جه عقایی) و تووه، واته
به زمانی (ئوزه گی) ئیستا، که (هلی شیرنه وایی) (۱۴۴۱ - ۱۵۰۱ ز) شاعیری کوئی ئوزه گ
شیعی بی و تووه. نازناوی شیعی «سه لیمی» بووه.

(۱) واته بی ئیختیارانه کفن به شان وه.

(*) له رژئانه که دا، هه روه ها له چند ده ستنوسیکی مامؤستا (نه جمه دین مه لا) دا نووسرا بوو
(ئه گه ری سه رما)، منیش گومانم له و ته عبیره هه بوو که راست بی، بویه ئه وه ی سه ر وه دم به راست
زانی و شوینی ئه وی گرت وه.

هه‌لکه‌ن خزمینه بۆم قه‌بری

هه‌لکه‌ن خزمینه بۆم قه‌بری له دووری شاره‌وه
بمخه‌نه ناوی به‌کوڵی زه‌حمه‌ت و زینه‌اره‌وه
خۆشه‌تاریکی قه‌بر، بۆ پراحه‌تی قه‌لبی زه‌بوون
نامه‌وی پروناکی دنیا، من (١) به‌دهم ئازاره‌وه
دهس له‌مل به‌ردیکی ئه‌لحه‌د که‌م له‌لای من چاتره
له‌وه ده‌سی پر زێره‌ بینیمه‌ ده‌سی ئه‌غیاره‌وه
من له‌دایکی خاکم و هه‌ر باوه‌شی ئه‌و جیگه‌مه
خۆشه‌ لایله‌یه‌ی به‌بێ ده‌نگی، به‌ ئیستیغفاروه
رێ که‌وی بۆت ژینی دنیا خۆشه‌ بێ زوخواوی دل
ناخوری هه‌نگوینی شیرین قه‌ت به‌زه‌هری ماره‌وه
خۆشه‌ مردن با نه‌بینم ئیشی لار و ناله‌بار
باری خۆم قورسه‌، نه‌نالینم به‌دهس سه‌ر باره‌وه

بگری! ئه‌ی ئه‌بری بێ ئه‌مان بگری
تۆی چاوانی من بکه‌ی ته‌مسیل
گریه‌ی چاوی تۆ ئه‌که‌م به‌ ده‌لیل
وه‌کو تۆ خوینی دل ئه‌که‌م به‌ سه‌بیل

بگری! ئه‌ی شیعیری ناته‌وان بگری
بگری! ئه‌ی رۆحی غه‌منیشان بگری
بگری! ئه‌ی چیه‌ره‌ی خه‌زان بگری
بگری! ئه‌ی ناله‌ و فوغان بگری
بگری! ئه‌ی ئه‌بری بێ ئه‌مان بگری

(١) ئه‌گه‌ر (من) نه‌بێ که‌ له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی شاعیردا نییه‌، لاسه‌نگ ده‌بێ.

هه‌مواره غه‌ریبی کوچی بی شاری بی^(۱)

هه‌مواره غه‌ریبی کوچی بی شاری بی
ماتهم زده، زوخاوی جگر خوار بی
شه و تا به‌سه‌هه، به‌ده‌ده‌وه نالته بی
چاتر له‌وه‌یه که یاری ئه‌غیاری بی

برسی و رهش و روت، به‌عاجزی و غه‌مگینی
رابطیری به‌بی نه‌وایی و بی تینی
له‌ده‌شته له‌بهر هه‌تاوی سوور، گول چنی
مه‌عقولتره، نه‌ک روی ره‌قیبی بینی

پشتت له‌مه‌راره‌تا، له‌ژیر بارا بی
رۆحت له‌ره‌زاله‌تا، له‌ئازارا بی
جیئی نووستن و راحه‌تت له‌ناو نارا بی
نه‌ک پادشه‌هیت، له‌گفتی ئه‌غیارا بی

ئاواره و زار و ده‌ریه‌ده‌ر، ریس‌وایی
بو‌قه‌تره‌یه ئاو، له‌تینوا خنکاو
بو‌لوقمه‌یه نانی جو و دو دامای
زور خو‌شه، نه‌لین له‌بهر ره‌قیب هه‌ستاوی

(۱) هه‌زده‌که‌م خوینهری به‌پێر له‌وه ئاگادار بکه‌مه‌وه، که له‌سه‌ره‌تاوه ئه‌و شیعره به‌شی یه‌که‌م و دوهم و سێهه‌می له‌پال چهند چوارینیکی تردا له‌ده‌ست‌نووسی (گه‌لاریزان) لاپه‌ره (۱۵۱-۱۵۳) که‌وتیوه ژیر ناوونیشانی (روباعیاتی نووری)، به‌لام له‌دوا‌ییدا به‌شی چواره‌م و پینجه‌می بۆ ئه‌م سێ به‌شه زیاد کردووه و ده‌ستکاری سێ کۆپله‌که‌ی تریشی کردووه و کردوونی به‌شیعرتیکی سه‌ره‌خۆی خاوه‌ن پێوه‌ندی و یه‌کیتی بابته.

به‌روو پووش و په‌لاش و زی^(۲) بمالی
به‌شه و تا وه‌قتی سب‌حه‌ینی بنالی
بنۆشی ده‌م به‌ده‌م، زووخااو و تالی
نه‌وه‌ک بیگانه بی و رووکه‌یتته مالی

هه‌ولێر ۱۹/۱۲/۱۹۳۸

(۲) زی: درکه‌زی مه‌به‌سته.

مهلی ئامال

له شاخساری ژیان هه‌ئفری مه‌لی ئامال
له خو‌به‌وه نه‌فری، به‌ردی ده‌ستی نافامی
له ناشیان‌یه‌کی گهرم و گور له‌سه‌ر هیلکه
هه‌ئفراند و ته‌ره‌ی کرد و دایه شه‌ققه‌ی بال
فری، نیشته‌وه، رووی کرده چۆل و هه‌رده و یال
هه‌موو جیهانی له لا بوو به‌راوکه‌ری خوین تال
هیلانه‌واز و په‌ریشان، زه‌بوون و بی‌ده‌رتان
که‌ژ و چیا نه‌گه‌ری، ناته‌وان و سه‌رگه‌ردان
هیلانه‌که‌ی هه‌موو رووخا به‌گه‌رده‌لوولی خه‌زان
مه‌جالی هینده‌نه‌دا، هیلکه‌یه‌کی هه‌لب‌ئینی
به‌نووکی جوانی ده‌نووک، ئاوودانی بو‌بئینی
بکه‌ونه‌باله‌فری و سه‌رچلی له‌خه‌م په‌خسان
ئه‌وانه‌وا ئه‌بنه‌هۆی فرینی ئامالی
یه‌ک‌ئیکی بی‌ده‌رتان و زه‌بوون و بی‌ده‌سه‌لات
جه‌زای ئه‌مانه‌هه‌واله‌ی زه‌میری ئیوه‌ئه‌که‌م
که‌حوکمی بو‌بدن^(١)، ئه‌ی خوینده‌وارانی به‌رزی ولات

١٩٥٨/١/٣١

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه
بی‌زوبانی، زوبانی حالی منه
ئسته‌پیری شه‌رایی کۆنی خه‌یال
خۆشه‌ویستی شه‌وی ویسالی منه
له‌فه‌زای ئاسمانی ئه‌شعارا^(١)
فکری ورد، پۆژی بی‌زه‌والی منه
بیری ورد و مه‌عانیی تازه^(٢)
له‌سه‌مای شیعردا، هیلالی منه^(٣)
روو به‌رووناکی ته‌فه‌کور^(٤) ئه‌پۆم
له‌فزی ئه‌شعاری من، زیلالی منه
با‌هه‌رامیشی تی‌بگه‌ن (نووری)
شیعره‌کانم هه‌موو، حه‌لالی منه

(١) له ده‌ستنوسێکی تردا: (له‌سه‌مای جیهانی شیعردا) نووسرا‌بوو. له‌ده‌ستنوسێکی تر: (له‌سه‌مای جیهانی ئه‌شعارا) نووسرا‌بوو.

(٢) له‌وه‌ده‌ستنوسه‌دا: (فیکری تازه و مه‌عانیی ورده) نووسرا‌بوو.

(٣) پێش ئه‌م به‌یته‌ له‌وه‌ده‌ستنوسه‌ی سه‌ره‌وه‌دا که‌ بو‌ (گیوی موکریان) ناردوو ئه‌م دوو به‌یته‌ نووسرا‌بوو:

هه‌مده‌می مانگ، له‌ئه‌وجی مه‌عنادا
سورعه‌تی به‌رقی ئینتیقالی منه
ده‌ره‌جاتی که‌واکبی مه‌عنا
په‌ره‌سه‌دخانه‌یی خه‌یالی منه

(٤) له‌ده‌ستنوسێکی تردا: (روو به‌رووناکی ته‌جه‌دود ئه‌پۆم) نووسرا‌بوو.

(١) ده‌بن (بدن) بی، چونکه‌ خوینده‌واران حاله‌تی «کۆ» یه‌ نه‌ک «تاک»، بو‌یه‌ (به‌دی) م‌کرد به‌ (بدن).

ئېلھامىك له (حسین دانش) هوه^(۱) وەرگىراوه

له كاتىكا سه فینهی بیروباوهر غهرقى شوپش بوو
ته می نه فسانه ی بووتخانه، دونیای عه قلی پوشیبوو
شه پۆلی تیژی دهریای فیتنه، گهرمه ی هیتز و جوشی بوو
ژیانی ئاده میزاد، تیکه لای بییم و له رزش بوو
گریکی ئاگری هه لکرد و ناوی نا په رستشگاه
بلیسه ی بوو به نوور و مه شخه لی^(۲) پتی غافل و گومراه

له پرشنگی برووسکه مه شخه لی ئاته شکه ده ی وهرگرت
به جاری ئاگری به ردایه پوشی وشکی نافامی
شه وی جه هل و نه زانیی به پرته و کرده نوورانی
بت و بووتخانه هاته له رزه و پرووی کرده ویرانی
به جاری دای به دهم باوه، بیناغه ی پوشی به دنامی
گری بهر دایه ژینی بووتکه ده، یهک باره سووتانی

مه هو خورشید، نه دا پرشنگی رووناکى به ئاینت
به سه ر ئافاقی (مادا) پرته و ئه فشان، نووری ئیمان
جیهانی سه به سه ر پر کرد له نه نواری خودا بینت
شیعاری باوهری گۆری، به جاری عیلم و عیرفانت

(۱) حسین دانش: میرزا حسین خان، به کیکه له زانایانی ئیران که له تورکیا زینده گانیی کردوو و
ته منه ی بردووته سه ر. نووسین و کتیبی به زمانی تورکی هیه. به کیکه له نووسه ره چاکه کان.
میژوی ژیانی کۆمه لیک له شاعیرانی فارسی نووسیه ته وه له (پرووده کی) یه وه تا (حافظ)، گۆرینی
چوارینه کانی خه یام له گه ل میژوی ژیانی، به کیکه له کاره هه ره چاکه کانی. له سالی ۱۳۶۲هـ/
۱۹۴۳ز له ته منه نی حه فتا سالی له نه تهره کۆچی دوا یی کردوو.

(۲) له ده ست نووسه کی شاعیردا (مه شخه لی) نووسیبوو، دیاره هه له ی کاتی نووسینه.

نه وا په ردازه بولبول، بۆ ده می غونچه ی گولستان
دره خشانه وه کو رۆژ لاپه ره ی میژوی تابانت

به سئ شت دانرا، بنچینه یی ئایین و ته علیمت
به (فکر) و (قهول) و (کرداره)^(۳)، هه موو ئه رکانی ئاینت
سه راپا بوو به ساحه ی عه دل و داد، مه لبه ند و ئیقلمت
هه موو ئاساری کۆنی فورس و ئیران، زاده یی دینت
سزاواره له سه ر سه ر دانری نووسراوی (ئاویستا) که ت
که نه و بوو هۆی نه جات و موجیدی عومرانی دونیا که ت

ئابى ۱۹۳۵

(۳) سئ بنچینه کی ئایینی زه رده شتییه.

خۆت بپارپزە لە ئاھی دڵ بریندارانی شەو
 نەک خودا ناکەردە گیرایی، دوغای نالانی شەو
 یاوەر و یار و ئەنیسم، ئاھو ئەشکی حەسرەتە
 ئافەرین ئەی بارەکەللا، دیدەیی گریانی شەو
 ئەشکی حەسرەت، لازمی جەمعی سیەھ بەختانە ھەر
 شەوئی سووچە، دەلیلی قەترەیی موژگانێ شەو
 ھەرکە پرووی تۆی دی، ئیرادەیی بەیعیەتی کرد ئافتاب
 توپەیی موژگینی تازەیی کردووە ئیمانی شەو
 خەت ئەگەرچی ھێرشێ ھیناوەتە سەر پروومەتت
 حازرە ئەم رۆژە دەرچت، بۆ شکستی شانی شەو
 دڵ ئەبیستە قەترەیی خۆتین و لە دیدەم سەر ئەکا
 ھەرکە رابووئ بەدالما سووچەتی جارانی شەو
 مونتەھای ئەم زولمەتی ھیجرانە، رۆژی وەسل ئەبێ (۲)
 ئاخری نووری شەفەق ئەرۆژی لە ھەر دامانی شەو
 (نووری) لەم پێچ و خەمی زولفە نەجات زەحمەتە
 لای سەختی تەبعان مەحالە، روخسەتی میوانی شەو (۳)

(۱) مامۆستا ئەحمەد ھەردی، لە لاپەرە (۵۲) ی (رازی تەنبایی) بەکەمی تەنبیا پێنج دێری ئەم شیعری کردووە بە پێنج خستەکی.
 (۲) لە دەستنووسی تری شاعیر: (وەسلتە) یاخود (ویسلتە) ش ھەبە.
 (۳) لەم شیعردا پشتەم بەرۆژنامە (پێشکەوتن) ی ژمارە (۹۹) بەست، ھەرۆھا دوو دەستنووسی تری شاعیر کە بریتی بوون لە پێنج بەیت، ھەندێ لەو بەیتانە شوێنیان ئالوگۆز بوو، جگە لەوێ ئەم سەرچاوەیە سێ بەیتی لەوان زیاتر بوو. لە پرووی جیاوازیشەو، جیاوازی ئەوتۆیان لە نێواندا نەبوو پەنجەیان بۆ رابکێشێ، جگە لە چەند شتیکی بچووک وەک: (خودا) بوو (خوا) یان (شەونم) بوو (شەبنم)، (ئەی) بوو بە (ھە)، (سیە) بوو بە (سیا). (ناکەردە) بوو بە (ناکەردە).

لەناو شەپۆلی خەما، سەرنگۆون و بێ ئارام (*)
 بەکێوی سەختی ژيانا، بەپێ و چنگەرنی
 خەریکی ھەلمەتی سەرکەوتنە بگاتە مەرام
 لە پڕ نشیوی کۆلیی، بواری لێ ئەتەنی
 بەداوی جەور و خەفەت، تارو پۆی لە ئیش و لە زام

زەبوون و رێ ھەلە بووی دەشتی چۆل و ھۆلی بەلا
 شکستە بال و شپرزەیی پەلاری دەستی قەدەر

(۱) لە دەستنووسیکی تردا ئەم شیعەرە ناوونیشانەکی (ئادەمیزاد) ە.

* شیخ جەناب کوری گەورە شاعیر بۆی گێرامەو: وەک لە بیرمە لە سالی ۱۹۴۶ لە وەرزی پایز کاتی مائمان لە (گەللا) بوو، مامۆستا (گۆران) ئەو کاتە موحاسبیی ئیشغالی ھەولێر بوو. لەگەڵ (عەزیزی ئەحمەد ئاغا) و کورپکی ئەندازیار ھاتیبوونە ئەو ناو، مووچەیی مانگانەیی کرپکارەکانیان لەگەڵ خۆیان ھینابوو، بۆ شەو ھاتنە مائی ئیمە میوان بوون، ئەو کاتە باوکم مدیر ناحیە بوو [وادیارە مدیر ناحیەیی بەلک بوو و مائی لە گەللا بوو لەبەر خۆتدنی مائەکانی، ھەر ئەو کاتەش بوو مامۆستا (گۆران) دواي ماوەبەک چوو تە ئیزگەکی «یافا - تازاد». کورپکی ئەدەبیبیان ساز دا، منیش وەکو گوتگریک کە لە تەمەنی (۱۷-۱۸) سالییدا بووم باسی شیعری تازەیان کرد و مامۆستا (گۆران) زۆر ستایشی ئەو ھەنگاوی باوکمی کرد کە بۆ تازە کردنەوێ شیعری کوردی نابوو، بگرە بە مامۆستای ئەو قوتابخانە تازەبەشی دانا و تی «کەس ناتوانێ ئینکاری ئەمە بکات و تۆ مامۆستای ئەو ئەو تازەبەیت» باوکیشم بەتەوازوعووە وەلامی دایەو و کەوتە مەدح کردنی مامۆستا گۆران، مامۆستا (گۆران) یش پیتی وت «شیعەرەکانت ئیسپاتە بۆ ھەردوو ھۆبەکە». واتە بۆ سەرکردایەتی کردنی ئەم ئەو یەو دامەزراندنی ئەو قوتابخانە تازەبە لە ئەدەبی کوردیدا.

لەو ھەو کەوتنە شیعەر خۆتدەووە. مامۆستا گۆران چەند شیعریکی تازەیی بۆ باوکم خۆتدەووە، باوکیشم شیعری (پەپوولە) و یەک، دوو شیعری تری بۆ مامۆستا- گۆران- خۆتدەووە، لەدواییشدا مامۆستا (گۆران) ئەو شیعرانەیی بەختی خۆی نووسیبووە و لە ئیزگەکی- یافا- شیعەرەکانی خۆتدەووە. پاشان لەوێوە نامەبەکی بۆ باوکم ناردو داوای بەردەوامی و سەرکەوتنی لەو جۆرە شیعرانە بۆ کردبوو، ھەرۆھا داوای بەرھەمی تازەیی لێ کردبوو. ئەمیش شیعری - ژيانی ئادەمیزاد - ی بۆ نارد، دواي ئەو شیعەرەکی لە ئیزگەکی خۆتدەووە، کەوتبوو دەست (رەفیق چالاک) و ئەویش ئاوازی بۆ دانا بوو. بەداخووە نازانم ئەو نامەبە چی لێ بەسەر ھات؟.

نهدست گـیـرئ له لاوه دەسی بداته پهلی
نههاو دەمی خهفته تی خوئی له لا بدا به ههوا
به لایه کا ئه یه وئ تـیـپه رئ، نییه رهه بهر

له بهر ده می شیه وه تاریکه سیبهریکی وهها
هه تاکو چاو بر ئه کا، توند و تال و بیم ناوهر
ئەدا به لایه وه، ئه خنیته وه به ئیستی ههزا
ههول ئه دا که بچئ بیگرئ، به لام سیبهر
چلۆن ئه گیرئ، به هیزی شه لیککی بی سهر و پا

ئەمانه ئەم کەژ و ئەم سیبهر و شه پۆله، یهکی
نمونه یه له هیوایه و له ریگه یایه به بار
که چاوی پی ئه که وئ، بوئی ئه چئ به ئیستی عجال
به لام هیلاکییه، یه عنی ژیانئ نه وعئ به شهر
به ته نگه وه نییه، راهاتوو له گه ل ئیهمال
هه تاکو ئه و دەمه، ئه یینینه قه بری تیره و تار^(۲)

(۲) ئەم دەستنوسە ی من پشتم پـی بەست، جیاوازی هه به له گه ل ئه وە ی مامۆستا (ره فیق حیلمی) که
له بهرگی دووه می (شیعرو ئه ده بیاتی کوردی) دا بلاوی کردوو ته وه، ههروهها جیاوازی شی هه بوو
له گه ل ئه و دەستنوسە ی خوئی که ده توانم بلیم ره شنوسی ئەم دەستنوسانه یه که من پشتم پـییان
به ستوو ه.

(*) ئەم شیعره که به یه کیک له شیعره جوانه کانی شیخ نووری داده نرئ، کاریگه ری و سیبهری چوو ه ته
سهر زۆر شیعری شاعیرانی دوا ی خوئی. بو نمونه ته عبیری وهک (دهشتی چۆل و هۆلی به لا) و ئه و
ته عبیره ی مامۆستا هه ردی (ئه پیتوم چۆلی سه رسامی) و... تاد.

چيرۆكه شيعر

کاروانی ژيان (۱)

به ره و شاری ژيان، شوین کاروانی خه لقی دئ که وتم که ری که وتم، ملی ریم گرت و نازانه به ری که وتم به رم دهشتی بوو، تا چاو بر نه کا ده ری اچه بی قوم بوو که پیم لی دابنایه، دائه چوو قاچم هه تا نه ژنوم هه موو دانانی هه نگاوی، سه عاتی پی نه خایاندم له تو وایه له ریویندام، به لام بسستی له ری ناروم چ ریگایه، نه بوو شوین پی شتی، شوینی که وم بو خوم نه ناساری، نه شوین پییه نه بینم من له سه ر پیمانه ده نگی زه نگی کاروانی نه هات بیدات به لای گویمه به هیچ پییه له سه ر نه ر پییه، نه خشی پی نه نوو سرا بوو هه موو خاکی به جاری هه ر قوم و لیکی بی ناوه نه خشپه ی مار و میرووله، نه ورشه ی بالی بالدارئ نه گیزه ی میش و میشووله، نه گیاندارئ، نه ریواری جریوه ی چوله که ش نایه له هیچ لایه، مه گه ر بایه که جار جاره نه هات نه پیدا له پووشی وشک و درک و دال له جیگه ی خوی نه جوولان، نه یخزانده ناو نه دیوی و چال له گه ل نه میش و نازاره، له گه ل نه دم دورد و زووخواوه نه وهنده خوم کوتا بو پیشه وه تا کو له پی که وتم به لام هه ر به و نومیده ی زوو بگه م به و مه نزلئ ژینه که نه کاروانه بوئ که وتوته ری ئیمرو سبه یینئ زوو به بی تینی ملی ریم گرت و ده ستم دایه ریویشن هه موو گیانم به جاری که وته سه ر ناو و عه ره ق رشتن

(۱) ته نیا ده ستونوسیتی که شیعرم له بهر ده ست بوو که نه ویش پاکنوس نه کرابوو.

پهل و پوم لی برا، هیزم نه ما، تو یخی به ری پیم چوو هه تا له ده شته چول و هول و بی ناوه، نه جاتم بوو ته ماشام کرد له دوور تارمایی شینایییه دیاره وتم نه م جییه هیچ مومکین نییه شوینتیکی ناوداره بروم چاکه له سه ر نه م ناوه ماندویتی له شم ده رکه م له پاشا روو که مه شاری ژیان و چاره یی سه رکه م گه یشته پیشه وه و پیم نایه ناو نه و سه وزی و ناوه تومه ز به حریتیکی بی پایانی قور، گو میکی زه لکاوه که پیم دانا هه تا نه ژنوم به لیته و ناو قوراوا چوو که ویستم پیم ده رینم، تا کو پشتینم به ناخا چوو سه رم هینا و سه رم برد، له م قوره رزگاری من نابئ ئیراده ی خوا وه هایه، رژی ژینم لی ره ناو بی ته ماشام کرد نه و شوانی له گه ل رانی به ره و رووم هات دلم خوش بوو، وتم خودا ناردی، بو لام رابه ری ناوات (۲) هه تا تیاما بوو هو... هو م کرد و بانگم کرده مامه ی شوان سه میوه و ته ماشای دهوری خوی کرد، واله و حه یران له پر هه سستی به ده نگ و شوینه که م کرد و به دی کردم به گورجی گه بییه لام و پاش سه لام، ماندوو نه بی کردم وتی تو شاره زانیت، بویه وا که وتوویتته نه م ناوه نه مه ریگا نییه، ده ریایه کی لیستاو و زه لکاوه نه وی که وتوته نه م شوینه، به جاری واقی و رماوه نه وی که وتوته ناو نه م به حره بی پایانه خنکاوه هه نام بو برد، وتم نه ی پییری خاوه ن چاکه تو بی ری له نه حوالی منی بی چاره که، ده رمانی، ته دبیری

(۲) نه م دیره نه گه ر له کاتی خویندنه وه دا پیی لی هه لته گیری، له نگ ده بی، یان وشه ی (خودا) به (خوا) بخوینتیته وه.

دهسم بگرهوه له پټی خووادا دهرم بینه ئەوا ئەمـرم
وتی: باشه، بوهسته تا بهراییی رانهکەم ئەگرم
بهراییی رانهکەم گرت و وهکو پیاو، هاتهوه بۆلام
بهههنگه ههنگ و راکردن. بهگورجی کهوتوه فریام
گه‌یشته لامهوه، پشتینه‌که‌ی هه‌لدایه به‌رده‌ستم
له‌پشتی خۆم گریم دا و قایم کرد و زهریف به‌ستم
ته‌کانی دایه‌ خۆی، پشتینه‌که‌ی تووند گرت و راپیکتیشام
ته‌قه‌للایه‌کی زۆری دا له‌گه‌لمما تا دهری هینام
سوپاسم کرد و ئەو پۆیی، منیش پاش ئەو له‌سه‌ر خۆم چووم
که شه‌نگ و ناته‌وان چاوم که لیکنه‌وه، تومه‌ز نووستووم
که چاوم هه‌لبیری روانیم گزنگی خۆری پرشنگدار
له‌نووری خۆی ئەوا ئەینیتته سه‌ر شاخ و چیا ئەفسه‌ر
سه‌هینن زوو له‌ پروو چۆن په‌رچه‌می خۆی لانه‌دا دلدار
له‌رووی گه‌ردوون ده‌سی خۆریش خه‌ریکه لابه‌رئ شه‌وگار
ته‌ماشام کرد له‌ ئوقی ئەم بیابانه، ته‌می دیاره
که روانیم ته‌م نییه، شاخ و نزاره، باغ و گولزاره
به‌بئ هینن می ریم گرت و داوینم به‌لادا کرد
به‌ره‌و پرووی ئەو نزاره، پئ و پلم (۳) هیننکی په‌یدا کرد
گه‌یستمه دامه‌نی ئەو شاخه به‌رز و جوانه تیفکریم
له‌سه‌ر ئەو لووتکه به‌رز و جوانه، ئامانجی هیوا دیاره
گولستانیکه‌کانی و ئاوه‌کانی، چه‌شمه‌یی که‌وسه‌ر
هه‌تا چاو بر ئەکا هه‌ر لاله‌زاره، هه‌ر چه‌مه‌نزاره
وتم: ئەم جیگه‌یه به‌م خۆشی و دلگرییه یاران
ئەبئ ئەو شاره‌ بئ وا دوینن بۆی که‌وتۆته ری کاروان

(۳) شاعیر له‌و ده‌ستنوسه‌یدا: (پیتی و پلم)ی نووسیبوو.

به‌لئ بئ شک، ئەمه‌ ئەو شوئینه‌یه کاروانه‌که‌ی بۆ هات
ئەمه‌ ئەو شاره‌یه ناوی نراوه، شاره‌که‌ی ئاوات
به‌ ئومئیدی ئەوه‌ی رۆژئ بگه‌م به‌و ژینه‌ بئ ژانه‌ی
به‌بئ نازاوه هه‌ندی گه‌یه‌وه‌ته ئەیوان و کاشانه‌ی
ده‌سم دایه به‌ره‌و ژووری چیا تا ناوه‌راستی چووم
نه‌گه‌یه سه‌رچیا هینن نه‌ما، نیتر له‌پئ که‌وتم
سه‌فه‌ر بۆ شاری ژین گه‌رچی غه‌م و ده‌رده به‌ناچاری
هه‌موو که‌س بۆی ئەچن، ئەما، یه‌کن ئەیگاتئ بئ نازار
یه‌کن وه‌ک سیبه‌ری خۆی وایه هه‌ر ئه‌روات و نایگاتئ
هه‌تا ئەو رۆژه شوومه، دای ئەهیننه گۆری تیره‌و تار (۴)

سلیمان ۹۵۸/۱/۲۹

(۴) ئەم به‌یتته دوا به‌یتی شیعی (ئاده‌میزاد)ه و لیبه‌دا دووباره‌ی کردۆته‌وه. ره‌نگه له‌ ده‌ستنوسی
تری ئەم شیعه‌ره که‌ جاری چنگ من نه‌که‌وتوه، خۆی درکی پئ کردبئ. مافی ئەوه‌شمان نییه گله‌یی
لئ بکه‌ین. چونکه وه‌ک وتمان شیعه‌ره که‌ ره‌شوووه.

ئیمشەو له وهختی نیوهشهوا سەر لهسەر سەهرین
 ئەتلامهوه به کـردوهیی رۆژگارەوه
 رۆبیم له گەڵ بەریدی خەیاڵا هەزین هەزین
 کەوتمه خەیاڵی کـردوهویی ناله بارهوه
 هەرده و چیا و کۆسپ و کون و قوژبنی جیهان
 سوورامهوه به دهوری ههـمـوویا به بێ و چان
 گهیمه که ناری جوگه له ئاوکی ساف و پروون
 بهردیکی تهختی گه ورهیی لی^(۱) دانرابوو جوان
 چووم راکشام له وێ به ئومیدی ههسانهوه
 کەوتمه خەیاڵی پەرت و پەشـیوی زهـمانهـوه
 گویم لی بوو چۆن یه کێ که به دەم زامی سهختهوه
 ئەتلیستهوه، ئەنالی به تازاری ههستهوه
 دەم پر شکاتی کـردوهویی چهرخێ ناله بار
 دل پر له خوینی داخ و خهمی زۆری رۆژگار
 نالهی ههزینی کاری ئەکرده دل و جگه
 وهک نووکی تیبری دهرد و به لا تیژ و کاریگه
 چی بێ خودایه نالهیی کام ئافه ریده بێ
 هاواری سهختی کام جگه ریکی بوریده بێ؟
 هه رچه نده چوومه پیشهوه هیچم نه دی به چاو
 دهنگیکه دیته گویم وهکو شتیکی پەت پساو
 چۆن راته کات و هه رچی ئەلی بێ شعوریه
 لووت هه ل ته کات و مهیلی له چۆلی و له دووریه^(۲)

(۱) له نامیلکه چاپکراوه کهیدا (هۆنراوهی نووری شیخ صالح) ۱۹۵۸، ههروهها له دهستنووسیکی

تردا: (تهختی گه وره له وێ...) نووسرابوو.

(۲) له نامیلکه چاپکراوه کهو دهستنووسی تری شاعیر: (لووت هه لته کا له عالەم و مهیلی له دووریه)

نووسرابوو.

زۆر ورد ئەبوومهوه، کهچی هه ر نه م ئەدی به پروو
 هاوار و ناله کهی له کوروزهی به شه ر ئەچوو
 پرووم کرده عاستی دهنگی به بێ رەنگ و بێ نیشان
 چیم زانی بۆ نه وازشی هینامه سه ر زویان
 پیم وت ئەگه رچی دیمه نی تو نادیاره لیم
 مه ردی خودا به، ناوونیشانت به رموو پیم
 زۆر ئاره زوو ئەکم، که بزانه له حالێ تو
 ئەم جیهه چۆن بووه به هه وارگه و مه حالێ تو
 تو کپیت و چی ئەزانی له ئەسراری کائینات
 رەنگی که خۆی نه بینرێ، ئەبێ دهنگی چۆن بگات
 هاته وهلام و^(۳) دهنگی هه نسک و هه ناسه کهی
 دیاربوو پر له جهه ور و جه فا دهنگ و باسه کهی
 فه رمووی که من یه کیکی نه بینراو به چاوی تو
 به ینیکه من په رۆشی ده می داخـراوی تو
 وا دیاره هه ز له بیستنی فه ریادی من ئەکهی
 به م هه زیوه ئەگه ر نه بێ، چۆن یادی من ئەکهی
 گوێ راگری ئەگه ر له نه وای کاره ساتی من
 سه رسام ئەبی له بیستنی هه ول و خه باتی من
 پیش ئەم ده مه منیش وه کو ئیوه به ره و هیوا
 ئەفریم به بال که زوو بگه مه^(۴) جا هو کی بریا
 ئەما فرینی من له جیهانا به راستی
 بۆ ئەو مه رامه بوو بگه مه ئەوجی ئاشتی
 هه ولیم ئەدا که به رز به وه نه ک به به ندهگی
 ئازاد و^(۵) دلنیا نه بی، بێ نرخه زیندهگی

(۳) له نامیلکه که و دهستنووسیکی تری شاعیر: (هاته جهواب و...) نووسرابوو.

(۴) له نامیلکه که و ئەم دهستنووسه ی شاعیردا: (ئهفریم که زوو به زوو...) نووسرابوو.

(۵) له نامیلکه که و ئەم دهستنووسه ی شاعیردا (سه رهست و...) نووسرابوو.

پال که وتبووم له جیگه ما غه مزده و هه زین
 سه سامی کرده و هی چه پی چه پگه ردی سوفله بین
 بیرم نه کرده و که به ملیونه ها به شهر
 بۆچی بییته ملکه چی پیایکی بی هونه؟^(۶)
 بۆ خییرو و بییری ئەم وه تهنه، بهم ولاته دا
 دابهش نه بی و شه عب بکه ویتته روفاهه وه؟
 چاک و خراپی ئەم وه تهنه پاکه توخودا
 به سراپی بۆ به خواهشی عه بدولئیلا هه وه؟
 ئیش نادری به شیرکه تی یا خود موقاویلی
 (حیسهی ئەسه د) به شی نه ره شیری تیا نه بی^(۷)
 هیچ مه عملی نییه له عیرا قا به راستی
 ئیشی به پتوه چی، که به شی ئەو له و نه بی
 ته ییاره هه به پتوه یه بیباته ته ور و ویا
 یا بیته وه له گه ردوشی شارانی ئەمریکا
 ته ییاره بۆ سیاحه تی دوور و سه فاهه ته
 سه ییاره بۆ گه رانی شه وانی دنائه ته^(۸)
 بۆ چاوی عاله می به تهم و تانه کوپر بووه؟
 نابینی زولمی زۆر و فه سادی له هه د به ده ر
 بۆ گوپی شه عب به جارئ کپ و که ره له عاستی زۆر؟
 نابیسئ شینی دایکی خه فه تباری قور به سه ر
 لاوانه وهی هه زینی له بۆ مه رگی رۆله که ی
 بۆ رۆله خییرو و خووشی نه دیوه کولۆله که ی؟

(۶) له نامیلکه که دا: (بۆ بۆته عه بد و ملکه چی شه خسپکی بی هونه؟) نووسرا بوو.

(۷) له نامیلکه که و ده ستنوو سیککی شاعیردا: (حیسهی ئەسه د) ئەگه به شی شیری تیدا نه بی،
 نووسرا بوو.

(۸) له نامیلکه که و ده ستنوو سیککی شاعیردا: (... شه وان و دنائه ته) نووسرا بوو.

بۆ ئەم چه که که و به ده سی جهیشه وه هه مووی
 گالوکی شوانه؟ یا سو به ری هیرشی عه دوو؟
 شوانن ئەمانه یا خو به ناو تیپی ئەفسه رن؟
 رانن ئەمانه یا هه موو سه ر یاز و عه سکه رن؟
 بۆچی عه دوو له (نووری سه عید) و له کۆمه لی
 زیاتر گومان ئەکه ن^(۹) که بیی له م جیهانه دا؟!
 باوه ر ئەکه ی که خو ئینمژ و بی باک و ئابرووی
 وه ک ئەو بیی له پرووی زه مین و زه مانه دا؟
 هه روا له بیرمه به (سه لاح سالمی) که وت
 ئیسرانیلیکی تر هه یه لای ئیمه (کورده کان)
 ئیران و تورک و ئیمه ئەبی یه ک گرین به حیل
 هه ولئیکی وا بده ی که نه مینی شی عاریان
 ئیران و تورک و ئیمه وه ک یه ک به مانه وه
 گیرۆده بووین ئەگه ر نه کرئ زوو عیلاجیان
 خو پناوی کورده کانی هه لال کرد به تورکه کان
 ئەو تورکه ی^(۱۰) خو ئینی کوردی شمالی هه موو رژان
 ئەم حیل فه یان به غه ییری ئەمه، هیچی تر نه بوو
 پروانه ماده کانی ئەم که باش بۆت ئەکا عه یان^(۱۱)
 هیچ که س به لامه وه نه بوو غه ییری خه یالنه که م
 خو م و خه یالنی کوپره وه ری ژینه تالنه که م
 من وام ئەزانی هه ر که زوبان گیرولال ئەکه ن
 نه مزانی ده رکی رازی ده روون و خه یال ئەکه ن

(۹) له نامیلکه که و ده ستنوو سه که دا: (زیاتر گومان ئەکه ی...) نووسرا بوو.

(۱۰) له نامیلکه که که دا: (ئهو تورکه...) نووسرا بوو.

(۱۱) له نامیلکه که و ده ستنوو سیککی تری شاعیردا: (پروانه ماده کانی که خو ی بۆت ئەکا عه یان)
 نووسرا بوو.

ئەتلامەوہ بہ ئیشہوہ بۆ خۆم بہ پالہوہ (۱۲)
 گینگلہم ئەدا بہوینہی مار بہم خہ یالہوہ
 دیارہ یەکی کە باوہر و بییری ئەمانہ بی
 جاسووس ئەبی لە دووی شہو و رۆژی لە لا نہ بی
 دیم کۆمەلنی لە شورتہ، عیبارت لە سی نہ فەر
 دەوریان و ہا تہ نیوہ، کە میشتی نہ کا گوزەر
 بی گفتوگو بہ بی ئەوہ من تی بگم چییہ
 لیو ہەلبەرم بلیم لە منا ہیچ خە تا نییہ
 گیرام و دەست و پیم لە کە لە پچہ و کە مەند درا
 ہینامیانہ مە حکمە مہی، بۆ حاکمی جہزا
 ہاویشتمیانہ ناو قە فەسی ئیتیہامہوہ
 و ہستانیان بہ ملکہچی و ئیحتیرامہوہ
 پیوست نہ بوو بہ گرتنی ئەوراقی ئیدیعام
 وەرگرتنی ئیفادہ و تەوجیہی ئیتیہام
 ئیزیارہ کەم ہەموو پەرہ شانسی دراومہ
 ئەوراقی ئیتیہامہ کە شم خۆم و ناوومہ
 شاہید لە من تەلہب نہ کرا بۆ دیفاعی نہ فس
 زانیم ئیشہ کەم خە تەرہ، حوکم ئەدا بہ حە پس
 ئەو شاہیدہی ئەیانہوئ مە وجودہ لای ئەوان
 پیوست نییہ بہ ہاتن و زہبتی ئیفادہ بیان
 شاہید نہمانی شەعشہ عہیی دلفریبمہ
 سەودایی شاعیرانہ، ئەدای غەریبمہ
 شاہد زہوالی دەبدەبہیی پایہ مالمہ
 شاہید لە دەس زہمانہ، پەشیوی خہ یالہمہ
 شاہید نییہ شتیکی لە من دیبی گەر بی
 نووکی قەلہم، بہ بەردی حەوادیس شکاومہ

(۱۲) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی تردا: (... لە پالہوہ) نووسراہوو.

ئەم وەزە و حالہ (۱۳)، شورتہ بہ تاوانی دابنی
 لازم نییہ بہ ہاتنی کەس شایہ تی بدا
 بە لگەش لەمانہ زیاتر و چاتر ئەبی چ بی
 راپۆرتی شورتہ کافییہ بۆ مە حکمە مہی جہزا
 حوکم درا، لە ژووری حەپسخانہ تووند کرام
 حوکمیکی وا گران لەبەنی ئادەمی خرام
 ژووریکی تەنگ و تیہرہ و تاریک و نالہبار
 تاریکترہ (۱۴) لە نیوہ شہوی گیارہشی بہ ہار
 ژووریکیہ سواغ بہ بوہیی قە ترانی رەش کراو
 کوون بر کراو و بی کوون و بی پەنجەرہ و ہەتاو
 فەرقی نہ بوو (۱۵) بەلامەوہ، رۆژی لە گەل شہودا
 ئیلا بہ کاتی ہاتنی بیاداری و خەوا
 وەک نان و ئاو، عەزاب و شکەنجەش (علی الدوام)
 دووجار بہرۆژ و جاری ہەبوو شہو بہ ئینتیزام
 ویستم کە ئیستتافی بکەم حوکمە کەم، بەلام
 بیرم کە کردەوہ خە تەرہ، پووجہ ئیدیعام
 چونکی لە پیش قەزیبہی مندا عەدالەتیش
 حوکمیکی وا دراہوو، کە ناوی لە رووی زہمین
 بکوژیتہوہ و جوددی نہ بینری بہ زەرہ بین
 ناوی نہمیئنی (۱۶) دۆژمنہ بۆ زولم و خوینمژین
 بریار درا لە خاکی عیراق دەر بہ دەر کری
 بیری تہ چۆل و ہۆلی، لەوی دەسبەسەر کری

(۱۳) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی تردا: (ئەم حالہ تانہ...) نووسراہوو.

(۱۴) لە دەستنووسیکی تردا: (تاریکتر...) نووسراہوو.

(۱۵) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (فەرقی نییہ...) نووسراہوو.

(۱۶) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (بازوو لە ناوچتی...) نووسراہوو.

ئەو حەق پەرسەتە دەربەدەرە، ئەو عەدالەتە
 حوکمی بەجەبری، ئیستە لە خاریج ئیقامەتە
 شاھیدی زوور کراوە بەمەئمووری سجنی ئەو
 وەردیانی کانی زۆری دزە، جەردەییە بەشەو
 کۆتە لە پێ، کە لە بچە لە دەست، مات و قور بەسەر
 تێ هەلدرائ و بێ دەرتان، حەپس و شار بەدەر
 ویجدان و راستیش بەدلی داغدارەو
 زوو دەریەری و کەوتنە وادی فییرارەو
 زانییم کە ئیش وەھایە بەبێ بۆلە، بێ خوتە
 تەسلیمی دەستی دەرد و بەلا بووم بەبێ وتە
 بێ ئیستیناف و ناردنی دەعواکە بۆ تەمیز
 کیشام عەزابی لەش بەسزا یەک بەیەک بەپیز
 تا هات ئەچوو بەناخی زەمینا تەفە کورات
 تا هات ئەچوو بەچالی نەمانا تەخە یولات
 عەقلم خەریکە ماھییەتی خۆی نیهان ئەکا
 حیسم خەریکە، روو لە نشیوی نەمان ئەکا
 بەم حالەووە لە کەشمە کەشا مامەو بەسال
 تا ما لە گەل هەناسە کە ما نووزەبە بەحال
 ئەمزانی تیری تیژی نزای وەک منی کولۆل
 ئەیدا لە ناوە راستی هەدەف زوو بەگورج و گۆل
 پروم کردە ئاسمان بەدلیکی حەزینەو
 پارامەو بەئیشی دلی پر برینەو
 دل پر لە خوتین و نالە لەسەر دەم، زەبوون و زار
 لالامەو لە بارەگەھی بەرزی کردگار
 پارامەو و تم: بەسە ئەی خالقی بەشەر
 ئیتر بەسە ژبانی وەھا پر لە دەردی سەر

پاش ئەم دوعایە، کەوتە حالاتی ئیحتیزار
 پۆحم فری گەیشتە فەزای ئافەریدەکار
 ناوم کۆژایەووە لە جیھانی دەنائه تا
 پۆحیکی سابتەم^(١٧)، لە فەزای بێ نیھایە تا
 دوورم لە شۆرش و شەری دونیای پر بەشەر
 بێ دەخل و بێ عەلاقە، لە گەل خاکی پر لە شەر
 پۆحیکم ئیستە خاوەنی حیس و تەفە کورات
 دیارە شعورمە بووتە هۆی موخاتەبات
 پۆحیکی سابتەم، لە فەزایەکی بێ کەنار
 هۆشیار و هۆشمەند و بەبێ لەیل و بێ نەھار
 بێدەنگیە شیعاری هەموو پۆحی باشعوور
 لەم کارەساتی کەونە، لە نیزیکی بێ یا لە دوور^(١٨)
 ئەم نالەیی حەزینە، کە ئیستە ئەگاتە تۆ
 داخی جیھانە وانی هینایە گەتوگۆ
 لەم کەونەدا یەکتی نییە^(١٩) بۆ نیشتمانی خۆی
 راستیکی بێ درۆ بێ لە گەل ھاووزبانی خۆی
 حیرسیکی مەنفەعت لە جیھانا کە جارییە
 بۆ داریزی جیسمی بەشەر دەردی کارییە
 لێدان و هەتکی عەرز و شەرەف، کوشتن و برین
 پاداشتی دانراو^(٢٠)، بەتەرفیع و ئافەرین
 زیرەیی ژنانی سک پری پێ کۆتە، لێدراو
 وەختی فەلاقە ناو دلی بەردی ئەکرد بەئاو

(١٧) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیر: (پۆحیکم وام لە فەزای...) نووسراو.
 (١٨) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا: (لە نیزیکی و یا لە دوور) نووسراو.
 (١٩) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا: (... نییە یەکتی) نووسراو.
 (٢٠) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا (پاداشتی دانراو، بەتەرفیع...) نووسراو.

ئەركان و كاربه دەستى حكومەت، ھەموو چەتەن مەشغولى گرتنى كەلەپوورى ولاتەكەن^(۲۱) زاهيـــــر وەزيرە، رېگەرە ئەمما لە ژيەرەو ھاوبەش لەگەل دز و چەتە، ھاوړي لەگەل قەتار ھەر ھەول ئەدا رەسیدی حيسابى لە مەسرفا ئەوہل پلەى كە زوو بگەيەننى بە سەد ھزار ئەمجا لەبەر ئەوہى يەكئ دەم نەكاتەوہ ئەسرارى ئەم موئامەرەبە^(۲۲)، دەنگ نەداتەوہ قانون دروست كرا، كە شيووعى لە عالەما ناويشى نابئ، تىپپەرى بەسەر دەما ئەنسارى ئاشتى ئەوى داواى سەلام ئەكا كوشتن ھەلال و زیندەگى بۆ خوئى ھەرام ئەكا شورته بلئ شيووعىيە، كوشتن جەزايەتى يا ھەپسيە ھەتاوہ كوړوړئ نىھايەتى لەم زولم و زور و جەوہرە، ئەوى دەم بكاتەوہ ئاگر ئەنئ بەخەرمەنى پووشى^(۲۳) ھەياتەوہ واى بۆ ئەوانە دەركى شتى نالەبار ئەكەن يا ھەز لە ئاشتى و لە پوفاھى ھەزار ئەكەن يا ھەپسە پئ كۆتەدراو و زەبوون و زار يا نەفيە بۆ ولاتئ كە دوور بن لە خوئندەوار زانا و خەرىجى جاميە، دل لەت لەت و ھەزىن زۆريان بەداخەوہ، لە ھەپسخانەدا رزىن

خۆ باسى حيلفى نەگبەتى بەغدا بكا يەكئ پشكۆبى سوورى ئاگرە ئەينىتە سەر زوبان ھەر دەسبەجئ كراوہ بە ئەنسارى ئاشتى ھوكمى دراوہ، جادە ئەماليئ بە پئى پەتى واى بۆ ئەوہى موخاليفى ئەم ئيتىحادەبە يا دوژمنى ئىدارەى ئەو بەدنيەھادەبە^(۲۴) تاكو شەھادە بەرز بئ بە تينە شكەنجەكەى دەرھاتنە لە بن، ھەموو نينۆكى پەنجەكەى ئەخرايە كيسى رەمل و گلۆريان ئەكردەوہ رۆژى دە جار، ئەھاتەوہ ھوش و ئەمردەوہ بەم كارەساتە ھەر دلئ خاويئە پيس ئەبئ ھەر نەوشكۆفەبى گولئ ئامالە سيس ئەبئ مەئموورى گەورە، ئيشى بەشەو ھەر سەفاهەتە رۆژيش خەرىكى خواردنەوہى خوئناوى ميللەتە^(۲۵) مەسرور ئەبئ بەكوشتنى جينسى بەنى بەشەر^(۲۶) بۆ خوئى مەنافيعى بئ، با بۆ جيھان زەرەر^(۲۷) مالى ھەتيو و بئوئەژن و بئكەس و ھەزار ھەروەك گەزۆ ھەلالە، لە لای پياوى زۆردار خوئنى برا رژاندنى سەھلە لە لای برا بەو شەرتە تيا بئى بەشى باخەل بەئاشكرا

(۲۴) لە ناميلكەكە و لە دەستنووسەكەدا ئەم بەيتە خراوہتە پئيش دوو بەيتى ئەم دەستنووسەى من پشتم پئ بەست.

(۲۵) لە ناميلكەكە و دەستنووسەكەدا: (رۆژيش خەرىكى خواردنەوہى خوئنى ميللەتە) نووسرايوو.

(۲۶) لە ناميلكەكەدا: (نەوعئ بەنى بەشەر) نووسرايوو.

(۲۷) لە ناميلكەكە و لە دەستنووسىكى تردا: (بۆ خوئى مەنافيعى ئەوئ، بۆ عالەمئ زەرەر) نووسرايوو.

(۲۱) لە ناميلكەدا: (ولاتەكەمان)ى نووسيوە كە ھەلەبە.

(۲۲) لە ناميلكەكە و لە دەستنووسىكى ترى شاعيردا: (ئەسرارى ھيچ موئامەرەبە دەنگ...)

نووسرايوو.

(۲۳) لە ناميلكەكە و لە دەستنووسىكى ترى شاعيردا: (خەرمەنى وشكى ھەياتەوہ) نووسرايوو.

می‌زهر به‌سهر، وه‌زیفه‌یی باشی درایه دهس (۲۸)
 جاسووسی پیاوی گه‌وره بی، ده‌خلی نه‌بی له‌کس
 چونکی نییه بلتی که له‌ئیشی ئه‌وان ئه‌چی
 بۆ وه‌عز و بۆ موباره‌کی، بۆ دیوه‌خان ئه‌چی (۲۹)
 چۆن لای درنده‌کانی که‌ژوک‌پوی رووی جیهان
 کوشتنی زه‌عیف‌ه‌لله، به‌قانونی کیتیوان
 لای کۆمه‌لی حکومه‌ته خوینخواه‌که‌ی عیراق
 خوین‌رشتن و مرثینی، ه‌لله به‌ئیتیفاق
 تو‌بیگره له‌شیخ و له‌ئاغا، له‌جوان و پیر
 سو‌فی و مه‌لا له‌مه‌درسه (۳۰)، فه‌رپاش ه‌ه‌تا وه‌زیر
 ئیشیان به‌جاری کرده‌وه‌یی ناله‌بارییه
 هاو‌ری بخاته (۳۱) چاله‌وه، لای به‌ختیاریه
 لافاوی خوتین و ئاگره، به‌ریوته سهر زه‌مین
 ناکوژیته‌وه مه‌گهر به‌خوداوه‌ندی عاله‌مین
 مومکین نییه که بیته‌وه سهر ری به‌شهر مه‌گهر
 سه‌رله‌نوئی دارژیته‌وه بنچینه‌یی به‌شهر

به‌م ترسه‌وه که وه‌ختی خه‌به‌ر بوومه‌وه له‌خه‌و
 نزیک بوو رۆژ بیته‌وه، زۆری نه‌مابوو شه‌و
 چاوم گ‌لۆفت و که‌وتمه‌ بیه‌ر و خه‌یاله‌وه
 هه‌رچیم که دیبوو هاته‌وه بیه‌رم به‌پاله‌وه
 پروانیم که ئاسمان به‌ری وا پروون ئه‌بیته‌وه
 رهنگی ره‌شی، له‌دامه‌نی گه‌ردوون ئه‌چیته‌وه

(۲۸) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی تردا: (می‌زهر به‌سهر هه‌ندیک وه‌زیفه‌ی باشی درایه دهس)
 نووسرابوو.

(۲۹) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی تردا: (بۆ وه‌عز و موباره‌کیه‌ی، دیوه‌خان ئه‌چی) نووسرابوو.

(۳۰) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی شاعیردا: (سو‌فه و مه‌لا له‌مه‌درسه...) نووسرابوو.

(۳۱) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی تری شاعیردا: (هاو‌ری بنیته...) نووسرابوو.

پرووم کرده‌ باره‌گاهی (۳۲) خوداوه‌ندی (ذو الجلال)
 پارامه‌وه وتم: به‌سه‌ه ئه‌ی زاتی لایه‌زال
 مردین هه‌موو له‌ژووری هه‌پسخانه‌دا رزین
 بۆ ئه‌م فه‌ساد و زولمه، هه‌تا که‌ی نییه زه‌وال (۳۳)

دیسان له‌غه‌یبه‌وه یه‌کی لیم هاته‌ زوبان
 فه‌رمووی ئه‌وی که دیت له‌خه‌وا، راسته‌ بی گومان (۳۴)
 چونکی خه‌ویکی خیره (۳۵) له‌بۆ خاکی نیشتیمان
 ته‌فسیری ئه‌م خه‌وت، ئه‌مه‌یه بۆت ئه‌که‌م به‌یان
 شه‌و چهند درێژ بی، ئاخیری هه‌ر رۆژ ئه‌بیته‌وه
 کاسه که پر بی زۆر، ئه‌له‌قتی و ق‌لب ئه‌بیته‌وه
 قه‌ولی خودایه: (إن مع العسر يسرا)
 دوا‌ی زولم و زۆر و زه‌حمه‌ته، ره‌حمه‌ت ئه‌دا خودا
 هیشتا خه‌وت ئه‌دی، خه‌وه‌که‌ی تو‌که هاته‌ دی
 گوئی بگره‌ تو‌پ که جهرگی ره‌حابی چلۆن دری (۳۶)

(۳۲) له‌نامیلکه‌که‌دا: (... باره‌گای...) نووسرابوو.

(۳۳) له‌نامیلکه‌که‌دا: (هه‌تا که‌ی ئه‌بی زه‌وال) نووسرابوو.

(۳۴) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسه‌که‌ی شاعیردا: (فه‌رمووی ئه‌وی که دیت له‌خه‌وا راسته‌ بیگومان)
 نووسرابوو.

(۳۵) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسه‌که‌ی شاعیردا: (فه‌رمووی خه‌ویکی خیره...) نووسرابوو.

(۳۶) بۆ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م شیعه‌ر چوار ده‌ستنووسی شاعیرم لایوو، من پشتم به‌دوا ده‌ستنووس به‌ست و
 ئه‌وانی ترم له‌په‌راوێزدا به‌راورد کردوو.

بۆ مېزوو

(كارمساتى كاربه دهستان كه به سهر سوله يمانيا هاتوو و ناردنى (عومهر عهلى) و
راسپاردنى بۆ ئو موعامه لانهى كه به تايبه تى ئه يكرد و له ژيتر په ردهى عه داله تا
دونياى پروتانه وه) شېخ نوورى شېخ سالح

كلۆلى جيگايه بگرئ
ميروولهى بال ئه گرئ، ئه فرئ
شيپرى ئه بئ به مام پيوى
تووله ئه وه پئ به خيپوى
په سمايه به رز ئه كاته وه
دوينيى خوى بير ئه باته وه
فرۆمايهى بوش و به تال
تازه پياكه و تووى كرچوكال
ئه كه ويتته بير و خه يال
چون بگاته ئه وجى كه مال
سه رى برد و سه رى هينا
ده ستوورپكى بۆ خوى دانا
ئه م ده ستووره بگريته به ر
ئه گاته قوناعى زه فهر
له م ولاته له خوى زياتر
گه لئ هه يه له و زانتر
به جيگه و ناو، به دارايى
به خوينده وارى و نازايى
گه لئ هه يه خوينده و ارتر
زور هه يه به رز و زانتر
له و گه و ره تر به هه زاران
هه يه له ناوچهى كوردوستان

كه وابوو گه و ره و خوينده وار
له لاديدا يا له ناو شار
زانا و گه و رهى هه رچى تيا بئ
به گ بئ، شېخ بئ، يا ئاغابئ
واچاكه ره گيان ده رهينين
ناو و ناوبانگيان بشكينين
تووى ئه مانم كه برى
ئه وسا ئاواتم ديتته دى

جوان بوى چوو، هه تا ناودار
ناويان بميني له سهر زار
ئه و به م ئاواته قهت ناگا
به م ده سه لاته قهت ناگا
له شه تره نجبا، هه تا پياده
ئه بئ به سوار (شا) مات نابئ
هه تا زوو خوى ئاماده
بكا زور چاك موهه يا بئ
پيويسته كارئ بنويئ
پيلانى وا دامه زرينئ
سه رى سه ردار، بنه وينئ
ناويان له ناو نه ميئ
ناودار ئه گه ر هه موو نه مرئ
خوى چون جيگاي ئه وان ئه گرئ
خوى ئه ناسئ كه بئ هه سته
فرومايه و نه وى و په سته
به م جوړه يه به ئاسانى
بييته شاي سوله يمانى

پیلان بهم رهنگه ریکخرا
 (دستور العمل) دامهزرا
 که خوتندهوار و ناوداران
 نیشتمانپهروهه و لاوان
 ههرکهسی خۆی به پیاو زانی
 بۆ نه مانی، بۆ فهوتانی
 ههولّ بدا، تا ئه توانی
 هه ندی بکرتین تیره باران
 هه ندی بخرتینه ناو زیندان
 به لیدان و به تیّه هلدان
 به نینۆکی دهس ده رکیشان
 هیندهی به ردهن، بیگرنه وه
 ناوی خۆی له بیر به رنه وه
 ئه مه شیخه، یا مه لایه
 ئه مه به گه، یا ئا غایه
 گوئی مه دهره، ناوونیشان
 بیده نه بهر شهق و لیدان
 بۆ په نگ برۆیان بتاشن
 خۆیان به خۆیان بناسن

ئهوی پیاو بیته و ناسراو بی
 ئهوی خواهن نان و ئاو بی
 هه ریهک به جـۆرئ به هانه
 بیانخه نه، به ندیخانه
 زه بر و زهنگی خۆت بنوینه
 لیده، بگره، بخنکینه

تهر و وشک، بسووتینه
 سستی له ئیشا مه نوینه
 ئهوی ناودار و به ریزه
 دایان پاچه، مه پاریزه
 بهم رهنگه چاویان ئه شکیتین
 ئهوسا ریشه یان ده ردینین
 بۆ دامه زرانی ئه م ئاشه
 بۆ دانانی ئه م به رداشه
 بۆ هارینی ئه م باراشه
 حهقت ئهوی، یهکتی باشه
 که نامووسی لا به لاشه
 درنده بی، وهکو واشه

گهرا دونیا سوورایه وه
 کوون و قورژین خوولایه وه
 بۆ ئه م کاره ناهه مواره
 (عومه ر عه لی) (۱) دۆزرایه وه

(۱) عومه ر عه لی: له سالی (۱۹۱۰) دا له شاری کهرکووک له دایک بووه، ده رچووی کۆلیژی سه ربازی و ئه رکان بووه، بهر له وهی بکرتیه مه سه رپفی لیوای سوله یمانی (زه عیم روکن) بووه. به پیتی نووسراوی وه زاره تی ناو خۆی ژماره (۱۳۳۵) ی رۆژی ۱۹۵۴/۹/۲۲ کرا به وه کیلی مه سه رپفی لیوای سوله یمانی، مه سه رپفی پیتشو له وه زاره تی ناو خۆ ده که ن به موفه تیشی ئیداری و (عومه ر عه لی) ییش له ۱۹۵۴/۹/۱۸ وه کاله ته که وه رده گری. به پیتی نووسراوی ژماره (۱۳۵۰) ی رۆژی ۱۹۵۴/۹/۲۷، له ۱۹۵۴/۹/۱۹ موياشه رته تی بۆ نووسراوه، ئیتر به م جۆره (عومه ر عه لی) مایه وه تا ۱۹۵۷/۵/۱۶ له وه کاله تی مه سه رپفی به پیتی نووسراوی ژماره (۸۰۱۲) ی رۆژی ۱۹۵۷/۵/۲۰ ئینفیکاکای کردووه و گه رپاوه ته وه باره گای وه زاره تی به رگری و دوا ی ئه و (عه بدولموته لیب ئه لئه مین) له شوینی داده نین. ئه و ده وهی درایه (عومه ر عه لی) ببینی له زۆر لاوه حیسا بیان بۆ گرتبووه وه، له کاتی کدا ناکری وه زیفه یه کی مه ده نی شاغیر بدریته ده ست قومبسه رپکی سه ربازی، ته نانه ت به پیتی یاسای خیدمه ی مه ده نی ژماره (۶۴) ی سالی (۱۹۳۹) وه زیری دارایی =

هیچی به گه وره خو دانهر
ئهوی نووسی بوویه دهفتهر
دایه دهستی (عومهر عهلی)
پیتی وت برۆ لایوسئهلی
برۆ بۆ سههر سولهیمانی
ئه مهش پرۆژهی نیهانی

دوژمنی گه وره ی نیشتمان
(عومهر عهلی) و نارد بۆمان
خۆی دوژمنی کورده واری
دوژمنیکی شیره خواری
ئه بیئ ئه مه بۆ ئه وه هل بیئ
نه خوازه لا لایوسئه هل بیئ
سه یرکه ن ئالا چۆن هه لئه کا
دۆ و دۆشاو چۆن تیکه ل ئه کا
وه ختی گه ییه سولهیمانی
سولهیمانی نه یئه زانی
به تایبه تی که نی رراوه
زۆر ئیشی پی سپی رراوه
هات و له بهر ده رکی سه را
نه خشی ته رازووی لی کیشا

= ئه وه سه رده مه (ضیاء جعفر) موخه سه ساتی وه کاله تی بی بۆ سه رف نه کردووه، بۆیه ئه وه ی شیخ نووری
له (عومهر عهلی) ده گپرتیه وه و تابلوی بۆ کیشا وه زۆر که متره له وه ی باسی لیه ده که ن، له کاروباری
سه ربا زیدا جه ربه زه بووه. سوو دم له دۆسیه که ی (عومهر عهلی) وه رگرتووه. بروانه العراق الشمالي:
مطبوعات النهار تألیف: محمد هادي الدفتر- عبدالله حسن - الجزء الأول - مطبعة شفيق، بغداد
ص ۳۲۵.

(ان العدل أساس الملك)
به خه تیکی جوان لی نووسرا
یه عنی هه موو که سی له لای
وه کو یه که ئه خرپته ناو تای
تای ته رازووه که سه رناکا
له کیشانا موو ده رناکا
ئیت نه ما، زۆرداری و شهق
حهق ئه درپته، دهس خاوه ن حهق
سندووق بۆ شکات دانرا
به ناو شارا ئیعلان کرا
ئه وی زۆری لی کـراوه
به ناحهق مالی خوراوه
هیچ نه وه ستی و داوا بکا
زۆر زوو به حهقی خۆی ئه گا
به م کله جوان چاوی پشتین
به م پشتینه، پشتی به ستین
وای نیشان دا، ئیش بی غهش کا
به ته رازوو جوان حهق بهش کا
که چی نرخ، حهق گران بوو
ناحهقی ئیجگار هه رزان بوو
زۆر زوو فیتر بوو له حیله که ی
دهس بنیته سه ر میله که ی
دهست و ته رازووت خواته وه
خوا زوو بۆ خۆی بتباته وه

گه راجه کانی ناو شاری
 ده رگای داخست به زۆرداری
 ئەمەری دەرکرد لە سەر تا خوار
 گه راج ببریته، قه راخ شار
 پاش دوو سێ رۆژ داخرا نی
 خاوهن گه راج نه یه زانی
 رووبکاته کوئ بو ئەم کاره
 ئەم دەرده چۆن ئە کورئ چاره
 خیر خواهی چووه لایان
 پیی وتن گه له لی براده ران
 ئیشیکه تازه رووی داوه
 هەر له ئیوه نه قه وماوه
 لەم نه وعه هەر رۆژی جارئ
 وهک به خسته باران ئەبارئ
 ئیش پیک نایه به دۆژدامان
 ته دبیر پتویسته بو فرمان
 هه لسن بچن بو لای خانم
 ئیشی گران، لا ئاسانم
 کام ئیش زۆر قورس و گرانه
 لای خانم زۆر زۆر ئاسانه
 کام ئیش گرانتر فرمانه
 موحتاجی یهک سه رقه بلانه
 فکرتان هیچ موغبه ر نه بی
 ئیش نییه لای مه یسه ر نه بی
 هه لسان چوونه لای خانم گیان
 سه ری خو بان جوان جوان قه بلان

ده رگای گه راج کرایه وه
 گه راج له جیی خۆی مایه وه
 ده ست و ته رازووت خواته وه
 خوا زوو بو خۆی بتباته وه

میوانداری و چه ره سی خانم

خانم ده لالی خۆی هه بوو
 هه مـوو رۆژی به یانی زوو
 ئە ی نارد بو ناو شار پیرسی
 کئ شتیکی لی هه لده سی
 ده لال ئە چوو ئە خـولایه وه
 مـالیکی بو ئە نایه وه
 خه به ری ئە نارد بو مالیان
 که بو پرسینی ئە حوالیان
 خانم ئیمرو، پاش نیوه رۆ
 ته شریف ئە هینی بو لای تو
 میوانداری به کت به جئ بی
 هه ز ناکا بیگانه ی لی بی
 ژن ئە که وه ته شین و زاری
 پیاو نیشته ده ریای غه مباری
 هه ردوو ئە گریان ئە یان وت
 به لا به سه رمانا باری
 چونکی زۆر باش ئە یانزانی
 جییه بچئ به میوانی
 ئە و ماله باش ویران ئە بوو
 قه رزاری سه د دووکان ئە بوو
 وتیان مالممان به قور گیرا
 چاره ش نییه (إنا لله)

قهسابه‌کان و گران کردنی گوشت

قهساب له سهد و شهسته‌وه
گوشتیان کرد به سهد و هه‌شتا
پاشا له کرده‌وهی قهساب
وهک عه‌لشیش رقی هه‌ستا
پۆلیسی نارد به‌ده‌ستو برد
قهسابه‌کانیان جه‌له‌ب کرد
هه‌موویان به‌جاری گیران
پاچ و بیل درایه ده‌سیان
ناردنی بۆ کـرـرـیـکاری
بۆ قورگرتنه‌وه و به‌ردکیشان
قهساب زۆر باش ته‌یانزانی
ئیش سه‌رناگری به‌ئاسانی
ناردیانه خزمه‌ت خانم خاس
بۆ عه‌رزی شوکرانه و سوپاس
پیتی وت، هه‌رچی بلتی خانم
ئه‌یخه‌مه سه‌ر رۆح و گیانم
بفه‌رموو قهسابه‌کان به‌ربن
مه‌هیله‌ تووشی زه‌ره‌ر بن
رێکه‌وتن و سه‌ری قه‌بلان
مژده‌ی هینایه‌وه بۆیان
خانم ته‌له‌فۆنی هه‌لگرت
پاشای هینایه‌ جرت و فرت
پیتی چۆنت وت رێکه‌وتن
خۆت چه‌ندت ویست لیم وه‌رگرتن
قهسابیان برده‌وه سه‌را
چوونه ژووری بۆ لای پاشا

دیده‌نی ئەم وه‌ک که‌س نییه
په‌په‌سی کۆلاو چه‌ره‌س نییه
میوه، چکلێت، شه‌که‌رله‌مه
بۆ میوانی نرخ که‌مه
چه‌ره‌سی ئەم شاهانه‌یه
سه‌ره‌یه‌ر چه‌م و گه‌ردانه‌یه
یا بازن، یا پاوانه‌یه
ده‌ستێ جلی کوردانه‌یه
حیل و میخه‌ک، لاگیره‌یه
پشتینی پیچکه‌ لیره‌یه
ته‌علیماتی بۆ ده‌ر ته‌کرا
به‌پیتی وه‌زبفه‌ دانه‌را
هه‌یه پشتینی هه‌له‌گری
هه‌یه به‌بازنی ته‌مـرـی
رهبایه‌تی ته‌مه‌ی ته‌کرد
به‌ویجدان بوو خوا هه‌لناگری
چه‌ره‌س به‌پیتی ده‌س که‌وتن بوو
له‌ زۆر زۆر، که‌م که‌م ویستان بوو
له‌مـانـه‌ی بۆ دانه‌نرایه
به‌که‌یفی خۆی هه‌لنه‌ستایه
وای به‌حالی کارای فه‌قییر
هه‌ردوو پیتی ته‌که‌وته زنجیر
ئیشی ته‌واو ئالۆزا بوو
پتی له‌که‌ند، پرووی له‌ (با) بوو
ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
خوا زوو، بۆ خۆی بتباته‌وه

رووی تی کردن، وه کو برا
 وتی ئیشتان ته حقیق کرا
 راسته هه یوان، زۆر گرانه
 ئەم زیاد کردنه هه قتانه
 ههرا بۆ سههه و ههشتا بوو
 به دوو سههه بهر به په لالا بوو
 له باتی بیست، چلی چوو ه سهه
 سواری پاشا بوون وه کو کهر
 قه سابه ئه یانوت به جارئ
 ئەم زه مانه خیر ئه بارئ
 کئ بیستوو یه کریکارئ
 پاچئ لئیدا به دینارئ
 دهست و ته رازووت خواته وه
 خوا زوو بۆ خوئ بتباته وه

شاعیر و خویندهوار

له نزیک بی، یا له دوور بی
 شاعیر ئه بی، با شعور بی
 به ناخوئشی گریانی بی
 به خوئشی شاد و مه سروور بی
 به لام گریانی ئەم شیعهه
 کووو زانه وهی به فیکره
 به ئاشکرا یا به دزی
 چاک و خراپی هه رچی دی
 وهک کامییرا ئه یگرئ زوو
 چاپی ئه کا و ئه یخاته روو
 تال و شیرین هه رچی نوئشی
 خوئشی بینی، یا ناخوئشی

ئەبئ بیته سهه زوبانی
 بیخاته چوارچیوهی جوانی
 به شیعهری خوئش و پهوانی
 کامه رانی، په ریشانی
 حال و وه زعی نیشتمانی
 هه تا هه تا، هه تا مانی
 بلئ و بیکا به شیعهری جوان
 بی ماندوو بوون، به بی و چان
 ئەم شیعهرانه له چاپ ئه درئ
 له چاپ نه درئ، له بهر ئه کری
 یه عنی نامـــــرئ
 به دیمه نی خوئش و ناخوئش
 پیکه نین و گریانیان بی
 ئەم گریان و پیکه نینه
 ئەم شاییه، یا ئەم شینه
 به هه لبهستی ریک و پهوان
 بیخه نه بهر چاوی جیهان
 ئەمه حالی شاعیران بی
 کرده وهی خویندهواران بی
 عومه ر عه لیش وای نیررابی
 لایوسئه هه و به په للابی
 هه رچی بکا پرسى نه بی
 له هیچ کهسئ، ترسی نه بی
 ئەبئ به شمان هه ر زیندان بی
 ده رکردن و تی هه لدان بی

بلیمه تیکی دانشوهر
 (گۆران)ی دەم پر له گه وههر
 کردیان به ئەنساری سهلام
 به عنی موسته حهقی ئیعدام
 گرتی نایه به ندیخانه
 وتی جیگیای تۆ زیندانه
 به قانونی ئیمه وایه
 زیندان جیتی ئاشتی خوایه
 دهست و تهرازووت خواته وه
 خوا بۆ خووی زوو بتباته وه

جهماعهتی ئەنسار و لسه لام که له ناویاندا مامۆستا گۆران له ریزی
 سیپیه مدا دیاره - ۱۹۵۸

کرده وهی ئەنساری سهلام
 مه علومه لای خاس و عهوام
 ئەپانه وی نیشتمانیان
 بپارێزن له خوێن رێژان
 نه وهک ته نیا نیشتمانیان
 به لکو گهلی سههر رووی جیهان
 له برسیتی و مآل وێرانی
 له بی ئیشی و سههرگردانی
 له قونبه لهی زه ره و تینی
 له بۆمبای هایدرو جینی
 له فرۆکه ی په لاماردهر
 له ساروخی مآل وێرانکه ر
 له تیکچوونی ئەخلاقی چاک
 له شیوانی رهوشتی پاک
 دوور بن هه موو شار و ولات
 بۆ ئەمه یه هه ول و خه بات
 که چی به قانونی شهیتان
 شهیتان په رستی بی ئیمان
 تاجرانی مه رگ و مردن
 شه ربکه ی گیان له ناو بردن
 ئەنساری ئاشتی لایان
 تاوانه ، ئەوپه ری تاوان
 سه لام کرا به شه ر، نه ک خیر
 ئەنساریشی به شوێرگیی
 ئاشتیخوازی وه تهن په روهر
 مامۆستای کوردی هونه روهر

شیخ له تیف شیخ مه محمود

پایه‌ی به‌رزی کوشکی شیخان
له بن و بنچینه دهره‌ینان
ئاشکرابوو، وهک ئەم پرۆژه
ئەو‌هل به‌ند بوو له پرۆژه
وهک له پرۆژه نووسرا بوو
به‌ده‌میش راسپیرابوو
وه‌کو جووی نابووت له پرا
پاشا به‌ده‌فته‌را گه‌را
حه‌مه‌ بچکۆلی به‌رچاو که‌وت
شه‌و تا‌کو س‌ب‌حه‌ینی نه‌خه‌وت
حه‌مه‌ بچکۆلی پ‌ش‌ده‌ری
(عومه‌ر عه‌لی) نار‌دی‌ه‌ سه‌ری
وتی ب‌یت بو‌ س‌و‌له‌ی‌مانی
بو‌ ئی‌ش‌ش‌یک‌ی زۆر په‌نه‌انی
ه‌ینا‌ی‌انه‌ خ‌زم‌ه‌ت پ‌اش‌ا
ک‌ر‌ن‌ۆ‌ش‌ی به‌نده‌گی ک‌ی‌ش‌ا
بو‌ ته‌فره‌، له‌به‌ری هه‌ستا
ئه‌م‌جا رووی کرده (حه‌مه‌ ئا‌غا)
وتی بی‌ستوو‌مه‌ تو‌ پ‌یا‌وی
پ‌ی‌ا‌و‌یک‌ی ئازاو به‌ناوی
ئه‌ل‌ین ده‌ سا‌ل به‌ر له‌ ئی‌ستا
(شیخ له‌ت‌یف) ق‌ینی ل‌یت هه‌ستا
له‌ش‌ک‌ری نار‌دۆ‌ته‌ سه‌رتان
بو‌ تالان و بو‌ کوش‌تنتان
ساف له‌ ساف تالانی کرده‌ون
سه‌روه‌ت و سامانی برده‌ون

چهند فه‌لاح و پ‌یا‌وی کوش‌توون
خۆتان به‌هه‌زار حال دهرچوون
برۆ ده‌عوایه‌، به‌ر‌پ‌ا‌ که‌
حه‌قی خۆت ئی‌سته‌ داوا‌که‌
من ئەم حه‌قه‌ت بو‌ ئە‌س‌ی‌نم
ر‌ی‌ش‌ه‌ی له‌بن دهرئه‌ه‌ینم
حه‌مه‌ بچکۆل، وتی پ‌اش‌ا
خوا‌گه‌وره‌ی‌یت به‌رده‌وام‌ کا
زۆر ده‌می‌که‌ ئە‌مه‌ بووه
س‌ا‌له‌های به‌سه‌را چووه
هه‌رچه‌ند له‌یه‌ک ر‌ا‌ست بووینه‌وه
به‌لام دوا‌یی ئاش‌ت بووینه‌وه
تاز‌ه‌ک‌رد‌نه‌وه‌ی ئەم‌ کاره‌
بو‌ عه‌ش‌یره‌ت عه‌یب و عاره‌
پ‌اش‌ا وه‌ک ل‌یتی بده‌ی ک‌وته‌ک
وه‌ک ژۆ و که‌وان هاته‌وه‌ یه‌ک
وتی ئی‌نگ‌لی‌ز ئە‌م‌ری داوه
وه‌ز‌یر خه‌تی وا ک‌ی‌ش‌اوه
ئه‌ب‌ی ئەم‌ کاره‌ هه‌ر بک‌ری
ناب‌ی ده‌قی‌قه‌ دوا ب‌خ‌ری
ئەم‌ ش‌ی‌خ‌انه‌ ناب‌ی بن
ر‌ه‌گ‌یان ئە‌ب‌ی دهر‌ی له‌ بن
به‌ هه‌ره‌شه‌ و به‌ترساندن
به‌ ته‌ماع‌ی حه‌ق بو‌ سان‌دن
(حه‌مه‌ ئا‌غا) (* هاته‌ سه‌ر‌بار‌ی
که‌ خ‌و‌ین له‌ د‌لی ب‌بار‌ی

(* دهبی حهماغا بخوینریتتهوه، ده‌نا له‌نگ دهبی.

شاھىدى زور لەم لاو لەولا
بەزۆرى شەق پەيدا كرا
بەقانونى عەشايەرى
لەعنەت لە بابى دانەرى
مەحكەمەى بۆ تەشكىل كرا
مودەعى و شاھت بانگ كرا
مادەى يەكەم لەم قانونە
وەك ئاويىنە ساف و روونە
ئەللى حوكمى لەبنەرەت
نابى بۆ ئەھلى مەملەكەت
قانونىكە عەشايەرى
دانراوہ بۆ كۆچەرى
حوكمى ھەر بۆ كۆچەريانە
بە پىتى عورف و عادەتيانە
ھەموو حوكمى ئەم ياسايە
بۆ ئەھلى دەشت و چىايە
پاشا گوپى نەدايە قانون
حوكمى خۆى دا بى چەند و چوون
كۆچەرى و دانىشتووى ناو شار
كردنى بەيەك بۆ ئىستىعمار
لە نەوہى قوتى پەببەنى
كاك ئەحمەدى سولەيمانى
شىخ لەتيفى ئازا و نەبەرد
وہتەن پەرور، نەترس و مەرد
يەكەمىن لاوى كوردستان
دلسۆزى پاكى نىشتمان

قەرەقۆشى راسپىرراو
حاكىمى نەخشە بۆ كىشراو
بەخۆرايى بەبى تاوان
خۆى و ھەندى، ئازادخواھان
يەكى بەچوار سال حوكمى دان
ناردنى بۆ ناخى زىندان
مەبەستى گەورە ھەر ئەم بوو
لەسەر چاويان، تانە و تەم بوو
دەست و تەرازووت خواتەوہ
خوا زوو بۆ خۆى بتباتەوہ
تۆش بخۆ حالت زۆر خۆشە
ئەو شەربەتەى ئەمان چىشتيان
تۆش ماوہيە لىيى بنۆشە
با تى بگەى تامى زىندان
پىرۆرتان بى بەندىخانە
ھى خۆتانە، بۆ خۆتانە

(کاره ساتی خووله پیزه، کوشتنی و شکاندنی پهیمانی حکوومهت که درابوو به برا و خزمه کانی و به کوشتدانیان له لایهن هاوریکانی خوځانه وه) شیخ نووری.

خووله پیزه^(۲) چه ته ی مه شهوور
جوتیاری بو له شه پر به دوور
زۆلم و زۆری (بانی شاری)
دهری په راند به زۆرداری

(۲) خووله پیزه: ناوی (مه محمود محمه د)ه. دایکی ناوی (پیرۆزه) له بهر نه مانی باوکی به ناوی دایکییه وه به (خووله پیزه) نیویانگی ده کردووه. له سالی (۱۹۲۶) دا له دیتی (چه می یاله) ی سر به قهزای چوارتا له دایک بووه. (حه مینی بانی شاری) که خه لکی دیتی (بانی شار) بو، نامیر مه خفهری (ولیاوا) ده بی. له (۱۹۴۷/۹/۱۸) دا به خووی و مه فزه به ک پۆلیس چون بۆ سه ر (خووله پیزه)، چه می یاله یان ئابلووقه دا تا بیگرن و بیبه نه مه خفهری چوارتا، به تاوانی مادده ی (۲۶۰) له مه وزووعی ژماره ۱۹۴۲/۴۳. که له هوی تاوانبارکردنه که میم توژییه وه، ده رکه وت سه ربازی پاکردوو بووه، به لام له نامیلکه ی (الکتاب الأسود) دا ده لئ: له سالی ۱۹۴۲ خووله و مامی (عیزه تی مینه رهش و حه مه غه رب و ره شید و شه ریف ره حیم) به تفه نگ و به خه نجر رتیان له (فه رج قادر) گرتوه که خه لکی دیتی (کوره دئ) بو له قهزای چوارتا که خه ریکی جوتیاری بووه، گوايه نه مان پروتیان کردووه ته وه. که دئ بۆ گرتنی چند هه ولی له گه ل ده دن (حه مه مین بانی شاری) واز ناهیتن، خووله پیزه ده یکوژی و له گه ل مه محمود حه مه نادر و تالیب پیزه ی برای ده ده نه شاخ. کوشتنی نامیری مه خفهره که ش تو له سه ندنه وه ی کوشتنی نامۆزایه کی بو که ناوی (ره شه دۆل) بو. له ۱۹۴۷/۱۲/۲۸ میری (شیخ سه عیدی شیخ نه حمه دی دۆلپه موویی) که نه مه ش هه ر پۆلیس بوو ناردییه سه ر نه که ی و ده ستی به سه ر مه ر و مالا نه که ی داگرت بۆ نه وه ی بیانه هیتنه (چوارتا). خووله له دوا ی بگروه به رده له نزیک گۆرستانی (پیرتالک) ده یکوژی و ژن و منداله کانی له چنگی رزگار ده کات. ژماره ی نه و که سانه ی که له گه لئ بوون هه رگیز له هه ژده که س تینه ده په رین. هه ندئ که س له و پروایه دایه که دوا ی به زاندنی هه مه وه نده کان له ده مه و ئیواره یه کدا (خووله) له سه ر گاشه به ردییک داده نیشی و جه ماعه ته که ی ده که ونه کو کردنه وه ی نازووقه و تفه نکه کانیان (شیخ موحسینی دۆلپه موویی) که برای (شیخ سه عید)ه له پشته وه نیشانی لئ ده گری و ده یکوژی.

سوود له کتیبی (الکتاب الأسود) تحقیق محمد شکری العزازی - مطبعة المعارف - بغداد ۱۹۵۵ وهرگرت. ههروه ها سوودم له مامۆستا (عومه ر عه بدوله حیم) و ژماره ی (۱۲۵۱) و (۱۲۵۲) و (۱۲۵۳) ی سالی ۱۹۵۵ رۆژنامه ی ژین وهرگرت، له گه ل زۆر سه ر و سو راخی دیکه ی خو م.

بانی شاری کوشت و ده رچوو
له داخی شورتیه یاخی بوو
به فیهراری زۆر مایه وه
ئاژاوه ی زۆری نایه وه
له شه ریکا خووله کوژرا
ته رمی له و چیایه نیژرا
پاش به ینی میری پیتی زانی
خوله یان له گۆر ده رهانی
بو نه وه ی عاله م بیبینی
هیتنایانه سه و له میانی
(سالح کوئی) ره فیقی بوو
ره فیقیکی شه فیقی بوو
له پاش نه وه ی خو له کوژرا
له گه ل برا که ی وه ک برا
له م کو سپه وه بو نه م هه رده
له م داره وه بو نه و به رده
له ناو چیای فیهراریا
له ناو ده وه نند و داریا
نه گه ران و نه خو لانه وه
به م چیای و به م کیوانه وه
هه موو وه ک یه ک تاواندار بوون
له ده س حکوومه ت فیهرار بوون
له دوا ی خووله، براکانی
ئیشی خو یان وا چاک زانی
له پیوا و خه راپی واز بیتن
خو یان به چاکه رابیتن

برياريان دا تا بـين
 دلـى كهس دانه چـله كـين
 نارديانه لاي مهردى دلـير
 قائم مقامه كهى شارباژير
 وائـه زانـم (بايز ئاغـا) بوو
 نه وهى دزه يى ئازا بوو
 ئيشى زورباش، بو رپـخستن
 به رپـه حه تى لپى دانيشتن
 مانگانهى بو ناونوس كردن
 كه دانيشن هه تا مردن
 دهستيان دايه هـيواندارى
 فـه لاحتـ كردن، جووتيارى
 (سـالـح كـويى) و هاوړپـيكـانى
 ئه وانيش هـه ر وازيان هانى
 دانيشتـبوون بـيدهنگ، بـى سـهنگ
 بـى بهزم و رـهزم و بـى ئاهـهنگ
 به ينى بوو خووله كوژرابوو
 براكانى دامه زرابوو
 به رپـه حه تى دانيشتـبوون
 له ئارادا هـيچ نه مـابوو
 پاشا كه ته شريفى هـينا
 بو گـرتـنيان بـريارى دا
 به لپـنه كهى مـيرى شـكان
 خوئى و شورته چـوونه سـهريان
 به سـهـد فـيل و فـر و پـيلان
 سـهـرنه كهـوتـن بوئى نه گـيران

براکانی خووله دیسان
 که وتنه وه ناو شاخ و کیوان
 (سالح کوی) و هاوړپیکانی
 له گه لیا نا گیانی گیانی
 پشـتی به کـتـریان گـرتـبوو
 دووربوون له دئ و ئاوه دانی
 بیـری زور کـرده وه پاشا
 هـیچ نه مـا هـولـی بو نه دا
 بو ئه وهى یا بیـانگـرئ
 یا به کـوشـتن له ناویان با
 سهـرى برد و سهـرى هـینا
 ئاخـرى و ا بـريارى دا
 وهک ئـیران چـون بـى ئازایی
 (سمکۆ) یان (۲) کوشـت به خوړایی
 ئه مـیش هـه روا نامـه رـدانه
 بیـانکـوژئ به حـیـزانه
 لووت به رزی روتبه و جیگا بوو
 لایوسـئـه لو به رـه لـا بوو
 بیگرتایه، بیگوشـتـایه
 به لـیـدان سـهـد بـردایه
 هـه رچى بـکـردایه ئه چوو
 پرسینه وهى هـه رگـیز نه بوو

(۲) سمکۆ: کوری محمدهد پاشا، کوری عهلی خان کوری نیسماعیل خان، سهروکی بهشی عهشیره تی شوکاکى ئیرانهو له نیوان خوی و ورمج داده نیشن، به شه کهى دیکهى ده که ویتته تورکیا و له ویلايه تی وان و هه کاریدایه. ماوهی زیاتر له ده سال له کوردستانی ئیراندا سهروکایه تی بزوتنه وه به کی گه وره ی کرد تا له ناوه راستی ته مموزی سالی ۱۹۳۰ له لایهن کۆنه پرستانى ئیران و له سهردهمی ردها شادا به نامه ردی کوشتیان.

ئەندامى حىزبى تۆران بوو
دوژمنى گەورەى كوردان بوو
خوین پشتنى كوردى له لا
زۆر بى نرڭ و زۆر ئاسان بوو
بۆ كوشتنیان قەرارى دا
پىلانى بەم رەنگە دانا
(سالىح كۆبى) و ھاووپىكانى
لاسيان بدا بە پەنھانى
جىگەيان زۆر سەخت و شوومە
تەعقېبىيان بى بەر و بوومە
خوینى پۆلىس بۆ برېژىن
خۆيان بە خۆيان بكوژىن
كار بە دەستى ئەمنى بانگ كرد
پەردە ئەسـرـرارى بۆ لا برد
هەلىيان بژارد له ژن له پىاو
جاسووسى باوهر پىكر او
يەك پىكيان ناردو زوو پۆبى
بە پەنھانى (سالىح كۆبى)
دى و دەسى خۆى باش لىوھەشانى
سەلامى پاشاى پىگەيانى
پاشا ئەلىت، هەتا ماوم
ئىشى ئەنیمە سەر چاوم
خۆى و ھاووپى عەفوو ئەكەم
ئىشى باشيان بۆ رىك ئەخەم
ئەوھى له دونیا دەس كەوئ
ئەو بىهوى، من نامەوى

هەتا بركا قسەو هپىزم
له شەر و شور ئەپارىزم
هەموو ھاووپى له كارا بى
خۆشى رەئىس عورەفا بى
سالىح كە گوپى له مانە بوو
دىنى بە شەیتان دا بە شوو
دوعا خوازى له ئيمان كرد
خوا حافىزى له ويجدان كرد
نايه ئەولاولە عەيب و عار
نامووسى خۆى دا بە دىنار
نەنووستن تاكو بە يانى
تا فرسەت يانى لى هانى
و نەوزيان نەدا و نەنووستن
له خەودا هەموو يان كوشتن
دەست و تەرازووت خواتەو
خوا بۆ خۆى زوو بتباتەو

(عومەر عەلى) كە نىرراو
لهوئ نەخشەى بۆ كىشراو
دوژمنى كورد هەرچى بكا
نابى كوردى باسى بكا
بۆ سالىح كۆبىيە لۆمە
ئەم سى شىعرە له گەل تۆمە
ئەوھتى دونیا دونیا
ئادەمىزادى وا تىايە

له و كهسانه‌ی كوردیان ناوه
شستی وهها پرووی نه داوه
ئه وهنده تۆبێ و یجسدان بی
نابێ له توخمی كوردان بی

شعیریکی ناته‌واو

دهوری بۆگهن و پیسی رابوردوو / هۆشی تالان کرد
زه‌مانی شه‌عب له‌عنه‌ت لی کردوو / دونیای ویران کرد
ئینسانیان به‌زۆر که‌ر کوئیر نه‌کرد / شت به‌دی نه‌کا
به‌زله‌ ناوی ده‌می سوئیر نه‌کرد / ناوی که‌س نه‌با
ته‌ماشاکردن، گوئ گرتن، وتن / حه‌رام کرابوو
یه‌کێ له‌مانه‌ به‌س بوو بۆ گرتن / به‌قانون و ابوو
گوئ که‌ری، کوئیری، زوبان به‌سراوی / به‌زۆر به‌لاوه
بوو به‌نه‌خۆشی له‌هه‌زار لاوه / که‌وته‌ ناو دونیا
به‌هۆی میکرۆبی بیبری چه‌وته‌وه / ساری بوو، خه‌لقی زۆر لی که‌وته‌وه
ژیانی نایه‌ ته‌فر و توناوه / به‌شه‌ق تیپه‌لدان
ئه‌بینی عالم کز و داماو / به‌زه‌بری لی‌دان
چا و ئیشی چییه‌؟ / ته‌ماشاکردن / تاریک و پرووناک
که‌لکی گوئ چییه‌؟ / ده‌نگ و باس بیستن / هی خراپ و چاک
جاسوس وه‌ک تاعوون که‌وته‌ دونیاوه / له‌هه‌ر چوار لاوه
خه‌رمانی ژبانی دا به‌ده‌م باوه / به‌دان و کاوه
زوبان بۆ چییه‌؟ بۆ قسه‌کردن، بۆ ئیشی چاکه
که‌چی ئه‌مانه‌ هۆ بوون بۆ مردن / له‌وانه‌ی پاکه
تاوانی وتن ئیجگار گران بوو له‌ژیر ده‌رچوونی
جه‌زای ئاسانی ناخی زیندان بوو
ئه‌و نه‌خۆشییه‌ چل سالّ مایه‌وه / له‌ناو ولاتا
هه‌تا که‌ ئه‌هات ئه‌ته‌نایه‌وه / وه‌ک گرانه‌تا
سێ ئه‌ندام ئه‌یگرت له‌ له‌شی ئینسان / یه‌که‌م چا و ئه‌یگرت، دوو گوئ، سێ زوبان
چا و نه‌یته‌بینی هه‌ینده‌ نووقابوو / به‌ده‌م داره‌وه
گلینه‌ و پیتلوی ئاوی تیزا بوو / به‌ئازاره‌وه
سه‌ری دێ، چاوی سوور هه‌لگه‌رابێ / روو به‌بوونیه‌وه

نه چوو ههروهه کو قیامت ههلسابی / بۆی ئه هۆنییه وه
 ئه بیوت فلان کهس جهرگی سووتاو ه
 بیستوویتی فلان ئبمرو گبراه
 له به غدا دوینتی فیسار خنکاو / مات و خاموشه
 سهیری چاوم کرد، دیار بوو گریاوه / زۆر به پهروشه وه
 به فرمیسک پیلوووی چاوی سووتاو ه / هینده گریاوه
 به جاری بهندی جگه ری براوه / هوشی نه ماوه
 ئه یان بردیت و چه پسیان ئه کردی / به زۆری لیدان
 له سهه پستی خۆت شه قیان ئه کردن / به نینۆک کیشان
 زۆر له ئیشانه مه بهست دینار بوو / کو بکریته وه
 قازانجی روژی گه لی هه ژار بوو / تیا بتلیته وه
 خه لئ تا ئیواره ئه چرووسایه وه / هه تا دوو حهفته
 ورده به دینار ئه گۆرایه وه / ئه کرا به سهفته
 ئه یبرد بو خانم زه هری ماری کا / له شهق تیهه لدان
 سهه ده وه له مه ندی لات و فه قیر کرد / له شارستانا
 هه زاران لاوی به هیزی پیر کرد / له ناو زیندانا
 ئه م نه خۆشیه چل سال مایه وه / ههروهک سه ره تان
 هه تا کو ئه هات ئه ته نایه وه / بی داو و ده رمان
 کام دکتوری چاو، دکتوری چابوو / بچوویتایه لای
 ئیشی چاوت له لای، ته راخوما بوو / وای ته فره ئه دای
 قه تره ی ئه دایتی بو ته راخوما / له قه تره ی به رلین
 ته راخوما ی چی، به دهس نووقابوو / دهستی ئاسنین
 بو گوپچکه ت ئه بیوت، هه ر چیلکه و پیسیی / به جۆریکی وا
 به ری گرتوه، تو هیچ نابیستی / بشۆری ئه روا
 گوپچکه کپ نه بوو، به زۆر گبرابوو / به زلله و به شهق
 لۆکه ی که ر بوونی تی ناخرا بوو / وهک ده وای رهینهق
 روانین و بیستان، نووسین و وتن / وهکو نه بووبن

به جۆریکی وا یاساغ کرابوو / له پیاو، له ژن
 له سهه هه ر یه کتی له م تاوانانه / به ئه مری ناحهز
 سهه د پیستی له سهه ده باغ کرابوو / به بی ترس و له رز
 ئه مزانی به رگه ی لیدان ناگرم / به تۆزی تازار
 به دارکارییه کی نیوه شه و ئه مرم / وهک به فره که ی پار
 زاته ن به ینی بوو فه سل کرابوو / له ناو برابوو
 بو به ندیخانه زوو دانرا بووم / ناو نووس کرابوو
 خیره و مه ندیکی حه قناسی دلسۆز / نه ختی له سالا
 پیاویکی چاکی، دلپاکی پیروژ / کردی به مالا
 له خه و هه لسابوو به ری به یانی / به میوانداری
 هات و به گویم، نه ختی چریانندی / بو ئامۆژگاری
 وتی: شه و ته نیا مه رو به رییدا / پولیس ئه گه ری
 سه گه لی خویری زۆرن له دیدا / به خه لئ ئه وه ری
 له گه ل ئینسانا سه گه ل ناحهزن / ئه مه مه علوومه
 بو به خۆرای لقت بگه زن / به م وه خته شوومه
 ئامۆژگارییه کی ریکی وا به ری و به جی / به بی گفتوگو
 کردم به گواره، نامه په ره ی گوئی / نه مدا به فیرو
 ئیتر من له مال نه هاتمه ده ری / هه ر له ماله وه
 دانیشتم، پولیس بو ئابرووم به ری؟ / به ده م پاله وه
 ئه م نه خۆشیه نه ئاوا ساری بی / بی ده وا و ده رمان
 هه ر که سی گرتی ده ردی کاری بی / تا ئه سپیری گیان
 ئه مجا تو بی خوا چۆن من بویرم / که ده ستو برد که م
 له لووتکه ی وا به رز بیم خۆم هه لدیرم / ملی خۆم ورد که م
 به کویره وه ری، به هه ناسه ی سارد / داماو و غه مگین
 له گه ل ئه م ده وه به م جۆره رامبوارد / بی هیز و بی تین
 تا خودا عه بدولکه ره یی ره خسان / وهک شییری مه دیدان
 ته لیسمی قه لای دیوه که ی شان / بنچینه ی رووخان
 هیلانیه شوومی بوومی هه لوه شان / به دارووخاوی

گیانی کونده بوو هه مووی هه لفران / به بال شکاوی
 به سهر دونیاوه ناسووریتتهوه / تا شه عب مابئی
 بپرای بپرای قهت ناگه ریتتهوه / هه تا هه تایی
 ئیستا زوبانم ته ر و پاراوه / به سراوی نه ما
 وهک جاران کپی گوپچکه م نه ماوه / گیراوی نه ما
 به ته ما نه بووم، رۆژی بیتتهوه / هه تا کو مردن
 بیبری جارانم بگه ریتتهوه / بو شیعیر وتن
 (هه رهس و لافاو) بنووسریتتهوه / بی ترس و بی لهرز
 به ئاواتی بهرز بخوینریتتهوه / بی گوئی له ناحهز
 دهنگیکی وا بی بله ریتتهوه / وهک دهنگی هوزار
 که چۆن له گویدا ئه زرنگیتتهوه / له خوئی به هار
 ئه ی عه بدولکه ریم رۆله ی نیشتمان / سه رۆکی ئه مین
 هه روهک ته لیسمی قه لاکهت شان / به هیز و به تین
 ده ی بو پیشه وه، هه نگاو دابنی / ئیمه هاو ریتین
 هه ر سه ره و تو پیتی به سه ر دابنی / سه ر له ژیر پیتین
 ده ی بو پیشه وه، کورد هه تا هه تا / هه روا له گه لتا
 بو به رزیو نه وه ی وه ته ن هه ول ئه دا / سه ر له ژیر پیتا
 منیش ژیانم، هه ستم، هه لبه ستم / هه رچی که هه مه
 هه مووی بنیمه سه ر به ری ده ستم / هیشتا لام که مه
 ئه یکم به فیدای رۆژی نازادی / سه ره به ست و دلشاد
 بو ئه وه ی بژی گه لم به شادی / بی ترس و نازاد (*)

(*) وهک له شوینیکی دیکه شدا وتوومه، ئه م شیعره ی (شیخ نووری) شیعریکی ناته واوه، به
 رهشنووسی و په راگه نده یی له ناو ده ستنووسه کانی کۆری زانیاری عیراق «دهسته ی کورد» دۆزیمه وه که
 له کاتی خویدا پیشکش کراوه به وان. من هه رچۆنی لیکم دایه وه، بلاوکردنه وه ی ئه م نوسخه
 رهشنووسه، له نه نووسینم به باشتر زانی، له وانیه له پاشه رۆژدا نوسخه به کی پاکنوس کراوی ئه م
 شیعره بدۆزیتته وه. تا ئه و رۆژه دئ، جاری با ئه م شیعره نه فه وتی.

سه رنج: هه ندئ له و ده ربین و دیره شیعرا نه له و شیعره دا دووبارهن، چونکه له شیعره که ی بو شیخ له تیفی
 نووسیوه کاتی له (به سرا) گیراوه، هه ن و وهک به کن.

شعری نیشتمانی

بە من بۆلۈپ چىقىرىلغان

بە من بۆلۈپ چىقىرىلغان لە مەقبەرى مەماتەۋە
 لە مەحوۋ ئىنكىسارەۋە، لە دەۋرەيى نەھاتەۋە
 نەچۆتە ناۋ مۇجسادەلەي حەياتەۋە
 گەلى براۋ لاۋى كورد، لە يارى دوور ولاتەۋە
 شەۋى نىيە بەھۆى (ئەئىر) لە غەربى ئاسياتەۋە
 نەۋىدى خۆشى لە ئىسگە دەنگ نەداتەۋە
 دەمى بەقەلبى زارەۋە، بەچاۋى ئەشكبارەۋە
 گەھى بەعوود و تارەۋە، بەھەببەت و ويقارەۋە
 ھىۋا نەخساتە ناۋ دلى ولاتەۋە
 ئەللى كە پۇژى كورد ئەۋا بەرپوئەيە لە دەم كەلا
 لە ئوقى نىشتىمانەۋە، خەرىكە وا شەبەق ئەدا
 بەعالەما بەجارى شەۋق ئەداتەۋە
 مەۋەستە روۋكەرە ھىۋا، مەپرسە دەشتە يانە كىۋ
 مەترسە تۆلە سەغلەتى فراز و زەحمەتى نشىۋ
 كە ھەۋلە ھەر گەرەۋ لە دەھر ئەباتەۋە
 بەسە زەمانى غىرەتە، چ وەختى خۋابى غەفلەتە
 زەمانى ھەۋل و ھەلمەتە، ھەلىكى زۆر بەقىمەتە
 نەۋەك فەلەك لە دەستى تۆى بىكاتەۋە
 لە كۆسپى رېنگە سىل مەكە، پۇر بەرەۋ شەقامى ژىن
 لە گەل سەباتى كوردەۋارى پىچەۋانەيە بەزىن
 خۇدداش لەۋ^(۱) ھەۋلە ئاۋرپى ئەداتەۋە

نەۋرۇز

ئاگرى نەۋرۇز بە شاپلىتە و پەپۇ ناكىرتەۋە
 زوو بىيىتە خۆلەمىش و تىنى داۋرپىتەۋە
 ئاگرى نەۋرۇز، بە گىيان و دل ئەبى وا خۆش كرى
 گەر بەخۇر دىجلە و فوراتى بىتە سەر نەكۆزىتەۋە
 ھاتوۋ گەر شىتانە مەنعى جەژنى نەۋرۇزت كرا
 لازمە گىانت بەمەردى بىخەيە ژىر پىتەۋە
 دەست و پىن، ئىسكى شكاۋ، چىلكەۋ چەۋىلى چاۋگە بى
 لاشە ھەرەك دارى «زەنگە قلىشە» كۆكرىتەۋە
 خوينى لاۋان نەۋت و بەنزىن بىت و پىژىتە سەرى
 گلىپەيەكى وا بسىپىن شەۋقى دانەمىرتەۋە
 پىساۋ بزىپىن ۋەكو شىرى ژيان ھەلمەت بەرى
 ژن بەدەۋرى ئاگرا بگرى و بلاۋىنىتەۋە^(*)
 خۆش ئەبى ئەۋسا بلىسەي ئاگرى نەۋرۇزەكت
 ئەۋ ھەلە سەيرى گولى كە، چۆن دەمى ئەكرىتەۋە
 دەس ئەككەتە پىكەنەن بۆ بلبلى باخى ۋەتەن
 ھەرىيەك سىرۋى بەيان ئەشنىتەۋە ۋ ئەخنىتەۋە
 چەند بەخۆشى بولبولى خۆشخۋان ئەخوينى بۆ گولان
 چۆن چىركەي سەر چلى، عەرشى عەزىم ئەگرىتەۋە
 بەۋ زوبانى حالە خۆشە ئەم نزاىەت بۆ ئەكا
 رەبى ئەم رۆژە ھەموۋ سالى بەخۆشى بىتەۋە

۱۹۵۸/۳/۲۱

(*) دەۋايە ئەم دىرە بەجۆزىكى دىكە بوتىر، چۈنكە دەۋرى ژن ھەر ئەۋە نىيە بەدەۋرى ئاگرا بگرى و بلاۋىنىتەۋە.

(۱) لە دەستىۋوسى شاعىرا (ۋى لەۋ) نەۋوسراۋبوۋ.

هاواری و تهەن^(١)

دوێ شەو لەخەوا دیم کە ژنی موشفیق و مەعسووم
هاواری ئەکرد، من وتەنم مادەری ئیووم
ئەیفەرموو بەحوزنیکەو زۆر عاجز و مەغمووم
هەم داری سەمەردارم و هەم لەزەتی میووم

گەر ئاو بدریم و بە شەفیقانه بکێلێم
پشکووتنی گۆیکە ی ئەمەلم حازری ئانە
ئەو خەلفەنەمامە ی، لق و پۆپ ناسک پیریم
بێ ئاویبە ئەسبابی بەهارم کە خەزانە

بێ لوتفی و بێ خزمەتی ئیووم سەراسەر
ئەوراقی ئەمەل، غونچە ی ئومیدی وەرانی
گەر بێتو بکەن ئیووم مویالات بە ژبانم
ماندوو ئەحەسینیتەو، هەم سێبەر و هەم بەر

ئە ی پۆلە، جگەر گۆشە ی ئافاقی ئەمەلن
ئەمرۆیە کە موحتاجی وەفاو خزمەتی ئیووم
پروناکی چاوانم، دەرمانی سێلن
سبەحەینی منیش باعسی حوریبەتی ئیووم

ئاودانی من و خزمەتی من، عیلم و فنوونە
تەحسبیلی مەعاریف، سەمەر و^(٢) قیمەتی ژبانە
قەومێ کە لە عیرفان و ئەدەب زەرپەرپە دوونە
هەر موزمەحیلە ئاخری موحتاجی دونانە

ئە ی پۆچی رەوانم

بۆ یەکی لە ریحالە سیاسییەکان نووسراو
ئە ی پۆچی رەوانم مەبە لەم وەزەعە موکەددەر
بێهەوودە مەکە خۆت بەخەیاڵاتەو موعبەر
حاجەت بەئیشارەت نییە، وەک پۆژ ئەدرەوشی
شوعلە ی زەفەرە، عاقیبەتی جەیشی موزەفەر
نیزیکترە ئەو پۆژە لە قەوسەینی ئەو ئەدنا
دنیا کە ئەبێتە گۆل و گۆلزاری موعەتەر
هەر قەومی پەڕیشانە ئەنالێ بە جەفاو
هەر میللەتە جەرگ و دلی جنراو بە خەنجەر
هەر چاوی ستەمدیدە ی ئەقوامی زەعیفە
پر قەترە ی خویناو مەلوولانە، موکەددەر
هەر خونچە ی سیسی دلی کوردانە دەلی کە ی
ئەکریتمەو پۆژی بەهەواپەکی موعەتەر
ئەم عالەمە بەم رەنگە پپارپتەو لای خوا
بکۆلی دلی ئەم خەلقە وەکو جۆشی سەماو
ئامالی بەشەر بەستە بێ بەم پۆژەو بالە
شوبهەم نییە ئەو نەسرە کە نووسراو لە دەفتەر
تۆ ئەو دەم و پۆژە ی عەلەمی نەسری نیهانی
ئەشنیتەو وەک پۆچی زەفەر دیدە لەسەر سەر
پرواننە ئەم کوردە بەچاویکی عەدالەت
ئیتەر بەسە گەردن کەچی و ژینی موخەقەر

(١) ئەم شیعەرە بۆ یەکەم جار لە پۆژنامە ی (ژبانەو) دا لە سالی (١٩٢٥) بلاوکراووەتەو. بۆ جاریکی

دی لە گۆقاری (پەیزە) ی ژمارە (١) ی سالی (١٩٢٧) دا بلاوکراووەتەو.

(٢) لە گۆقاری (پەیزە) دا نووسراو: (سەرمەرد و قیمەتی...).

چواردهی ته موموز^(۱)

چواردهی ته موموز و رۆژانی دواى ئەو
كەس نەئێهه و پێرا ببینى به خه
هه ناسهى سارد و هه نسكى گيراو
له گهه هاواری بیدهنگ تیکه لاو
زوبانى لالی پشکو پیا چزاو
گه رووی وشك بووی، نووزه لى براو
به بییری كیدا رانه بوورد دوینی
گیروگرفتی هیچ تیا نهمیتى
زوبان بهم رهنگه تهر و پاراو بى
رقى له دهنگى كپ و نووسا و بى
له شى بى تاوان به دهه داره وه
له ت له ت بوو رزی كه وته خواره وه
خال و خوشكه زاش^(۲) به ته لاره وه
به دهنگى نای و عوود و تاره وه
به وى سكى و كچى چاو خوماره وه
شه وان رابوین به قوماره وه
به بییری كیدا رانه بوورد یاران
ته لار ببیته گۆر و گۆرستان

باسى نازارى نینۆك دهركيشراو
له ش هه لاهه لای دهست و پى شكاو

دايكی توند كراو له به ندىخانه
رۆله جیماوى خانه و پیرانه
رۆله ی باب خنكاو، داىك چه پس و دىل
كوپووزانه وهى، هه تىوى زه لیل
به بییری كیدا رانه بوورد دوینی
وا شه عب له خه و زوو راپه ریتى

پریاسكه ی شیعرى توند گری دراو
له ترسى گه ران له كوون ناخراو
بییری نازادى، وتارى نووسراو
له كونه مشكى قوولا هه لگيراو
وتارى جوانى تیکه لاو به خوۆل
شیعرى شاراوه ی له چیا و له چۆل
بیتى ته ده ری و بخوینریته وه
باسى رابووردوو بگیتى ته وه
چواردهی ته موموز و جه ژنى هه ژاران
به زى بینووسن له میتووی جیهان
رۆژى نازادى عه ره ب و كوردان
جمه ووربه تى تیا كرا ئیعلان

(۱) پشتم به دوا دهستنووسى شاعیر به ستووه و له گهه نامیلکه چاپکراوه کهى شاعیر که له سالی ۱۹۵۸ به پیشه کی (کامه ران) له چاپ دراوه، هه روه ها له گهه دهستنووسیتى تری شاعیر نه ختى جیاوازی هه یه .

(۲) مه به ستى مه لیک فه یسه ل و عه بدولئیلای خالیه تى .

ئیمرۆ که چواردهیه له تهمموز جهیشی بی ئه مان نازانه هاته کایه وه وهک کیتوی پر له گیان دهسیان به جارئ دایه دهس یه کتر هه موو جهیش و شه عب مهرامی به مهردانه خسته روو وهک (دجله) جهیش به هیزی گه لی بی حیسابه وه بوونه شه پۆل و چوونه سهراپای ره حابه وه شیرانه جهیشی داغ له دل و شه عبی قاره مان که وتوونه خوین پژاندنی میللهت فرۆشه کان وهختی که پی ئه زانی سهگی هاری لاشه خۆر دپته ده ری له ده مییه وه کوفر و جنیوی زۆر وای زانی کهس نییه به نه زه کبیریا یه وه بۆ داچله کاندنی دلی ئه و بیته کایه وه نهیزانی ئاخری نه فسه سی زولم و زۆرییه چوارده ی تهمموز کوژاندنه وه ی تیشکی خۆرییه چی تیا بو کوژی گه وره، به شا و ئیشگوزاره وه کوژان، له پاش ئه وه که خه بهر که وته شاره وه عالم رژیایه قه سه ره وه، ناو ژوو و ناو ته لار لاشه ی گه ماله گه وره که یان خسته ناو هه زار ههروهک سه گیکه بۆگه نی توپیو له ری گوزار که ناسه کان که ئه یبه نه دووری که ناری شار وا پهت خراوه ته قوله پیی رانه کیشری ئه مری شه عب وه هایه که نابی بنیثری لاشه ی کرا به داری سزادا به پیکه نین عه بدولئیلاهی زۆل و وه لی عه هدی نانه مین کوژاو پارچه پارچه کرا دهست و پی و له شی خوینخوار و بی شه رف ئه مه یه ئاخری به شی

نووری سه عید به بهرگ و عه بایی ژنانه وه کوژاو دهست و پی و ملی لیک جیا کرانه وه ئه و چالی قوولی حیلغه که بۆ کوردی هه لئه که ن خۆی که وته ناوی بی سه ر و پی، بی له ش و به دهن ئیعلانی حوکی تازه به جمه ورییه ت کرا کورد و عه ره ب شه ریکه به شن ههروه کو برا نیترایه شوین عه داله تی مه حکوومی دهس به سه ر هینرایه وه خرایه سه ری، ئه فسه ری زه فه ر ئه و عه دلی ده رکراوه له دووری و لاته وه چوارده ی تهمموز به خویشی و سه ره سه تی هاته وه ویجدان و حه قپه رستی له مه نفا گه رانه وه ته سلیمی دهستی حاکی عادیل کرانه وه ئه و کۆمه لئه ی عه داله تی خسته بووه به نده وه گیران و دهست و پی به که له پچه و که مه نده وه زیندانه قووله که ی گه لی تیا بو به داخه وه جیگه ی ئه وانه ئیسته به ئۆف و به ئاخه وه کوئی ناره زوو ئه که ی بچۆ سه ره سه ت و دلنیا جاسووس و ترسی گرتن و لیدان و شه ق نه ما ئه مجا بنو به بی خه م و بی ترس و بی خه یال ئیتر نه ما ژیان ی زه لیلان، ژینی تال خویش موژده بی منیش تا ماوه رۆحه که م له له شا ئه م دو عایه بۆ (عه بدولکه ریم قاسم) ی باوکی هه ژار ئه که م ره بی بژی به سووده وه بۆ خاکی نیشتمان بۆ توئه سه ندنی گه لی مه زلووم و ناته وان^(۱)

(۱) له گه ل نامیلکه چاپکراوه که توژه جیا وازییه کیان هه یه. من پشتم به دوا ده ستنووسی ئه م شیعره به ستووه که بهر له مردنی به ماوه یه کی که م نووسیویه تییه وه، ته نانه ت رینووسه که شی له نامیلکه چاپکراوه که پیشکه وتو تره.

لهگهڻ (عهلی کهمال بایر) بهیه کهوه دایانناوه

وا موبه دهل بوو به خوښی دهوری ئیزمیجاللی کورد خاتیمه ی هات و نه ما، نه یامی ئیستیزاللی کورد بو گه یشتن بهم ده مه، بهم رۆژه بوو، نامالی کورد حممدی بئ حه دد بوو، خودا دیم رۆژی ئیستیقاللی کورد پر زیا و په خشنده هه لهات که وکه بی ئیقبالی کورد قاپی په حمهت گوشاده، ده رکی زیلله ت داخرا چونکه مه حموودئ له سه ر ته ختی عه داله ت دانرا موژده بئ نه ی قهومی کورد، نووری سه عاده ت هه لکرا په رده بی تاریک و دهیجـووری مه راره ت لادرا رۆژی نازادی هه لات، پروونا که ئیستیقبالی کورد میلله تیکی و ا قه دیم، قه ومیکی مه شهووری جیهان مالکی خاک و وه تن، ساحی بی ته ئریخ و زبان عه بیه ئیتر خزمه تی خه لقی، له زیلله تدا ژبان به سیه نه ی خزمینه بوغز و کینه، با یه کدل به جان تی بکوښین بو ته رقه ی شه وکه ت و ئیجاللی کورد نۆبه تی سه عیبه، زه مان ی عه یش و خوښی و شادیبه جه ژنی ئیستیقالله، رۆژی خو ره می و نازادیبه قهومی بئ ئیدراک و بئ حس، بئ به ش و بئ قسه ته تی بفرکه میلله تی غه ییوره، ساحیب عیزه ته نه مرۆ رۆژی سه عی و تی کوښینه، وه قتی غیره ته یه ک نه فهس غافل مه بن، هه لسن برا گه ل فرسه ته بو ته عالی جه د و جه هدئ که ن، زه مان ی غیره ته رۆژی سه ره سه تی، زه مان ی عه یش و نوښ و عوشره ته نه ی جوانانی وه تن، رۆژی ته رقه ی میلله ته قهومی کورد، ئیتر نه جاتی بوو له دهس نه ی زیلله ته

هه رچی باش و چاکه بیکه ی، وه قتی سه رفی هیمه ته هه چ که سی^(۱) کوښش نه کا، راستت نه وی بئ مرو ه ته وه قتی تی کوښینه، رۆژی ئیستیقامه ت، عیفه ته^(۲) مه قسه دی کورد هه ر ته رقه ی دینی ئیسلامیبه ته سا ده خیلتان بم، زه مان ی ئیتیحاد و ئولفه ته نه مرۆ رۆژیکی بلند و گه وره و ذی قیمه ته یار و یاوهرمان به بئ شک رۆحی پاکی هه زره ته رۆژی نازادی هه موو کوردانه، جه ژنه، شادیبه جه ژنی ئیستیقالله، نه مجا نۆبه تی نازادیبه مورشیدان، نه ی نه و خه لیفانه ی ته ربقه ت دائه دن نه ی مه لا ئیتر له سه ر فیکری عه تاله ت ده ریکه ن گه ر سه وابی رۆژی هه شرت لازمه بئ ده ردی ته ن بیته وه پر عه یش و پر شه وق و مه سه رپه ت، شوخ و شه ن بو ته عالی قهومی خو تان هیمه ت و غیره ت بکه ن به سیه تی نه ی شاعیران ته عریفی خه ت، چاه ی ذه قه ن به سیه تی مه ئموور، ئیتر با سی مه عاشم بو مه که ن بو وه تن بو دین و میلله ت، بئ نه سیحه ت دا بده ن بو ته رقه ی میلله ت، ئیوه با بکه ن سه رفی به دده ن سه د شوکر لاچوو له ناوینه ی دلا، رهنگی میحنه ن به سیه تی ده ردی نیفاق و شوڤش و^(۳) بوغز و فیتنه عه بیه با بپرته وه کیبر و هه ساده ت (ما) و (من) ئیوه نازانن هه موو نه ولادی نه م شاخ و ده رهن

(۱) له رۆژنامه که دا (هه چ که س) نووسرابوو، من نه وه م به راست زانی بو نه وه ی له نگ نه بئ.

(۲) له رۆژنامه که نووسرابوو: (ئیستیقامه ت و عیفه ت) که دیاره به م جو ره له نگه.

(۳) بیگومان وشه ی شوڤش له رۆژی نه مرۆکه ماندا چه مکیتی پیروزی و ده رگرتوو نه ده با له گه ل (بوغز) و

(فیتنه) به کار بهیترایه، له وانه شه نه وکات مانایه کی سه لبی هه بو بئ.

ئەي جوانان، ئەي خىرەدمەندانى ساحىب عىلم و فەن
ئەي عەزىزان، ئەي نەجىبانى جگەرگۆشەي وەتەن
رۆژى سەئى و غىرەتە، ھەنگامى كەيف و شادىيە
جەژنى ئىستىقالە، ئەمجا نۆبەتى ئازادىيە (٤)

بۇ سالى ١٩٢٦ (١)

ئەي سالى جىھان دىدە، ئەيا سەحنەيى مىحنەت
ئەي سالى گوزەشتە، سەنەيى ماتەمى ئومەت
ئەي سەحنەيى گريان و فيغان، شىوون و زىللەت
جەللادى جگەر ئاھنى (٢) بى شەفقەت و رىققەت
ئەي نازرى سەد مېشكى پېژنراوى بەقىمەت
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

سەيرى كە، كە چەند (٣) لاشەيى لاوى وەتەنت دى
خۆت ورد بەرەو، چەند (٤) سەرى جيا و چەند بەدەنت دى (٥)
چەند خانەيى ويران و دللى پىر مىحنەت دى
چەند نالەيى ژن، لاشەيى بى كەفەنت دى
برىسى و رەش و پرووت، غەمزەدە، چەن شوخ و شەنت دى

(١) لە توركييا شۆرشىك بەسەركردايەتى (كەمال ئەتاتورك) بەرپا بوو، ئەم شۆرشە لە دژى داگىركەرانى
ولات بوو، بۆ ئەم مەبەستە توركەكان داواي يارمەتییان لە كورد كرد، تا دەستى يارمەتییان بۆ دريژ
بگەن. كوردەكانىش بەدل و دەروونىكى پاكەوە يارمەتییان دان، بەرامبەر بەوئى كەمالىيەكان لە
توركىيادا دان بەمافى كورد دابنن، دواي خۆبەخت كردنىكى زۆرى كورد و توركەكان، كەمالىيەكان
بەئامانج گەيشتن، بەلام لە وەعدەكەيان پاشگەز بوونەو و پشتیان لە كورد كرد، بگرە لەجىياتى
پاداشت دانەوہيان كەوتنە قەلاچۆكردنن و سىياسەتى ئاگر و ئاسنپان گرتە بەر و تەفروتونا و
دەربەدەريان كردن و ھەر ئەوہيان پىيان رەوا بىنى. لە شەوى (٢٨)ى حوزەيران سالى ١٩٢٥ شىخ
سەعيد و (٤٦) ھاوپىيان لە قەراغى شارى ديار بەكر لەسپدارە دا و بوونە سووتەمەنى ئەو راپەرىنەي
كە بۆ ماف و ئازادى بەرپا بوو. شىخ نوورى-ش ئەو كارەساتە دلئەزىنە كارى كردووەتە سەر ھەست و
نەستى و ئەم شىعەرى بۆ ئەم سالە نووسيو، بەلام رووى دەمى كردووەتە سالى (١٩٢٦)!

(٢) لە رۆژنامەي (ژين)ى ژمارە (١٦٩٤)ى سالى (٢٧) ١٢/٧/٩٦٢ (ئاسنى) نووسرا بوو.

(٣) و (٤) ھەر لە ھەمان رۆژنامەدا (چەن) نووسرا بوو.

(٥) د. مارف خەزەندەدار (لە ٩٨)ى كىتەبەكەيدا كە بەزمانى رووسى نووسيو، ئەم دىرەي بە (چەند سەرى
چيا و چەند دەوہنت دى) خويئندووەتەو.

(٤) وەك ديارە ئەم شىعەرە بۆ بوون بەمەلىكى (شىخ مەحمود)ى نەمر و تراوہ.

ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

تېفكره كە ئەم سى سەد و شەست رۆژ و كسوورە
هەر سانىيەيەكى غەم و ئالام و فتوورە
رۆيشتنەكەت تا بەقەدەم عەيب و قسوورە
بەم خويىنە رىژاوانە و بەم شوور و نشوورە
سەفحەى هەموو تەئربىخى جىهان، ماتەم و سوورە
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

ئەم زولمە كە دى ميللەتى ئەم كوردە لە توركان
نەيدىو زەمانە چ لە ئىنس و چ لە شەيتان
دەعوایی حەقى ميللەتییەت و گووشەبى زىندان؟!
پارانەو بەرژىن و تەنافى مل و خنكان؟!
هاوارى وەتەن كوردن و كوژران و فرپىدان؟!
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

رۆيشتى لە دواى تو، جگەرى پارە بەجى ما
ملىوئى عىيال و ژنى ئاوارە بەجى ما
چەند عائىلەى بىكەس و بى چارە بەجى ما
زنجىر و كەلەپچە و پەتى سىدارە بەجى ما
ملىارى دلى خەستەو و غەمخوارە بەجى ما
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

ئەي سالى جەدەيد، هاتنى تو دوور بى لە ئافات
توش وەك خەلەفت، ئەو بەجەزا، تو بەموكافات
خىر بى قەدەمى تو بەتەلافى هەموو مافات
شەرتە ئەمەيە تا دەمى مەحشەر بە مەقامات
ئەم شىعەرە ئەكەم^(٦) من بە تەمەننا و موناجات
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى^(٧)

(٦) لە دەستنووسىكى تردا نووسرايو (بکەم).

(٧) لە لایەن مامەند كەركووكییهو وەلامى ئەو شىعەرە دراوئەو. پروانە گۆفارى زارى كرمانجى ژمارە

(٨) ی سالى ١٩٢٧ ل ١٢.

ئەمشەو بوو لە خەوا

ئەمشەو بوو لە خەوا من بەدیهی وەتەنم دی
زۆر جوان و بەشووش و فەرەح و شوخ و شەنم دی
مەسرور و تەپ و تازە و خۆنچە و دەهەنم دی
خۆش عیشووە وەکۆ ئاهووی چین و خوتەنم دی
پرسیم چیبە ئەم خۆشی و ئەم زەوق و سەفایەت
ئەم شادی و شەوق و تەپەبی بێ حەد و غایەت
فەرمووی کە لەمەو پێش منی بێچارە ئەسیر بووم
بەینێ بوو بەدەس جەور و جەفای تورکەو پیر بووم
بێ مایە و بێ سەرودت و بێ حال و فەقیر بووم
مەبھوت و پەرتیشان و خەفەتبار و زویر بووم
ئێستاکە خەلاس بووم لە جەفا و وەحشەتی تورکان
نازادەم و خۆش وەقت، وەکۆ خۆنچەیی خەندان
ئەوسا کە و سائیپ لە عیراقی هەموو هەر کەر بوو
«لۆکس» نەبوو ناویشی قوتووی نەوت و فەنەر بوو
ئەم خەلکە هەموو دەریەدەر و خەستە جگەر بوو
بێ مەعریفەت و سەنعەت و بێ عیلم و هونەر بوو
ئێستاکە تەیارە هەیه جا من لە کەرم چی؟
من تازە لە تورکی قەبە و بێ هونەرم چی؟
قابیل نییە دەرچی لە دل ئەو جەور و ئەذایە
ئەو غارەت و بردنی مال و کەر و گایە
ئەو بێ مەزەبەیی و کافری ئێسلامی نەمایە
بێ پەرحمی ئەو قەومە کە دەرچوو بوو لە غایە
چۆن تازە فەرامۆشی ئەکا کوردی عیراقی
زولم و ستەمی تورک و جەفا و جەور و نیفاقی

**سرود و ئۆپەرىت
پشتگىرى لە زانست و خويندەوارى**

ئىنتىباھ (۱)

دلاوهران:

ئەولادى وەتەن ئىيمە كەوا مىللەتى كوردىن
 بۆ غايەبى ئاسايشى مىللەت ھەموو گوردىن
 شىرانە ئەوا مەعرەكە ئارايى وەغا بووین
 بۆ پرشتنى خویناوى عەدوو حازرى را (* بووین
 لە پىشمانەو ھەروا، بەیداخى ظەفەر ئەروا
 رىشەبى عەدوو با دەربىن، حق بە دەستى خۆمان بستىن
 بۆ نەمانى مەزالىم، سوارانى جەنگى
 تەپلى بازبان لىدا بە شوخ و شەنگى

باوک:

لەم وەزە گەر ئەى دوشمنى كورد ئىتو ئەپرسن
 ئەم ھەمەمەيە مىللەتە ھەلساۋە بترسن
 كفن بۆ خۆتان بېرن، ھەر لە ئىستاۋە بېرن
 لازمە لەبەر غەم و ھەسرەت، بىن ئەشك رىژى مەزەللەت
 ئەى دلاوهرانى وەتەن، وەرنە ئىمداد
 باوك بە پەرۆش لىتان ئەكا ئىستىمداد
 كوردانى غەضە نغەر شەكنى مەعرەكە ئاغوش
 نابى بىكەن ئەم باوكى خۆتانه فەراموش
 زىرا كە دوو چاۋى ئەبەدىي ئىمە لە گۆرا
 چاۋى ظەفەرتانە لە ھەرب و شەپ و شوپرا

(۱) دەقى ئەم ئۆپەرىتتە بۆ يەكەم جار لە سالى (۱۹۲۵) لە نامىلكەى (گۆرانى كوردى) دا بلاو
 كراۋەتەو، من ھەر ئەو دەقەم بە ئەسل زانى و لىرەدا نووسىمەو.
 (* لە دەقى ئەو تىكىستەدا كە لە سالى (۱۹۲۵) دا چاپ كراۋە نووسراۋە (راھ).

باوك بە قوربانتان بى، رۆحەكەى فیداتان بى
 وەختى فرسەت و ئىتىفاقە، رۆژى لا بردنى نىفاقە
 ئارەزوو ئەكەم ئىتو، وەختى ئىحتىضار
 بەشان و ظەفەرەو، بىبەن بۆ مەزار

دايك:

بۆ دەفعى مەزالىم لە مەوانىع مەكە پەرھىز
 سا دەس بەرە شىر و تەنگ و خەنجەرى خونرىز
 بۆ ئىتو كەوا غىرەتە، بەكەدەفە رەگ و ئىسك
 حاشا كە بە حوزنىكى زەلىلانەو فرمىسك
 لە چاۋم بىت و بتكى دلم يەك زەرپرە بشكى
 چونكە ئىتو جەسوور ئەبىنم، نامىنى تازارى بىنم
 شىرەكەم ھەلالتان بى، رۆژى ھىمەتە
 رۆحەكەم فیداتان بى، وەختى غىرەتە (۲)

منالەكان:

نەجمەى ئەمەلى ئىمە ھەموو بەم دەس و بردە
 خەلقىنە لە بۆ مەسەدەتى مىللەتى كوردە
 مەوتى كە ھەياتى وەتەنىكى لە دووا بى
 سەد ژىنى زەلىلانەبى يارەب بە فیدابى
 ئەو كەسانە جەبانن، مەعنای ژيان نازانن
 مردنى لە رىگای مىللەتا، چاكتەرە لە ژىن لە زىللەتا
 ھەركەسى خۆى بكا بە قوربانى مىللەت
 لە قەبرا ھەتا مەحشەر، ناكىشى زىللەت

ئافرەت بە منالەوہ:

ياران و رەفىقان و دلیر و يەلى كوردان
 شەپ جەژنى ھەموومانە پرىن بۆ سەفى مەيدان

(۲) لە (گۆرانى كوردى و مەريوانى) دا ئەم بەشە نەنووسراۋە.

وهقتی که به توفیق و ظهفەر دینه وه لامان
ئهوسا گولّ ئه کهین ئیمه به شاباشی قدوومتان
گهر له ئیوه چهند کهس شههید بی،

لازمه عهزای ئیمه عید بی

ئه م پلنگ به چانهی وائینتیقام سین
گهره بیان ئه کهین ئیمه، حهقتان ئه سین

کچهکان:

ئیمه که نه مان کردووه بۆنی چه مهنی شوو

مه جهوولی نه زهرمانه گولّ و نه سته رهنی شوو

ئه م تازه جوانانه له بهر سپهره تی ئیمه

گهر بیتو بکه ناره زووی شیرکه تی ئیمه

لازمه که ده عهت بفرمومون، بینه وه بهروویه کی گولگهون

یه عنی چیه رهنگین بن به شان و ظهفەر

خوینی دوزمن برژین به نوکی خه نجهر

چک به دهستهکان:

ئیمه که موسه لله ح له دهر و دهشت و له شارین

سوین خوری حوزووری حهق و باب و کهس و کارین

بۆ مه سه ده تهی ئه م وه تهن و میلله تی کورده

ریشه و رهگی زالم بیرین به م دهس و برده

تاکه ی له زه حمه تا بین، له ناو مه زله له تا بین

لازمه به که یف و مه سه رپهت، رۆح بکه بین به قوربانی میللهت

زاتهن ئیمه خولقاوین بۆ خزمهت کردن

بۆ ئه وهی فیداکار بین تا رۆژی مردن

عیلمه (۱) میللهت

عیلمه میللهت نائیلی جا هو شکوهو شان ئه کا (۲)

دایه یی پاکی وه تهن، پر نه شئه و و خه ندان ئه کا

واسیته ی عیلمه به شه ر ئه مرۆ که مانه ندی تیووو

وا به سه ر ئه وجی سه ماوه سه یر ئه کا و ته یران ئه کا

واسیته ی عیلمه که ئه مرۆ ههروه کو ماسی، به شه ر

که شفی قه عری بیکرانی، به حری بی پایان ئه کا

واسیته ی عیلمه که (قولومب) (۳) ناوی دایم زیندوووه

واسیته ی عیلمه که (واسقۆ) (۴) که شفی هیندستان ئه کا

واسیته ی عیلمه که (پینجوتینی) (۵) (زه هاوی) و (مه وله وی)

ناوی پاک و عالییان ئیحیای کوردستان ئه کا

(أطلب العلم ولو بالصین) ه فهرمووده ی ره سوول

ئه م حه دیسه بۆ عیلم، ته رغیبی ئینس و جان ئه کا

له گه ل (عه لی که مال) به یه که وه دایانناوه

(۱) به ده ستووسی شاعیر (عیلمت) یش هه یه.

(۲) له گۆرانی کوردی و مه ربوانی ۵ ل وه رگیراوه. له سه ر وه زنی (ئه ی وه تهن) ده گو ترئ.

(۳) قولومب: له زمانی تورکدا به (کۆلۆمبس) یان وتوو (قولومب) که (کریستۆف کۆلۆمبس) ی
دۆزه ره وه ی ئه مریکا یه و به ئه مریکاشیان وتوو (ئه مریکا).

(۴) (واسقۆ) ش مه به سستی (فاسکۆدیگاما) یه.

(۵) مه به ست له مه لا عه بدول ره حمانی پینجوتینییه، قوتابی مه لا ئه حمه دی نۆدشی بووه و زانایه کی ئاینی
گه وره و به ناوبانگی سه رده می خۆیه تی. که کوری مه لا محه مه ده، خه لکی دئی (شیخ ماردینی) سه ر
به قه زای شارباژێره، له سالی ۱۲۴۴ کۆچی له دایک بووه و هه ر له ویش خۆیندوو یه تی، پاشان له
سلیمانی خۆیندوو یه، پاش ته واو کردنی خۆیندن و ئیجازه وه رگرتن له (مه لا عه لی قزلبجی) چوو ته
پینجوتین و له وئ نیشته جئ بووه، زۆریه ی کاتی خۆی به ده رز وتنه وه و مو تالا کردن به سه ر ده برد.
حاشییه ی زۆری نووسیوه، له سالی ۱۳۱۸ کۆچی، کۆچی دوایی کردوووه. پروانه تاریخ السلیمانیه
محمد أمین زکی، نقله الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنة ۱۹۵۱ ل ۲۶۲.

(۶) مه به سستی له مو فتی زه هاوییه.

ئېمە كەششافەى كوردىن

ئېمە كەششافەى كوردىن ھەموو^(۱)
خادىمى ملك و^(۲) ۋە تەنن پوو بەروو
بۆ ھەموو جەمعییەتى زانستى كورد
حازرى جەھدىن بەدل و دەست و برد
چونكە مەدارى شەرەفى مىللەتن
خادىمى عىلم و ئەدەبى ئومەتن
پۇحى ۋە تەن موفتەخىرە و شادمان
پوو بەروو ئەم خزمەتە ۋ ئەم ھەولەتان
مىللەتى كورد پى بە سەماو و زەمىن
دەم بەگوللى زەرەدخەنە و پىكەنن
قىمەتى ئەم خزمەتە، تەقدىر ئەكا
سەفحەى تەئرىخ ئەمە تەسۋىر ئەكا

لە تەوصىف چاپخانە و تراۋە^(۱)

ئەم مورژدە خۆشە، خەو بوۋە، يا گویم زىرايەو
يا راستە پەردەى تەرەبە، ھەلدرايەو
يا نەجمى تەرەقى كوردە، تلووعى كرد
يا نوورى مەعرفەت، لە ولاتا پزايەو
ناگاہ، نىدا لە غەببەو ھات و وتى: بەئى
پىشكەوتنە لە مەملەكەتە دىنگى دايەو
پىشكەوتنى سەعادەتى كورد، ھاتنت بەخىر
غونچەى دلەم، بەبۆنى نەسىمت گەشايەو
لەو ساۋە من كە ھاتنى تۆم بىستوو ئەلئىم
ئۆخەى شوكر، چراغى جەھالەت كوژايەو
تۆى باعىسى سەعادەتى كوردە فقيرەكان
دەرگای مەعرفەت، كە بەدەستى تۆ كرايەو
مىعادى سەعبە، فرسەتە، تا ۋەختى سنعەتە
فیشال و تىزلى بەسە ئىتر پرايەو
با دەست بكەين، بەسنعەت و تەحسىلى مەعرفەت
با زوو بگەينە پىششەو، بەشمان نەمايەو
ۋا تى مەگەن، كە مەتبەعە بى قەدر و قىمەتە
كارىزى عىلم و مەعرفەتى پى ژبايەو
شوكرى خودا، كەوتىنە ژىر سىبەرى عىلم
(بى)ى بى بەرى جەھل، لق و پۆبى شكايەو

(۱) شىخ نوورى ھەستى بەگرنكى بوونى چاپخانەيەك كروۋە بۆ دەرکردنى رۆژنامە و بلاوكردەو ۋە بىر
ۋە پەخشكردنى ئامانجى مىللەتتىك بۆ مەبەستى (تەرەقى و تەعالى)، بۆيە بىجگە لەم شىعەرەش
ۋە تارىكى تىر لە رۆژنامەى (بانگى كوردستان)ى ژمارە (۳)ى سالى (۱) و لا پەرە (۳) بەناۋى
(ماكىنەى چاپ) ھەو بلاوكردۆتەو ۋە تىبىدا دەلئىت: (ھەر مىللەتتىك مالىكى غەزەتەيەكى خۆى بى بۆ
تەرەقى و تەعالى، مىللەتەكى ھەر غايە ۋ ئەمەلىك تەعقىب بكا، ئەتوانن بەدەنگىكى بەرز و بلند
بىگەينەتتە گوپى ئەو كەسانەى كە گوپگر و خادىمى مەعارىف و مىللەتن)!

(۱) لە ل (۲۰)ى گۆرانى كوردى و مەربوانى ۋەرگىراۋە و لەسەر ۋەزنى (يا علم الامة) دەگوتى.
(۲) ئەم وشەيە بە (مەلىك) ىش دەخوتندرتتەو.

بنواره نووری مه‌عریفهت و له‌معه‌ی که‌مال
به‌م مه‌تبه‌عه‌ی حکومه‌ته^(۲)، چۆن شه‌وقی دایه‌وه

وه‌ره بادی سه‌با، تو‌قاسیدی من به به مه‌ردانه

وه‌ره بادی سه‌با، تو‌قاسیدی من به به مه‌ردانه
له پاش عه‌رزى دوعا گۆیی، بلتی به‌م ئه‌هلی کوردانه
له بو ئینشای مه‌کته‌ب، سه‌رفی غیره‌ت لازمه‌ زینهار
که مه‌کته‌ب مایه‌یی ژینه، که مه‌کته‌ب رۆحی ئینسانه
که میلله‌ت هیچ نه‌زانى زوو به‌زوو پيشک‌ه‌وتنى سه‌عه
که قه‌ومى ساحیبی سنعه‌ت نه‌بى، وه‌ک جیسمی بى‌ جانه
که‌سى عیلمی بى‌ موس‌ته‌قبه‌لی رووناک و ته‌ئمینه
که‌سى سنعه‌ت بزانی، دائیمن ئه‌و ساحیبی نانه
له‌سه‌ر ئه‌م عالمه‌ فه‌رزه، ئیعانه‌ی مه‌کته‌ب و سنعه‌ت
که رۆحی مو‌لک و میلله‌ت، سنعه‌ت و ته‌حسیلی عیرفانه
ئه‌وی ده‌رحه‌ق به مه‌کته‌ب^(۱) نوتقی نووسیوو^(۲) له‌مه‌و پيشتر
حه‌قیقه‌ت ساحیبی فیکره، حه‌قیقه‌ت ئه‌هلی ویجدانه
وجوودی فه‌خره بو میلله‌ت، که‌سى فیکری مونه‌وه‌ر بى
که‌سى عیلمی نه‌بى وه‌ک وه‌حشیی کى‌و و بیابانه
قسه‌ی راستت ئه‌وى وه‌للا ئه‌گه‌ر بيشم کوژن ده‌یلتیم
نه‌بوونی عیلم و سنعاته، که می‌قرۆبی هه‌موومانه

(۲) مه‌طبه‌عه‌ی حکومه‌ت : ئه‌و چاپخانه‌یه‌ی مه‌به‌سته که له سه‌ره‌تاوه، واته له سالی ۱۹۲۰ به‌و
ناوه‌وه (می‌جهرسون) رۆژنامه‌ی (پيشک‌ه‌وتنى) پى‌ ده‌رکرد. دوایی درا به‌شاره‌وانی سلیمانى و ناوی
لینرا چاپخانه‌ی (شاره‌وانى - بلدیة). هه‌ر ئه‌م چاپخانه‌یه‌ی رۆژنامه‌ی (ژیان‌وه) و (ژیان‌ى) پى‌ بلاو
و په‌خش ده‌کرا و کۆمه‌لێ نامیلکه و سپاره‌ی کوردیشی پى‌ له چاپ درا.

(۱) له ده‌ست‌نووسیکی دیکه‌دا (سنعه‌ت) نووسرا بوو.
(۲) جاران به‌خوتبه و تراوه (نوتق). نوتق نووسین و نوتقی نووسراو.

بۆ مەلیمەکان

به ئینساف و مرووت تەریبەهێی رۆلەهێ ولاتت که
که رۆژی کردوه، خاوهن زەمیر و با کهرامەت بێ
ئەوانن دائەنن بنچینهی ئیخلاس و عەدل و حەق
ئەوانن هەول ئەدەن، ئەم قەومە رۆژی سواری قودرەت بێ
موعلیم بێتوو چاری خۆی بپۆشیت و لە حەق لادا
قوتابی ئەو ئەبێ هەر نالەبار و بێ بەسیرەت بێ
موعەلیم دەرس و ئیرشادی بەرەو رێگەهێ خراپێ بێ
ئەبێ رێبوااری ئەم رێگایه، قوئاغی نەدامەت بێ
لەشی قەومی، بەتیری جەهل ئەگەر بێتوو بریندار بێ
ئەبێ ئەم قەومە جیگەهێ هەر مەزارستانی زبیلەت بێ
لە دلگیری ئەم و ئەو ترس و خوئت قەت نەبێ (نووری)
قسەهێ حەق با رەقیش بێ خوئشە، ئەما بۆ نەسیحەت بێ (۱)

سلیمانی ۲۰/۱۱/۱۹۵۵

(۱) شیخ نووری وەک مۆنەوەرێکی سەردەمی خۆی و بێستووێهێ به «هۆنراوه - نظم» هەندێ بیروپرای
رووناک لە لای خەلک بچەسپینێ. یەکیک لەو بوارانەهێ که چەکی هۆنراوهی بۆ خستوووه ته کار
مەسەلهی خویندن و خویندەوارییه و هاندانی خەلک بۆ خویندن و رزگار کردنیانە لە تاریکستانی
جەهالەت و نەخویندەواری. ئەمەش شتییک نەبووه وەک مۆدەیهکی باو بروای بێ هینا بێ، بەلکو
وەک دلۆزۆتیک بۆی چوووه مەیدان. هانی ئاقرەتانی داوه بەتاییهتی خزم و کەسوکار و ناسییاوێکانی
خۆی بۆ خویندن. یەکی لەو وینانە هاندانی (فاطمە محیەددین)ی خزمیتی.

ئەوه تا (فاطمەخان) بەدەمی خۆی دان بهو راستییه دا دەنی و لەم رووهوه دەلێت: (پەردەیهکی تری
ژیانی فاطمه که تا مردن شانازی پێوه دەکات ئەوهیه که یەکەم ئاقرەتی کوردی عیراقه بووه بەمامۆستا
و (۲۵) سالی رەبهقی ژبانی به ئەوپەری دلۆزۆییهوه بۆ پەروەردە کردنی صەدان کچ وەک کۆرپەهێ
جگەرگۆشەهێ خۆی تەرخان کرد. بەدەست ئەو بوایه هەموو کچە کوردی فێری نووسین و خویندەنەوه
دەکرد. ئەو پەردەیهی ژبانی پر له بەسەرھات و سەرگۆزەشتههێ سەیر و پر مانایه، وابزانم لاپەرەکانی
یەکەمی زۆر شایانی تۆمارن. ئیستەش لەو وایه ئەمرۆیه که خوا لێخۆشبوو شیخ نووری شیخ سالحی
شاعیر و خزمی، خۆی کرد بەژووراو لە هەموو جارن گەرمتەر لەگەلێ کەوتە قسە. قەت وای =

= نەدیوو. لەوهی دەکرد بۆ کارێک هاتووہ زۆری مەبەستە. کەوتە باسی خویندن و خویندەواری و
پیاھەلانی (فاطمە) که دنیا دیدەهێ و دەتوانیت رێگە نیشانی کەسانی تەردات، گەلێکیش مەدح و
سەنای ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگی کرد و وتی زۆر حەز بەپیشکەوتنی کورد دەکات.

دوای ئەوهی شیخی شاعیر شانامەیهکی دوورودرێژی بەقسە و لەبزی شیرینی بۆ فاطمەهێ ژن خوشکی
دەخوینتەوه، دێتە سەر مەبەست: «ئەحمەد بەگ نیازییه قوتابخانەیهکی کچان لە سلیمانی بکاتەوه
و لە گوزیدە خانی ژنی عەبدولعەزیز یامولکی و تۆ زیاتر کەس شک نابات پەنایان بۆ بەریت.
تەزووێهک بە لەشمدایا هات و کەوتە دەریای خەیاڵەوه... راستە خویندن شتیکی چاکە باوکم هەر زوو
زوو ئەوهی بەگوتیدا دەخویند و خوئش لە خیر و چاکە بەولاهێ هیچی ترم لە خویندن دەسگیر نەبوو،
بەلام ئاخۆ خەلکی شار چیمان بێ بێن؟! لەسەرخوا لەگەل شیخ نووری کەوتە هەلسەنگاندنی
مەسەلەکه... راستییهکەهێ هەرچەندەم دەکوئشا زاتم نەکرد بەلێنی رازی بوونی بەدەمی. بەلام ئەو کۆلی
نەدا، کەوتەوه هاندانم، دەیزانی خواپەرستم بۆیه زووژوو ئایەت و حەدیسی تێهەلکیشی قسەکانی
دەکرد. بەهەشتی بەخۆرییهوه بۆ مسۆگەر کردم. وردەورده نەرم بووم و گفتم دا، بەو جۆره وەک بیرم
بیت، سالی ۱۹۲۶ دەرگای قوتابخانەهێ کچان لە سلیمانی کرایهوه، ئەحمەد بەگ بەناوی مەنوه
قوتابخانەکەهێ ناوا «الزھراء» که لەناو خەلکدا (زەھرا)یان بێ دەگوت. شوپنەکەهێ نزیک مزگەوتی
گەورە بوو. ئیستەش قوتابخانەهێ گولالەهێ کچانی تێدایه) بروانە گۆقاری رۆشنییری نوێ، ژمارە
(۷۳)، ناداری ۱۹۷۹، د. کەمال مەزھەر ئەحمەد وتاریک بەناوونیشانی: (فاطمە محیەددین پەری
پیشرەو و سەربازی نەناسراو). هەرەها دوو کاسیت گفستوگۆی خۆم لەگەل (فاطمە محیەددین) که
هەمان ئەو زانیاریانەهێ تێدا دووبارە کردوووه تەوه.

پینچ ہشتہ کی

ته‌خه‌یس له‌سه‌ر غه‌زه‌لی عیسه‌ت بوخارا^(۱)

له‌سه‌ر ته‌کلیقی خو‌شه‌ویستیک

هه‌ولتیر ۱۹۳۸/۱۰/۲

موتفه‌کر له‌ جیهان، گو‌شه‌نشین، مات و خه‌مۆش
له‌ پرا‌یادی نیگارن، دل‌ی هینامه‌ خرو‌ش
هه‌روه‌کو پیری موغان، مه‌ست و سه‌بووی به‌ردووش
(سرخوش از کوی خرابات گذر کردم دوش
به‌طلبکار ترسا بچه‌ باده‌ فروش)

ورده‌ ورده‌ سه‌ری ریم‌ گرتبوو وه‌ک هوشیارن
به‌ته‌مه‌ننای ویسالی له‌بی شه‌ککه‌ر بارن
من له‌ فیکری ئه‌وه‌دا بووم که‌ پیرسم یارن
(پیشم آمد به‌سر کوجه‌ پری روخساری
کافرانه‌ شکن زلف‌ چو‌ زنار بدوش)

وه‌کو به‌درن که‌ له‌ژیر هه‌وری ره‌شا بی له‌ پرا
به‌سه‌ری په‌نجه‌ له‌سه‌ر عاریزی، زولفی لادا
که‌ ئه‌مه‌م دی به‌ته‌ئنی و به‌بی ترس و ریا
(گفتم این کوی چه‌کوبسیت تراخانه‌ کجا
ای مه‌ نوخم ابروی ترا حلقه‌ به‌ گوش)

وتی زانیومه‌ به‌ تای زولفی سیاهی پابه‌ند
وتم ئه‌ی دیده‌ که‌وايه به‌سه‌ زولمه‌ت تا چه‌ند
چیبه‌ بو‌ئیتوه‌ عیباده‌ت، چیبه‌ ئابینی په‌سه‌ند
(گفت تسبیح به‌ خاک افکن و زنار ببند
سنگ به‌ر شیشه‌ی تقوی زن و پیمانان بنوش)

گو‌شه‌یه‌ بگره‌ له‌ سه‌رچاوه‌بی ئاو و چه‌مه‌نی
ده‌ست له‌مل (مول) که‌، به‌یادی سه‌نه‌می یا سه‌مه‌نی
نه‌ختن هه‌مده‌م به‌ له‌گه‌ل بلبلی شه‌ککه‌ر شه‌که‌نی
(بعد ازین پیش من آ، تا به‌ تو گویم سخنی
راه‌ پیمای اگر با سخنم داری هوش)

من گه‌لی مامه‌وه‌ غافل له‌ حه‌قیقه‌ت، دل‌ریش
رووی ره‌شم دایه‌ ده‌ستی ریشی سپی وه‌ک ده‌رویش
بو‌ئوه‌ی فه‌رقی بکه‌م سوره‌تی بیگانه‌ له‌ خویش
(ترک هوش دل و جان کرده‌ دویدم از پیش
تا رسیدم به‌ مقامی که‌ نه‌دین ماندو نه‌ هوش)

له‌ غه‌ما نه‌ختن سه‌رم نایه‌وه‌ بیخود له‌ وجود
که‌ه‌تمه‌ به‌حری خه‌یالاتی حه‌یاتی بی سوود
که‌ سه‌رم هه‌لبری، روانیم له‌ پرتیکا وه‌کو دوود
(محو‌گشت از ورق‌ کون و مکان نقش وجود
نه‌پری ماندو نه‌ آدم نه‌ طیور و نه‌ وحوش)

چ بوو ئه‌م حاله‌ که‌ه‌وا ده‌رگه‌هی رووناکی به‌ست
نه‌ زه‌مین و نه‌ سه‌ما ما، نه‌ بلندی و نه‌ په‌ست

(۱) (عیسه‌ت بوخارا) ئه‌وه‌ی که‌ (میژووی ئه‌ده‌بیاتی ئیران) جلدی سییه‌م چاپی دووهم سالی ۱۹۶۰ له‌ لاپه‌ره‌ (۴۷۰) ده‌باره‌ی ئه‌م شاعیره‌ نووسیبتی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه‌: (ماموستای بیساطی و خه‌یالی بووه‌ و هاوچه‌رخ‌ رۆسته‌م حوزیبانی و تاهیر ئه‌بیوه‌دی و برندق بوخارانی بووه‌. له‌ سالی (۱۸۲۹) کوچی دوایی کردوه‌).

من سهراسیمه، که تاخوئه مه بئ پوژی (الست) (۲)
(دیدم از دور گروهی همه دیوانه و مست
از می باده عشق آمده در جوش و خروش)

چ بو گروهی هه موو سهرخوشی مه یه، دور له (صداع)
یه کئی مه شغوولی به خیر هاتنی یاران و (وداع)
یه کئی سهرمهستی مودارا، یه کئی به دمهستی (نزاع)
(بی دف و چنگ و مغنی همه در رقص و سماع
بی می و جام و صراحی همه در نوشا نوش)

این چو دیدم من ازین و مکان در رسستم
جام سر شاری، می عشق چنان کرد مستم
بی محابا نظر کرده، ز جا بر جستم
(چونکه سر رشته‌ی ناموس برفت از دستم
خواستم تا سخنی پرسم از و گفت خموش)

ئه مه جیبی راستی و سدقه، نه وهک لاف و گه زاف
دلی ناوینه سیفاتیکی ئه وی بی غهش و ساف
پروئه ی سهر زده، توژی به ئه دهب به، به عه فاف
(این نه کعبه است که بی پاو سر آبی به طواف
یانه مسجد که در او بی ادب آبی به خروش)

هان گذر کن که چه سان جا و چه سان یارانند
چه دواخانه، چه سان خسته و بیمارانند

گردانی که چه سان جان و چه سان جانانند
(این خرابات مغان است در او مستانند
از دم صبح ازل تا به قیامت مدهوش).

(نووری) له م مه سله که دا نه ختی ئه گهر یه کره نگی
به سییه نافامی و به سییه حه زهر و بیده نگی
فائیده ی هیچ نییه گریان و خهم و دلته نگی
(گر ترا هست در این شیوه سری همرنگی
دین و دنیا به یکی جرعه چو (عصمت) بفروش)

(۲) الست: ئه و پروژه‌ی که خوا دنیای دروست کردوه له ئه رواحی خه لکی پرسی (الست بریکم: قالوا بلی).

بهیادی رابردوو

شيعری بيکری بوو ته ته سفییهی ته سفیات
ویرد و زیکری بوو به ته حشییهی ته حویلات
جه دوهلی مولهق و ته سوییهی ناو نازاری
بوو ته قافییه و میسره عی مه عینداری

نوریک بو دوواوه^(۱)

بو سالی ۱۹۳۴

ئهی (ژیان)، ئهی ئه مه لی تاییفه ی پیر و جوان!
ئهی به بی تو، شهوی دهی جووره هه موو رۆژی ژیان
هیچ مه وه سته له ده سا تا ده گه یه (زه ردیاوا)^(۲)
ئهم دوو سی شیعره به دیاری به ره خزمه تی (گۆران)
بلی: ئهی نازری ئهو دیمه نه جوانه ی قه ره داغ^(۳)
دوور له دهرد و له په ژاره، له خه م و میحنه ت و ئاخ!
باوکم ئهو وه خسته ئه دیبی بوو له ریزه ی ئوده با
مه له وانیککی به قودره ت بوو له ده ریای ئه ده با
ئهو دهمه شیعری ده ووت، هۆش و شعوریککی هه بوو
سه ر و دلخۆش و ره حه ت، که یف و سه روو ریککی هه بوو
ئیسسته کۆما وه ته وه پشتی به سه ر جه ده ولدا
قسمه تی خۆی ئه مه بوو، هه ر له ده می ئه وه ولدا
رۆژ و شه و فیکری به نووسینی حیسه با ته وه یه
شه و و رۆژ زیکری به ته سدیددی ئه مانا ته وه یه

(۱) ئهم شیعره له (شیخ نووری) یه وه بو (گۆران) به زمانی (جه ناب) ی کورپییه وه و تراوه، وه لامی ئهو نووسینه یه که مامۆستا گۆران له رۆژنامه ی ژیاندا ژماره (۴۱۱) ی رۆژی ۱۵/۹/۱۹۳۴ به ناوی (میشۆ) وه بلاوی کردووه ته وه. دیسان مامۆستا (گۆران) یش به شیعریک وه لامی داوه ته وه و له رۆژنامه ی ژیان، ژماره (۴۱۶) سالی (۹)، (۲۰) ی تشرینی یه که م (۱۹۳۴) دا بلاو کراوه ته وه، هه ره ها له لایه ره (۱۲۲) ی دیوانی گۆران - سه رجه می شیعره کانیدا بلاو کراوه ته وه.

(۲) زه ردیاوا: که و ته وه ته خواری سلیمانییه وه، له نیوان شاخی دارمازه له و قۆبییه. مه لیه ندی ناحیه ی قه ره داغه، ده که ویتته ناوه راستی ناحیه که وه، به لام ناوی قه ره داغ-ی به سه ردا سه پینراوه و به ره به ره زه ردیاوا پشتگۆی خراوه.

(۳) ئیشاره ته به گه شتی قه ره داغی مامۆستا (گۆران).

له ههولێر به لهتيفه

بۆ رهفيايگم نووسيوه كه له خارج بووه^(١)

دهرى مه‌بخانه به‌سراوه، دلتي پيرانى گيراوه ته‌رهب وا قور به‌سهر خويآ نه‌كات و جه‌رگى سووتاهه له قه‌لبى شووشه‌دا عاره‌ق نه‌ما، يه‌كده‌فعه خويآوه سوراحى ديده‌بى وا كووتر نه‌بى بوٽ هينده‌ گرياوه نه‌وه‌نده چاره‌پى تون كوتمه‌لى مه‌وجودى مه‌بخانه مى مىنا شكا هيند ناورى لى داوه به‌و لاوه دلتي پريه له خه‌م پيرى موغان، قامه‌ت خه‌م و خه‌مبار له پاى كوپه‌ى خوما^(٢)، بى چاره سه‌رتاپاى له خوم ناوه به‌ئه‌ترافى نه‌ويش زائيرانى سه‌حنى مه‌بخانه يه‌كى شه‌يدا و شيواوه، يه‌كى مه‌به‌هوت و داماره له ته‌پلتي سه‌ر نه‌ده‌ن، هاره‌ نه‌كه‌ن به‌م جه‌ژنه نازاده سه‌ماى سافى نه‌م مه‌بخانه‌يه، بۆ رۆژى گيراوه؟ هه‌ويى شيرى شيرانى ته‌رهب، نه‌ى ماكى دلخوشي له دوورى تويه (نوورى) گوشه‌گير و مات و داماره وه‌ر نه‌م جه‌ژنه توژى خه‌م به‌ با ده‌ين پيکه‌وه^(٣) توخدا غه‌ربان چى بکه‌ن، گه‌ر غه‌م نه‌ده‌ن نه‌ختى به‌ ده‌م باوه

هه‌ولێر/١٩٣٨

بۆ بيگه‌س^(١)

جه‌ژنى نه‌ورۆز بوو له گه‌ردى ياره كو بووبونه‌وه نه‌هلى نه‌م شاره له ژن و له پياو، له شيخ و ئاغا^(٢) له كاره‌ده‌ستى ميري كه‌س نه‌ما كه نه‌هاتبى بو نه‌م نه‌ورۆزه بو زه‌ماوه‌ند و جه‌ژنه پيرۆزه له سه‌فاره‌تا^(٣) زاناي ئيستيعمار ميچهر نه‌دمۆنسى^(٤)، يه‌كه‌م موسته‌شار به‌توره‌كه‌ى مل، پر له فيله‌وه به‌درۆ و ئيشى جه‌وت و چويله‌وه نه‌ويش له پر هات خوى كرد به‌ناوا^(٥) هه‌ر چاويكى كرد به‌چار له تاوا من به‌بيري خوم زه‌ينم وا بوى چوو بۆ ناوه‌رۆكى نه‌ورۆز هاتبوو

(١) رۆژى ١١/١٢/١٩٥٨ له سوله‌يمانى له سينه‌ماى (سيروان) به‌هوى تيه‌ره‌پوونى ده‌ سال به‌سه‌ر وه‌فاتي شاعيري نيشتمانپه‌روه‌رى كورد (بيگه‌س) مه‌ره‌جانپيک كرا. بۆ نه‌م مه‌ره‌جان له لايه‌ن به‌رپوه‌راني مه‌ره‌جانكه‌وه داوايان لى كردم كه شتيكيان بۆ بنوسم. منيش جارتيكيان به‌رپيکه‌وت به‌هوى حه‌فله‌يه‌كه‌وه كه له گه‌ردى (ياره) بوو جه‌ژنى نه‌ورۆز نه‌كرا، له‌و زه‌ماوه‌نده‌دا به‌شدار بووم، نه‌و روداوه‌ى له بيگه‌سم ديوو به‌م هۆيه‌وه كردم به‌م شيعه‌رانه‌ى كه له خواره‌وه نووسيومه و پيشكه‌شى به‌رپوه‌ره‌كانم كرد كه له مه‌ره‌جانكه‌ بخوتيرتته‌وه. نه‌مجا ليه‌رده‌ئا نه‌و نوخته‌يه‌تان نه‌خه‌مه به‌رچاو كه نه‌وه‌ى له شيعه‌رکانا نووسيومه زياد و كه‌مى نيبه‌ و ئيستاش گه‌لتي كه‌س له‌و زاتانه له حياياتان نه‌گه‌ر زيادى پيوه‌ نرابوو، هه‌ر نه‌كه‌م بنوسن وا بوو وا نه‌بوو (شيخ نوورى شيخ صالح).

(٢) له گوڤارى رۆژى نوو-دا نووسرابوو: (له شيخ و له ئاغا) كه دياره به‌م شپوه‌يه بى له‌نگه.

(٣) مه‌به‌ستى له سه‌فاره‌تى ئينگليزه.

(٤) مه‌به‌ستى له موسته‌شارى ئينگليزى نه‌و كاته‌ى سليمانيبه.

(٥) له ده‌ستنووسه‌كه‌ى شاعيردا: (نه‌ناوا) نووسرابوو كه دياره هه‌له‌ى نووسينه.

(١) ده‌لتي گوايه نه‌م شيعه‌رى به‌ له‌تيفه بۆ (حه‌مه‌ى) براى (ئه‌حه‌مدى صالحه‌ فه‌ندى) نووسيوه كه مه‌عاوونى پۆليس بووه.

(٢) مه‌به‌ستى كووپه‌ى شه‌راهه.

(٣) له ده‌ستنووسى شاعير (بيگه‌) نووسرابوو، كه دياره هه‌له‌ى كاته‌ى نووسينه و راسته‌كه‌ى (پيکه‌وه) يه.

تیبگا مهبهس له نه ورۆز چیه
بی ناوئاخنه و جهژنی په تییه
یا پر له شت، ئەم هه مانه یه
روو له سهرده شته و (٦) مهبهس بانه یه (٧)

بیکهس (٨)

بیکهس ئەناسن چەند فیداکار بوو
بۆ نیشتمانی، که چەند بەکار بوو
بۆ سه عاده تی قهومی کورد بیکهس
سه رشۆری و بهزین لای عهیب و عار بوو
بیکهس له رینگای بهزی میلله تا
ملی بکرایه بهدار و په تا
لای وابوو روتبهی شاهه نشاهییه
رتی وهتهن نه بی، رتی گومراهییه

(٦) و (٧): دوو شارن له رۆژه لاتی کوردستان.

(٨) بیکهس: فائیکی کوری عه بدوللای کوری کاکه حه مهبه، له بنه ماله ی قه لاجوالانه. باوکی بیکهس که له سالی (١٩٢٩) دا کۆچی دوایی کردووه له سوپای عوسمانلیدا میر لیوا بووه، بیکهس له دینی (سیتەک) له سالی (١٩٠٥) ی زایینیدا له دایک بووه. له سالی (١٩١٩) دا بیکهس له پۆلی سیبیه می سه رده تایی له سلیمانی وهرگیراوه، له وهه پیشیش قورتانی خه تم کردبوو. مامۆستا (مهحمود شوقی) ده لێ: (حه مهبی ره حمان ناغا) گرتیبه خۆی و بهختوی کرد. بی کهس بوو، ئەگینا زۆر پیش ده کهوت. زۆر گوئی به ژبان نه ده دا. کهس له کوردایه تی له و پاکتر نه بوو، له سه ر کوردایه تی شه قی نه خواردایه پتی ته او نه بوو. له سلیمانی له هاوینی (١٩٢٨) دا له قوتابخانه ی زانستی سلیمانی به (مامۆستا) دامه زرا. له سالی (١٩٣٧) له دیبه کی ناوچه ی بازبان کرایه مامۆستا و دواییش گۆتزرایه وه گه لێ دپهاتی تر. له ١٨/١٢/١٩٤٨ دا کۆچی دوایی کردووه. پروانه دیوانی بیکهس، ئاماده کردنی محمه دی مه لا که ریم، ههروه ها بینینی مهحمود شوقی هاو رتی نزیکي بو ئەم مهبهسته.

به ندیخانه لای کۆشکی وه زیر بوو
گۆرانی و بهسته ی زپه ی زنجیر بوو
به ته نگ ئازار و ئیش شه وه نه بوو
لای بیکهس مه عنای وه تهن ئەمه بوو
سه ر، به رز بوونه وه ی بۆ سیتداره و په ت
ئهو سه ربه رزییه دهس کهس نه ئەکهوت
ئهمه ئایینی پاکی بیکهس بوو
هه ر به رزی وه تهن لای ئەو مهبهس بوو
سه رنجم دا دان جیر ئەکاته وه
له داخی (ئهدمۆنس) پیش ئەخواته وه
له پر هه لسه یه سه ره یی ئازانه
پرووی کرده (ئهدمۆنس) وتی مه ردا نه
په نجه ی کیشایه ناو هه ردوو چاوی
وتی له دهس تو من بۆ کو ی برۆم
(بیست و هه و ساله من ره نجه ری تو م
به نان و ئاو و جل و به رگی خو م
خزمه تم کردی له ئیران و پۆم
که چی ئیستا که هه ر من ره نجه پۆم
گوناهم چ بوو، به م ده رده ت بر دم
به ناحه ق بوچی وا سووکت کردم) (٩)
ئهم هه له به سته ی خۆی، جوان بۆ خو پنده وه
(ئهدمۆنس) هه روه ها تاس ئەبیرده وه
ئیس ته ش تا ماوم ئەم ده نگه خو شه
له په رده ی گو یما ئە زرن گیت ه وه

(٩) تپهه لکیشی شیعه ره به ناو بانگه که ی (بیست و هه وت ساله ی) ی بیکهسه و شاعیر ئەم شیعه ری له سه ر هه مان کیش هۆنیوه ته وه.

ئەم شیعەرە لە ستایشی مەتسەرپرفی سولەیمانی (ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ) دا^(۱) و تۆوه
شەوی لە مائەوه دانیشتبوووم بە حەیرانی
لە چەرخ و ئەختەر ئەفکریم و وەزعی یەزدانی

(۱) ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ: لە شاری سلیمانی لە سالی (۱۸۹۹) ی زاینیدا لە دایک بوو،
خویندنی خۆی لە سلیمانی و مووسلدا تەواو کردوو، (بۆیەش بەشیکێ خویندنی کەوتە مووسلەوه،
چونکە باوکی بۆ ماوێهەک لە مووسلدا بەپێوەبەری پۆلیس بوو و لەوێ بە (دارەکە بیتنە) ناوی
دەکردبوو. ئەم نازناوەش لە سزادانی ناژاوچی و پیاوخراپانەوه بۆی مابوو. کە داری لە ئاوی
دیجلە هەڵدەکێشاو پیتی لەوانی دەدا. کاتی (تۆفیق بەگ) ئەمری خوا بەجێ دەهێنێ، گواستنهوهی
ئەم خیزانە کەوتە ئەستۆی (ئەحمەد بەگ) کە ئەو کاتە تەمەنی هەژدە سال تێپەری نەکردبوو،
ناچاریش بوو ئەو خیزانە کە بریتی بوو لە دایکێک و چوار برا و سێ خوشک بەخێویان بکات.

(ئەحمەد بەگ) کوردێکی شیرپاک و دلۆسۆز بوو لەگەڵ (شێخ مەحمودی نەمر) پێوەندییەکی
دۆستانە توندوتۆڵی هەبوو. بەیەکەوهش جارێک بەدەستی عوسمانییەکان گیراون نزیك دارەکە
ریتی (تاسلووجە) بەستراونەتەوه، بەو تاوانە کەوا دژی حوکمی عوسمانییەکان وەستان و گوايه
پێوەندییان لەگەڵ ئینگلیزدا هەبوو بۆ دروستکردنی دەولەتێک بۆ کورد لەسەر شێوهی ئەو دەولەتە
بۆ عەرەبیان دروست کرد. بەلام لە دواییدا هیچیان لەسەر نەسەلماندن، بۆیە ازیان لێیان هێنا. وەک
لە باسی جەمعیەتی زانستی کوردان باسم کردوو بۆ ماوێهەک سەرۆکی (کۆمەڵی زانستی کوردان)
بوو و بۆ ماوێ (۲-۳) سال بەخۆراپی دەرسی تێدا وتوو تەوه. لەو سەرەمەدا دەستێکی بالایی
هەبوو لە بلاوکردنەوه و چەسپاندنی زمانی کوردی لە شاری هەولێر. لە (۱) تەمۆزی سالی
(۱۹۲۳) هەو قایمقامی قەزای سولەیمانی بوو. لە (۱۹۲۵/۶/۷) بەیەکەم مەتسەرپرفی سولەیمانی
هەلبێژێردراوه و تا سەرەتای سالی (۱۹۲۸) درێژە کێشاوه. لە پاش شەشی ئەیلوول لە
۱۹۳۰/۹/۲۸ بەپیتی نووسراوی وەزارەتی ناوخوازی ژمارە (۱۲۶۳۲) ی ۱۹۳۰/۹/۲۲ لەبەر
لیوەشواویی و توانایی لە کاروباری ئیداری بۆ جارێکی تر بەمەتسەرپرفی سولەیمانی هەلبێژێردرا، تا
۱۹۳۵/۴/۲۴ بەوەزیفە مەتسەرپرف مایهوه. لەو ماوێهەدا، واتە لە سالی (۱۹۲۷) بۆ ماوێهەکی
کەم کرا بەمەتسەرپرفی لیوای هەولێر و لە (۱۹) ی نیسانی ئەو سالەدا گەراپهوه بۆ سولەیمانی. ئەندام
بوو لە ئەنجومەنی (ئەعیان). زمانی تورکی و فارسی بەتەواوی زانیوه، لە پال کەمێ ئینگلیزی و
فەرەنسی. لە (۱۰) ی کانوونی یەکەمی سالی (۱۹۶۳) دا کۆچی داوی کردوو. بۆ ئەم ژبانهنامە
سوودم لە (دۆسیە تاییەتی ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ) وەرگرتوو کە لە خەزینە پارێزگای سلیمانی
پارێزراوه، هەرەها بۆ زانیاری زیاتر سەردانی دکتۆر (دارا ئەحمەد تۆفیق) ی کوریم کردوو.

(۱۰) لە سالی (۱۹۴۵) دا، (پیرەمێرد) ی نەمر و دەستەیهەک لە لاوانی دلۆسۆزی کورد، جەژنی
نەورۆزیان لەبەر گەردەکی (مامە یارە) دا کرد. وەیکێک لە میوانان (ئەدمۆنس) بوو. (بیکەس) ی
نەمریش لەو رۆژەدا هۆنراوەیەکی نایابی گەرموگوری پیشکەش کرد، کە تا ئێستاش بوو بەوێردی
سەر زمانی هەموو کوردپەرورێک، کە ئەویش هۆنراوەی (۲۷) سالەیه. لە کاتی خویندنهوهی
هۆنراوەکە، (بیکەس) ی نەمر پەنجە درێژ کرد بۆ (ئەدمۆنس) کە نوێنەری ئیمپریالیزمی بەرتانیا
بوو، ئەمە نازایەتیەکی گەوره بوو بۆ (بیکەس) دراپە قەلەم. کورد و دلۆسۆزەکان تا ئەمڕۆش ئەو
رەفتارە پیرۆزی (بیکەس) بەشانازییهوه باس دەکەن. لە گۆقاری رۆژی نوێ - ژمارە (۱۱) ی سالی
(۱) نیسانی ۱۹۶۰ وەرگیراوه.

شه‌ویکی پر له سروور و شه‌ویکی پر به‌ره‌ک‌ت
 شه‌ویکی پر له زیبا و شه‌ویکی نوورانی
 شه‌وی بوو، مانگه شه‌ویکی عه‌ج‌ب تریفه تریف
 دوو س‌د به‌یان و دهمی سو‌یح نه‌ک‌م به‌قوربانی
 گه‌هی خه‌یالی و‌یسالی جه‌مالی یارم نه‌کرد
 گه‌هی ئوم‌یدی ئه‌م‌م بوو، که بی به میوانی
 له پر نیگای وه‌تن، میسلی خوژ تل‌ووعی کرد
 له پالی په‌رچه‌می لادا له سو‌یحی پیشانی
 به‌هایی مولکی یه‌م‌ن، له‌علی لیوی جان به‌خشی
 خه‌رابی چین و خووته‌ن، زولفی عه‌ن‌ب‌ر نه‌فشانی
 سه‌ری نه‌بوو که نه‌بی پر خوماری ساغری نه‌و
 دل‌ی نه‌بوو که نه‌بی مه‌ستی چاوی فه‌تانی
 هه‌زار ر‌سته‌می داستان، زه‌بوونی تور‌پ‌بی نه‌و
 هه‌زار بی‌ژن، ئه‌سی‌ری چه‌هی زه‌نه‌خدانی
 نه‌فه‌س به‌ئاخه‌وه، خو‌یناوی تیغی نازی بر‌وی
 جگ‌ر به‌داخه‌وه، کوژراوی تیری موژگانی
 که^(۲) هات به‌نازه‌وه، فه‌رمووی خه‌ریکی چیت (نووری)؟
 سه‌به‌ب چیه‌ که له من موده‌تیکه په‌نهانی؟
 به‌ئا‌ه و ناله‌وه پیم‌وت: ئه‌وه‌نده ئاشف‌ت‌م
 میسالی په‌رچه‌می ئی‌و‌م له‌به‌ر په‌ریشانی
 دووباره هاته قسه، موشف‌یقانه پیتی فه‌رمووم
 مه‌گ‌ر فراز و نشیبی زه‌مانه نازانی؟
 گه‌هی له ئه‌سف‌له‌ی سوف‌لا ئه‌بی به‌نی ئادم
 گه‌هی له عال‌می بال‌ایه، شه‌خسی ئینسانی

(۲) (که) من بوم داناوه نه‌گینا له‌نگ د‌بی.

یه‌کی خوماری مه‌ی و به‌زمی عیزه‌ت و ئیق‌بال
 یه‌کی زه‌بوونی غه‌می زیله‌ته و په‌ریشانی^(۳)
 به‌خوشی و غه‌می ئه‌م ئاسیابه ته‌فره مه‌خو
 کسه هه‌روه‌ها بووه ئه‌وزاع و چه‌رخ و ده‌ورانی
 قه‌له‌م به‌ده‌سته‌وه بگ‌ره، بنوسه مه‌د‌حی که‌سی
 که فه‌وقی گونبه‌دی کیوانه، سه‌ت‌حی ئه‌یوانی
 خه‌جسته‌فه‌ر، مه‌سه‌ر‌ریف، جه‌نابی (ئه‌حمه‌د به‌گ)
 که که‌حلی دید‌هی عیرفانه، گه‌ردی دامانی
 له فه‌یزی هیمه‌تی نه‌و زاته، هیتنده مونته‌زه‌مه
 میسالی ل‌ونده‌ریه مه‌رکه‌زی سلیمانی
 هه‌زار (کیسرا) و^(۴) (جه‌م)^(۵)، مه‌ستی به‌زمی مه‌د‌له‌تی
 هه‌زار (مه‌عن) و^(۶) (حه‌ته‌م)^(۷) ریزه‌خواری سه‌رخوانی
 نه‌گ‌ر مه‌ساعی می‌عمار ی نه‌و نه‌ده‌بوو
 ولاتی ئیمه‌هه‌موو، پرووی نه‌کرده و‌یرانی
 زه‌مین هه‌تا‌کو بم‌ینی ق‌ه‌رار و ئارامی
 فه‌له‌ک هه‌تا‌کو بم‌ینی گه‌ران و سو‌ورانی

(۳) نه‌ده‌بوایه دوو جار ئه‌م قافییه‌یه دووباره بکاته‌وه.

(۴) کیسرا: ئه‌نه‌وشیروان، پادشای به‌دادی بنه‌ماله‌ی ساسانی (۵۳۱ - ۵۷۹ ی. ز).

(۵) جه‌م: جه‌مشیدی جه‌م.

(۶) مه‌عن: واته (معن بن زائده الشیبانی (۱۵۱ ک- ۷۶۸ ز) میر و سه‌رکرده‌یه‌کی ئه‌مه‌وییه‌کان بووه.

یه‌ک‌یکه له خواری و به‌رچاو تیره به‌ناونگه‌کانی عه‌ره‌ب، ئازا و زمان پاراو بووه. «مه‌نسووری»
 عه‌بباسی خه‌لاتی کرد «سجستانی» ی دایه‌ده‌ست، کوژراوه، زور شتی ده‌باره ده‌گ‌یرنه‌وه. بروانه
 المنجد (ل ۶۷۵).

(۷) حه‌ته‌م: واته حاته‌می طائی (ت ۶۰۵) شاعیری س‌ده‌می جاهلییه‌ته. به‌نازایه‌تی و خواریه‌یی و
 چاو‌تیری و جوامیری نیتوانگی ده‌رکردوه، کراوه به‌مه‌سه‌ل وه‌ک «له حاته‌م باشتره»، «دیوه‌خانه‌ی
 هیه» بروانه المنجد (ل ۲۲۵).

له جهمعی مهیمه نه تا^(۸) بی، به بی خسوف و کسوف
مههی تهجه للی و خورشیده، شه و کت و شانی

بۆ زاری کرمانجی^(۱)

۱۹۲۶/۱۰/۲۵

سهبا؟ ئەم دیارییه م بۆ خاکپای (زاری کرمانجی)^(۲)
له (نووری) نا، له مۆری توحفه، بۆ خزمهت سلیمانان

(۱) له سالی (۱۹۱۵) دا مامۆستا (حوسین حوزنی موکریانی) به پارهی مۆر هه لکه نندن و خو شنووسی چاپخانه یه کی بۆ خزمه تی زمانی کوردی له ئە لمانیا کړی و له شاری (حه له ب) دایه زران، له پاشان له سالی (۱۹۲۵) هوه هیتایه کوردستان و له (رواندز) داینا و ناوی نا چاپخانه ی (زاری کرمانجی). له سالی (۱۹۲۶) دا له رواندز به ره زامه ندی میری گو قاری (زاری کرمانجی) پین دهر کرد. له بهر ده ست کورتی و که م دهرامه تی دوا ی شه ش سال (۲۵) ژماره ی لی دهر چوو. ئیتر ژماره ی تری لی دهر نه چوو. دوا ی ئه ویش گو تیز رایه وه شاری هه ولپیر و ناو ترا چاپخانه ی (کوردستان) که مامۆستا (گیوی موکریانی) سه ره رشتی کاروباری چاپخانه که ی ده کرد و سه رده مانیک گو قاری (هه تا و) ی پین دهر کرد.

(۲) ئەم شیعره به ناته وای له گو قاری (زاری کرمانجی) ژماره (۶) ی سالی (۱)، (۱۷) ی ربیع الثاني (۱۳۴۵) (۱۹۲۷) دا بلا و کراوه ته وه که دیری (پینجه م) و (حه وته می) لی قرتینرا وه. من ده ست نو سه ئە سه له که م له گه ل هه ندی ده ست نو سی تر له ناو ده ست نو سه کانی مامۆستا (گیوی موکریانی) دا دۆزی به وه و له کاتی بلا و کردنه وه ی شیعره که، ده قی نامه که ی شیخ نووری بۆ گو قاره که بلا و کراوه ته وه. وا لی ره ده قی نامه که ده خه ی نه بهر چاوی خو پنه ری به رتیز (بۆ خزمهت مدیری - ئیداره و په ئیس ته حریری (زاری کرمانجی): جه ریده ی مو حته ره مه ی (زاری کرمانجی) که له (رواندز) ئینتیشار ئە کات، وه کو رۆژێکی زیابه خش، فیوضی عیلم و عیرفانی به ساحه ی کوردستان بلا و کردۆته وه. رووناکی ئیستیقبالی (أظهر من الشمس) ی نیشان به ئە ولاده کانی کورد دا وه. ئەم رۆژه، تا ئیستا که عاله می کوردی له زیای جیهانگیری مه حرووم بوو، به ره ش گیرا بوو. جه هل بوو دایپۆشی بوو. مه علومه که به هه زار ته قه وه له ساجی سنگ و جامی سه ردان، به ربووه، دنیای رووناک کردۆته وه. که وایی لازمه قه دری بزانی و له رووناکییه که ی ئیستیفاده و ته مه ننا و دوعای ده وام و نه گیرانی بکری. زۆر مو ته ئە سفم که تا ئیسته ئەم دایکه مو شفیه، ناسحه، زاده یه کی ئە فکاری نا چیرانه می نه گرتۆته سه حیفه ی با وهش و ده ستیکی به سه ر و پۆته لاکیدا نه هیتا وه، که له رووی نوازشی (لا واندنه وه) ی ئە وه وه ورده و رده بالا بکات و رووی دانیشتنی مه جلیسیکی ئە ده بی بی. بینانه عه له به ی، هه ر به م فیکره، ئەم دیارییه بی قیمه ته م ته قدیم کرد، رجای قبول کردنی ئە که م).

شیخ نووری شیخ صالح

(۸) مهیمه نه ت: ئیشاره ته بۆ (سورة الفاتحة - ئایه تی ۷)، (فأصحاب الميمنة ما أصحاب الميمنة) واته خواناسان و ئە وانه ی با وه ر و ئیمانان به خوا هه یه.

بۆ عەلى كەمال^(۱)

نامەكەت گەيبییه دەست فەخرى ھەموو ئەھلى وڵات بوو بەشانامەبى ھەر مەجلىس و بەزم و حەفلات وائەبى ھىمەتى مەردانە و شىپوھى حەتەمى دەك ئىلاھى نەرزى قەت لە گلا دەستى سەخات رىك بەقەد سەرتە، كلاوى كەرم و ئەفسەرى جوود خشت بەقەد قامەت و بالائە، كەوايى حەسەنات بەحرى بەخشائىشى ئىوھ نىيە رۆژى كە نەكا كەرەمى حاتەمى تايى، بەسورابى وەھەمات پروتبه و مەنسەبە، خوا لايقى شانى ديوى بەفەقىران حەسەنات و بەغەرىبان خەدەمات

(۱) عەلى كەمال بەگ: ناوى تەواوى (عەلى كەمال عەبدولپەھمانى حاجى قادر) لە ساڵى (۱۹۰۰) لە شارى سلېمانى، لە گەرەكى (دەرگەزىن) لە دايك بوو. لە حوجرە وەكو داب و نەرىتى ئەو سەردەمە لەسەر دەستى (خواجە فەندى) و (حاجى مەلا سەعیدى زۆلئەبى) خۆتندوووبەتى. وەك (عەلى كەمال بەگ) خۆى دەفەرمووى (شىخ نوورى) یشى ھەر لە لای (حاجى مەلا سەعید) ناسیوھ. ئنجا ئامادەبى (پوشدیبەى عەسكەرى) تەواو كەردووھ و چووھتە توركيا و لە ئەستەمبوول لە كلیة الشرطە) دا خۆتندوووبەتى، كە گەراوھتەوھ كراوھ بەپاریدەدەرى پۆلیس لە شارى بەغدا، دواى ئەوھ ھەر بەوھزىفەى (مەعاون) كۆبە و خانەقەن و عەزىبە گەراوھ. ئنجا لە ساڵى (۱۹۳۲) بووھتە بەرپۆبەرى پۆلیس لە كەركوك، ھەرۆھ بەرپۆبەرى پۆلیس لە بەغدا. تا ساڵى (۱۹۳۵) لە سلكى پۆلیس ماوھتەوھ، تا وازى لە وەزىفە ھىناوھ، ئنجا بووھ بەنائىبى سلېمانى و ھەر لەو ساڵەدا واتە (۱۹۳۵) تا ساڵى (۱۹۵۶) بۆ چەند جارێك نىابەتەكەى تازە بووھتەوھ. ھەر لەو كاتەوھ كە لە وەزىفەدا نەماوھ، دەستى كەردووھ بەبازرگانى كەردن. بەدرتێزابى ئەو دە ساڵەى گۆقارى گەلاوێژ دەرچووھ بەپارە یارمەتى داوھ بۆ دەر كەردن و بەردەوام بوونى، لە ساڵى (۱۹۳۹) ھوھ ھەموو ساڵى ھەندى پارەى تەرخان كەردووھ بۆ قوتابىبە ھەزارەكانى كورد، كە دەوروبەرى (۹۰-۱۰۰) دینار بووھ لە ھەموو مانگێكدا. لە ساڵى (۱۹۴۳) لە سلېمانى فەقىر خانەبەك كراوھتەوھ، ناوبراو بەشدارى كەردنەوھكەى كەردووھ بۆ خزمەت كەردنى ھەزارەكان و لە بەغداوھ پارە و كەلوپەلى بۆ ناردوون. (۱۵۰) ھەزار دینارىشى بۆ نەخۆشخانەى (منال بوون) تەرخان كەردووھ لە سلېمانى. بۆ ئەم زانیارییانە لە شارى بەغدا لەگەل خۆى و لەگەل عەبدولقادر قەزاز دانىشتووم.

(پرواندز) بەختیارە، قابیلە فەخرى وڵاتى بى كە چونكە مەركەزى نەشرى فىوضى عىلم و عىرفانە جەربەدى (زارى كرمانجى) رەفىقى (ژبان) ھ (۳) بۆ مىللەت كەسێ زارى (۴) نەبى، بى زارە، ئىشى زار و گریانە لە دەستى خۆتندەوارانا (۵)، ئەگەرچى ئەمۆ بى قەدرى سبەینى ھەر ستوونىكت وەسىيەت خوانى عومرانە بەئەنگوستى تەجەسوس، پروپەرى زەرد ھەلگەپراوى تو ئەپشكەرى كە چونكە مەركەزى ئەسرارى كوردانە وەكو مىرئاتى دەى ئىدراكى، بۆ مازى و ئىستىقبال مەعانىبى جوملەكانت كەنزى لایوفناى عىرفانە ئەمىندارى خەفایای حەياتى حازرەى ئەمۆرى سبەینى بەك بەبەك ئەیدەبەتەوھ بەو نەوجوانانە بەھبىز و قووھتى خۆت بانگ ئەدەى بۆ نوێزى سبەبىبى چرىكەى تۆبە و گۆبم لىبە دى، لەو شاخ و داخانە ئەلێ ئىتر شەوى غەفلەت نەما، پۆزى سەعادەت ھات كە عومرىكە (۶) ھەموو ئانىكى، دەرسى زلل و خوسرانە

(۳) ئىشارەتە بۆ رۆژنامەى (ژبان).

(۴) بەماناى (زمان = لغة) ھاتوھ.

(۵) لە دەستنووسى شاعىردا (خوندەوار) نووسراو كە زۆرتەر لە ناوچەى كۆبە بەكار دىت.

(۶) لە گۆقارەكەدا: (كە عەسرىكە) نووسراوھ.

ئەمە بۆ تۆ بەسە، بۆ بەرزى خولقت بەدەوام
وردى رۆژ و شەوى ئەم عالەمەيە وەسەف و سەنات
رەبى مەحرۇمى نەكا خوا بەدەوامى ژينت
كۆمەلى بى دەسەلاتانى ولاتت لە بەرات^(۲)

۱۹۴۳/۱/۲۱

گەبى

بۆ سەعید قەزازی نووسىو^(۱)

ژينار ۱۹۵۱/۸/۲۰

دیتە بىرت ئەو دەمەى تۆ رووت لە پرووى پەیمانە بوو
من دل و خوینى دلّم بۆ تۆ مەى و مەيخانە بوو
دیتە بىرت ھەر بەتەنیا تۆ لە پەردەى سینهما
سینهما بووى و لەویدا غەيرى تۆ سىما نەبوو^(۲)
دیتە بىرت کارەباى پرووى حوسنى خولقى تۆ لە کوئ
شوعە ئەفزا بوايە (نوورى) زوو لەوى پەروانە بوو
دیتە بىرت كۆمەلى جارن و شەوگارانى زوو^(۳)
گفتوگۆى مەجلىس، ھەموو ھەر راستى، مەستانە بوو
دل لە باغى سینهدا بۆ تۆ لە ریشەى جەرگ و دل^(۴)
رۆژ و شەو ھەولتى چنن و بەستنى ھىلانە بوو
شارەزای رى بوو، ئەكەوتە بەردەمت دل دى بە دى
شارى بى مېھر و وەفایى، ئەو حەلە^(۵) و پیرانە بوو^(۶)

(۱) شىخ نوورى ئەم شىعەرە لە كاتىكدا بۆ وتوو، كە مەسەرىفى لىواى ھەولتەر بەپىتى نووسراوى
ژمارە (۷۵۳۱) لە بەروارى ۱۹۵۱/۵/۲۲ و (بۆ بەرژەوندى گشتى!!) و بوونى ھۆى ئىدارى
ديارىكرار، بىارى داوہ (شىخ نوورى شىخ سالىح) لە بەرژەوبەرى ناحىيەى (سەنگاو) ھوہ بكاتە
بەرژەوبەرى ناحىيەى (بارزان)، ئەم نووسراوہش بەئىمزاى (سەعید قەزازی) نىردراوہ، مەسەرىفى
لىواى سلىمانى كە ئەو كاتە (مستەفا يەعقوبى) بوو، بەپىتى نووسراوى ژمارە (۴۸۱۱) بە
مىژووى ۲۴-۱۹۵۱/۵/۲۶ ئەمرەكەى دەرکردووہ. لە ۱۹۵۱/۶/۵ دەستى لە كاروبارى
بەرژەوبەرى (سەنگاو) بەرداوہ و لە ۱۹۵۱/۶/۱۱ دا لە ئىشە تازەكەيدا دەستبەكار بووہ.

(۲) لە دەستنووسىكى ترى شاعىردا (لەویدا زۆر و كەم سىما نەبوو) نووسراوو.
(۳) ھەر لەو دەستنووسەدا (كۆمەلى جارن و شەوگاران كەوا) نووسراوو.
(۴) ھەر لەو دەستنووسەدا (جەرگ و سى) نووسراوہ.
(۵) ھەر لەو دەستنووسەيدا (ئەو دەمە) نووسراوو.
(۶) ئەم بەيتە لەو دەستنووسەدا شوئىيان ئالوگۆر كراوہ.

(۲) عەلى كەمال بەگ لە حەربى عالەمى دووہمدا، ھەموو مانگى (۳۰) دىنارى تەخسىس كردبوو بۆ
ئىسەفانى فوئەراى شارى سلىمانى. موقابىل بەم ئىنسانىيەتە ئەم سى چوار بەيتەم بۆ نووسى (شىخ
نوورى شىخ سالىح).
سەرنج: لەگەل شىخ نوورى بۆرە خزمایە تىبىھە كىيان ھەيە بەوہى كە خالۆژنى شىخ نوورى خزمى (عەلى
كەمال) بووہ.

بۇ دۇستىكى قەدىمى خۇي نووسىيە

يان بۆمتەسەرىف (مستەفا قەرەداغى) نووسراوه

۱۹۴۱/۱۲/۱۰

بەرم بۆكى سكالاي دل له دەس تۆ
مەگەر^(۱) ھەر بببەمە لاي دل بەرى خۆم
بلىم ئىتر بەسى بى، بى وە فايى
بلى جارى له كوئىيە كەمتەرى^(۲) خۆم
فەلەك خستوومىيە^(۳) چالئىكى واو^(۴)
كە دەس ناداتە دەستم رەبەرى خۆم^(۵)
ئەلىي دايم له دووم ھەلھاتوو رۆژ
له پى كەوتم، نەگەيمە سىبەرى خۆم

=مايەو، له پاشان جارىكى تر گۆيزرايەو وەزارەتى ناوخۆ و كرا بەرپەرتو بەرى گشتى. دوای
ماوئەيك ئەم جارە كرا بەرپەرتو بەرى (موانى) له بەسره. بۆ جارىكى تر لەوتو گۆيزايانەو بۆ
وەزارەتى ناوخۆ، دوو سال لەوئە ماپەو، ئنجا بو بەمتەسەرىف. ديسانەو گۆيزرايەو بۆ وەزارەتى
ناوخۆ، لەوئە كرديان بەو زىرى ناوخۆ. تا بەرپابوونى شۆزى چوار دەى تەموز كە لەگەل چەند
كەسانىك ھەوالئەى مەحكەمەى (مەھداوى) كرا، دوای چەند مانگىك پىارى خنكانە كەيان بەجى
ھىنا و لە گۆرستانى (باب المعظم) نىژاوه. دانىشت لەگەل عەبدولقادر قەزاز و سەروسۆراغى
دىكەى خۆم له بارەبەو.

(۱) له دەستنووسىكى ترى شاعیردا (ئەلىم) نووسرابوو.

(۲) ھەر لەو دەستنووسەدا (ياوهرى خۆم) نووسرابوو.

(۳) له دوای ئەم بەیتە، لهو دەستنووسەدا بەيتىكى تر ھەيە، كە شاعیر له كاتى پاكئوس كرديدا دانى
پیدا نەناوە كە ئەمەيە:

نە كابە كەچ ئەبى و مژگەوت ئەرووخى

ئەگەر عەرزى بگەم دەردى سەرى خۆم

(۴) ھەر لەو دەستنووسەدا (بىرىكى واو) نووسرابوو.

(۵) دوای ئەم بەیتە، بەيتىكى تر لەو دەستنووسەدا ھەيە، شاعیر دانى پیدا نەناوە كە دەلى:

بەتارىكى شەوى شانسى ئەزانم

كە مەحرۇومم له مېھرى ئەنوهرى خۆم

چى بەسەرھات ئەو زەمانەى راستى و عەھد و وەفا
لاى رەفلىق و ئاشنايان، شىوھى پىاوانە بوو^(۷)
چۆن مويە دەل بوو^(۸) بەسەفرای تالى ئىش و دەردى دل
ئەو شەرابەى شەمەى جەمەى ئاشنا و بىگانە بوو
تىگەيشتم بۆ نەماو، شىوھى مېھەر و وەفا
تاكو رۆژى يەك دللى ئاوا نەبوو، ئاوا نەبوو
بۆ شتى چاكە (معاذ اللہ) بگەومە سەر زبان
ئەو خەبالا تەى كە من ئەمكرد، ھەموو ئەفسانە بوو
زووم ئەزانى من كە قەت ناكەومەو بىرى يەكى^(۹)
واسىتەى^(۱۰) بىركەوتنەو بۆ نەقلئ ئەم بارزانە بوو
ئەو شەووت بىرە لەبەزمى وەسلئ يارا دوو بە دوو
تا بەيانى، ھەر بەيانى رازى دلدارانە بوو
ئىستە تۆ بووتە وەزىر و من مديرىكى فەقىر
شەرتى ئىنساف و مروەت، وا بزائم وا نەبوو^(۱۱)

(۷) ھەر لەو دەستنووسەدا (شىوھى مەردانە بوو) نووسرابوو.

(۸) ھەر لەو دەستنووسەدا (بوو مويە دەل) نووسرابوو.

(۹) ھەر لەو دەستنووسەدا (بىرى دۆستان) نووسرابوو.

(۱۰) ھەر لەو دەستنووسەدا (نەگەتئ ئەم بىركەوتنەو... نووسرابوو.

(۱۱) ئەم دوو بەیتەى دوایى لەو دەستنووسەدا نەبوو.

* ھەمە سەعید قەزاز: ناوى تەواوى (سەعید عەبدولمەجید حاجى ئەحمەد قەزاز) له سالى ۱۹۰۴ له
شارى سلیمانیدا له دایك بوو. له ژیر چاودیری مامیدا كە (توفیق قەزاز) ەگورە بوو، تا ئەو
وختەى كە چووتە وەزىفەى حكومەتەو، له بارمەتیدانى نەكەوتوو. ئەو سەردەمە ئەعدادییەى
مولكى ھەبوو، له سلیمانى ئەعدادییەى مولكى تەواو كر دوو. له پاش تەواوكردى ئامادەىى له
سلیمانى بەو زىفەى وەرگىر له رومادى دامەزرا، چونكە ئینگلیزى باش دەزانى، لەو سەردەمەش
موفەتیشى ئىدارى ھەبوو له لیواكان لەژیر دەستى موفەتیشى ئىدارى له ئینگلیزییەو شتى
وەر دەگىرا، دوای بەنىك بۆ وەزارەتى ناوخۆیى گۆيزرايەو و لەویش خەرىكى وەرگىران بوو. له
وەزارەت له پاش ئەو دەى قابلیەت و توانایى خۆى نیشاندا، له وەزىفە پىشكەوت. تا كرا بە
بەرپەرتو بەرى ناحیە. له سالى ۱۹۳۴ - ۱۹۳۵ كرا بەقايمقام و تا سالى ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ لەوئە

له بهر تانهی ئەم و ئەو نادیارم
 وهکو ئەخگەر له بهر خاکستهری خۆم
 نیازی من له ئیسوه یهك نیگهه
 كه بهلكو زوو بكهم، چارهسهری خۆم
 لزووم ناكا بهشهرح و بهسطلی ئەحوال
 كه رهمزئی كافییه بۆ داوهری خۆم
 ئەگەر لوتفت له حهق من ههروهها بێ
 ئەبێ لهم شاره من دهركهم سهری خۆم (٦)

(٦) ئەم شیعره بۆ (مستەفا قەرەداغی) و تراوه، (مستەفا قەرەداغی) له قەرەداغ له دایك بووه، خۆتێدنی حوجرهی تا قۆناغی (جامی) و (السیوطی) خۆتێدوووه. كارابرهكی (عیسامی) بووه و له خۆ پێگه یاندندا زۆر پشستی بهخۆی بهستوهه. بهپێچهوانه ی زۆر كهسهوه كه شهرمیان بێ دێ پێیان بلێن (فهقی) بویینه، ئەم شانازی بهفهقیستی و ژێانی ههژاری و رابردووی خۆیهوه كردوووه و له كۆر و مهجلیساندا گێراویتییهوه. له (١٩١٨) دا دواي دهرجوونی له ئیمتیحان كراوه بهكاتی مهحكهمه ی شهرعیهه. ئنجا ئوسوولتی موحاكهماتی شهرعی وهرگرت، ئیتر قازیتیهكه ی بهبێ ئیمتیحان بوو، له پال مهسهله ی شهرعیش قانونی موحاكهماتی خۆتێدوووهتهوه تا ئیمتیحانی حاكیمی داوه، دواي سهركهوتنی لهو ئیمتیحانهدا ئنجا كراوه به (حاكمی منفرد) و (حاكم بدهاءه غیر محدوده - درجه اولی) و له ههولێر موباشههتهی كردوووه، ئنجا كراوه بهسهركۆی دادگا و له دوايشدا كراوه بهیاریدهدهری بهرپۆهههه ی گشتی ناوخۆیی له بهغدا، پاشان بریار درا بهپیتی نووسراوی وهزارهتی ناوخۆی ژماره (١٠٩٨٦) له ١٩٤١/٦/٢٦ دا كه ئاراسته ی مهسه ریفییهتی لیوای سلیمانی كراوه نووسراوه: (له بهر بهرژوهه ندی گشتی و بوونی هۆی تاییهتی، ئهنجومه نی وهزیران له دانیشتنی پۆژی ١٩٤١/٦/٢٤ و له سه ر پێشنیاری ئەم وهزاره ته بریاری ئەمه ی لای خوارهوه ی دا.

١- دامه زانندی بهرپۆر مسته فا قه رده اغی یاریده ده ری بهرپۆه به ری گشتی ناوخۆیی به مانگانه ی (٤٥,٠٠٠) دینار به مه سه ریفی لیوای سلیمانی.

له ١٩٤١/٦/٢٨ ی پاش نیوه رۆ ده سته به كار بووه. دوا یی مسته فا قه رده اغی له مه سه ریفی لیوای سلیمانی گوێزرایه وه بۆ لیوای ههولێر و له ١٩٤٣/١٠/٢٣ ی پاش نیوه رۆ ده سته ی له كار هه لگرتوه، دوا یی كراوه به سه ركوێ به شی (تسویه) له به عقوبه، له وپۆه خانه نشین كراوه و ده سته ی داوه ته (موحاماده). له ده ری حه فته سا لیدا كوچی دوا یی كردوووه. سوو دم له دۆسیه ی تاییه تی (مسته فا قه رده اغی) وهرگرت كه له پارتیزگای سلیمانی له به شی خه زینه پارتیزاوه، ههروه ها دانیشتنی تاییه ت له گه ل مامۆستا شیخ محه مه دی خا ل له سلیمانی سه به ره ت به ژیان و كه سا یه تی مسته فا قه رده اغی كراوه.

دیاری ژیان (١)

له ههولێرهوه بۆ مدیری جهریدهی ژیان (پیره میترد) نووسراوه.

ئەم شەو بەیادی تۆوه نەنووستم هەتا بەیان
 لیم هاتە گفستوگۆ، قەلەمی تیزی دوو زبان (٢)
 مەستانە دەستی کردە هەرا و گریه و فیغان
 فرمیسیکی وەك رەهیلە ی باران بە نەوبه هار (٣)

(١) ئەم شیعره ی له ههولێرهوه پێشكهش به (پیره میترد) كردوووه و ئەمیش هه ر له رۆژنامه ی ژیاندا بۆی بلاوكردوووهتهوه و له پالیدا بهم چوارینه ی خوارهوه - كه له دیوانی پیره میتردا نییه - وهلامی بۆ نووسیوه:

خوا ئەو خودایه یه كه له نووری كوژاوه وه
 پشكۆی به سۆزی شیعەر و ئەدهب كهوته ناوه وه
 نووری! به نووری ئیسوه وه تاریکی لاده چی
 نه ورۆزی ئیسوه، تازه یی دینیسته ناوه وه

بهلام ئەم چوارینه یه له ده ستنوسه كه ی (شیخ نووری) دا تۆزه جیاوازییه کی له گه ل ئەمه دا هه یه. له وه ده چی (پیره میترد) بیجگه له وه ی كه خۆی بلاوی كردوووهته وه، به نامه ش ئەم شیعره ی بۆ (شیخ نووری) ناردوووه، بۆیه ئەم جیاوازییه ده بینین. ئەمه ش ئەو چوارینه یه كه به ده ستنوسه ی (شیخ نووری) نووسراوه:

خوا ئەو خودایه یه كه له نووری كوژاوه وه
 پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدهب كهوته ناوه وه
 نووری به نووری ئیسوه وه زو لمه ت له ناو ئەچی
 یارهبی ئەم زیایه قهت نه بێ به چاوه وه

ههروه ها له كتیبه ی (شیعەر و ئەده بیاتی كوردی) بهرگی دووهم (ل ٢٠٨) له جیاتی (خوا ئەو خودایه یه)، (شوكری خوا ئەكهم) نووسرا بوو.

(٢) له رۆژنامه كه دا نووسرا بوو:

ئەم شەو بەیادی تۆوه بوو، ئە ی پیری نەوجوان
 دیسانه وه قەلەم له پیرا، هاته وه زبان

(٣) له رۆژنامه كه دا بهیتی دووهم بریتی بوو لهم بهیته كه له ده ستنوسه كه دا نه بوو:

هاوار ئەكا بنووسه، تا به كه ی سكووت؟
 تاكه ی له مه جلیسی ئەده یا، خۆت ئەكه ی نیهان؟

ئەرزايە خوارى، چاۋ يەك و فرمىسك بلتى ھەزار
 ھاوار و شيوھنى گەبىيە، ەرشى كردگار
 دەستم گەبانە ناو قەدى، ھىنامە پىشەوھ
 پىتم وت بەنەرمى و بەدلتيكى بەئىشەوھ
 ئەم نالە نال و ئاھو ئەننەت لەبەر چىيە؟
 ئەم پرمە پرمى زارى و شىنەت لەبەر چىيە؟
 فەرموى لەداخى تۆبە ھەموو نالە ناللى من
 ئەم ماتىيە كە ئەم دەمە كردووتە ئىختىيار
 خستىيە پەناو، ەقل و شعور و كەمالى من
 ئەتلىتمەوھ بەداخەوھ، بى ھۆش و بى قەرار
 پىتم وت، كە ئەى رەفىقى تەفەكور، ئەنىسى رۆح^(۴)
 ھەمپرازى رۆژ و مونسى شەو، مەحرەمى خەيال
 گەر تۆ نەبى، بەكى ئەگەبى داستانى نوح
 چۆن بەرز ئەبوو، شىعارى ئەدەب، فەلسەفە و كەمال^(۵)
 كى گوتى لە نالەى دللى زار و زەبوون ئەبوو؟
 چۆن رۆلەبى شىعر، ئەچووه باوھشى ژيان؟^(۶)
 كى گوتى لە كەردەوھى فەلەكى وژەگوون ئەبوو؟
 گەر تۆ نەبى و نەنوسى لە چەپگەردىي زەمان^(۷)
 مەگرى و بنوسە دەرد و سكالالى دللى حەزىن
 بىدە بەباى شەمال، بەپەلە، دەم بەپىكەن^(۸)

(۴) لە رۆژنامەكەدا: (سەمەن و تاغەتەن، چ ئەفەرموى ئەنىسى رۆح) نووسرايوو.
 (۵) لە ژۆرنامەكەدا: (كى فېر ئەبوو ئەشعارى ئەدەب، فەلسەفە و كەمال) نووسرايوو.
 (۶) لە رۆژنامەكەدا ئەم بەيتە بەم شتوھىە بوو:
 كى گوتى لە نالەبى نەبى قەلبى زەبوون ئەبوو؟
 چۆن زادەى فىكر ئەچووه باوھشى ژيان؟
 (۷) لە رۆژنامەكەدا نووسرايوو: (كى وا بەجەلدى دەستى ئەدايە يەخەى زەمان؟).
 (۸) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا نەبوو.

بىبا و بچىتە باوھشى داىكى ژيانەوھ
 لاي لايە چاك ئەزانى، بەسۆزى بەيانەوھ^(۹)
 ژىرت ئەكاتەوھ، خەوى خىرت لە چاۋ ئەخا
 ئەخنىتەوھ بەيانى، وەكو گول بە نەوبەھار^(۱۰)
 دەم پر لە شىعرى جوانى، وەكو دورى ئابدەر
 ئەمجا شەرم مەكە و بلتى، ئەى پىرى نەوجەوان^(۱۱)
 (شىخ نوورى) رۆحى لاتە، مەللى وا لە غورىەتا
 فرىاي ەزابى كەوتووه يادت، لە مىحنەتا^(۱۲)
 ھەرچەند فەلەك نەشىدى بەزۆر پى برىمەوھ
 ەرزت ئەكا بەتوركى، بەيادى قەدبەوھ^(۱۳)
 (أربىلده بن سنى دوشنور ياد أيدرايكن^(۱۴))
 قارشمدە بر شعارى شعر ھىكلى ادب
 دورمقده درس شعر و برر حسیا قە
 بر انجذابى حس ایلە پر ذوق و افتخار

(۹) ئەم دېرە لە رۆژنامەكەدا بەم جۆرە بوو:
 (مەگرى بچۆرە باوھشى داىكى ژيانەوھ)
 (۱۰) لە رۆژنامەكەدا نووسرايوو:
 ئەخنىتەوھ سبەبىنئ وەكو غونچەى بەھار
 (۱۱) لە رۆژنامەكەدا (ئەوسا بلتى و مەترسە، بنوسە بەبى رىا) نووسرايوو.
 (۱۲) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا نەبوو.
 (۱۳) دوا دېر بەكوردى لە رۆژنامەكەدا نووسرا بى ئەمە بوو:
 خالە بەتەنگەوھ مەبە (الخير ما وقع)
 كاتىخ خەبەر ئەزانى ئەلېن (الكدر رفع)
 (۱۴) كاك ئەحمەد تاقانە و اتا كوردبىيەكەى ئەم چەند دېرەى بەم جۆرە وەرگىراوھ:
 لە ھەولېردا من كە بىرم لە تۆ دەكردەوھ و يادم دەكردىتەوھ
 لە بەرامبەرمدا دروشمىكى شىعر، ھەبىكەلى ئەدەب

دیکلر سکوت ایله، بنی غرقى تفکرات
ایلر، ویرر سرى ابدیت حیاتمه)

بۆ مته سه ریفی که رکوک نووسراوه

ن. ناوی جهرگم هیئند برینی پیئوهیه وا سیل ئەکا
و. وا خەریکه خەم شعور و عەقلەکم تەبدیل ئەکا
ر. رۆح لە دەرجوونایه بۆ وهسلای زوله یخای لوتفه کهت
ی. یووسفی ئاوارە کهت وا مهیلی عیزرائیل ئەکا
ب. بەرد ئەبارینی به سه رما یهک له سه ر یهک چه رخی دوون
و. وهک سیاپۆشان، وجودم ماتهمی تهمسیل ئەکا
خ. خەم وهها خوینی دلای هیئاوه تە سه ر دیدەکم
ز. زیللەت و ئاهو فیغانم، شیوه نی تەشکیل ئەکا
م. مردنم لا چاتره له م ژینه، گهرردوونی دەنی
ت. تووریه دایم له جه معی عوشه رتم تەنزیل ئەکا
ج. جه وری ئەم غەدداره ره بیی روونه کانه دوشمنم
ن. نهخته ئاوێکی له ریدا، لی به به حری نیل ئەکا
أ. ئانی بیئشه ی شیر ئەکاته لانه ی پتوی غه ریب
ب. به ینی ئەبیینی که سه رگه ر گه ر به لاشه ی فیل ئەکا
ت. تابه که ی تالای، ئەم زه هره ت بچیژم رۆژ و شه و
ا. ئیش و ئازارت، هه تاکه ی که یف و خوئشیم دیل ئەکا
ر. روو له کوئی که م گیتزه لئوکه و گه رده لوولی نه گبه تی
ز. زینده گی و خوئشیم به سه د مه رگ و خه فته تەبدیل ئەکا
و. وس به ئیتر به سیه، هاوار و به یانی ده ردی دل
ی. یاری خوئ مه عنای سکا لاکه ت به حه ق تەئویل ئەکا
ت. تیتده فکرم، دیته گویم ده نگه به ئەسپایی ئەلیت:
ح. حامیه کی خوئ هه یه ئەو حالای تو تەعدیل ئەکا
و. واز له م و له و بینه، هه ر بۆ ئەو به ره شه کوای دل
ی. یاری پیئشووی خوئته، لوتفی خوئی به تو تەشمیل ئەکا

= وهستا بوو، وانه ی شیعی به هه سته کاغدا داده دایه وه
به کیشکردنیکی هه سته وه، پز زه وق و شانازی
به بیئده نگه گوئی ده گرت، منی غه رقی بیرکرده وه
ده کرد، نه یینی هه میشه یی به ژیانم ده دا.

سەنج: رۆژنامه ی (ژین) سالی (۱۴)، (۳۰) ی مارتی ۱۹۳۹ ژماره (۵۶۰) نووسیه: (شیخ نووری
که له پیشدا باش کاتبی مه سرف بوو، له میانه ی مه ئمووره تەفروتونا کراوه کانداه لیا ندا بوو بۆ
هه ولیتر، وهک (ئامدنی لک لک) که مژده ی به هار دینتی پیشه روی ئەوانی تری کرد، هاته وه و پتی
شیعی ئەویشمان بۆ نزیک بۆوه! جا نازانم پتی ماوه یان نا؟ به خوا جاری پیئشو، شیعیکی
جوانی بوو). ئەم شاهه دیبه ی (پیره مێرد) بۆ به لگه یه که شیخ نووری له پاش سیبه کانیش شیعی
چاکی وتوه.

ل. لهم قسانه لاده، نۆبهی ئیحتراماتهو سهلام
 ا. ئاشنایان با نه لئین ههر بۆ چه جی خوئی تیل ئەکا
 ک. کاکێ خوومه زۆر سهلامی لئێ ده کهم، سه دیکمه
 ا. ئەو موئه شیرمه ئەزانم ئیشی من ته عجیل ئەکا
 ئەوهلی چهرفی هه موو میسرعه ئەگهر کۆبینه وه
 میسرعه عێکه قهسد و ناوی شاعیرێ ته سجیل ئەکا
 خووت ئەزانی موخلیسه، بۆبه به بی په روا ئە لئیت:
 (*)

تهق تهق - ۱۹۴۸/۸/۷

(*) دیری دوایی بۆبه ته و او نه کردوه، چونکه به کۆکردنه وهی چهرفی یه کهمی ههر میسرعه عێک دیره کهی
 ته و او کردوه که ئەمه یه: (نووری بۆ خزمهت جه نابت ئاره زووی ته حویل ئەکا) واته نه قل کردنی له
 لایهن (سه عید قه زاز) وه که مه سه ریفی که رکوک بووه، وه کوله شوینی تریشدا باسمان کردوه
 ههردووکیان هاویری و ئاشنای به کتر بوون. ئەم شیعره ش هونه ریکی تازهی تیدا به کار هاتوه.

شيعرى بۆنە

بۆ ماته می (٦) ی ئەیلوولی (١)
سالی (١٩٣٠) وتراوه

دووباره دل له داغی وهتهن پر له میحنه ته
له مهنزه دهی فه لاکه ته، له م دهر د و هسه ره ته
حه قیه فه لاک به جارئ سه ری خۆی له خوم بنی
بگری فه لاک به شینه وه بۆ ئەم موسیبه ته
بهر قاپی سه را بووه ته ده شتی که ره لا؟
یا مه زبه حه ی گروھی، وه ته ن خواهی ئومه ته؟
ماهی موحه پر مه ئەمه، شینی حوسه ی نه یا
ئه یلووله رۆژی شیونه، ماهی فه لاکه ته؟
هه ر نه عشی لاوی کوردی سته مدیده بی غه مه
غه لتانی خوینه، ناییلی پوتبه ی شه هاده ته
هه ر نه ونیهالی کورده، به خویناوی ئاله وه
گه وزانی خاک و خوینه، شه هیدی شه جاعه ته
هه ر ئاله نالی لاوه، به ده م گولله وه ئه لی:
یاره بی که ی نیه ایه تی دی، ئەم موسیبه ته؟

خۆپیشاندا نی رۆژی (٦) ی ئەیلوولی سالی ١٩٣٠ له شاری سلیمانی که
به رۆژی (٦) ی ئەیلوولی رهش به ناوبانگه

(١) راپه رینی (٦) ی ئەیلوول، کوردی ماف خورا و خاک ویران بووی پێ له خواست و نیاز ترا و له
سالی (١٩٣٠) دا که وته خۆی دژی په یانی (١٩٣٠) ی به ریتانی - عیراقی، که خه ریکی به ستنی
بوون. ئەوه بوو شاری سلیمانی که وته جموحو لێکی گه وه بۆ ئەم ئامانجه . بۆ سه پاندنی مافی کورد
بزووتنه وه ده ستنی پیکرد. تا رۆژی (٦) ی ئەیلوولی خایاند، کوردی تازای قاره مانیش به به رد و دار
که وته هه لمه ت بردن، له ئەنجامدا (٥٠) که سیان لێ کوژرا و بریندار بوون، خه لکی سلیمانی
ئه گه رچی سه ریش نه که وتن، به لام گه وه ره ترین قاره مانیه تیبیان نواند. شیخ مه حمودی نه مر هه ر که
هه والی کوشتاره که ی به رده رکی سه رای بیست، په لاماری (پینجوتنی) دا و گرتی و تازادی کرد. له
ئه فسه رانی سوپای عیراق (مه حموود جه وده ت، حه مید جه وده ت، کامیل حه سه ن) خۆیان گه یانده
له شگری شیخ مه حموود و هاو به شیبی ئەو راپه رینه پیرۆزه یان کرد. که ئەنجامه که ی شه ری ئاوباریک بوو.

ئەم باغە بۆ بەجاری وەھا^(۲) بوو بەگۆمی خوین؟
 بۆ مەنزەردە لە تافەتی بۆ بوو بەم^(۳) قەساو تە؟
 ئەموت گولئی نییە، کە نەسووتی دلی بە کورد
 روو زەرد نەبێ، لە مەنزەردەیی ئەم فەجاعتە
 ئەم باغە، ئەم گولانە، کەچی هەر لە نەشئە دان
 نەمزانی گول کە بئی دل و حس و حەمییەتە
 لە عەت لە بەرگی سووری گولانە و دلی رەشی
 چۆن ماو بۆچی هەلنەوهری^(۴) بەم فەلاکەتە
 قەومی نەجیبی سام^(۵)، ئەمە بئی عەدلی ئەوهری^(۶)
 ئاخۆ نیهایەتی چ بئی، ئەم لوتف و رەحمەتە؟
 ئەی (عصبۃ الامم) وەسبئی ئەقوامی^(۷) پرووی زەمین
 بئی دەنگیی لەم مەزالیمە، شیبوهری مورووەتە؟
 وەک داری لیژنە، مەیت و جەنازە شەهیدی کورد
 لەم باغە کەوتوو، ئەمە رەسمی عەدالتە؟
 لەم عەسەردا، کە عەسەردی تەرەقی و تەکاملە
 ئەم سەر برین و کوشتنە، شەرتی حیمایەتە؟
 بۆ کە عەبە کەچ ئەبێ، کە کەسێ ناوی حەق بەرێ؟
 حەق گۆ لە بەرچی، قیسمەتی هەر دار و لە عەتەتە؟
 ئەی کۆمەلئی شەهیدی وەتەن، خوین پزراوەکان
 تیزکاری ناوی ئیبو، لە جیبی فەرز و سوونەتە

(۲) شیخ نووری کە بە دەستنووسە کە (نەجمەددین مەلا) دا چووە تەو (وہا) ی بۆ زیاد کردوو تا لەنگ نەبێ.
 (۳) دیسان شیخ نووری بە قەلەمی سەوز (بەم) ی بۆ زیاد کردوو ئەگینا لەنگ دەبوو.
 (۴) مامۆستا (نەجمەددین مەلا) لە دەستنووسە کەیدا (هەلنەدری) نووسیوو.
 (۵) سام: کورپی نووحە. لەووە گەلانی سامی کەوتنەوہ- تەورات. پروانە المنجد ل ۳۴۶، شاعیر لێرەدا
 مەبەستی ئینگلیزە.
 (۶) واتە پێوەندی یەکەم جار. پێشینیانی کود دەلێن: ئەمە سالی مەبھونە: ئەمە ئەوهری... ئاخری چۆنە؟
 (۷) لە دەستنووسە کەدا (قەومی) نووسراوو، کە شیعەرە کە لەنگ دەبێ و راستە کەشی هەر ئەوهری
 بە (کۆ) باسی قەومەکان بکا، بۆیە وام لێ کرد.

وا تێ مەگەن، کە رەنگی کفنتان ئەچیتەوہ^(۸)
 رەنگی پزراوی ئیبو، بناغە ی حەمییەتە
 ناچیتەوہ بە لێزمە ی لافاوی^(۹) زولم و زۆر
 رەنگیکی سابیئە، ئەسەرێکی جەلادەتە
 ئەشرافی کوردە، دەستی لە قفلێ کە لە پچەدا
 حەپس و زەلیلە، مەزھەری زلل و حەقارەتە
 ئەم رەنگە، خوینی میشکی پزراوی سیاوہشە^(۱۰)
 بەرگی گولئی بیساتی، زەمینی حەمییەتە^(۱۱)
 تابووتەکانی ئیبوہیە^(۱۲)، بەشانی کوردوہ
 ئیعلان ئەکا نەتیجە، کە بەرزی و سەعادەتە
 ئەیلوول و پزۆزی شوومی شەشی تاکو نەفخی صور
 پزۆزی عەزا و ماتەمی ئیبوہی وەسییەتە
 ئەم پزۆزە، پزۆزی شیوہن و گریانە تا ئەبەد
 ئەم پزۆزە، پزۆزی ماتەم و^(۱۳) پزۆزی عیادەتە
 ئەم پزۆزە، ئەم مەزالیمە، تا پزۆزی رەستخیز
 سەر لەوحە ی سەحایفی تەئریخی ئوومەتە
 ئاهی شەهیدی وەتەن، خوین پزراوەکان
 تەئریخییە و ئەگاتە خوا، ئەم هەناسەتە

۱۳۵۰ھ - ۱۹۳۰ز

(۸) لە دەستنووسە کە ی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) (ئەچتەوہ) نووسراو، کە شیعەرە کە لەنگ دەکات.
 (۹) لێزمە ی لافاو: تەعبیریکی هەلەبە. راستە کە ی (لافاوی لێزمە یە)، چونکە لێزمە لە بارانی زۆر
 دروست دەبێت و ئنجا لە پاشان دەبێتە لافاو.
 (۱۰) سیاوہش: ئیشارەتە بۆ پالەوانە کە ی داستانی شانامە. کە کابرایەکی خێرخواز بوو و لە تۆلە ی
 خوینی ئەودا زۆران شەریان کردوو. بوو تە مەسەل و پەند.
 (۱۱) ئەم قافیە یە سێ جار بە کاری هیناوە. کە نە دەبوایە و ابج.
 (۱۲) لە دەستنووسە کە ی (نەجمەددین مەلا) دا (ئیبوہ) نووسراوو، کە دێرە کە لەنگ دەبێت.
 (۱۳) لە دەستنووسە کە ی (نەجمەددین مەلا) دا (پزۆزی شیوہن و پزۆزی عیادەت) نووسراوو.

بۆ ئاھەنگى كۆمەللى زانستى كوردان^(۱)

ئەم ئىجتىماعە بۆ مەھى عىززەت بەراعەتە
بۆ قەومى كورد، نىشانەى سوبحى سەعادەتە
بوغز و غەرەز، نىفاق و حەسەد^(۲)، كىنە و شقاق
بوونى فەلاكەتتە، نەبوونى سەلامەتە.

(۱) ئەم شىعەرە لە ئاھەنگى كۆمەللى زانستى كوردان لە رۆژى جومعهى (۷)ى كانوونى دووھى ۱۹۲۷د لە باخجەى كۆمەلە خوتىراووتەو، كە ئاھەنگى چا خواردەوھى ساز كوردوھ و زىافەتتە چاى رىك خستوھ بۆ سەعات و نىوتىك كۆمەللى خەلك ھاتىون. (پىرەمىرد و ئەحمەد حەمدى و شىخ نورى) شىعەريان بەم بۆنەيەو خوتىندووتەو و شىعەرەكەى شىخ نورى ھەر بۆ ئەو بۆنەيە و تراو، مەسەرىفى لىوای سلىمانى بە نوتقىتەى ئىرتىجالى زۆر بلىند و بەلىغەو، ئاھەنگەكەى كوردووتەو، ئنجا (پىرەمىرد) كە سكرتېرى كۆمەلەكە بوو، دوو پارچە شىعەرى خوتىندووتەو و لە پاشان (مەنزومەيەكى غەرامى شاعىرى نەورەسىدەى باغى وەتەن شىخ نورى) خوتىراوتەو. دەمىنەتتەو سەر ئەوھى بزائىن كۆمەلەى زانستى كوردان چۆن دامەزرا: (بەلى رەفىق ئەفەندى مەحامى) و (فايەق بەگى مارف بەگ) و (رەمىزى ئەفەندى فەتاح) ياداشتنامەيەكيان دايە وەزارەتى ناوخۆى عىراق و لەسەر داواى خۆيان وەزارەتى ناوبرا بە پىتى نووسراوى ناوخۆى ژمارە (۲۵۷۱) رۆژى (۱۹۲۶/۲/۲۴)د بىبارى دامەزراندنى (كۆمەلەى زانستى كوردان) درا، تا رۆژى (۶)ى ئەپىلولى سالى (۱۹۳۰) گەلنى ئالوگۆر بەسەر دەستەى بەرپۆبەر داھات. كە (۶)ى ئەپىلولى رۆژى داخستنى قوتابخانەى زانستى بوو. لە سالى (۱۹۳۲)د كە (ئەحمەد بەگى توفىق بەگ) كرايەو بە مەسەرىفى سلىمانى، سەرلەنوى ھەول و تەقەللایەكى زۆرى دا، تا توانى قوتابخانەى زانستى پىك بەپىنەتەو. ئامانجى سەرەكى ئەم كۆمەلەيە (نەھىشتەى نەخوتىندەوارى) بوو لە ناو كۆمەلگەى كوردەوارى. لە پال ئەوھەش زمانى كوردى و بىركارى و رۆشنىبىرى گشتى تىدا و تراووتەو. ھەرەھا شاگردەكانى ئەم كۆمەلەيە لە سالى (۱۹۳۶) بەدواو ھان دراوون بۆ يارىكردنى پىبەس و كوردەوھى پىشانگا و پەرەردەكردنى چىژى ئەدەبىيان. ئىتر كۆمەلە وەردە دەرامەتى ھاتە كزى و پارەى لى برا. تا لە سالى (۱۹۳۸)د بەتەواوى ئىجازەى زانستى لى سەنرايەو و قوتابخانەى زانستىش خرايە سەر قوتابخانەى مىبرى و كۆمەلەى زانستى كوردان بوو قوتابخانەى (المعرفة) كە تا ئەمرۆكەش مۆرەكەى زانستى تىدا پارىزاوھ. پروانە رۆژنامەى ژىن، ژمارە (۱۵۷۹)، سالى (۳۵) ۱۹۶۰/۱۲/۲۶ ھەرەھا رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲) سالى (۱۱)، (۱۲)ى نىسانى ۱۹۲۶، ھەرەھا بۆ ھەمان مەبەست سوودم لە ماموستا (كەرىم زەند) ىش وەرگرتوھ.

(۲) لە شوتىتەى تردا (بوغز و حەسەد، نىفاق و غەرەز) نووسرا بوو.

بۆ مىللەتتەى موبتەدى يەك بوون و ئتىحاد
ئەسبابى ئىعتىلا و تورەقى و ئووخووتە
مىللەت ئەگەر بلاو بى، وەكو ئاردى ناو درك
ئاسارى ئىنقراز و بەلا و موسىبەتە
بوغز و نىفاق، موجدى زولل و تەدەنىيە
شۆر و^(۳) شىقاق، مەحفەرى ئەنواعى زىللەتە
بۆ ئىعتىلاى قەوم و تەرەقى ولا تەكەت
تەركى غەرەز، عەلامەى قەدر و فەزىلەتە
بەم ئىتتىفاقە رۆژى سەعادەت تلووع ئەكا
ئەم ئىحتىفاله، جەژنى تەعالى و فتووتە
ئەم ئىجتىماع و كۆمەللى يەك بوونە تا ئەبەد
بۆ رەفەى ئىختىلاف، ئەمىنم، نىھايەتە
فەرموو درەنگە دەست بەدەنە دەستى يەكترى
مىللەت بەدل كە يەك بوو، بىناغەى بەقووتە
«زانستى»، مافى كيانى^(۴) بە جەوھەرى عمومەوھ
بەسراوھ بەم جەماعەتەوھ، رۆژى ھىممەتە

(۳) لە شوتىتەى ترا (شور) نووسرا بوو.

(۴) ئەم وشەيە بەئىملاى كۆن نووسرا بوو، دەتوانى بە (گيان) ىش بخوتىرتەوھ.

بۆ ئېسلاحي ئاوى قولى

۱۹۴۳/۱/۱۰

سەد شوكر وا له مەنتىقەى پشدر^(۱)
 هاته رانيه، هوماى ئەوجى زەفەر
 به عنى (سدى)^(۲) جەنابى قائىمقام
 ساحبى عدل و داد و فەزلى و هونەر
 (رانيه)ى كرد به (جنة المأوا)
 لايقه بيكه يه سەرى ئەفسەر
 سالى تەئربىخى تۆش بنووسه، بلتى:
 (اوه كهى كرد به چشمەى كوثر)^(۳)

۵۱۳۶۲

(۱) ئەم قطعەى به بۆ تەئربىخى ئېسلاحي ئاوى قولى له رانيه، له سەر تەكلىفى قائىمقامى رانيه (رەشىد سدى) و نوومه. (شىخ نوورى شىخ سالىح).

(۲) سدى: مەبەستى (رەشىد سدى غفور) ه كه له شارى سلېمانى له (۱۸۹۰) دا له داىك بووه، له مەكتەب و قوتابخانەكانى ئاينى خويىندوو يەتى، بهلام شەرى يەكه مى جيهانى نەبەيشتوووه خويىندن تەواو بكات كه براوته جەنگه وه. هەر وهها چوو ته ناو بزوو تە وه كهى شىخ مەحمودى حەفید و به هۆيه وه توشى گرتن و به ندىخانه بووه، بۆ ماوهى دوو سال كۆمه لى وه زىفهى بىنبوه له وانه: يارىده دهرى به پتوه بهرى ناحیهى (ناودهشت) و مەئموورى مالى قەرە داغ و به پتوه بهرى ناحیهى تانجه رۆ و قائىمقامى پشدر و (رانيه) و سەرۆكى شاره وانى شارى سلېمانى و قائىمقامى كۆيه تا له و كاتهى كه له كۆيه بووه له ۱۹۵۴/۸/۱ دا خانه نشين بووه. سەرەراى ئەمانه خولباى شىعر و نووسين و ئەدهبى هه بووه و هەندىكيشى له رۆژنامه كانى ئەو سەر ده مه دا بلا و كر دوو ته وه. له سالى ۱۹۵۶ دا كۆچى دواى كردوووه.

(۳) ئەم وشانهى ناو كه وانه كه ده كریت به ژماره:

$$۱۳۶۲ = ۲۰۰ + ۵۰۰ + ۶ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۴۰ + ۳۰۰ + ۳ + ۵ + ۲ + ۴ + ۲۰۰ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۲۰ + ۵ + ۶ + ۱$$

به هۆى ئەوهى كه (شىخ له تيف)

له بهسرا، له به ندىخانه بوو ئەم قەسىده به وتراوه^(۱)

هه ناسهى ساردى، شهوى ژينى تال
 خو تو تيرتيرى، له سروهى شه مال
 هه لسه و داوئنت، بكه به لادا
 وهك ته ته برۆ، به پتوى هه وادا
 به ئەرزا مه رۆ، رىگهت لى بهسرا
 به ئاسمانا، برۆ بۆ بهسرا^(۲)
 بگه رى به ناو، شارى بهسرا
 بپرسه سجن، وا له كام لادا
 تو نه بى هيج كهس، ناگاته ئەوى
 توى به رۆژ و شهو، سروهت ناسره وى
 له درز و كونى قفل و ده رگاوه
 بچـۆـره ژوورى به شنهى باوه
 ئەچى به درزا، بارىكى و زه عيف
 بكه به ژورا، بۆ لاي شىخ له تيف
 باوه شينى كه فينك بيتته وه
 عاره قى له شى دامر كيتته وه
 ئەمجا بلتى ئەى، دوو چاوى (نوورى)
 وا نوورى ئەمـرـى، به ده ردى دوورى

(۱) شىخ له تيفى كورى شىخ مەحمود (۱۹۱۷-۱۹۷۲) كه له سالى (۱۹۴۶) دا له دامه زاندى كۆمارى مه هاباد پشتگيرى كردوون و يارمه تى داو، له سالى (۱۹۵۶) دا له دواى موحاكه مه يه كى رووكهش له ده عوايه كى عه شايه رى كۆنى رابردوو، (ئيداره) چوار سال حوكمى به ند كردنى دا. دواى ئەوهى (مه حكه مهى كوبرا) له سلېمانى هه ر له سەر هه مان ده عوا بيتگوناھى داناوه و (تەبريهى) كردوووه. ئەوه بوو دواى يهك دوو مانگ نيتردرايه به ندىخانهى (بهسرا). له (۱۹۵۸/۷/۳۰) دا له به ندىخانه بهر بوو.

(۲) ئەم ديره پيويسته له كاتى خويىندنه وهيدا دان به وشهى (ئاسمان) بنرى.

ئەنالى و ئەلى، بەدەم دەردەو
 بەچاوى سـوور و رەنگى زەردەو
 شەرت بى ھەتاکو، جىبى تۆ بەسرا بى
 تا دەرگای خوڭشى، لە تۆ بەسرا بى
 تا بەندىخانە، بۆ تۆ مەئوا بى
 خوڭشى و پىكەنەن، لام تەو لەلا بى
 تا شەنى شەمال، نە شىتەو
 نە دا لە پەردى، نە پىشکوتووى گول
 دەم نە دا تەو، غونچەى تەنگى دل
 ساواى ناو بىشکەى دل نە خىتەو
 رۆژى رووناکم، با شەو زەنگ بى
 دلەى راھاتووم، بە خەم با تەنگ بى
 نە پىاوە لە تاو، دوورى تۆ نوورى
 تەرانەى خوڭشى و شىعەرى مەشھوورى
 ئىستا بەھارى، خوڭشىم خەزانە
 ئىشم لە باتى، سەيران گىرانە
 فرمىسكى چا و دوودى ھەناسەم
 برووسکەى ھەورى، تامە زۆ و تاسەم
 ئەدەن بە يە کدا، وەك ھەورى بەھار
 خوینا و بە لافا، لە چا و دىتە خوار
 ئەرژى^(۳) بەسەر، بىر و خەياللا
 بە زەوى و زارى، ژيانى تالا
 درک و دالى خەم، دىنیتە بەرھەم
 شایى و سروورم، ئەکا بە ماتەم
 گلەبى مەكە، نوورى چاوانم
 نە ماوە بىر و ھۆشى جارام

(۳) پىويستە لە کاتى خویندەو دا دانى پىندا بىرى، ئەگىنا لەنگ دەبى.

ئىستا بولبولى، خوڭشوانى فىكەرم
 لە گەل نىگارى، رازاوەى شىعەرم
 دەس لە ملانى يەك نابىن وەك جارام
 بە خوڭشى بچن بۆ سەبىر و سەبىران
 ئەو بەدەنگى خوڭشى، بلى گۆرانى
 ئەم شىعەرى بلى، بە كامەرانى
 خوڭشە خاوەنەلا، دىناش و ھەبى
 بەدەوام ترسى، گىرتنت لا بى
 چاوەرئ بى كەى، تووشى بە لا بى
 تووشى لىدان و جەور و سزا بى
 شارى چى، بى دەنگ، وەكو وىرانە
 كوندەبوو بە شەو، تەرانە خوانە
 شادى و پىكەنەن، لای كەس نە ماوە
 بەسەرىا خوڭشى، مردوو بىژراوە
 زوبان لال، گوئى كەرى، دىدە نابىنا
 عالەم دى و ئەچى، وەكو مقەبا
 كام زوبان تۆزى، تەرى و پاراوە
 سەد پىشكۆى سوورى، پىا چىنراوە
 كام گوئى بىسى، خراپەى وەزىر
 خاوەنى ئەدرى، لە كۆتە و زنجىر
 كام چا و كەردەو، ناپىكى دىو
 گلینەى بەدار، زو دەرىپۆقىو
 لە ترسا لە مال، نایەمە دەرى
 ئەگەر لافاوى، خوین بى و سەبەرى
 ئەستىرەى گەشى، سەماى ھۆش و بىر

له هه‌و‌ر و هه‌لای، ته‌می ماته‌ما
 گه‌ی‌ر‌ۆ‌ده و دام‌او، زه‌بوون و ئه‌سیر (٤)
 له ده‌ریا هه‌وای، بێ بنی خه‌ما
 نو‌قمه و په‌شنگی، چاوی نه‌ماوه
 په‌نگی رووناکی، له روو بپاوه
 ئه‌پا‌ر‌ت‌مه‌وه، له قاپی یه‌زدان
 له‌لات دانیشم، نه‌ختی وه‌ک جار‌ان
 به‌لام ئه‌ترسم، به‌ئاوات نه‌گه‌م
 ئاواتی دلم، له‌گه‌ل خۆم ببه‌م
 له قه‌بریشا دل، تو‌ژی نه‌سه‌ره‌وی
 خه‌ویکی خۆشی، هه‌ر لێ نه‌که‌وی
 به‌ ئازاره‌وه، هه‌ر بتلێتته‌وه
 پو‌ژی رووناکی، لێ نه‌بیتته‌وه
 ئه‌ی نووری دیده، من تکام وایه
 هه‌ر رزگار ئه‌بی، ئه‌مه‌ دونیا‌یه
 که هاتیتته‌وه (نووری) نه‌ما بوو
 خۆی و ئاواتی، هه‌ردوو نی‌ژا بوو
 پو‌ژی به‌ هه‌وه‌س، وه‌ره سه‌ر قه‌بران
 بن ئه‌رخه‌وانی، له‌ گه‌ردی سه‌یوان
 به‌دوو‌که‌لی په‌ش، دله‌ی سووت‌او‌م
 به‌په‌نگی سووری، خو‌پناوی چاو‌م
 کێلی قه‌به‌رکه‌م، سوور هه‌لگه‌پاوه
 په‌نگی خۆله‌که‌ی، په‌ش داگیرساوه
 هه‌ر تا‌قه تو‌ژی، ورد ببیتته‌وه
 قه‌به‌رکه‌ی (نووری)، ئه‌ناسیتته‌وه

(٤) شاعیر له ده‌ست‌نووسه‌که‌یدا (نه‌سیر)ی نووسیو. من (ئه‌سیر)م به‌پاست زانی. په‌نگه هه‌له‌ی کاتی نووسین بێ.

له‌ناو سه‌د قه‌ه‌را، قه‌ه‌ری من دپاره
 خاک و خۆله‌که‌ی، مات و غه‌مباره
 خۆی هاوار ئه‌کا، من قه‌ه‌ری نووریم
 کوژراوی ئی‌شی، زامی په‌نجووریم

(٢٣) ی کانونی ئه‌وه‌ل ١٩٥٧ سلێمانی

پیشوازی دانیش‌توانی شاری سلێمانی به‌بۆنه‌ی به‌ربوونی شیخ له‌تیف شیخ مه‌حمود له
 په‌ندیخانه که وه‌ک له وینه‌که‌دا دپاره به‌سه‌ر شانی جه‌ماوه‌ره‌ویه - ١٩٥٨

دیناری مووه زه فین^(۱)

به بۆنه ی دهستکورتی و مانگانه که میی زهمانی جارانی مووچه خۆزه وه و تراوه.

هه ر خار و خه سی شوومییه، گولزاری مووه زه ف
کاوول بووه، جیتی کونده بووه شاری مووه زه ف
خوینی جگه ره بۆته شه راب و مهیی مه ئموور
دهنگی دلّه، ئاوازی نهی و تاری مووه زه ف
مه ئموور وه کو (شیخ هۆمه ر) و^(۲) وه زعیش به مه سه ل مار^(۳)
خۆراییی نییه، ناله و و هاواری مووه زه ف
ناکا به شی قاوه لّتییی رۆژتیکی من ئه مسالّ
سه د خۆزگه به دیناری پیراری مووه زه ف^(۴)

هیند عاجزی قه رزارییه، هه ر گه یییه سه ری مانگ
کافر بیّ به جهسته ی دلّی غه مباری مووه زه ف
سه د دره مه، نوّتیکی^(۵) ئه م و ئه و له ره و اجا
پاره، یه ک و پینجیش نییه، دیناری مووه زه ف
ئه ستیره ی سه رشانی من و تو بوو وه زیفه
دوینّی، که چی ئه مرۆ بووه ته باری مووه زه ف
وا پایزی غه م، باخی به هاری فه ره حی کوشه
غونچه ی گلّه زه رده، گولّی گولّاری مووه زه ف
وه زعی دلّی ئه مسالّی مه عاشم که ئه بینم
سه د خۆزگه ئه خوازم به دلّی پاری مووه زه ف
یاره بی ئه وه ی دوژمنه به م میلله ت و خاکه
بیّ حورمه تی که ی، هه ر وه کو دیناری مووه زه ف^(۶) (۷)

(۱) له هه ربی عمومی دووه مدا که دینار قیسه تی هیج نه ماو شت و ئیحتیاجاتی ژبان گران بوو و مه عاشات و مووچه شه هه ر وه کو خۆی ما بووه وه. ته به قه ی - راسته که ی فیئه یه - ئازاد- موو زه فین له حالّیکی زۆر په رتیشانیدا زه مانی شوپشه که یان ئه برده سه ر، ئه م پارچه شیعه ره به و مونسه به ته وه و توومه و (دیناری مووه زه فین) به حیسابی ئه بجه د (۱۳۶۱) هیجری ئه گرتیه وه له مقابل به سالی ۱۹۴۲ ی میلادییه. (شیخ نووری شیخ سالخ).

(۲) شیخ هۆمه ر و ماره که ی: ئیشاره ته به و چیرۆکه فولکلۆرییه ی به کورتی ده یخه ی نه روو. ده لّین کابرایه ک ماریکی سی بوو ده بینّی په پکه ی خواردووه، به زه یی به ماره که دا دیتته وه و له سه رما رزگاری ده کات و گه رمی ده کاته وه، که گه رمی ده بیتته وه ماره سپله که له ملی ده نالّی و ده یه وئ پییه وه بدات، کابرا هه ر چه ند ده کاو ده کۆشّی له گه لّ ماره که سوودی نابیّ و له که لی شه یتان نایه ته خواری، له و کاته دا پیره میتردیّ ده بینّی و ده لّی مادام هه ر وایه با ئه م پیاوه ریش سپییه بکه ی نه دادوهر له م مه سه له یه دا، کابراش زه رکه و دنیادیده ده بیّ و له مه سه له که تیده گا، بۆیه داوا له ماره که ده کات بچیتته وه ئه و دۆخه ی که کابرا تییدا دیویه تی، به م شیتویه ماره که دیتته خواره وه و په پکه ده خوات و ئه وانیش به دار ده که ونه ویزه ی و ده یکوژن. هه ن ئه م هه قایه ته به جۆرّیکی دی ده یگپّ نه وه.

(۳) له ده ستنووسیکی تردا: (مه ئموور وه کو شیخ هۆمه ر و وه زعیش وه کو ماره) نووسرا بوو.

(۴) به ر له م دیره له ده ستنووسیکی تردا ئه م به یته نووسراوه:

به ختی هه موو مه ئمووری قه ره و ره ش بووه ئه مرۆ
په خوینی گه شه، کووپی دلّی زاری مووه زه ف

(۵) پاره یه کی ئینگلیزییه.

(۶) له رۆژنامه که دا: (یاره بی ئه و ی دوژمنی میلله تی کورده) نووسرا بوو.

(۷) له ده ستنووسیکی تردا ئه م به یته دوا به یته بوو:

حه رییکه له گه لّ کۆمه لّی مه ئمووری به سه زمان
بیّ نرخه، ئه لّیی سینه که، دیناری مووه زه ف

حەقە ئەمرو بدا تانە لە ماھو مشتەری و ئەختەر سلیمانی بەشیعی ئیووه ناویەتە سەر، ئەفسەر تەماشای لاپەرە زین کەن، نییە جێ نوختەیه خالی لەبەر ئەشعاری تازە شاعیران، ئەم سەر هەتا ئەو سەر ئەبینی شیعی لوجنە فەحسی تووتن، بێشەمە و بۆندار ئەبینی میسرەعی و قامەتی بەرزە وەکو عەرعر (٢) ئەبینی شیعی (سیدقی) (٣) پر لە نوکتەیی خوۆش و مەعنیدار لەسەر مائی (مەلا) شەریە لەسەر پێیە وەکو وەرور ئەبینی شیعی و (٤) پریە لە قەیس و میوژ و بادام فەساحەت جی و هوری دێ لەویدا (٥) وەک کە لەرمی تەر لە ناو ئەشعاری ئەم خوۆراکە نایابانە شیعی کۆن (٦) ئەشوبهێ هەر بەتەشپی (٧) پر لە ترخینە و لەپەیی ساوەر

(١) سەردەمی جەریدە زین بەعزێ شتی ئەنوسێ، ناوی نرابوو شیعی، ئەم شیعیانەش کە لە لایەن لوجنە فەحسی تووتن کە لە پێنجوتین بوون، ئەنیران بۆ ژین. ژین-یش یا بۆ پیکەنەن وەیا بۆ رازی کردنی ساحیب شیعیەکان چاپی ئەکردن، منیش ئەم شیعیانەم لەو وەختەدا و توو وە بلاوم کردووە ١٩٤١/٢/٢٥ . (شیخ نووری شیخ صالح).

(٢) مەبەستی رەفەت ئەفەندی درێژە کە لە نامە کەیی بۆ سەجادی ناردوو ئیشارەتی بۆ کردوو.

(٣) مەبەستی (رەشید سیدقی غەفور) کە لە شوێنی تر باسمان کردوو.

(٤) هەر لە دەستنووسیکی تری شاعیر: (ئەبینی مېسەرەعو... نووسرا بوو.

(٥) هەر لە دەستنووسە شاعیر: (جی و هوری دێ لەواتا... نووسرا بوو.

(٦) هەر لە دەستنووسەدا: (شیعی من) نووسرا بوو.

(٧) هەر لە دەستنووسەدا: (ئەشوبهێ هەر بەدەفێ... نووسرا بوو.

شوکر فەوتا (جیناس) و (٨) قاعیدەیی تەشخیس و ئیستیفهام هەتا کەیی بۆ (تەضادئ) (٩) دایمئیم والەو موزطەر هەتا کەیی من مەقەیدەم بەقەیدی قافیە و ئەوزان هەتا کەیی (تەجاھول عارفانە) (١٠) بێنمە دەفتەر لەگەڵ تەردید و قەتعا، بۆ نەکەم قەتعی عیلاقەیی دل بەکەلکی چیم ئەشئ، غەیری خەفەت هینان و دەردی سەر دەبا پروا (وضوح) و (ئیستیعارە) (١١) گۆری با گووم بێ رجوع و (حوسنی تەعلیل) و (١٢) نیدای حسی بەدیع ناوەر

(٨) جیناس: ئەو یە کە لە بەیتیکدا یان لە دێرێکدا دوو وشە کە لە وتن و پیت و نوکتەدا وەک یەک بن، بەلام هەریە کە یان مانایەکی سەرەخۆیان هەبێ. خۆ ئەگەر هەردوو وشە کە یە کسان بن بە یە کتر پیتی دەلێن (جیناسی تام). وەکو ئەو بەینەیی (زێوەر): (دل بۆتە بۆتە بۆ تۆ).

(٩) تەضاد: خەیاتیکیی یەک چا و ناوی (عومەر) دەبێ، کابرایەکی قسە خوۆشی عەنتیکە پیتی دەلێ ئەگەر دەستێ جلی جوانم بۆ بدرووی، بە مەرجێ کەس نەزانی (کەوا یە) یان (جوبە یە) من بە بەیتێ ستایشت دەکەم، کەس نەزانی ئەمە مەدحە یان زەمە. لە پاشان کابرای بەرگ دروو، داواکارییە کەیی بە جێ دەهینێ، ئەمیش ئەم بەیتە دەلێ:

خاط عمر قبا

لیت عینیه سوا

ئەمەش بۆ دووبارە دەبێ و دەتوانرێ مەعنا ی لێ بدیتەووە. واتە هەردوو چاوی وەکو چاوه ساغە کەیی لێ بیت، یان هەردوو چاوی کوێر بیت. ئەمەش دوو مانای دژ بە یە ک دەگە یەنێ. ل ٦٨-٦٩ تاریخ الأدب في إيران من فردوسي إلى سعدي للمستشرق إدوارد جرانفیل براون. نقله الى العربية إبراهيم أمين الشواري - مطبعة السعاد - مصر ١٩٥٤ .

(١٠) تجاهل العارف: ئەو یە کە شاعیرێک نەزانیی خۆی بەرامبەر بە راستییە ک دەبیرێ کە لە مەدا مەبەستی ئەو یە ئەو شتە بە موبالەغەووە وەسف بکا ل ٢٢٠ الجديد في البيان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بيروت ١٩٦٩

(١١) مەجاز دوو جۆرە، هەر مەجازێ کە لەسەر (تشیبە) بینا بکری پیتی دەلێن (ئیستیعارە) و هەر مەجازێ کە لەسەر غەیری (تشیبە) بینا بکری پیتی دەلێن مەجازی (مرسل). سەرچاوەی پیشوو ١٧١ ل

(١٢) حسن التعليل: کە شاعیر حەقیقە تیکێ رووداو و بەهۆیەکی خەیاڵی یان شیعی لێک دەداتەووە وەکو شیعی مانگی چوارە، وەرگێرانی (عەلی کەمال باپیر). ل ٨٨ کتیبی تاریخ الأدب في إيران.

له بۆ چیم چاکه بهینى دامینم بۆ (لهف و نهشرى) (۱۳)
 (مرهتهب) (۱۴) یا (مشهوهش) (۱۵) بۆ به دلما چى وهكو نهشتهر
 بهقانونیش مورزهف گه بییه هه ددی خوئ تهقاووته (۱۶)
 تهمای چیمان ههیه، تاکه ی بژی شیعرى من و زیوهر (۱۷)

(۱۳) و (۱۴) و (۱۵) لهف و نهشر: یان (طی و نشر). له زماندا (طه) واته کۆکردنه وهی چهند شتیك له یه کیتکدا که بیشاریتهوه. (نهشر) یش ئه وهیه که ئه وهی شاراوویه یهک یهک دهری خهیت یان بیخه یته پروو. (طه) و نهشر) چهند مهعنایهک له چهند لهفزیکدا کۆ بکه یته وه. له پاشان ئه مهعنا یانه بهدریژی دهریخهیت. یاخود چهند مهعنایهک بهیه که وه بهینى و له پاشان هه ریه که یان بهدریژی باس بکه ی. (طه) و نشر) دوو جوژه. ئه گهر ده رهینانى مهعنایهکان به تهرتیب بى، ئه وه پیتی دهگوترى (مرتب) وهکو ئه م شیعره ی (نالى):

ئاسمانى حوسنى مهحبووبم له ئه برۆ و زولف و پروو

دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانى ههیه.

خۆ ئه گهر نهشره که به تهرتیب نه بوو، ئه وه پیتی دهلین (لهف و نهشرى) (مشهوهش). پروانه جواهر البلاغه فى المعاني والبيان والبدیع - تألیف أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ۲۴۷ .

(۱۶) هه ر له وه دهستنووسه ی شاعیر: (گه بییه وهختى...) نووسرابوو.

(۱۷) له وه دهستنووسه دا ئه م دیره شیعره ش ههیه که له دهستنووسه که ی من پشتم پى بهستووه دانى پیتدا نه ناوه.

له سه ر ده رکه ته صه دور (نوورى) بۆ شیعرته له دیوانا

گه دایى بى نه وایه، چۆن ئه بیته ساحبى کیشوهر

ههروهها له گه ل رۆژنامه ی (ژین) که بۆ یه که م جار ئه م شیعره ی تیتدا بلاو کراوه ته وه تۆزه جیاوازییه کی ههیه.

ھەمە جۆر

په پووله

خوژگه ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خوټ ئەكەى رەنجەرۆ؟
 په پوولهى بال هەلوه ريو!
 به تيشكى گر دارزيو^(۱)
 بالدارى جوان و رەنگين^(۲)
 ئيسك سووك و بال نه خشين^(۳)
 به پرۆژ له م گول بۆ ئەو گول
 له م چل هوه بۆ ئەو چل
 ئەفري و ئەنيشيته وه
 بۆنى خوټ نه چنيتته وه
 هەر تاريكيت لى دەر كهوت
 چاوت به شوعله و گر كهوت^(۴)
 بالت هەلئە پرووزينى
 جەرگت هەلئە قرچينى
 بالدارى بال رەنگا ورەنگ
 دەم پر هاوارى بى دەنگ
 خوژگه ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خوټ ئەكەى رەنجەرۆ؟

(۱) له دەستنووسىكى شاعيردا شويىنى ئەم بەيتە ، لە گەل بەيتى سيبهەم ئالوگۆر بووه .

(۲) هەر لهو دەستنووسەدا (بالدارى جوان و شيرين) نووسرا بوو .

(۳) هەر لهو دەستنووسەدا (ئيسك سووكى بال نه خشين) نووسرا بوو .

(۴) هەر لهو دەستنووسەدا ئەم بەيتە بەم جۆرە بوو :

كه تاريكيت لى دەر كهوت
 چاوت به شه و قى گر كهوت

شەبهەق ئەدا بەيانى
 له گوى جۆگه و سەركانى^(۵)
 ئەگەر پى تا ئەتوانى
 هيج ماندوو يتى نازانى
 كام جىگا خوټ و بەرزە
 كام لق ناسكه ، سەوزە^(۶)
 له دوورە وه بۆى ئەفري
 جىگای خوټى لى ئەگرى
 به پرۆژ جىت ناو گولانە
 به شه و ئەبييه په روانە
 له كوى به شوعله ت زانى^(۷)
 خوټ ئەكەى به قوربانى
 په پوولهى ناسك و نازدار
 عاشقى دل بريندار^(۸)
 خوژگه ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خوټ ئەكەى رەنجەرۆ؟

(۵) هەر لهو دەستنووسەدا (شەبهەق بەدا بەيانى / له گوى جۆگه له و كانى) نووسرا بوو .

(۶) هەر لهو دەستنووسەدا (كام لق ناسك و تەرزە) نووسرا بوو .

(۷) هەر لهو دەستنووسەدا (له كوى شوعله ت پى زانى) نووسرا بوو .

(۸) لهو دەستنووسەدا ئەم ديره لە گەل ديري هەشتمەدا شويىيان ئالوگۆر كراوه .

گیژە لووکە ی بای بە تینی...

گیژە لووکە ی بای بە تینی پیچە وانە ی رۆژگار
کارە ساتتیک ی بە من کرد، ئیسکی کردم بە پوار
خستمیبه تەق تەق بە ناحەق دەستی پر زۆری قەدەر
ذاب قلبی فی العذاب، طار فکری فی انکسار
(زی) بە لیلی و سووریا دايم له چاوی من ئە چی
ئاوی ئەو لیلە و بە خوڕ دی، ئەم تنۆکە و دیتە خوار
خۆم ئە زانم چیم بە سەر داها ت بە دەس چە پگەردە وە
کیف فر العز مني کیف ضیعت الوقار
ایستەم رازی درونی خلقه افشار ایلیه ییم
این سخن ناگفتە بە هرکز مبادا اشکار
سینه پر داغی فیراق و دیدە پر فرمیسکی غەم
نائومیید و قوڕ بە سەر، ئاوارەیی یار و دیار
غەم وەها بیتزاری کردووم خۆم بە نەفسی خۆم ئە لیم
بویله بر احوالده پک اعلا دکلمی انتحار
ان قلبی کان مثل الطیر فی سجن فطار
هەر که هینای بۆم سەبا موژدە ی قدوومی نەوبەهار
مرغی زاری دل چو از بندی قفس ازاد شد
شد غزلخوان آشیان بگرفت اندر مرغزار

ناچم بۆ بە غدا

هەتا پیم بکری ناچم بۆ بە غدا
له بە غدا دلەم هیچ ناکریتە وە
با هەزاران رۆژ پیکە وە ژبا بن
دۆستی خۆت له وی ناتناسیتە وە
با خسووس هیللی گەورە ی کردبیت
نایەوی کۆنی بێر کە ویتە وە
چاوی پیت کەوی، دلی تیکەل دی
له رابووردووی خۆی قیزی دیتە وە
ئە گەر بزانی تۆ ئە چی بۆ لای
ئە و رۆژە ئە و خۆی ئە شاریتە وە
ئە لێ نە وە کو، خودا نە کەردە
ئیشیکی ببی و بپاریتە وە
یا بۆ تە عینی، یا بۆ تە رفیعی
هاتبی له من، بلالیتە وە
فە قیری بچی، بۆ لای وە زیری
مە عنای بۆ ئە و چاک، لیک نادریتە وە
نازانن رۆژی، ئاواش ئە بینری
تە ئریخ بۆ دوا وە، بگەریتە وە

ههههتی پیران

رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٨٢٢)، (١١)ی (ربیع الثانی) ١٣٦٥ سالی (٢٠)، بهم ناوونیشانه‌ی سه‌هوه ئه‌م باسه‌ی بلاو کردوو ته‌وه. (ئیمه پیرتیکی ره‌وشه‌ن زه‌میرمان له به‌غدایه، ئه‌مه‌نده ساله بۆم ری نه‌که‌وتوو زیاره‌تی بکه‌م، چونکو گوشه‌گیره و نه‌یویستوو به‌ناسری. له‌م دوایییه‌دا دوو شاه ئه‌سه‌ری جیهانی و مه‌عانی ئه‌وم دی، یه‌کیکیان (به‌هائه‌دین) پاشای ئه‌سه‌ری حه‌یاتی بوو، دووه‌میان ئه‌سه‌ریکی ته‌دریسی عیلمی (وضع)ی بوو که له کوللییه‌ی (ئه‌عظمیه)دا به‌ده‌رس و توویه‌ته‌وه. پیچوله‌ی ئه‌مانه‌یشی حه‌للی (له‌غزتیکی) به‌نه‌زم کردوو، ده‌ست من که‌وت چونکو مه‌وزووع له (وضع) و موعه‌ما بوو. منیش له‌پیشه‌وه به‌موعه‌ما هاته‌م پیشه‌وه. ئه‌و زاته شیخ نوره‌دین شیروانییه، که باوکی به‌هائه‌دین پاشای مه‌سه‌ریفی پیشوومانه و موئه‌لفی ریساله‌ی عیلمی (وضع)ه. له‌غزه‌که کورتیکی زاویان که له (دۆغره‌مه‌چی)یه‌کانی هه‌ولیره و ته‌خه‌لوسی (کانی)یه و توویه ئه‌مه‌یه:

تاشنای ئه‌سراری قه‌لبه‌ی بیگومان
ده‌رده‌خا ماهیه‌تی سرری نیهان
هه‌رکه‌سی فه‌یزی ئه‌وی بۆ ری که‌وی
پادشاهیکه، به‌گه‌ردوون نانه‌وی
باده‌یه‌کی گه‌ر بنۆشی بیگومان
پیاله‌یه‌ک ئاو، نایه‌نی ملکی جیهان
جه‌وه‌ری سی حه‌رفه، به‌ک حه‌فتا ته‌مام
ناوه‌راستی سیسه‌د و دوای سه‌د به‌نام
هه‌رکه‌سی بیزانن دیاره تیده‌گا
بیگومان فه‌یزی ئه‌ویشی پیده‌گا

ئنجا نووسراوه له تهره‌ف (شیخ نووری)یه‌وه وا حه‌ل کرا:

ئه‌و موعه‌مایه که سی حه‌رفه به‌ناو
وه‌ک موالیبه‌ده شمولی که‌وته ناو

عشقه، جه‌زه‌ی سرری یه‌زدانی هه‌یه
بۆ ده‌ماخی نه‌شئیه‌ی وه‌حده‌ت مه‌یه
عشقه، شیرانی جیهان دینیه‌ته به‌ند
عشقه، رۆحی پاک ئه‌خاته ژیر که‌مه‌ند
عشقه، که‌س ناتوانن شه‌رحی لی‌ بدا
عشقه، مایه‌ی زه‌وقی ناسینی خودا
عشقیان دانا به‌دوو نه‌وع، ئه‌هلی حال
عشقی سانع، عشقی مه‌سنووع دوو مه‌ئال
عشقی سانع، شیوه‌یی ئینسانیه
عیشقی مه‌سنووع، ئاره‌زووی حه‌یوانیه
ئاره‌زووی حه‌یوانیه، دوایی جه‌ننه‌ته
سه‌فه‌وتی رۆحانیه، مایه‌ی جه‌ننه‌ته
عشقی زولف و خال و روومه‌ت فانییه
عیشقی په‌نهانی له‌تای سوحنیه
ئاه ئه‌گه‌ر (نووری) له‌مه به‌شدار ئه‌بوو
داخلی ناو ده‌فته‌ری ئه‌حرار ئه‌بوو

ژن

ژنی بهد چه شنی کولنج ژان نه هیئنی
نه گهر زوو نه یته قیننی، نه ت ته قیننی
ژنی ژن بی، له ژانی ژینی دونیا
به جورئ لات نه دا، سهر سور نه میننی
ژنت گهر^(۱) ژن نه بی، ژانه ژیانن
ژنی ژن بی، هه موو دنیا نه هیئنی

(۱) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گه) نووسرا بوو، وا دیاره له کاتی نووسیندا (ری) یه که ی که وتوو.

به کوردی ناوی مانگه کان

(نیسان) به کوردی (شهسته باران) ه
ناوی (مایس) یش (به خسته باران) ه
(حوزه بیران) ناوی، (باران بیران) ه

ناوی (ته مموز) مان دانا (خه رمانان)
(ئاغستوس)، (گره) گهرمای فراوان
(ئه یلوول)، (گه لاویژ) فینکی به بیان

ناوی (تشرین نه وهل)، (مشتاخان)
(تشرینی دوهم)، (په له) وهرد کیلان
ناوی (کانوونی یه ک)، (گه لاپیزان)

ناوی (کانوونی دوهم)، (پتیه ندان) ه
(شوبات)، (ره شه من) ناویکی جوانه
مانگی (مارت)، (تاره) ناخری زستان

زۆر تکا نه کهم له خویننده واران
له خاوهن بیرو تیپی زانایان
لهم ناوانه گهر چاتر نه زانن
بیلین به شه رتی باش بی لای هه مووان
له جیگای نه مان، نه و په سه ند بکری
نه وه ناوی بی، تا ناخر زه مان
نه ک من به جورئ، نه وی تر جورئ
ناویان بو دانین به که یفی خو مان

(غونچه) و (شیرین) و (کالی)...

(غونچه) و (شیرین) و (کالی) سى کچن ئهولادى گيو قابيلن هەر سى وهزن بکرتن به ئالتوون و به زيو غونچه و تازه خهريکى پیکه نينه بو فنوون عيشو بهى (شیرینى) سه د فه رهاد ئه خاته بيستوون چاوى مهست و کالى (کالى) پر له بادهى عيسمه ته په بهى هەر سى تاجى به رزى بن له بو ئهم ميلله ته باغى بى خارى هسهادهت، نهوزهورى و ادبهى غونچه شیرین بى به کالى، باغى مهسعووديه ته^(۱)

نابینمهوه قهت لیره يه کى...

نابینمهوه قهت لیره يه کى يار و وهفادار^(۱) حه قمه که ئه بينم له شهوا خه و به مهلاوه هەر دهر به دهر و نه فييه، نهوى سيره تى چابى ئه يقـۆزنه وه کـرده وهى به د به ههواوه ئينسانى وهکو عه بده، له کوژى دهست نه کهوى ئاخ نایدۆزمه وه هه رچه ند بگه پريم بوى به چراوه ئه و شه خسه کهوا لامى قه له و لای وهکو (پى) يه پيریکه به شه و هيمه تى شه و کيل^(۲) به دوواوه^(۳)

(۱) ئهم شيعرهى له ههوليره وه ناردووه بو رۆژنامهى ژين. ده لئین ئه و شيعرهى بو شيخ ئه حمه دى شيخ غه نى مامى که نازناوى (فهوزى) يه نووسيوه.

(۲) پيرى شه و کيل: شه خسيکه له شارباژتير، ژنان له رۆژانى ديار بکراودا ده چنه سه ر مه زاره کهى. گوايه وا به ناوبانگه که شه و له گۆره کهى هاتووه ته دهرى و زهوى کيتلاوه. بو نه زر و نياز خواستن ده چنه سه ر مه زاره کهى.

(۳) مه به ستى ئه وه به که شه خسى (شه و کيل) ي له دواى بو ستايش کردنه، به لام بو تانوت و زه ميه ش ديت، چونکه کينايه به بو کارى سيکس له شه واندا. له رۆژنامهى (ژيان) ي ژماره (۴۲۵) ي سالى (۱۰) (۵) ي كانوونى دووه مى ۱۹۳۵ دا له لاپه ره (۲) به ناوى په ندى پيشينان - که دياره هى پيره مپرده - نووسراوه:

ئه وانه ي له هجه ي لاميان وهک پتیه
ئه زانن پيرى شه و کيل له کوپيه
ئه وانه که رى به غين ئه خوین
جلوه ي فيلبازى دوو قه وم ئه نوین

(۱) له م ميژووه دا مالى ئيمه له رواندوز هاتنه وه ههولير. دواى نيوه رۆ بوو له باله خانه ي مهحه له که مددا (شيخ نوورى) له لام دانيشتوو. له ناکاو (غونچه) و (کالى) و (شیرین) هاتنه سه رى. (شيخ نوورى) ناوى پرسين و دهسته جى ئه و چوار شيعره ي بو دانان. گيوى موکريانى.

له حالتم گهر ته پرسي، رۆژ و شهو، مه بهوت و چه يرانم
 له به حري و اريدات و مه سره فا، غه رق و په ريشانم
 به رۆژ دائيم خه ريكی جه دوهل و جه معی حيساباتم
 به شهو خه و خو^(۱) نيبه، خوليا زه دهی ئيشی سبه ينانم
 به مه سره ف هه ر په زامه ندم، وه زيفه ی خو مه پيم خو شه
 حيسابی و اريداتيش تازه وا هاتووه ته سه ر شانم
 له ته حويلاتی خارج عاجزم، داخل به هه ر سوورپه ت
 به ميم، حی، بيست و دوو رازيم، له دهس جه معی په ريشانم^(۲)
 له ته و حيدی حيساباتی چه زاکان هينده بيتزارم
 ته گاته عه رشی ته علا بوچرووکی جه رگی بريانم^(۳)
 له تازاری نيهائی و^(۴) موله قی هه رگيز مه پرسه ليم^(۵)
 خودا دوور بن، له تازاری هه موو خو يش و عه زيانم^(۶)
 گه هي مه شغولی دوکوم، گه ه خه ريكی جه دوهلی سولفه م^(۷)
 ده می دامای سه هووی جه مع و ته نزيلاتی نيسانم^(۸)
 له تاخر مه رحه له ی ته نزمی ته وراق و جه دا ولدا
 چل و پينچ فه رق ته کا، ئيجمالي شه هری، چی بي؟ نايزانم

(۱) له دهستنووسه کی شاعير (شه ویش خو خه و نيبه...) نووسرا بوو.

(۲) هه ر له و دهستنووسه دا: (به ته سدیدی په ريشانم.) نووسرا بوو.

(۳) هه ر له و دهستنووسه دا: (ته گاته تاسمان، تاهو ته نينی جه رگی بريانم) نووسرا بوو.

(۴) ته و سه رده مه ته و شيعه رهی تيدا نووسيوه، سالی (ماليه) له (۳۱) ی مارتا ته و او بووه، بو به ده لی: (له تازاری نيهائی).

(۵) هه ر له و دهستنووسه دا: (توخدا مه پرسن ليم) نووسرا بوو.

(۶) هه ر له و دهستنووسه دا: (خودا دوور بي، له تازاری جه معی خو شه و يستانم) نووسرا بوو.

(۷) له و دهستنووسه کی شاعير دا: (گه ه خه ريكی ته سوويه ی سولفه م) نووسرا بوو.

(۸) هه ر له و دهستنووسه دا: (جه مع و ته زيبالاتی نيسانم) نووسرا بوو.

ده كه ومه به حری بی پایانی ته رقام و ته قه للاوه
 وه ره ته مجا ته ماشای هه لوه لای ميشکی به سه زمانم^(۹)
 تومه ز عه کسی ره قه م شانزه ی به شه ست و يه ک نيشان داوه
 كه وا گيژی ترازوی ده سيکی سه هوو و نسيانم
 ته گه ر باوه ر ته فه رمووی شه و له خه ودا تاكو سبه يني^(۱۰)
 له ئيستاو ه خه ريكی ناردن ی ته وراقی نيسانم^(۱۱)
 به رۆژی جومعه خه لکی وان له به زم و عوشه رتا دائيم^(۱۲)
 كه چی من هه ر خه ريكی دوکوم و جه معی يه کونانم^(۱۳)
 به شه و چا و هه لبرم، ئيجمالي شه هری ديتته به ر چاوم^(۱۴)
 كه چا ویش دانه و ينم^(۱۵)، كو مه لی ته رقامه ميانم
 هه ميشه^(۱۶) بلبلی ته بعم، نه نيسي غونچه بوو ته وسا
 كه چی ئيستاکه جه دوهل بووه ته گولزار و گولستانم^(۱۷)
 به سه د (اذن القبض) كوم کرده وه نه قدی خه زينه ی ژين
 به ئيدنولده فعی، سه رفم کرد هه موو نه قدی دل و جانم^(۱۸)
 له غه يری ماده دا نه قدی حه ياتم^(۱۹)، ته بتی ده فته ر بوو
 به ته عدیلی مه گه ر دهستی^(۲۰) قه دهر ريکی بخا ژيانم

(۹) ته م به يته له دهستنووسه کی شاعير دا نه بوو.

(۱۰) له دهستنووسه کی شاعير (ته گه ر باوه ر ته که ی هه ر شه و له خه و ما تاكو سبه يني) نووسرا بوو.

(۱۱) هه ر له و دهستنووسه دا: (خه ريكی به ستن و ريکخستنی ته وراقی نيسانم) نووسرا بوو.

(۱۲) هه ر له و دهستنووسه دا: (خه لقی هه ر خه ريكی كه يف و سه يرانه) نووسرا بوو.

(۱۳) هه ر له و دهستنووسه دا: (هه ر شپزه ی دوکوم و سه هووی يه کونانم) نووسرا بوو.

(۱۴) هه ر له و دهستنووسه دا: (له خه و چا و هه لبرم ئيجمالي شه هری ديتته به ر چاوم) نووسرا بوو.

(۱۵) هه ر له و دهستنووسه دا: (كه چا و دانيمه سه ريه ک) نووسرا بوو.

(۱۶) ته م به يته له دهستنووسه کی شاعير له گه ل به يتي پيشو شويتيان ئالوگۆز بووه، (به دايم بلبلی ته بعم) نووسرا بوو.

(۱۷) هه ر له و دهستنووسه دا: (بوته سه يرانی به هارنم) نووسرا بوو.

(۱۸) هه ر له و دهستنووسه دا: (به يه ک اذن الدفع رۆبی هه موو نه ختينه يی گيانم) نووسرا بوو.

(۱۹) هه ر له و دهستنووسه دا: (له غه يری ماده دا نه قدی ژيانم...) نووسرا بوو.

(۲۰) هه ر له و دهستنووسه دا: (به ته عدیلی مه گه ر ته مری قه دهر...) نووسرا بوو.

له عومرم سه هوروى سه رفيات نه گهر ته نزيل بكا نيزه ده
 به سولفهى داينى و ئيرادى بو بيتنى له حيرمانم
 له قهيدى نائوميدي (۲۱) شه تب نه گهر بكرتم و تپه پر يم
 به قايای بهد نه ميني بو به قيهى مووده تى مانم
 به جارى نه به وه نهو بلبه له يوت له گولشه ندا
 چه مئ هيلانه مه بو تائفهى گول من غه زه خوانم (۲۲)
 نه گهر بئ سالى ماليهى حه ياتم تپه پرئ نه وسا (۲۳)
 نيه ئيمكانى ئيسلاحتى سه هوروى قهيدى عيرفانم (۲۴)
 به ته عديليش جه وازى نادرئ، ته سحى رابور دوو (۲۵)
 به ناچارى له عهينى دهفته را مه جبوريه مانم (۲۶)

۱۹۴۱/۲/۱۳

ته ريغى غه زه لى نه ديبي موخته رهم جه نابى (م، نوورى) نه فه ندى (۱)

ره فيق حيلمى

له دنيا دا چ قه ومي كه بكا ميلله تى ئيه مال
 جيهانى پر جيداله، ئيسته بو ته ئمىنى ئيستىقلال
 «خودايا به سيه ئيتر لابه رى دهيجوورى ئيزمى حلال
 تلوعى پئ بكه ي خورشيدى رۆژى پاكي ئيستىقبال»

له پئى حورپيه تا شه رتبئ بگاته ئاسمان شينم
 هه ر ئيستىقلاله مه قسوودم هه تاكو باقيه ژينم
 «له گه ل خاكپاي هيجه ردا، به سه ر چوو عومرى شيرينم
 ده سا نويهى ويساله، ئاه، ئه ي ئوميدي ئيستىقلال»

شه وى دهيجوورى نه گهت، دوور كه وئ ياره ب له كوردوستان
 سه فايى باغى جه ننهت ده ركه وئ، ياره ب له كوردوستان
 ئيتر سنجاقى ميللهت سه ركه وئ ياره ب له كوردوستان
 نه وا نويهى ويساله، ئاه، ئه ي ئوميدي ئيستىقلال

مه عارف ئيسته نه طفالانى ميلله تمان نه كا ته نوير
 مه ليك مه حمودى نه وهل، خوئ به عه زه م و هيمهت و ته دبير
 ئموورى ملك و ميللهت، تا نيه ايهت، گه ر بكا ته دبير
 ئيتر نويهى ويساله، ئاه، ئه ي ئوميدي ئيستىقلال

(۱) ئه م شيعه رى ماموستا (ره فيق حيلمى) م ليته دا وه كو خوئ نووسيه وه، چونكه نه وه نده ي به دايدا
 گه رام و رۆژنامه و گوڤاره كانم هه لگيتر و وه رگيتر كرد ئه م شيعه رهم نه دۆزيبه وه كه ماموستا (ره فيق
 حيلمى) كردوويه تى به (ته ريغ)، به لام له وه ده كا هه ر نهو شيعه ر بيت كه له كاتى خوڤدا بو (ئه حمه د
 خواجه) ي ناردووه، كه سه رۆكى ته حيرى ژماره (۱) ي نهو رۆژنامه يه بووه و شيعه ركه ش نامه ي
 پيرۆزباييه له ده رچوونى به كه م ژماره ي رۆژنامه ي ئوميدي ئيستىقلال، ره نگه هه ر له وئ ئه م شيعه ر
 ده ست ماموستا ره فيق حيلمى كه وتبئ، چونكه له داويدا نهو كرا به ليپه رسراوى رۆژنامه كه.

(۲۱) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (له سچلى نائوميدي) نووسرا بوو.
 (۲۲) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (چه مه ن هيلانه مه و من نه غمه خوانى به زمى يارانم) نووسرا بوو.
 (۲۳) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (تپه پرئ ئيتر) نووسرا بوو.
 (۲۴) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (قهيدى عيلم و عيرفانم) نووسرا بوو.
 (۲۵) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (ئيسلاحي رابور دوو) نووسرا بوو.
 (۲۶) ئه م شيعه ر له كاتيكدان نووسراوه، كه شيخ نوورى، كاتبى مه سره فى خه زينه ي ليوای سليتمانى
 بووه. پاشان ره مزى مه لا مارف له رۆژنامه ي (ژين) ي ژماره (۶۵۰) ي سالى (۱۵)، (۱۷) ي
 كانوونى يه كه م ۱۹۴۱ به شيعه رى وه لامى داوه ته وه.

کوردی په‌تسی

جووت و گا

شاره زورور تاكو بلیتی جیگه یه کی بهرداره
خوولی زیو، ناوی به دیراو نه پرتیننی پاره
کورده تو بوجی نه لیتی: پروتم و بی لانه و بان
خاوه نی جووت و ماللات و مهر و ران و شوان
بایی تارانیه که ویژه بهره و ئاسنه کهت
پاره دهره پینه ره لهو نه رزه ره قه گاسنه کهت
نهوی پتویسته له جووتی، هه موو داری به پرووه
نیر و^(۱) هه و جار و نه قیزه و که له مه و دهسته دووه
وهردی پارت هه موو ئالتوونه، به هور و به جه وال
وشکه و هردت هه یه، قهت ناتوهی ده غلی ته ره کال
توو نه که ی بهو زهوییه دیمه وه تاوه ختی په له
شین نه بی، دان نه گری، نه ک یه کی، بتبی ده په له
زهرد نه بی وه ختی دره دی^(۲)، نه چی بوی نه گری سه پان
دره و نه کریت و نه کی شریت و نه بیته خهرمان
برو گا گیره ی تی بهسته، شهنی که به شه مال
هوی لی داگره، دهرکی بدروو، بیکه ره چال
بیتینه سهر باسی مهر و میگه لت، بوت نه کری له شیر
رؤن و دق، ماست و که ره، که شک و فرق و پیسته په نیر
به ره و هورت خووری، چیغ و ده وارت له مووه
چاکی لی وردبیه وه، هیچی به پاره نه بووه
هه ره له بهرگن نه کری، خورج و فهره نجی و لاکیش
دیته بهرده ستت به خو رای، به بی عاره ق و ئیش

(۱) له دهستنوسیه کی تر دا: (نیل و...) نووسرا بوو.

(۲) هه ره له دهستنوسیه دا: (دی... نووسرا بوو.

کوته جاوی شری خوته، نه چی نه یکه ی به که لاش
له مه ره ز بوزوو نه پتیسیت و نه شیکه ی به که واش
ناکری شت له م و لهو، گهر بتوهی تا نه مری
هه موو بوت ریک نه که وی^(۳)، کو مه ل نه بی هه ره له خوری
شووک و دوشاوی گه زوت بو نه گری داری به پروو
نه ته وی پاره په یاکه ی، به که تیره و مازوو
په زه کهت، گهر بتوهی پاره ی لیشاوی هه یه
میوژ و باسوق و^(۴) تری و هیزه ی دوشاوی هه یه
چ بلیم پووش و به له ک^(۵)، چیلکه و زه ل، لیژنه یی دار
نه چی نه یه پینی به باری کهر و نه پتیری به شار
هه موو نه دری به شت و مه ک، به که لوپه ل بو مال
پانه بویری به دلی خو ت و منالت هه موو سال
مه له وانم له بنی گومی زمانا^(۶) به هه زار
ناوی کوردی دهره هینم به جه وال و به خه رار^(۷)

(۳) له دهستنوسیه که دا: (نه که وی و...) نووسرا بوو.

(۴) له رۆژنامه ی پیتشکه و تن-ی ژماره (۳۰) و دهستخه تیکی شاعیر: (باسق) نووسرا بوو.

(۵) له رۆژنامه ی ژین ژماره (۶) سالی (۱) ۱۹۷۱/۴/۱ که نه م شیعره بو جار تیکی تر
بلا و کراوه ته وه. وا دیاره له مانای وشه ی (به له ک) نه گه یشتون، بو یه کردوو یانه به (په لک).

(۶) له دهستنوسیه که ی ماموستا (نه جمه ددین مه لا): (له بنی گومی زمانا) نووسرا بوو.

(۷) شیخ نووری چاک دهرکی به وه کرده وه که کو مه لی کورده واری، بنچینه ئابوریه که ی له سه ره
کشتوکال بهنده، چونکه خو ی کو مه لیک کشتوکالییه، بو یه هانی خه لکی داوه روو بکه نه جووتیاری
و زهوی کیلان و زورکردنی به ره هم و به رو بوومی کشتوکالی و ناژله داری.

جووت و گا شتیگی چاکه (۱)

له باسی هەر شتی پیا راگه یشتین ئیمه نووسیمان ئیتر با بیینهوه سهر باسی جووتیاری و زهوی کیتلان له پایزدا خه ربکی جووت و تۆو چاندن ئه بی تا سهر له مالتی خۆت ئه نوویت و بی عه زیهت ناوی ئه دا باران له جهرده و دز به دووره، قهت مه ترسه هیچی لی نایه له هاوینا له پاش دروینه، بیته سهر خه له و خه رمان وهره تۆ پیگه یشتووی وهختی هاوینیش ته ماشاکه وهکو بامیه و ته ماته، کالهک و لویا و باینجان جگه له و پارهبه ی خاوهن زهوی ئه یخاته گیرفانی به راستی خزمه تیگی زۆر ئه کا، بۆ هاوالاتیه کان که له مه و نیر و هه و جارپیک و جووتی گای له ر و بی فه ر ئیتر ده سمایه ی ناوی، وهکو دوکانی بازرگان به قالی و ئه م شتانه هیچ نییه که وهختی نابووت بوو له باخه لیا ئه لی ئه سپی گۆرانی سه وه لئی تۆم گیان

زهوی و زار دهوله تیکه نامریت و قهت له ناو ناچی فه قیر و دهست نه رۆببو نایی قهت، خاوهنی ده غل و دان بیناغه ی دهوله مه ندی ههر به جووت و گا ئه بی قایم به جوت و گا ئه لئین، عه رز هه لدرین و پاره ده رهینان تکاتان لی ئه کهم له م ئیشه دا تا پیشکه ون چاکه به لام دووباره پیویسته حکومهت بیته یاریدان له باسی تووتن و کپیار و لادییش بنووسم با که پاره ی پی بوئی، دیت و هه زار روپیه ئه با زستان به هاری سه د دیراو تووتن ئه کات و وازی لی دینئ ئه ما تووتن چ تووتن، ورد و پیس و بی گه لا و کیشان وهچ (۲) و دارک زیاتر ناوی تووتن بی به تۆی نادا هه موو هه ر دار و به رد و زیل و پووش و قشپل و ئیسقان بچیت و پیی بلئی ئه و تووتنه باتمانی چه ند بیئری: (به سی لیره ی عه جه میی که متری ناده م به سه د قورحان) له ئه رزی وشک و رهق، تووتن په یایی و واشی بفرۆشن که و ابوو با هه موو ده ست کهینه، جووتیاری و زهوی کیتلان

(۱) له ژماره (۲۷) ی رۆژنامه ی (پیشکه وتن) سالی (۱)، (۱۴) ی صفر (۱۳۳۹)، (۲۸) ی ئۆکتۆبه ری (۱۹۲۰) ئاگاداریهک له ژیر ناوی (بۆ زانین) بلاوکراره ته وه و تیبیدا ده لی: (پیشکه وتن) «مه به سته رۆژنامه ی پیشکه وتنه» خۆی وهک مه لی له وساره که چه ز به ژوو رکه وتن و پیشکه وتنی زمانی کوردی خۆمان ده کات، نیازی وایه که گره ی نووسینی کوردی بکریت و بانگی ئه وانه ده کات که چه ز له نووسین ده کن.

۱- به سی رهنگ پاره ی داناوه بۆ کرینی ئه م نووسینه کوردیه. بۆ (۱) یه کهم (۵۰) روپیه.

بۆ (۲) دووم (۳۵) روپیه. بۆ (۳) سییه م (۲۵) روپیه.

۲- هه تا رۆژی (۱۰) ی ئۆقمبه ر (۱۹۲۰) ئه م نووسینه وهرده گیریت.

له رۆژنامه ی (پیشکه وتن) ی ژماره (۳۰) سالی (۱)، (۶) ی ربیع الاول ۱۳۳۹، (۱۸) ی ئۆقمبه ر (۱۹۲۰) راگه به نراوه که (ئه و سییه نه ی که کران، یه که مینیان باسی (جووت و گا) یه که م. نووری) و توویه تی و (۵۰) روپیه وهرده گریت. دووه میان (بۆ چرووکی) (زهکی سانیب) ه (۳۵) روپیه وهرده گریت و سییه میان (رۆژه وه بوونیک) (محمه د جه میل) ه (۲۵) روپیه وهرده گریت. واته له م پیشه رکییه دا (شیخ نووری) پله ی یه که می بۆ دانراوه و خه لاته که ی دراوه تی.

(۲) له ده ستنورسه که ی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا): (وهچه) نووسرا بوو.

پهيامى كۆمەلەيەتى

حه ز نه که ی پرسه، له پیران و له پیشینانی خوت
کتی په چه دیوه به رووی خاتوونی کوردستانه وه
که ی په چه بوته سه به ب، بو عیفه تی جینسی له تیف؟
کافری دل تیره، ده خلی کوا به سهر ئیمان وه (۷)
دایگرن بیگرنه ناو خو تان و ده وری لی بدن
به لکو بیبینم به چاوی خوم، به رچ کیشانه وه
لای بهرن توخوا، فری دهن بیخه نه تهن دووره وه
حه یفه رژی روو (۸)، نه نینه ناو شه وی ده یجووره وه

کوم ه لئ بگرن له ده وری، نه لوه داعی لی بکن
ناوی با پرواته (۹) ناو لافاوی هم نیسانه وه
بیخه نه تابو ته وه، بینین به شانی عزمه وه
بیخه نه قه بری، به لوو تکه ی گرده که ی سه یوانه وه (۱۰)
تویه بی یاره بی، ده فنی نه و له وی جائیز نییبه
بیخه نه چالکی قوولی، گرده که ی گاورانه وه
مه جلیسیکی ماته می (۱۱) بو دابنن و یهک به یهک
وهرنه ته عزتکه ی، به دلخوشی و به رووی خه ندانه وه
هم سکا لایه، به فیکر و شیعی (نوری) تی مه گنه
نه و کچه دنگ خو شه بو، نه یووت به دم گریانه وه
دایگرن توخوا فری دهن، بیخه نه تهن دووره وه
حه یفه رژی روو، نه نینه ناو شه وی ده یجووره وه

گویم له نالینی کچی بو، دوینی نه یلا وانه وه
وا به ئسییر و به سوژ نه یوت، دلی نه توانه وه
دنگ و رهنگی و نه بیستراوه و نه بپراوه له که س
کونه قه تماغه ی برینی ناو دلی نه کولانه وه
نه یووت، هم روو پو شه تهنیا رووی نه پو شوی و به س
روو به رووی خومان، حقووقی ناینه ناو نسیانه وه
قهت نه بو (۱) رژی به سه ره سستی هقی داوا بکن
بو به شی خومان بچینه ساحه و مهیدانه وه (۲)
نه و له و ناخر، خه تای هم روو ره شه ی روو پو شه بو
بو به مانعمان، نه چوینه کوم ه لئ پیا وانه وه (۳)
دایگرن توخوا (۴) فری دهن، بیخه نه تهن دووره وه
حه یفه رژی روو، نه نینه ناو شه وی ده یجووره وه

زولمی هم غه داره بو (۵)، حوکی موساواتی نه هیشت
جنسی ئیمه ی خسته حالکی له پیا و پارانوه (۶)
بو به شی ئیمه کفن بو، وا له دنیا و ناخیرهت؟
لیره رهش، له ولا سپی، بری به بالامانه وه

(۱) له ده ستنووسیکي پیشووتری شاعیر: (نایه لئ رژی...) نووسرا بو.

(۲) هر له وه ده ستنوسه دا: (... بچینه کوم ه ل و مهیدانه وه) نووسرا بو.

(۳) هر له وه ده ستنوسه دا: (بو حقووق و هقی خومان، بچینه...) نووسرا بو.

(۴) هر له وه ده ستنوسه دا: (دایگرن کچ گه ل فری...) نووسرا بو.

(۵) هر له وه ده ستنوسه دا: (جهوری هم...) نووسرا بو. له ده ستنوسیکي تردا: (جهوری هم زورداره...)

نووسرا بو. له گو قاری گه لاویژ: (زولمی هم مه لعونه بو...) نووسرا بو.

(۶) هر له وه ده ستنوسه دا: (هژی نهرمی خسته نه حوالی له پیا و پارانوه) نووسرا بو.

(۷) هر له وه ده ستنوسه دا: (کوا ده خلی...) نووسرا بو.

(۸) له گو قاری گه لاویژ: (حه یفه رژی پاک...)

(۹) هر له وه ده ستنوسه دا: (ناوی با بیاته ناو لافاوی...) نووسرا بو.

(۱۰) هر له وه ده ستنوسه دا: (بیه نه نه ده شته بینین به دم سه برانه وه) نووسرا بو.

(۱۱) هر له وه ده ستنوسه دا: (کوم ه لیکي ماته می...) نووسرا بو.

چوارين = روباعى

نووریکه دیده هددی بینینی نییه
ئاگر له بهرابهری ئاوا تینی نییه
زه پراتی سیفاتی زاتی پرکهون و مهکان
نابینری به دیدهیه، که دووربینی نییه^(۱)

خۆشه دهرخهن ههروهکو ئاوینه عهیبته رووبهروو
نهک له پشتی سهرتهوه وهک شان هه ریبین زبان
پیاوی کامل دوژمنیش بی یهک زبان و یهک دلّه
پاش مله نهک زههری مار و رووبهروو شیرین به بیان

یاره بی له فهیزی مه عریفهت مه هجوورم
پربواری مه جازم، له حهقیقهت دوورم
مه^(۲) رهحمه تی تو دهستی بداته دهستم
سارپتر بکا زامی دلّه ی رهنجووورم
ئه ی کاتبی ههرفی له وحی پیشانی من
وهی پهرده گوشای رازی نیهانی من
زانیهوته له نادانی خۆم، نادانم
زانیهوته حدوود و هددی نادانی من

تو باعیسی حالی حوزن و خورسه نه دی منی
تو عوقده گوشایی هه گرئ و بهندی منی
ئه م عهزمه من بهسمه کهوا بهنده بی تو م
ئه م دهوله ته من بهسمه خوداوهندی منی

(۱) ئه م چوارینه به له (خوا) ددهویت.

(۲) مه: واته مه گهر.

برا من هه زل شیرینی جه مالی ئاشکرا ناکه م
پروبووچه له لام من بو مه زاهیر قهت ریا ناکه م
جه مالی نهفسه مه حبووبی حهقیقی گهر ته ماشاکه ی
بهغهیری ئه و، ته مه ننا ی وه سلّی مه حبووبی له خوا ناکه م

(کرده وه چاک بی یا بهد بی، دیته وه رپی ئاده میزاد - شیخ نووری).

وا تی مه گه که کرده وه بی بهد ئه گهر بکه ی
گهردوون له داستانی زه مان ئه یسرپته وه
قه رزیکه کاره کانت له ئه ستوی زه مانه دا
هه ر وهختی، هه ر زه مان بی بی، ئه درپته وه

ژن

ژن وهک دلّوی جیوهیه له سه هه ر دهست
ناجوولتی بیتو گهر بهری دهستت کراوه بی
ئه ما که بیتو دهستت بقوچینی راته کا
با بهینی په نجه کانت له حیمی تواوه بی

پووشی ئه مه لی دوژمنی بو خسته مه ته ندوور
رۆحی فه ره حی نایه هه زاران دلّی رهنجووور
موژده ی زه فه ری پییه، به دلّ خۆشیه وه هات
شایسته یه ئه م جه ژنه بلّیم نووری عه لانوور

خۆزگەم بەو، بى وەجاخە ئەولادى نىيە
هەرگىز لە زەمانە داد و بى دادى نىيە
هەر ئەو خەفەتەى هەيە وەجاخى كۆپترە
بىجگە لەمە، داخ و فەريادى نىيە^(۳)

خالە بىستەم هاتىيە هەولتير و نەتيرسى لە كەس
خۆ لە باخا هەر گولە دايم ئەنيسى خاروخەس
چى ئەقەوما گەر بفرموى خوشكەزايەكم هەيە
بەندى بەنديخانەى هەولتيرە وەك (مرغى) قەفەس^(۴)

دەل لە شەقلاو مەگەر نەختى حەياتى بىتە بەر
سەر لە عەنكاو مەگەر نەختى خەيالى بىتە سەر
وەرەنە لەم هەولتيرەدا ئەهلى دوو دەل زەوقم ئەوئ
غەيرى چەند شەخسى نەبى، چىبەكم خودا (أين المفرد)؟^(۵)

خودا مەهەيلى بۆ وەخت و زەمانى
لەسەر دەل بىمە بارىكى گرانى

دەسم بگەرە برۆم با من نەبىنم
دەسم بگرى يەكى بۆ پەلكە نانى

بارزان ۱۹۵۱/۶/۱۸

خودايا گەر بەدلما تىپەريبي هەر خەيالانى
لە عەزەت نىشى سەخت و كۆپەى دلە^(۶) وا پەشواوم
بەلوتفى خۆت مەگەر پروانىيە كردارى نارىكم
لە سجلي ناومىدى بىسرى تۆ، كردهو و ناوم

خواليا بەسيە ئىتر لا بەرى دەيجوورى ئىضمحلال
تلووعى پى بەكى خورشيدى رۆژى پاكي ئىستىقلال
لەگەل خولياى هيجرەتدا، بەسەر چوو عومرى شيرىنم
دەسا نۆبەى ويسالە، ئاھ. ئەى ئومىدى ئىستىقلال^(۷)

(شوشە) چ بەششوشە، قەدى شوشە وەكو شمشال^(۸)
چاو مەست و دەهەن غونچە وو پر عيشو و لىو ئال

(۶) بۆ ئەوئى لەنگ نەبى (وا)م بۆ داناو.

(۷) لە لاپەرە ۱۸۸۸ى بەرگى سىيەمى ميناى شكستەم وەرگرتووە كە مامۆستا نەجمەدىن مەلا نووسىوئە تىيەو، رەنگە هەر ئەم چوارىنەيە بىت كە مامۆستا رەفيق حىلمى كردووئە تى بە تەربىع.

(۸) مامۆستا (حىلمى) (شىيخ محەمەدى كورى حسەين ۱۹۰۹ - ۱۹۸۵/۵/۱۰) لە رۆژنامەى هاوكارى ژمارە (۷۱۰)ى رۆژى (۱۹۸۳/۱۱/۳)دا لە چاوپىكەوتنىكدادەلنى: (برادەرىشم لەگەل شىيخ نوورى شىيخ سالىح-دا هەبوو، هەرچەندە ئەچوومە سلىمانى سەرم لى ئەدا. رۆژنىكيان بەگەرەكى گاوراندا تىپەريپىن دوو كچى گاورى زۆر جوانمان بىنى، ئەو ئەيناسىن وتى حىلمى ناويان (مارى و شوشە)يە، ئىنجا سەريان كە ئەلبنى پەرىن. منبش وتم راستەكەى بەخوا جوانن. هەر بەدەم رۆبىشتەو و تى حىلمى قەلەمەكەت دەرههتە و بنووسە. ئەم چوارىنەيەى بۆ وتم). پىش ئەوئى هاوئى خۆشەويستە مامۆستا (ئەمىن ئەحمەد عەلى) لە هەلەبجە لە رۆژى (۱۹۸۳/۹/۳)دا بۆئەى دانانى ئەم چوارىنەيەى بەم جۆرە بۆ باس كردم و وتى: (لە سالى «۱۹۲۹» شىيخ نوورى لەگەل =

(۳) لە شوتنىكى تردا نووسىبووى: (غەيرى ئەو قەهر و داد و فەريادى نىيە).

(۴) (وختى لە هەولتير مووئەف بووم، بىخود يەعنى مەلا مەحموود ئەفەندى موفتى و خەبەرم نەزانىبوو لەپاشا ئەم دوو شىعەرەم بۆ نووسى) شىيخ نوورى شىيخ سالىح. واديارە كە شىيخ نوورى لەهەولتير بوو بىخودى خالى سەرى هەولتيرى داو و چاوى بەشىيخ نوورى نەكەوتووە، بۆيە شىيخ نوورى ئەم گەلبىيەى لىن كردوو.

(۵) مامۆستا (ناسح ئەفەندى حەيدەرى)يش لە رۆژنامەى (ژىن)ى ژمارە (۴۰۹)ى سالى (۱۹)ى ئەيلوولى (۱۹۳۴)دا دەربارەى نووسىويانە: (باش كاتى مەحكەمەى بەدائەتى سلىمانى ناسح ئەفەندى حەيدەرى بەمەئزۆنيەتى پازدە رۆژ چوو هەولتير. ئەهلى سلىمانى لە مەمامەلەو كردهوئى ئەوئەندە مەمنونن بۆ ئەمە كە ئىش و كاربان وە پاش نەكەوئى ئارەزوومەندن كە رۆژنىك زووتر بەخىر و سەلامەتى بگەرپتەو سەر وەزىفە و لە چوون و هاتنەوئى موئەفقىيەتى تەمەننا ئەكەن). ئەم پياوئەى بەكىك بوو لەو چەند شەخسە.

(ماری) (۹) که دوو ماری سه‌ری زولفی له ملم دا
جوولایه‌وه که وتم به‌ده‌ما، بی‌خود و بی‌حال

خه‌یالی دیده‌نی تو وا له سه‌رم‌ما
خه‌ریک ماوم له‌به‌ر باران و سه‌رم‌ما
ئه‌وه‌نده‌ت بی‌ر ئه‌که‌م وه‌ختی ئه‌زانی
له‌ خزمه‌ت دام که پوژی هات به سه‌رم‌ما

بۆیه من ئیش‌تیراکی ئیوه ئه‌که‌م
حه‌ز له ئه‌خلاق‌ی چاکی ئیوه ئه‌که‌م
... .. (۱۰)

پوچ فیدای خاکی پاکی ئیوه ئه‌که‌م

گردی سه‌یوان (۱)

ده‌می ئیواره پوژ لیره له حال‌تیک‌ی حه‌زینایه
وتاریکی له مه‌عنایی نیگاهی وا په‌سینایه
شنه‌ی با هه‌ر وه‌کو نه‌ی، نه‌غمه‌په‌ردازی مه‌قاماته
هه‌زاران ناله‌یی زاری له‌ناو ئاهو ئه‌نینایه

چ خاکیکه موقه‌ده‌س، توریه‌ی پاکی شه‌هیدانه
به هه‌ر لادا برۆی هه‌ر نه‌عه‌ری (الله اکبر) دی
له‌هه‌ر سوو تیپه‌ری ئایاتی حه‌ق ته‌فسیری قورئانه
مه‌لایه‌ک بو زیاره‌ت سه‌ف به‌سه‌ف، بی‌پا و بی‌سه‌ر دی

دره‌ختی سال خورده‌ی ئایه‌تی قه‌وم‌بیه‌تی کورده
مه‌زاری نادیار‌ی سووره‌تی (انا فتحنا) یه (۲)
به‌یانی شه‌رح‌ی رابوردووی ژبانی میلله‌تی کورده
نیشانه‌ی قه‌هره‌مانیی قه‌ومی کوردی لی هوه‌یدایه

نیگاهی ناگرینی شه‌و به مه‌هتاپ‌تیک‌ی نوور ئه‌فشان
که دار و به‌رد و کتلی قه‌بره‌کانی پی ئه‌کا ته‌نوبر
وه‌کو روحی له‌به‌ر ده‌متا کفن بردووشی فه‌خروشان
زه‌مانی تیپه‌ریو سه‌رگوزشتی خو‌ی ئه‌کا ته‌قریر

(۱) گردی سه‌یوان: ناوی گردیکه، که وتووته پوژه‌لاتی شاری سلیمانیه‌وه. له‌گه‌ل بنیادنانی شار ئه‌و
گرده‌کراوه به‌گۆرستان. (سه‌یوان) و (که‌یوان) ناوی جووته قاره‌مانیک بوون ده‌لین دلیرانه‌ی
هیرشی تورکه عوسمانیه‌کان بو سه‌ر شاری سلیمانی جه‌نگاون، له‌ گردی (سه‌یوان) نیژراون و گرده‌که
به‌ناوی یه‌که‌میان‌ه‌وه ناو نراوه.

(۲) انا فتحنا ئیشاره‌ته بو سووره‌تی (انا فتحنا لك فتحنا مبینا).

= «حیلمی» شاعیر به‌گه‌ره‌کی گاوراندا تیده‌په‌رن که له گردی سه‌یوان هاتووته‌وه، به‌به‌رده‌م مائی
«که‌رمی عه‌له‌که» دا په‌ت ده‌بن، دوو نافرته‌تی گاور ده‌بین که ناویان (شووشه) و (ماری) بووه له
جوانی و شوخیدا بی‌هاوتا بوون. شیخ نووری که چاوی پیبیان که وتووته ده‌ستبه‌جی ئه‌م چوارینه‌یه‌ی بو
نوسیبون. ئه‌م زانیاریان‌ه‌م به‌ ته‌فسیل له ماموستا (حیلمی) ی وه‌رگرتووته و له‌سه‌ر نه‌وار تو‌مارم
کردوون.

(۹) ده‌لین ماری کچیتکی پرچ درێژ بووه.

(۱۰) ئه‌م دیره له ده‌ست‌نوسه‌که‌دا کوژابوووه و نه‌ده‌خوینرایه‌وه.

دهلئى ئەم جىگە يە بۆ پاشە رۆژت، قىبلە گاهىتە
سەراپا قەھرەمان و تاجدارن لىرەدا مەدفوون
سەراسەر بەرد و قەبرى، رەمزی تاج و تەختى شاهىتە
پەردى تەئربىخى حوكمى حاکمانى كورد ئەكا گولگون

بەزاهىر دار و بەرد، ئەمما ھەموو ئەشعارى پىر ئاھەنگ
سنووحاتى ھەموو ئىلھامى ئەفكارى ئەدىبانە
شەپۆلى بەحرى مەعنا، ھەرەكو مەھتابى رەنگا ورەنگ
ئەلئى فەجرى بەيانانە لەناو شەودا درەخشانە

لەپىش فەجرا ھەموو رۆژى تەمى ماتەم حەزىنە
دەپۆشى سەر ھەتا دامىنى ئەم گەردە بە مەجزوونى
بەدەنگى پىچەوانەى تى مەگە، سۆزىكى گىرمانە
لە بەندى جەرگى لەيلئى دىتە دەر بۆ مەرگى مەجنوونى

ھەناسەى ساردى بىر روحنى كە دى بىر سەرە شەوگاران
بەسەر كۆلمى گوللا پەخشان ئەكا، گىسووى رەبھانە
ئىفادەى شىعەرى، ژىنى تىپەرىوى نەوجوانانە
ئەگەر ورد بىتەو، دەرسىكى پىر مەعنايە بۆ ئىنسان

دەخىلە زائىرا ئاھستە پىر دانئى بەسەر خاكا
مەقامى نامداران و نمونەى عەرشى بەزدانە
بەتەعزیم و ئەدەب تىپەرى بىبى چاكە بەجىبى چاكا
نیشانە و رەمزی كورده، ناوى بەرزى گەردى سەبوان^(۳)

سلئمانى ۱۴- ۱۹۴۳/۱/۱۵

(۳) لە دەستنووسى (توحفە) دا كە لە ۹۴۲/۱/۲۶ بۆ مامۆستا گىوى موكرىيانى ناردوويەتى ئەم شىعەرى تىدايە. دەستنووسىكى تى ئەم شىعەرم لەلابوو كە دواى ئەم دەستنووسەيان نووسىبوويەو، لە ھەندى شوپن جىاوازيبان ھەبوو، بەلام ئەمە دواقەناعەتى شاعىرە و دواى دەست پىدا ھىتانەو ھەم شىوئەيە ھىشتوويە تىبەو.

تاکه‌گان

* شاهدی عهیب و قسوورت ئەمهیه ئەی بی هۆش
 که له دووی عهیب و قسووری ئەم و ئەو عهودالی
 * ئەمینم قهت که پێ نانیتمه سهر سه بیارهیهکی خۆم
 بهلام نیتزیکه سه بیارهی ئەم و ئەو پێ به سه رما نی
 * بهد کردوه له موجته مه عا نرخه ههر که مه
 خۆراکی با ببیته^(۱) کولیچه و شه که ره له مه
 * دلێ خۆم به خۆینی جهرگی خۆم ئاوداوه رۆژ و شهو
 به شیریه خه م به خۆم کردوه رۆلهی به لا بۆ خۆم
 * غـروروره وا په چهی داوه به روویا
 ئەگینا جوان ئەبێ ههر روو نوما بی
 * به هار رۆبشت و ههر نه کـرا به وه دل
 خودا ئەم غونچهیه، بۆچی نه پشکووت
 * هیوام وایه هه موو رۆژت ببیته رۆژی نه ورۆژی
 له نه سری ئاخریدا، لیت بکه م من جهژنه پیرۆژی
 * عه ره ق به روومه تی تووه به تینی گهرمی هه تاو
 ئەلێی گوله که به ئاگر، گولای لێ ئە تکێ
 * وه کو قه ولت له گه ل خوا کردوه، ههر گیز ده سی نه گری
 ئەو بشت خۆ له دهس دێ وه ک سه گێ لاقی که سی نه گری
 * بلێن به و یاره وه فساداره، که وا چاوی له پیمه
 عه رزی بکه ن تا کو قیامهت ههر ئەمه جیمه^(۲)
 * بنازم ورده خـالی دهوری لـیـوت
 ئەلێی زهنگی به چهی شه که کهر فرۆشه

(۱) له دهست نووسه که ی شاعیر (بیته) نووسرا بوو، وا دیاره هه له ی نووسینه.

(۲) ئەلێن گوایا ماله باوانی شیخ نووری خه ریک بووه ژنێکی به ته مه نی بۆ به یین، ئافره ته که ش زۆر مه تله بی بووه میتر به شیخ نووری بکا، به لام شیخ نووری ماوه یه ک له دهست ئەو ئافره ته دوور ده که و پته وه و ئەم دیره شیعه ی بۆ ده نیرێ.

* نییه له کۆهی ئەوا بی نه واو و پتیواری
 که شووشه یی دلێ وه ک تو به، باره ها نه شکی
 * من کجا و جمع این ارقام بی معنا کجا
 شاهم اما طیلسان فقر در بر کرده ام
 * چۆن ئەبێ یه ک بی له بازاری مروودت مه ندان
 قیমে تی ییوسفی میسری و غولامی حه به شی
 * سه ری من وا له گوپی قه برا ئە له رزی که ی غه می تو مه
 به دل من غه م ئە خۆم بۆ ئەو که سه ی ئە مرۆ له دایک بی
 * ههر له ئە وه ل سه فره ی مه دره سه، مامۆستاکه م
 عه قلێ فیتری ئەم و ئەو کرد و منی شه یدا کرد
 * دنیا به کسی ده که بگیرد ده ستت
 یا پیش سگی نه که بگیرد پاسد
 * شکر فشانی سعدی بیهن که شه ری روح
 نموده بر شکری طبع او مگس رانی
 * نشاط خیز بود بلبان معنا را
 به بوستان و گلستان او خوش الحانی^(۳)

(۳) هه ندێ له و تاکانه بریتین له سه ره تای دامه زانندی شیعه ری تازه که ئەم به ییتانه ش دیارن و خۆینه ر ده زانی ماویانه شتی دیکه یان به دو او ه بی.

پاشکو

پاشکۆی ژماره ۱

سې نامه‌ی شیخ نووری

نامه‌ی یه‌که‌می بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردوه به‌بێ زیاد و کهم ده‌ینوسینه‌وه

نووری چاوی نووری

له‌گه‌ڵ په‌مزی ئه‌فه‌ندی وینه‌که‌م و به‌ کابرایه‌کدا کاغه‌زیکتم وه‌رگرت، زۆر له‌ خوشه‌ویستی ساف و بێ تووز و گه‌ردتان دلشاد بووم، ئه‌وا هه‌ندیک له‌و شیعرا نه‌ی که‌ جه‌نابتان نه‌تان دیوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بژاری بکه‌ی و کامی به‌چاکتان زانی نامزه‌دی دیوانه‌که‌ی بکه‌ی کردم به‌دیاری و ناوم نا (توحفه) و بۆم ناردی، هیوام وایه‌ مه‌قبولی ته‌بعان بێ. ذاته‌ن له‌ هه‌موو نه‌وعیکه‌ له‌ غه‌زه‌ته‌ کۆنه‌کان به‌خوا هه‌ر ئه‌مه‌ ما بوو که‌ بۆم ناردی، مندا لان هه‌موویان له‌ ناو بردبوو. به‌عزێ مه‌قالاتی ئه‌ده‌بییه‌ی خۆم له‌ ناویاندا هه‌یه‌ مه‌قاله‌یه‌کی سیاسی تیا به‌ که‌ وه‌ختی خۆی جوابی غه‌زه‌ته‌ی (نه‌جمه) که‌ له‌ که‌رکووک ده‌رده‌چوو داومه‌ته‌وه‌.

مه‌عه‌ل ئه‌سه‌ف قسیمی ئه‌وه‌ل له‌ غه‌زه‌ته‌یه‌کدا به‌ که‌ نه‌مدۆزییه‌وه‌ حه‌قیقی جوابیکی موهیمه‌. وه‌ختی خۆی له‌سه‌ر تورکچیتی شه‌ره‌ مه‌قاله‌ی زۆرم کردوه‌. هه‌یچیسی پارده‌یه‌کی نه‌کرد.

که‌ هاتمه‌وه‌ کاغه‌زیکه‌ی عه‌لی که‌ مالم وه‌رگرت و ته‌قدیم کرد، ئه‌مجا نازانم جوابی خۆتی داوه‌ته‌وه‌؟ هیوام وایه‌ له‌ خزمه‌ت سستی نه‌کات. منیش دووباره‌ بۆی ئه‌نوسمه‌وه‌.

کاغه‌زه‌که‌ی له‌ تیفم هه‌شتا نه‌داوه‌، سه‌حه‌ی شه‌و ئه‌چم بۆ ما له‌وه‌ بۆ لای.

ئه‌مه‌ دوو سێ رۆژه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌حوالی به‌کێک ئه‌پرسم که‌ بێت بۆ هه‌ولێر ده‌ست ناکه‌وی ئه‌وا مه‌جیور بووم ئه‌م توحفه‌یه‌م ته‌قدیم کرد و غه‌زه‌ته‌ کۆن و شه‌ره‌کانم هه‌شته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌به‌کێکدا بینێرم، جارێ ئه‌م جاره‌ خوا حافیزان بێت.

۱۹۴۲/۱/۲۶

ئیمزا

سلیمان. م. نووری

نامه‌ی دووه‌می بۆ مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی ناردوه، ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه‌.

سلیمان

۱۹۵۸/۵/۱۴

برای به‌رز و به‌نرخم مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دین.. هه‌موو کاتیکتان باش.

له‌ یه‌زدان ئه‌پارێمه‌وه‌ به‌ته‌ندروستی و خوشی رابوین. نامه‌که‌تانم وه‌رگرت لێم عایه‌ن بوو که‌ ئه‌ده‌بیاته‌که‌تان زۆر جوان خۆتندۆته‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌م زه‌حمه‌ته‌تان سوپاسی بێ پایانتان پێشکه‌ش ئه‌که‌م.

قوربان! له‌ ئه‌ساسا مه‌به‌س له‌ نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م شاعیرانه‌ی که‌ ئیستا به‌پای پیلان شیعیر ئه‌خه‌نه‌ پێش چاوی خۆتنده‌واران و اتینگه‌یشتوون شیعیر له‌م عه‌سه‌رده‌دا وه‌کو سائیر شتی تر ته‌ته‌وری کردوه‌ و ته‌ته‌وره‌که‌ش عیبارته‌ له‌ ریعایه‌ت نه‌کردنی ئه‌وزان و قه‌وافی و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی کوردی په‌تی له‌ جیگای خۆیا بێ یا نه‌بێ، ئیتر هه‌رچی نه‌واهی ئه‌ده‌بییه‌ی تری شیعیر و ئه‌ده‌بیات هه‌یه‌ ریعایه‌ت کردن و نه‌کردنی زیاده‌. به‌عنی شت بلێن و بنوسن و خۆیان ناوی بنین شیعیر، ئیتر به‌سه‌ و ته‌واوه‌.

مه‌علومی عالیخانه‌ ته‌ئلیف بۆ ئه‌و خۆتنده‌وارانه‌یه‌ که‌ ئه‌یخۆتینه‌وه‌ و تیبی ئه‌گه‌ن. بۆ ئه‌وانه‌ نییه‌ که‌ نازانن ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات چیه‌. ئه‌مجا ئه‌و به‌شه‌ شاعیرانه‌ ئه‌گه‌ر له‌م نه‌وعه‌ ته‌ئلیفانه‌ خوا کردی و که‌وتنه‌ په‌خه‌گرتن ئه‌و ته‌نقیده‌ مه‌عه‌ن ته‌ئییده‌ بۆ ئه‌و ته‌ئلیفه‌ که‌ ئیستیناد به‌ مه‌باحسی علمیه‌وه‌ هاتبێته‌ وجود. ته‌بعه‌ن ئه‌وانه‌ ئه‌بن به‌په‌خه‌گر، شاعیر و یا ئه‌دیب نین و ناشزانن که‌ شاعیر و ئه‌دیب نین (که‌ فه‌لاکه‌تی گه‌وره‌ بۆ خۆیان) ئه‌مه‌یه‌ مه‌عه‌نای راسته‌قینه‌ی ئه‌دیب ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌له‌ له‌ ده‌رجه‌یه‌کی که‌میشا بێ که‌م تا بێژی له‌ قه‌واعدی ئه‌ده‌ب شه‌ره‌زا بێ. بزانی ته‌شبه‌یه‌ چیه‌، ئیستیعاره‌ مه‌عه‌نای چیه‌، له‌ف و نه‌شر چۆنه‌ و شتی و له‌ قه‌واعدی ئه‌ده‌ب بزانی.

ته‌قیریه‌ن ده‌ پانزه‌ ساڵ له‌مه‌و پێش تا قه‌میک لێره‌ چوو بوون بۆ پینجوتن و لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا یادی به‌خیر ره‌شید سدقی مودیری ناحیه‌ی پینجوتن بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی مودیر گه‌وره‌ترین مووه‌زه‌فی ناحیه‌یه‌ به‌ته‌بیعه‌ت له‌ ئه‌وقاتی فه‌راغا هه‌موو لوجنه‌ لای ئه‌و کۆ ئه‌بوونه‌وه‌، مودیریش جه‌نابتان ئه‌یزانن که‌ شاعیره‌، ئه‌کسه‌ری وه‌قتیان به‌شیعیر خۆتندنه‌وه‌ لای ئه‌و رابواردوه‌. ئه‌وانه‌ی که‌ گوێیان له‌ خۆتندنه‌وه‌ی

شيعريش نه بووه هه موويان به ته ئسيري شاعيري به ناوبانگ ره شيد سdqى بووبون به شاعير. له چ جىگايهك كو ته بوونه وه، چ نه وعه خوارده مه نييه كيان نه خوارد، عشق و غه رام له گهل كى و له چ دهره جهى شيد ته تىكا بووبى پهى دهر پهى نه كرا به غه زهل و قه سيده و نه نيررا بو خوالىخوشبوو پيره ميترد. به كى له م شاعيرانه ره فعته دريژ بوو غه زه ليكي ناردبوو بو ته وهى له ژينا چاپ بكرى، شيعره كان توخنى وه زن نه كه و تبون، به لام هه موو تاخري دپريك له گهل دپري دووه مه موقه فا وه كو مريشكى سووره وه كراو و پاقله ي كولاو و گوشتى برژاو، غه زه له كه شه مه وزووعه كهى هه خواردن بوو و مه وزووع ته طه پوقى كردبوو به ئيشاره ت له م غه زه له دا باسى ته وه شى كردبوو كه ره شيد سdqى مه يلى كچى مه لا نه كات و رۆژيک له مه جليسه كه ياندا مه وزووع كراوه ته وه و زور تووره بووه. پيره ميترد خوا لىي خوش بى ته مهى له ژينا چاپ كرد. پينجشه مه بوو ته و رۆژه جه ريده دهر جوو خوئى بوئى هينام بو خه زينه (ته و سه رده مه له وئى كاتى مه سه رف بووم) نيشانى دام، عه زرم كرد خاله بو جه ريده كهى خوئ به جوان و موناسى نازانم ته م جوړه شتانه ي تيا بنووسرى. فه رموى بو ته وهى حه بايان به رم بوئه نووسيموه، منيش بو پينجشه مه ي تاينده ته م چند شيعره م دا به خزمه تى، و تم ته مه ش چاپ كه (ته مه به شيعره كان) له ۱۹۴۲ د و تراوه.

حه قه ته مپرو بدا تانه له ماهو مشتته رى و ته خته ر سوله يمانى به شيعرى ئيوه وه ناويه ته سه ر ته فسهر ته ماشاى لاپه رهى ژين كه ن نييه جى نوخته به خالى له به ر ته شعارى تازه ي شاعيران ته م سه ر هه تا ته و سه ر ته بينى شيعرى لوجنه ي فه حسى تووتن بيتشه مه و بوندار ته بينى ميسره عى وا قامه تى به رزه وه كو عه رعه ر ته بينى شيعرى سdqى پر له نكته ي خوش و مه عيندار له سه ر مالى مه لا شه رييه له سه ر پييه وه كو وه روه ر ته بينى شيعرى وا پرپيه له قه يسى و ميوز و بادام فه ساحه ت جير و هورى دئ له ويدا وه ك كه له رمى ته ر له ناو ته شعارى ته م خوژا كه نايبانه شيعرى كوئن ته شو به ي هه ر به ته شپى پر له ترخينه و له په ي ساوه ر شوكر فه و تا جيناس و قاعيده ي ته شخيس و ئيستيفهام هه تاكه ي بو ته ضادى دايتمن واله و موضطه ر

هه تاكه ي من مقه يه د بم به قه يدى قافيه و نه وزان هه تاكه ي (تجاهل عارفانه) بينمه ده فته ر له گهل ته رديد و قه تعا بو نه كه م قه تعى عيلاقه ي دل به كه لكى چيم ته شى غه يري خه فه ت هينان و دهردى سه ر ده با بروا وضوح و ئيستيعاره گوژى با گوتم بى رجوع و حوسنى ته عليل و نيداي حسى به ديع ناوه ر له بو چيم چا كه به ينى دايتمن بو له ف و نه شرى مورته ب يا مشه وه ش بو به دلما چى وه كو نه شته ر به قانونيش مووه زه ف كه بييه حه ددى خوئ ته قوايته ته مای چيمان هه به تاكه ي بڑى شيعرى من و زيوه ر

كا كه عه لئه ددين ته مجا رۆژيک ته بى ته م شاعيره به نرخانه يا خوئان تيته گن كه شاعير نين و يا خيتر خواهيك تيبان ته گه يه نى و كه له ته دهب و ته ده بيات تيكه يشتن ته بعن فير ته بن و كه فير بوون ته مجا ته نووسن و باش ته نووسن.

ته مجا كه وابوو هه روه كو عه رزم كردن، موختار و مفه وه زن، ته توانن چ نه وعه ده س ليدانى كه پتويست بى ده ستى ليدن و كه ليماتى عه ره بى (حتى الامكان) بگوژن به كوردى. پاش ته وه ته رتيبى و حه جمى لاپه ره كانى، له گهل مقه ديمه به كى خوئا بوئم بنيرينه وه كه خوئم ليتره له سه ر ته و ته وسبييه به ته بييزى بكه م و بو چاپ كردنى چى پتويسته عه رزتانى بكه م. ئيتر به دل و به گيان ژبان و به رزيتان له يه زدان داوا ته كه م.

نوورى شىخ سالح

سليمانى

۱۹۵۸/۵/۱۴

نووری چاوم عہدولرحمان

ئینشائئہ لالا دائیمہن مہسعوود و لہ سحہ تدا ئەبن، ئەلحہمدولیللا ھەموو لایەک باشین. وتار و ئەشعارەکان پاش سێ - چوار رۆژی حەفلە ی تەئبینە کە ھەموویم کۆ کردووە و مەیدانی فەوتانی ھیچیم نەدا، بە ئەمەلی ئەوہی کە ئینشائئہ لالا لہ فرسە تیکدا لہ چاپ بدری. تا ئەم بەینە کەس لیبی نەپرسییەوہ. لہم رۆژانەدا جەمال ھات و داوای کرد وتی کاک ئاوردەحمان داوای کردووە و بۆی ئەنیرم، منیش ھەموویم تەسلیم کرد. بەلام بۆ ئەوہی زاہع نەبۆ و بەھەر جۆر و تەقەلایەک بووہ لہ چاپ بدری ویستم ئەم کاغەزەتان بۆ بنووسم.

بێخود لہ دلی ھیچ فەردیکا فەرامۆش نەکراوہ. تەبیعی ئەو مەرکەز و مەکانەتە ی بە لہ چاپ دانی وتارەکان کە بۆ تەئبینە کە ی وتراوہ و بێجگە لہ مەش بە چاپ کردنی ئەسەرەکانی تا دنیا ماوہ ئەویش ئەمیتێ. ناشی موتالەعە ی حەیات ی گەورہ و شاعیرە کانت نە کردبێ. زۆریان لہ جیھانیکی موبہەمەوہ دۆستیکی، موخلیسیکی، ئەسەرەکانی یا خزمیتی بە جار ی ھیناویبەتەوہ ناو دلی خویندەوارەکانی جیتگە یەکی بەرز ی بۆ تەئمین کردووە و تا لاموتەناھی ژیاندوویەتی. تۆ، ئیمە ئەگەر بێتوو کەمیتک یە عنی ھەر بەقەدەر ئیمکانی بۆ ژیانندی ئەم ناوہ گەورە ی تیبکۆشین زۆر بەئاسانی پیتی ئەھینین و شتیکی گران نیبە. ئەوہلەن: ئەو قەبرە ی کە ئەبەدین تیا راکشاوہ بۆ ئەوہی بەمرووری زەمان لہ گەل ئەرزە کە نەبۆ بە یەک تەدبیریکی بکری.

ثانیبەن: ئەو وتار و ئەشعارە ی کە بۆ مەرھووم و تەئبینی وتراوہ لہ چاپ بدری و لہ تەرەف یە کیتی شارەزاوہ موقەدیمە یەکی جوانی عەلاوہ بکری.

ثالیثەن: ئاسارەکان زۆر بەئیعتیناوہ یە عنی لہسەر کاغەزکی چاک لہ چاپ بدری. بەفرۆشتنی ئەمانە ئەوانە ی کە لہ سەرھوہ عەرزم کردن، کە عیبارەتە لہ تەخلیدی ناو و مەرقدی زۆر چاک پیک دیت. ئیشراف و تەنزیمی چاپ کردنی ئەمانە بخریتە ئەستۆی مامۆستا (عەلائەددین سەجادی) یەوہ، چونکە ئەو نەک ھەر لہ مەدا ھەموو شتیکی بەھۆش و مەعریفەتە.

ئەمجا من ئەمانەم بۆ نووسیت و ھەرچی ئەزانی بەمن ئەکری و لہ دەستم دیت ئەوہ

تەو دیعی من بکە، من بەرۆح ئەببەمە سەر. ئیتر خۆشیتان لہ خوا داوا ئەکەم.

قەسیدە کە ی عەدولقەھار لای خۆتە

لیبی سەندم و بۆ خۆتی ناردووە.

ئیمزا

شیخ نووری

۱۹۵۵/۱۲/۲۱

پوورزات

به‌غدا. ئىبتر وهك عه‌لاقه‌ى ئه‌ده‌ب و دانىشتن به‌مونا‌سه‌به‌تى ده‌رچوونى گۆفارى گه‌لاوئىژه‌وه ده‌ستى پى‌ى كرد و په‌ره‌ى سه‌ند.

* هۆى چى بوو له گۆفاره‌كه‌تان (گۆفارى گه‌لاوئىژه) شيعرى شىخ نوورى به‌كه‌مى به‌رچاو ده‌كه‌وى، ته‌نبا دوو شيعرتان بۆ بلاو كردووته‌وه؟

- راستىيه‌كه‌ى ئىمه‌ چه‌زمان ئه‌كرد، شيعرمان بۆ بنىرى و بۆى بلاو بكه‌ينه‌وه، به‌لام هه‌ر خۆى كه‌متر شيعرى بۆ ئىمه‌ ئه‌نارد.

* وا بزانم له‌م ماوه‌يه‌دا خۆشى پشتى له‌ نووسين ساردببۆوه، وه‌ك ده‌ئىن له‌ پاش كۆچى دوايى (شىخ عه‌زىزى)ى براى له‌ سالى (١٩٣٦) كارتىكى زۆرى تىكردبوو.

- رهنه‌گه‌ ئه‌مه‌ هۆيه‌كه‌ بى.

* باشه‌ ئه‌م دوو شيعره‌ى بۆتان بلاو كردووته‌وه، خۆ لىتان نه‌قرتاندوو، يان ده‌ستكارىتان نه‌كردوو؟

- نه‌خىر... هه‌روه‌كو خۆى بۆمان بلاو ئه‌كردوه... ئىمه‌ له‌ گۆفارى گه‌لاوئىژه‌دا كردبوومان به‌عه‌ده‌ت كه‌ شيعر ده‌ستكارى نه‌كه‌ين.

* له‌و يه‌كه‌م ناسينه‌ى شىخ نوورى، زۆرتر باسى چ باه‌تتكتان كرد؟

- له‌و جاره‌ى كه‌ هاته‌ به‌غدا؟

* به‌ئى...

- ئه‌و جاره‌ قسه‌كانى شىخ نوورى ديار بوو ضدى ئه‌و كه‌سانه‌ بوو كه‌ له‌ نه‌زانينه‌وه دژى ئه‌وزانى كۆن ده‌هه‌ستان، كه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا تازه‌ داكه‌وتبوون و به‌ناوى شيعرى نازاد، له‌ لاپه‌ره‌كانى رۆژنامه‌ى ژين، شيعريان بلاو ده‌كردوه.

* باشه‌ مامۆستا، ئه‌و شيعرانه‌ى كه‌ له‌ كتيبى (ئه‌ده‌بى كوردى و لىكۆلئينه‌وه له‌ ئه‌ده‌بى كوردى) و هه‌روه‌ها له‌ كتيبى (ده‌قه‌كانى ئه‌ده‌بى كوردى) دا نمونه‌ى شىخ نوورى-ت هه‌يناوه‌ته‌وه و لىبانت كۆلئيوته‌وه، ئه‌م شيعرانه‌ت له‌ كۆى به‌ده‌ست كه‌وت؟

- هه‌ندىك له‌و شيعرانه‌ له‌ خۆيم وه‌رگرتوو. هه‌ندىكى ترشيان له‌ ناميله‌ چاپكراوه‌كه‌ى (مه‌به‌ستى ئه‌و چه‌ند شيعره‌يه‌ كه‌ له‌ سالى ١٩٥٨ له‌ لايه‌ن كامه‌ران موكرى-يه‌وه پيشه‌كى بۆ نووسراوه و له‌ چاپخانه‌ى كامه‌ران له‌ چاپ دراون).

* هۆى چى بوو له‌كتيبه‌كه‌تدا (مىژووى ئه‌ده‌بى كوردى) باسى شىخ نوورى-ت نه‌كردوو؟

- به‌ئى نىازم وابوو به‌ ته‌فسىل له‌سه‌رى بنووسم، نه‌ك هه‌ر له‌سه‌ر شىخ نوورى، بگره

پاشكۆى ژماره ٢

چاوپىكه‌وتن له‌گه‌ل به‌رتزان: (عه‌لاه‌ده‌دين سه‌جادى، ناسح عه‌بدوئالا هه‌يدهرى، ئه‌حمه‌د هه‌ردى، سه‌عيد ناکام)

به‌مه‌به‌ستى روونكردنه‌وه‌ى زۆر لايه‌نى تاريخ و نووته‌ك و كه‌لوکوژىنى شاراوه له‌ ژيانى (شىخ نوورى شىخ سالىح) په‌نام برده به‌ر زۆرىه‌ى خزم و ناسياو و دۆست و هاوړى دىرينه‌كانى شاعير... هه‌ر چه‌نده زۆر له‌وانه‌ى چوومه لايان شتىكى تازه‌يان پى نه‌ده‌گوتم و هه‌ر ئه‌و شتانه‌يان بۆ دووباره ده‌كردمه‌وه كه باو بوون و هه‌موو كه‌س ده‌يانى زانى، به‌لام هه‌ندى چاوپىكه‌وتنى دى سوودىكى ئىجگار زۆرى پىگه‌ياندم له‌ روونكردنه‌وه‌ى زۆر له‌و كه‌لوکوژىنانه‌ى به‌تارىكى ما‌بوونه‌وه... ئه‌و لايه‌نانه‌ش كه من مه‌به‌ستم بوون پيشتر له‌ هه‌چ سه‌رچاوه‌يه‌كدا به‌رچاوم نه‌كه‌وتوون. زۆر له‌و زانىيارىانه‌ى له‌ شوتنى خۆياندا په‌نجه‌م بۆيان راكيشاوه و رىگه‌يان بۆ رووناك كردوومه‌ته‌وه. هه‌ندى له‌و ياداشت و بىسه‌وه‌رى و زانىيارىانه‌ى تروش، كه له‌ ئاشنا و دۆسته‌كانى خۆيم وه‌رگرتوو، چونكى له‌ شوتنى خۆياندا سوودم لى وه‌رنه‌گرتوون و نه‌يشم وىستوو به‌زۆرى زۆرداره‌كى ئه‌و زانىيارىانه‌ى بناخمه نووسينه‌كه‌مه‌وه، بۆى برىارم دا له‌م پاشكۆيه‌دا جىگه‌يان بۆ بكه‌مه‌وه و بىخه‌مه به‌ر ده‌ستان. له‌وه‌ش دلنيام كه نووسينيان له‌ سوود به‌خشين به‌دوور نىيه. هيواداربن ئه‌م كاره بۆ شاعيرانى تروشمان په‌يره و بكرىت، نه‌بادا ئه‌و پىر و به‌سالاچوانه‌ى رۆژ له‌ دواى رۆژ ژماره‌يان روو له‌ كه‌مىيه، ئه‌وانىش بىسه‌وه‌رىيه‌كانيان به‌نه‌ ژىر گله‌وه.

ئمه‌ش ده‌قى گه‌توگۆى ئه‌و دانىشتنه‌ى نىوان من و مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دين سه‌جادى بوو، كه سه‌رله‌به‌ر ته‌رخامان كرد بۆ باسى شىخ نوورى شىخ سالىح كاتى سه‌ر له‌ ئىواره‌ى رۆژى (١٩٨٢/١١/٧) له‌گه‌ل برايان: (جه‌مال خه‌زنه‌دار و عومه‌ر خه‌زنه‌دار و سه‌گشان عه‌بدوولحه‌كىم) چووينه‌ لاي به‌پى ئه‌و وه‌ده‌ى كه رۆژى پيشتر به‌ته‌له‌فۆن بۆى دانا‌بووم، له‌ ماله‌وه چاوه‌پى ده‌كردم.

له‌ سه‌ره‌تادا باسى يه‌كه‌م پىوه‌ندى خۆى و شىخ نوورى-م لى پرسىار كرد، له‌ وه‌لامدا گوتى:

- له‌ ئه‌واخرى سالى (١٩٣٩ - ١٩٤٠) عه‌لاه‌ده‌مان به‌ست... يه‌كه‌م جار ئه‌و هاته

لهسهه بئخود و زئهور و رهزمى مهلا مارف و چهند كه سانئىكى تروش، بهلام (مئىژووى ئهدهبى كوردى) تهرخان كر ابو بؤ شاعيره مردووهدكان.

* كه تو دهاتى بؤ سلئمانى، له گهل شئخ نوورى كوژده بوونهوه؟

- من ئهوسا كه دهچوممه سلئمانى له لاي (پيره مئيرد) دهمامهوه، ئهوه نه بدههئىشت بچمه هئىچ شوئى. شئخ نوورى ئه گهر له سلئمانى بوايه و بيزانبايه هاتووم، دههاته لام. مه جليسى «حاجى توفيق» خهريكى كوژى جوژيه جوژ بوون، هه ندى باسى شيعر و ئهده بيان ده كرد وهك: (پيره مئيرد و جهلالى برائى جه ميل سائيب و شئخ نوورى و مهلا مسته فائى رهسوول و شئخ محمه دى خال و براكانى و بئخود و من) هه ندى خهريكى گوژرانى و مهقام وتن بوون وهك: (حمه مى بهكر و ره شوول و مهلا ئه حمه د ديالان)، هه ندى كئيشيان خهريكى سووكه يارى بوون وهك: (رهزمى مهلا مارف و حاجى مسته فاهه تئووللا و جه ميل سائيب). ئه مانه زوژريان به هوى منه وهه تها تن و له وئ كوژده بوونهوه. (عيزه تى تهل) يش كه خرمايه تى له گهل (پيره مئيرد) دا هه بوو كه ئه يزانى من هاتووم، له عه ربه ته وهه ئه هاته وه، كالهك و تريتى له گهل خوئى ئه هئنا.

* وا دياره له گهل شئخ نوورى زوو زوو به كترتان بينيوه؟

- به عه كسه وه... به هوى له به كتر دوور بوونهوه، كه متر به كترمان ئه بينى. ئهوه ساله له ته ينال بوو ته له فونى بؤ كردم، من له سلئمانى بووم. وتى: له قه له ندهرخانه كهى پيره مئيرد كه گه رايته وه بؤ به غدا، ئه بئ بؤ لاي من لابه دى. كه چوومه لاي چئگه مى لهسهه كانبا وه كه پاك و بوخت كر دبوو... ديسان له وئ به باسى شيعر و ئهدهب شهومان بهسهه برد...

* له قسه كانيدا زياتر باسى چ شاعيرئىكى كوردى ده كرد؟

- له قسه كانيدا ئه وه دهرئه كهوت، كه زور موعجه به به (نالى و مهوله وى و مه حوى...).

* شئخ نوورى هئىچ جارئىكه له و دانئىشتنه شيعرى بؤ جه نابت خوئندووته وه؟

- به لئى... زور جار...

* ئه مى ئىلقائى شيعر خوئندنه وهى چوون بوو؟

- به عه كسى پيره مئيرد، شئخ نوورى ئىلقائى زور جوان بوو...

* ئايا هئىچ نامه تان له به ينابووه؟

- به لئى... سالئى ١٩٥٨ كاغه زئىكى بؤ ناردم.

* ئه وه نامه بهت ماوه؟

- ماوه... ئئستا ههول ئهدهم بيدوزمه وه. (هه لساو چوو بؤ ژوورى كئئىبخانه كهى. له

پاش كه مى نامه كهى بؤ هئنام... دوائى خوئندنه وهى نامه كه بؤم دهر كهوت له گهل دهفته رئىك بؤى نار دووه كه دهر باره مى عهرووز نووسيوه تى.

* وا دياره دهفته رئىكى بؤ نار دوويت دهر باره مى عهرووزى نووسيوه تا بيرورا و تئيبينى خوئى بؤ بنووسى؟

- به لئى... به لام من دهفته ره كه مى بؤ نار دووه سلئمانى... نازانم چى لئى بهسهه هات... كئئىبئىكى به نرخ بوو... دهر باره مى عهرووز و قافيه و ئه وزانى شيعرى كوردى بوو، فوونه مى له شيعرى: (نالى و مهوله وى و مه حوى و زئهور و حهمدى) و كوومه لئى شاعيرى تر هئنا بووه وه. * ته كليفى له تو كر دبوو پئشه كى بؤ بنووسى يان تئيبينى و سه رنجى خوئى بؤ بنئيرى، ئه مى تو چئت بؤ كر د؟!

- هئىچم بؤ نه نووسى... شئخ نوورى پياوئىكى مته وازيع بوو... له ته وازووعدا ناخوئى كر دبوو، ئه گئنا من به نئىسه ت ئه وه وه له مه سه له مى عهرووز شاره زاتر نئم...

* وا دياره به به كه وهش له بابته تى عهرووز دواون، بؤيه وا گه يشتوونه ته ئه وه برپاره؟

- به لئى، دهستئىكى بالائى له بابته تى عهرووزى شيعر هه بوو و ئه توانم بلئيم عالم بوو تئيايا. جارئىكان له گهل شئخ رهئوفى خانه قا و بله و گوژران و شئخ نوورى دانئىشتن. ئه وه جار ههش له بابته شيعر و ئهده به وه قسه مى زورمان كر د. له و دانئىشتنه دا شئخ نوورى ئه وهى سه لماند كه له هه موومان به بابته ته كه عاليمتره.

* هئىچ پئى نه وتووى له لاي كئى فئيرى ئه وه زانسته بووه؟

- وهك بؤى گئيرامه ته وه و بؤى باس كر دووم، له لاي (شئخ بابته عهلى شئخ عه بدووللا و شئخ نوورى شئخ بابته عهلى ته كئيه بئى) كه له كئبارى شه خسيات و عوله ماى سلئمانى بوون، له لاي ئه وانه موسته عئيدى خوئندوووه و زور شت فئير بووه.

* كه واته شئخ نوورى باسى ژبانى فه قئيه تى و خوئندنى خوئى بؤ كر دوويت؟

- شئخ نوورى و مه جموعه به كه بوون له سلئمانى و له ئه ترافى هه له بجه، دئراسه يان دئراسه مى فه قئيه تى بووه. كه عئبارته بوون له (شئخ سه لام و شئخ نوورى و بابته عهلى و مهلا حه مه مئىنى دئليتره بئى و مهلا ئه حمه دى حاجى مهلا ره سوول دئليتره بئى و سه بييد ئه حمه دى عازهبانى، ئه مانه مه جموعه فه قئيه كه بوون به به كه وه ره فئىق بوون. له فه قئيه تئيدا علوومى عه ره بيبيان تا مه رحه له مى (موسته عئيد) خوئندوووه. كه ئه وه قوژناغه دهرس به (سوخته) ئه لئنه وه.

* ره فاقه تى زياتر له گهل كئى بوو؟

- له گهڼ ژوربهی شاعیران و روښنښیرانی سهردهمه که ی رفاقه تی خوش بو، به لآم زورتر له گهڼ (بیخود و زیور و فهوزی) هه لسوکه وتی نه کرد.

* ئە ی دهرباره ی پیوهندی شیخ نووری به باری رامیاری نه و سهردهمه و به تاییه تیش پیوهندی به «شیخ مهحمودی نه مر» هه چی دهزانن؟

- داخی زور بو بو سهردهمی شیخ مهحمود... له گهڼ نه و هشا که خه لک لومه ی شیخیان نه کرد... ئەم نه بیوت نه ترافه که ی باش نه بوون... زور جار که به یه که وه دانیشتیوین و باسمان کردوه بو تیکچوونی وه زعی کورد گریانی نه هات.

* به گشتی شیخ نووری وه ک شاعیریک و روښنښیریک چون ده بینی؟

- شیخ نووری وه ک ئینسانیک زور به ره وشت و زور به نه دهب بو... وه کو شاعیریش، له لای من شاعیریک ی پایه به رزه... شاعیریک بو مورته بیت بو به قه زایای کوردایه تی... شاعیریک ی به حقیقه ت به رز بو... پیاویکی تیگه یشتوو و روښنښیر بو... پاک بو... له و فه تره ی هاتوچوی منی نه کرد که له گوڤاری گه لاویژ بووم و ره فاقه تمان هه بو، نه و شتانه م بو دهرکه وت... به کورتی له لای من شیخ نووری زور له گوران شاعیر تر بو...!

له رژی (۱۳/۲/۱۹۸۱) و رژی (۲۵/۱۱/۱۹۸۱) دا جاری یه که م له گهڼ برای شاعیر (نه وزاد ره فعت)، جاری دووم له گهڼ کاک (عه بدوللا حه داد) چومه لای ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یه ری).

ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یه ری) له سالی (۱۹۰۰) له شاری هه ولیر له دایک بووه. باوکی قازی بووه... خوئی له هه ولیر و کهرکووک و سلیمانی مووه زه ف بووه... پیاویکی خوش مه شره به و هزی له شاعر و نه ده بیاته (بگره جار جار شاعیریشی داناوه) نه دهب دؤستیکی دیرینه. هاو نیشنی زور له شاعیره کانی نه و سهردهمه بووه وه ک: (بیخود و پیره مبرد و بیکه س و گوران).

* ماموستا سالی چند و چون دؤستایه تیت له گهڼ شیخ نووری په یدا کرد؟

- له سالی (۱۹۳۴) دا به وه زیفه چومه سلیمانی و بوومه (کاتبی عه دل) و ماوه یه کیش (ملاحظ محکمه) بووم... نه و کاته (شیخ نووری) (کاتبی مالیه) بو، دواپی که (خه زینه) جیاکرایه وه، کرا به کاتبی خه زینه. هه ره له و ساله دا به ریکه وت له یانه ی فه رمانه رانی سلیمانی به کترمان ناسی و رژی دوا ی رژی پیوهندی دؤستانه مان پته وتر بو و شه وه های شهوی مه ستانه مان له گهڼ به کتر به سه ر برد.

* ره نگه ئەم ریکه وتی به کتر ناسینه تان شاعر دروستی کردی؟

- نه و سهردهمه که م کهس هه بو، هه ز له شاعر بکات و گوئی بداتی و نه و ئیه تیمامه ی پی بدا. من له گهڼ شیخ نووری دوا ی به کتر ناسین که وتینه باسی شاعر و نه ده بیات...

* له و ماوه یه دا به زوری باسی چیتان ده کرد؟

- شیخ نووری چ له سلیمانی چ له و ماوه یه ی هاتبووه هه ولیر که داده نیشتن، هه ره له گهڼ پیک یه که م شاعیریک ی به ناوبانگی (نامیق که مال)^(۱) هه یه دهرباره ی مه ی و مه یخوران دهستی ده کرد به خویندنه وه ی.

* نه و شاعیرت له بیر ماوه؟

- وه لالا نه و هندی بوئی خویندمه وه تا منیش له به رم کرد.

(ماموستا به ده ست و خه تی خوئی، به رینووسی خوئی شاعیره که ی بووم نووسییه وه، که نه مه ش شاعیره که یه)

بن شهیدی بادهیم، دوستلار دم یاد ایلین

قبرمی میخانه انقاضیله، بنیاد ایلین^(۲)

(۱) ئەم شاعیره له بنه ره تدا هی شاعیریک ی تورکه ناوی (ره فعت) ه وه ک له دوا دیری شاعیره که دا دیاره. دهقی شاعیره که ش له گهڼ نه وه ی ماموستا (ناسیح حه یه ری) زور جیاوازییان له نیواندا هه یه. کاک نه حه د تاقانه دهقی تیکسته تورکییه که ی له بهر ده ستنووسی دؤستیکی خوئی له کهرکووک بو نووسییه وه و پاشان کردی به کوردی.

(۲) هه ره بز زانیاری خویندنه مان و ناشناکردنیان به شاعیره که وا دهقی قه سیده تورکییه که و وه رگپرانه کوردییه که ی ده خه یه به ده دستی خویندنه مان وه.

بن شهید بادهیم دوستلار دم یاد ایله بیک

قبرمی میخانه انقاضیله بنیاد ایله بیک

گرچه غسل اولماز شهیدان حمیت ماء ایله

بیقاییک میله بنی بر مذهب ایجاد ایله بیک

قبرمه قندیل ایچون بر کهنه ساغر وقف ایدک

شعله نار عرقله روحمی شاد ایله بیک

تریه دار اولسون بکا بر رند میخوار غریب

نذر سرخوشان ایله اول پیره امداد ایله بیک

نیله میله، بر آلا ی محبوب ایله هردم گلک

بزم جم آیینی قبرمده معتاد ایله بیک

نه‌یله میله بر آلی محبوب ایله هردم گلن
بزم جامی آین، قبرمده معتاد ایلین

حق ایله قبره ایندیرسین بنی دیوانه‌لر
سز بنی بو وجه ایله دنیادن آزاد ایله‌ییک
ویرمه‌دی بر گون بکا بو ذوق ایله بر فاصله
حالمی بریر مزارم اوزره تعداد ایله‌ییک
باده‌سز مست ایلیور بوی شرابم عالمی
باده نوشانی بو نو شعرمله ارشاد ایله‌ییک
یادگار اولسون بو شعرم اولیای ساغره
بن شهید باده‌یم (رفعت) دمن یاد ایله‌ییک

لیتکدانه‌وی کوردی شیعره‌که:

من شه‌هیدی باده‌م دۆستینه دهمم یاد بکه‌ن
گۆرم به‌دار و په‌ردوی مه‌یخانه بنیاد بنین
ئه‌گه‌رچی شه‌هیدانی غیره‌ت نابی بشۆررین
من، به‌مه‌ی بشۆن و ریتازیتک دابه‌ین
بو چرای گۆرم جامیکی کۆن وه‌قف بکه‌ن
به‌کلپه‌ی ناگری باده‌ گیانم شاد بکه‌ن
په‌ندیکی مه‌یخۆره‌وی نامۆ بیته‌تته پاسه‌وانی گلکۆم
به‌نه‌زری سه‌رخۆشان یاریده‌ی ئه‌و پیره‌ بده‌ن
به‌ نه‌ی و مه‌یه‌وه، به‌کۆمه‌له‌ خۆشه‌ویستیکه‌وه هه‌موو ده‌میک وه‌رن
ناینی به‌زمی جه‌م له‌ گۆرمدا بکه‌نه‌ نه‌ریت
به‌حق حق، با دیوانه‌کان مینینه‌ گۆره‌وه
ئیه‌ به‌م شپۆه‌یه‌ له‌ جیهانم نازاد بکه‌ن
به‌م زه‌وقه‌وه، رۆژیتک بواریتکی نه‌دام
یه‌که‌ یه‌که‌ بارودۆخم به‌سه‌ر گۆره‌که‌مدا تۆمار بکه‌ن و بژمیرن
بۆنی شه‌رابم به‌بئی باده‌، جیهان سه‌رخۆش ده‌کا
به‌م تازه‌ شیعره‌م، ریتنمایی باده‌نۆشان بکه‌ن
ئه‌م شیعره‌م با بۆ دۆستانی مه‌ی بیته‌تته یادگار
من شه‌هیدی باده‌م، دهمی (په‌فعدت) یاد بکه‌ن.

قبرمه‌ قندیل ایچون برکه‌نه‌ صاغر وقف ایدن
شعله‌ی ناری عرقله‌، روحمی شاد ایلین
تریه‌دار اولسون بکا بر پیر میخور ندیم
بزم سرخۆشانه‌ در اول پیره‌ امداد ایلین
یادگار اولسن بو شعرم اولیایی صاغر
پر آچوپ او حتی کمال، اردنجه‌ فریاد ایلین

* مامۆستا له‌ سلیمانی زۆرتتر له‌ کوئی کاتتان به‌سه‌ر ده‌برد؟

- له‌ ماوه‌یه‌ی له‌ سلیمانی بوم زۆر ئیواره‌ به‌یه‌که‌وه ده‌چوینه (سه‌رچنار). له‌ سالی
یه‌که‌م و دووه‌می مانه‌وه‌م له‌ سلیمانی مالم نه‌بردیو بو ئه‌وی. خانویه‌کم گرتبوو، کردبووم
به‌جیتی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان. له‌ سالی (۱۹۳۶) ئنجا مال و خیزانم برده
سلیمانی.

ئه‌وه‌م له‌ بیر چوو... زۆر شه‌ویشمان له‌ مه‌جلیسه‌کانی (حوسین مه‌زله‌وم) ده‌برده‌ سه‌ر.
(حوسین مه‌زله‌وم) کاکه‌یی بوو، واریسی ئه‌و (قطبی) بوو که دکتۆری به‌یته‌ره‌ بوو. شیخ
نووری ته‌بیعاتی وابوو به‌ته‌کلیف گۆرانی له‌ بۆ که‌س نه‌ده‌گۆت، به‌لان که‌ (حوسین
مه‌زله‌وم) ده‌عوای لی کردبا له‌ بۆی ده‌گۆت...

* ده‌لین شیخ نووری ده‌نگیسی زۆر خۆش بووه... تۆ ده‌لینی چی؟

- شیخ ده‌نگی هه‌تا بلایی خۆش بوو... که‌م جار هه‌بوو پیکه‌وه دانیشین و گۆرانی
نه‌لی...

* ده‌باره‌ی گۆرانی کوردیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ رای چۆن بوو؟

- به‌عام قسه‌ی نه‌ده‌کرد... به‌لان ده‌یگۆت رام له‌ مه‌قام و گۆرانی (ئه‌خۆل)ی شاعیره‌...
رای له‌ مقام و گۆرانی (په‌شۆل) نه‌بوو... رای له‌ زۆری گۆرانیه‌یه‌ فۆلکلۆرییه‌کان نه‌بوو...
ده‌یگۆت خرابی ده‌لین... مه‌سه‌له‌ن رای له‌ (که‌تان که‌تانه‌) و (هه‌وری لار) نه‌بوو، به‌لایه‌وه
غه‌له‌ت بوو... ده‌یگۆت پیتیسته‌ خاوتر بیلین.

* ده‌باره‌ی شاعیران به‌زۆری باسی کیتی ده‌کرد؟

- زۆر باسی مه‌وله‌وی و نالی و مه‌حوی ده‌کرد... ده‌یگۆت (مه‌وله‌وی) فیکری وه‌ک ته‌یر
ده‌فری... (نالی) بییری قووله‌... باسی (که‌لیمی هه‌مه‌دانی) ده‌کرد، به‌لام قه‌تعییه‌ن گویم
لی نه‌بووه‌ باسی وه‌یان مه‌دحی شاعیری عه‌ره‌ب بکا... زۆر رای له‌ هه‌ردی و شیعی
هه‌ردی بوو... ئه‌سه‌فیشی ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌م کوره‌ بۆچی شیعر نالی... که‌ باسیش ده‌هاته‌ سه‌ر

(عهلی که مال با پیر ناغا) دهیگۆت خراب نییبه... بهلام بئی تالغ و برسییه...

* هیچ رێکەوتووێ تۆ له دانیشتنیکی شیخ نووری بیت هونەر مه ندیکی ترتان له گهڵ دانیشتی؟

- له ههولێر من و شیخ نووری له گهڵ (شههابه) ی خوالیخۆشبوو دانیشتین. گوتی له دهنگی (شههابه) بوو به (ئسوول شوناسی) دانا... یه عنی مه قام زان... ههر چهنده (شههابه) گۆرانی کوردی کهم دهزانی (بگره زۆر که یفی پێ نه دههات) به زۆری تورکی و فارسی و عهرهبی دهگۆت، بهلام زیرهک بوو، شتی زوو له بهر دهکرد...

* بهو سیفه تهی ماوه یهکی دووردریژتان له گهڵ یه کتر بر دووه ته سه ر، ئایا ده زانن شیخ نووری چۆن شیعیری ده نووسی؟

- شیخ نووری به فیتره شاعیر بوو، له وانه نه بوو شیعر به گیری بین... یان به بیست رۆژ ئه و جا له نووسینی شیعیریک ببیته وه... ههر به له بهر شیعیری ده نووسی، به عنی شیعیره که ته و او له کنی پیده گهیی و دهیان جار له بهر خۆیه وه دهیگۆته وه ئه و جا دهینووسی. که شته کی تازه شی دابنا بایه دههات و دهیگۆت ئه و پۆکه ئه و دم نووسییه و بیرو پرای منی وهرده گرت... زۆربهی شیعیرهکانی خۆشی له بهر بوو.

* ئیلقای شیعیری چۆن بوو؟

- شیخ نووری باشترین ئیلقای شیعیری هه بوو، بگره مامۆستا و مه رجعه بوو. زۆر جاری و رێکەوتووێ که سێ له مه جلیسیکدا ئه گه ر شیعیریکی به غه له ت خۆتندا و هه تا پیتی راست نه کرد بایه وه وازی نه دهینا و ههر دهیگۆت سه رله نوێ بیلێوه.

* چۆن باسی سه رده می شیخ مه حموودی پۆ ده کردی؟

- زۆر شیخ مه حموودی خۆش ده و بست... ئه و کاته شیخ مه حموود مه نفی بوو، بهلام دهیگۆت ده و روبه ره که ی هیچ نه بوو. که قسه دههاته سه ر شیخ مه حموود ئاخیکی هه لده کیشا... هه نده جار له خواردنه وه ده بووه که لاگ و ههر پێکی یه که می خۆش بوو. که لیمان ده پرسسی هۆی ئه وه چیبیه؟ دهیگۆت له ژبان زۆر موته ئه سپرم. تا هه ددی ژبان و مردن دهیخوارده وه. ئه گه ر مو دمین نه بایه شتی زۆر گه وهره تری ده کرد. له گه ل خواردنه وه ش عه قیده ی دینی هه بوو.

* ئه و ماوه یه ی تۆ ده تناسی زیاتر بهینی له گه ل کچی خۆش بوو؟

- بهینیان له گه ل (ببێخود) زۆر خۆش بوو... ئاگام لی بوو له گه ل (حوزنی موکریانی) یش بهینی ههر خۆش بوو.

* سالی چند وه زیفه کهت پۆ ههولێر گۆتیرایه وه؟

- سالی (۱۹۳۷) وه زیفه کهم پۆ ههولێر گۆتیرایه وه... به دوای منیشدا وه زیفه که ی (شیخ نووری) پۆ خه زینه ی ههولێر گۆتیرایه وه. له ههولێر ببجگه له من که سی دی نه ده ناسی، ئه منیش خانسیه کم له و بهری به ستی له بۆی گرت. به درێژایی ئه و سالی له ههولێر ماوه، هیتواران پێکه وه ده چوینه گوندی (چیمه ن). ئه و وه خته به سی - چار دره م ده یان بر دین ئیستا به چار دینار یش ناتبه ن. له گوندی (چیمه ن) له سه ر کاریزه که ی داده نیشتین و ده مان خوارده وه.

* ببجگه له تۆ و شیخ نووری، کچی ترتان له گه ل دههات؟

- چند برادره یکی دیکه م هه بوو دههاتن، له وانه: (نورده دین ناغا و مووسا غای کورانی ره شید ناغا) و (سه لیم سه بری) موفه تیشی بهرق و به رید، ئاوره حمان موفتی و هه ندی له مووه زه فه کانی دائیره ی خه زینه ی ههولێر (ئه وانه ئیستا که هه موویان مردینه) ئه و برادرانه م که ناوم هینان سهیرانه کمان کرد و چوینه گوندی (چیمه ن) له وێ به یه که دیان ناساندن. ئه وانیش که (شیخ نووری) یان ناسی زیاتر هه زیان به دانیشتنی کرد و زوو زوو له گه لمان دههاتن. شیخ نووری که له ههولێر بوو پێکه وه سه رمان له (عه نکا وه) ده دا و هه ندی جار یش سه رمان له (شه قلا وه) ده دا. چند جار تیکیش ده چووین وه ختمان له باخ و باخاتی (بنه سلا وه) به سه ر ده برد. مه جلیسی مامۆستا شیخ نووری تا بلتی خۆش و به تام بوو، به تابه تی ده نگ خۆشییه که ی ئه وه نده زیاتر مه جلیسی ده رازانده وه.

* پۆچی (وهک له شیعیریکیدا ده رده که وێ) دلێ به ههولێر نه کرا وه ته وه؟

- ئه و کاته ی شیخ نووری هاته ههولێر، ههولێر شاره کی زۆر دوکه و توو بوو، خۆشی ده ست کورت بوو، مه شروب خواردنه وه عه یب بوو. ئینسان نه یده توانی به که یفی خۆی بجوولیتته وه. له (نادی الموظفین) داده نیشتین له گه ل هاورتیه کانی من و خۆی. به راست به بیرم هاته وه له مه جلیسه که ماندا (شیخ ره ئووف) که به (ره ئووفه کویر) ناسرابوو له گه لمان داده نیشت. شیخ نووری ئه و جه ماعه ته ی زۆر خۆش ده و بست و ئه وانیش ئه ویان زۆر خۆشده و بست.

* وهک بزانی هیچ پیتوهندی به (مه لا فه ندی) یه وه هه بوو؟

- ئه وه نده ی له ههولێر بوو، ئاگام لی بوو پیتوهندی له گه ل نه بوو^(۱).

(۱) بۆی (که شیوهنی مه لا فه ندی) ی کردوه شیعیره که ی راسته و خۆ پۆ خۆیان نه ناردوه، به هۆی (گیوی موکریانی) یه وه پۆ (عه زه ددین) ی کوری ناردوه.

* ئەدى چى سيفه تىك له شىخ نوورى-دا هه بوو، ئەتوو بەدلت بى؟

- رقه بەرى له گەل كەس نەدە كرد. خۆى بەسەر كەسدا فەرز نەدە كرد. باس و زەمى كەسى نەدە كرد. بەدرىژاى مانەوەى له هەولتير و ناسىنى له سلىمانى ئەمن له گەلى دادەنیشتم، لەبى خراپى له كەس نەگەرا.

* خۆتندنەو و نووسىنى چۆن بوو؟

- ئاگام لى بوو بەشەوان دەخۆتندنەو و بەرۆژ وەزىفەى دەكرد. بەلان هەتا بلىتى كەبراىەكى زىرەك بوو. زۆر مودمىن بوو. لەسەر مېزى وەزىفە جگەرەى نەدەكوژاندهو.

* بەچ زمانىك زياتر دەخۆتندنەو؟

- له زەمانى عوسمانىيەكان كە دەسەلاتداربوون، كۆنەكان زمانى رەسمىيان توركى بوو. مەكتەب و خۆتندن توركى بوو، زمانى حكومەتەش هەر توركى بوو. (مەكاتىبى علمىه) له جىاتى قوتابخانەى ئەمىرۆ باو بوو. له ناو حوجرە و فەقىيانىش (گولستان) و (بوستان) و (شانامە) يان بە فارسى دەخۆتند. بىگومان شىخ نوورى سەقافەتى توركى و فارسى بوو، بۆى بەزۆرى كىتەبى توركى و فارسى دەخۆتندنەو.

* بارى گوزەران و داراىى چۆن بوو؟

- دەست كورت و لات بوو.

* وەك بۆى باس كرديت، پتوئەندى له گەل (عەبدولكەرىم بەگى كەركووكلى زاده)ى حاكىمى موفەرىدى سلىمانى چۆن بوو؟

- له بۆى باس دەكردم، دەىگۆت پىاوئىكى كوردپەرست و بەوفا و موستەقىم بوو. زۆر له گەل يەكدى هەلسان و دانىشتنىان بوو.

* هىچ بەرهمىك يان دەستنووسىكى ئەوت له لا نەماو؟

- وەكو عەرزم كردي، ئەو وەختە كەس گوئى نەدەدايه ئەو شتانە، وەكو ئىستا نەبوو، خەلكى وەكو نگو خەرىكى ئىهتىمام دان و جەمە كرنى شىعەرى ئەو شاعىرانە بن، دەنا ئەگەر بزانىبايه واى لى دى، ئەو هەموو شىعەرەكانىم دەنووسىبەو.

* كەواتە هىچ بەرهمى شىخ نوورى-ت له لا نىبە؟

- نەوئالا.

* دوا شت حەز دەكەين پىمان بلىتى، وەك ئىنسانىك بارى سەرنجت بەرانبەر شىخ نوورى چۆن بوو؟

- شىخ نوورى تا بلىتى رەوشتى بەرز بوو، فرىشته بوو، زۆر مەوازيە بوو. سى سال له سلىمانى و نزىكەى دوو سال له هەولتير پىكەو بوو، شتىكى خراپم لى نەدەت. ئىنسانىكى عالى جەناب و بەعيزەت نەفس بوو. سى رۆژ نانى نەخواردبايه كەس پىتى نەدەزانى. زۆر بەوفاش بوو. بەهەموو ماناىەكى ئەدبىى ئەدبى بوو. هەر چەندى لەسەر بنووسى هەر كەمە...!

له رۆژى (٢٣/٤/١٩٨١) له گەل شاعىرى پاىەبەرز مامۆستا (ئەحمەد هەردى) له دانىشتنىكدا دەربارەى بىرەوهرى خۆى و شىخ نوورى شىخ سالىخ پىسارم لى كرد... له وەلامدا گوئى:

پىشتەر دوور بەدوورى شىخ نوورى-م وەك دەنگ خۆش و شاعىر ئەناسى. زۆرتر شىخ رەئوف و شىخ براىم-م ئەبىنى...

يەكەم جار كە ناسىيەت بەهۆى تەخمىس كرنى شىعەرى (شەو)ه بوو. ئەوساكە كە تەخمىس كرد له هەلەبجە بووم، بەلام له سلىمانى له سالى (١٩٤٨ - ١٩٤٩)دا ئەو كاتە فەسل كرابووم و بى ئىش بووم. ئەو ماوئەيه له دوكانى (فاىق) ناوتىك (كە له م دواىبە مووئەف بوو له عەقارى) له گەل شىخ حەسىبى كورى شىخ ئەحمەدى شىخ غەنى و كۆمەلنى كەسى تر لەوئ دائەنىشتىن و يەكمان ئەگرتەو. له دوورەو بەسەر و سىما ئەمزانى ئەو شىخ نوورى-يه، ئەوئىش بەهۆى باوكمەوە منى ئەناسى، باوكم دەيهها شەو له گەلى دانىشتبوو و خواردبووانەو. كە هات بۆ لای ئەو دوكانە بەيه كترىان ناساندىن. كە وتىان ئەمە فلانە، دياربوو بەناو منى ئەناسى... بىستبووى من ئەو شىعەرى ئەوم تەخمىس كردوو، داواى لى كردم ئەو تەخمىسەى بۆ بخۆتئمەو. منىش بۆم خۆتندنەو... واديار بوو زۆرى له لا خۆش بوو، كاغەزىكى دەرھىنا و وتى حەز دەكەم بەدەستى خۆت بۆمى بنووسىتەو^(١). ئىتر لەو جارەو زياتر يەكترمان ناسى و بۆ مالهو هاتوچۆيانم ئەكرد.

جارىكى دى ئەو مودىر ناحىەى (سەنگاو) بوو، رۆژى من و جەمال ئاغای حەكىم و ئەحمەدى حەمەى ئەولئ (كە ئىستاش ماو - شىخ جەناب-يش لەوئ بوو) بەلام (شىخ

(١) وا ديارە هەر ئەو تەخمىسەيه بەر له چاپ كرنى له دىوانى (رازى تەنباى)، شىخ نوورى له دەستنووسى (كەلاپزان)ى خۆيدا نووسىوتىبەو و لەوئدا دەلى: له لايەن شاعىرى نازك خەيال مامۆستا (ئەحمەد هەردى)يهو تەخمىس كراو.

جەناب)ی کورپی نەخۆش بوو. بۆ دۆل کردنەوهی (جەناب) وتی: بۆ نایەن بچین بۆ سەنگاو... ئیتر ئیمەش قبوولمان کرد. لێرەوه چووین لە دۆلی قەرەداغ بە ولاخ سەرکەوتین، (ئەحمەد و جەمال ناغا) حەزیان لە راو ئەکرد. شەوی لە مائی شیخ نووری بووین، دواییش چووینە راو. لەوی چووینە مائی (کەرمە گوللەنەپر) ئەویش حەزی لە راو ئەکرد و چووینە راو. بەک - دوو کەرۆشکمان راو کرد و پرۆژی دوایی چووینە (پێنج ئەمووستە) لەوی کابرایەکی جاف تەنیا ماله بوو، خپووتیکی هەلدا بوو. لەگەڵ براکانی لەسەر ئاو و ئەرز نێزاعی هەبوو، موفەهزەکە سەنگاو کابرایەکی کەرکوکێ بوو، ئەویش لەگەڵمان هات، لە پاشان لەژێر رەشمالەکە نووستین. بارانیش باری. بەیانیش گەڕایەوه سەنگاو شیخ نووری لەوی مقەید بوو، خۆی شیخ بوو، ئەوانیش (خەلکی سەنگاو) شیخایەتیان زۆر بوو.

لە سالی (١٩٥٧) دا کۆمەڵی شیعی دا بە من (کە ئیستا لای تۆیە) تاکو بیهێنمە سەر رینووسی تازە و پێشەکییان بۆ بنووسم و لە چاپیان بدەین، بەلام هەر لام مایەوه و نەمتوانی، تا ئەوه بوو ئەو شیعرانە دا بە (کامەران مۆکری) و لە سالی ١٩٥٨ بەپێشەکییەکی ئەوهوه لە چاپی دان.

* مامۆستا لەم دوایییدا شتیکم بیست، گواپە شیخ نووری وەسیهتی کردووه تۆ و کاکەیی فەللاح لە پاش مردنی خۆی بەرھەمەکانی چاپ بکەن و لەسەری بنوسن؟! - من شتی وام نەبیستووه. دوایی وەک خۆشت ئەزانی کوا من تاقەتی ئەو شتانەم هەیه. تاقەتی نووسینەوه و لە چاپدانی بەرھەمەکانی خۆم نییە... دوا ئەوێش من بەم دوایییە لێی نزیک بووم ئەگەر شتی وای بووتایە ئەمزانی!...

لە پرۆژی ٤/٢/١٩٨٤ چوومە لای مامۆستا سەعید (ناکام) و لە شەقلاویدا میوانی بووم، ئەویش بەم جۆرە یادگاری خۆی لەگەڵ شیخ نووری گێرایەوه:

سالی ١٩٤٥ لە هەولێر دادگای عورفی دانرا بوو و من یەکیک بووم لەو کەسانە عورفی بەدوایاندا دەرگا، هاورپییەکانم بەرەو کۆماری کوردستان لە مەهاباد ئاوا بووبوونە ئەودیو، زستانیکی هیتجار سەخت و تۆف بوو، ئەو کاتە لە نیوان رەواندز - راپاتدا تەنیا لۆریبەکانی عەسکەری هاتوچۆیان دەکرد.

خۆم گەیاندا رەواندز و میوانی مائی خالە شاکر مۆجریم بووم کە لە دادگای رەواندز ئیشی دەکرد، بەهۆی ئەوهوه بەسوارێ لۆریبەکی سوپایی گەیشتمە گەلالە و چوومە مائی

شیخ نووری شیخ سالیح کە مۆدیبری ناحییە بوو. ئەو کە لە گوندیکی چەپەک و دوور لە کۆری هەوال و هاو دەمان دەژیا و بەدەگمەن ناسیاوێک ریتی دەکەوتە لای، ئەم چوونە می زۆر پێ خۆش بوو، لە پێشدا وای زانی تەنیا بۆ لای ئەو هاتووم و ماوەبەک دەمینمەوه، بەلام کە چۆنیتی کێشەکە خۆم تێگەیاند ناردی چەند کەسیکی کاروانی و قاچاخچی بانگ کرد تا بەلکو بگەیهننە ئەودیو، ئەوان کە ئیشیان بازانی سەر سنوورەکان بوو گوتیان بەهۆی ئەستورایی بەفری زۆرەوه بەهیچ جۆریک زەلام دەرنایچ، ئەوان ئەوپەرەکە دەتوانن بگەیهننە دەریەند، بۆیە پێویستە رابووستم تا رێگا دەکرێتەوه، ئەم رێگا کرانەوهیەش لەوانەبە زیاتر لە مانگیک بخایەنی.

شیخ نووری وای بەباش زانی کە لەوی بێنمەوه تا رێگا دەکرێتەوه، تەنانەت گوتی «پەلە مەکە با هەوا خۆش بیت، لەوانەبە منیش لەگەڵتا بێم»، بەلام من نەمتوانی ئەوێندە چاوەروانی بکەم، پاش چەند رۆژیک مالاواییم لێ کرد و گەرآمەوه، لە بەهاری ١٩٤٦ دا لە سلیمانیهوه چووم بۆ مەهاباد. ئەو کاتە شیخ نووری (جەناب)ی کورپی لە لا بوو، شیعرەکانی خۆی کە ئەو چەند رۆژە بۆی خۆیندەوه و ئەو دەستنوسانە چاوم پێیان کەوت، زۆر لەوانە زیاتر بوون کە تا ئیستا بلاوکرانەتەوه. ئەو لەو رۆژانەدا کز و خەمبار دەهاتە بەرچاو و گلەیی لە بار و ژبانی خۆی دەکرد، کاتێ باسی بەسەرھاتەکانی خۆم بۆ دەگێرایەوه، پەیتا پەیتا وشە «ئای خۆزگەم بەخۆت» ی دووپات دەکردهوه.

پاشکۆی ژماره ۳

شيعری «دلاوهران» هی «شیخ نووری» یه

نووسینی: ئەحمەد هەردی

ماوه یه کی دوورودریژه، مامۆستا یان: (محەمەدی مه‌لا که‌ریم) و (نازاد عەبدولواحید)، له‌سه‌ر شیعری (دلاوهران)، له‌یه‌که ئە‌نووسن: کاک (محەمەد) ئە‌لێ: (شيعری دلاوهران هی مامۆستا بێ‌خود) ه و کاک (نازاد) ئە‌لێ: (نە‌خیر هی شیخ نووری) یه. جا له‌به‌رئە‌وه‌ی منیش شیعری (دلاوهران)، به‌هی (شیخ نووری) ئە‌زانم، جگه له‌وه‌ی کاک (نازاد) یش، چە‌ند جارێک، منی به‌لایه‌نگری (شیخ نووری) له‌قه‌لە‌م^(۱) داوه، بۆ‌یه به‌پێ‌ویستی ئە‌زانم، بیروواری خۆ‌م، له‌م باره‌وه ده‌رپریم، به‌لام پێ‌شه‌کی ئە‌بێ ئە‌وه بلێ‌م: هه‌رچیه‌که له‌م وتاره‌دا ئە‌ینووسم، ئە‌وه‌نده‌ی تو‌زق‌لێ‌ک له‌ رێ‌ز و خۆ‌شه‌ویستی من که‌م ناکاته‌وه، به‌رامبه‌ر ئە‌و زاتانه‌ی لێ‌رده‌ا ناویان ئە‌هێنم، به‌تایبه‌تی یه‌که‌تیی و ه‌کو مامۆستا (بێ‌خود) که‌ شایانی هه‌موو رێ‌ز و پایه‌یه‌کی شیاوی خۆ‌یه‌تی. وه‌ لام وایه شاعیریکی گه‌وره‌ی وه‌ک ئە‌و، شیعری (دلاوهران) هی ئە‌و بێ، یا هی یه‌که‌تیی که‌ بێ، هێچ شتێک له‌ نرخ و پایه‌ی ئە‌و که‌م ناکاته‌وه.

دوای ئە‌م سه‌ره‌تایه، با بچینه ناو باسه‌که‌وه.

مامۆستا (محەمەدی مه‌لا که‌ریم) له‌ لاپه‌ره -۸۲- ی گو‌فاری (به‌یان) دا، ئە‌لێ: (له به‌هاری «۱۹۷۰» هه‌ که‌ دیوانی بێ‌خود بلا‌وبوه‌وه و له‌ پاشانیش ئە‌و وتاره‌م له (برایه‌تی) دا بلا‌و کرده‌وه، تا کاک نازاد که‌وته په‌یجۆری دۆ‌زینه‌وه‌ی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی «دلاوهران» هێچ ده‌نگ نه‌بوو. که‌سێک خۆ‌ی له‌ مه‌سه‌له‌که هه‌لته‌قورتاند و... یه‌که‌تیک له‌م رۆ‌شنبیرانه‌ی کورد که‌ ئێ‌ستا پاش (۱۵) سا‌ل له‌ به‌رده‌می کاک نازادا شایه‌تی ئە‌ده‌ن دلاوهران هبێ شیخ نووری به‌هه‌ریه‌که حیکایه‌تیکیشی له‌گه‌ل ئە‌گێ‌رنه‌وه، تا ئە‌و نه‌یه‌یتانه ده‌نگ که‌سیان به‌زه‌یی به‌حالی مێ‌ژووی ئە‌ده‌بی کوردا نه‌هاته‌وه تا ئە‌گه‌ر راستیه‌کی لای‌ی بیدرکێ‌تی^(۲).

دوای ئە‌وه‌ی ده‌قی قسه‌کانی کاک (محەمەد) م، وه‌کو خۆ‌ی نووسی، به‌پێ‌ویستی ئە‌زانم

لێ‌رده‌ا بلێ‌م: من چاو له‌وه ئە‌پۆ‌شم که‌ کاک (محەمەد) شایه‌ته‌کانی کاک (نازاد) ی و پێ‌شان داوه له‌ په‌ناوه نە‌بێ قسه‌یان پێ‌ ناکرێ...! یا به‌مانایه‌کی تر: له‌ په‌ناوه (نازاد) تیژ ئە‌که‌ن و خۆ‌یان زاتی ئە‌وه‌یان نییه، بێ‌نه پێ‌شه‌وه و به‌ناشکرا (شایه‌تی بده‌ن)! یا به‌ده‌م دلسۆ‌زیان به‌شی که‌س نه‌داوه، وه‌کو تر به‌زه‌بیبیان به‌ئه‌ده‌بی کوردا نایه‌ته‌وه...!! ئە‌لێ‌م: من چاو له‌م توانجانه ئە‌پۆ‌شم، چونکه ئە‌زانم تیر و توانج هاو‌یشتن هێچ گرتیه‌که ناکه‌نه‌وه. هه‌روه‌کو ئە‌ه‌زانم هه‌زار قسه‌ی ره‌ق راستیه‌کی بچووکیش ناشارنه‌وه. جا له‌به‌رئە‌وه‌ی دێ‌مه سه‌ر وه‌رامی قسه‌کانی کاک (محەمەد). به‌لام پێ‌ش ئە‌وه‌ی راسته‌وخۆ وه‌رامی قسه‌کانی بده‌مه‌وه و بۆ‌ی ده‌رخه‌م که‌ له‌ ماوه‌ی ئە‌م چە‌ند سا‌لانه‌دا، به‌پێ‌چه‌وانه‌ی قسه‌کانی کاک (محەمەد) هه‌، شایه‌تیکی له‌ ئێ‌مه‌مانان له‌ پێ‌شتر و نزیکتر به‌ (شیخ نووری) شایه‌تی بۆ (شیخ نووری) داوه، بێ ئە‌وه‌ی کاک (نازاد) به‌بیریشیا هاتبێ! (* یا کاک (محەمەد) باسی بکا! ئە‌لێ‌م: پێ‌ش ئە‌وه‌ی راسته‌وخۆ، په‌نجه بۆ ئە‌و شایه‌ته راکێ‌شم، له‌سه‌ر هه‌مان (مه‌نتیقی) کاکه (حه‌مه) ئە‌لێ‌م: ئاشکرایه که‌ شیعری (دلاوهران) یه‌که‌م جار له‌ سا‌لی (۱۹۲۵) دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ی سه‌لمیانی، له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه و ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه^(۳). هه‌روه‌ها له‌ سا‌لی (۱۹۲۸) دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ، که‌ به‌ (که‌ریم زانستی) به‌ناوبانگه شیعری (دلاوهران) ی بۆ جاری دووم به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلا‌وکردۆ‌ته‌وه له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌گه‌ل چە‌ند گۆ‌رانیه‌کی که‌دا^(۴).

هه‌روه‌ها بۆ جاری سێ‌یه‌م (کوردی و مه‌ریوانی) له‌ سا‌لی (۱۹۳۲) دا، شیعری (دلاوهران) یان، به‌ناوی شیخ نووری به‌لا‌وکردۆ‌ته‌وه له‌گه‌ل چە‌ند سه‌روود و گۆ‌رانیه‌کی که‌دا، وه‌ ناوی (گۆ‌رانی کوردی) یان، لێ‌ ناوه^(۵)، هه‌روه‌ها کاکه (حه‌مه) خۆ‌ی ئە‌لێ: له (دیاری لاوان) دا سه‌رله‌نوێ به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلا‌وکراره‌ته‌وه^(۶).

که‌ ئاشکرایه (دیاری لاوان) له‌ سا‌لی (۱۹۳۴) دا له‌ چاپ دراوه، که‌ ئە‌مه ئە‌کاته چوار جار. ئە‌مه جگه له‌وه‌ی که‌ له‌ سا‌لی (۱۹۵۳) دا جارێکی که‌، شاعیریکی گه‌وره باسی کردووه، وه‌کو له‌ پاشتردا ده‌ری ئە‌خه‌م. جا ئە‌گه‌ر مه‌وێ پێ‌ره‌وی کاک (محەمەد) بکه‌م،

(* چ له‌ وه‌لامه‌کی من بۆ کاک محەمەدی مه‌لا که‌ریم، یان له‌ وه‌لامه‌کی دووم جارمدا که‌ له‌ گو‌فاری به‌یان-ی ژماره (۱۳۴) ی سا‌لی ۱۹۸۷ دا بلا‌وکراره‌وه، یان له‌ بېبلیۆ‌گرافیا به‌که‌ی له‌م کتێبه‌دا سازم کردووه، ئاماژه‌م به‌و سه‌رچاوه‌یه کردووه و زۆ‌ر چاک به‌بیرمدا هاتووه و وه‌ک به‌لگه‌نامه‌ی گ‌رنگ و زیندوو به‌کارم هێ‌ناون. (ئا. ع).

لهسه ر شیعوی ئه و ئه لیم: له سالی (۱۹۲۵) هوه که شیعری (دلاوه ران) بۆ یه کهم جار بلا و کراوه ته وه، هه تا سالی (۱۹۵۵) که مامۆستا (بیخود) کۆچی دوایی کردوه (۷)، ئه کاته (۳۰) سال. هه روه ها له (۱۹۲۵) هوه تا سالی (۱۹۵۸) که شیخ نووری بۆ یه کجاری چاوی لیک ناوه (۸)، ئه کاته (۳۳) سال. هه روه ها له سالی (۱۹۲۵) هوه هه تا سالی (۱۹۷۳) که مامۆستا (ره مزی) شایه تی بۆ (بیخود) داوه، ئه کاته (۴۸) سال (۹)!! ئه لیم: بۆچی که سیک نه بوو له پیش ئه م چل و هه شت ساله دا، ئه و پیش سه رچاوه یه راست بکاته وه و بلتی: ئه و شیعری له و پیش سه رچاوه یه دا به ی شیخ نووری دانراوه، هی ئه و نییه و هی (بیخود) ه؟ بۆچی بیخود خۆی هه تا له ژیا ندا بوو، ئه و (۵) سه رچاوه یه ی راست نه کردوه؟ باشه شیخ نووری بۆچی له م رووه وه ورتیه کی لیه نه هات؟ به لای منه وه ئه م بێ دهنگییه ی (شیخ نووری) به دوو جوړ لیک نه درتیه وه: یان ئه وه تا به دهستی نه نقه ست چاوی له راستی ئه م مه سه له یه پۆشبووه، یا ئه وه تا شیعره که هی (شیخ نووری) خۆیه تی، بۆیه لیبی بێ دهنگ بووه، جا له به رته وه ی ئه مه ی دواییان، له گه ل ئه و هه مو راستییا نه دا ئه گونجی که له مه و دوای باسی ئه که م، بۆیه من ئه می دووه میان به راستتر ئه زانم.

دوای ئه م سه رنجانه، ئه گه رتیه وه بۆ قسه کانی پیشووی کاک (محهمه د) و ئه پرسم: ئایا راسته له سالی (۱۹۷۰) هوه که سیک به تاشکرا شایه تی بۆ (شیخ نووری) نه داوه، له به رده می کاک (نازاد) دا نه بێ؟ وه ئایا راسته: تا قه دهنگیک به رزبۆته وه (دهنگی ره مزی بووه) و ئه ویش (دلاوه ران) ی به ی (بیخود) داناوه؟ له وه رامدا ئه لیم: نه خیر. چونکه له سالی (۱۹۸۰) دا، دهنگیکی زولالی تر به تاشکرا شایه تی بۆ (شیخ نووری) داوه و کاکه (حه مه) خۆی ئه و دهنگه ی به خه لکی گه یاندوو و جیبی سه رسورمانه که به هیج شیوه یه ک، ئه و دهنگه ی بیر ناکه ویتیه وه!!

بۆ ئه وه ی خوینده واری خۆشه و یست له سه رسامی رزگار که م، ئه لیم: ئه و دهنگه دهنگی مامۆستا (گۆزان) ه که سالی (۱۹۵۳) له پیشه کی یه کتیک له شیعره کانی دا، که ئه وسا وه ربگیراوه، شایه تی ئه وه ی داوه که شیعری (دلاوه ران) هی شیخ نوورییه و کاک (محهمه د) که هه ر خۆی له سالی (۱۹۵۳) هوه خه ربکی کۆکردنه وه ی دیوانی (گۆزان) بووه و (۱۰) هه ر خۆشی له سالی (۱۹۸۰) دا، دیوانه که ی به چاپ گه یاندوو، ئه بوو ئه و له پیش هه موو که سیک تریا، ئه مه ی له بیر بوایه...

جا با بزانی ئه و شیعره کامه یه و پیشه کییه که ی چۆنه؟ شیعره که ناوی: (داستانی

هه یاسی و کاکه عابیدین) ه (۱۱) که له به ره تدا هی (عه شقی) یه و له کاتی خۆیدا به پیلانی (ره زا شا) کۆژاوه. مامۆستا (گۆزان) له پیشه کی ئه و شیعره دا ئه لتی: (به م بۆنه یه وه بێ جی نییه بیخه ی نه وه بیر که ئه و گۆزانییه ی به هاوکاری خوالیخۆشبوو مه محمود جهوده ت و شاعیری ته ر و پاراو (م. نووری) ی سلیمانی پیکهات: «ئه ولادی وه تن، ئیمه که وا میلله تی کوردین».

ئاوازه که ی له سه ر پارچه یه ک له ئۆیه رای (رستاخیز شه ر یاران) ... دانراوه که هیی خاوه ندی ته رجومه عه شقییه. پارچه که ئه مه یه:

دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد

دیدم که زنی با کفن از قبر در آمد (۱۲)

دیاره پیوست به وه ناکات عه رزی کاک (محهمه د) ی بکه م که مامۆستا (گۆزان) سه رده میک یه کتیک بووه له هاوری نزیکه کانی (شیخ نووری) له نوێکردنه وه ی شیعری کوردیدا که دیاره له گۆتره قسه یه کی وا ناکا. خۆ ئه گه ر (گۆزان) ئه م شیعره ی له هه مان سالدا بلاو کردبیته وه (سالی/ ۱۹۵۳)، که داخه که م من ناگام له وه نییه، مانای ئه وه یه ۳۵ سال له مه وه به ر که بیخود و شیخ نووری و ره مزی هیشتا له ژیا نا بوون، گۆزان ئه م شایه تییه ی داوه، بێ ئه وه ی که سیان دهنگیان لیه بێ!! که ئه مه ش به لگه نامه یه کی که یه، ئه چیته سه ر چوار به لگه نامه که ی پیشوو...

دوای ئه مه، با ئه مجا چاویک به شیعره که خۆیدا بگپین بۆ ئه وه ی بزانی: مۆری کتی پیوه یه: (بیخود) یا (نووری)؟ به لای منه وه دوو خاسیه ت له شیعری (دلاوه ران) دا هه یه که شیعره که له سه ر (شیخ نووری) تا پۆ ئه که ن. به لام با له پیشه وه وه سفیکی دلاوه ران بکه ین.

شیعری (دلاوه ران) (۱۳) له چه ند به شتیک یا چه ند کۆپله یه ک پیکهاتوه که هه ربه کتیکیان به دوو (۲) به یتی عه رووزی ده ست پێ ئه کا و (۱۴) به (۳) به یتی هیجایی دوایی (۱۵) دێ که هه ر کۆپله یه ک له سه ر زمانی که سیک یا چه ند که سیک و تراوه، به م جوژه: (مناله کان، باوک، دایک، ئافره ت به مناله وه، کچه کان، چه ک به دهسته کان) (۱۶).

له مه وه خاسییه تی یه که می شیعره که مان بۆ ده رته که وێ که بریتیه له تیکه لکردنی کیشی (عه رووزی) و کیشی (هیجایی) له سیسته میکی تایبه تیدا. شیعره عه رووزییه کانی هه ر کۆپله یه ک له سه ر کیشی: (هه زه جی ئه خرهبی مه کفوفی مه قصور) یا

(مه‌حزوف)ن: (مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ) یا (مَفَاعِي) که ئەبێ به (فَعُولن). بۆ نمونە با یەک دێره شیعی کۆپله‌ی یه‌که‌م بکێشین:

ئەولاد/و‌ه‌تەن ئێمە/که‌وا م‌یلله‌/ت کوردین

-- ب ب ب -- ب ب -- ب ب --

مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ

هه‌موو شیعره‌ عه‌رووزیه‌کانی ئەم سه‌رووده‌، به‌م جو‌زه‌ ئەکێشترین. له‌مه‌ش گ‌رنگ‌تر ئەوه‌یه: هه‌مووشیان به‌یه‌ک ئاواز ئەوترین. هه‌روه‌ها شیعره‌ ه‌یجاییه‌کانیش له‌ هه‌ر کۆپله‌یه‌که‌دا (سێ/٣) به‌یتن، واته: (شه‌ش دێره‌ شیعرن)، که‌ به‌یتی یه‌که‌میان (٧) ه‌یجایی و به‌یتی دووه‌میان (٩) ه‌یجایی و به‌یتی سێیه‌میان (١٢) ه‌یجاییه‌ (١٧). وه‌ ئەم سیسته‌مه‌ به‌رێکۆپێکی له‌ هه‌موو کۆپله‌کاندا، دووباره‌ ئەبێته‌وه‌. بۆیه‌ من نه‌بوونی (٢) به‌یتی هه‌وت ه‌یجایی، له‌ دوو کۆپله‌ی دیوانی (بێخود) به‌هه‌له‌ (١٨) ئەزانم به‌کورتی و به‌کوردی تێکه‌ڵکردنی کێشی عه‌رووزی و کێشی ه‌یجایی له‌ شیعی (دلاوه‌ران)دا شتیکی تازه‌یه‌ و له‌ پێش (شیخ نووری) و هاوڕێکانیدا ه‌یج شاعیرێک هه‌نگاوی وای نه‌ناوه‌. نه‌ک هه‌ر شیعی (بێخود)، به‌لکه‌ شیعی هه‌موو شاعیرانی رێبازی کلاسیکی پیش ئەو بخۆینه‌ره‌وه‌، شتیکی وات به‌رچاو ناکه‌وێ.

ئەمه‌ش شتیکی سه‌یر نییه‌ چونکه‌ هه‌موو شاعیرانی ئەو رێبازه‌ کێشی ه‌یجاییان به‌کێشی سووک و ئاسان داناوه‌ یا وه‌کو بێتیت: به‌مالی پیاوی بێ دانیان زانیوه‌، بۆیه‌ به‌کاریان نه‌هێناوه‌ (دیاره‌ شاعیرانی له‌هه‌جی «گۆران» له‌م یاسابه‌ به‌ده‌رن). ئەو شاعیرانه‌ ته‌نانه‌ت له‌ کێشی عه‌رووزیدا بۆ سه‌لماندنێ شاعیریتێ خۆیان، گه‌راون به‌دوای کێشی قورس و گ‌راندا. خۆ تێکه‌ڵکردنی کێشی عه‌رووزی و کێشی ه‌یجایی، ئەوه‌ به‌لایانه‌وه‌ هه‌رگیز نه‌بووه‌. ئەوان چاویان له‌و شاعیره‌ نه‌پۆشیوه‌ که‌ (ته‌فعیله‌)یه‌کی عه‌رووزی به‌هه‌له‌ به‌کار هێنابێ یا هه‌له‌یه‌کی تیا کردبێ، چ جایی ئه‌وه‌ی کێشه‌که‌ی تێکه‌ڵی کێشی ه‌یجایی بکا. راسته‌ له‌م دوایییه‌دا هه‌ندێ له‌و شاعیرانه‌ تاک و ته‌را، کێشی ده‌ ه‌یجاییان به‌کار هێناوه‌، چونکه‌ باوی بووه‌، به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ڵ کێشی عه‌رووزیدا تێکه‌ڵ نه‌کراوه‌. کێشی ه‌یجایی سنووری تاییه‌تی خۆی بووه‌ و نه‌یتوانیوه‌ له‌و سنووره‌ تێپه‌ر کات. مامۆستا (بێخود) له‌ هه‌موو شیعه‌کانیدا (موسته‌زاد)یک نییه‌. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌ (موسته‌زاد) دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ (ته‌فعیله‌)کانی هه‌مان کێشه‌. واتا: له‌ یاسای (ته‌فعیله‌)ی

عه‌رووزی لای نه‌داوه‌. هه‌موو لادانه‌که‌ی ئەوه‌یه: که‌ ژماره‌ی ته‌فعیله‌کانی، به‌قه‌د ژماره‌ی ته‌فعیله‌ی کێشه‌ به‌ره‌تیه‌که‌ نییه‌!! به‌لکه‌ که‌مه‌تره‌، که‌ ئەوه‌نده‌ به‌س بووه‌ بۆ (بێخود) که‌ به‌کاری نه‌هێنێ!! ئنجا که‌سێک رازی نه‌بووبێ (ته‌فعیله‌)ی عه‌رووزی له‌ (موسته‌زاد)دا، به‌کار به‌هێنێ، چۆن رازی ئەبێ به‌یتێکی درێژی عه‌رووزی، شان به‌شانی به‌یتێکی کورتی ه‌یجایی به‌کار به‌نێ؟.

به‌هه‌رحال با بێینه‌وه‌ سه‌ر باسی (دلاوه‌ران).

سیسته‌می دلاوه‌رانی (شیخ نووری) و سیسته‌می (ئاواتی دووری)ی (گۆران)، تا راده‌یه‌کی زۆر له‌یه‌ک ئەچن، چونکه‌ ئەمیش وه‌کو (دلاوه‌ران) بریتیه‌ له‌ چه‌ند کۆپله‌یه‌ک که‌ سه‌ره‌تای هه‌ریه‌کێکیان به‌به‌یتێکی عه‌رووزی ده‌ست پێ ئەکا که‌ له‌سه‌ر کێشی: (موزاریعی ئەخره‌بی مه‌کفوفی مه‌حذوف)ه‌ و به‌ (٦) دێر و شیعی بچووک دوایی دی که‌ (چواریان) (١٩) له‌ رووی کێشه‌وه‌ شتیکی تازهن و ه‌یج پێوه‌ندییه‌کیان به‌کێشی (موزاریع)ه‌وه‌ نییه‌، چونکه‌ له‌سه‌ر کێشی ه‌یجایین. هه‌ر یه‌کێکی له‌ دوو دێره‌که‌ی دوایی، له‌ دوو (ته‌فعیله‌) پێکدێ که‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی (ته‌فعیله‌)ی یه‌که‌م و چواره‌می کێشه‌ عه‌رووزیه‌که‌ی پێشوو. که‌واته‌، شیعی (ئاواتی دووری)ش وه‌ک (دلاوه‌ران) له‌ تێکه‌ڵکردنی کێشی ه‌یجایی و کێشی عه‌رووزی پێکدێ که‌ سیسته‌میکی نوییه‌ له‌ شیعی کوردیدا و یه‌کێکه‌ له‌ هه‌نگاوه‌کانی ده‌سته‌ی (شیخ نووری) و (گۆران) و (ره‌شید نه‌جیب). ئەمه‌ی له‌مه‌وه‌ به‌ر لێی دوام، سیفه‌تی یه‌که‌می (دلاوه‌ران) بوو. ئەمجا با بێینه‌ سه‌ر سیفه‌تی دووه‌می.

له‌ پیش هه‌موو شتیکی ئەبێ بزانی که‌ (دلاوه‌ران) سه‌رووده‌. واتا: له‌سه‌ر ئاوازیکی دانراوه‌، ئاوازی سه‌روودیش، یا ئەوه‌تا ئاواز داھێنه‌ریک (ملحّن) شیعی شاعیرێک ئەخۆینێته‌وه‌ و کاری تی ئەکا و له‌ پاشا ئاوازیکی بۆ دانه‌نی، یا ئەوه‌تا به‌پێچه‌وانه‌وه‌: شاعیرێک، ئاوازی مۆسیقایه‌ک یا ئاوازی سه‌روودێکی به‌دل ئەبێ و ئەمجا دیت شیعیریک یا چه‌ند وشه‌یه‌کی رێکوپێک له‌سه‌ر ئەو ئاوازه‌ دانه‌نی، پاش ئەوه‌ی ئاوازه‌که‌ به‌چاکی فێر ئەبێ پێوست به‌وه‌ ناکات به‌هه‌لگه‌ بیه‌سه‌لمێنم که‌ سه‌روودی (دلاوه‌ران)، به‌پێی رێگه‌ی دووه‌م دانراوه‌، چونکه‌ وه‌کو (گۆران) له‌ پێشتردا ده‌ریخست، ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ ئۆپه‌رای (رستاخیزی شه‌ر یاران...)ی (عه‌شقی) دانراوه‌ (٢١). واته‌ ئەوه‌ی ئەم سه‌رووده‌ی دانراوه‌ له‌ پێشا ئەو ئاوازه‌ی بیه‌ستووه‌ و کاری تی کردووه‌ و فێری بووه‌ ئەمجا هاتووه‌ شیعه‌که‌ی له‌سه‌ر ئەو ئاوازه‌ دانراوه‌. که‌سێک شاره‌زای ئاوازه‌که‌ش نه‌بێ، به‌درێژی و

کورتی شیعرهکاندا ئەزانێ که ئاوازه که گەلیک گۆرانی تبادایه، چ جای ئهوهی که من ههه له مندالیمهوه، کۆپلهی یه کهمی (دلاوهران)م چهند جار به ئاوازهوه وتوووه و ئیستاش هه موویم له بیه ماوه و ئەزانم که شیعره عهرووزیهکانی ئەم سرودده، هه موویان له سهه یهک ئاوازان، بهلام دیره هه جاییه کان گه لیک گۆرانیان تیا به که ئەبێ له ئۆپه ریتته کهی (عه شقی)شدا، ههه رای. بۆیه ئەو قسه بهی خوالیخۆشبوو (مسته فاساییب) که ئەلێ: گواپا ئەو و کاک (ئه نوهه ساییب) ئەم شیعره یان خستۆته سهه ئاوازی: (دیشب که مرا وضع وطن).^(۲۲)، ئەلێم زۆرم پێ ناخۆشه که ته نیا به شی دواپی ئەم قسه به به ته و او ئەزانم که ده لێ: شیعره که له سهه ئاوازی (دیشب که مرا...) به. چونکه ئەگهه شیعره که له بنه رته دا له سهه ئاوازی (دیشب که مرا...) نه بوایه، نه ئەو نه که سی تر نه بیته توانی بیخاته سهه ئەو ئاوازه. نزیکترین به لگهش بۆ ئەم قسه به دوو شته، یه که میان ئه وه به که ئەو دیره شیعره فارسییهش له سهه هه مان کیشی (ههزه چی ئه خرهبی مه کفوفی مه حذف)ه، وه کو به یته عهرووزیهکانی (دلاوهران) بۆ راستی قسه که مان، با دیری یه که می بکیشین:

دیشب ک / مرا وضع / وطن درن زه رامه د

-- ب / ب -- ب / ب -- ب / ب -- ب

مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فاعول

به لگه ی دووه میش ئه وه به که ئەم به یتهش له سهه هه مان ئاوازی شیعره عهرووزیهکانی (دلاوهران) ئەگوتری... گومانیشی تیا نیبه ئەگهه دهقی شیعره کهی (عه شقی)مان له به رده ستا بوایه، ئەماندی که دیرهکانی تریشی کوتومت وه که هی دلاوه رانن له پرووی کیشه وه. بۆچی؟ چونکه دانهری شیعره که ئاوازی ئەم سروددهی له ئاوازی ئەو ئۆپه ریتته وه وه رگرتوووه.

ئه مه ی که لیره دا وتوووه ته نیا له وه وه نه هاتوووه که ئاوازی سرودده که ئەزانم، به لکو له وه شه وه هاتوووه که کاتی خۆی چهند جار تیک، شیعرم له سهه ئاوازی هه ندیک سرود و گۆرانی داناوه، بۆیه ئەتوانم بلێم: تا راده یه ک ئەم ریبه م تا قی کردۆته وه و ئەزانم چ زه حمه تیک تیا به پیاو له سهه ئاوازی سرود تیک یا گۆرانییه کی تر، شیعره دانێ! چونکه له وانیه پرگه یه کی سرودده که سه ده ها جار بلێت و بلێته وه، هه تا چهند شیعریکی به دلی خۆبی بۆ بدۆزیتته وه!! جگه له م زه حمه تانه، ئه وی سروددی وا دانه ئێ، ئەبێ دوو سیفه تی تیا بێ. یه که میان: ئەبێ گوتی مۆسیقای زۆر سووک بێ، بۆ ئه وه ی که مترین (گۆرپان) له

ئاوازه که دا هه ست پێ بکا، ئاشکراشه شاره زایی (شیخ نووری)، له زۆره ی مه قامه فارسی و کوردییه کاندایا، شایه تی بۆ ئه دن که گوتی مۆسیقای زۆر سووک بووه. هه رچه نده گومان له وه دا نیبه که مامۆستا (بێخود) گوتیه کی سووکی بووه له جیا کردنه وه ی کیشه عهرووزیهکاندا، به لام من لیره دا، باسی گوتی (ئاوازان سین) ئەکه م که یه کیک بووه له سیفاتهکانی (شیخ نووری).

سیفه تی دووه میش ئه وه به: ئەبێ ئەو که سه تا راده یه ک زال بێ به سهه قورگ و دهنگی خۆیدا، هه یچ نه بێ ئه وه نده ی ئه وه ی که بتوانی، هه موو (گۆرپان) و (به رز و زمی) یه کی ئاوازه که به بێ هه له بلێته وه... بۆ ئه وه ی ئه وانیه ی سرودده که ی لیه فیتر ئه بن، بتوانن هه مان (گۆرپان) و (به رزی و زمی) به راستی ده ریته ن و بیلێته وه.

ئاشکراشه ئەم دوو سیفه ته به زیاده وه له (شیخ نووری) دا هه بووه و له مامۆستا (بێخود) دا که متر. بۆیه به دلنیا ییه وه ئەلێم: ئەم سروددی (دلاوه ران)ه هی (شیخ نووری) یه. پێش ئه وه ی دواپی به م به شه بیتم ئەبێ بلێم: هه موو سرود تیک له پرووی (قورسی و سووکی) و (گرانی و ئاسانی) یه وه، له یه ک پایه دا نین. بۆیه مه رج نیبه ئەو وه سفه ی که کردم هه موو سرود تیک بگرتته وه. به لکو ته نیا ئەو سرودانه م مه به ست بوو که تا راده یه ک له پرووی ئاوازه وه (قورس) و (گران) که (دلاوه ران) یش یه کیکه له وانه.

دوا ی ئەم لیکۆلێنه وه به، ئەتوانم توخنی نامه که ی مامۆستا (ره زمی) نه که وم و بلێم: مادام ئەم شایه تییه له گه ل ئەو ئامانجانده ناگۆنچی که دوا ی لیکۆلێنه وه ی پێشوو پێی گه یشتین، که واته ئەبێ بخریتته پشتگۆی. به لام من به م شیوازه دلّم ئاواخوا ته وه. بۆیه وای به راست ئەزانم چاویکیش به نامه که ی مامۆستا (ره زمی) دا بگێرم.

مامۆستای خوالیخۆشبوو له کاتی خۆیدا، نامه به کی بۆ کاک (مه حمه د) نووسیوه، ده رباره ی شیعری (دلاوه ران). له و نامه به دا یه که ن ده ر دوو ئەم رسته به سه رنجمان رانه کیشێ که ده لێ زۆر چاک ئەزانم ئەو غه زلی (دلاوه ران)ه هی «مه لا مه حموودی خالمه که له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ سالح که بلاوی بکاته وه»^(۲۳).

تکا له خۆپنده واران ئەکه م، پیم بلێن ئەو رسته یه ی، که خستوو مه ته ناو دوو که وان وه، چی ئەگه یه نێ؟ ئایا بێخود به پێی ئەم رسته یه، ریکه ی ئه وه ی داوه به (شیخ نووری) که ئەو شیعره به ناوی خۆبه وه بلاو بکاته وه؟ بێگومان نه. چونکه رسته ی: (له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری که بلاوی بکاته وه)، ته نیا یه ک شت ئەگه یه نێ، ئه ویش ئه وه به:

که (شیخ نووری) لهو کاته دا نزیک بووه له رۆژنامه کانه وه، له بهرته وه (ببخود) نهو شیعری داوه تی، که له یه کتیک لهو رۆژنامه ده، بلاوی بکاته وه... واته: به ناوی نهو وه نهک به ناوی خو به وه. نه مهش وه کو نه وه وایه بلتیت: فلانه کهس و تاریکی دا به کاکه (حه مه) که بلاوی بکاته وه. نایا کاکه (حه مه) به ناوی خو به وه و تاره که بلاو نه کاته وه، یا به ناوی فلانه وه؟

جا دیاره نه م قسه یه ش، پینچه وانیه نه و پروایه یه که ده لئ: ببخود خو ی ریگه ی داوه، شیعری (دلاوه ران) به ناوی (نووری) یه وه بلاو بکرتته وه!! نایا جیتی سه رسوورمان نییه، ماموستا (ره مزی) که یه کتیک بووه له وانیه، پروای و ابووه (ببخود) به ره زامه ندی خو ی شیعری (دلاوه ران) ی به ناوی (شیخ نووری) یه وه بلاو کردو ته وه، ئیستا وای پیشان بدا که (شیخ نووری) به پینچه وانیه خواستی (ببخود)، شیعره که ی به ناوی خو به وه بلاو کردو ته وه؟ به لام که سیک قسه کانی کاک (نه وره حمانی موفتی) خو یند بیتته وه سه ری له م رسته یه ی ماموستا (ره مزی) سوور نامینئ، چونکه نه م رسته یه ش کوتومت له رسته یه کی کاک (نه وره حمان) نه چئ که له سه ر زمانی (مسته فا سائیب) کرد بووی!!

جا بو نه وه ی خو ینده وارانیش ناگاداری باسه که بن، به پیتووستی نه زانم به کورتی بزانی بگپرمه وه.

نه وانیه ناگاداری نه م باسه ن، ره نگه نه وه بزانه که کاک (حه مه د) له سه ر زمانی (نه وره حمانی موفتی) باسی نه و نامه یه ی کردوه که به ریز (مسته فا سائیب)، بو کاک (نه وره حمان) ی ناردوه و له و نامه یه دا کاک (مسته فا) و توویه تی، که قوتابی بووه له (که رکوک) داوای له ماموستا (ببخود) کردوه - که نه ویش له و کاته دا له که رکوک بووه - سه روودیکی بو دانئ، نه ویش (واته ببخود) سه روودی (دلاوه ران) ی بو دانا وه ... هتد. له پاشا ببخود «نوسخه یه کی (نه و سه رووده ی) ناردوه بو سلیمانی بو شیخ نووری که له رۆژنامه کانا بلاوی بکاته وه»^(۲۴). ئنجا تکا له خو ینده واران نه کم به وردی سه یرتکی نه و رسته یه ی دوایی بکه ن که نه لئ: (ببخودیش نوسخه یه کی نارد بو سلیمانی بو شیخ نووری که له رۆژنامه کانا بلاوی بکاته وه». نایا نه م رسته یه ش کوتومت له رسته یه کی ماموستا (ره مزی) ناچئ چ له رووی دارشتن و چ له رووی مانا وه؟

فه رمون نه مجاره هه ردوو رسته که، یه ک له دوای یه ک، بخو یننه وه:

ماموستا (ره مزی) نه لئ: «دلاوه ران هی ببخوده که له وه ختی خو یدا دای به شیخ نووری که بلاوی بکاته وه».

کاک (نه وره حمان) یش له سه ر زمانی کاک (مسته فا سائیب) نه لئ «ببخودیش نوسخه یه کی نارد بو سلیمانی بو شیخ نووری که له رۆژنامه کانا بلاوی بکاته وه».

تکام وایه پیم بلتین: چ جیا وازییه کی بنه رته ی له نیوان نه م دوو رسته یه دا هه یه؟ بیگومان، نه گه ر جیا وازییه ک بی، نه وه یه که کاک (نه وره حمان) له سه ر زمانی کاک (مسته فا) نه لئ: ببخود نه و شیعری له که رکوک وه ناردوه بو شیخ نووری!! که نه مهش جیا وازییه کی سه ره کی نییه. جگه له وه ی که (مسته فا سائیب) خو ی، دوای نه و قسانه ی (نه وره حمانی موفتی) به سی سال، له چاوپیکه و تیتیکدا به کاکه (حه مه) ی و تووه: که (ببخود) شیعریکی که ی داوه تی^(۲۵) نه ک (دلاوه ران)!! له م چاوپیکه و تنه ی دوایی (مسته فا سائیب) دا بو مان ده رته که وئ، نه گه ر ببخود شیعریکی له که رکوک وه ناردین بو شیخ نووری، شیعری (دلاوه ران) نه بووه. به لام کاک (نه وره حمان) وای پیشان داوه که نه و شیعره (دلاوه ران) بووه!

به کورتی هه رکه سیک چاوپیکه و تنه که ی کاکه (حه مه) و کاک (مسته فا) ی دیبئ، بو ی ده رته که وئ، نه و قسانه ی کاک (نه وره حمان) به زمانی (مسته فا سائیب) وه کردوویه تی، هیچیان قسه ی نه و نین، به لکو قسه ی کاک (نه وره حمان) ن!! که ویستوویه تی شیعره که بکا به ی (ببخود) ی مامی!! جا که کاک (حه مه د) دهستی خستو ته روو، زانیویتی قسه که ی بو نه چو ته سه ر و کاک (مسته فا) نه و ناواته ی نه هینا وه ته دی، ئنجا رووی کردو ته ماموستا (ره مزی) ی پوورزای خو ی که پیاویکی دلناسکی خزم دۆستی بی پیچ و په نا بووه. بو یه به ئاسانی توانیویتی کاری تی بکا و تای لاسه نگی شایه تیبیه که ی خو یی پی راست بکاته وه.

به هه رحال من پروام وایه، نه گه ر کاک (نه وره حمان)، به شپوه یه کی راسته و خو، دهستی له نامه که ی ماموستا (ره مزی) دا نه بی، بیگومان به شپوه یه کی لابه لا ناگای لیبیه تی. له یه کچوونی دوو رسته که ی پتیشوش، گه وه رترین به لگه یه. بو یه له وه زیاتر له نامه که ی ماموستا (ره مزی) نادویم. به لام نه گه ر لیره دا بیهرمه وه، وا هه ست نه کم که زولم له ماموستا (ره مزی) کردوه، چونکه من پروام وایه، پیاویکی وه کو (ره مزی)، نه گه ر له کاتی خو یدا، شتیکی شک نه بردایه... هه زار (نه وره حمان) و خزمایه تی، وایان لی نه نه کرد، شایه تیبیه کی وا بدا. یان به واتایه کی که: نه بی له کاتی خو یدا ماموستا (ره مزی) ناگای له وه بووی که (ببخود) شیعریک یا دوو شیعری به ناوی (نووری) یه وه بلاو کردیته وه، نه گینا (ره مزی) له خو به وه شایه تیبیه کی وای نه نه دا... بو یه به دووری نازانم،

کاتی که (شیخ نووری) منال بووه، ماموستا (بیخود) شیعیکی یا دوو شیعیکی به ناوی نه ووه دانایی و (په مزی) ش، که له (نووری) خوارتر بووه، ناگای له وه بووی (*). کاکه (حهمه) ش له وتاره که ی (به بیان) دا، شتیکی وای به بیرا (۲۶) هاتوه.

جا نه گهر ئەم بۆچونه به راست بزانی و ناگاشمان له وه بی که (شیخ نووری) له سالی (۱۸۹۶) دا هاتوته دنیاوه (۲۷)، ئەمب ههچ نه بی (بیخود) له نیوان سالانی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۲) دا - یا که میک ژووتر - ئەو یهک دوو شیعهی به ناوی (نووری) یه وه دانایی. واته که (نووری) عومری له نیوان (۱۱ - ۱۶) سالان دابوو و (په مزی) ش له عومری (۹ - ۱۴) سالاندا بووه (۲۸). به لام (په مزی) له باتی نه وه ی له کاتی خویدا، ئەم راستییی دهرخا، یا ههچ نه بی له سه رده تایی لاییدا بییری بکه ویتته وه، که چی له سالی (۱۹۷۳) دا ئەو شایه تییه ی بۆ کاک (محهمه د) نووسیوه، له نامه که یدا. واته دوا ی نزیکه ی (۶۱) سال! بۆیه به دووری نازانم، له ماوه دووردریته دا، خه یالی ماموستا (په مزی)، ئەو یهک دوو شیعه ی، له گه ل شیعه ی (دلاوه ران) دا تیکه ل کرد بی. ئەمه ش شتیکی سه یر نییه، چونکه ئەوانه ی له ژبانی، یا میژووی ژبانی پیوانی (حدیث) و (ئه ده ب) و (میژوو) ئەکو لته وه، گه لیک جار پیوانی وایان به رچاو که وتوه، که دوو رووداو، دوو قسه ی له یه کچوویان تیکه ل کردوه، یا (خه یالیان بۆ شتیکی چوو و مه به ستیان شتیکی که بووه) که له عه ره بیدا پیتی ئەلین: (وه هم) (۲۹).

ئهمه یه به کورتی سه رنجی من دهرباره ی شایه تییه که ی ماموستا (په مزی). گه لیکیشم پین ناخوشه که ناچار بووم دژی ماموستایه کی وابهستم. چونکه جگه له خویشایه تی و تیکه لای نیوانمان، جیگایه کی دیاری هه بووه و هه یه، له دل و دهر و نما، خوا لیتی خوشبی به بۆنه ی شایه تییه که ی ماموستا (په مزی) یه وه، ئەمه و ی له کو تایی ئەم وتاره دا که میک له شایه تییه که ی کاکه (حهمه) بدویم. کاکه (حهمه) خو ی له من چاتری ئەزانن که له شایه تیدا ته نیا راستگویی هه موو شتیکی نییه، (وه کو له شایه تییه که ی ماموستا په مزیدا دهرکه وت) به لکو گه لیک پشت و مه رچی که ی ئەو ی، که گرنگترینی ئەو مه رجانه ئەوه یه: ئەبێ ئەو شایه ته، له پال راستگویییدا، بیروه ریبه کی تیژی هه بی. ئەگینا له وانیه

(*) من که لاپه ره کانی رۆژنامه و گو قاریک نه ماوه هه لم نه ادبیتته وه و به پیتی ئەو بیبلژیوگرافیایه ش که له کو تایی ئەم کتیبه دا سازم کردوه، شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) به دوا وه شیعیکی بلاو کراوه ته وه، پیش ئەو میژوو شیعه ی له هه چ شوینیکی تر دا بلاو نه بووه ته وه. ئەو کاته ش ته مه نی (۲۴) سال بووه. (ئا. ع).

نزیکتترین و گرنگترین رووداوی له بیر نه بی. بۆ ئەمه ش کاکه (حهمه) خو ی ئەکه م به نمونه، من هه رگیز له و باوه رده دا نیم که کاکه (حهمه) به دهستی نه نقه ست، شایه تییه که ی (گۆران) ی کرد بی به ژیر لیته وه، به لکو پروام وایه نه گه ر قسه کانی ئەوی له بیر بوایه، ئەو وتاره ی به جو رتیکی که ئەنوو سی. له گه ل ئەوه شدا که دلنیام له وه ی کاکه (حهمه) هه ر له سالی (۱۹۵۳) وه خه ربکی کو کرد نه وه ی دیوانی (گۆران) بووه و هه ر خو شی له سالی (۱۹۸۰) دا به چاپی گه یاندوو ه. دلنیاشم که چه ند جار تیک به قه له می خو ی پیتشه کی ئەو هه لبه سته ی نووسیوه که باسی شیعه ی (دلاوه ران) ی تیا کراوه و له وانه شه چه ند جار تیک هه ل و چه وتی ره شنوو سه که ی ده سکاری کرد بی بۆ چاپ، که چی له گه رمه ی مشتومری دۆزینه وه ی خاوه نی (دلاوه ران) دا، ئەو شایه تییه ی (گۆران) ی بیر نه که وتوته وه!! ئەم رووداوه چاکترین به لگه یه بۆ ئەوه ی که ته نیا راستگویی هه موو شتیکی نییه، به لکو ئەبی بیروه ریبه کی تیژی له پالدا بی. جا له کاتی کاک (محهمه د) قسه یه کی نووسراوی و نزیکی له بیر چوو بی که چه ند جار تیک به قه له می خو ی نووسیوتی! به چی بزانی ماموستا (په مزی)، قسه یه کی له پاش (۴۸) سال - به پیتی بۆچوونی دوا یی دوا ی (۶۰) سال - له بیر ماوه که هه ر قسه یه کی رووت بووه و هه چی تر!!.

هه ر چۆنی بی، ئەگه ر لای کاکه (حهمه) شتیکی سه یر بی یه کیکی وه کو من پاش (۱۵ - ۲۰) سال، شایه تی بۆ (شیخ نووری) بده م که له پیش مندا هی وه کو: (گۆران) و (که ریم به گی سه عید به گ) و (کو ردی و مه ریوانی) و کئ و کئ... شایه تییان بۆ داوه، له مه سه یر تر ئەوه یه ماموستا (په مزی) دوا ی (۴۸ - ۵۰) سال، شایه تی بۆ (بیخود) بدا و ئەو هه موو شایه تانه بین و پرۆن، ئەو قسه له قسه یاندا نه کا!!

زۆرم حه ز نه کرد که میکیش له کتیبه که ی (شیخ نووری) ی کاک (نازاد) بدویم و سه رتیکیش له لاواند نه وه که ی (که ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکو و کلی زاده) خوار بکه مه وه، به لام داخه کم پیم نه کرا، بۆیه داوا ی لیبووردن ئەکه م و سلا و و پریم بۆ کاکه (حهمه) و کاک (نازاد) دووباره ئەکه مه وه.

په راویزه کان:

(۱) پروانه: (دیوانی شیخ نووری شیخ صالح - به کو ششی، نازاد عه بدولوا حید - به رگی یه که م - به شی یه که م - چاپخانه ی دار الجاحظ - بغداد - ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م - ل/۷۳)، هه روه ها: (گو قاری به بیان - ژماره /۱۳۴ - ئابی/ ۱۹۸۷ - وتاری: وه لامیک ریگه ی نیازی پاک ی گرتوه - نازاد عه بدولوا حید - ل/ ۴۰).

٢) گۆقاری: (به بیان - ژماره - ١٢٢ - ئابی/١٩٨٦ - وتاری/دیسانهوه له پیناوی دۆزینهوهی خاوهنی راستهقینهی پارچه شیعی (دلواهران)دا - ل/٧٨ - ٨٧).

٣) (دیوانی شیخ نووری - ل/٥٩).

٤) گۆقاری (به بیان - ژماره/١٣٤ - ههمان وتاری کاک نازاد - ل/٣٩).

٥) (ه - س) ههمان (ل).

٦) گۆقاری (برایه تی - ژماره - ١ - سالی - ١ - خولی دووهم/١٩٧٠ - ل/١٨).

٧) (پیشهکی: دیوانی بیخود - بهکۆششی محهمه دی مهلا کهریم - چاپی/سلمان الأعظمی - ١٩٧٠ - ل/و).

٨) (دیوانی/شیخ نووری ههمان سهراوهی پیشووتر - ل/١٢٣).

٩) (بیری نوئی - ژماره/٦٦ سالی/١٩٧٣ - وتاری/دیسان له بارهی شیعی (دلواهران)هوه - محهمه دی مهلا کهریم) ههروا: (دیوانی/شیخ نووری - ل/٧٣).

١٠) (دیوانی گۆران - پیشهکی - بهرگی بهکهه - چاپخانهی کۆزی زانیاری عیراق - بهغدا - ١٩٨٠ - ل/ه - بهکۆششی/محهمه دی مهلا کهریم).

١١) (ه - س - ل/٤٧٤ - ٤٧٨).

١٢) (ه - س - ل/٤٧٤).

١٣) (دیوانی بیخود - ل/١٣٦ - ١٤٠).

١٤) له (دیوانی بیخودا کۆپلهی/باوک - لاپه/١٣٧ - بهکهه جار بهبهیتیکی عهرووزی دهست پین ئهکا و له پاش (٣) بهپته ههجااییهکان دووباره دوو بهیتی عهرووزی و سیانی ههجاایی، بئ پشودان ئهتتهوه جا لهم حالتهدا ئهتوانین وهکو دوو کۆپله حسابی لهگهڵ بکهین.

١٥) له (دیوانی بیخودا - ل/١٣٩ - کۆپلهی/ئافرهت بهمنالهوه). بهیتی بهکهمی شیعه ههجااییهکان که ئهبئ ههوت ههجاایی بئ، نییه. ههروا له کۆپلهی (کچانیش)دا (ههمان لاپه/ه) ئهوه بهپته ههوت ههجااییه، دیار نییه!

١٦) له کۆپلهی/چهک بهدهستهکان-دا - ل/١٤٠ - دیری/٩ - ١٠ واتا ئیمه خولقاوین بۆ خزمهتکردن - بهک دیره شیعه، بهلام کراوه بهدوو دیر - که ههلهیه، ههروهها (دیری/١١ - ١٢)ش ههردووکیان بهک دیره شیعی دوانزه ههجاایین - بهلام له دیوانهکهدا کراون بهدوو دیر ههلهیه. پهنگه ئهوه لهنگییهی له (پهراویزی-٧)ی ههمان لاپه/هه باسی لئ کراوه، هی ئهوه بئ.

١٧) دیره ههجااییهکان بهتاییه تی (کۆپلهی منالان - ل/١٣٦) ههندی ههلهیان تبایه. بۆ نمونه (پیشهی عهده) ههلهیه و راستیهکهی (پیشهی عهدهوه). ههروا: (حهق بهدهس خۆمان) ههلهیه و (حهق بهدهستی خۆمان) راسته... هتد.

١٨) پروانه: (پهراویزی - ١٥) ی ئهه وتاره.

١٩) پروانه: (گۆقاری/کاروان - ژماره - ٥٢ - سالی/١٩٨٧ - وتاری: بنهه تی کیشیکی عهرووزی و... نووسینی خاوهنی ئهه وتاره/ل/١٣).

له وتاری ناوبراودا وشه (چواریان) نییه. لهوه ئهچن له کاتی گواستنهوهی وتارهکهدا، ئهوه وشهیهه له بیری چوویی. داوا لیبووردن ئهکهه.

٢٠) پروانه: (رۆشنییری نوئی - ژ - ١١٣ - سالی/١٩٨٧ - وتاره نایابهکهی مامۆستا (بیمار): (عهرووز له ههلهبهستی کوردیدا - ل/١٥٨ ستوونی/٢).

٢١) پروانه: (پهراویزی - ١٢) ی ئهه وتاره.

٢٢) (دیوانی/شیخ نووری - ل/٧٠) که ئهوهیش له (بیری نوئی - ژماره/٦٦) ی سالی - ١٩٧٣ - هوه، وهرگرتوهه.

٢٣) گۆقاری (به بیان - ژ - ٢٢ - ل/٨٢ ستوونی/٢).

٢٤) (دیوانی بیخود - ل/١٣٦ - پهراویزی/١).

٢٥) پروانه: (پهراویزی - ٢٣) ی ئهه وتاره - ههمان شوین.

٢٦) (بهیانی - ژماره - ١٢٢ - ل/٨٤ ستوونی/١).

٢٧) (دیوانی شیخ نووری - ل/٩٥ - پهراویزی - ٢).

٢٨) پههزی له سالی (١٩٠٢)دا له دایک بووه بهپیتی قسهی (پهفیک حیلمی) پروانه: (شیعه و ئهدهبیاتی کوردی - بهرگی دووهم) بهلام مامۆستا (فهوزی)ی کوری ئهلی بهپیتی شیعهکی فارسی که باپیری له بهرگی کتیبیکدا نووسیوتتی ئهبی له سالی (١٨٩٨)دا هاتیبته دنیاوه.

٢٩) پروانه: (المنجد - الطبعة السابعة عشرة/١٩٦٦ - بیروت - ص/٩٢١).

(*) له رۆژنامهی هاوکاری، ژماره ٩٩٣ له ١٩٨٨/٧/٢١ وهرگیراوه.

میژووی گۆرانی ئینتیباه

نوسینی: شاکر فهتاح - ۱۹۸۷

پیشه کی

له ناوهند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا راپه رینیکی گهرموگور و پاک و پیروز، له مهیدانی رۆشنبیری و هونەر و هۆنراوه و پەخشاند، له کۆری نیشتمانیپهروهیری و کوردایه تی و مرۆف دۆستیدا له سلیمانیدا رووی دا. کۆمه له یه کی گه و ره هۆنراوه ی نیشتمانی و رۆشنبیری له لایه ن بوێژ و وێژه وانه کائمانه وه دانرا که زۆربه یان کران به گۆرانی و، له خویندنگاکانی کوردستانی عێراقدا، به ئاوازیکی خوش و به جۆشه وه، له لایه ن شاگرده کانه وه ده خویندرانه وه. مامۆستایان (زێهر و ره فیه قیلمی و فائق بیکه س و عه بدلواحید نووری و شیخ نووری شیخ سالح) له و جۆره بوێژ و وێژه وانه بوون. نه گه ر به پیتی ژماره بی، (زێهر) له هه موویان زۆتر دی دانابوو. به لام نه گه ر به پیتی نرخ و بایه خ و گرنگی و کاربگه ری بی، گۆرانیپه که ی (شیخ نووری شیخ سالح)، که ناوی (انتباه) بوو له هه موو نه و گۆرانیپه نه پایه ی بلندتر بوو. نه مه یش سه باره ت به وه بوو که نه و گۆرانیپه هه ر هه سته نه ته وایه تیبی (شیخ نووری) ی پیشان نه دابوو، هه ست و ته زوو و تاسه و بیروباوه ری دل و ده روون و هۆشی کورده واری بی نه و سه رده مه یشی ده رپیبوو، که دامابوون له سه ر (دادپه روهری) و (به زه بی هاتنه وه) ی کاربه ده ستانی جیهان و نه وانه ی په یوه ندیپان به کورده ستانه وه هه بوو. هه روها که دژی سه ته م و زۆرداری بی ناوخۆ و نه و فه رمانپه وایپانه وه ستابوون، که بوو بوونه هۆی سه رگه ردانی و پاشکه و تووی کورده واری بی و کاوولبوونی کورده ستان.

له راستیدا گۆرانی (انتباه) هی (م. نووری) نه بوو. هی بوێژتیکی ئافره تی فه ره نسه بی بوو، که ناوی (ماری ژۆزف شه نی) بوو. نه م ژنه به بۆنه ی یه کیکی له شوێشه گه و ره کانی فه ره نسه وه نه و کۆمه له هۆنراوه یی دانابوو. که هۆنراوه که کرا به گۆرانی و له شیوه ی (لا ساییکردنه وه یه کی به گۆرانی) (۱) دا، پیشانی نه ته وه ی فه ره نسه درا، له هه موو لایه که وه

(۱) واته: ئۆپه رت یان ئۆپه ر.

خۆشه و یستی و پێزیان به رامبه ر گۆرانیپه که و خاوه نه که ی پیشان دا که به هۆی نه وه وه ناوبانگیکی گه و ره یشیان ده سته که وت.

جا لێره دا هونەر بۆ (مه محمود جه وده ت) ه، که له رووی نیشتمانیپهروهیری و ئازایه تی و مه ردا یه تیبه که په وه، وێژه و انیتیبه که ی خۆی خسته کار و نه م گۆرانیپه ی له سالێ ۱۹۲۵ دا له فه ره نسزیپه وه گۆرانیپه سه ر زمان ی کوردی. له بوێژه کانیپه ی داوا کرد، که یه کیکیان نه م په خشانه ی نه و بخاته شیوه ی هۆنراوه وه و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزیتته وه، تا له لایه ن شاگردانی خویندنگاکانی کورده ستانه وه، به گۆرانیپه وه بخویندریتته وه.

لێره یشدا هونهری (شیخ نووری) ده رده که ویت، که له پیش هه موو بوێژیکدا، نه و په خشانه ی (مه محمود جه وده ت) ی به هۆنراوه خسته شیوه یه کی جوان و په نگین و ئاهه نگ داره وه و، ئاوازیکی جوانیشی بۆ دۆزیپه وه و وه ک گۆرانیپه کی نیشتمانیی زۆر خوش و به جۆش و گه و ره و گرنگیش له ناو خویندنگاکانی کورده ستاندا بلاوی کرده وه (*).

(*) خوالیخۆشبوو (مه محمود جه وده ت) نه و ئۆپه ریتته ی له فه ره نسزیپه وه به ناوی (ئینتیباه) وه به شیوه ی (په خشان) کردۆته کوردی و له (ژبانیه وه) ی ژماره (۲۱) ی ۱۹ مارت ۱۹۲۵ دا له لاپه ره چاردا به شیکی بلاو کردوو ته وه، به شی دووه می له ژماره (۲۲) ی ۲۶ مارت ۱۹۲۵ دا بلاو بووه ته وه. جا له به ر گرنگی باسه که و نه و لک و پۆپانه ی له دواییدا لیتی ده بنه وه، وای به باش ده زانم که ده قی وه رگێرانه که (به په خشان) وه ک نه وه ی له ژبانیه وه دایه بخه یه نه به رچاری خوینهر و به شیوه ی رینووسی ئیستا پیشکه شی که یه ن:

ئینتیباه

دوینتی شه و له سکونه تی عه میقه ی نیوه شه و له ناو ژووره که ما که به رۆشنا یی مانگ نیوه رووناک بسووه وه، به نیه تی نووستن راکشایووم و چونکه زۆر هیلاک و ماندوبووم نه موست زوو خه وم لێ بکه وی، فه قه ت هه رچه ندم نه کرد و نه کۆشام به هیج کلۆجیک خه و نه نه که و ته چاوم. چونکه خه یال و وه زعیه تی وه تن و ئاره زووی ته ئیسیی نه من و ئاسایش تیایدا موخه یبه له ی به سوهره تیک ئیستیلا کردبوو له پاش موده تیک زۆر که م نه وه ی که فکر لێ نه کرده وه عاده تا به چاو ده مبینی.

له م خه یالته دا و نه هاته پیش چاوم که له (ده سته وه یس) (۱) دا:

پیش سپی، مندال، پیاوی قه بیره، ژن، کوپ، کچ، حاصل گه و ره و بچووک عه شاماتیکی نه وه نده =

(۱) ده سته وه یس: که و تیبوه رۆژئاوای شاره وه به پال کارگه ی جگه ره ی ئیستاوه، شه خستیکی لیبه، خه لکی

بۆ نیاز و موباره کی زیاره تیان ده کرد، به گۆرانیپه وه ده وترا: باجینه سه ر (وه یس) وه یسی خۆمانه له وه یس

ده پرسین خه تانی کامانه.

له وهدا دهره كه وئ كه ئه م گورانيي (انتباه) هيان له گه ل چيرۆكي (نيرۆن) و چيرۆكي (سكالانوس) دا، له سهر شانۆي خويندنگا كه يان، به (تپي ساز و ناواز و گوراني و لاساييكرده وه)، لاساييكرده وه كه به سايه ي دهستكه وتي ئه و ئاهه ننگانه وه، كه سئ شهوي

= كۆبوو بو وه كه ته شبيه كردني ئه م قه له با لغه به شاره ميرووله يه ك جائيز بو، ئه م خه لقه ش به ئيعتباري ئه كسه ريه ته وه پر چه ك و سيلاح بوون، له م ده شته دا كه له بهر ئينسان وه ك به حريكي موته لاتيم و ابو به دهره جه يه ك سكوت و سكوت و حوكم فرما بو كه ئينسان عاده تا گوتي له وزه ي با لئه مي شسوله ده بو. منيش له كن (گرده كه ي شيخ محيدين)^(۲) وه له نا و ئه م عاله مه دا خۆم ده بيني. ناگهان دنگ و ئاهه نگ و گورانييه كي زۆر موئه سيرم ها ته بهر گوي. (۳) گورانييه كه مه وزون و گفته كه ش موهه يچ بو، چاوم هه لپري كه ته ماشام كرد ئه م گورانييه چه ند سيلاح به ده ستيك له سه ر گرده كه وه ن، ئه يانوت و نه قه راتي ئه م گورانييه به يه ك ئاهه نگ له ته رف عموومه وه تيكرا ر ئه كرايه وه و له ته نيشت ئه م سيلاح به ده سته وه چه ند دا يكيك كه هه ر يه كه ده ستي منداليك به ده سته وه، چه ند منداليكي ده دوانزه سال، چه ند ژتيكي مي رددار، چه ند كچيكي چوارده سال له سه ر خه تيكي به ته رتيب ريك را وه ستا بوون و به سو ره تيكي حوزن ئه نكي ز، جه ساره ت به خش ده سته ده سته به ريزه له سه ر ئه م گورانييه كه نه قه راته كه يي له ته رف عموومه وه تيكرا ر ئه كرايه وه ده و اميان ئه كرد. گورانييه كه م عه ينه ن (۴) له بهر نه ما، فه قه ت خولا سه يي مه ئاله كه ي (۵) ئه مه بو كه وا عه رزي ده كه م.

دهسته يي لاوه كان

ئيمه دلاوه راني كوردان بو ته ئميني سه عاده تي ميلله ت ئه وا هه وه ل هه نگا ومان ها و يشت. ئالاي زه فه ر به مه سه رو ريه ت له پيشمانه وه ره فعي مه وانيعي ئامالمان ئه كات. بو ئيمحاي زولم و ته عه سه سو ب له هه موو كوردستاندا. ته پلبازي سواراني جه نگا وه ره ستي كرد به ليدان، ئه ي دو شمناني كوردستان، ئه ي زالمان و خويند خوران به رزن ئه مه ميلله ته كه هه لسا وه، ئه ي غه دداران هه ر له ئيستاهه كفن بو خوتان حازر بكه ن.

«نقرات»

ماده ري وه ته مان، كوردستان، ئيستيمد ادمان لئ ده كا. ئيمه كه ئه ولادي ئه وين ها تين =

(۲) گردی شیخ محيدين: خوار دهشتی وهیسه، ئه و گرده ي نيوان كارگه ي جگه ره و كارگه ي سه هۆله كه ي

گه ره بيت، ئيستا (گه ره كي شيخ محيدين) ه.

(۳) تا ئيره له ژيانه وه ي ژماره (۲۱) دايه.

(۴) عه ينه ن: وه ك خۆي. كتومت.

(۵) مه ئال: پوخته كه ي، مانا كه ي. له (ما آل اليه) عه ره بييه وه يه.

خاياند، گه ليك ئاميري ساز و ناواز و، كه لوپه لي وه رزش و ديده وانيسان بو خويندنگا كه يان كړي، بي جگه له وه يش ده ستيگيرۆي گه ليك شاگردي هه ژار يشيان پت كرد

= به ئيمد اديه وه و عه زمان كرد كه نجاتي بده ين و له ريگاي نه جاتي ئه ودا به رين. ئيمه هه ر بو خزمه تي ئه و ئه زين له رتي ژياني ئه ودا مردن به ژيان ئه زانين.

سئ چوار دا يك

ئه ي دلاوه راني وه ته ن قه تعيه ن زه ن مه كه ن كه له ديده يي ماده رانه يي ئيمه به حوزنيكي زه ليلانه وه فرمي سك بيته خوارئ، چونكه ئيمه ئه زانين كه ئيوه ده سستان دا يه تفه نگ توفيق ره فيقتانه و زه فه ر يار و يا وه رتانه، له بهر ئه مه لازمه هه ر له ئيستاهه زالمان و دو شمناني كوردستان ئه شكري ئي مه زله لت بن. ئه ي جه نگا وه ران ئيمه ئيوه مان هينا يه ديا وه له بهر ئه مه حه ياتتانه هي ئيوه نييه. عا ئيد به وه ته نه. چونكه له پيش ئيمه دا ماده ر ئه وه.

«نقرات»

سئ چوار باوك

ئه ي (غظنفران) ئيوه كه قه ليتان به رايبته يي ئه به ويه ته وه زه ربه ات ده كا له ساحه يي جه نگ و جيدالدا ئيمه تان له بهر نه چيته وه، بو ئه وه ي رۆحي ئيمه به مو فقه قيه تي ئيوه وه دائيمه ن شه عشه عاني، له هيچ شتيك سل مه كه ن و به برينداري و شان و شه ره فوه وه رنه وه سه ربالييني ئيحتيزاري ئيمه و به ده ستي خوتان ديده يي نوكراني ئيمه ليك بنين.

«نقرات»

چه ند منداليك

نه تيجه ي زه فه ر كه ته ئميني سه عاده ت و مه سه ره تي دلاوه راني وه ته ن په رو ره ده كا، نه تيجه ي ئامالي ئيمه يه: مردنيك كه ته ئميني ژياني ئه به دي دلي ميلله تيكي بكا بگا ته غايه ي مو فقه ده سي ئيمه يه. ئه و ترسنوكانه له ژياري حه ياتدا دنالين، له ژيان نه گه يشتون، ئه وانه كه له رتي سه عاده ت و ره فاهي ميلله تي خوياندا ئيفنای حه ياتيان كرده وه هه ر ئه وان ژياون و ئه زين. هه وه ل درسي ئيمه له ئاغووش^(۱) ماده ردا، له سه ر ريحله ي مه كته ب ئه مه بو.

«نقرات»

سئ چوار ژني مي رددار

به رۆن ئه ي ره فيقان دلاوه ران، شه ر جه زني ئيوه يه، به رۆن ئه ي جه نگا وه ران، به رۆن هه تا به موزه فقه ريه ت =

(۱) ئاغووش: ئاميز، باوه ش.

بۆ كړېنى جلوه‌رگى وەرزش و دیده‌وانى. تا ئیستا که یش یادى ئەو کارگېر و مامۆستانیانە له‌بېرى نه‌تەوه‌که‌ماندا ماون و، به‌رپر و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ناویان ده‌هینن. (سالج قه‌فتان،

= ئەگه‌ر پته‌وه. بۆ گولبارانى ئیوه و ته‌زبىنى تاقي زه‌فرتان ئیمه‌ش گول ئه‌چنینه‌وه.

ئەگه‌ر ده‌ستی زولمى زه‌مانه‌ چه‌ند وجودىكى عه‌زىزى ئیوه ئە‌به‌دیبه‌ن له‌ ئیمه‌ جوئ بکاته‌وه، ئیمه‌ش به‌زه‌فر و غالبیه‌تى ئیوه‌وه ئە‌به‌دیبه‌ن ئە‌لاوینینه‌وه و فیکرى ئینتیقامى ئیوه به‌سوره‌تیک ته‌لقینى ئە‌و شېر به‌چانه‌ی،^(۲) که له‌ باوه‌ش و سکماندان، ده‌که‌ین که هه‌ر قه‌تره‌یه‌کى خوینى ئیوه بېیته‌ ده‌ریایه‌ک که سه‌د هه‌زار زالمان غه‌رق بکات!

«نقرات»

چه‌ند کچیک

ئیمه‌ که خوشکانى قه‌هره‌مانین و هېشتا رابیه‌تى موقه‌ده‌سه‌ی ئیزدیواج لامان مه‌جهوله، ئە‌گه‌ر له‌گه‌ل حه‌ياتى ئیمه‌دا نه‌وجه‌وانانى وه‌ته‌ن ئاره‌زوى ئیشتیراک بکه‌ن لازمه‌ به‌چه‌ره‌یه‌کى ئارایش و ږایه‌ی زه‌فره‌وه‌ عه‌وده‌ت بکه‌نه‌وه و بۆ ئیستیحسالى ئە‌م غایه‌ موقه‌ده‌سه‌ له‌م شه‌ره‌ مویاره‌که‌دا خوینى خۆیان ږاندین.

«نقرات»

تاقى جه‌نگاوه‌ران

له‌ ژبیر ئە‌م چه‌ک و سیلاحه‌دا، له‌ حه‌زور خوی عالمیان و ئە‌م عه‌شاماته و دایک و باوک و خوشک و برا و مال و مندالمندا سویند ده‌خۆین که ریشه‌ی زولم و زالمان بکیشینه‌وه و ئە‌من و ئاسایش له‌م کوردستانه‌دا ته‌ئیسس و ته‌ئمین بکه‌ین.

به‌نده‌ به‌چامه‌یه‌کى (زین فرۆشته‌نبیه‌وه؟) که به‌ئه‌مانه‌ت لامی ئه‌وى خودنمایى بکه‌م. بینانه‌ن عه‌له‌به‌ی ده‌ره‌ق ئە‌م گۆرانیه‌یه‌ که ناوى (گۆرانى عه‌زه‌مه‌ت)ه، نه‌ختى عه‌رزى مه‌علومات به‌لازم ئە‌زانم.

ئە‌م گۆرانیه‌یه‌ له‌ ته‌ره‌ف ژنه‌ فرانسزه‌یه‌که‌وه که ناوى (ماری ژۆزه‌ف شه‌نى)یه‌ و تراوه، له‌ناو فرهنسه‌کاندا بووه به‌گۆرانیه‌یه‌کى ژۆر مه‌رغوب و مه‌شه‌ورى میلی.

به‌نده‌ که خویندمه‌وه ئە‌م مه‌زوعه‌م وه‌ک فه‌وه‌رانى حیسباتیکى عموم که له‌م موخه‌ته‌دا به‌رامبه‌ر زولم و ئیعتیسامى شېخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی و له‌ کوردستانى شیمالیدا به‌رامبه‌ر ئیستیبیداد و وه‌حشیه‌تى تورک حاسل بووین، وا هاته‌ پېش چاوم. وه‌ فیکرى مونه‌زه‌مه‌که‌ی که ئە‌ساس ته‌شکیل =

(۲) شېره‌چه: بېچووه شېر.

ژبوه‌ر، سه‌عه‌ید کابان، عه‌لى ئاگا، فوناد ره‌شید) له‌و جو‌ره‌ مامۆستانیانەن. هه‌روه‌ها

= ده‌کا به‌نه‌زه‌ر ئە‌حوالى روحیه‌ و ته‌مایلاتى خۆمانه‌وه نه‌ختى هه‌لمگېر ایه‌وه و به‌موقه‌ده‌یه‌یه‌که‌وه عه‌رزم کرد. له‌ ته‌رجومه‌کردنى عه‌رزى ئە‌سلېشم، ئە‌گه‌ر یه‌کى له‌ شاعیره‌کانمان مه‌زوعه‌که‌ی لا چا بوو (چاکسو. ۱. ب) به‌زمانى خۆمان نه‌زمى به‌فرموی تاکوله ته‌ره‌ف منداله‌کانى مه‌کته‌به‌وه به‌گۆرانى بېژرئ، لام و ایه‌ ئە‌م هېمه‌ته‌ هه‌موو هاوخوین و هاوزمانان خوشحال ده‌کا.

مه‌حمود جه‌وده‌ت^(۱)

(۱) وایزانه‌ ئه‌سلى بابه‌ته‌که‌ی لای خوینده‌ر ئاشکرايه، هه‌روا سه‌رچاوه‌ ئه‌سلیه‌یه‌که‌، هه‌ندى وشه‌ له‌ کاتى گواسته‌وه‌دا، به‌داخه‌وه، له‌ رۆژنامه‌که‌دا باش ده‌ر نه‌چوو بوو. (ژین - ژ ۲۱، ۱۹/۳/۱۹۲۵ و دواتر).

ده‌مینه‌ته‌وه سه‌رنجه‌که‌ی کۆتایى مه‌حمود جه‌وده‌تى وه‌رگېرى ئە‌م پارچه‌یه‌ که له‌ کاره‌که‌یدا (نه‌ختى) ده‌ستکاری وای کردووه تا خوینده‌ر وای ئیزیک‌خاته‌وه له‌ ده‌روویه‌رى ئە‌و رۆژى سلیمانى بچى یا کوردستانى شیمالى!! له‌و رۆژه‌شدا (مارتى ۱۹۲۵) شېخ مه‌حمود ته‌نگ به‌شۆرشه‌که‌ی هه‌لمچنرابوو و له‌ ناوچه‌ی پېنجوین بوو، که‌مالیه‌ تورکه‌کانیش ته‌نگیان به‌شۆرشه‌که‌ی شېخ سه‌عه‌دى پیران هه‌لمچنبوو و ئیعلاتى کورد قیرانیاں کردبوو. لێره‌دا جه‌وده‌ت ئە‌م دوو دیارده‌یه‌ی باکوور و باشوور ده‌خاته‌ یه‌ک تاي ته‌رازووه‌وه؛ رابه‌رى نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ ۱۹۱۸ وه‌ دژى داگیرکه‌رى تورک و ئینگلیز جه‌نگاوه‌ و ده‌ریه‌ده‌ر، له‌گه‌ل جه‌للادیکى کورد کوژ. (زولم و ئیعتیسامى شېخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی = ئیستیبیداد و وه‌حشیه‌تى تورک له‌ شیمال)... ئە‌مه‌ ئە‌گه‌ر (سوئى فه‌م) و (جه‌هاله‌تى) ئە‌و رۆژه‌ نه‌بى یا کینه‌ و بێگانه‌ په‌رستى نه‌بى ده‌بى چى ناوئى. (ژبان‌ه‌وه) ئۆرگانى ئینگلیز و حوکمه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی به‌غدابوو له‌ سلیمانى، ته‌سخیر کرابوو بۆ (راگه‌یان‌دیکى دژ به‌کوورد و شۆرشه‌که‌ی)، بۆ میتشک ئاودانى خه‌لکى و تیگه‌یان‌دینان به‌ بى هوده‌بى (شۆرش و یاخى بوون و جه‌رده‌بى)؛ به‌سوود و قازانجى مام ئینگلیز و عه‌داله‌ت و مه‌رحه‌مه‌تى حوکمه‌ته‌که‌ی به‌غدا، ژبان‌ه‌وه‌ بېووه (وردبىنى) و به‌دووى زه‌ریه‌یه‌ له‌ هه‌له‌ و ناله‌بارى حوکمى سه‌رده‌مى شېخدا ده‌گه‌را و نه‌شرى ده‌کرد. (بروانه‌ ژماره‌کانى). به‌داخه‌وه‌ له‌و هه‌ول و کاره‌شدا داگیرکه‌ران ده‌سه‌پاچه‌نه‌بوون، داماونه‌بوون، هه‌ر قه‌له‌مى له‌م بابه‌ته‌ ژۆر بوو که (فى سبیل الله) ئە‌وى خۆیان نه‌یان‌دە‌زانى و پێیان نه‌ده‌کرا ئە‌مان به‌خۆیه‌خشانه‌ بۆیان ده‌کردن. به‌لام که دواى، دواى سى چوار سال ژبان له‌ژبیر سایه‌ی ئە‌و (به‌یاخى عیتراق و به‌رىتانىایى موعه‌ززه‌یه‌یدا)، ره‌ش و سپیان بۆ ئاشکرابوو، بۆیان ده‌رکه‌وت که داگیرکه‌ر هه‌ر ئە‌وه‌یه‌ که بوو و ده‌بى... ئە‌وساکه، د. که‌مال مه‌زه‌ر و ته‌نى: (ژۆرى نه‌برد کاتیک ئە‌وانه‌ی له‌ -ژبان‌ه‌وه‌-دا ده‌یان‌نوسى له‌وه‌گه‌یشتن... بۆیه‌ به‌شیکیان ده‌ستیان له‌ نووسین هه‌لگرت و له‌ کارى سیاسى دوورکه‌وته‌وه‌ و به‌شیکیشیان دایانه‌وه‌ پال شېخ مه‌حمود).

بۆ په‌ندى زه‌مان، مه‌حمود جه‌وده‌ت یه‌کێک بوو له‌ تاقى دووم که دایه‌وه‌ پال شېخ و شۆرشه‌که‌ی، (له‌ دواى ۶ ئه‌یلوولى ۱۹۳۰). بېینه‌وه‌ سه‌ر بابه‌ته‌که‌ی خۆمان. که وه‌رگېر داواى له‌ شاعیرانى کورد کرد ئە‌و پارچه‌ شیعره‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌ی به‌په‌خشان کردوویه‌ به‌کووردی، یه‌کێک بیکاته‌ شیعرا تا له‌لایه‌ن مندالانى قوتابخانه‌وه‌ وه‌ک سه‌روئى بوئى... شېخ نوورى شېخ سالج ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ ئە‌م کاره‌ی به‌جوانى ئە‌نجامدا. جا گرتى باسه‌که‌ی مامۆستا شاکیر فه‌تاح ئا لێره‌دايه؛ مامۆستا محمه‌دى مه‌لا که‌رىم راي وایه‌ بېخوودى شاعیر ئە‌و کاره‌ی کردووه، کاک ئازاد عه‌بدوولاحید و مامۆستا هه‌ردى و کۆمه‌لێک له‌گه‌ل ئە‌وه‌دان که، کردن به‌شیعره‌که‌، له‌لایه‌ن شېخ نوورىیه‌وه‌ بى. ئە‌م باسه‌ی مامۆستا به‌ده‌ورى ئە‌و ته‌وه‌ره‌یه‌دا ده‌خویننه‌وه‌.

(عبدالواحد نووری، کہریم سہ عید، مستہفا سائیب)یش له لاوانی ئەو سەردەمەبوون و له لاسایکردنەوہکەدا یارمەتییان دا. جا ئەوانە ھەموویان شایانی پێژ و سوپاسن، چونکہ بەکاری نەتەوہکەمان ھاتن.

کاروبار بەم ڕەنگە بوو، تا پرووانی کارەساتی شەشی مشتاخان (ئەیلوول) و سالی ۱۹۳۰. ئیتر لەو بەداوای بەرہەستی ئەو گۆرانییانە کرا. بەرہەری گۆرانییەکان لەبەر چوونەوہ. تەنانەت گۆرانیی (انتباہ)یش بەخاوەنەکەبەوہ کہ (شیخ نووری شیخ سالح) بوو تا ماوہیەکی دوور و درێژیش لەبەر چوونەوہ... کەواتە ئیمە پێژ و سوپاس و پیرۆزیاییمان لەسەرە کہ پێشکەشی سێ نووسەری تریشمان بکەین، و اتا (دکتۆر کامیل ھسەن عەزیز بەسیر) و (موسلیح مستہفا جەلالی) و کاک (نازاد عەبدوواحد)، چونکہ ھەریەکەیان لە ناوئەد ساڵەکانی ۱۹۸۰ و ۱۹۸۵، نووسراویکی لەسەر (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرہەمەکانی نووسی و ھەرسێکیشیان پایە ی گەورەیان لەناو نووسەران و بوژانی سەردەمی خۆیدا، کہ شایستەبەتی بۆ ئامادە کرد. ھەر وہا ئەو ھیشیان چەسپاندە دلی کوردپەرورەنەوہ کہ گۆرانیی (انتباہ) ئەو دایناوہ؛ و اتا ئەو لە پەخشانەکە (مەحمود جەودەت) ھوہ کردوویە بەھۆنراوہ و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوہتەوہ و فیری شاگردەکانی خۆیندنگای کورانی سەرەتایی یەکەمی سلیمانیشی کردوہ و لەو ھیشوہ بلاووتەوہ بەناو خۆیندنگاکانی تری کوردستاندا.

ھەر وہا لە لاپەرەکانی ئەم نووسراوہدا پیشان دراوہ، نووسەری ئەم نووسراوہ لە گەلیک دەرفەتدا ھەولێ داوہ کہ ئەم گۆرانیی (انتباہ) ھ و گۆرانییەکانی تریش، لەلایەن کاربەدەستانی (خویندەواری) و (پۆشنبیری)یەوہ، ھەر وہا لەلایەن تیبەکانی (لاسایکردنەوہ) و (ساز و ئاواز و گۆرانییەوہ) سەرلەنوێ تازە بکرتنەوہ و زیندوو بکرتنەوہ و بخرتنەوہ ناو خۆیندنگاکان، چونکہ پرن لە ساز و ئاوازی خوش و بەجۆش و وشە بەنرخ نیشتمانیی و مرقۆشیەتی. ئیستاکەیش دیسانەوہ تکا دیکەمەوہ لەو کاربەدەستانە و لەو تیبانە کہ ئەم کەلەپووری نەتەواوەتیبەمان زیندوو بکەنەوہ و نەھیلن لەناو بچن.

شاگر ھەتاج

«خاوەنی پڕۆژە ی خویندەواری کورد»

(سلیمانی): (۱۹۸۷/۱۲/۱۷)

مێرووی گۆرانیی (انتباہ)

جینگای دلخۆشی و سوپاسی خودایە، کہ لە ماوہی شەش ساڵدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو لە بابەت (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرہەمەکانییەوہ، لە لایەن سێ نووسەری کوردی بەپێژەوہ چاپ کرا:

۱- شیخ نووری شیخ سالح لە کۆری لیکۆلینەوہی و پێژەیی و ڕەخنەسازیدا - د. کامیل بەسیر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نووری - دەنگی ڕەسەنی شیخ - موسلیح مستہفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴. (۱)

۳- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عەبدوواحد، سالی ۱۹۸۵.

ھەرچەندە ئەم سێ نووسراوہ ناوازە و نایابانە، لە بابەت ژمارە ی لاپەرە و شیبوہی نووسین و دارشتن و بیروباوەرەوہ، ھەندیک جیاوازی لە یەکتەری، بەلام نووسەرەکانیان، ھەموویان، لەسەر ئەو یەکدەنگن کہ (شیخ نووری شیخ سالح) سەردەستە ی بوژ و وێژەوانانی سەردەمی خۆی بوہ، لە پایەبەلندیدا، لە تازەکردنەوہی وێژە و ھۆنراوہی کوردیدا، لە ڕۆژنامەنووسیدا، لە بەکارھێنانی دەستووری زانستی لە ڕەخنەسازی و نرخ دانانی وێژەبیدا، لە خەباتی نیشتمانیدا، لە بەرزکردنەوہی سەری کوردەواریدا. بەرہەمە

(۱) ئەو ی پێوستە لێرەدا بخرتنە بەرچاو، دەربارە ی ئەو کتیبە ی خوالیخۆشبوو (موسلیح جەلالی) ئەو یە کہ ئەو کاتە ناوبراو بەرپۆبەری گشتی دەزگە ی ڕۆشنبیری و بلاوکردنەوہی کوردی بوو لە بەغدا، ھېچ سەر و ساختیبەکی لە گەل شیخ و ئەدەببیتادا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان کہ کارمەندیکی ھونەری بوو لەو دەزگایە لە ڕۆژی یەکشەممە ی ۲/۹/۲۰۰۲ لە مالی لە تیف ھەلمەتی شاعیر بۆی باس کردم کہ: ئەو کتیبە ی لەسەر شیخ نووری، خوالیخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆی نووسی و ئامادە ی کرد و بەناوی (موسلیح) ھوہ بلاوکرایەوہ، لەو ھەشدا سوودیک ی زۆر لە کتیبەکە ی کاک (نازاد عەبدوواحد) وەرگیرا... نەک ھەر ئەمە بەلکو کتیبی (شورائەکان)یش کہ دیسان (م. ن) ئامادە ی کرد و بەناوی ئەو ھوہ بلاوکرایەوہ. پروانە: (موسلیح جەلالی - شورائەکان، دەزگای ڕۆشنبیری و بلاوکردنەوہی کوردی - دار الحریة للطباعة، بغداد ۱۹۸۷ نجیبرە ی ژمارە - ۱۵۶ -).

جا لێرەدا ھېچ ناوتری جگە لەو ھوہ زۆر جتی داخ و مەخابنە کہ لە سەردەمەکاندا خاوەن قەلمی وا پەیدا دەبێ، بەکری، کار بۆ کەسانی خاوەن پایە و دەسەلات دیکەن لە بەرامبەر سوود و دەسکەوتیک ی کاتیبی کەم خایەن و خۆیان دیکەن (أقلام تحت الطلب) و (أقلام مأجورة)... نەک ھەر ئەمە بەلکو نمونە ی لەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و ئیستاش، کەچی لە بەدبەختی و چارەڕەشیان، کارە ناپەسەندەکانیان ھەر ئاشکرا دەبێ.

ناوازه و نایابه‌کانیشی به‌لگه‌ن بۆ راستیی قسه‌کانی ئەو سێ نووسەرە. هەر وه‌ها له‌سه‌ر ئەوه‌یش یه‌ک بیروباوه‌ڕن که (گۆرانی‌انتباها)، به‌ره‌مه‌میکێ په‌رچفه‌کراو و پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ‌نووری)یه، نه‌ک هی (مه‌لامه‌حمودی بێخود).

له‌ راستیدا (شیخ‌نووری شیخ‌سالح)، خودای گه‌وره، سێ به‌هره‌ی گه‌وره‌ی پێ به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرشنگذاری هه‌بوو، که دلپاک و ده‌روون نازادی و سه‌ره‌ستیی بیروباوه‌رت له‌ده‌م و چاویدا ده‌خوینده‌وه، له‌گه‌ل ڕوو‌خۆشی و زمان شیرینی و نه‌رم و نیاویدا. ده‌نگیکێ نه‌رم و خۆشیشی هه‌بوو، له‌ کاتی گۆرانی گوتندا، دلێ پیاوی کیش ده‌کرد و کاری تیده‌کرد. بلیمه‌تی و هه‌لکه‌وتویی و لێ هاتووییشی هه‌بوو، که له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و ڕه‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانییه‌کانیدا. جا ئەم سێ به‌هره‌یه‌ بوون، که (شیخ‌نووری)یان گه‌یاند هه‌ پۆیه‌ی ناوبانگی بوێژتیی و وێژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و ڕۆژنامه‌نووسی، له‌ کوردستانی عێراقدا، به‌تایه‌تی له‌ سلیمانیدا، له‌ ساڵه‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)دا.

له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا، (مه‌حمود جه‌ودهت)، که ئەفسه‌ریکی کورد و نووسه‌ریکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی رهنده‌بوو له‌ وینه‌کیشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسزیه‌وه‌ گۆرپیه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباها)*.

خاوه‌نی ئەم کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌^(۱) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه که ژنیکی فه‌ره‌نسز

(*) ته‌ماشای ڕۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه) بکه، که له‌ شاری (سلیمانی)دا ده‌رده‌چوو، ژماره (۲۱)ی ڕۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵، ژماره (۲۲)ی ڕۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) به‌لکو: (ئهم هۆنراوه‌یه) که له‌ ئەسه‌له‌که‌دا چامه‌یه‌که و مه‌حمود جه‌ودهت به‌شێوه‌ی په‌خشان گۆرپویه بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌ودهت له‌ ۱۹۳۰دا دیسان (مه‌نزومه‌یک)ی تری له‌ فه‌ره‌نسزیه‌وه‌ به‌م جوژه‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرۆدۆم - که یه‌کیکه له‌ ئەدیپ و وه‌ته‌نپه‌ره‌وانی فرانسزه - گوئی خوینین. ژبان: ژ ۲۴۳ له ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). ئەحمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زوویی ئەو په‌خشانه‌ی کرده‌ پارچه‌ شاعیریکێ به‌سۆز و هه‌ر له (ژبان، ژ ۲۶۷ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)دا بلاوکرایه‌وه، دوا دیری:

موقابیلی ئەم ده‌رد و به‌لایه
نازاد ئەپشکون گولانی وطن
چهند بێ و بجدانن، ئینوه ئەبوايه
بۆ مرده‌وه‌کانمان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌ن

بووه. وا دیاره ئەو ئافره‌ته‌ به‌بۆنه‌ی یه‌کیک له‌ شوێشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسزه‌وه. ئەو کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی هه‌لبه‌ستوه. (مه‌حمود جه‌ودهت)یش داوای کردبوو له‌ بوێژه‌کانمان یه‌کیک ئەم هۆنراوه‌یه، که (پریتییه‌ له‌ گۆرانیه‌کی نیشتمانی) بکات به‌هۆنراوه‌ و ساز و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزیته‌وه، تا له‌لایه‌ن شاگرده‌کانی خویندنگا کوردیه‌یه‌کانه‌وه‌ به‌گۆرانیه‌یه‌وه‌ بخویندریته‌وه.

(مه‌حمود جه‌ودهت)یش، هه‌روه‌ک پیاویکی دلناسک بوو و، به‌زه‌بی به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیدا ده‌هاته‌وه، که ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ نازار ده‌دا و زیانی لێ ده‌دا و ده‌چه‌وسینرایه‌وه، پیاویکی زیره‌کیش بوو. بۆیه‌کا له‌ ڕۆژانه‌دا ئەو کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی، به‌په‌خشان، کردبوو به‌کوردی و داوای کردبوو بیکه‌ن به‌هۆنراوه‌ و به‌گۆرانی، که ئاگاداریوو له‌ خه‌باتی نیشتمانیی که له‌ هه‌موو لایه‌کی کوردستاندا له‌ ئارادا‌بوو، چ به‌جنگ و چ به‌پینووس و خه‌باتی بێ خوین، بۆ ده‌ستکه‌وتنه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وايه‌تی بۆ کورده‌واری.

(شیخ‌نووری شیخ‌سالح)یش که ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ هه‌ره‌تی خه‌باتیدا بوو، له‌ پیش هه‌موو که‌سیکدا ئەو خواسته‌ی (مه‌حمود جه‌ودهت)ی جێبه‌جێ کرد. هینای (انتباها)ه‌که‌ی (مه‌حمود جه‌ودهت)ی، له‌ شێوه‌یه‌کی جوان و رازاوه‌ و شوخ و شه‌نگدا، به‌جلویه‌رگیکی کوردیه‌وه‌ و به‌بیروباوه‌ڕ و گیانیکی کوردايه‌تیه‌وه، کرد به‌هۆنراوه‌ و ئاوازیکی یه‌جگار پر ئاهه‌نگ و خۆشیشی بۆ دۆزیه‌وه‌ که له‌سه‌ر کیشی ئاوازی گۆرانیه‌کی فارسی بوو، که ناوی (دیشب کی مه‌را وضعی وطن در نظر ئامه‌د) بوو. ئەمه‌یش هه‌ر له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا پیکه‌ات.^(۱)

= هه‌روا هه‌ر ئەو ته‌رجه‌مه‌یه‌ی به‌ناوی (أزهارى خوینین) له‌ گوڤاری زاری کرمانجیدا له‌ گوشه‌ی (شعیر منسور)دا بلاو کردۆته‌وه. پروه‌: زاری کرمانجی. ژ ۲۳ ساڵی (۵) حوزه‌یرانی ۱۹۳۰ روه‌اندز ل: ۹ - م. ج: ته‌رجه‌می پارچه‌یه‌کی منظومی سوللی پرۆدۆم...

سۆلی پرۆدۆم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعیریکێ فه‌ره‌نسی به‌توانابوو، بایه‌خی زۆری به‌لایه‌نی فه‌لسه‌فی له‌ مرۆقدا ده‌دا، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: ته‌نیایییه‌کان، چاره‌نووسه‌کان. له‌ ۱۹۰۱ پاداشتی نۆبلی له‌ ئەده‌بدا پێ به‌خشا.

(۱) له‌کاتی خۆیدا باس و نووسین له‌سه‌ر ئەم به‌ره‌مه‌ و کردن به‌شعیره‌ی زۆر نووسرا؛ ئاخۆ له‌لایه‌ن بێخووده‌وه‌ بووه‌ یان شیخ‌نووری؟، به‌لام وایزانه‌م وتاره‌ به‌بێژه‌ پر له‌ به‌لگه‌ و راستیه‌یه‌که‌ی مامۆستا ئەحمه‌د هه‌ردی شاعیر کۆتایی به‌هه‌موو ئەو گومان و ئەه‌گرانه‌ هینا و مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌کلایی کرده‌وه‌ و خاوه‌نیتی شاعیره‌که‌ی دایه‌ پال شیخ‌نووری. جا له‌ باسی ئاوازی شاعیره‌که‌شدا، مامۆستا هه‌ردی =

له سالی ۱۹۲۵دا، دیسانهوه، ئەم کۆمەڵە ھۆنراوێیە لە گەڵ چەند گۆزانییەکی تری کوردیدا که بە ھەموویان ژمارەیان دەگەشتە (۲۰) بیست گۆزانیی کوردی، لە ژێر ناوی (گۆزانی کوردی) دا، لە لایەن شارەوانی (سلیمانی) یەووە و لە چاپخانە کە ی خۆیدا، وەک نووسراویکی بچووک چاپ کرا. لە پشته کە ی نووسرابوو: «لە سەر آمری عالیی متصرف و مفتشی إدارى چاپ کراوە». ئەو ھى شایانی باسە، ئەو ھى کە گۆزانیی (انتباھ) بە ناوی (م. نووری)، و اتا (شیخ نووری شیخ سالح) ھووە لە چاپ درابوو. ھەر ھوھا ئەم گۆزانییەم لە چەند نووسراویکی تریشدا دیوھ کە بە ناوی (شیخ نووری شیخ سالح) ھووە چاپ کراوە، وەک نووسراوھەکانی: (کەریم سەعیید) ^(۱) و (موسڵح مستەفا) ^(۲) و (کوردی و مەریوانی) ^(۳) و (نازاد عەبدوڵواھید) ^(۴). کە چى لە سالی ۱۹۷۰دا لە لایەن کاک (محەمەدی مەلا کەریم) ھووە، ئەم گۆزانییە کرابوو بە بەرھەمی (بێخود) و لە نووسراوی (دیوانی بێخود) دا بە ناوی بێخود ھووە چاپ کرابوو.

= دەلێ: «مامۆستا گۆزان لە پێشەکی شیعری - داستانی ھەیاسی و کاکە عابیدین-دا دەلێ: ... ئەو گۆزانییە ی بە ھاوکاریی خوالێخۆشبوو مەحمود جەودەت و شاعیری تەر و پاراوم. نووری پێکھات، ئاوازە کە ی لە سەر پارچە پەک لە ئۆپەرای - رستاخیز شەر یاران...- دانراوھ کە ھى (عەشقی) شاعیری فارسبیە، پارچە کە ئەمە یە:

دیشب کە مرا وضع وطن در نظر آمد
دیم کە زنی باکفن از قبر درآمد

... ئەبێ بزانی کە - دلاوهران- سرودە... واتا ئەو ھى ئەو سرودە ی دانراوھ لە پێشدا ئەو ئاوازی بیستووھ و کاری تی کردووھ و فیری بووھ و ئەمجا ھاووھ شیعەرە کە ی لە سەر ئەو ئاوازە دانراوھ... بۆ یە ئەو قسە یە ی خوالێخۆشبوو مستەفا سائب کە ئەلێ: گوا یە ئەو و کاک ئەنوەر سائب ئەم شیعەرە یان خستۆتە سەر ئاوازی: دیشب کە مرا... زۆرم پین ناخۆشە. تەنیا بە شى دوا ی ئەم قسە یە بە تەواو ئەزانم کە دەلێ شیعەرە کە لە سەر ئاوازی - دیشب کە مرا... یە). بە دوا ی ئەمە دا ئیتر مامۆستا ھەردی کۆمەلێ بە لگە ی ھونەری لە ئاوازاناندا بۆ شیعەر یا بە پێچەوانە ھو، دیتی کە جیتی باو ەرن. بۆ زیاتر بڕوانە: (ھاوکاری - رۆژنامە: ژ ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱ ل: ۸- ئەحمەد ھەردی: شیعری دلاوهران ھى شیخ نوورییە).

(۱) گۆزانی: کەریم سەعیید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نووری، دەنگی رەسەنی شیعەر: موسڵح مستەفا جەلالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆزانی کوردی: کوردی و مەریوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نووری شیخ سالح: نازاد عەبدوڵواھید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

جا ھونەری کاک (نازاد عەبدوڵواھید) لەو ھە دا یە، وەک لە نووسراوھ کە یدا (دیوانی شیخ نووری شیخ سالح) و لە گۆفاری (بەیان)، ژمارە (۱۳۴) ی ئابی ۱۹۸۷دا پیشانی داوھ، بە تەواو ھتی بۆ ھەموو لایەکی خستۆتە روو کە ئەم گۆزانی (انتباھ) ھ، بە ھەلە کراوھ بە ھى بێخود، چونکە لە راستیدا ھى (شیخ نووری شیخ سالح) ھ، نەک ھى بێخود.

(کاک نازاد عەبدوڵواھید)، بێجگە لە گەلێک کەسی تر، وەک (کاک نووری کاکە حمە) و کاک (ئەحمەد خواجە) و (مامۆستا فوئاد رەشید) کە خزم و دۆست و ئاشنا ی (شیخ نووری شیخ سالح) بوون و جوو بووھ دیدەنییان، ھا تە لای منیش لە بابەت (شیخ نووری) و بەرھەمەکانییە ھو، بە تاییە تی لە بابەت گۆزانیی (انتباھ) ھوھ پرسیا ی لێ کردم. منیش ھەرچی بە کەم لە لا بوو، لە بە لگە و بەرھەم و زانیاری پێشکە شم کرد و بۆم چەسپاند کە گۆزانییە کە ھى (شیخ نووری) یە نەک ھى (بێخود). ئەو کەسانە ی لە سەر ھەیش ناوم بردوون، ھەر ھوھا لە سەر ئەو ھو سووربوون کە گۆزانی (انتباھ) ھى (شیخ نووری) یە، نەک (بێخود).

له سالی ۱۹۲۷دا (شیخ نووری شیخ سالح) چەند رۆژێک ھا تە خۆتندنگای سەرەتایی یە کە می سلیمانی، بە دەنگە خۆشە کە ی خۆ ی ئەم گۆزانیی (انتباھ) ھ کە خۆ ی داینا بوو ^(۵)، فیری کۆمەلێکی گەورە ی شاگردانی خۆتندنگا کە ی کرد. من خۆیشم یە کێک بووم لەو شاگردانە. ئەو ساکە تەمەنم لە چوار دە سالییدا بوو کە یە کە می شاگردانی پۆلی شە شەم بووم. ئەمە لە بە ھاری ئەو سالە دا پرووی دا.

بەلام لە ھاوینی سالی ۱۹۲۷دا، ئەم گۆزانییە، لە شیبو ھەکی شەنگ و شۆخدا و بە جلوبەرگ و چەک و روخساریکی کوردانە ھو، لە سەر شانۆ ی خۆتندنگا کە مان، لە گەل چەند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنە ھو دا، بە گۆزانییە ھو لاسایی کرایە ھو. ^(۶)

مامۆستا (فوئاد رەشید) و کاک (کەریم سەعیید) لەو لاسایی کردنە وانە دا بە شداربوون. گۆزانی (انتباھ) ھکە لە لایەن جەماو ەرانە ھو زۆر پەسەند کرا. من خۆیشم یە کێک بووم لەو شاگردانە ی کە دەستە ی مندالانیان پێک ھا تبوو. وەک دیتە ھو بێرە فەرانبەرە گەورە کان و پیاو ە ناو دارەکانی شاریش بۆ ئەو ئاھەنگە ھا تبوون. لاسایی کردنە وانیش تا سێ شەو دووبارە کرانە ھو. بە پارە ی ئاھەنگە کان گەلێک ئامیتری فووی و ساز و ئاواز و کەلوپە لی

(۵) بە لکو راستتر: گۆریبوویە سەر ئۆپەرتیتیکی شیعری.

(۶) بە شیبو ھى ئۆپەرتیت پێشکە ش کرا.

دیده‌وانی و وه‌رزشی پئی کپرا، له‌گه‌ل ده‌ستگیرۆبی کردنی شاگردده هه‌ژاره‌کان له دروستکردنی جلوه‌هرگی دیده‌وانی و وه‌رزشدا. ئەو ئاهه‌نگانه له ژێر سه‌ره‌په‌رشته‌یی مامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێه‌ره‌) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ئاگا) و (فوناد په‌شید) دا پێک هێنران.

کاک (مسته‌فا سائیب) و کاک (عه‌بدو‌لواحید مه‌جید) یش له‌و لا‌وانه‌ بوون که له‌ به‌غداده‌وه هاتبوونه‌وه و له‌ هه‌لسوو‌راندنی کاروباری ئاهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تییان ده‌دان. ئاهه‌نگه‌کان به‌لای دانیشه‌ستووانی شاری سلێمانیه‌وه نا‌وازه‌بوون، دلێ هه‌موو کورد په‌روه‌ریکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وسا که خوتیندنگا که‌مان له‌ مالمی (به‌هێ خان) دا بوو که هاوسه‌ری (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) بوو یه‌کیک له‌و چیره‌کانه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیره‌کی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهیکی رۆمای. چیره‌کی (سکالانوس) یشی تێدا بوو که هه‌موو لایه‌کی هینایه‌ پێکه‌نین. شایانی باسه‌ مامۆستا (فوناد په‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ ناو لاسایی که‌ره‌وه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زاییان زۆر پیشان دا. هه‌ر مه‌په‌سه‌ که (شیخ نووری) یش ئەو شه‌وه‌ چهند دل‌خۆش و کامه‌ران بوو به‌ ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆزانی (انتباه) که‌ که‌ خۆی په‌نجیکی زۆری تێدا دا بوو تا هاتبووه‌ ئەو شیوه‌یه‌وه.

خیزانی مالمی باوکم و خیزانی مالمی باوکی (شیخ نووری) ئاشنایه‌تی و هاتوچۆبان هه‌بوو، چونکه هه‌ر دوو لایان له‌ گه‌ره‌کی‌کدا بوون و مالمیان له‌یه‌که‌وه زۆر نزیک بوو. خۆبشم که له‌ سالی ۱۹۲۷ دا به‌تایبه‌تی وینه‌گریکم کړی، هه‌ر بۆ ئەمه‌ی وینه‌ی بوێژان و وێژه‌وانان و رۆشنیبرانی کوردی پئی بگرم و بینیرم بۆ حوزنی موکریانی، به‌ناوی پرێگرتن و خۆشه‌ویستی پیشاندانه‌وه.

یه‌که‌م جار چوومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) و (میرزا مارف) م‌گرت. ساختمانی سه‌را که شوێنیکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیشه‌ستووانی شاری سلێمانی دروست کرابوو، بۆ ئەمه‌ی بیه‌کن به‌خوتیندنگاه.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وسا که هه‌روا ما‌بووه‌وه. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگیک من و (شیخ نووری) له‌ ناوچه‌ی رانییه‌دا پێکه‌وه فه‌رمانبه‌ر بووین. ئەو کارگیری لادیی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نوشین (قائیم‌قام) ی ناوچه‌ی (رانیه‌) بووم.

گه‌لیک جار له‌ مالمی یه‌کتربدا خه‌ریکی گه‌ستوگۆی وێژه‌بی ده‌بووین. ئەمه‌م نه‌بیست لیتی هه‌یج جارێک بلێ گۆزانی (انتباه) هی (بێخود) ه.

بێجگه‌ له‌وه (مه‌لا مه‌حمودی بێخود) یش، دوور بوو له‌وه‌وه که بتوانی هه‌زراوه‌ی وا به‌جۆش و خه‌روش و شوێشگێرانه و بیروباوه‌ری فه‌ره‌نسه‌بیانه، به‌ده‌مه‌یدا یاخود به‌پینووسیدا بێ. (شیخ نووری) یش گه‌لیک له‌وه‌ بلتدتر بوو، که به‌ره‌می بوێژیکی وه‌ک (بێخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئەو جۆره‌ وێژه‌یه‌ که هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه و له‌ (بێخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه. ئیتر نازانم ئەم ئازاوه‌یه‌ بۆچ نرایه‌وه، که چل سال پتر ئەم گۆزانی (انتباه) ه، به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه ناویانگی ده‌رکردبوو، نه‌ (بێخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و به‌ره‌په‌رچی نه‌دا‌بووه‌وه، که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰ دا (کاکه‌ همه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بێخود؟! (۱) من ئەم گۆزانییه‌م زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئەوه‌بشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆزم، به‌لام گه‌لیک جار له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نووری) ناویان بنایه‌ (په‌رشنگی ئازادی)، چونکه له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی گوتی له‌و گۆزانییه‌ بیت و ناوه‌رۆکه‌که‌ی تیبگات، (ئازادی) په‌رشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هه‌شیدا و ئاراسته‌یشتی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌ پێناو ده‌ستخستنی ئازادی گشتیدا. گۆزانییه‌که‌ به‌کیستی نه‌ته‌وه‌ پیشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌ و کۆمه‌لێکییه‌وه، به‌هه‌موو

(۱) هه‌ر له‌م روه‌وه‌ مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ئاشکرایه‌ شیعی دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر هه‌ر به‌ئینتیبا ه ناوی ده‌با. ۱. ب - یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵ دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌ده‌یه‌ی سلێمانی له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه. له‌ ۱۹۲۸ دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووم به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه له‌گه‌ل چهند گۆزانییه‌کی تر دا‌بلای کردۆته‌وه، بۆ جاری سێیه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ۱۹۳۲ دا به‌ناو شیخ نوورییه‌وه له‌گه‌ل چهند سه‌روود و گۆزانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆزانی کوردی - یان لێ ناوه، بلاویکرده‌وه. له‌ - دیاری لاوان - دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه، ئەمه‌ ئەکاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳ دا گۆزانی شاعیر باسی کردووه‌ له‌ پێشه‌کی شیعی - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین - دا... ئەلێم بۆچی که‌سێک نه‌بوو له‌ پێش ئەم چل و هه‌شت ساله‌دا ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه و بلێ ئەو شیعه‌ی له‌و پێنج سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نووری دانراوه، هی ئەو نییه‌ و هی (بێخود) ه، بۆچی بێخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌دا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوایی کردووه. ۱. ب - ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه؟ بره‌وه: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئەحمده‌ هه‌ردی - شیعی دلاوه‌ران هی شیخ نوورییه‌. ل. ۸).

خه باتیکییسه وه دژی زۆرداری و سته مکاری ده وه سستی و بۆ ده ستکه و تنه وه ی ماف و ئاسایش و ئازادی گشتیی هانه ده دات.

ئهم گۆرانییه و (۱۹) گۆرانییه که ی تریش که له ناو نووسراوه خنجیلانه که دا، له لایهن شاره وانیی سلیمانیه وه چاپ کرابوون، به تاسوقه وه له ناو خویندنگانانی کوردستانی عیراقدا، له لایهن شاگرد هانه وه ده گوتران. له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که س شاگرد هانه کانی به ربه ست نه ده کرد، له خویندنه وه یان، به لام کاره ساتی شۆرش (۶) ی مشتاخا (ئه یلوول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به هۆی به ربه ستکردن له خویندنه وه یان له هه موو خویندنگانا کوردییه کانی کوردستانی عیراقدا. ئینگلیزه کان که له م به ربه ستکردنه دا له ژێره وه، ده ستیان هه بوو، گرتیه کی کوپریان خسته ناو دلێ نه ته وه که مانه وه، که به هۆی ئه وه وه توانییان نا کوکییه ک بخه نه نیوان (کورد هاری) و (فه رمانه وایی عیراق) ی ئه وه سه رده مه وه. (۱)

له سالی ۱۹۵۴ دا که له شه قلاوه دا جی نوشین بووم، له سه ر ده سستی (ده سته ی لاسایی کردنه وه و ساز و ئاوازی یانه ی شه قلاوه) دا، گۆرانیی (انتباه) م زیندوو کرده وه و له گه ل چیرۆکیکی تر دا که ناوی: (دادگاهی سه رچار) بوو و خۆم دامنا بوو، له سه ر شانۆی یانه که، به ئاهه نگ و به زمیکی پرشن گداره وه، له به رده م دانیشته وانی شاری شه قلاوه دا لاسایی کرایه وه. گۆرانییه که و لاسایی کردنه وه ی بایه خی زۆر پی درابوو، ته ماشاکه رانی ئه وه شه وه زۆر پیتی گه شکه داربوون.

له سالی ۱۹۷۱ دا له سلیمانی ئهم گۆرانیی (انتباه) ه و (۱۶) گۆرانی ترم له

(۱) رهنگه خوینهر لیته دا و تێ بگات که ئه وه فه رمانه وایییه ی عیراق گه لێ نیازیاک و دلئسۆزی کورد بووه، به لام ئینگلیز نا کوکی خسته نیوانیانه وه. ئه وه ی نابێ لیتی به گومان بین که ئینگلیز وه ک داگیر که ری عیراق و باشووری کوردستان پیکه وه، بۆ زیاتر کۆنترۆلکردن و جی قائمکردن هه مه شه تۆوی دووبه ره کی نه ک له نیوان نه ته وه جیا جیاکاندا، به لکو له ناو پۆله کانی به ک نه ته وه شدا ده چاند و هه ر بۆی بکرایه به گرتیه کیدا ده دان، به لام خۆ وه نه بین حوکمه که ی به غداش له و باشتربووین له مامه له کردنی دا له گه ل کورد، ئه ی ئه وه دروستکراوی ئینگلیز نه بوو؟ جا بۆیه نا کوکییه که خۆی هه ر هه بوو، به لام به داخه وه له وه حه له دا زۆر که س به تاییه ت پرووناکیسر و خوینه واره کان به هه له له هه لئویسته کانی به غدا ده گه یشتن. وه ک هه موو سه رده م، کۆمه لێ له وانه، ده بوونه ئامرازی جییه چیکردنی نیاز و مه به سته پیسه کانی ئه وه حوکمه ته و ئه وانی دی که به دویدا ده هانتن.

نووسراوه بچکو له که، خسته سه ر که لافه یه کی تۆمارکار، به ده نگی خۆم، له گه ل تاریکدا که له بابه ت میژووی ئهم گۆرانییه وه تۆمارم کردبوو، له به رده م کۆرپکی گه وهری نووسه رانی کورد و هونه رمه ندانی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه و پۆشنبیران خوینده وه و تکام لیکردن که به هه موویان هه ول بدن ئهم گۆرانییه نیشتمانییه نازدار و به گه لکانه بۆ سوودی شاگرد هانه کافان زیندوو بکه نه وه.

له سالی ۱۹۷۴ دا له به رده م کۆرپکی وێژه یی جیهانیدا، که پۆشنبیرانی کوردی خۆشمان تییدا به شداربوون، له شاری (به یرووت) دا، له ئاهه نگی دوا کۆبوونه وه ماندا، له سه ر تۆمارکاریک، ئه و وتاره م و ئه و (۱۷) گۆرانییه م که به ده نگی خۆم تۆمار کرابوون، دا به گۆرانیاندا، له گه ل هه ندیک قسه ی پۆشنکردنه وه که له و بابه ته وه به زمانی ئینگلیزی کردم. گۆرگه کان که زۆر به یان بیگانه ییش بوون، به کورده کانی عیراق و تورکیا و ئیرانه وه، زۆر به یان په سه ندیان کرد. (۲)

له ۱۹۷۷/۳/۲۰ دا نامه یه کی دووردریژم به زمانی عه ره بی بۆ کارگییری (رادییۆ کوردی) له به غدا نووسی. له گه ل که لافه یه ک که ئه و وتاره ی خۆم و هه ر (۱۷) گۆرانییه که ی تییدا تۆمار کرابوو، به ده نگی خۆم. بۆ ئه مه ی به سایه ی ده سته ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه و سه رله نوێ زیندوو ی بکاته وه و بلاویشی بکاته وه. هه ر به و چه شنه له ۱۹۸۰/۱/۲۷ یشدا نامه یه کم نارد بۆ (ئه مینداری گشتیی پۆشنبیری و لاوان) له شاری (هه ولیر) به زمانی عه ره بی، له گه ل که لافه یه ک که ئه و وتاره ی خۆم و هه ر (۱۷) گۆرانییه که ی تییدا تۆمار کرابوو، به ده نگی خۆم، بۆ ئه مه ی به سایه ی ده سته ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه له (ئیسستگه ی رادیۆی هه ولیر) دا سه رله نوێ زیندوو ی بکه نه وه و بلاوی بکه نه وه. جا هه ر وه ک له سه ره وه پیشانم داوه، له هه موو ده رفه تییدا، خه باتم کردوه گۆرانی (انتباه) ه که ی (شیخ نووری) و گۆرانییه نیشتمانییه کانی تریشمان، له لایهن تیپه کانی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه، زیندوو بکرتنه وه، تا به رچاو و دلێ هه مووان بکه وئ ئاواتی کورد په ره رانییش هه ر ئه مه تا که پۆرتیک له

(۲) مامۆستا مه به سستی له (کۆنگره ی په رچفه کردن) به که له ۱۹۷۴/۳ دا له بیروت گیراوه، به ئاماده بوونی هه ندی پرووناکییری کورد و جیهان وه له لایهن (جمعیة الکتاب المقدس و کۆری زانیاری ئه لمانیای پۆژئاواوه) ریکخرابوو... بۆ زانیاری زیاتر پروانه: یادداشته کانی شاکیر فه تاح - کتیبی به کم - هه ر له م پۆژه یه ی ده زگای ئاراس. ئاوێنه ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

رۆژان له لایهن ئه و دهسگایانهوه و ئه و تێپانهوه که له مه و پێش ناوم بردن، ئه م گۆران بیا نه سه ره له نوێ زیندوو بکری نه وه و بلا و یش بکری نه وه و له ناو را دیۆ و له سه ره په رده ی ته له فزیۆندا پێشانی گۆیگران و ته ماشاکه رانی کورده واری بدرین. پێش ئه مه ی و تاره که م ته وا و بکه م، چه ز ده که م سوپاس و ستایش و پێزی خۆم پێشکهشی ئه و سێ نووسه ره بکه م، که نووسراویان له سه ره (شیخ نووری شیخ سالح) داناوه. له راستیدا هه رسیکیان شایسته ی ئافه رین و په سندکاری و سوپاسی هه موو کورده په روه ریکن، چونکه به نووسراوه کانیان سه ری کوردیان به رزکردۆ ته وه.

ئه وه نده ی په یوه نده ی به نووسراوه کانی (دکتۆر کامل چه سه ن عه زیز به سپر) و (مامۆستا موسلح مسته فا جه لالی) په وه هیه، سوپاس بۆ خودا له کاتی چاپ کردنیاندا تووشی ته نگوچه له مه و گیروگرفت و که ندو کوۆسپ نه بوو بوون. چونکه دهسگاکانی (کوۆری زانیاری عیراق/دهسته ی کوردی) و، (رۆشنبیری و بلا و کردنه وه ی کوردی) له سه ره ئه رکی خۆیان بۆیان چاپ کردبوون.

به لام نووسراوه که ی کاک (نازا عه بدولوا حید)، چونکه زۆر گه و ره تر بووه له هه ی ئه وان و له سه ره ئه رکی خۆی چاپکراوه و یارمه تیی (دهسگای رۆشنبیری و لاوان) یش ئه وه نده نه بووه که به شی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گه لێک ته نگوچه له مه و گیروگرفت و که ندو کوۆسپ و، ده ردی سه ری و ناحه زی و وام (قرض) وه رگرتن بووه. ته نانه ت هه ندیک له دل ره شانیش به دزی به وه هه و لێیان داوه ته گه ره له خه باتی بدهن و نه هیلتن چاپکردنی نووسراوه که ی سه ربگری، یاخود هاش و هوشیان کردوه له ژێره وه که نه فرۆشری و هانه ی و امداره کانیان داوه که زوو پاره کانی لێ بسپینه وه و له به لێنه کانی خۆشیان په شیمان بینه وه! له سه روو ئه مانه شه وه، کزی بازاری نووسراو. جا ده بینین،... له گه ل ئه م هه موو باره ناهه مووارانه دا، ئافه رین بۆ (نازاد) که کوۆلی نه دا و وره ی به رنه دا و تا نه گه یشته به کامی خۆی و نووسراوه نایابه که ی خۆی به ته واوی له چاپخانه چاپ نه کرد وازی نه هینا...

(نازاد) هه رچه نده ئه رک و ئازاری زۆر چیشته، به لام به هۆی ئارام و به رگه گرتنه که یه وه توانی به سه ره هه موو گیروگرفت و ته نگوچه له مه کانی دا زال بێ... نووسراویکی نایاب و ناوازه و لیکۆلینه وه یه کی گه و ره و فراوانی له سه ره (شیخ نووری شیخ سالح) و به ره مه کانی پێشکهش به خۆبنده وارانێ کورد کردوه، سه ری نه ته وه که ی خۆشی پێ

به رزکردۆ ته وه... ئه مه یش کارێکی په سه نده که پێویسته هه موومان پیرۆزیایی لێ بکه ین. (*).

هۆنراوه که ی (شیخ نووری)

(انتباه)

(له سه ره وه زنی: دیشب که مه را وضع...)

أولادی وطن ئیمه که وا میلله تی کوردین
 بۆ غایه ی ئاسایشی میلله ت هه موو گوردین
 شپیرانه ئه وا معرکه ئاری و غا بووین
 بۆ رشتنی خۆیناوی عدو حاضری راه بووین
 له پێشمانه وه هه روا، به یداخی ظفر ده روا
 ریشه ی عدو با ده رینین، حق به ده ستی خۆمان بسپین
 بۆ نه مانی مظالم سوارانی جه نگی
 ته پلێ بازیان لیدا به شوخ و شه نگی

باوک:

له م وضعه گه ر ئه ی دوشمنی کورد ئیوه ده پرسن
 ئه م هه مه مه یه میلله ته هه لساوه بترسن
 کفن بۆ خۆتان بپرن. هه ر له ئیستاهه بمرن

(*) کاک نازاد عه بدولوا حید له چوارشه مه ی ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هه ولێر، به درێژی باسی ئه و ئاسته نگ و ته گه رانه ی بۆ کردم که که سانیکی ناحه ز و خۆیست له به رده م چاپکردن و په خشی ئه و دوو به رگه ی دیوانه که یان داده نا و به زۆر شپوه ی دوور له هه لسوکه وتی ئه دیب و رونا کبیره وه به ره ره کانیان کردوه... مه سه له کهش له وه زیاتر نه بووه که وه ک له مه وه به ر باسمان کرد و یستراوه ئه و دیوانه ی به ناوی خوالیخۆشبوو (موسلح جه لالی) په وه ناماده کراوه پێشکه وێ و زووتر به خریته بازا ره وه!! خۆ که دوو به رگه کهش چاپ کرا، پێ بوو له هه له ی چاپ و نارێکی له رووی هونه ریه وه، هه رچه نده له کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درێژی ئه و که موکوپی و هه له ی چاپانه له (هاوکاری) دا خرایه به رچاو خۆبهران، به لام ئه مه ئه و ناله باری و ئه قلله منالانه و ناکاملانه ی هه ندێ له وانه پێشان ده دات که داسه پاون به سه ر نێوه نده ئه ده بی و رۆشنبیره که ماندا.

لازمه له بهر غه م و حسرت، بېن نه شکرپیزی مذلت
ئهی دلاوه رانی وطن وهرنه ایمم داد
باوک به په روژ لیتان ته کا استمداد

کور دانی غظنفر شکه نی معرکه تاغوش
نابیی بکه نهم باوکی خوتانه فه راموش
زیرا که دوو چاوی ابدیی ئیمه له گوریا
چاوی له ظفرتانه له هر ب و شهر و شوریا
باوک به قوربانتان بی. روچه که ی فدانان بی
وقتی فرصت و اتفاقه. روژی لابر دنی نفاقه
تاره زوو نه کم ئیوه وقتی احتضار
به شان و ظفره وه بمبهن بو مه زار.

دایک:

بو دفعی مظالم له موانع مه که په ره یز
ساده س بده ره شیر و تفه ننگ، خه نجه ری خوونریز
بو ئیوه که وا غیره ته یه کده فعه ره گ و ئیسک
حاشاکه به حزنیتیکی ذلیلانته وه فرمیسک
له چاوم بیستو بتکی، دلیم یه کذره پره بشکی
چونکو ئیوه جسور نه بینم، نامینی تازاری برینم
شیره که م حاللتان بی، روژی هیمه ته
روچه که م فدانان بی، وقتی غیره ته.

مناله کان:

نجمه ی املی ئیمه هه موو به م دهس و برده
خه لقیینه له بو مسعدتی میلله تی کورده
مه وتی که حیاتی وطنیتی له دوابی
سه د ژینی ذلیلانته ی یارب به فدابی
ته و که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن

مردنی له پینگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هه ر که س خوی بکا به قوربانی میلله ت
له قبرا هه تا محشر ناکیشی ذلت.

تافره ت به منداله وه:

یاران و ره فیقان و دلیر و یه لی کوردان
شهر جه ژنی هه موومانه برۆین بو صفی مه دیدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
ته وسا گول نه که یین ئیمه به شاباشی قدمتان
گر له ئیوه چند که س شهید بی، لازمه عزای ئیمه عید بی
نهم پلنگ به چانه ی وا انتقام سیین
گه وره یان ده که یین ئیمه، حقتان نه سیین.

کچه کان:

ئیمه که نه مانکردووه بونی چه مه نی شوو
مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
نهم تازه جه وانانه له بهر سیرتی ئیمه
گره بیستو بکه ن تاره زوو شرکتی ئیمه
لازمه که عودت بفرموون، بیته وه به روویه کی گولگون
یعنی چیهره ره نگی بن، به شان و ظفر
خوینی دوشمن بریژن به نووکی خه نجه ر.

چه ک به دهسته کان:

ئیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
سویند خویری حضوری حق و باب و کهس و کارین
بو مسعدتی نهم وطن و میلله تی کورده
ریشه و ره گی ظالم بپرین به م دهس و برده
تا که ی له زه حمتا بین، له ناو مذلتا بین

لازمه به‌کەیف و مسرت، رۆح بکەین به‌قوریانی میللهت
ذاتهن ئییمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆئوهی فیداکار بین تا پۆژی مردن. (**)

م. نووری

(**) ئەم گۆرانییه‌مان له نووسراوی (گۆرانی کوردی) وەرگرتوو، که له ساڵی ۱۹۲۵دا، له سلیمانیدا،
له‌لایهن شاره‌وانی سلیمانیه‌وه له چاپخانه‌ی شاره‌وانیدا چاپ کراوه. (ش. ف.).
سهرنج: سه‌رحه‌می به‌رهمی شاکر فه‌تاح، به‌رگی سیتییه‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، کۆکردنه‌وه و
رێکخستنی: ئەحمەد سه‌یدعه‌لی به‌رزنجی، ۲۰۰۴، ل ۳۰۱ - ۳۱۷.

فهره‌نگۆك

ئ

ئاتەش كەدە: ئاگردان، ئاگردانی پەرستگاكانى زەردەشت.

ئاخیرهت: رۆژى قىيامەت، جىهانى دووهم.

ئاسار: كۆى (أثر). هەموو شتىكى كە ویتەى مايبیتەو، شوپىن پىن.

ئاسىب: زىان، زەهر.

ئاسىباب: ئاسىباو، ئاش.

ئاشفتە (ئاشوفتە): پەرتىشان، ئالۆز و شىباو.

ئاشىيانە: هیتلانە.

ئاغاز: سەرەتا، دەست پىن كردن.

ئاغوش: باوەش، باخەل، هەمىز.

ئافاق: ئاسۆ، هەموو دىناش دەگەيەنى.

ئافات: بەلا، زىان، هەموو شتى كە لە ناوچى، كۆى (آفة) يە.

ئاقتاب: خۆر، هەتاو، رۆژ.

ئافەرىدە: مەخلوق.

ئافەرىدەكار: خالق.

ئاھن: (ف) ئاسن.

ئاھىستە: بەھىمن، لەسەرەخۆ، هیتواشى.

ئالام: كۆى (ألم)، ئىيش و ژان و ئازار.

ئامال: كۆى (أمل)، هىبا، ئامانج.

ئەبەد: پىن پراڤەو.

ئەبر: (ف) هەور.

ئەبىبەم: دەبىستەم.

ئەختەر: (ف) ئەستىرە.

ئەخگەر: (ف) پشكۆ، پەنگر، سكل، پوولوو.

ئەدنا: نزمتر، زەبوونتر.

ئەركان: كۆى (روكن = ركن) كۆلەگە، پاىە، گەورەترین و بەھىزترین پارچە و بەش لە هەموو شتىك،

شتى بنچىنەيى.

ئەزەل: سەرەتای دروست بوون، رۆژى بناوان، هەر بوو و هەر دەبى.

ئەسرار: كۆى (سره)، نھىتى.

ئەسفەلى سوفلا: ژىرى ژىرەو، بنى بنەو.

ئەشك: (ف) فرمىسك.

ئەغبار: بىگانە، خەلكى دوور.

ئەفسەر: تاج، تاجى پادشايان.

ئەفسوردە: كلاو، ساردبوون.

ئەفشان: بلاوكەرەو، پزاندن، پەخش.

ئەكوان: كۆى (كون)، هەرچى ئافەرىدە و داھىنراوى عەرز و عاسمانە.

ئەلەست: رۆژى ئەلەست ئەو رۆژەيە كە خودا دىناى دروست كرد و لە ئەرواحى خەلقى پرسى (ألست بىركم؟).

ئەلەم ئەفزود: (ف) دەردەدار.

ئەندوھ: (ف) خەم.

ئەنسال: كۆى (نسل)، ئەو.

ئەنصار: أنصار، لاىەنگىر.

ئەنوەر: هەرە رووناك. رووناكتر، درەوشاوتەر.

ئەنەس: خەم رەوتىن، هاودەم، ئەوەى دل دەداتەو.

ئەنەن: أنین، ئازار، نوزە و نرکە.

ئەوج: (أوج) بلىندى، بلىندترین، بەرزترین پلە.

ئەيوان: هەيوان، تاق، دىووخانى شاهان.

ئەينەلمەفەر: (أين المفر) بۆ كۆى دەرچىن؟ بۆ كۆى رادەكەى؟

ئەيجالال: إجلال، گەورەکردن، بەرزکردنەو.

ئەيجالى: إجمالي، پوخته و كورته.

ئەبتهام: إتهام، تاوانبار كردن.

ئەحتىزار: إحتضار، گىبانەلا، ئاويلكە، ئاوزنگ دان، سەرەمەرگ.

ئەزەد: خوا، يەزدان.

ئەزەدى بىچوون: خواى بى ویتە و بى هاوتا.

ئەزىتراب: إضطراب، پەشىوبى.

ئەستىخوان: (ف) ئىسقان، پىشە.

ئەستىغنا: إستغناء، بى نىازى.

ئىستىقبال: إستقبال، بەرەو پىرەو، چوون، پىشوازی.

ئىستىقلال: إستقلال، سەر بەخۆیى.

ئىستىمداد: إستمداد، پەرەسەندەن، بەھاوارەو، چوون.

ئىستىزال: إستزال، ملکہ چى، سەر شۆرى.

ئىستىقامەت: إستقامة، راستى، راست بوونەو، كارتىك دواى خواری و خىچى.

ئىستىئاف: إستئاف، لەسەر رۆيىن، دووبارە كرنەو، چوونەو سەر.

ئىستىهزا: إستهزاء، تەوس و لاقرتى، گالته پىكرىن.

ئىزمىحلال: إضمحلال، لەناوچوو، پەراگەندە، بەرەو نەمان و نابوت بوون.

ئىعتقاد: إعتقاد، باور.

ئىعتىلا: إعتلاء، سەر كەوتن، بەرزىوونەو.

ئىقبال: إقبال، روو تىكرىن، پىشوازی كرن، بەخت.

ئىقلىم: مهلبه نە.

ئىكراھ: زۆرى لىكرىن، بەزۆر شتى بەسەر كەسىكدا بسە پىتى كە خواستى خۆى لەسەر نەبى.

ئىمتىحان: إمتحان، تاقىكرىنەو، ئەزموون.

ئىمداد: إمداد، يارىدەدان، بەھانا گە پىشتن.

ئىن و ئان: (ف) ئەمە و ئەو.

ئىنشا: دروست كرن، وتنى قسەى جوان.

ئىنقراز: قى تىكەوتن، لەناوچوون، كۆتايى ھاتن بەجنس و توخم.

ئىنتىقام: إنتقام، تۆلە.

ئىنقىلاب: إنقلاب، ھەلگىروداگىر، سەروىن.

ئىھمال: إهمال، پىشتگوى خىستن، كەم تەرخەمى كرن.

ب

باخەبەر: خەبەردار.

باسوق: دۆشاوى تىتى (رەش يان سىپى) نەختى ئاردى نىشاستەى تىدەكەن. لەسەر سىنبىيەك

دەپىرئىن، ئىستر دوايى دەمەيى و خەست دەبىتەو و ھەكو ھەویرى لىدىن. دوايى بەچەقۆ قالب قالب دەپىرن.

باعىس: باعث، ھۆ، سەبەب.

بەختە باران: مانگى مایس كە باران كەم دەبىتەو و لەوانە بەبەرى يا نەبارى.

بەخشایشى خوا: خوا بەخشىن و لىبوردنى زۆرە بۆ گوناھ. ھىچ باک و خەمت نەبى.

بەدئەندىش: بەدخوا، بەددل، بەكى بىرى بەد بى و خراپ بى لە بارەى بەكىكى دى. نىياز خراپ.

بەدبىر: كارگوزار، ئىشكەر.

بەدنىھاد: نىھت و نىياز خراپى.

بەدنامى: بەدناوى، رىسوا بوون، ناووزران.

بەردووش: (ف) لەسەر شان و پشت، بەكۆلەو بوون.

بەرداش: بەردى ئاشى ئاو، كە گەنم و دانەو پىلە دەھارى.

بەرگن: خورى ئەو كاوپرە، كە ھىشتا نەبوو بە سالەو خەتە، كە بوو بە مەر پىتى دەلئىن (خورى) يان (روینگ).

بەرىدى خەيال: پەيامى خەيال.

بەسەر: بصر، بىن، چا، دىدە.

بەسىرەت: بصيرة، بەرچا و روونى.

بەقا: مانەو.

بەكوللى: بەكجارى، ھىججارى.

بەلك: جۆرە روو كىكە رەگى ھەيە، رەگەكەى دەردەھىترى و بۆ ھەندى كاروبارى پىشەسازى بەكارى دەھىتن و شىرىنىشە.

بەندەگى: نۆكەرى يان كۆيلايەتى.

بەندى جگەر: پىشەى جەرگ.

بەنى بەشەر: بنى بشر، مرؤف، ئادەمىزاد.

بەھەر سوو: (ف) بەھەر لادا، بەھەر شوتىن. ھەر جۆر.

براھمەن: پىشەوای ئاپنى براھمىيەكانە. لە شوتىنى خۆيدا باسما كرنەو.

بوتكەدە: بوتخانە، پەرسنگاى بوتان.

بووزوو: لە ناوچەى رانبەدا بەكار دەھىترى. مەبەست شالى رانك و چۆغەبە، كە لە مەرەز دروست دەكرى.

بورىد: براو.

بورىان: برژاو.

بونىاد: بنىات، دروستكارو. بنجوبناوان.

بىنئىمە كەنار: بنئىمە لاو.

بىن ئاشىانە: بىن ھىلانە.

بىچوون: (ف) بى ھاوتا، بى نەزىر، خوا، كە عەرەب بەخوا دەلئىن (لىس كمشلە شىء).

بىن ھەدد: بى سنوور و كۆتايى.

بیتخود: بیتی هوش، زعیف، بیتی حال، بیتی اختیار.

بیدار: نه نووستوو، خهو لی نه که وتوو، هوشیار.

بیتی ژهن: کوری (گیو) و خوشکه زای (پوسته م) بووه، دلی دهچی له (مه نیزی) کچی (نه فراسیاب)، جارتیکیان (نه فراسیاب) له مائی کچه که پیدا ده بیینی. ده پگری و له چالیکدا بهندی ده کا. پاشان (پوسته م) ی خالی دیت رزگاری ده کات.

بیتی شومار: بیتی ژماره.

بیتی گونه ه: مه بهستی بیتی (گوناه).

بیتی نهوا: بیتی پهنا و پشتیوان.

بیتی: صفصاف، دار بی.

بیروشه ی خهو: خهوی قول.

بیکران: بکر، نوبه ره، سه ره تا و به که می هه موو شتیک.

بیم: ترس، واهیمه، دوو دلی.

بیم ناوهر: ترس هیئنه، ترسینه، ترسناک.

پ

پاره پاره: پارچه پارچه.

پایه مال: ریسوا.

پهرده گوشا: پهرده کرانه وه.

پهرژموورده: ژاکاو.

پهرستش: پهرستان.

پهرستشگاه: معبد، شوینی پهرستان.

پهرواز: فرین.

په رهتیز: سله مینه وه، پاریز.

په ست: نزم، نهوی.

په سمایه: (ف) بیتی نرخ.

په ل: بهردی پر به دهستی هاو تیزراو.

په له: په له هور.

په له: په له باران.

په له: پارچه.

په نهان: شاره، نادیار.

په یک: نامه بهر، قاسید، ته تهر.

په یکان: سه ره تیر.

په میا: ئاسا.

په یوهسته: پیکه وه لکاو.

پرتهو: روشنایی و تیشک.

پرتهو ئه فشان: پرشنگ هاو تیز، تیشک ده ره وه.

پرسه: پرسه، ته عزیه.

پرسش: پرسین.

پدر: باوک، باب.

پسهر: کور.

پشتینی پیچکه لیره: پشتینی ئافرهت که پلپله کانی لیره بیت.

پلوسک: ئه ته نه که یان داره له سه ریان داده نریت چوراگه ی بارانی پیدا دیته خواره وه، یان

کانیبه کی ئاو که له بهرزیبه که وه ئه داره کون کراوه یان ته نه که چه میتراوه ی بو داده نریت تاکو ئاوه که

به گلری و کویی بیتنه ده ره وه و بلاونه بیتنه وه.

پوار: پوا، رزی، وردوخاش.

پیچ و تاب: ئه لقه و لوول خواردوو.

پیشان: نیوچه وان، ته ویل.

پیری موغان: خاوهن مه یخانه.

ت

تائیفه: کومه له که سانیک، نه ته وه.

تاب: پیچ.

تابدار: به پیچ.

تابان: دره وشه دار، تیشک ده ره وه، پروناک.

تارانی: پاره به کی کونی عه جه مه، واته ره شادیبه کی عوسمانی، دوو قرووش، چوار عانه، (۱۶)

پوول.

تاغات: طاعة، پهرستن، مل که چ کردن بو خوا و فرما بشته کانی.

تالع: بهخت و چاره نووس.

ته جه للی: خو ئاشکرا کردن، خو ده رخستن.

ته جه دود: نوئی، تازه بوونه وه.

ته جره به: تاقیکردنه وه، نه زمون.

تهجهيز: ناماده و تهيار.

تهئهمول: تأمل، رآمان، بيركردنهوه، خهيالآ كردن، سهرفجدانى ورد، تيرآمان له خوآيان له دهرهوهى خوآ.

تهئهئنى: لهسهرخوآيى، ئارام و هيمنى.

تهتهر: نامهبر.

تهحهمول: تحمل، خوآرگرتن له بهر ههموو ناخوشيبهك.

تهختهنهرد: تهختهى يارىي تاووله.

تهدوير: له (مدور)هوه، كردنى بهشيوهيهكى بازنهبي.

تهرانه: گورانى، ناواز.

تهرانهگۆ: گورانيبيژ، ناوازيبيژ.

تهرهقى: ترقي، بهرزبوون، بلنديوون، پيشكهوتن.

تهرهپ: شاد بوون، شادمان له (طرب)هوه.

تهرهننوم: گورانيي و تن، ناواز دهرخستآن.

تهرز: لق و پوآي راکشاوى پروهكى خشوك وهكو كالهك و شووتى.

تهرغيب: ئارهوو لا پهيدا كردن، بهلام به ئيراده و دهسهلانى خوآى ئه و ئارهوو په پيدا بي.

تهركال و ديمهكال: ئه و زهوييهى بهراو بيت و كشتوكالهكى ناوى بيت.

تهزيين: (تزيين) جوان كردن، نارايش كردن، پهونهقدان به شتى.

تهسوير: تصوير، دروستكردنى ويتهى كهسيك بيان شتيك.

تهشپي: جۆره قاپتيكى پهله، له دار دروست دهكړئ.

تهشييعى جوسمانى: بهرئ كردنى تهرمى مردوو.

تهقير: نيشاندانى حال، خستنه روو، ئاشكرا كردن.

تهكرار: تكرر، دووبارهكردنهوه، پيداچوونهوه بهسه شتيكدا.

تهلافى: لهناو چوون، نهمان.

تهمام: تمام، تهواو، ههموو، گشت، دروست.

تهميز: دووبارهكردنهوهى بپارى دادگا، لاي دادگاى تاييهتى.

تهن: جسم، جهسته، لهش.

تهنگ دهست: ههژار و دهست كورت.

تهوهللا: ههلهدا، دوورخراو.

تهى: طى، پيچانهوه، قهكدردن، نووشتانهوه.

توربه: تربه، خاك و خوآ.

توربهى موشكين:

تورپه: ئه و دهسته مووهيه كه بهسهر نيوجهواندا دپته خواري.

موشكين: نيسبهته بو (موشك) كه مادهيهكى بوآن خوشه له ناوكى مامزى موشك دپته دهري. مامزى

موشك جوره مامزكك وهكو نايي فيل دوو كهلى دريژى ههيه، زورتر له شاخهكانى هيمالايى هيندستان

دهزي، له ژير زگى كيسهيهكى بچووكى وهك دوومهل ههيه ماددهيهكى پهيتى تيدا كودهبيتهوه. ههر

كاتيكي كه كيسهكه پر دهبن مامزهكه ههست بهئازار و خارشت دهكا، ناچار له بهردى دهخشيني تا

دوومهلهكه دهتهقى و ناوى پورگهكه دهريژيته سهرووى زهوى و وشك دهبيتهوه، ئهه مادهى موشكى

بوآن خوشه. مامزى تاتار و مامزى خوتهن و مامزى خهتاو مامزى موشكينيشى پي دهلين. كهواته ئه و

دهسته مووه كه بهسهر نيوجهواندا هاتوهته خواري ئه و دوو سيفهتهى ههيه:

۱- بوآنى موشكى ههيه.

۲- رهشه، چونكه رهنكى موشكى ههيه.

توولى شهو: طول الليل، بهدريژايى شهو.

توور: طيور، بالنده، فنده، بالدار.

تويخ: تويژال، توئ، چهرم، پيست.

تيجوال: تجوال، هات و چوآ.

تيرهوتار: تاريخ و نوتك.

تيرهگى: تاريخ، شهو.

چ

جاه: پايه و پله، شان و شكو، بهرزي، قهدر و قيمهت.

جان: گيانيكه دهزگاي لهشى زيندهوهري له ماوهى دياريكراوى ژباني ئه م سهرزهمينهدا پي سپيراوه.

جانان: دلبران، فارس بهجان و رهوان ناويان ناوون.

جاني: پياو خراپ و بهدكردهوه.

جاو: خام و بلوورى ئيستايه، له كاتي خوآيدا بهدهست پانه تهونى جوآ چنيوبانه و پتيان وتوهه

(جاو).

جاويدان: خلود، نهمرى.

جهبان: جبان، ترستوك.

جهد: باپير.

جهم: كورى تهمورسه، يهكيكه له شاههنشاهه ئهفسانهبييهكان، چارهمين شاههنشاهى بيشدادبيانه

بهپي شانامه هوسهده سال فرمانرهوايى كردوه. جهزنى نهروژ له لايهن ئهوهوه بنيادنراوه، پيالاهيهكى

ئهفسانهيى ههيووه، كه له و پيالاهيهدا ههمو شتيكى دنيايى ددهيت. كورتهى ناوى جهمشيده.

جهنهتولهئا: جنة الماوى. بههشتى ههوتهم، خوشترينى ههمو بههشتهكان.

جەوال: ھۆر، شۆلەكە لە بەن دەچنریت بە تەون بەیەك تایى وەك گونییە یان بەدوو تایى وەك ھۆر دروست دەكرى.

جەوان: جوان، گەنج، لاو.

جگەرى بوريد: جگەرى براو.

جوود: بەخشین، چاوتیبری، كەرەم.

جیلوه: پيشان دان، ناشكرا كردن.

جینان: كۆى (جنّة)، بەهەشت.

ج

چاووگە: مصدر، سەرچاوه.

چاھى زەقەن: چالئى چەناگە.

چاھى زەنەخدان: (ف) چالئى چەناگە.

چەشمە: سەرچاوه، كانیى.

چەشم: (ف) چاو.

چەمەن: مېترغوزار، سەوزایی، چیمەن، زەوى سەوز و تەر، مېترگ.

چەمەنزار: جینگەبەك چیمەنى زۆر و فراوانى لى بى.

چراغ: (ف) چرا.

چست (چوست): چالاک، چاپووك، گورج و گۆل.

چیلکە و چەوئیل: لقی بارىك و وردى دار.

چۆلى قفره (چۆلى قولفە): جارن بەرئىگای بەغدايان وتوو چۆلى قفره یان (قولفە). ئىشارەتە بەرئىگای نىوان سلیمانى - بەغدا (قفر) لە وشەى (قفراء - مقفر) ھوہ ھاتووہ، واتە چۆل و ببابان.

چین و خوتەن:

چین: ناوی ولائىتیکە لە رۆژھەلاندا.

خوتەن یان خەتا: شارىکە لە ولاتى چین. ناوچەکانى باکوورى چین کە برىتیىیە لە مەنشورىیا و مەنگۆلستان و تورکستانى رۆژھەلات و بەشىكى سىبرىا. لە شىعردا کىنايەتە بۆ زولف و خەت و خالى یار، چونکە مامزى موشكى ئەوى بەناوبانگ بووہ، موشکیش رەش و بۆن خۆشە.

ح

حاتەم: عارەبىكى ھۆزى تەيە، کە بە دەھەندە ناوی دەرچووہ.

حادیسە: رووداو، ئاشووب.

حەرىم: ئەو بەشەى ئافرەتى تىدا ژباوہ لە مالە گەورەبەکدا یان پاشايەکدا.

حەزىن: خەمناک.

حەسەد: ئىرەبى.

حەفلات: حفلات، بەزم و ئاھەنگ.

حەفید: نەوہ، کورەزا و کچەزا.

حەق گۆ: ئەوانەى زمانیان بەقسەى راست ھەلدىن.

حەلوہلا: ھاوار و فریاد.

حەمىيەت: غىرەت و ئازابى.

حەىران: حەپەساو، سەرسورماو.

حوزن: حزن، خەم، ناخۆشى.

حدوود: حدود، سنوور.

حیدەت: توندى، تىژى، توورەبى.

حىرس: حرص، مەىلى زۆر بۆ شتىک، ئارەزووى بەھىز.

حیسە: حصە، بەش.

حىشمەت: حشمت، وىقار و داوین پاکی.

حلیف: حلف، پەیمان.

خ

خاترجەم: دلنیاہ، بى خەم بە.

خادىم: خزمەتکار، نوکەر.

خار: دړک.

خاروخەس: دړک و پووش.

خاشاک: زىل و زال، پروپووش، خلتە.

خاکسار: خۆلاوى.

خاکستەر: خۆلەمپش، مشکى.

خانە: خانوو، ژوور، مال.

خەجستەفەر: فەر و بەرەکەت ھىنەر، پى و قدووم خىر، موبارەک، بەپىت و بەرەکەت.

خەدەمات: خزمەتگوزارى.

خەرات: مەىخانە، شەرابخانە. لە بنجدا بەعەرەبى (خربات)ە. کۆى (خرىة) بەمانای وىرانە و

کاوولگە.

خەرار: چىنپىكى شاشە، لە مووى بزن دروست دەكرى، ئەوسا لە كۆندا ھەرچى توتتە دەکرایە

خه راره وه.

خه سته: نه خویش، دهرده دار.

خه سم: خصم، دوژمن، ناحه ز.

خه لفه نه مام: لقی تازه رواو، یا خود واژام.

خه مامار: باده فرۆش.

خه میده: کۆماوه، چه ماوه.

خه نده فشان: ئەو که سه ی پیکه نین بلاو ده کاته وه.

خه ریدار: کپیار.

خه ز: خضر، ناوی به کینک له نزیکان به خواجه و مهرگی لی دوور که وتوو ته وه. ده لپین ناوی ژبانیشی

خوار دوو ته وه و هه میسه هه ر جوان ده مینت.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لپین.

کسوف: رۆژ گیران.

خورج: بهو دوو تایبیه ده لپین که له کۆچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نه ختینه ی تیده که ن. وه ک

هۆر وایه، به لām دهمه که له سه ره وه یه. ئەوسا جیگه ی کانتۆر و سندووقی گرتوه.

خویره م گو شادی: خویشی و شادی، به ختیار ی.

خورشید: خۆر، رۆژ.

خوسران: له ده ست چون، دۆراندن، زبان کردن.

خولاسه: خلاصه، نویسکی هه موو شتی، جه وه هری.

خولد زار: (خولد)، نه مری، به هه شت.

خولد زار: به مانای جیگه ی نه مران، به هه شت ده گرتته وه.

خوم: (ف) کوپه ی شه راب.

خونریژ: خونریژ.

خیره د: عه قل و ئاو هز.

خیره دمه ند: زانا، دانا، هۆشیار، عاقل.

د

دارک: دار که بچوو که که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جو به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، ئنجا که (مه ن) که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یان په ست و داریکیان به سه ری داده هیتا. بهو کرداری

دار به سه ر گه نم داهیتانه ده لپین (دارمال). (پتوانه ش) هه به که وشکه ی دانه که ده گرتته ناو مه نیکه وه

یان ته نه که یه که وه، چه ندی پتوه به ند بیته پتی ده لپین (پتوانه).

دارولفنون: زانست، نهضة، رپنسانس.

داری به قا: دار البقاء، به هه شت.

داری لیژنه: داری که له کراو بۆ سووتاندن.

دانش: زانین، ئاگاداری.

دامی: (ف) داوی.

دانشوهر: دانا، عاقل، حکیم.

ده بده به: دهنگی پتی ولاغ، دهنگ و هه رای ته پیل لیدان. رۆبیشتنی پاشایان که به ته پله وه به ری

ده کرین.

دهسته دوو: ئەو داره به که ده کری به پشتی هه و جار که دا، جوو تیار که به ده ست ده یگری، تاکو

هاوسه نگی هه و جار که ی پی رابگری، لهو کاته ی خو ی به سه ری داده دا، تاکو قورس بی و به زه ویدا بچی

و هه لی بدری.

ده سمال: کۆلوانه، جو ره قوماشیکی سی سوو جیبیه ژنان ده یکه نه کۆلیان.

ده فر: قاپوقاچاخ، حاجه تی شت تیکردن، ده وری.

ده نائه ت: نه فس نزمی، نییه ت پیسی.

ده وا: دوا، داوودهرمان.

ده وه ن: دره ختیه له.

ده هه ن: زار، دهم، ده لپین چه زره تی یوسف له سالنه گرانیه کانی میسر دا به قسه ی خو ش توانیوه تی

متمانه بخاته دلی خه لکه وه.

ده ی: مانگی ده به می خورشیدی ئیرانییه، یه که می مانگی زستانه که سه رده می به فر و باران و سه رما

و سه ختیه به. مه وله ی ده لتی:

ساقی باک نیه ن جه سه ردی ده ی ده ی

هه وا وه ش که رۆن، نه شته ی نو شای مه ی

ده ی جوور: تاریکیی توخ.

دراز: درپژ.

دره ختی سالخورده: دره ختی ساوا، دره ختی به ته مه ن بچوو ک، نه مام.

دره خشان: بریقه ده ر.

دریغ: ئەفسوس، موخابن، داخی گران.

دلروبا: دلفرین.

دلریش: دلی بریندار.

خه راره وه.

خه سته: نه خویش، دهرده دار.

خه سم: خصم، دوژمن، ناحه ز.

خه لفه نه مام: لقی تازه رواو، یا خود واژام.

خه مامار: باده فرۆش.

خه میده: کۆماوه، چه ماوه.

خه نده فشان: ئەو که سه ی پیکه نین بلاو ده کاته وه.

خه ریدار: کپیار.

خه ز: خضر، ناوی به کینک له نزیکان به خواجه و مهرگی لی دوور که وتوو ته وه. ده لپین ناوی ژبانیشی

خوار دوو ته وه و هه میسه هه ر جوان ده مینت.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لپین.

کسوف: رۆژ گیران.

خورج: بهو دوو تایبیه ده لپین که له کۆچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نه ختینه ی تیده که ن. وه ک

هۆر وایه، به لām دهمه که له سه ره وه یه. ئەوسا جیگه ی کانتۆر و سندووقی گرتوه.

خویره م گو شادی: خویشی و شادی، به ختیار ی.

خورشید: خۆر، رۆژ.

خوسران: له ده ست چون، دۆراندن، زبان کردن.

خولاسه: خلاصه، نویسکی هه موو شتی، جه وه هری.

خولد زار: (خولد)، نه مری، به هه شت.

خولد زار: به مانای جیگه ی نه مران، به هه شت ده گرتته وه.

خوم: (ف) کوپه ی شه راب.

خونریژ: خونریژ.

خیره د: عه قل و ئاو هز.

خیره دمه ند: زانا، دانا، هۆشیار، عاقل.

د

دارک: دار که بچوو که که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جو به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، ئنجا که (مه ن) که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یان په ست و داریکیان به سه ری داده هیتا. بهو کرداری

دار به سه ر گه نم داهیتانه ده لپین (دارمال). (پتوانه ش) هه به که وشکه ی دانه که ده گرتته ناو مه نیکه وه

دلغریب: ئەوێ فریبی دل دەدا، ئەوێ دل دەبا.

دلغیگار: دلێ بریندار، دلێ دەردەدار، زویر.

دلێ زار: دلێ نازاردراو، دلێ شکاو.

دوجەیل: مەبەست سارای (دوجەویل) ه که دەشتیکە مەجنوونی تێدا سەرگەردان بوو. وەک لەو شیعەدا دیارە:

ئەمن مەجنوونم وێلێ دوجەیل

ئاواری لە شوێن زولفانی لەیل

دوعا گۆ: ئەو کەسە دوعا دەکا.

دوعای موستەجاب: ئەو کەسە دوعای گیرا دەبێ.

دوکوم: حیساباتی هەموو قەزا و ناحییەکان و ناو شاریان کۆکردوووەتووە و سەرئەنجامەکی ناوئراوە (دوکوم).

دوودی هەناسە: دووکەلێ هەناسە.

دوون: نزم، نزم پەرەری. سێلەیی.

دیار: کۆی (دار) واته نیشتمان، ولات.

دیبا: جۆرە قوماشیکی ئاوریشمی، قوماشی ئاوریشمی رەنگاو رەنگ لە عەرەبیدا بوو بە (دیبا).

دیرایەت: درایە. زانین، پسپۆری.

پ

پاھ: پێ، پێگە.

پامی: ئۆقرە و ئاسوودەیی.

پەخشان: درەوشانەو، پۆشنی.

پەخشندە: (ف) ئەو شتە پووناکێ دەدا، پۆشنایی دەر، بریقەدەر.

پەسەد خانە: مرصد، ئەو شوێنە بە کە چاودێری جۆلانەوێ ئەستێرە لێو دەکری.

پەستخیز: بەخت، زیندوو بوونەوێ پۆژی قیامەت.

پەعد: رعد، هەورە تریشقە، دەنگی هەور.

پەفەت: رفعت، بلندی جێگە، پەلە بلند، مەزنی و گەورەیی و پایەداری.

پەم: پارکردن، بەمانای گەلەئاسکیش دێ، یان پارکردنی ئاسکە کێوییە.

پەند (پەندان): کەم ترس و بێ باک، زیرەک و چاپووک، فێلباز، گۆی نەدەر.

پەوانی پاک: گیانی پاک.

پەزەبی ریزوان:

پەوزە: روضە، گولستان، باخچە گول.

ریزان: ریضوان، بەهەشت، واتە گولستانی بەهەشت.

ریشینە: پڕ، پڕی باران، بارانیکێ کەم کە هەر ئەوێ بێ ئاوریشینیکی زەوی بکات.

روخی تابدار: (ف) رووی پڕشنگدار، رووی بریقەدار.

رۆژی وەسلت: رۆژی سپی، رۆژی خۆشی و بەیەکتەرگەیشن.

روفاه: رفاهیة، خۆشی و خۆشگوزەرانی، ئاسوودەیی.

روما: روو دەرکەوتوو.

روخ: روو، روخسار، چەهرە.

ریقەت: رقت، ناسکی، نەرمی، تەنک.

ریحاب: گۆزەپان، فراوان.

ریش: بریندار.

ز

زاری: نالە، گریان، پارانەو.

زایح: ضائع، بێ سوود، ون بوو.

زەدە: لە چاووگی (زدن) وە هاتوو، ئیسمی مەفعولە واتە لێدراو.

زەرپات: ذرّة، شتی یەكجار بچووک، هەر بەکیكیش لەو شتە بچووکانە لە هەوادا بلاون و لەبەر

تیشکی پۆژی دیار دەبن.

زەفەر: ظفر، سەرکەوتن، هیوا و ئامانج هاتنە دی.

زەقن: ذقن، چەناگە.

زەکا: ذکا، زیرەکی.

زەل: جۆرە گیایەکی درێژە، وشک دەکری، دەبێستن بۆ گسک دروست کردن، بیان بۆ پەردووی خانوو

بەکاری دەهێنن. لە کۆتستاندا (گەنەمە) دەبێستن بۆ گسک دروست کردن. بەعەرەبی (ذرة المکانس) ی

پێ دەلین.

زەمزەمە: ویرەویر.

زەنگەقلیشە: داری بەرووی وشک و ناوقەد ئەستور کە بەتەر دەبێقلیشین و پارچە پارچە دەکەن،

ئەو پارچانە پیتی دەلین زەنگەقلیشە.

زەوال: زوال، نەمان، لەناو چوون، فەوتان.

زەی: ذی، خاوەن.

زوبانی حال: ئەو وەزەعە بە کە ئادەمیزاد راز و نیازی ناوێ خۆی تێدا دەرەخات، واتە زمانی دل.

زولمەت: تاریکایی.

زومره: دەسته، گروپ، تاقم.

زوننار: پشتیتی مەسیحییەکان، ئەو پشتیتنەیه که پیاوێ ئاینییەکانی مەسیحی واتە (قەشەکان) لە پشتی خۆیان دەبەستن، تا لە موسلمانەکان جیا بکەنەوە. ئەو پشتیتنەیه که سەلبییەکان لە کاتی شەردا دەیان بەست و خۆیان پێ شەتەک دەدا بۆ گورج بوونەوه.

زیافشان: رووناکی پۆین.

زیلال: ظلال، سیتبەر.

زی: دڕکە زی.

زیندەگیی: ژیان.

زیندەدار: بیدار.

زینهار: ئاگات لە خۆت بێ، نەکە، دەخیلە.

س

سابیت: ثابت، جیگیر، قایم، پیتی لە جیتی خۆی بێ و نەبزوێ.

ساغر: (ف) پیالە، قەدەحی مە.

سالار: سەرۆک، سەردار.

سالی گوزەشتە: سالی رابردوو، سالی پار.

سانیحات یان (سونحەت): لە (سنوح) هوه هاتوو، واتە دەربرینی بیرورا بە شتیوهیهکی جوان. هەر شتییک بەدل خۆشی بێ.

سەبا: صبا، بای بەیانیان.

سەبات: ثبات، جیگیری و نەبزووتن لە شوینی خۆی.

سەبت: ثبت، ئۆقرە گرتن، قەرارگرتن.

سەبزه: سەوزایی.

سەبەل: جاران بەتەراخوما و تراوه سەبەل.

سەبوو: (ف) گۆزه.

سەتووت: دەست بەسەرداگرنتی زۆرەکی.

سەحەر: نزیککی بەیانی، سپیدەهێ بەیانی.

سەحەر ئەنگوت: هاتنی وەختی سەحەر، کاتی سەحەر هاتوو.

سەحنەیی میحنەت: مەیان سەرای میحنەت، گۆرەپانی میحنەت.

سەراب: تراویلکە، لە بیاباندا پیاو لە دوورەوه شتییک دەبینی بەناوی دەزانێ، بەلام ئاوێک لە ئارادا

سەبە و چاوی فریو دەخوات، بەوه دەلێن سەراب.

سەرد: سارد.

سەرزەده: ئەوهی رووی دابی و سەری هەلدابی، لەپەر.

سەراسیمە: سەرلێشێواو، سەر سورماو.

سەرمەدییهت: ئەوهی سەرەتا و کۆتایی نەبێ. هەمیشەو بێ برانەوه.

سەرنگون: سەراوژێر.

سەرگەشتە: سەرگەردان.

سەرووی سەهی: سەرووی زۆر بلند و بەرز و رێک.

سەفاهەت: کەم عەقڵی و نەزانی، بیتەشی.

سەفحە: روو.

سەفیل: سەفیل و رەزێل دەگوترێ، سەرکز، ئەوهی لە ژێرەوه بێ.

سەفینە: سفینە، کەشتی، پاپۆر.

سەف: ریز.

سەقم: سقم، نەخۆشی.

سەمەر: ثمر، بەر، بەروبووم.

سەمەردار: بەردار.

سەمەن: سێ پەرە.

سەنا: ستایش کردن، مەدح.

سەودازەده: عاشق، شەیدایی عاشق.

سەوقی قەزا: مل کەچ کردن بۆ فەرمانی پیکهاتووی خودا.

سەهی: راست و بێ گری.

سەیلی پەوان: فرمیتسکی پەوان.

سەییاد: صیاد، نیچیرەوان، راوچی.

سەرورخواهان: ئەوانە ی بەدوای کەیف خۆشی و رابواردندا دەگەرێن.

سزاوار: (ف) شیاو، موستەحەق، لایق.

سوفله: سەر بەرهو خوار.

سکوت: بێ دەنگی، ماتێ، کپی.

سنجاق: ئالا، سنجاق.

سوالەت: قاپتیکه لە مس دروست کراوه، ئاوی تی دەکری و بۆ بالێندە و ئاژەل بەکاری دەهێن.

سویحدم: کاتی بەیانی، سەردەمی بەیانی.

سوپه: به کوردی پیتی ده لّین (سپیتر) واته (موضع) که بۆ خۆ شاردنه وه ده چنه ناوییه وه .

سوحبته: کۆری هه والان.

سوخن: قسه کردن، که لام.

سوخنه ندان: نووسهر، شاعیر، ئه وهی قسه ی راست و جوان بنووسی و بلّی، قسه زان. به واتای

تیکشکانیش دئی یان رووخان.

سوداع: صداع، سه ریه شه.

سیا: رهش، تیر و تاریک.

سیاپۆش: ره شیپۆش.

سّدق: صدق، راستگویی، راست و ژی.

سیرهت: ره وشت.

سینان: سنان، سه ره رم.

سینه چاک چاک: سینه لهت لهت.

سیواک: ئه وه داره سه ره به ریشواله یه که مه لا له پیش نوێژ و کاتی ده ستنوێژ شووشتن ده به یین

به دداناندا.

ش

شاخسار: (ناوه)، به شی سه ره وهی درهخت که پره له لق و چل و پۆپ، هه ندی جار هه ره به مانای لق و

چل دیت، هه ندی جار له بری «شاخسار» به «شاخساره» دیت.

شامات: واته شای شه تره نج له کار که وت و مرد.

شه ئن: شان، پایه، به مانای (ده رباره) ش دئ.

شه بستان (شه بوستان): مه حره م سرا، جیتی نووستن.

شه تاب: خپرا، زوو به زوو، ده ستویرد کردن.

شه تب: ره شکرده وه، کوزانه وه.

شه شدر: شه ش خان، زار او ده که له یاری تا ووله (نه رد) دا به کار ده یترئ. بریتیه له وهی که یه کئ له

دوو یاری که ره که شه ش خانای لای خوی بگرئ، به مه به رامیه ره که ده به ستیه ته وه و ناتوانی پوله کانی

خوی بیزوینیه ته وه.

شه عشه عه: روونا کابی و تیشکدان.

شه رابی ناب: شه رابی بئ خه وش (خالیس)، ئه وه شه رابه یه که (۴۰) سال له کوپه دا بمینیه ته وه،

چونکه تا کۆن بیت باشتین شه رابی له ده رده چئ، بۆیه له ناو فارساندا و توویانه شه رابی (۴۰) سال و

کچی (۱۴) سال.

شه ککه ره که کن: ده نگخۆش، یان به شه کر له ده م ته شبیه ده کرئ، له ب شه ککه ره ش له فارسیدا بۆ ئه وه

ئافره تانه به کار دیت که سه رووی لیویان چالینکی بچووی تی که وتی.

شه هد: هه نگوین، شیه ی هه نگوین.

شه هی: پادشایی.

شمشاد: داری شمشال.

داری شمشاد، دارینکی هه میشه سه وزه، گه لای خپ و ورد و بچووک و ئه ستوور و تیشکداری هه یه .

داره که ی رهق و پنه وه. بۆ دروستکردنی شتی جوان به کار دیت.

شمشاد مییان: قه دباریک.

شوعاع: شعاع، تیشک، تیریز.

شوعله: کلپه، گر.

شوعله ئه فزا: چرا نیشانان.

شوه ره: شه ره، نیتوانگ.

شۆر: قیامهت.

شۆر و نشوور: رۆژی قیامهت و زیندوو بوونه وهی مردووان.

شووک و دۆشاو: دوو جوور شیرین له سه ره گه لای دار به روو کۆ ده بنه وه، ده گیرین و ده کرین به (گه زۆ).

شیفته: شیواو، عاشق، سه ره گردان.

شیقات: دووبه ره کبی.

ع

عاریز: عارض، ده موچاو، روو.

عالی جه ناب: وشه ی ریز گرتنه بۆ گه وران.

عه سر: عصر، چه رخ، زه مانه.

عه هد: عهد، په یمان، ده وران.

عه فاف: عفاف، پاک و بیکه رد.

عه یان: ئاشکرا، دیار.

عوشهت: (عشرت) دۆستایه تی، ژبان له گه ل یه کتریدا.

عوزار: (عذار) مووی سه ره نیتوچه وان. روخسار، روومهت.

عوقده: عقده، گرئ.

عوقده گوشا: گرئی کراوه.

عومرپکه: زه مانپکه.

عیسمهت: خۆ پاراستن له گونا ه و تاوان.

عیشوه: ناز و کرشمه، لووت بهرزی و له خوځایی بوون له پرووی جوانیبهوه.
عیففت: داوین پاکیی.

غ

غار: نهشکهوت.
غزه نفه رشکهن: شیر بهزین.
غهم ئالوود: نهوهی له گهل غهم راهاتبی، ره فیقی غهم، تیکه لئی غهم.
غهمگوسار: غهمخوار.
غهمنیشان: نیشانه غهم.
غهمنیمت: غنیمت، دهسکهوت.
غویار: غبار، توژ و گهرد.
غوسسه: غهم.
غولیا زده: خولیا لیدراو، خولیا له سهری به کیتی دابی.
غهمزده: لاره بوو، نهو که سهی غهم لیبی بدات.

ف

فارغ: فارغ، بی ناوک، بوش و به تال.
فاسق: نهوانی پرویان له ناین و خوا وهرگتیراوه و دهستیان داو ته کاری دنیا بی.
فاشی: (ع) مبهستی له درکاندن و خستنه پرووه.
فانی: له ناو چوو، نه بوون.
فجاعت: کاره سات.
فجر: فجر، بهر به بیان.
فهرح: فرح، خوئی.
فهریاد: هاوار.
فهل: فضل، به خشین، چاکه کردن، یاریده دان.
فهبهلت: پیاو تهی و چاکه کردن.
فهبید: فقید له (فقد) هوه هاتووه، له کیس چوو.
فهلک پهیا: فهلهک ئاسا.
فهناء: له ناو چوو.
فهنه: چرادان، چرای ناو شووشه.
فهیز: فیض، بهرکهت، بهر هه گه یاندن، ئاوی زور، سه رپتیز.

فهیزوباب: فیضباب، فهی و بهرکهت، بهخته وهر و ئاسووده.
فتور: سستی.

فراز و نشیب: بهرزی و نزمی زهمانه و رۆژگار، هه وراز و نشیبو.
فرۆمایه: (ف) پهست، نزم، نهوی.
فریب: فیئل، مهکر، هه له خه له تاندن.
فریو: دهسخره، خه له تان.
فوتووهت: فتوه، هه ره تی لاویتی.
فوغان (فیغان): شین و شه پور، فه ریاد، هاوار و داد.
فیرت: فرط، زور کردن.
فیراق: فراق، جیابوونه وه، دهست له یهک بهردان.
فیگار: دل بریندار و زویر.

ق

قهدهح نوش: مهی خور.
قهدهم: بهر بی.
قهدهولعههد: قدیم العهد، کون، دیرینه.
قهره قوش: پادشاهی کی زهر به دهست بووه.
قهر: قهر، بن، ژیر.
قهلهچی (قهله دار): پاسهوانی قهلا.
قهلهم قهلهم: دهغه دهغه، دهلی هه رچی له عه ماره که ماندا هه بوو به یهک قهلهم فرۆشتم.
قهوسهینی نهو نه دنا: دهگوتری (قاب قوسین أو أدنی) که له قورنانی پیروژدا هاتووه له کاتی که پیغه مبه ر (د.خ) چوو بووه دیداری خوا. واته به نه ندازهی ژئی که وانیک.
قهیتول: جیگهی له شکر، قهلا.
قدووم: هاتن.
قشیل: له ناوچهی سلیمانیدا پیی دهلین (پشقل).
ققره (قولفه): به عه ره بی (قفر)، چۆلی، سارایهک که سهی تیدا نه بی.
قوتب: قطب، پیری هه ره پایه بهرز له ته ریه تدا.
قوتبی ره بیانی: پیری هه ره پایه بهرز له ته ریه تی ئیلاهییدا.
قووت: خوراک، خوارده مه نی.

ک

کاره‌بای زهرد: جوړه مووروویه‌کی زهردی سووکه، که له شتی ده‌خشیتنی، گهرمایي پیدای ده‌کات و پووش و په‌لاش وهک موگناتیس له‌گه‌ل خوی پاده‌کیشی.

کاشانه: کوخ، خانووی بچووک، خانووی هه‌ژاران.

کامیاب: به‌ختیار، به‌مراز گه‌بشتوو.

کامیابه‌دل: دل به‌تاوات و مرز گه‌بشتوو.

که‌در: خه‌فت، ناخوشی.

که‌شک: له مه‌نجه‌لیدکا (دو) ده‌کولینن تا بۆ خوی سهرده‌دا، نجا به‌تووره‌که‌ی شیرتی‌دی داده‌کهن، بۆ نه‌وه‌ی بچوړیتته‌وه و خه‌ستیه‌که‌ی بگرن. دوابی کابان دیت و دهری ده‌هینتی و به‌ده‌ست ده‌بگوشی و بۆ وشک‌کردنه‌وه له‌سهر سه‌به‌ته‌ی داده‌نن، خویشی تی ده‌کری بۆ نه‌وه‌ی خه‌راپ نه‌بی.

که‌شمه‌کش: کیشه‌کیش، گیره و کیشه، ته‌نگوچه‌له‌مه، بگره و به‌رده.

که‌فه‌ن: (کفن) جلی مردوو.

که‌له‌مه: نه‌وه‌ی دوو داره‌باریکه‌یه، که له نیله‌که‌وه (نیر) دهره‌تووه له ژیر ملی گاکه‌وه ده‌به‌ستریت بۆ نه‌وه‌ی نیله‌که‌ی ملی گاکه‌ قایم بکات.

که‌مته‌ر: که‌متر، نه‌حقه‌ر، نرمتر.

که‌وسه‌ر: ناوی رووباریکی نه‌فسانه‌ییبه له به‌هشتدا.

که‌وی مه‌دان: که‌وی بنار. کاتی که‌وه له به‌یانینان دیتنه بنار و ده‌خوینتی و سهر له نیواران ده‌چنه‌وه سهر شاخ و کپوه‌کان. زورتر له ناو مه‌نگوره‌کان به‌کار دی.

که‌یل: نه‌وه‌ی ناره‌زووی هه‌یه، هه‌لبژارده.

کولبه: زنج، کوخته، گوته. خانووی دهره‌تیشانه.

کلپسا: کنپسه، جیگا و شوینی په‌رستنی مه‌سیحیه‌کان.

کوناودر: کون به‌در، کون تیکردن.

کووچه: کولان، گوزر.

کۆ: له (کویه‌کو) فارسییه‌وه هاتوو. کولان. گوزر.

کۆسار: نه‌وه‌ی جیهی شاخ و کپوی زوری لپیه، جیی شاخاوی.

کینه‌وه‌ر: کینه له دل.

گ

گاه: تاوی، جار.

گه‌زۆ: داربه‌روو و دارمازوو لپی ده‌باری.

گه‌ردووش (گه‌ردش): چه‌رخ، پوژگار، گه‌ردوون.

گه‌واه: شایه‌ت

گرۆه: ده‌سته، تاقم، کوهمل، گروپ.

گریبان (گریب): یه‌خه، به‌رۆک، پیسیر.

گری بیچ: لوول خواردوو.

گوزه‌شته: رابردوو.

گولعوزار: کینایه‌ته، مه‌به‌ستی زولف وه‌کو گوله.

گولگوون: گول ره‌نگ.

گولنار: گول هه‌نار.

گومراه: نه‌وانه‌ی ریبیان لی گووم بووه، سه‌رلپیشیاو.

گورد: نازا.

گوشا: کرانه‌وه، فراوان بوون.

گووم: ون، بزر.

گیرایه‌خواره‌وه: داگرته‌خواره‌وه، هینانه‌خواره‌وه.

گیرودار: بگره و رابگره، به‌مانای شه‌ر و شوپیش دی.

گیسوو: بسک، که‌زی، پرچی هونراو.

ل

لاسدان: فریودان، خه‌له‌تانندن.

لاکیش: فهرشی لاکیشی مه‌به‌سته.

لاموته‌ناهی: لامتناهی، تاهه‌تایه، بی‌کوتایی.

لاهووت: خواه‌ندی، (نیلاهی) له نه‌سله‌وه (لاهِ) بووه، واته (اله) (وت) یشی بۆ موپاله‌غه‌چووه‌ته

سهر. وه‌کو (وت)ی (جبروت) و (ملکوت).

لایق: پر به‌پیتست، شایان.

لایوفنا: لایفنی، له ناو ناچی.

له‌باله‌ب: پر، لپوولپو.

له‌ب شه‌ککه‌ر: له ناو فارساندا نه‌وه‌ تافره‌تانه‌ی سه‌رووی لپوبان چالی تی که‌وتی پیبیان ده‌لین له‌ب

شه‌ککه‌ر، واته لپو وه‌ک شه‌ککه‌ر شیرین، لپو شیرین.

له زاوییه‌ی من: له نه‌زهر منه‌وه، له لایه‌ن منه‌وه.

له‌شکری جوود: له شکری سه‌خا، به‌لپیشاو، به‌رچاو تپیری.

له‌عل: جۆره گه‌وه‌ریکی سووری به‌نرخه.
 له‌معان (لمعة): ترووسکه.
 له ناحیبه‌ی من: له تهره‌ف من، له لایه‌ن منه‌وه.
 له‌وحی پیشان: ته‌ختی ته‌ویڵ، ناوچه‌وان.
 له هه‌ر سوو: له هه‌ر لاوه.
 له هه‌ر دامانی شه‌و: له هه‌موو دامانی شه‌و.
 لۆنده‌ره: جاران واته له زه‌مانی عوسمانلی له سلیمانی به (لندن) گوتراوه (لۆنده‌ره).
 لیباس: به‌رگ، جلویه‌رگ.
 لیژنه‌ی دار: داری سووتاندنی هه‌لچنراو، یان که‌له‌که‌کراو له‌سه‌ریه‌ک، گزه.
 لیس: دارده‌ستیکی ئه‌ستووره، به‌لام وه‌ک تۆپز سه‌ره‌که‌ی ئه‌ستوور نییبه.
 لیوای عه‌زا: ئالای ماتهم، ئالای پرسه.
 م
 ماه: مانگ.
 ماتهم: ماتم، پرسه، ته‌عزیبه.
 ماتهم زه‌ده: ئه‌و که‌سه‌ی خه‌م و خه‌فت لیبی ده‌دات و په‌نگی زه‌رد ده‌بی، ئنجا ماتیی دایده‌گری.
 ماجه‌را: ماجری، پروداو، ئه‌وه‌ی پرویدا.
 ماده‌ر: دایک.
 مازی: ماضی، رابردوو.
 مانه‌ند: وه‌کو.
 ماهیبه‌ت: جه‌وه‌ری شتییک، سروشتی راستیی شتییک.
 مه‌به‌وت: سه‌رسام، واق ورم‌ان.
 مه‌تاع: که‌لوپه‌ل.
 موالیبه‌ده: (ف). له (موالی) یه‌وه هاتووه، واته موالی بی‌ت به شتی، لایه‌نگری شتییک بی‌ت، عاشقی شتی بی‌ت، هۆگری ده‌گه‌یه‌نی به‌مانای موداریش دیت.
 مه‌جال: مجال، بواری.
 مه‌جلووب: مجلوب، راکیشراو، په‌له‌کیش کردن.
 مه‌جوور: مجهور، چۆلکراو.
 مه‌جه‌وول: مه‌جه‌ول، نه‌زاندراو، په‌نه‌ان و شاراو.
 مه‌حه‌رم: جیبی نووستن، شوینی تاوان و گوناھی لی نه‌کری.

مهیی ناب: سیفته ته، ساف و پاک و خالیس و بی غه ش.

موئامره: موآمره، پیلان، پیلان گپران.

موینه لا: گپرۆده.

موچه سسه م: بهرز و بهرچاو.

موجید: مجد، هینانه کاپه وه، داهینان.

موحه ققه ر: بی نرخ و سووک، شتی له نرخی خوئی که متری بۆ دابتری.

موخاته به: مخاطبه، قسه کردن و دوان له گه ل بهرام بهر که ت، دهمه ته قی.

موخالیف: ناته با، پیچه وانه.

مودام: (مه دام)، مهی، بهر ده وام و بی پاره وستان.

مورغ: (ف) بالنده، تهیر.

موزه فەر: مظفر، سهرکه و توو، به مرز گه بشتوو.

موزمه حیل: مضمحل، نه بوون و نابوود، له ناوچوو.

موسه وەر: مصور، وینه کیش، وینه گر.

موشه ققه ت: زه حمه ت.

موشفیق: دل نهرم، خاوهن سوژ و گوداز.

موجه تر: معطر، بۆن خوش، عه تراوی.

موغبه ر: مغبر، توژاوی، خو لآوی، خاکی.

موفه وه ز: مفوض، موخه بیهر، ئاره زوو مه ند بن له هه لئباردن.

موقه ره ر: مقرر، پرپار دراو.

موکه ده ر: شپیلوو بوون. دلته نگ، بیزار و شپواو.

مول: (مل): شووشه ی شه راب و مه ی.

موومی ناو فه نه ر: (فه نه ر) چرادان، موومی ناو هه ر قوتوو به کی له کاغه ز یان دار یان مه عده ن

دروستکراو. چرا و موومی له ناو دابتری.

موناجات: پارانه وه، رازونیا ز کردن.

موونس: هوگر، ئاشنا.

مونقاد: په له کیش کراو، به کیش کردن.

موهه یا: ناماده. ته یار.

میله ته ی غه بیور: به غیره ت.

میبان: ناوقه د.

ن

نائیل: نائل، دهستی که وئ، بیدریتئ، پیتی به خشرئ.

نابوود: نه بوون.

ناته وان: بی دهسه لات.

نادان: نه زان، نه قام، بی هو ش.

ناسووت: سروشت، جیهانی بهرجه سته، جیهانی ماددی له وشه ی ناس و (وت) دروست بووه.

ناکه رده: نه کرده.

ناگاه: له پر، له ناوه خت.

ناله رزیده: نه له رزین.

نالله بدووش: (ف) ناله له سه رشان.

نه حیف: له پ و لاواز.

نه دامه ت: په شیمانی.

نه دارایی: نه بوونی و ده ست کورتی.

نه دیم: هاوده نگ.

نه دیمی نه دهم: هاوړتی په شیمانی.

نه دیوی: ئه دیو گردیک. یان بهرزیبه ک که نه بیئرئ پیتی ده لئین (نه دیوی).

نه سته رن: گولئیکی بۆن خوشه، رهنگی سوور یان سپی ده بن، له سه ر هه موو لقییک چه ند گولئیک

ده پشکوئ، داره که ی درکاوییه.

نه شته ر: تیغی برین درین.

نه عره: هاواری بهرز.

نه عش: نعش، تابووت، داره مهیت، جه نازه.

نه غمه په ردا ز: نه غمه خوئین.

نه غمه سورا: نه غمه خوئین.

نه فخی صور: ئیشاره ته به ئایه تی (یوم ینفخ فی الصور) واته لئیدانی شه بیوور له لایه ن ئیسرافیله وه

له رۆژی قیامه تدا.

نه فع: نفع، سوود.

نه قیزه: ئه و داره به که به ده ست جووتیاره که وه یه، سه رتیکی بزما ری پیوه یه ده یکات به لارانی گاکه و

گاکه ی پی لئ ده خوړئ، سه ره که ی دیکه شی ئاسنیکی پانی پیوه یه پیتی ده لئین (هیشه ماله) که قوری

هیشه که ی پی پاک ده کاته وه.

نهوا پهرداز: نهوا خوئين.

نهوازش: دلدانهوه.

نهوحهگهري: (ف) شيوهن.

نهودهمبده: تازه پشکووتوو.

نهورهس: نۆبهره، تازه پيښگه يشتوو.

نهورهسته: تازه پهيداوو.

نهورهسيده: نۆبهره.

نهوزاد: مولود، تازه لهدايک بوو.

نهوزهور: نهو (ظهور). تازه دهرکهوتن. تازه پهيداوون.

نهوشيروان: پادشايهکي نيران بوو. بهخاوهن داد ناوی دهرکردبوو.

نهونيهال: نهمامی نوئ.

نهيزهن: (ف) نهی ژهن. نهوهی نهی دهژهنی.

نزا: دوغای خيتر، بهپيښهوانهی تووک که دوغای خهراپه.

نشور: (نشور) زيندووکردنهوه، زيندووکردنهوهی مردووان له روژي قيامهتدا.

نيگارتيکی وهفادار: خوشهويست و دلبهريکی به نهمهک. مهعشووقهيهکی به وهفا.

نووری عهلائوور: (نور علی نور) نوور لهسهر نوور، پووناکي زور. نووری زور.

نوت: بهپارهيهکی کاغزی ئينگليزی وتراوه (نوت).

نيدا: نداء. بانگ، بانگهواز.

نيزاع: دووبهړهکی.

نيسار: نثار، بلاوکردنهوه و ههلبژاردن، پهراگندهی و پهرش و بلاوی.

نيفاق: دووړوویی کردن.

نيقاب: رووبهړند، پهچه.

نيگاهي واپهسين: ناوړ بؤ دواوه، نيگاهيهک بؤ دواوه پروانتي.

نيل (نير): نهو دارهيه که دهخريته سهر ملی گاجووتهکان.

نيهال: نهمام، درهختی تازه روايت و پشکووتبي.

نيهايهت: نيهايه. کوتايی، دوايي هاتن.

نيهان: به نهيتی.

نيش: نازار. بهمانای شتي نووک تيژيش دي.

و

واپهسين: دواوه، کوتايی.

واژهگون: هه لگيترانهوه، بهراوهژوو، پيښهوانه.

واله: ههيران.

وهچ: که تووتن دهپريتهوه و دهيشکيښنهوه، لقي تازه دهداتهوه، بهو لقه تازانه دهلئين (وهچ).

وهحشمت: تهنيايی، خهلوته گرتن.

وهداع: وداع، مالئاوايي، خواحافيی.

وهدوود: زور ميههربان، دؤستدار.

وهرد: نهو پارچه زهوييهيه که گهنم و جوئی تييدا دهچيئن.

وهرسه: گيايهکه له يهमेهن دهروئ. که دهمی کردهوه، چهنه تالتيکی لي پيدا دهبي وهک موو وايه، نهو

تالانه وهک مووی زهعهفران وايه شتي پي رنگ دهکهن.

وهروهر: دهمانچه.

وهغا: جهنگ.

وجود: بوون.

وشکهوهرد: نهو وهرد پرينهيه که له هاويندا دهپري هه بههاوينيش دهچيئري، که پهلهی دا دهپريديت.

ويقار: لهسهرخوئی، هيمني، گهوهيی، خووقورس گرتن.

ويژهبهړه: نهو قايشهيه که له کونی نیلهکه دايه که مژانی پيوه دهبهستريت. مژانيش دارتيکی ريکه له

بهيني ههوجار و نیلهکه دايه.

ه

ههبا: نهو توؤقاله توؤزانهن که له دهوری تيشکی خووری ناو کولانچکهی مال دههالئين. ههوهنته،

خوړايی.

ههمتا: وهک يهک.

ههمراه: هاوري، هاوريگا.

ههمراز: هاوارز، رازی دل و دهروون.

ههمنشين: هاونشين.

ههمهمه: هاوار و فهرياديک که له دهمی نادهمیزاد بيته دهري.

ههنگامه: ههراو بهزم.

ههوجار: نهو دارهيه که بؤ کيلان بهنيلهکهوه دهبهستري. ههوجار و نیل بهيهکهوه دهبهستري. ههوجار

(هيس) يشی پي دهلئين. له گهرمياندا (قهههه) ی پي دهلئين.

ههولناک: پرمه ترسی، ترسناک، له (أهوال)هوه هاتووه.

ههیکه:ل: هیکل، پهیکه.

هووهیدا: دیار، ئاشکرا.

هووما: بالندهیهکی ئهفسانهیییه. دهلتین سیبهههکهی بکهوئته سهه ههه کهسیک یان خوئی لهسهه ههه کهسی بنیشی دهبیتته خونکار و پادشا.

هوور: جووره چینییکه له شیهوی دووتادا، بهیهکهوه نووساوه. دانهوئلهی تیدهکهه و بهسهه پشتی ولاغی دادهه.

هیهزه: ئهه پیستهه ههوانهیه که تاییهتی روئی تیدهکری. بهدوشاوی توو پیستهه که خووش دهکری که خووشکردنه که پیتی دهلتین (هالوتین)

ی

یاساغ: قهدهغه.

یاوهه: هاودهه، ئه نیس، ئاشنا، هاوری.

یهکتا: بی وینه، بی نهزیر، تاقانه، یهکانه، تهنیا.

یهکانه: تاقانه، خوی تاک و تهنیا.

ییتلی کوردان: عیلی کوردان، یهلی کوردان.

**بیبلیوگرافیا یان سەرچاوەی نووسین
لە بەردی شاعیرایەتی شیخ نووری شیخ صالح**

یهک دوو قسهی پیوستا

نامهوی به سهرتانهوه بیکه به مننهت؛ به لام ناماده کردنی ئەم بیبلیۆگرافیا به بارتەقای کۆشش و تەقەللام لە ناماده کردنی ئەم دیوانه هیلاکی کردووم. هۆی سەرەکی ئەم ماندوو بوونەش بۆ بایەخ پینەدان و نەپاراستن و لە بەردەست نەبوونی ژمارە ی تەواوی رۆژنامه و گۆقارە کافمان دەگەریتەوه، چونکە تا ئیستا کتیبخانە یەک لە سەر تاپای کوردستاندا نییە تەواوی ژمارەکانی ئەو رۆژنامه و گۆقارانە ی تیدا پارێزرا بێ. بە هۆی ئەو پشتگوێ خستن و بایەخ پینەدانە لاپەرەکانیان تووشی پوان دەبیت و رۆژ لەدوای رۆژ هەڵدەوهرین و لە کەلک دەکەون. لە کاتی کتیبخانە ی پێشکەوتووی میلله تە خواپیداوهکانی دنیا دەخرینە شوینی تاییه تی نەوهک ئاوههوا و کەش کاربان لێ بکات و بەچەندین جۆره داوودەرمان دەیانپارێزن. رەنگە بلێن ئەم لایەنە پیتوهندی بە لایەنی پێشکەوتنی شارستانی میلله تە کهمانهوه هەیه، بە لام بە لای رای منهوه دروست نەبوونی هۆشیاری پیوست بۆ پاراستن و بایەخدان بەو رۆژنامه و گۆقارانە، کاریکی ای کردووه بە دەستی ئەنقەست بەفەوتاندن بدرین.

تاكو ئەمپۆکه کتیبخانە کافمان ئەم رۆژنامه و گۆقارانە یان بەناتەواوی و نیوه ناچلی هیشتۆتەوه، بە بێ ئەوهی ئەو کەسانە ی لە کتیبخانە کاندای ئیش دەکەن، مشووری پرکردنەوهی ژمارە ناتەواوهکانی ئەو رۆژنامه و گۆقارانە بخۆن و بۆ ئەم مەبەستە پەنا بەنە بە کتیبخانە تاییه تییەکان، تا بەفوتۆ (کۆپی) وینەیان لە بەر بگرنهوه و کاری لیتوتیزهروه و خۆتەرانی پێ مەیسەر بکەن، بۆیه دانانی کەسانی لیوهشاوه و قەدرزان بۆ کتیبخانەکانی کوردستان کاریکی تا بلێی پیوستە بۆ پاراستنی ئەو ژمارە کەمە ی ئەمپۆکه ماون، هیچ نەبێ ئەو رۆژنامه و گۆقارانە نەدەنە دەست هەموو کەسێ تا هەر لاپەرەیهکیان بویت لێی بکەنەوه و بەئارەزووی خۆیان لەسەری بنووسن و بەبیتباکی لاپەرەکانی هەڵبەندەنەوه و ئەمەش ببیتە هۆی دراندنی لاپەرەکانیان.

بەداخهوه تا ئەمپۆکه دەزگایهکی زانستی و ئەکادیمی وهکو «کۆری زانیاری عیراق - دەستە ی کورد» هەولێ نەداوه تەواوی ژمارەکانی ئەو رۆژنامه و گۆقارانە پەیدا بکات و لە لای خۆی بیانپارێزی. ئەگەر بۆشی پەیدا نەبێ وینە ی ئەو ژمارانە ی دەست دەکەون بگرتەوه، یان هەولێ کرینیان بدات لەو کەسانە ی نیازی فرۆشتنیان هەیه، یان ئەو

کەسانە هان بدات کە لەباریاندا هەیه ژمارەکانی ئەو رۆژنامه و گۆقارانە ناو بەناو بەئۆفسیت لە چاپ بدەن و بکرتنە دیاری بۆ خۆتەرانی نەوهی ئەمپۆکه.

رەنگە زۆر کەس هەبن وایان بەزەبندا بیت کە ئەم جۆره کارانە زۆر بەسووک و سانایی بیتە دەست و ئەرکیکی گەوره ی لەگەڵدا نەکیشری، یان وا دەزانن هەموو کەس ئەو حەوسەلەیهیان هەیه، بتوانن لاپەرە کۆنەکان هەڵبەندەنەوه و لە هەمان کاتیشدا بەدوای پەیدا کردنیان عەودال بن. نازانن ئەم جۆره ئیشانە ئەگەر بە (داهینان) یش نەژمیردین، ئەوه لە زۆر بۆره شیعەر و چیرۆکی بۆردراو و وتاری بێ ناواخن، بەکەلکتر و قورستره. وێرای ئەوهی کتیبخانە یەک لە کوردستاندا نییە ژمارە ی ئەو رۆژنامه و گۆقارانە ی تیدا پارێزرا بێ، ئەوه لە هەمان کاتیشدا تا رۆژی ئەمپۆکه هیچ کتیبخانە یهکی گشتی، یاخود هیچ کەسێ هەولێ نەداوه بیبلیۆگرافیا یهک - چ بەکتیبی چاپکراو و چ بەرۆنیۆ - بۆ ناوهروکی رۆژنامه و گۆقارەکان ساز بکات یان بیبلیۆگرافیا بۆ ناوی نووسەرەکان بکات و پەنجە بۆ ئەو ژمارانە رابکیشی کە بەشدارییان تیدا کردووه. تا ئەوانە ی دەیانەوی ئەم جۆره بیبلیۆگرافیا نە ی لەمەر خۆمان سازدەن، بەبێ ئەرکی هەڵدانەوهی لاپەرە بە لاپەرە ی رۆژنامه و گۆقارەکان، بگەریتەوه سەر ئەو باس و بابەتانە ی گەرەکیانە سوودی لێ وەر بگرن، کە ئەمپۆکه لەبەر کەمی سەرچاوه بوو تە تاکە سەرچاوه ی باوهر پیتکراو و بەردەستی ئیمه.

لە رۆژی ئەمپۆکه ماندا - بیبلیۆگرافیا - سازدان بەتەواوکەری ساغکردنەوه و بلاوکردنەوه ی بەرهه می شاعیران دەژمیردین کە بەبێ بوونی ئەو - بیبلیۆگرافیا یه - دیوانه کە هەرچەندە بێ کەموورتی و ریکویتی بێ، هیشتا کە لەبەری تیدەکەوی و بەکەموورتی بۆی دەنووسری. بۆیه شه له ولاتان ئەوانە ی لە بواری ئەکادیمی ئیش دەکەن، بەردەوام رەنجی فەرهادانە دەدەن لە پیناوی پێشخستنێ ئەم لایەنە تەواوکەرە لە کاتی لە چاپدانی دیوانی شاعیرهکانیان.

ئەمپۆکه ئەو زانستە ی کە بایەخ بە «کتیبخانە» دەدات گە یشتووه تە رادیه یەک دەتوانی زۆر رێگای دووردرێژ بۆ خۆتەرانیان کورت بکاتەوه و دەستی لیتوتیزهروهکانیش بگری. سازدانی (بیبلیۆگرافیا) ش رۆژ لە دوا ی رۆژ نرخی زیاتر دەبێ و پتر دەبیتە جیگای بایەخ و هەست بەگرنگی ئەم کارە دەکریت و فەرمامۆشکردن و پشتگوێ خستنێ ئیشە کە بەنیوه ناچل دەهیلێتەوه.

بیبلیۆگرافیا سوودی زیاتر دەگە یه نیتە خۆتەرانی و لیتوتیزهروهکان تابتوانن لە

سهردهمیتکی خیرا و ئاپۆرهی وهکو ئەمڕۆکه «کات» یان بهفیرۆ نهچیت، ئەمڕۆکه گرنگی ئەم بیبلیۆگرافیا یانه له لای میللهته سهرفرازهکانی دنیا که نرخێ زانستیان له لا ههیه، نهک ههر بهشێوهی کتیب ئەم جۆره بیبلیۆگرافیا یانه دهبینرێ، بهلکو له ناو ههر کتیبخانهیه کدا، ههر نووسهرێک به پیتی پستهکانی ئەبجهد دۆسیه ی تایبهتی خۆی ههیه و ئەم زانسته که به زانستی (التوثیق)^(۱) نازدهد کراوه، رۆژ له دوا ی رۆژ قوولتر دهکری و زیاتر ده بپسته مایه ی سوود گه یانندن، ئینجا ههر که سه ی بیهوی له شاعیرێک، یان له نووسهرێک بتوژیته وه، ئەوه یه کسه ر ئەو باس و با به تانه ی که نووسهر که نووسیه یه تی یان له باره یه وه نووسراون هه مووی به هۆی دۆسیه ی تایبه تی ئەو که سه وه ده خرینه به رده ست، باس و با به ته کانیش له ناو دۆسیه که به پیتی کات و با به ت بۆ لیتوتیۆره وه جیا کرا وه ته وه. هه موو ئەمانه بۆ کورت کردنه وه ی رێگایه، تا بتوانی ههر لایه نیکی که بیهوی، به ئاسانی به ده سه ته وه بیت و که ره سه ته ی نووسینه که گه لاله بکات. به داخه وه جاری ئیمه نه گه بشته وینه ته ئەو ئاسته پیشکه و تووه ی کتیبخانه کا ئمان، ته نانه ت ژبا ئمان به و جۆره ریکویتی که به یه ن و بگره زۆریشمان ما وه بیگه ی نی.

بیگومان له به ره وه ی - شیخ نووری شیخ سالح - یه که م جاره دیوانی شیعی به م شیوه یه له چاپ بدریت و به هۆی له به رده ست نه بوونی دیوانی شیعی به ئەم شاعیره له زۆر لیکۆلینه وه ی ره خه بی و ئەکا دیمی ناوی خرا وه ته ژیر لیه وه، ئنجا ئەمه به ده ستی ئەنقه ست بووی یان له به ره وه ی ئەو که سه نه یان ویستوه خۆیان هیلاک بکه ن و تا قه تی پشکنین و هه لدا نه وه ی لا په ری رۆژنامه و گو قاره کان یان نه بو وه، ههر بۆ ئەوه ی ئەم بیبلیۆگرافیا یه بیته ته وا و که رێکی ئەم ئیشه م و بۆ ئەوه ی ئەو به هانه یه ش بپه رین که هه ندی که سه خۆیان پته وه لئو اسیوه و له پیتاوی ئەوه ی ده ستی یارمه تی بۆ خۆینه ران و ره خه گرانی ئەمڕۆ و پاشه رۆژ درێژ بکه یه ن و یارمه تی ئەوانه ش بده یه ن که له پاشه رۆژدا ده یانه وی له سه ر بزوتنه وه ی شیعی کوردی ها وچه رخ بنووسن، ها تم و ده ستم دا یه دروست کردنی ئەم بیبلیۆگرافیا یه بۆ به ره مه شیعی به بلا و کرا وه کانی ئەم شاعیره، بگره چه ند جار به ش بلا و کرا وه ته وه و ئنجا ئەو به ره مه مانه ی وه ک و تار و یاد کردنه وه له سه ر ژبا ن و شیعی شیخ نووری نووسراون. له پال ئەمه ش به ره مه کانی تری که بریتیه یه له و تاری میترووی و

سیاسی و ئەده بی، له گه ل ئەوانه ش که شیعی (شیخ نووری) یان کردوه به پینج خسته کی یان و تار و شیعی یان وه رگه یرا وه ته سه ر زمانی عه ره بی، ها تووم به پیتی با به ت ریکم خستوون، ئەم ئەر که شم بۆ یه خسته ئەستۆی خۆم، چونکه سه ره رای ئەوه ی که ته وا و که ری ئیشه که مه، له لایه کی تره وه ژماره ی ئەو رۆژنامه و گو قاره کوردی یانه مان که زۆر په رش و بلاون و زۆر یه یانم له کتیبخانه تایبه تیه کان ده ره ئینا وه، وایشی بۆ ده چم ئەو ژماره که مه ی له به ر ده ستیشدا هه ن رۆژ له دوا ی رۆژ به ده ست کار به ده ستانی کتیبخانه ی قه در نه زان و به هۆی بار و دۆخه که و که می هۆش یاری خۆینه ران له گرن گیدان به و رۆژنامه و گو قاره له کاتی هه لدا نه وه و خۆینه وه یان، به ره به ره روو له که می ده که ن و رۆژی له رۆژان له وان یه ئەو ژماره نه ش له نا و بچن، یان هه لگه یه رین و بشا رد رینه وه، بۆ یه تا رێگای سه خت و په ر پێچه و نه نا بۆ خۆینه ران و ره خه گرانی ئاسان و کورت بکریته وه. هیوا دارین له مه ولا ئەو بریا نه ی له چاپدانی دیوانی شاعیرێکیان پێ ده سپه رری خه رکی سا غکردنه وه ی ده بن له دروست کردنی ئەم جۆره بیبلیۆگرافیا یه بی به شی نه که ن و نه یخه نه پشت گوی.

ئیترا با له مه و دوا ش به هۆی ئەم شیعیانه و ئەم بیبلیۆگرافیا یه (شیخ نووری) به سه ر بکریته وه و مافی شاعیرانه ی خۆی بدریتتی و ئەو روویته ی له نه خسه ی دا هینانی شیعی کوردی تازه دا له سه ری جو ولا وه ته وه دیاری بکریت و له دا ها توویه کی نزیکدا ئەوانه ی نیاز یانه له باره ی شیعی و شاعیرا یه تی شیخ نووری بنووسن ئەوه نده مان دوو نه بن و ئەو ئەر که ی من کیشه و مه، ئەوان دوو باره نه یکیشن و یه کسه ر به هۆی ئەو بیبلیۆگرافیا یه وه بتوانن بگه رینه وه سه ر ئەو سه رچا وانه ی با سی شیخ نووری و شاعیرا یه تیه که ی ده که ن. له گه ل ئەو ته قه ل لایه ش که دا وه، هیشتا من نالیم ئەوه ی کردو وه زۆر پوخته و ته وا وه هیچ که مو کور تی تیدا نییه. ره نگه له گه ل ئەو هه وله ش که دا وه زۆر شتی تری بلا و کرا وه ی شیخ نووری یان ئەو نووسینه نه ی ده ر باره ی ئەو نووسراون، به ر چا و نه که وتب ن و له م بیبلیۆگرافیا یه دا جیگای بۆ نه کرا بیته وه، به لام ئومیده وارم ئەمه بیته ره چه شکا ندنیک بۆ ئەوه ی که مو کور یه کانم په ر بکریته وه و له هه مان کاتیشدا بیته ره رپه رسم و نه ریتیک، له مه ولا په ره و بکریت.

(۱) بۆ زانستی زیاده پروانه: جاک شومییه: (أصول التوثیق) - ترجمة انطوان عبده. منشورات عویدات، بیروت - باریس، الطبعة الثالثة، ۱۹۸۲.

نووسین و وتاره‌کانی شیخ نووری

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٤٤) ی سالی (١)

(١٦) ی جمادی الآخر ١٣٣٩

(٢٤) ی فبروهری ١٩٢١ ز

وتاریکی زمانه‌وانی به‌ناوی: (له‌یه‌کچوونی حەرف) (*)

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٨٧) ی سالی (٢)

(٢٢) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٢) ی ديسمبەر ١٩٢١ ز

وتاریک به‌ناوی: (تووتن له به‌غدا نرخى شکاوه له شرکت زیاتر چاره‌ی نه‌ماوه).

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٨٨) ی سالی (٢)

(٢٩) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٩) ی ديسمبەر ١٩٢١ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٨٩) ی سالی (٢)

(٧) ی جمادی الأول ١٣٤٠

(٥) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٩١) سالی (٢)

(٢١) ی جمادی الأول ١٣٤٠

(١٩) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢ ز

وتاریک به‌ناوی: (زبان) که وه‌لامی ره‌خنه‌یه‌که بو (ره‌سوول ناجی). (**)

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (١) ی سالی (١)

(٢٥) ی ربیع الأول ١٣٤١

(١٥) ی تشرین الثاني ١٩٢٢

وتاریک به‌ناوی: (بانگ کوردستان - رۆژی کوردستان).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٢) ی سالی (١)

(٢) ی ربیع الآخر ١٣٤١

(٢٢) ی تشرین الثاني ١٣٣٨ ی رۆمی، ١٩٢٢ ی ز.

وتاریک به‌ناوی: (مه‌تانه‌ت و سه‌باتی قه‌ومی کورد).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٤) ی سالی (١)

(٢٣) ی ربیع الآخر ١٣٤١

(١٣) ی کانوونی ئه‌وه‌ل ١٣٣٨ رۆمی، ١٩٢٢ ی ز

وتاریک به‌ناوی: (فه‌نی و ئیجتیماعی - میلله‌ت).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٥) ی سالی (١)

(*) وه‌ک د. ئه‌وره‌حمان حاجی ماریف ئاماژه‌ی به‌و وتاره و وتاره‌که‌ی پیشتر نه‌کردوه (محهمه‌ده‌مین غه‌فور هه‌ورامانی) ش کاتێ ئه‌و کتیبه‌ی کردوه به‌عه‌ره‌بی و به‌ناوی (ماکتب عن اللغة الكردية) که له سالی ١٩٧٨ له به‌غدا چاپی کردوه هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کی بو ئه‌و دوو وتاره نه‌کردوه، له کاتیکدا خۆشی زمانه‌وانه و بایه‌خ به‌زمانی کوردی ده‌دات.

(*) دکتۆر (ئه‌وره‌حمان حاجی ماریف) له کتیبه‌که‌یدا (چی له باره‌ی زمانی کوردی) یه‌وه نووسراوه، که له به‌غدا له سالی ١٩٧٣ چاپ کراوه، ئیشاره‌تی بۆ ئه‌م وتاره زمانه‌وانییه‌ نه‌کردوه که پیش هه‌وله‌کانی مامۆستایان: (سه‌عید سدی کابان) و (توفیق وه‌بی) که‌وتوه (وه‌ک ده‌ستپیشخه‌رییه‌ک).

(۱۵) ی رەجەب، سالی ۱۹۴۱
 (۳) ی مارت سالی ۱۳۳۹ ی رۆمی
 لە تورکییەو و تارێک بە ناوی: (فاپیتولاسیون) و نووسراوە ماویەتی، کاتی رۆژنامەکە
 دەرنەچوو ئیتر پەچراوە.

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.
 ژمارە (۱) ی سالی (۱)
 (۸) ی ذی الحجە ۱۳۴۰
 (۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز
 وتاریکی بێ ناوونیشان لە لاپەرە (۶) دا

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.
 ژمارە (۲) ی سالی (۱)
 (۲۰) ی ذی الحجە ۱۹۴۰
 (۱۴) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲
 کورتە نووسینی بە ناوی: (ئەلین هەینەتی ناسیحە لە بەغداوە دیت) (۲)

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.
 ژمارە (۳) ی سالی (۱)
 (۲۷) ی ذی الحجە ۱۳۴۰ هـ
 (۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲
 وتاریک بە ناوی (ماکینە ی چاپ).

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.

(۲) هەندێ نووسین و سەرۆتار لەو رۆژنامەیدا هەبە، کە دەبوون بە یەکسەر دەزانی ئەو شێوازی
 «شێخ نووری» یە کە یەکێکە لە موحەررەرکانی بەشە کوردی و فارسییەکە. کە کاک - جەمال
 خەزەندەر - یش لە کاتی دروستکردنی بیبلێۆگرافیا یەک بۆ نووسەرەکانی ئەم گۆنارە هەر وای بۆ
 چوو. بەلام هەندێ وتاری تر هەن کە کاک (جەمال) بە هی (شێخ نووری) داناوە من لە ئاستیاندا
 وەستام، چونکە ئەو وتارانە بە ئیمزای کەسانی تر نووسراون وەک (مستەفا پاشا)، کە من نەم خستە
 ناو بیبلێۆگرافیا یەکەو.

(۳۰) ی ریبیع الآخر ۱۳۴۱
 (۲۰) ی کانوون الأول ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ز
 سەرۆتاریک بە ناوی: (موجادەلە ی حەیات).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.
 ژمارە (۶) ی سالی (۱)
 (۹) ی جمادی الأول ۱۳۴۱
 (۲۷) ی کانوون ئەوێل، ۱۳۳۸ ی رۆمی ۱۹۲۲ ی ز
 سەرۆتاریک بە ناوی: (ولایەتی مووسڵ لە لۆزاند).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.
 ژمارە (۸) ی سالی (۱)
 (۲۳) ی جمادی الأول، ۱۳۴۱
 (۱۰) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی
 وتاریکی سیاسی بە ناوی: (داوای حقوقی مەشرووعە).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.
 ژمارە (۱۰) ی سالی (۱)
 (۷) ی جمادی الآخر، ۱۳۴۱
 (۲۴) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی
 سەرۆتاریک بە ناوی: (قسە ی ناحەق رەد ئەکریتەو).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.
 ژمارە (۱۴) ی سالی (۱)
 (۸) ی رەجەب ۱۳۴۱
 (۲۴) ی شوبات ۱۳۳۸ ی رۆمی
 سەرۆتاریک بە ناوی: (لە فەلاکەت عبیرەت).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.
 ژمارە (۱۵) ی سالی (۱)

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۱۲) ی موحه پرهم

(۴) ی ئه یلوول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی (موجاده له ی حیات، ئه فکاری مته نه وعه، حسیاتی مته له ونه).

* رۆژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۷) ی صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ی ئه یلوول ۱۹۲۲

وتاریکی بی ناوونیشان له لاپه ره (۲ - ۳).

* رۆژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

سه روتاریک که ناوونیشانی نییه له لاپه ره (۱ - ۲ - ۳ - ۴) ئه گهرچی ناوی به سه ره وه

نییه، به لام دیاره هی (شیخ نووری) یه

* رۆژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱۲) ی سالی (۱)

(۵) ربیع الأول ۱۳۴۱هـ

(۲۷) ی تشرین اول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی: (نه خۆشی ئیجتیماعی و چاره ی ته داوی).

لاپه ره (۳-۴).

* رۆژنامه ی ژبان وه.

ژماره (۱۹) ی سالی (۱)

(۷) ی شعبان ۱۳۴۳

(۲) ی مارتی ۱۹۲۵

وتاریک به ناوی: (تورک و کورد - گورگ و مه پ).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۰) ی سالی (۱)

(۱۹) ی ذي القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزه بیران ۱۹۲۶

(بۆ دائیره ی عالییه ی ژبان ته قدیمه). سه ره تابه که بۆ وتاره ره خنده ییبه کانی، له گه ل به شی به که می (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۱) ی سالی (۱)

(۶) ی ذي الحجة ۱۳۴۴

(۱۷) ی حوزه بیران ۱۹۲۶

به شی دووهمی وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۲) ی سالی (۱)

(۲۰) ی ذي الحجة ۱۳۴۴

(۱) ی ته ممووز ۱۹۲۶

به شی سییه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۳) ی سالی (۱)

(۸) ی ته ممووز ۱۹۲۶

به شی چواره م له وتاری (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۴) ی سالی (۱)

(۱۴) ی موحه پرهم ۱۳۴۵

(۱۵) ی ته ممووز ۱۹۲۶

به شی پینجه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۵) ی سالی (۱)

(۲۳) ی صفر ۱۳۴۵
 (۲) ی ئه ییلوول ۱۹۲۶
 بهشی دهیه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۳۲) ی سالی (۱)
 (۳۰) ی صفر ۱۳۴۵
 (۹) ی ئه ییلوول ۱۹۲۶
 بهشی یانزه له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۳۳) ی سالی (۱)
 (۹) ی ربیع الاول ۱۳۴۵
 (۱۶) ی ئه ییلوول ۱۹۲۶
 بهشی دو انزه له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۳۷) ی سالی (۱)
 (۷) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵
 (۱۵) ی تشرینی یه که می ۱۹۲۶
 بهشی سیانزه له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۳۸) ی سالی (۱)
 (۱۴) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵
 (۲۱) ی تشرینی اول ۱۹۲۶
 بهشی چوارده له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان
 ژماره (۳۹) ی سالی (۱)

(۱۱) ی موچه رهم ۱۳۴۵
 (۲۲) ی ته ممووزی ۱۹۲۶
 بهشی شه شه مه له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۲۶) ی سالی (۱)
 (۱۸) ی موچه رهم ۱۳۴۵
 (۲۹) ی ته ممووز ۱۹۲۶
 وتاریک به ناوی: (جهواب بۆ غه زه ته ی نه جمه).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۲۷) ی سالی (۱)
 (۲۵) ی موچه رهم ۱۳۴۵
 (۵) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶
 پاشماوه ی ژماره ی پیشوو: (جهواب بۆ غه زه ته ی نه جمه).
 له گه ل بهشی حه وته می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۲۸) ی سالی (۱)
 (۲) ی صفر ۱۳۴۵
 (۱۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶
 بهشی هه شته می وتاری (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۲۹) ی سالی (۱)
 (۹) ی صفر ۱۳۴۵
 (۱۹) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶
 بهشی نۆیه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
 * رۆژنامه ی ژیان.
 ژماره (۳۱) ی سالی (۱)

(٢١) ی ربيع الآخر ١٣٤٥

(٢٨) ی تشرینی یه کهم ١٩٢٦

بهشی پانزه له وتاری (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٤٠) ی سالی (١)

(٢٨) ی ربيع الآخر ١٣٤٥

(٤) ی تشرینی دووهم ١٩٢٦

بهشی سازده له وتاری (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٤١) ی سالی (١)

(٥) ی جمادی الأول ١٣٤٥

(١١) ی تشرینی دووهم ١٩٢٦

بهشی حه قده له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٤٢) ی سالی (١)

(١٢) ی جمادی الأول ١٣٤٥

(١٨) ی تشرینی دووهم ١٩٢٦

بهشی هه ژده له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٤٦) ی سالی (١)

(١٠) ی جمادی الآخر ١٣٤٥

(١٦) ی کانوونی یه کهم ١٩٢٦

بهشی نۆزده له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٤٨) ی سالی (١)

(٢٤) ی جمادی الآخر ١٣٤٥

(٣٠) ی کانوونی یه کهم ١٩٢٦

بهشی بیسته م له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره ی (٥٣) ی سالی (٢)

(٧) ی شعبان ١٣٤٥

(١٠) ی شویات ١٩٢٧

بهشی بیست و یهک له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٤) ی سالی (٢)

(١٤) ی شعبان ١٣٤٥

(١٧) ی شویات ١٩٢٧

بهشی بیست و دوو له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

هه ر له و ژماره یه دا (ره شید نه جیب) شیعیریکی به ناوی (ئینتیباعاتی هه ورامان)

پیشکەش به (شیخ نووری) کردووه.

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٥) ی سالی (٢)

(٢٤) ی شویاتی ١٩٢٧

بهشی بیست و سی له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٧) ی سالی (٢)

(٧) ی ڤه مه زان ١٣٤٥

بهشی بیست و چوار له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژیان

ژماره (٥٩) ی سالی (٢)

(۲۱) ی رهمه زان ۱۳۴۵

(۲۴) ی مارت ۱۹۲۷

بهشی بیست و پینج له وتاری : (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۸۵) ی سالی (۲)

(۱۵) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۲۷

وتاریک به‌ناوی : (به‌مناسه‌به‌تی ته‌عینی عه‌لی عیرفان ئه‌فه‌ندییه‌وه بۆ مه‌تبه‌عه‌ی

ژیان).

شیعره بلاوکراوه‌کانی شیخ نووری له ناو رۆژنامه و گۆفاره‌کاندا

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۱۰) ی سالی (۱)

(۱۴) ی شه‌وال ۱۳۳۸هـ

(۱) ی جولای ۱۹۲۰م

شیعری : (له ته‌وسیف چاپخانه)

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۱۱) ی سالی (۱)

(۲۱) ی شه‌وال ۱۳۳۸هـ

(۸) ی جولای ۱۹۲۰م

شیعری : (وه‌ره بادی سه‌با، تۆقاسیدی من به‌به‌م‌ردانه).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۳۰) ی سالی (۱)

(۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹هـ

(۱۸) ی نۆفمبه‌ر ۱۹۲۰م

شیعری : (جووت و گا شتیکی چاکه).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۳۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ربیع الأول ۱۳۳۹هـ

(۹) ی ديسمبر ۱۹۲۰م

شیعری : (ئه‌ی دولبه‌ری جانی، به‌خودا جانی جیهانی).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۱۴) ی سالی (۱)

(۲۴) ی جمادی الآخر ۱۳۳۹هـ

(۳) ی فبروری ۱۹۲۱م

شیعری : (موسه‌ده‌س له‌سه‌ر نیوه شیعرتیکی سولتان سه‌لیم).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۷۶) ی سالی (۲)

(۲) ی صفر ۱۳۴۰هـ

(۱۶) ی ئۆکتۆبه‌ر ۱۹۲۱م

شیعری : (ده‌ردی دلّی خۆم، جومله‌یه‌کی بیئمه‌ ته‌قریر).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۷۸) ی سالی (۲)

(۱۸) ی صفر ۱۳۴۰هـ

(۲۰) ی ئۆکتۆبه‌ر ۱۹۲۱م

شیعری : (غه‌می زه‌مانه وه‌کو په‌رده، وا دلّی پۆشیم).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۷۹) ی سالی (۲)

(۲۵) ی صفر ۱۳۴۰هـ

(۲۷) ی ئۆکتۆبه‌ر ۱۹۲۱م

شیعری : (په‌شویو په‌رچه‌می شوخیکی بی په‌روا و بی باکم).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۸۰) ی سالی (۲)

(۳) ی نوڤتیمبر ۱۹۲۱ هـ

(۲) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

شيعری: (دل).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۸۱) ی سالی (۲)

(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۰) ی نوڤتیمبر ۱۹۲۱ م

شيعری: (ئەى فهلهک ديسان له دەس تۆ شين و واوه يلا ئەکەم).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۸۲) ی سالی (۲)

(۱۶) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۷) ی نوڤتیمبر ۱۹۲۱ م

شيعری: (ئيسيتيقبال بۆ تازه پيگه يشتوووه کان).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۹۲) ی سالی (۲)

(۲۸) ی جمادي الأول ۱۳۴۰ هـ

(۲۶) ی جەنیه‌ری ۱۹۲۲ م

وه‌رگيپرانی شيعری: (تەفه‌کور).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۹۹) ی سالی (۲)

(۱۷) ی رەجەب ۱۳۴۰ هـ

(۱۶) ی مارچ ۱۹۲۲ م

شيعری: (شەو).

له هه‌مان ژماره‌دا شيعری: (ئەى دولبه‌رى جانى به‌خودا جانى جيهانى) بلاوکراوه‌ته‌وه.

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۱۱۴) ی سالی (۳)

(۴) ی ذى القعدة ۱۳۴۰ هـ

(۲۹) ی جون ۱۹۲۲ م

شيعری (هەر مورغى فرى بۆ چه‌مه‌نستانى خه‌يالى).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۲۰) ی كانوونى يه‌كه‌مى ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ ی رۆمى

(۳۰) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱ هـ

شيعری: (عه‌سكه‌ر).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۱۰) ی كانوونى دووه‌مى ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ رۆمى

شيعری فارسى به‌ناوى (وقت ارشاد است اى عالى همم اعيان ما).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

(۱۷) ی كانوونى دووه‌مى ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ ی رۆمى

شيعریكى دووقۆلى له‌گه‌ڵ (عه‌لى كه‌مال) به‌ناوى (وا موبه‌ده‌ل بوو به‌خوشى...).

* رۆژنامه‌ی بانگى كوردستان.

* رۆژنامه‌ی بانگى كوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذى الحجة ۱۳۴۰ هـ (۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

شيعری: (بانگ كردستان).

استقبال و خوش آمدى بانگ كردستان.

* رۆژنامەى (ژيانەوه) و (ژيان) و (ژين) و چەند رۆژنامەيەكى تر.

* رۆژنامەى ژيانەوه.

ژمارە (۱۲) ى سالى (۱)

(۱۴) ى جمادى الآخر ۱۳۴۳

(۹) ى كانونى دووهم ۱۹۲۴

شيعرى: (گريه ى خوسران).

* رۆژنامەى ژيانەوه.

ژمارە (۱۴) ى سالى (۱)

(۸) ى رەجەب ۱۳۴۳

(۲) ى شوباتى سالى ۱۹۲۵

شيعرى: (هاوارى وەتەن).

* رۆژنامەى ژيانەوه.

ژمارە (۱۸) ى سالى (۱)

(۲۴) ى شوباتى ۱۹۲۵

(۲۹) ى رەجەب ۱۳۴۳

شيعرى: (ئەمشەو من لە خەوا...).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴) ى سالى (۱)

(۲۶) ى رەجەب سالى (۱۳۴۴) هـ

(۱۱) ى شوباتى سالى ۱۹۲۶ ز

شيعرى: (لە كوردستاندا گرانى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۹) ى سالى (۱)

(۳) ى رەمەزان ۱۳۴۴

(۱۸) ى مارت ۱۹۲۶

شيعرى (بەمناسەبەتى تەبديلى ناوى ژيانەوه بۆ ژيان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴۵) ى سالى (۱)

(۳) ى جمادى الآخر ۱۳۴۵ هـ

(۹) ى كانونى يەكەمى ۱۹۲۶ ز

شيعرى: (جووت و گا شتيكى چاكە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴۹) ى سالى (۱)

(۲۱) ى رەجەب ۱۳۴۵ هـ

(۶) ى كانونى دووهم ۱۹۲۶

شيعرى (سالى ۱۹۲۶).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۵۰) ى سالى (۲)

(۲۳) ى رەجەب ۱۳۴۵ هـ

(۲۷) كانونى دووهمى ۱۹۲۷ ز

شيعرى: (ئەم ئيجتيماعە بۆ مەهى عيزەت بەراعەتە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۵۹) ى سالى (۲)

(۲۴) ى مارت ۱۹۲۷

شيعرى: (نيسان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۲۴۶) ى سالى (۵)

(۲۲) ى موخەپرەم ۱۳۴۹ هـ

(۱۹) ى حوزەيران ۱۹۳۰ ز

شيعرى (بۆ يانەى سەرکەوتن).

* رۆژنامەى ژيان.

(۱۳) ی شویات ۱۹۴۱
 شیعی: (هاوار له دەس مالیه).
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۶۲۱) سالی (۱۵)
 (۱۵) ی صفر ۱۳۶۰ هـ
 (۱۷) ی مارت ۱۹۴۱ ز
 شیعی (حه‌قه ئەمپۆرّ بدا تەعنه له‌ماهو مشتەری و ئەختەر).
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۶۲۴) ی سالی (۱۵)
 (۲۱) ی ربیع الأول ۱۳۶۰ هـ
 (۱۷) ی نیسان ۱۹۴۱ ز
 شیعی: (بەم بەهاره) شیوه‌نی ئاورپه‌حمانی خالتۆزای.
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۶۶۶) ی سالی (۱۶)
 (۶) ی ربیع الثاني ۱۳۶۱ هـ
 (۲۳) ی نیسان ۱۹۴۳ ز
 شیعی: (دیناری موظفین).
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۷۰۰) ی سالی (۱۷)
 (۱۲) ی ربیع الأول ۱۳۶۲ هـ
 (۱۸) ی مارت ۱۹۴۳ ز
 شیعی: (کۆچی مه‌لا ئەفه‌ندی).
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۸۲۲) ی سالی (۲۰)
 (۱۱) ی ربیع الثاني ۱۳۶۵ هـ
 شیعی (هیمه‌تی پیران).

ژماره (۴۸۳) ی سالی (۱۱)
 (۱۳) ی حوزەیران ۱۹۳۶ ز
 شیعی (شینی شیخ عەزیزی برام).
 * رۆژنامه‌ی ژیان
 ژماره (۴۹۳) ی (۱۱)
 (۵) ی جمادی الآخر ۱۳۵۵ هـ
 (۲۲) ی ئاغستۆس ۱۹۳۶ ز
 شیعی: (پوچی سه‌عدی).
 * رۆژنامه‌ی ژیان.
 ژماره (۵۵۳) ی سالی (۱۳)
 (۱۰) ی مارت ۱۹۳۸ هـ
 (۸) ی موچه‌په‌می ۱۳۵۷ هـ
 شیعی (دیاری ژیانه).
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۵۵۸) ی سالی (۱۴)
 (۱۱) ی موچه‌په‌م ۱۳۵۸ هـ
 (۲) ی مارت ۱۹۳۹ ز
 شیعی: (نابینمه‌وه لیتره یه‌کی یار و وه‌فادار).
 * رۆژنامه‌ی (ژین)
 ژماره (۵۷۲) ی سالی (۱۳)
 (۲۹) ی حوزەیرانی ۱۹۳۹ هـ
 شیعی: (شیوه‌ی زیوه‌ر).
 * رۆژنامه‌ی ژین.
 ژماره (۶۱۷) ی سالی (۱۵)
 (۱۷) ی موچه‌په‌م ۱۳۶۰ هـ

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره ۱۰۲۶ ۱۰ سالی ۱۹۵۰

شيعری: (شيوه‌نی برابری برای).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۳۶۵) ی سالی (۳۲)

۱۹۵۷/۱۰/۱۷

شيعری: (نابی مونه‌وهر به‌گولتی یه‌خه‌بی چاکه‌ت).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۸۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۷/۱۲

شيعری: (سالی گوزه‌شته) یان (بۆ سالی ۱۹۲۶).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۸۸) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۸/۹

شيعری: (ئاورپیک بۆ دو‌اوه، بۆ سالی ۱۹۳۴).

له شېخ نووربیه‌وه بۆ (گۆران) به‌زمانی (جه‌ناب) ی کوربیه‌وه.

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۹۷) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۰/۱۱

نامه‌یه‌کی شيعری له نیتوان «شېخ نووری» و «زېوهر». به‌ناوی: (ئه‌ی بادی سه‌با!

په‌یکي خه‌یالاتی ئه‌دیبان).

* رۆژنامه‌ی پروا.

ژماره (۶۹) ی سالی (۳)

سالی ۱۹۶۲

شيعری (شینى عه‌زیز).

* رۆژنامه‌ی پروا.

ژماره (۹۰) ی سالی (۳)

سالی ۱۹۶۲

شيعری: (ژيان).

* رۆژنامه‌ی پاپه‌پین.

ژماره (۱۲۷) ی سالی (۳)

(۱۸) ی شویاتی ۱۹۶۷

شيعری: (شيوه‌نی ئاورپه‌حمانی خالتۆزای) و (دیناری مووه‌زه‌ف).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶) ی سالی (۱)

۱۹۷۱/۴/۱

شيعری: (جووت و گا).

* رۆژنامه‌ی بیری نوی.

ژماره (۲۶) ی سالی (۱) چوارشه‌مه ۱۹۷۲/۱۲/۲۰

نموونه‌یه‌ک له شيعری شېخ نووری شېخ سالح که شيعری (نه‌ورۆز) ه.

* رۆژنامه‌ی ژین. (سالانی هفتا)

ژماره (۱۰۵) ی سالی (۳)

۱۹۷۳/۳/۳۱

شيعری (نه‌ورۆز).

* بلاوکراوه‌ی رۆشنییری نوی. (رۆژنامه‌یه‌ک بوو، به‌ده‌رۆژ جاریک له به‌غدا ده‌رده‌چوو)

ژماره (۳۷)

(۱۱) ی کانوونی دووه‌می ۱۹۷۵

شيعری (په‌چه) و له هه‌مان ژماره‌دا شيعری: (جووت و گا شتیکی چاکه)

بلاوکراوه‌ته‌وه.

*** نەو گۆڧارانەى شىعەرى «شىخ نورى» يان تىدا بلاوگراوہ تەوہ**

* گۆڧارى پەيژە

ژمارە (۱) ى سالى (۱)

سالى ۱۹۲۷

خاوەنى مستەفا شەوقى، بەغدا، چاپخانەى فورات.

شىعەرى (هاوارى وەتەن).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۶) ى سالى (۱)

(۱۷) ى ربيع الثانى ۱۳۴۵

سالى ۱۹۲۷ز

شىعەرى: (بۆ زارى كرمانجى).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۸) ى سالى (۱)

(۲۰) ى شوبات ۱۹۲۷

مامەند كەركووكى وەلامى شىعەرى، (بۆ سالى ۱۹۲۶) ى داوہ تەوہ.

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵-۶) سالى دووہم

مايس و حوزەيران

سالى ۱۹۴۱

شىعەرى: (پەچە - رووپۆش).

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵) ى سالى چوارەم

تشرىنى دووہمى ۱۹۴۳

(نەحمەد شىخ غەنى «فەوزى») شىعەرى (شەو) ى كردووہ بە پيىنج خستەكى.

* گۆڧارى گەلاويز.

ژمارە (۵) ى سالى حەوتەم

مايسى ۱۹۴۶

شىعەرى: (چ خۆشە شارەزور).

* هنا بغداد.

ژمارە (۳)، سالى شەشەم

ئەيلوولى ۱۹۵۶

صفر ۱۳۷۶

ژمارە (۱۴۹) ى عەرەبىيەكە

شىعەرى: (شارەزور).

* گۆڧارى پەيام

ژمارە (۸ - ۹) ى سالى هەشتەم

۱۹۵۷ شىعەرى (دلى من)

* هنا بغداد.

ژمارە (۱۷۱) ى مانگى تەممووزى ۱۹۵۸

شىعەرى: (شارەزور تاكو بلتېي جىگە بەكى بەردارە).

* گۆڧارى نەورۆز.

ژمارە (۱) ى سالى (۱)

سالى ۱۹۵۹

شىعەرى: (ژيان) لاپەرە (۲۵)

شىعەرى: (نەورۆز) لاپەرە (۶۰)

* گۆڧارى رۆژى نوئى.

ژمارە (۷) ى سالى (۱)

تشرىنى يەكەم سالى ۱۹۶۰

شىعەرى: (هينانەوہى تەرمەكەى شىخ مەحمود).

* گۆڧارى رۆژى نوئى.

ژماره (۹) ى سالى (۱)

كانونى يەكەم ۱۹۶۰

شيعرى: (پىكەس).

* گۆڧارى رزگارى.

ژماره (۲) ى سالى (۱)

ى نىسانى ۱۹۶۹

له لاپەرەى دوواه و له ژئير ناوى (تۆمار) شيعرى: (وا مويە دەل بوو...) كه له گەلّ (عەلى كه مال باپير) ى شاعير پىكەوه داينناوه و بلاوكراوه تەوه.

* گۆڧارى سلىمانى.

ژماره (۱۱) ى سالى (۱)

حوزەيرانى ۱۹۶۹

شيعرى: (پەچە).

* ئەو نووسىنانەى له بارەى شىخ نوورى-يەوه نووسراون

* رۆژنامەى پىشكەوتن

ژماره (۸۳) ى سالى (۲)

ى ربيع الاول ۱۳۴۰

نۆڧىمبەر ۱۹۲۱

(فائق) ناوتىك بە شيعر جوابىكى بۆ جەنابى شىخ نوورى نووسيوه.

* رۆژنامەى بانگى كوردستان

ژماره (۸) ى سالى (۱)

ى صفر ۱۳۴۱

ى ئەيلوول ۱۹۲۲

بۆ (ئەدبىي موحترەم شىخ نوورى ئەفەندى) نووسىنى (كوردىك).

* رۆژنامەى پىشكەوتن

ژماره (۳۸) ى سالى (۱)

ى جمادى الاول ۱۳۳۹

(۱۳) جىنبوهرى ۱۹۲۱

شيعرىك له لايەن (محەمەد رەشىد) هوه نووسراوه و بەناوى: (بەيادى سلىمانى نوورى).

* رۆژنامەى ئومىدى ئىستىقلال

ژماره (۴) ى سالى (۱)

ى صفر ۱۳۴۲

ى تشرىنى يەكەم ۱۹۳۹

شيعرىك كه مامۆستا (رەفيق حىلمى) نووسيوه تى بەناوى: (تەربىعى غەزەلى ئەدبىي موحترەم جەنابى م. نوورى).

* رۆژنامەى ژين

ژماره (۶۵۰) ى سالى (۱۵)

ى ذو القعدة ۱۳۶۰

ى كانونى اول ۱۹۴۱

وئلامى (محەمەد رەمىزى - رەمىزى مەلا مارق) بۆ (هاوار و حەسەب حالى شىخ نوورى).

* گۆڧارى پىشكەوتن

ژماره (۱) ى سالى (۱)

شوباتى ۱۹۵۸

وتارىكى مامۆستا (رەفيق حىلمى) بەناوى: (ئىنقىلاب له شيعرى كوردیدا).

* رۆژنامەى ژين

ژماره (۱۳۸۴) سالى (۳۱)

۱۹۵۸/۳/۶

گۆشەى شيعر و شاعيره كانمان

كورتە باسىك و شيعرى (بۆ يانەى سەرکەوتن).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۲) سالی (۳۳)

۱۹۵۹/۲/۲۰

پېنچ خسته‌کی شیخ ئەحمەدی شیخ غەنی که نازناوی (فەوزی) یه له‌سه‌ر شیعیری (شه‌و).

* گۆفاری بلیسه

ژماره (۸) ی سالی (۱)

مارتی ۱۹۶۰

وتاریک به‌ناوی: (بیره‌وه‌ری شاعیری به‌ناوبانگ شیخ نووری شیخ صالح)، به‌بۆنه‌ی تېپه‌پوون به‌سه‌ر کۆچیا. (شیخ ه‌سیب شیخ ئەحمەد).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۱۶) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۳/۱۰

وتاریک به‌ناوی: (یادی شاعیری نه‌مر: شیخ نووری شیخ صالح). مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۱/۲۹

گۆران

ه‌ه‌ر ئەو رایه‌ی له‌ دیوانی (به‌ه‌شت و یادگار) نووسیه‌تی، وه‌ک خۆی رایان گۆتزاوه و بلاویان کردوه‌ته‌وه.

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۷۹) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۱۲/۲۶

وتاریک به‌ناوی: (یادی شیخ نووری شیخ صالح).

مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی برایی

ژماره (۳۲۲) ی رۆژی شه‌مه

(شیعر و شاعیره‌کانمان)،

۱۹۶۷/۷/۲۷، محمه‌د په‌سوول ه‌وار

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره‌ی (۲) ی سالی (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۱۷

وتاریک به‌ناوی (یادی کۆچی «شیخ نووری شیخ صالح»). (س . ع . شادمان).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۳) ی سالی (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۲۴

وتاریک به‌ناوی (یادی شاعیری به‌نرخ شیخ نووری شیخ صالح) (أ . ب . ه‌ه‌وری).

* گۆفاری براییه‌تی

ژماره (۱) ی سالی (۱) خوولی دووه‌م

وتاریک به‌ناوی (پیداچونه‌وه‌یه‌ک به‌ «دلاوه‌ران» ی دیوانی «بێخود» دا). نووسینی: محمه‌دی مه‌لا که‌ریم - ۱۹۷۰.

* رۆژنامه‌ی براییه‌تی

ژماره (۲ - ۳) ی ۱۹۷۲/۱/۲۱ - خوولی چواره‌م - پینجشه‌مه

(له‌ بیره‌وه‌ری هۆنه‌ری رچه‌شکینی نه‌مردا)

په‌فیق چالاک

* رۆژنامه‌ی براییه‌تی

ژماره (۱۲) ی ۱۹۷۲/۸/۲۴

(ئەوھى ئەيزانم لە بارەى ھونەرەوھ)
نووسىنى رەفيق چالاک

* رۆژنامەى (بىرى نۆى)

ژمارە (٦٦) ى سالى دووھم
چوارشەمە ١٩٧٣/٩/٢٦

وتارىك لە ژيتر ناوى: ديسانەوھ لە بارەى پارچە شيعرى «دلاوھرانەوھ»
نووسىنى: محەمەدى مەلا كەريم.

* كتيبى (شيعرى كۆن و نۆى)

أ . ب . ھەورى

سليمانى - چاپخانەى كامەرانى - ١٩٧٥

(ويئەى شيعرى جوان) فونەى شيعرى شايخ نوورى ل ٨

* بلاوكراوھى رۆشنيبىرى نۆى

ژمارە (٣٧)

(١١) ى كانونى دووھمى ١٩٧٥

(كە دەست كرا بە كوردى نووسين)

نووسىنى: (جەمال بابان).

* رۆژنامەى بىرى نۆى

ژمارە (٢٢١)

١٩٧٦/١٢/٢٥

وتارىك بە ناوى: (بىرەوھرى شايخ نوورى شايخ سالىح).

لەگەل بلاوكرندنەوھى شيعرى (شەو).

* گۆفارى كۆرى زانيارى عىراق «دەستەى كورد»

ژمارە (٧) ى سالى ١٩٨٠

(بنەرەتتەى كانى رەخنەسازى و ھۆنراوھى ديريىنى كوردى)

د. كاميل حەسەن عزيز البصير.

* گۆفارى بەيان

ژمارە (٧١)، نيسان و مايسى ١٩٨١

وتارىك بە ناوى: (شايخ نوورى شايخ سالىح) و چەند بىرورا و سەرنجيتكى رەخنەگرانە.
ئەژى گۆران.

* رۆژنامەى پاشكۆى عىراق

ژمارە (٤٤)

تەممووز و ئابى ١٩٨١

(ئەوھى شايانى باسە)

ئامادەكردنى: (رەزا حەمە).

* گۆفارى كۆرى زانيارى عىراق «دەستەى كورد».

بەرگى دەھەم - ١٩٨٣

چاپخانەى كۆرى زانيارى عىراق

بەغدا، ١٩٨٣

(رەخنەسازىك و بىردۆزى ھۆنراوھ)

دكتور كاميل بەصير

* جريدة العراق - دوو لاپەرە كوردتتەى

ژمارە (٢١٩٧) الاربعاء

(٢٠) نيسان ١٩٨٣

(٧) رجب ١٤٠٢ هجرية - بغداد

لەم پاشكۆى كوردتتەى: و تارىك نووسراوھ بە ناوى: (شايخ نوورى كانياوى ھۆنراوھى لە بارەگای «زانستى» دا تەقيبەوھ). نووسىنى: غەفورى ميرزا كەريم.

* گۆفارى بەيان

ژمارە (١٠٣) ى كانونى دووھم ١٩٨٥

شايخ نوورى: دەنگى رەسەنى شيعر ل ٢٠

* رۆژنامەى ھاوكارى

وتاریک به ناوی وهلامیک ریگهی نیازی پاکی گرتووه، نازاد عهبدولواحید، ئابی
۱۹۸۷.

* رۆژنامهی هاوکاری

ژماره (۹۱۸) ی ۱۹۸۷/۱۰/۲۹

رازی نیوان شاعیران، مستهفا سالح کهریم، شیعی شیخ نووری به ناوی جهناب بۆ
گۆران و وهلامی گۆران باس دهکات.

* گۆفاری به بیان

ژماره (۱۵۰)، کانوونی یه کهم ۱۹۸۸، به شی یه کهمی بهرگی یه کهمی دیوانی شیخ نووری
و چه ند سه رنجیک، عهبدولپرهمان موفتی.

* رۆژنامهی هاوکاری

ژماره (۹۹۳)، شیعی «دلواهران» هی (شیخ نووری) یه، نووسینی ئه حمه ده هردی، له
۱۹۸۸/۷/۲۱.

* رۆژنامهی هاوکاری

ژماره (۹۹۷)، سه رله نوی له باره ی پارچه شیعی «دلواهران» وه، محمدی مه لا کهریم،
۱۹۸۸/۸/۱۱.

* رۆژنامهی هاوکاری

ژماره (۱۱۵۵)، ۱۹۹۰/۲/۲۲، راست کردنه وهی هه ندی له هه له کانی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالح، نازاد عهبدولواحید.

* گۆفاری کاروان

ژماره (۸۹) ی سالی نۆیه م، ئه یلوول و تشرینی یه کهم ۱۹۹۰، ده رباره ی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالح، کاکه ی فه للاح.

* رۆژنامهی ههریمی کوردستان

شاعیری نوپکاری کورد شیخ نووری شیخ سالح، شاره زا، ژماره (۳۸)،
۱۹۹۶/۱۲/۲۳.

* گۆفاری رامان

ژماره (۴۱)، توفیق فیکره ت و شاعیره نوپخوازه کانی کورد، ئه حمه د تاقانه،
۱۹۹۹/۱۱/۵.

ژماره ۷۹۳، ۱۹۸۵/۶/۱۳.

(بۆ پیتش چاوختنی خوینهران) نووسینی: (محه مه د سه عید سه لیم).

* رۆژنامهی هاوکاری

ژماره ۸۰۸ ۱۹۸۵/۱۰/۲

وتاریک به ناوی شیخ نووری و دهنگی ره سه نی شیعرم خوینده وه، حوسین سه یه
ئیبراهیم سه یه عاره ب.

* رۆژنامهی برابه تی

ژماره (۱۲)،

(ئه وهی ئه یزانم له باره ی هونه ره وه)، رۆژی ۱۹۷۲/۸/۲۴، ره فیق چالاک.

* رۆژنامهی هاوکاری

ژماره (۷۹۳) له ۱۹۸۵/۶/۱۳

بۆ پیتش چاوختنی خوینهران، محمه د سه عید سه لیم، له باره ی وه رگپرانه که ی که له
رۆژنامه ی ژیان له سالی ۱۹۳۴ دا بلاو کرا وه ته وه.

* رۆژنامهی العراق

ژماره (۳۱۸۸)

له باره ی (دیوانی شیخ نووری شیخ سالح) وه، معتصم ساله یی، دوو لاپه ره
کوردیه که ی چوارشه مان، له ۱۹۸۶/۸/۱۶.

* گۆفاری به بیان

ژماره (۱۲۲) ی ئابی / ۱۹۸۶

وتاری دیسانه وه له پیناوی دۆزینه وهی خاوه نی راسته قینه ی پارچه شیعی
(دلواهران) دا، محمه دی مه لا کهریم.

* گۆفاری رۆشنیبری نوی

ژماره (۱۱۳)، سالی ۱۹۸۷

(عه روزه له هه له به سستی کوریدا) عهبدولپرهمان بيمار.

* گۆفاری به بیان

ژماره (۱۳۴)

* گۆڤاری رامان

ژماره (٤٢)، توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخوازهکانی کورد، ئەحمەد تاقانە، ١٩٩٩/١٢/٥.

* رۆژنامەی ژبان

ژماره (١ - ٨١)

ئامادەکردنی رەفیع سالح، لیکۆلینەوه: سدیق سالح، بەرگی یەکەم، پیشەکییەکی، سلیمانی ٢٠٠٢.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥٠)، بەشی یەکەم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٨/٢٨.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥١)، بەشی دووهم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٩/٤.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥٢)، بەشی سێیەم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٩/١١.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

ژماره (٣٥٣)، پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، بەشی چوارەم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٩/١٨.

* رۆژنامەی خەبات

ژماره (٢٣٦٠)، چوارشەممە، ٢٠ی کانوونی یەکەم ٢٠٠٦، ٢٩ی سەرماوەز (٢٧٠٦)ی کوردی. وتاریک بەناوی (لە سالتۆژی کۆچی دوایی شاعیری نوێکەرەوهی شیعری کوردی شیخ نووری سالح)، کەریم شارەزا. لەم وتارەدا هاتوووە دەلی: (کاک ئازاد عەبدوڵواحید گرنگییەکی زۆری بە شاعیریەت و شیعەرەکانی داووە و لە دوو بەرگی گەورە و گراند بە چاپی گەیانووون و مافی رەوای خۆی بەو شاعیرە گەورەییە بە تەواوی داوە).

* گۆڤاری رامان

ژماره (١١٢)،

بەیادی مامۆستا عەلا ئەدەب دین سەجادی-یەو، ئازاد عەبدوڵواحید، ئەیلوولی ٢٠٠٦. * رۆژنامەی خەبات

ژماره (٢٤١١) لە ٢٠٠٧/٢/١٦، شیخ نووری شیخ سالح لە شیعری (پەچە) پەچە لەسەر کیشەی ئافەرەتان هەڵدەمالتی،

شاخەوان فەرهاد محەمەد.

* گۆڤاری رۆژنامەنووس

بەسەرکردنەوهی دوو رۆژنامەنووسی فەرماوش کراو، ئازاد عەبدوڵواحید، ژماره (١١)، هاوینی ٢٠٠٧.

* کتیب و نامیلکەکان

* گۆرانی کوردی

چاپخانەی - بلدیة - لە سلیمانی

لەسەر (ئەمری مەتەسەرپیف و موفەتیشی ئیداری لە چاپ دراوە) (کە ئەحمەد بەگی توفیق بەگ و کاپتن لاین بوو).

سالی ١٩٢٥. شیعری (ئینتیباه) ل٧-١٠

* G.J Edmonds, A Kurdish News Paper "Rozhi- Kurdistan".

"Jornal of the Central Asian Society Vol. XII Part 1.1925. P 85. 86

* گۆرانی

کەریم سەعید.

١٣٤٦ - ١٩٢٨ ل١٤ - ١٩

چاپخانەی فورات - بەغدا

(ئینتیباه) و (کەشافەیی کوردین ئیمه)

* گۆرانی

کوردی - مەریوانی.

چاپخانەی - آیتام - بەغدا

سالی ١٩٣٢

شيعری: (ئيمه كه شافه‌ی كوردین) لاپه‌ره (٢٠)
شيعری: (دلاوه‌ران)

* گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم
عه‌لی كه مال باپير ناغا - چاپی يه‌كه‌م
چاپخانه‌ی ژيان - سليتمانی
١٣٥٨-١٩٣٩ز

كورت‌ه باسی سه‌باره‌ت به ژيان و شاعیرا به‌تی شیخ نووری له‌گه‌ل شيعری (په‌شيووی
په‌رچه‌می شوخ‌تیک‌ی...) لاپه‌ره ٤٢-٤٣ .
* به‌ه‌شت و یادگار.

گۆران

چاپخانه‌ی مه‌عاريف - به‌غدا

١٩٥٠-١٢٦٩ له‌سه‌ر ئه‌ركی عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی له چاپ دراوه سه‌ره‌تا ل - ج -

* شيعرو ئه‌ده‌بیاتی كوردی - به‌رگی دووهم

ره‌فیب قیلمی

چاپخانه‌ی - الشباب - به‌غدا ١٩٥٦

باسی له باره‌ی شیخ نووری ل ١٩٩٠ - ٢٠٨

* رازی ته‌نبایی

ئه‌حمه‌د هه‌ردی

نه‌ورۆز ١٩٥٧

ته‌خمیس له‌سه‌ر شيعری (شه‌و). لاپه‌ره (٢٥).

* نظری به‌کردستان و دیداری با شعرای کرد

خالد خاکی،

چاپخانه‌ی گیلان،

انتشارات شرق، ١٩٥٧،

شيعری: (ئه‌ی دل‌به‌ری جانی) ل ١٩٣١

* هۆنراوه‌ی نووری شیخ صالح

چاپخانه‌ی کامه‌ران - سليتمانی

١٩٥٨ - ٢٥٧٠ ی زایینی

چه‌ند هۆنراوه‌یه‌ك له‌گه‌ل پيشه‌كيبه‌کی (كامه‌ران موكری).
ناميلكه‌يه‌کی (٤٠) لاپه‌ره‌ی قه‌واره ناوه‌راست.

* له‌بابه‌ت ميژووی ئه‌ده‌بی كوردی تازه.

د. مارف خه‌زنه‌دار - سالی ١٩٦٧ مۆسكۆ

له‌سالی ١٩١٨ - ١٩٤٥ نامه‌ی دكتورا. به‌زمانی پرووسی.

٩٦ل، ٩٨ل، - ٩٩ل و ل ١٠١ و ل ١١٣ - ١١٤ و ل ١٤٧

* ئه‌ده‌بی كوردی و ليكۆلینه‌وه له‌ئه‌ده‌بی كوردی.

عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی

چاپخانه‌ی مه‌عاريف - به‌غدا سالی ١٩٦٧

باسی له باره‌ی شيعری (ژيانی ئاده‌میزاد). لاپه‌ره ٣١٤ - ٣١٩

* چيم دی

ئه‌حمه‌د خواجه

به‌رگی يه‌كه‌م - به‌شی يه‌كه‌م

چاپخانه‌ی شه‌فیب - به‌غدا، ١٩٦٨

(عه‌سكه‌ر) و باسی سه‌ریازه‌کانی شیخ محمود ل ١٢٩

* گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم

عه‌لی كه مال باپير ناغا - چاپی دووهم

چاپخانه‌ی راپه‌رین - سليتمانی

سالی ١٩٦٩

پيشه‌كيبه‌ك ده‌باره‌ی (شیخ نووری) له‌گه‌ل شيعری (په‌چه) لاپه‌ره ٣٦-٣٧

* باخچه‌ی شاعیران

عبدالعظيم ماوه‌تی - عبدالقادر صالح

چاپخانه‌ی ژين، سليتمانی، سالی ١٩٧٠

پيشه‌كيبه‌ك له‌گه‌ل شيعری (په‌پوله) و (ژيان) و (بو‌مامۆستایان). ل ١٠٠-١٠٣

* ديوانی بيخود

به‌كۆششی محمه‌دی مه‌لا كه‌ريم، چاپخانه‌ی سلمان الأعظمی، ١٩٧٠.

* مێژووی ئەدەبی کوردی

عەلە ئەدەدین سەجادی - چاپی دووهم
چاپخانەی مەعاریف - بەغدا
سالی ۱۹۷۱ - باغی شاعیران ل ۶۰

* رینووسی کوردی لە سەدەیه کدا

لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد
چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا
سالی ۱۹۷۶ شیعری (جووت و گا شتیکی چاکه) ل (۱۷-۱۸).

* دەقه کانی ئەدەبی کوردی

عەلە ئەدەدین سەجادی
چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا
سالی ۱۹۷۸

باسی دەربارە شیعری (هێنانه وهی تهرمی شیخ مهحمود).
ل ۱۰۵-۱۰۸

* «تینگه یشتنی راستیی» و شوینی له رۆژنامه نووسی کوردیدا

د. کهمال مهزهەر ئەحمەد چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا سالی ۱۹۷۸،
ل ۹-۱۰-۱۱ و ل ۹۳ و ل ۱۰۵-۱۰۶

* شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لیکۆلینه وهی وێژهیی و رەخنە سازیدا.

د. کامل حەسەن عەزیز ئەلبەسیر، بەغدا، ۱۹۸۰.

کتیبیکی (۸۵) لاپەرەیی قەوارە بەتالە دەربارە و تارە رەخنە ییبه کانی «شیخ نووری
شیخ سالح».

* سەرجهمی بەرهمی گۆران، دیوانی گۆران، بەرگی یه کهم، ۱۹۸۰ محەمەدی مهلا کهریم
کۆی کردوو ته وه و نامادهی کردوو و پیشه کی و پهراویزی بۆ نووسیوه، پیشه کی
داستانی هه یاسی و کاکه عابیدین. گۆران نووسیوه تی.

چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا

سالی ۱۹۸۰-ز ۱۴۰۰

* زمان و ئەدەبی کوردی - بۆ پۆلی چوارەمی ئامادەیی

چاپی شه شه م

سالی ۱۹۸۰م - ۱۴۰۰ک

چاپخانەی وهزاره تی پهروه رده، هه ولیر.

* زمان و ئەدەبی کوردی - بۆ پۆلی شه شه می ئامادەیی

لیژنه یه ک له وهزاره تی پهروه رده دایان ناوه.

چاپی پینجه م سالی ۱۹۸۱ز - ۱۴۰۱ک

چاپخانەی وهزاره تی پهروه رده، ژماره -۲- هه ولیر.

* رەخنە سازی «مێژوو و پهیره وی کردن»

دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر

چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا

۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری عیراق «دهسته ی کورد» ل ۱۳۰-۱۳۴

* شیخ نووری دهنگی رهسەنی شیعەر

مصلح جه لالی، ۱۹۸۴، له بلاوکراوه کانی دهزگای رۆشنییری و بلاوکردنه وهی کوردی.

* چه ند لاپه ریه ک له مێژووی گه لی کورد

به شی یه کهم. د. کهمال مهزهەر، به غدا - ۱۹۸۵

ل ۲۶۱- ۲۶۴ - ۲۶۵

* ئەدەبیاتی نوئی کوردی

د. عزالدین مصطفی رسول، هه ولیر، چاپخانەی خویندنی بالا، ۱۹۹۰.

* کتیبی: توفیق فیکرەت و شاعیره نوێخوازه کانی کورد

ئه حمەد تاقانه، دهزگای ئاراس، هه ولیر ۲۰۰۱.

* ره شید نه جیب ۱۹۰۶-۱۹۶۸ ژبانی و بهرهمه کانی

ئاماده کردنی: ئومید ئاشنا، دهزگای ئاراس، هه ولیر ۲۰۰۱.

* سەرجهمی بەرهمی شاکر فه تاح

کۆکردنه وه و ریکخستنی ئەحمەد سهید عه لی بهرزنجی، هه ولیر، ۲۰۰۲.

* چەند لاپەرەیهک له مێژووی رۆژنامه‌وانیی کوردی
سالانی نێوان دوو جیهانی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۸، بەرگی دووهم، نەوشیروان مستەفا
ئەمین، سلیمانی، ۲۰۰۲.

* رابەری کێشی شیعری کلاسیکی کوردی
لیکۆلێنەوێهەکی ئەدەبی، عەزیز گەردی، هەولێر، سلیمانی، بلاوکراوەکانی وەزارەتی
رۆشنبیری، بەرپۆه‌بەریتی گشتی چاپ و بلاوکردنەوه، ۲۰۰۳.

* مێژووی ئەدەبی کوردی
د. مەرف خەزەندەر، شیخ نووری شیخ سەڵح، بەرگی شەشەم، هەولێر، ۲۰۰۶.

* کتێبی شاری سلیمانی، مەملانی گرووپە کۆمەڵایەتیەکان ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰،
نووسینی: مامۆستا جەعفەر، سلیمانی، ۲۰۰۶.

* گۆزان و ئەدەبی ئینگلیزی
لیکۆلێنەوێهەکی بەراوردکارییە، عومەر مەرف بەرزنجی، چاپی یەکەم، چاپخانەی شقان،
۲۰۰۶.

* نووسین و وەرگێڕانە عەرەبیەکان

* مجلە الثقافة الجديدة

العدد (۹)

كانون الأول ۱۹۶۹

(الاتجاه الرومنطقي في الادب الكردي)

(النصف الأول من القرن العشرين).

ص ۱۹۷-۲۰۵ بقلم الدكتور معروف خزندار

* جريدة العراق

العدد ۱۳۲۳

(۳۰) حزيران ۱۹۸۰

(۱۸) شعبان ۱۴۰۰هـ

(احترس) (*)، قصيدة مترجمة

عبدالستار كاظم

* جريدة العراق

العدد ۲۰۶۷

(۲۰) تشرين الثاني ۱۹۸۲

في رحاب الذكرى

نوري شيخ صالح - إعداد: رستم باجلان

* جريدة العراق

العدد ۲۲۲۴

(۲۳) آيار ۱۹۸۳م

(۱۰) شعبان ۱۴۰۳هـ

من أعلام الأدب الكردي (الشيخ نوري الشيخ صالح)

۱۸۹۶ - ۱۹۵۸

اسم الكاتب: بلا

* جريدة العراق

العدد ۲۳۹۸

(۲۲) كانون الأول ۱۹۸۳

(۱۸) ربيع الأول ۱۴۰۴هـ

(نوري الشيخ صالح: شاعراً وصحفيّاً)

بقلم إبراهيم باجلان

* جريدة العراق

العدد ۱۵۵۸

(۳۰) آذار ۱۹۸۱م

(۲۲) جمادي الأول ۱۴۰۱هـ

(*) شیعەرکه ناوی (شەو)، نەک (خۆت بیاریزە) کە سەرەتای دێری یەکەمی شیعەرکه‌یه، بۆیه
له‌جباتی (احترس) ناوونیشانەکه ده‌بێته (اللیل).

نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن).
القسم الأول - ترجمة كمال ممد ميراولي.

بهشی پینجه می ئەم وەرگێرانه له هه مان رۆژنامه دا بلا و کرا به وه که بریتیبه له وەرگێرانی
گوتاره رهخه بییه کانی شیخ نووری که له رۆژنامه ی ژبان-دا بلا و یانی کرد و وه ته وه.

* جريدة العراق

العدد ١٥٩١

(٧) آيار ١٩٨١م

(١) رجب ١٤٠١ هـ

نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن)

القسم الخامس^(١)

* جريدة العراق

(١٦) كانون الثاني - ١٩٨٥

العدد: ٢٧٢٥

حضور «الشيخ نوري ١٨٩٦-١٩٥٨»

جلال زنگابادي.

* جريدة العراق

العدد ٤٣٠٥ الأحد، ٧/ شعبان - ١٤١٠هـ، ٤ آذار ١٩٩٠. تحت عنوان إصدارات

جديدة، (ديوان شيخ نوري شيخ صالح) عرض و تعليق: محمد زياد طه.

* جريدة خبات باللغة العربية، العدد ٨٢٢، الجمعة ٢٥/٤/١٩٩٧ - ٥ جولان ٢٦٩٧

كوردی، ١٨ ذوالحجة ١٤١٧هـ. مقال بعنوان (نحو الذكرى المثوية لتأسيس الصحافة

الكوردية) الشاعر الكوردي الشيخ نوري الشيخ صالح رائداً من رواد الصحافة

الكوردية. اعداد و ترجمة: م. ر. (اي مكرم رشيد) ترجمة و تلخيص فصل من كتاب

الكاتب آزاد عبدالواحد، ديوان الشيخ نوري الشيخ صالح). الجزء الأول، طبع عام

١٩٨٥.

* العروض في الشعر الكردي

أحمد هردی، من منشورات المجمع العلمي الكردستاني، أربيل، ٢٠٠٤.

جگه له و نووسینانه ی په نجه مان بۆ راکیشاون، له زۆر وتار و نووسینی دیکه شدا ناوی

شیخ نووری هاتوه، به لآم ناو هینانه که ی ته نیا وهک هیتما بۆ کردن و ناوهینان بووه و

شتیکێ تازه ی ده رباره ی شیخ نووری نه داوه به دهسته وه تا له م کتیبه دا جیکه ی خۆی

بکاته وه، به لکو شتی سواو بووه که وتراوه و هه موو لایهک له سه ری یهک ده گرینه وه،

بۆیه ئەم ئیشاره ته بچووکانه م پشتگۆی خست. ته نیا ئەو وتارانه ی بۆ ئەو ته رخان

کراوه، یان له کتیبه دا که له لای ئیتمه سه رچاوه ی لیکۆلینه وه ن ناوی هاتیب،

نووسبووم^(٢).

(٢) برادر (جه مال محمه د ئەمین) له بهرگی دوومه ی (دیوانی خادیم) هکه یدا له لاپه ره (٢٢٤) دا وای

ده رسته وه که (خادیم) پینج خسته کی له سه ر شیعریکی (نووری) داناب، له په راوێزیشدا ده رباره ی

ئەو (نووری) یه ی نووسیه گوايه ئەوه (شیخ نووری شیخ صالح) ه، به لآم له دوا ی پشکنین و

سۆراغکردن بۆم ده رکه وت ئەم (نووری) ناوه شاعیریکی دیکه به و پیتوهندی به (شیخ نووری شیخ

صالح) وه نبیه .

(١) زۆر له جیتی خۆیدا بوو کاک (که مال میراوده لی) ده ستپیشخه ری وەرگێرانی ئەم (٢٥) وتاره ی

شاعیری چه شکین شیخ نووری شیخ صالح-ی کرد، به لآم له پیشه کییه کورته که یدا که بۆ ئەم

وتارانه ی نووسیه وای ده رسته وه که له رۆژنامه ی (ژین) دا بلا و کرا به وه، له کاتیکدا له رۆژنامه ی

(ژبان) بلا و کرا وه ته وه. ئەم هه له به ی له په راوێزی زنجیره ی چواره میشدا دووباره کرد و وه ته وه، ئنجا

که وتوه ته هه له به یه کی دیکه وه که ده لئ: (له کۆتاییدا ئەم ده قه ئەو رۆله گه وره به مان بۆ روون =

ده کاته وه که (رۆژنامه کان) گێرا و یانه له هاندان و بلا و کردنه وه ی نووسین و پيشخستنی واقیعی

ئه ده بی. رۆژنامه ی (ژین) ی هه فستانه که له نیتوان سالی ١٩٢٦ و ١٩٢٧ به ریکو پیتی ده رده چوو،

ئنجا دوا ی ئەو (ژبان وه) قه له می رۆشنی به ره کان روویان تیکرد بوون)

ئەم قسه یه دوو هه له ی زهق ده رده خات، که نووسه ر به وردی نی نه ی نووسیه. یه که م گوايه ژین (دوو)

سال ده رچوو بی. دوو هه میان ئەوه یه که (ژبان وه) له پاش (ژین) ده رچوو بی. له کاتیکدا هه موو

که سیک ده زانی که ئینگلیزه کان هاتن به هزی چاپخانه ی (حکوومه ت) وه یه که م جار (ژبان وه) یان

چاپ و بلا و کرده وه، ئنجا ناوی گۆرا به (ژبان) و پاشان (ژین). ئنجا له وەرگێرانی وتاره کاندان کاک

که مال زۆر درشته و خۆینه ر که ده قی وەرگێرانه که له گه ل ده قه ئەسلییه که به راورد ده کات، بۆی

ده رده که وای که وەرگێر هه قی ته وا وای نه دا وه ته (ده قه که) و وەرگێرانه که شی پیتوستی به وەرگێرانیکی

نوی هیه، چونکه وەرگێرانیکی شاش و فش و فۆله. باشتر وایه ئەم ده قه به نرخه به وەرگێرانیکی

تازه و پیشه کییه کی بۆ نووسری و بخریته وه به رده ستی خۆینه رانه وه.

سەرچاوه‌کانی دیوانی شیخ نووری شیخ سالح

*** سوودم لهو دۆسیانه وەرگرتوو که له به‌پرتوبه‌رایه‌تی خه‌زێنه‌ی سەر به ئیداره‌ی محله‌ی پارێزگای سلێمانی پارێزراوون:**

- (١) دۆسیه‌ی شیخ نووری شیخ سالح.
- (٢) دۆسیه‌ی ئەحمەد به‌گی تۆفیق به‌گ.
- (٣) دۆسیه‌ی مسته‌فا قهره‌داغی.
- (٤) دۆسیه‌ی تۆفیق وه‌ببی.
- (٥) دۆسیه‌ی شیخ عه‌زیز شیخ سالح.
- (٦) دۆسیه‌ی عومەر عه‌لی.

*** نه‌وانی چاوپێکه‌وتنم له‌گه‌ڵیان سازداوه و له‌گه‌ڵیان دانیشتوم:**

- (١) عه‌لاه‌ددین سه‌جادی، (٣) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨٢ - ١٩٨١).
- (٢) شیخ محمه‌دی خاڵ، (٥) جار له سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨١ - ١٩٨٤).
- (٣) فه‌تحو‌للائی شیخ ره‌شید شیخ عه‌بدولقادر (١٩١٣ - ١٩٨٩) (٥) که‌رته‌ له دوکانه‌که‌ی که به‌رانبه‌ر دادگای سلێمانی بوو. شه‌جه‌ره‌ی بنه‌ماله‌ی شیخ نووری-شم هه‌ر له‌و وەرگرتوو.
- (٤) عه‌لی که‌مال به‌گ، (٢) جار له شاری به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨٢ - ١٩٨٣).
- (٥) عه‌بدولقادر قه‌زاز، (٢) جار له به‌غدا، جارێک له ماله‌که‌ی خۆی و جارێک له ئێزگه‌ی کوردی به‌غدا.
- (٦) د. ئیبراهیم حیلمی فه‌تاح، (٢) جار له شاری به‌غدا له ماله‌ی خۆی.
- (٧) شیخ حه‌سین شیخ ئەحمه‌دی خانه‌قا، (١) جار له به‌غدا له ماله‌ی خۆی.
- (٨) حیلمی-ی شاعیر، (٣) جار له شاری هه‌له‌بجه له ماله‌که‌ی خۆی.
- (٩) د. دارا ئەحمه‌د تۆفیق، (٢) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٠) که‌ریم زه‌ند (٢) جار له سلێمانی، له باره‌گای یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد.
- (١١) محمه‌د مه‌ولوود مه‌م، (٣) جار له شاری هه‌ولێر له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٢) ئەحمه‌د خواجه، (٣) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٣) مه‌حموود تۆفیق فه‌تاح شلک، (٢) جار له شاری سلێمانی له دوکانی کورده‌که‌ی.
- (١٤) مه‌حموود شه‌وقی، (٢) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٥) سه‌عید ناکام، (٢) جار له شارۆچکه‌ی شه‌قلاوه له ماله‌که‌ی خۆی.

- (١٦) محمه‌د سالح دیلان، (٢) جار له سلێمانی له ئیداره‌ی محله‌ی.
- (١٧) شاکر فه‌تاح، (٣) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (١٨) گیوی موکریانی، (٥) جار له شاری هه‌ولێر له چاپخانه‌که‌ی خۆی.
- (١٩) حه‌سیب شیخ ئەحمه‌د شیخ غه‌نی، (٣) جار له سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (٢٠) جه‌ناب شیخ نووری شیخ سالح، (٥) جار له شاری سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی، یه‌که‌م جار یه‌کشه‌مه ١٩٨٢/١/٢٤.

- (٢١) ناسح عه‌بدو‌للا حه‌یده‌ری، (٢) جار له شاری هه‌ولێر.
- (٢٢) ئەحمه‌د هه‌ردی، (٣) جار له سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
- (٢٣) کامه‌ران موکری، (٣) جار له سلێمانی و له هه‌ولێر.
- (٢٤) جه‌مال موفتی، (٢) جار له سلێمانی له چاپخانه‌ی شه‌عب و (١) جار له به‌غدا له ده‌زگای رۆشنیبری.

- (٢٥) وه‌ستا عه‌لی فاتمه‌ روغزایی، (٢) جار له سلێمانی له چاپخانه‌ی شه‌عب.
- (٢٦) که‌مال ره‌مزی مه‌لا مارف، (٤) جار له سلێمانی له هه‌یشه‌ی کشتوکالی سلێمانی که پێکه‌وه فه‌رمانبه‌ر بووین له‌وێ.

- (٢٧) شیخ محمه‌دی مه‌حوی، (١) جار له سلێمانی له خانه‌قای مه‌حوی.
- (٢٨) ئەخۆل، (٣) جار له سلێمانی له ژووری پارێزه‌رانی دادگای سلێمانی و چاپخانه‌ی شه‌عب، یه‌که‌م جار له ١٩٨٠/١١/٤.

- (٢٩) محمه‌د سه‌عید سه‌لیم جاف، (٢) جار له سلێمانی له نووسینه‌ی رۆژنامه‌ی هاوکاری و جارێک له به‌غدا له ده‌زگای رۆشنیبری.
- (٣٠) که‌ریم سه‌عید زانستی، (٢) جار له سلێمانی له ماله‌ی خۆی، له‌گه‌ڵ مامۆستا عومەر عه‌بدو‌لرهبه‌یم چووینه‌ لای.

- (٣١) عه‌بدو‌لرهبه‌یم موفتی، (١) جار له سلێمانی و (٢) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی.
- (٣٢) نووری کاکه‌ حه‌مه‌ ناسراو به (نووری غه‌ری)، (٢) جار له سلێمانی له ماله‌که‌ی خۆی، یه‌که‌م جار له ١٩٨٢/٢/٥. (*)

- (٣٣) ئەمین ئەحمه‌د عه‌لی (مامۆستا)، (١) جار له هه‌له‌بجه له دوکانی کتێبفرۆشیه‌که‌ی که به‌ناوی (گۆزان) بوو، (١) جارێش له ماله‌که‌ی خۆی.

(*) نووری کاکه‌ حه‌مه‌ غه‌ری له شاری سلێمانی له‌دایک بووه، (حاجی فه‌تاح قادر) که باپیره‌تی، خالی شیخ نووری بووه که بازرگانێکی به‌ناوبانگی ئەو سه‌رده‌مه‌ی سلێمانی بووه، هه‌ر ئەو خاله‌ی ناوی له (صابر) ده‌وێ کوردوه به (نووری) و یه‌که‌م سه‌رمه‌شقی ئەلفویتی له شه‌ش سالیدا بۆ نووسیه‌وه ئەم یه‌که‌م مامۆستایه‌تی.

(۳۴) فاتمه محیه‌ددین پهری، (۲) جار له سلیمانی له مائی خۆی.

(۳۵) حمه‌دی به‌کر (ده‌نگ‌خۆش)، (۲) جار له سلیمانی له دوکانی په‌حمه‌تی عه‌لی بۆسکانی.

(۳۶) محه‌مه‌د مسته‌فا حمه‌به‌بۆر، (۲) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، جاری په‌که‌م له ۱۹۸۳/۱۱/۸.

(۳۷) غه‌فوور ئەمین عه‌بدو‌للا (مامۆستا)، (۱) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.

(۳۸) ناجیه‌ خانی کچی حمه‌دی ناو‌ره‌حمان ناغا، (۲) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.

(۳۹) ئەحمه‌د میرزا (*)، (۲) جار له سلیمانی له چاپخانه‌ی شه‌عب.

(۴۰) شیخ محه‌مه‌دی حاسل (له‌گه‌ل خوالی‌خۆش‌بۆو حه‌سیب قه‌ره‌داغی چووینه‌ لای)، (۱) جار له سلیمانی له سه‌رچنار چوومه‌ته‌ لای.

(۴۱) نه‌زیره‌ که‌ریم، (۱) جار له سلیمانی چوومه‌ته‌ لای له په‌روه‌ده‌ی سلیمانی.

* سوود وه‌رگرتن له کتیبخانه و نه‌رشیقی تایبه‌تی:

(۱) کتیبخانه‌ی گشتی له شاری سلیمانی.

(۲) کتیبخانه‌ی زانکۆی سلیمانی ئەوسا (به‌شی دوریات).

(۳) کتیبخانه‌ی موزه‌خانه‌ی سلیمانی.

(۴) کتیبخانه‌ی ئەوقاف-ی سلیمانی.

(۵) کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر.

(۶) کتیبخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر.

(۷) کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا.

(۸) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی شیخ محه‌مه‌دی خال.

(۹) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی شاکر فه‌تاح.

(۱۰) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی د. مارف خه‌زنه‌دار.

(۱۱) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی جه‌مال خه‌زنه‌دار.

* ده‌ستنوسی شاعیر و که‌سانی دی:

(۱) ده‌ستنوسی شاعیر به‌ناوی گه‌لا‌رێزان که (۲۴۴)ی بریتی بوو له شیعری نووسراوی شیخ نووری به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی که له‌لای روشدی عه‌زیز پارێزرا بوو، ئەویش لای د. که‌مال مه‌زه‌هر ئەحمه‌د دا‌ینا‌بوو.

(*) ئەحمه‌د میرزا (۱۹۰۴-۱۹۸۲)، باوکی هونه‌رمه‌ند کاوه‌ی ئەحمه‌د میرزا و خه‌زووری شێرکۆ بێ‌که‌سه‌.

(۲) ده‌ستنوسی شاعیر که چه‌ند شیعری‌کی به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی له ده‌فته‌ری‌کی سه‌د لا‌په‌ره‌پیدا نووسیووه‌ که پاک‌نوسی شیعره‌کان بوون، ئەم ده‌ستنوسه‌ش هه‌ر له‌لای کاک روشدی عه‌زیز پارێزرا بوو.

(۳) ده‌ستنوسی (توحفه) که (۲۰) لا‌په‌ره‌یه و به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه له‌گه‌ل کورته‌یه‌ک له ژبانی شاعیری تێدا‌یه، له‌لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا بوو.

(۴) سێ ده‌ستنوسی پاک‌نوسکراو به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر که بریتی بوو له چه‌ند شیعری‌ک، له‌لای مامۆستا هه‌ردی پارێزرا بوون.

(۵) ده‌ستنوسی شاعیر که له ده‌فته‌ری‌کی به‌چکۆله‌ دا‌یه به‌قه‌واره‌ی ده‌فته‌ری به‌رباخه‌ل به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه، که له‌لای (سدیق سالح) پارێزرا بوو، ئەم ده‌ستنوسه (۲۲) پارچه‌ شیعری به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر تێدا نووسراوه‌وه.

(۶) که‌شکۆلی ژماره (۴۴۴) که له ناو ده‌ستنوسه‌کانی کۆری زانیاری عیراق «ده‌سته‌ی کورد» پارێزرا بوو.

(۷) که‌شکۆلی مینای شکسته که له لای مامۆستا محه‌مه‌د مسته‌فا حمه‌به‌بۆر (۱۹۲۲-؟) پارێزرا بوو، که له سالی ۱۹۴۰ له لایه‌ن مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسراوه‌ته‌وه.

(۸) هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، چاپخانه‌ی کامه‌ران- سلیمانی ۲۵۷۰ک- ۱۹۵۸ز، پێشه‌کی کامه‌ران.

(۹) ده‌ستنوسی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌سه‌ر ته‌کلێفی شیخ نووری نووسراوه‌ته‌وه بۆی و خۆشی چاوی پێدا گێراوه‌ته‌وه و له زۆر شوێندا به‌قه‌له‌می خۆی ده‌سکاری وشه و به‌یتی شیعره‌کانی کردووه که ئەم ده‌ستنوسه له‌لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا بوو.

(۱۰) ده‌ستنوسی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که لا‌په‌ره (۱۵-۳۶)ی که‌شکۆلی‌کی گرتووه و ته‌نیا ئەو لا‌په‌رانه‌ لێ کراونه‌ته‌وه که شیعری شیخ نووری تێدا نووسراوه‌ته‌وه. له ناو ده‌ستنوسه‌کانی گیوی موکریانی پارێزرا بوو.

(۱۱) که‌شکۆلی‌کی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌لای مامۆستا عه‌بدو‌له‌قه‌یب یوسف پارێزرا بوو.

(۱۲) که‌شکۆلی‌کی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له نه‌رشیقی د. مارف خه‌زنه‌دار پارێزراوه و به‌ناوی سۆزی نیشتمان، ژماره (۱۱۴۵)ی له‌سه‌ره و سالی ۱۹۴۵ نووسراوه‌ته‌وه.

(۱۳) چه‌ندین شیعری تاک و ته‌را که به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسراوه‌وه و له کاتی خۆیدا بۆ که‌سانێکی نارده‌وه و له‌ناو کتیبخانه و نه‌رشیقی تایبه‌تی که‌سه‌کاندا ده‌رم هێنان و که له شوێنی خۆیاندا په‌نجه‌م بۆیان را‌کتشاوه، یان له‌به‌ر نوسه‌ی ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه.

(۱۴) به‌سه‌رکردنه‌ی سه‌رحه‌م گو‌ف‌ار و رۆژنامه‌کان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئەو شیعرا‌نه‌ی شیخ نووری شیخ سالح که له ژبانی خۆیدا بلا‌ویانی کردوونه‌ته‌وه، یان له پاش مردنی خۆی بلا‌و کراونه‌ته‌وه.

* فهرهنگهكان:

- (۱) قاموسی زمانی کوردی، بهرگی یه کهم (ء)، عبدالرحمن محمدآمین زهیبیحی، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۷.
- (۲) قاموسی زمانی کوردی، بهرگی دووهم (ب)، عبدالرحمن محمدآمین زهیبیحی، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۹.
- (۳) فهرهنگی مههاباد، گیوی موکریانی، زنجیره ۴۴، چاپی یه کهمین، فهرهنگیکی قوتابخانهی کوردی و آرهوی یه، ههولێر، چاپخانهی کوردستان، ۲۵۷۳ ی کوردی.
- (۴) فهرهنگی خال، بهرگی یه کهم، سلیمانی، ۱۹۶۰.
- (۵) فهرهنگی خال، بهرگی دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- (۶) فهرهنگی خال، بهرگی سیتیهم، سلیمانی، ۱۹۷۴.
- (۷) فرهنگ عمید، حسن عمید، چاپ ششم، تهران، ۱۳۵۱.
- (۸) مختار الصحاح، محمد أبي بكر الرازي، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۸۱.
- (۹) المنجد في اللغة والاعلام، الطبعة الثلاثون، دار المشرق، بيروت، ۱۹۸۸.

* کتیبه کوردییهكان:

- (۱) گۆرانی کوردی، لهسهه نه مری عالی مهسهه ریف و موفه تیشتی ئیداری چاپ کراوه، چاپخانهی بلدییه، سلیمانی، ۱۹۲۵-۱۳۴۴.
- (۲) گۆرانی کوردی، که ریم سه عید زانستی، سلیمانی، ۱۹۲۸.
- (۳) گۆرانی، کوردی-مه یوانی - چاپخانهی الاتیام، بهغدا، ۱۹۳۲.
- (۴) باربوو، کاری یانهی سهه رکهوتن، نادى الأرتقاء، ژماره ۱، په یامی تیرعات، چاپخانهی النجاج، بهغدا، ۱۹۴۳- ۱۹۴۴.
- (۵) دیوانی شیخ پهزای تاله بانى- کۆکردنه وه و چاپکه ره وهی عه لی تاله بانى، چاپخانهی مه عاریف - بهغدا، ۱۹۴۶.
- (۶) مێژووئی ئه ده بی کوردی، عه لانه ددین سه جادی، چاپی یه کهم (۱۳۷۲-۱۹۵۲) چاپخانهی مه عاریف، بهغدا، ههروه ها چاپی دووهم، بهغدا، ۱۹۷۱.
- (۷) شیعر و ئه ده بیاتی کوردی، په فیق حیلمی، بهرگی یه کهم، چاپخانهی تفیض، بهغدا، ۱۹۴۱؛ بهرگی دووهم، چاپخانهی الشباب، بهغدا، ۱۹۵۶.
- (۸) هۆنراوهی نووری شیخ سالح، چاپخانهی کامهرانی، سلیمانی، ۱۹۵۸.
- (۹) کامهران و هۆنراوهی نوئی، نووسینی محمه مد سدیق عارف (حسین عارف)، چاپخانهی مه عاریف، بهغدا ل. ۱۹۵۹.
- (۱۰) هۆنراوهی نوئی، ناکام، چاپخانهی کامهران، سلیمانی، ۱۹۵۹.

- (۱۱) بههشت و یادگار، گۆزان، چاپخانهی مه عاریف، بهغدا، ۱۹۵۰، هه مان بیرورای خۆی له رۆژنامهی ژین ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۸) ی ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ سه بارهت به شیخ نووری بلاوکر دووه ته وه.
- (۱۲) لیکنۆلینه وهی ئه ده بی نوئی کورد، ساجید ناواره، چاپخانهی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷.
- (۱۳) گۆلدهستهی شوعه رای هاوعه سرم، بهقه له می عه لی که مال باپی ناغا، چاپی یه کهم، له چاپخانهی (ژیان) ی پیسه میترد له سلیمانی چاپ کراوه، ۱۳۵۸ هـ- ۱۹۳۹ م، ههروه ها هه مان بیرورا به قرتینراوی له لاپه ره (۳۶) ی گۆلدهستهی شوعه رای هاوعه سرم، سالی ۱۹۶۹ دووباره بلاوکر اوته وه، چاپخانهی راپه رین، سلیمانی.
- (۱۴) پیسه میتردی نه مر، نووسینی محمه مد په سوول (هاوار) چاپخانهی (العانی)، بهغدا، ۱۹۷۰.
- (۱۵) باخچهی شاعیران، عبدالعظیم ماوه تی- عبدالقادر صالح- چاپخانهی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۷۰.
- (۱۶) دیوانی بیخود- کۆکردنه وه و ریکه خستن و له سه ر نووسینی محمه مدی مه لا که ریم، بهغدا، ۱۹۷۰.
- (۱۷) ئه حه ی ناسری هونه رمه ند، چاپخانهی کامهرانی، سلیمانی، ۱۹۷۱، غه فوور په شیید داراغا.
- (۱۸) چی له باره ی زمانی کوردییه وه نو سراوه، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۳، د. ئه و په حمان حاجی مارف.
- (۱۹) دیوانی نالی- مه لا عه بدولکه ریمی مدرس و فاتح عه بدولکه ریم، بهغدا، له چاپکراوکانی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۶.
- (۲۰) دیوانی نالی و فهرهنگی نالی، د. مارف خه زنه دار، بهغدا، ۱۹۷۷.
- (۲۱) کاروانی شیعری نوئی کوردی، کاکه ی فه للاح، بهرگی یه کهم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا ۱۹۷۸.
- (۲۲) ئه ده بی بهراوردکاری، عه زیز گه ردی، له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۸.
- (۲۳) دهقهکانی ئه ده بی کوردی، عه لانه ددین سه جادی، له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۸.
- (۲۴) دهروازه یه ک بۆ ئاواز و گۆرانی کوردی، محموود زامدار، ۱۹۷۹، بهغدا.
- (۲۵) یادى مهردان، بهرگی یه کهم، مه لا عه بدولکه ریم مدرس، بهغدا، ۱۹۷۹.
- (۲۶) دیوانی گۆزان، سه رجه می به ره می گۆزان، بهرگی یه کهم، ۱۹۸۰ محمه مدی مه لا که ریم کۆری کدوه ته وه و ئاماده ی کدوه وه و پیشه کی و په راویزی بۆ نووسیوه، چاپخانهی کۆری زانیاری عیراق، له بلاوکر اوته وهکانی یه کیتی نووسهرانی کورد.
- (۲۷) زمان و ئه ده بی کوردی بۆ پۆلی چواره می ئاماده بی، چاپی شه شه م، هه ولێر، ۱۹۸۰.

(۲۸) شیخ نورى شیخ صالح له كۆزى لىكۆلئىنەۋەى وپۆھىبى و رەخنەسازىدا، د. كامىل حەسەن البصير، بەغدا، چاپخانەى كۆزى زانىبارى كورد، ۱۹۸۰.

(۲۹) دىۋانى خادىم، حاجى مىرزا عەبدوللا كۆبى، بەرگى دووھ، بەغدا، ۱۹۸۱، جەمال محەمەدئەمىن ئامادە و ساغى كوردوۋەتەۋە.

(۳۰) رازى تەنبايى، ئەحمەد ھەردى، بەغدا، ۱۹۵۷، چاپى دووھ، سلىمانى، ۱۹۸۴.

(۳۱) دىۋانى بىتەكەس، چاپى يەكەم، بەغدا، ۱۹۷۰، چاپى دووھ، بەغدا، ۱۹۸۰، چاپى سىتەم، بەغدا، ۱۹۸۶.

(۳۲) رەشىد نەجىب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸، ژيان و بەرھەمەكانى، ئامادەكردنى: ئومىد ئاشنا، لە چاپكراۋەكانى دەزگای ئاراس، ھەولتەر، ۲۰۰۱.

* كۆتار و رۆژنامە كوردىيەكان:

(۱) رۆژنامەى ژيانەۋە، ژمارە (۲۲) ى سالى (۱)، (۱) ى رەمەزان ۱۳۴۳، (۲۶) ى مارتى ۱۹۲۵ ئىتتىپاق كە لەلايەن مەحمود جەودەت لەفەرەنسىيەۋە كراۋە بەكوردى.

(۲) رۆژنامەى ژيانەۋە، ژمارە (۲۱) ى سالى (۱)، (۲۴) ى شەعبان ۱۳۴۳، (۱۹) ى مارتى ۱۹۲۵.

(۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۶) ى سالى (۱)، (۱۰) ى جمادى الآخر ۱۳۴۵، (۱۶) ى كانوونى يەكەم ۱۹۲۶.

(۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۷) ى سالى (۱)، (۲۵) ى موھەرەم ۱۳۴۵، (۵) ى ئاغستوس ۱۹۲۶.

(۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۵) ى سالى (۱)، (۱) ى موھەرەم، ۱۳۴۵، (۲۲) ى تەممووزى ۱۹۲۶.

(۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۳۷) ى سالى (۱)، (۷) ى ربيع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۵) ى تشرىنى يەكەمى ۱۹۲۶.

(۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۸) ى سالى (۱)، (۲) ى صفر ۱۳۴۵، (۱۲) ى ئاغستوس ۱۹۲۶.

(۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰) ى سالى (۱)، (۲۸) ى ربيع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۴) ى تشرىنى دووھ ۱۹۲۶، زنجىرى ئەدەبىياتى كوردى، نووسىنى شىخ نورى شىخ صالح.

(۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۰) ى سالى (۱)، (۱۹) ى ذوالقعدة، ۱۳۴۴، (۱۰) ى حوزەيران ۱۹۲۶ (بۆ دائىرىەى عاليەى ژيان تەقدىمە).

(۱۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۱) ى سالى (۱)، (۶) ى ذوالحجە، ۱۳۴۴، (۱۷) ى حوزەيران ۱۹۲۶.

(۱۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴)، (۱) ى شوباتى ۱۹۲۶ لە كوردستاندا گرانى.

(۱۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴) ى سالى (۱)، (۱۴) ى موھەرەم، ۱۳۴۵، (۱۵) ى تەممووز ۱۹۲۶.

(۱۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷) ى سالى (۲)، (۲۷) ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۱۰) ى شوباتى ۱۹۲۷.

(۱۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۹) ى سالى (۲)، (۲۱) ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۲۴) ى مارت ۱۹۲۷.

(۱۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲) ى سالى (۹)، (۱) ى ئەيلوول ۱۹۳۴.

(۱۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰۹) ى سالى (۹)، (۱) ى ئەيلوول ۱۹۳۴.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۱۱) ى رۆژى ۱۵/۹/۱۹۳۴.

(۱۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۲۵) ى سالى (۱۰)، (۵) ى كانوونى دووھ ۱۹۳۵.

(۱۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۷۵) ى سالى (۱) شەمە (۱۸) ى نىسانى ۱۹۳۶.

(۲۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۶۰) ى سالى (۱۴)، (۳۰) ى مارتى ۱۹۳۹.

(۲۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷۲)، (۲۹) ى حوزەيران ۱۹۳۹.

(۲۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۶۵۰) ى سالى (۱۵)، (۱۷) ى كانوونى يەكەم ۱۹۴۱.

(۲۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۶) ى سالى (۱۵)، (۱۷) ى كانوونى يەكەم ۱۹۴۱، بۆ ھاوار و حەسەب ھالى شىخ نورى، محەمەد رەمىزى.

(۲۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲۵۴۱) ى سالى (۳۰) ى ۱۹۵۵.

(۲۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲۵۲) ى سالى (۳۰) ى ۱۹۵۵.

(۲۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲۵۳) ى سالى (۳۰) ى ۱۹۵۵.

(۲۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۱۷) ى سالى (۳۱)، ۱۸/۱۰/۱۹۵۶. ئەى گيان

(۲۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۸۴) ى سالى (۳۳) ى رۆژى پىنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شىعر و شاعىرەكانمان - نەجمەددىن مەلا.

(۲۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۸۴) ى سالى (۳۳)، پىنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شىعر و شاعىرەكانمان، نەجمەددىن مەلا. لەگەل بلاكوردنەۋەى شىعرى (بۆ يانەى سەرکەوتن)..

(۳۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۵۱۶) ى سالى (۳۵)، ۱۰/۳/۱۹۶۰ وتارىك بەناوى: (يادى شاعىرى نەمر: شىخ نورى شىخ صالح) نووسىنى: نەجمەددىن مەلا لەگەل بلاكوردنەۋەى شىعرى (شەو).

(۳۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۵۷۹) ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰ وتارىك.

(۳۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۵۷۹) ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰.

(۳۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۴۵) ى سالى (۳۵) ۱۲/۷/۱۹۶۰.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۳) ى سالى (۱) ى رۆژى پىنجشەمە، ۲۸/۱۲/۱۹۷۰. ب. ھەورى.

(۳۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴)، ۲۷/۵/۱۹۷۱ ئەو كىتەپ بەرگەبىيانەى ئىستا باون، گۆران.

(٣٥) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٣٤)ی پیننجشمه ١٩٧١/٨/٣، چاوپیتکه و تنیکی ئه ده‌بی له‌گه‌ڵ مامۆستا (شیخ محهمه‌دی خال).

(٣٦) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦)ی سالی (١) ١٩٧١/٤/١.

(٣٧) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (١١٢)ی سالی (٣)ی رۆژی پیننجشمه ١٩٧٣/٥/١٧ چۆن چۆنی له‌کۆن و نوێی شیعر ئه‌دوین، کاکه‌ی فه‌للاح.

(٣٨) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٨٢٢)، (١١)ی ربيع الثاني ١٣٦٥، سالی ٢٠٠٠، به‌ناوی (یادی شیخ نووری شیخ سالح)، نه‌جمه‌دین مه‌لا.

(٣٩) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦٢١)ی سالی (١٥)، (١٥)ی صفر ١٣٦٠هـ، ١٩٤١.

* سه‌رچاوه‌ سه‌ره‌بیه‌کان:

(١) قورئانی پیرۆز، ئایه‌تی (٢٩) سوره‌تی (الانبیاء)، هه‌روه‌ها سوره‌تی (المیمنه) ئایه‌تی (٧).

(٢) سنتان فی کردستان، ١٩١٨-١٩٢٠، دلبلیو. آر. میجر ه‌ای، الجزء الأول والثاني، ترجمة فؤاد جمیل، بغداد، ١٩٧٣.

(٣) الجداول (دیوان)، إلیلیا أبو ماضي، تقديم میخائیل نعیمه، مقاطع من قصیده‌ الطلاسم، ١٩٢٥، ص ١٣٩-١٤١.

(٤) مشاهیر الكرد و کردستان فی الدور الأسلامی، الجزء الأول، أمین زکی بک، بغداد، ١٩٤٥.

(٥) تاریخ السلیمانیه، محمداًمین زکی، نقله‌ الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنة ١٩٥١ ل ٢٦٢.

(٦) الأدب فی ایران من فردوسی الی سعدي- للمستشرق ادوارد براون، نقله‌ الی العربیه: ابراهیم أمین الشواری- مطبعة السعادي، مصر، ١٩٥٤.

(٧) مجلة الهلال، الجزء الرابع، المجلد (٦٤)، عن الأنجلیزیه: طاهر الطناحي (لاتخف)، ١٩٥٦.

(٨) الكتاب الأسود، تحقیق محمد شکری العزاوی، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٥٧.

(٩) كشف القناع عن بعض الوقائع العراقیه، الجزء الأول، مذکرات عبدالعزیز یامولکی فی العراق، حقوق الطبع محفوظة للمؤلف، مطبعة دارالمعرفة، بغداد، ١٩٥٧.

(١٠) العراق الشمالي، مطبوعات النهار، تألیف محمد هادی الدفتري- عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفیق، بغداد، ١٩٥٧.

(١١) یوسف الصائغ، الشعر الحر فی العراق منذ نشأته حتى ١٩٥٨، رساله ماجستير، بغداد، مطبعة الأديب البغدادیه، ١٩٧٨.

(١٢) مقارنات الأديان (الديانات القديمة)، الأمام محمد ابو زهرة ١٩٦٥، ص ٢٧-٢٨.

(١٣) الواقعيه فی الأدب الكردي- د. عزالدين مصطفى رسول، بیروت، ١٩٦٦.

(١٤) الشعر العربي فی المهجر- امريکا الشماليه- تألیف الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد

یوسف نجم، بیروت، ١٩٦٧، ل ١٣٣.

(١٥) الأسس النفسیه للأبداع الفنی- فی الشعر خاصه- د. مصطفى سويف، القاهرة، ١٩٦٩.

(١٦) الجديد فی البیان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بیروت، ١٩٦٩.

(١٧) مجلة الثقافة الجديده، العدد (٩) كانون الأول، ١٩٦٩، مقال بعنوان (الاتجاه الرومنطیقي فی الأدب الكردي) النصف الأول من القرن العشرين د. معروف خزنده‌ار.

(١٨) تاریخ علم الفلك فی العراق - عباس العزاوي، بغداد، ١٩٧١.

(١٩) دیوان بدر شاکر السیاب، المجلد الأول، دارالعودة، بیروت، ناجی علوشي، ص ٣، ١٩٧١.

(٢٠) الحركة القوميه الكرديه- نقد و تحلیل کتاب، بقلم علي كمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩.

(٢١) ماكتب عن اللغة الكرديه، مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد، ١٩٧٨، محمداًمین غفور الهورامانی.

(٢٢) اصول التوثيق، جان شومییه، ترجمة انطوان عبده، منشورات عويدات، بیروت، باريس الطبعة الثالثه ١٩٨٢.

(٢٣) جريدة العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨)ی ربيع الأول ١٤٠٤هـ، الشيخ نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيًا، بقلم إبراهيم باجلان.

(٢٤) البلاغه فی المعاني والبيان و البديع، تألیف: أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ٢٧٤.

* سه‌رچاوه‌ به‌زمانی دیکه (به‌زمانی روسی):

(١) له‌ بابته‌ میژووی ئه‌ده‌بی کوردی تازه‌وه، د. مارف خه‌زنه‌دار، مۆسکۆ (١٩٦٧ ل ٩٦) (ئه‌و به‌ره‌گرافه‌ نووسه‌ر بۆی کردم به‌ کوردی و به‌ده‌سخه‌تی خۆی له‌لامه‌).

* گۆفاره‌ کوردیه‌کان:

(١) گۆفاری زاری کرمانجی، ژماره (٦)ی سالی (١)، (١٧)ی ربيع الثاني ١٣٤٥، ١٩٢٧.

(٢) گۆفاری په‌یژه، ژماره (١)ی سالی ٩٢٧ (٢) گۆفاری گه‌لاوێژ، ژماره (٥)ی سالی سه‌وته‌م ١٩٤٦.

(٣) گۆفاری په‌یام، ژماره (١٩٩)ی (٢٠)ی ته‌مموزی ١٩٥٣، به‌رگی پینجه‌م شیعی ژیان.

(٤) گۆفاری پیتشکه‌وتن، ژماره (١١)ی شویاتی ١٩٥٨، ئینقیلاب له‌ شیعی کوردیدا، په‌فیق حیلمی.

(٥) گۆفاری پیتشکه‌وتن، ژماره (١١)ی (١٧)ی مایسی سالی ١٩٥٨.

(٦) گۆفاری رۆژی نوێ، ژماره (٥)ی سالی (٢)، (٢)ی ئابی ١٩٦١ عومره‌ ده‌وله‌ت.

(٧) گۆفاری به‌یان، ژماره (٢)ی شویاتی ١٩٦٩، دانیشتنیک له‌گه‌ڵ گۆزان-دا عه‌بدوله‌زاق بیمار.

(٨) گۆفاری برایه‌تی، ژماره (١)ی سالی (١)، خولی دووهم، ١٩٧٠، محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم.

- (۹) گۆڧارى ھەولتير، ژمارە (۴-۵) ى سالى (۱) ى كانونى دووم و شوياتى ۱۹۷۱ دلدار لەنيوان (كلاسيك) و (پۆمانتيك) و (رياليزم)دا، عەزىز گەردى.
- (۱۰) گۆڧارى پۆشنبيرى نوي ژمارە (۷۳) ى ئادار، ۱۹۷۹، فاتمە محى الدين پەرى پيشرەو و سەربازى نەناسراو، د. كەمال مەزھەر ئەحمەد.
- (۱۱) گۆڧارى بەيان، ژمارە (۷۱)، شايخ نوورى شايخ سالىح و چەند بيروورا و سەرنجيتكى پەخنەگرانە، ئەژى گۆران، نيسان و مايسى ۱۹۸۱.
- (۱۲) گۆڧارى بەيان، ژمارە (۸۰) ى حوزەيرانى ۱۹۸۲، ل ۹۴-۹۵.
- (۱۳) گۆڧارى پۆشنبيرى نوي، ژمارە (۹۰) ى مانگى كانونى دووم و شويات، ۱۹۸۲، ل ۷۹ غەفوور ميرزا كەريم.
- (۱۴) گۆڧارى پۆشنبيرى نوي، ژمارە (۹۹) ى ئەيلولى ۱۹۸۳.
- (۱۵) گۆڧارى كاروان، ژمارە (۴) ى كانونى دووم، ۱۹۸۳ چاوپيىكەوتنيك لەگەل حەسيب قەرەداغى.

*** ھەندى پۆژنامە ى دى:**

- (۱) پۆژنامە پيشكەوتن، ژمارە (۳۰) ى سالى (۱)، (۶) ى ربيع الاول ۱۳۳۹، ۱۹۲۰.
- (۲) پۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۳) ى ئاغستۆس، سالى (۱)، ۱۹۲۲ ماكينە چاپ م. نوورى.
- (۳) پۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۸) ى (۲۹) ى ئەيلول، ۱۹۲۲.
- (۴) پۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۱) ى تشرىنى دوومە ۱۹۲۲.
- (۵) پۆژنامە پۆژى كوردستان، ژمارە (۱) ى تشرىنى دوومە ۱۹۲۲.
- (۶) پۆژنامە بىرى نوي، ژمارە ۶۶، ۱۹۷۳/۹/۲۶ ديسانەو لە بارە شيعرى (دلاوهران)ەو.
- (۷) بلاوكراوە پۆشنبيرى نوي ژمارە ۳۷، ۱۹۷۵/۱/۱۱.
- (۸) پۆژنامە ھاوكارى، ژمارە (۳۵۵) ى پۆژى ۱۹۷۷/۳/۱۶، بەلگەنامە يەكى تر مەحمود زامدار.
- بۆ پي زانىنى ئەو شايخ نوورى خۆى لە ژيانيدا، يان لە پاش مەرگى خۆى چى نووسيوو و بلاوكراوەتەو، يان چى لەبارەو نووسراو سەرجمە گۆڧار و پۆژنامە كوردىيەكانم ھەلداوئەو و بيبليوگرافيايەكم بۆ ئەو مەبەستە دوست كروو، كە بە پيويستم نەزانيو جەردكردى ئەو كتيب و سيبپارە و پۆژنامە و گۆڧارانە بنووسم.

سویاس و نوازشت

هه‌رکه ده‌ستم دایه کۆکردنه‌وه و ساغکردنه‌وهی شیعره‌کانی شیخ نووری شیخ سالیح و که‌وتمه هه‌لدانه‌وهی لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه و گۆقاره کوردییه‌کانمان ئه‌وهم بۆ پروون بووه‌وه، شیخ نووری سه‌رباری ئه‌وه‌ش که هیچی بۆ نه‌کراوه شایانی پایه‌ی رۆشنبیری و شاعیرایه‌تی ئه‌و بیت، له زۆر سووچ و په‌نادا، هه‌ندی کس ئه‌وه‌ی به‌قه‌له‌مه‌که‌ی ره‌وا بینه‌وه وینه‌ی راسته‌قینه‌ی شیخ نووری بشیتۆتی. لی‌ره‌دا ده‌بوایه ته‌قه‌للاکه‌م زیاتر بیت بۆ ده‌رخستنی هه‌ندی راستی و لاپه‌ردنی په‌رده‌ی تاریک و ته‌ماوی له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌می ئه‌و شاعیره. ئه‌وه‌بوو که‌وتمه سۆزاغکردن و قوولبوونه‌وه و شۆتین پی هه‌لگرتنی به‌ره‌م و ژبانی ئه‌م شاعیره و که‌وتمه دیدنه‌ی کردنی خزم و هاوڕێکانی و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی ناسیویانه و شتیکی لی ده‌زانن، تا بتوانم زۆرتین به‌جیماوی ئه‌م شاعیره له په‌راگه‌نده‌ی و ونیون رزگار بکه‌م. ئه‌م کاره‌شم به‌سه‌ریه‌که‌وه پینج - شه‌ش سالی ره‌به‌قی خایاند، هه‌ر به‌ئومیدی دۆزینه‌وه‌ی به‌ره‌می زیاتری شاعیر و پروونکردنه‌وه‌ی پیتۆستی ژبان و بیروپرایه‌کانی. به‌و پینج سال گه‌رانه‌ی من به‌دوای به‌جیماوه‌کانی زۆر که‌سم ناسی و له ده‌رگای زۆر مالم دا، ته‌له‌ق هه‌موو لایه‌ک به‌خۆش‌حالییه‌وه به‌بیرمه‌وه هاتوون و ده‌رگایان بۆ خستوومه‌ته‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. ئه‌وه‌نده له‌گه‌ڵ ئه‌و شاعیره ژبام، ئیستا هه‌ست ده‌که‌م زۆرجار به‌گۆشت و خوین و گیان له به‌رچاومه و لیم نزیکه و بوینه‌ته‌ دوو هاوڕێی له یه‌کتر نزیک، واته که‌سایه‌تی شاعیرم زیاتر بۆ پروون بووه‌ته‌وه.

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست بده‌مه ئه‌و ئیشه‌ی ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدایه، و اتیده‌گه‌یشتم ساغکردنه‌وه و پیتۆشکه‌ش کردنی دیوانی ئه‌و شاعیرانه‌ی له پایه‌ی شیخ نووری دان، کارێکی زۆر سووک و ئاسانه، ده‌توانم رینوسه فارسییه‌که‌ی به‌پنمه سه‌ر رینوسی کوردی ئه‌م‌رۆکه و چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له سه‌رگوروشته و ژبانی بنوسم و مه‌سه‌له‌که‌ ده‌بیرته‌وه، دواپیش په‌راویز بۆ ئه‌و شتانه بکه‌م که ده‌یان زانم و ئه‌وانه‌ی ناشیانزانم چش...! به‌لی ئه‌مه پیشه‌ی زۆر که‌سی پیتۆشتر بووه، که ئه‌م جۆره کارانه له کتیب‌خانه‌ی کوردی زۆر به‌ر چاو ده‌که‌ون.

که که‌ره‌سه‌ی کتیبه‌که‌م ده‌سکه‌وت، زوو به‌خۆم زانی ئیشه‌که‌م پیتۆستی به‌سۆزاغکردن و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌یدانی هه‌یه، بگره پیتۆستی به‌گفتوگۆ و به‌قسه هینانی هه‌ندی که‌سی نزیک به شاعیره که هه‌لۆتۆستی بیده‌نگییان هه‌لپژاردبوو. که‌وتمه خۆپندنه‌وه‌ی زۆر له کتیبانه‌ی باسی به‌رنامه‌ی ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیران و جۆری پیتۆشکه‌ش کردنیان ده‌کات. تاقه‌تیشم دایه ئه‌و که‌سانه‌ی تاقه‌تیان له قسه‌کردن، یان نووسین چووبوو. دلنیا بووم قسه‌ی ئه‌وانه یان بیروپرایان کتیبه‌که‌م تیروته‌سه‌لتر ده‌کات. له پیشه‌وه به‌ریارم دا له‌گه‌ڵ پڕۆژه‌که‌م به‌ئارام بم و هه‌لپه‌هه‌لپی چاپکردنی نه‌که‌م. ئه‌م په‌له نه‌کردنه‌ش زۆر زانیاری و به‌ره‌می دیکه‌ی شاعیری ده‌ستگیرکردم. ئیستاش ئه‌و هه‌وله‌ بچووک و سه‌ره‌تایییه‌ی من، ته‌نیا هه‌ولتیکه و داومه، ره‌نگه له چاپه‌کانی داها‌توودا بپیته که‌ره‌سه‌یه‌ک بۆ لی زیادکردن و پوخته‌کردنی زیاتری.

ده‌رچوونی ئه‌م دیوانه به‌م جۆره‌ی ئیستای، هیلاکی و ماندوو بوونێکی ئه‌وه‌نده‌ی له‌گه‌ڵ کیشراوه، ره‌نگه که‌م کس هه‌بیت هه‌ستی پی بکات. به‌لام ئه‌و ئیشه ئه‌وه‌ی تیکه‌یاندم نیوه‌ی به‌رپرسیاره‌تی سه‌رشانی ئه‌دیبه‌ی کورد له‌م‌رۆکه‌دا، گه‌ران و پشکنینی ورده به‌دوای که‌له‌پوورو به‌جیماوه‌کانی نه‌ته‌وايه‌تیمان، بایه‌خدانه به‌ ئیسی مه‌یدانی، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی له‌ بواری ره‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه‌دا قۆلیان لی هه‌لکردوه، تا بتوانم به‌هۆی سۆزاغکردنه‌وه و گه‌ران زیاتر خزمه‌تی حه‌قیقه‌ت بکه‌ن و په‌رده له‌ رووی هه‌لمالن. به‌شیتی زۆری ئه‌و که‌ره‌سانه‌شمان تا به‌ئه‌م‌رۆکه‌ش ده‌گات زۆر که‌م لایان لی کراوه‌ته‌وه و له‌سه‌ریان نووسراوه، بۆیه لی‌ره‌دا ده‌مه‌وی سوپاسیکی گه‌رمی ئه‌و که‌سانه بکه‌م که له به‌ره‌مه‌هینانی ئه‌و پڕۆژه‌یه‌مدا هانیان دام و ده‌ستی یارمه‌تییان بۆ درێژکردم و له وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپاره‌کانم وه‌رس نه‌بوون و ده‌ستیان نه‌نا به‌روومه‌وه. خۆم به‌بی ئه‌مه‌ک ده‌زانم ئه‌گه‌ر ئه‌و سوپاسه‌یان نه‌که‌م.

سویاس بۆ:

* دکتۆره کوردستان موکریانی، که هه‌رچی ده‌ست‌نوسی شیخ نووری له کتیب‌خانه‌که‌ی باوکیدا هه‌بوو، بۆی دۆزیمه‌وه و پیتۆشکه‌شی کردم.

* مامۆستایان: (کار‌دۆخی)ی خوالی‌خۆشبوو و (د. محمه‌د نووری عارف) که چاویان به‌شیعره فارسییه‌کاندا خشان و بۆیان خستمه سه‌ر رینوسی فارسی و ساغیان کرده‌وه.

* مامۆستا (ئەحمەد ھەردى) كە چاوى بەھەندى دېرە شىعدا خشانىدو بەلايە راستەكەيدا
وشەى ئەو دېرانەى بۆدەخوئىندەمەوہ.

* مامۆستايان (كامەران موكرى) و (شىيخ محەمەدى خال) و (ئەخۆل) و (عەلى بەگى
جاف) و (فەتھوللاى حاجى رەشىد)، خوالىخۆشبوو (جەناب شىيخ نوورى) كورە
گەورەى شاعىر كە ھەرىكەيان لە قۆلىكەوہ، ھەر شتىكى پىوہندى بەشىيخ
(نوورى) يەوہ بووبى، بۆيان روون كىر دوومەتەوہ، لە شوئىنى خۆياندا پەنجەم بۆيان
پاكىشاوہ.

پیرست

- 315 بانگ کوردستان
- 316 ای شاه دستگیر
- 317 وقت ارشاد است
- 319 * شیعی موسسته زاد
- 321 عه سکر
- 323 نامه یه کی شیعی له «شیخ نووری» یه وه بۆ زیتوهر
- 326 به مونساه به تی ته بدیلی رۆژنامه ی (ژیانه وه) بۆ (ژیان) ته قدیمه
- 328 من و گه لاوێژ
- 330 روتیه ی عه زه مه ت
- 332 بۆ یانه ی سه رکه وتن
- 335 * شیوه ن و ماته منامه
- 337 له باره ی ئەم شیعرانه وه
- 338 شیوه نی شیخ عه زیزی برای
- 340 شیوه نی مه لا مه حموودی بێخود
- 343 شیوه نی شیخ برایی برای
- 345 شیوه نی مه حموود جه وده ت
- 346 کۆچی مه لا ئەفه ندی هه ولێر
- 349 بۆ کیلی قه بره که ی شیخ مه حموود
- 350 بۆ ته ئریخی وه فاتی قادر تاغا
- 352 شیوه نی ناوهره حمانی خالۆزای
- 354 شیوه نی شیخ مه حموودی سه رۆک
- 357 تالعی کوردی به دبیه خت
- 361 ئەو کاره ساته ی له هینانه وه ی جه نازه که ی (شیخ مه حموود) دا پرووی دا
- 365 * بانگه وازی ویژدان
- 367 مووی سبی و پشتی خه میدهم
- 368 ویژدان
- 369 نامۆزگاری
- 370 له دونیادا ئەگه ر لای تو بێ ئیدراک و تیفکرین
- 372 سه عاده تی راستی
- 373 ئیستیقبال بۆ تازه پینگه یشته وه کان

- 7 له باره ی چاپی دووه می ئەو دیوانه وه
- 17 پێشده سستی
- 25 له چایدانی ئەو دیوانه چۆن که وته ئەستۆی منه وه ؟
- 31 ده رباره ی به رنامه ی ساغکردنه وه ی ئەم دیوانه
- 37 ئەو سه رچاوه و ده ستنووسانه ی له ئاماده کردنی ئەم دیوانه دا له بهر ده ستمدا بوون
- 47 کۆمه لێ به ره مه می نادیا ری شیخ نووری
- 53 شیعی شیخ نووری له دیوانی بێخوددا
- 79 سه ربرده ی ژبانی شیخ نووری شیخ سالح
- 103 شیخ نووری شیخ سالح له کۆری هونه ری گۆرانیدا
- 117 شیخ نووری شیخ سالح، شاعیری رچه شکین
- 141 شیخ نووری نوێخواز و سه رده مه که ی
- 159 ئایا چاووگی رۆشنییری شیخ نووری هه ر ئەده بی تورکی بوو ؟
- 171 شیخ نووری شاعیری ئەزموون
- 179 سیما یه کانی قوتابخانه ی شیعی نوئی
- 203 پێداچوونه وه یه ک به هندی بیرو را که له باره ی شیخ نووری-یه وه نووسراون
- 243 شیخ نووری له کۆری رۆژنامه نووسی کوردیدا
- 265 پایه ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه رانی کورد
- 279 * شیعه وه رگێر دراوه کان
- 281 مه قیه ر
- 293 له ئیلیا ئەبوو ماضی-یه وه وه رگیا وه
- 295 رۆح
- 297 ته فه کور
- 299 ژیان
- 300 له کوردستاندا گرانی
- 302 شه ویک
- 305 * خه بیام به کوردی
- 313 * به شی فارسی

425	- ئېلھامىنىك لە (حسىن دانش)هوه وهرگىراوه
427	- شەو
428	- ئادەمىزاد
431	* چىرۆكە شىعر
433	- كاروانى ژيان
437	- لە خەوما
449	- بۆ مېژوو
474	- شىعەرىكى ناتەواو
479	* شىعەرى نىشتمانى
481	- بە من بلى چ مىللەتى
482	- نەورۆز
483	- ھاوارى وەتەن
484	- ئەى رۆحى رەوانم
485	- چواردەى تەممووز
487	- (۱۴)ى تەممووزى ۱۹۵۸
489	- لەگەل (ەلى كەمال باپىر) بە يەكەوه دايانناوه
492	- بۆ سالى ۱۹۲۶
495	- ئەمشەو بوو لە خەوا
497	* سروود و ئۆپەرىت. . پشتگىرى لە زانست و خوتىندەوارى
499	- ئىنتىباھ
502	- عىلمە مىللەت
503	- ئىمە كەششافەى كوردىن
504	- لە تەوصىف چاپخانە وتراوه
506	- وەرە بادى سەبا ، تۆقاسىدى من بە بە مەردانە
507	- بۆ مەلېمەكان
509	* پىنچ خىستەكى
511	- تەخمىس لەسەر غەزەلى عىسمەت بوخارا
515	* بەيادى كۆنەوه
517	- ئاوپىك بۆ دواوه

375	* سۆزى دەروون
377	- دللى من
383	- ئەى دل بەرى جانى
384	- شىئەى زىوەر
386	- تەلىح لەسەر غەزەلىكى سەعدى
388	- دل
389	- گالتەيان پى دى ، بە ئاوى چاوى پىر گىرمانەكەم
390	- غەمى زەمانە
391	- دەردى دللى خۆم
393	- ئەى فەلەك
394	- چاوم كە دوو مفتاحى كوتىخانەى سەرمە
395	- پەشىوى پەرچەمى شوخىكم
396	- ھەر مورغى فرى
397	* بەھار و سروشت
399	- بولبول فىداتم
401	- ساقىا نەوبەھارە رۆبى دەى
403	- سلىمانى
406	- نىسان
408	- بەھار
409	- بەھار
410	- بەھار
411	- بەھار
413	* شىعەر و ژيان
415	- فرىاد
417	- كوا شىعەرەكانم
418	- گرىبەى خوسران
420	- ھەلکەنن خزمىنە بۆم قەبرى
421	- ھەموارە غەربى كوجەبى شارى بى
423	- مەلى ئامال
424	- ھاوزوبانم ، زوبانى لالى منە

585 - په يامی کۆمه لایه تی

587 - په چه

589 * چوارین = روباعی

596 - گردی سه یوان

599 * تاکه کان

603 * پاشکۆ

605 - پاشکۆی ژماره (۱)

605 - سې نامه ی شیخ نووری

611 - پاشکۆی ژماره (۲)

611 - چاوپښکه وتن له گه ل به پرتزان: عه لانه ددین سه جادی، ناسح عه بدوللا حه یده ری...

625 - پاشکۆی ژماره (۳)

625 - شیعی «دلاوه ران» هی «شیخ نووری» به

639 - میژووی گزانی ئینتیباه

661 * فهره نگوک

691 * بیبلیوگرافیا یان سه رچاوه ی نووسین له باره ی شاعیرایه تی شیخ نووری

693 - یهک دوو قسه ی پتویست

697 - نووسین و وتاره کانی شیخ نووری

707 - شیعه بلاوکراره کانی شیخ نووری له ناو رۆژنامه و گوڤاره کاندای

719 - نه و نووسینانه ی له باره ی شیخ نووری - یه وه نووسراون

723 - کتیب و نامیلکه کان

733 - نووسین و وه رگپړانه عه ره بییه کان

737 - سه رچاوه کانی دیوانی شیخ نووری شیخ سالتح

749 - سوسپاس و نوازشت

519 - له هه ولیر به له تیفه بۆ ره فیقیکم نووسیوه که له خارج بووه

520 - بۆ بیتکه س

524 - نه م شبعه ری له ستایشی مته سه ریفی سوله یمانی (نه حمه د به گی توفیق به گ) دا وتوه

528 - بۆ زاری کرمانجی

530 - بۆ عه لی که مال

532 - گله بی

534 - بۆ دۆستیکی قه دمی خۆی نووسیوه

536 - دیاری ژبان

540 - بۆ مته سه ریفی که رکوک نووسراوه

543 * شیعی بۆنه

545 - بۆ ماته می (۶) ی نه یلوولی سالی (۱۹۳۰) وتراوه

549 - بۆ نا ههنگی کۆمه لی زانستی کوردان

551 - بۆ ئیسلاحی ئاوی قوله

552 - به هۆی نه وه ی که (شیخ له تیف) له به سرا، له به ندیخانه بوو

557 - دیناری مسوه زه فین

559 - حه قه نه مرۆ

563 * هه مه جوړ

565 - په پوله

567 - گپه ژه لوکه ی با ی به تینی

568 - ناچم بۆ به غدا

569 - هیمه تی پیران

571 - ژن

572 - به کوردی ناوی مانگه کان

573 - (غونچه) و (شیرین) و (کالی)

574 - نایبمه وه قه ت لیره په کتی

575 - هاوار له دهس مالییه

578 - ته ربیعی غه زه لی نه دیبی موخته ره م جه نابی (م. نووری) نه فه ندی

579 * کوردی په تی

581 - جووت و گا

583 - جووت و گا شتیکی چاکه

